

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BLOODY SLUTTY PATHETIC

BY WHATMURDAH
ART BY IVMARUVA

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

WHATMURDAH

There's only three things that
men should be and that is

**BLOODY,
SLUTTY,
AND
PATHETIC**

KANLI, SÜRTÜK VE ACINASI

İlk olarak <http://archiveofourown.org/works/52884502>
adresindeki [Archive of Our Own'da](#) yayınlanmıştır.

**Değerlen
dirme:**

[Açık](#)

Arşiv Uyarısı:

[Grafik Şiddet Tasvirleri](#)

Kategoriler:

[F/M](#), [Gen](#), [M/M](#)

Fandom:

[Harry Potter - J. K. Rowling](#)

İlişkiler:

[Hermione Granger/Draco Malfoy](#), [Neville Longbottom/Pansy Parkinson](#),
[Theodore Nott/Herkes](#)

Karakterler:

[Hermione Granger](#), [Draco Malfoy](#), [Theodore Nott](#), [Pansy Parkinson](#), [Harry Potter](#), [Ginny Weasley](#), [Ron Weasley](#), [Susan Bones](#), [Bill Weasley](#), [Charlie Weasley](#), [George Weasley](#), , [Luna Lovegood](#), [Neville Longbottom](#), [Cho Chang](#), [Marcus Flint](#), [Lucius Malfoy](#), [Narcissa Black Malfoy](#), [Orijinal Karakterler](#)

Ek Etiketler:

[Düşmandan Sevgiliye](#), [Slow Burn](#), [Evlilik Hukuku](#), [Zorla Evlilik](#), , , [Savaş Sonrası](#), [Angst](#), [Travma Sonrası Stres - PTSD](#), [Pining Draco](#), [Bozuk](#), , [Bozuk Bozukluğu](#), [Malfoy Morali](#), [Malfoy Kıskaç](#), [Malfoy Possessive](#), [Draco Draco](#), [Draco Morali](#), [Hermione Granger BDE](#), [Neville Malfoy](#), [Longbottom](#), [BAMF](#), [Neville Longbottom](#), [Azkaban Dövmeli](#), [Draco Malfoy](#), [Terapi](#), [Beni Kötüleştirdi](#), [Ben de Fanfic Yazmaya Başladım](#)

Dil:

İngilizce

İstatistikler:

Yayınlanma Tarihi: 2024-01-07 Tamamlandı: 2024-05-26 Kelimeler:
195,969 Bölümler: 21/21

KANLI, SÜRTÜK VE ACINASI

tarafından [WhatMurdah](#)

Özet

"Benim naçizane fikrime göre erkeklerin olması gereken sadece üç şey vardır ve bunlar da kanlı, sürtük ve zavallı." Ve iyi bir gününde Draco Malfoy üçü de olabilir.

Savaş kahramanı Hermione Granger ve Azkaban dövmeli savaş suçlusunu Draco Malfoy, Shackbolt'un tartışmalı Uzlaşma Yasası'nın bir parçası olarak evlenmeye zorlandıklarında, maça ve birbirlerine karşı açıkça kavga ederler; halka açık kavgaları basın tarafından soluksuz bir şekilde haberleştirilir.

Derin bir travma geçiren Draco, gizliden gizliye Hermione'nin ilgisinden hoşlanmakta ve onunla gerçek bir evlilik için can atmaktadır; Black ailesinin büyüüne olan zorunlu yakınlığı Bellatrix'kolunda bıraktığı lanetli yara izini tahriş edip ona neden asla gerçekten güvenemeyeceğini ya da onu affedemeyeceğini hatırlatsa bile. Sonra Hermione, Draco'nun kanının yarayı iyileştireceğini keşfeder ... ve Draco onun bedeni için kanını takas etmeye hazırdır.

(Savaş sonrası kan saflığı politikaları, karaborsa potioneer'lar, Pansy Parkinson'ın kariyer tavsiyeleri, Hermione'nin Wizengamot muhalefetine şantaj yapan Malfoylar, Ölüm Yiyenleri avlayan BDE Neville Longbottom, Draco'nun sağ kolu olarak hizmet eden sürtük Theo Nott ve Crookshanks Malfoy Malikanesi'nde serbest)

- [MangoPomelo](#) tarafından 中 - 话 國 diline çevrilmiştir: [血腥、潮荡和可悲](#)

Bölüm 1

30 HAZİRAN 2003 PAZARTESİ

The Daily Prophet: UZLAŞMA YASASI GEÇTİ: BAKANLIK
TARAFINDAN YETKİLENDİRİLEN EVLİLİKLER İLAN EDİLECEK

Floo yeşil renkte yanıp söndü ve Pansy Parkinson Draco Malfoy'un loş çalışma odasına girdiğinde Draco'nun masasının arkasında, şöminenin yanındaki kanepeye uzanmış, elinde bardakla sırk gibi duran Theo Nott'u gördü. Theo'nun yakasının düğmeleri açıktı, dalgalı saçları dağınıktı. Draco'nun gömleği de yüz hatları netti.

"Bitki adam benim elimde," dedi Pansy, Givenchy'sinin pointelle örgüsündeki isi yarım ağızla fırçalayarak.

"Longbottom?" İkisi de daha dik otururken Theo Draco'ya baktı. Draco'nun tüy kalemi açık bir defterin üzerinde duruyordu.

Pansy hareketi yakaladı, gözleri ikisinin arasında gidip geliyordu. "Ne? Ne kaçırdım?"

"Çok fazla," dedi Theo, koyu yeşil kadifenin üzerine geri yerleşerek, "eğer onu bize yaptığın gibi itip kakabileceğini düşünüyorsan."

"Ben ne zaman-"

Theo bir kahkaha patlattı. Draco tek kaşını kaldırdı.

"Pekâlâ, ." Pansy burnunu kırıştırdı. "Ve tabii ki . Küçük bir bitki imparatorluğu olduğunu biliyorum-"

"Büyücülük dünyasında bilinen en nadir ve en tehlikeli bitkilerin kapsamlı bir envanteri," dedi Draco kuru bir sesle, defterine dönerek.

"Ve başka kim," dedi Theo, bacak bacak üstüne atmış, ayaklarını zıplatarak, "bu küçük imparatorluktan haberdar? Sadece her karanlık iksir ustası, yasadışı eczacı, yaratık kaçakçısı, kocasından kurtulmak isteyen sosyete-"

Pansy'nin gözleri parladı, eli eğik kalçasına gitti.

"-ve en az iki muggle ilaç şirketi."

"Ve yine de," dedi Draco, "hayatta ve rahatsız edilmemiş durumda, şirketi hala bağımsız olarak sahiplenilmiş durumda."

"İkinizden biri onu satın mı? *Tazminat* parası değil miydi-"

Draco ona salladı. "Longbottom'a bulaşmam. Onunla yapmam gereken kendi işimi yaparım ve onunkine karışmam."

"Ama Pansy," dedi Theo, bacak bacak üstüne atıp kanepede öne doğru eğilerek, "eğer *küçük bitki imparatorluğunun* içindeki kadın olmak *üzereysen*-"

"Eğer *öyleysen*," dedi Draco, Theo'ya dönerek, "o zaman onu hafife *alma*."

Pansy, Draco'ya ters ters baktı. "Sanki beni küçük sevgililerine yedirecekmiş gibi davranıyorsun."

"Şey ..." dedi Theo.

"Peki, *ne*?" dedi Pansy başını öne eğerek.

"*Korumaya zahmet etmediği* etobur bitkilerden oluşan endüstriyel bir serası var." Theo'nun sesi spekülatifleşti: "Sanırım bedava Gübre. Çok yaklaşan son kişinin dışarı çıkamadan bir kolunu söylüyorlar."

Pansy homurdandı ama Draco'nun bakışları sabitti. "Flint kalıcı olarak kör oldu _."

"Tek gözü yeniden görmeye başladı." Theo alay etti. "Longbottom'ın *bir gasp girişimi sırasında* kendisine ikram ettiği çayı içmemesi gerektiğini bilmeliydi."

"Ama mesele de bu zaten, Pans," dedi Draco dirseklerinin üzerinde öne doğru eğilerek. "Daha iyi biliyorum. Savaştan farklı çıktı. Ondan bir şey öğrenemezsin ama bir tepki alırsın."

Pansy gözlerini kısarak mırıldandı.

"Theo, "Neden bu küçük konuşmanın amaçlanan etkiyi yaratmadığı kapılıyorum?" diye sordu.

"Ama benden bu kadar bahsettiğiniz yeter," dedi Pansy, kaba bir gülümsemeyle ona dönerek. "*Senin* niyetin kim, Theo?"

"Oh, ben mi?" Theo içkisinden yavaşça bir yudum aldı. "Hiç kimse. Muafiyet aldım. Bakanlık, zavallı masum bir cadının, ben cezai olarak delirmişken kendini ömür boyu bana zincirlemesinin adil olmayacağına karar verdi."

"Ne?" diye tersledi Draco ve birden yine on iki yaşına girmiş, Dumbledore'un Gryffindor'u kayırdığından yakınmaya başlamıştı. "Ama onlar

Birini *benimle* evlendirmek mi?"

"Theo!" Pansy onun omzuna vurdu. "Ne zamandan beri delisin sen?"

"Mahkemeye çıkıp çıkmayacağıma ya da birkaç yıl boyunca evde takılıp takılmayacağıma karar verirken bir dizi teste tabi tutuldum. Bu benim kalıcı işlendi. Doğru ve yanlış duygusu yok. Gerçekliğe dair zayıf bir kavrayış. Empati kurma yeteneğim sıfır." Yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Zayıf üreme stoğu."

"Ama Theo," dedi Pansy, "sen *tamamen normalsin*."

Draco ona şüpheli bir bakış fırlattı.

"Ne diyebilirim ki aşkım?" Başını kanepenin arkılığına yasladı. "Sadece test çözme konusunda *çok iyiyim*."

"Yani Longbottom iyi ama sana verdikleri her Lady Nott'u doğrayacağını mı düşünüyorlar?" Pansy alay etti.

Theo elindeki bardağı sert bir sesle sehpaye vurarak, "*Babam* yaptı," dedi.

Pansy irkilmedi, ama saçlarını savurup bar arabasından ateŞ viskisi ÇiÇesini almadan önce bütün yüzü gerildi. "Evet canım, biliyorum. Draco, davranışların berbat. Umarım daha iyisini bilmeyen bir muggle doğumlu bulursun."

"Tabii ki yapacağım," dedi Draco, omuzlarını bilinçsizce gererek boynunun sağ tarafındaki rünlerin ve sayıların gömleğinin yakasının altına inerek odanın gölgeli köşelerine baktı. "Wizengamot, fırsatı Malfoy soyuna son vermediği için kendini asla affetmedi."

"Yani senin Leydi Malfoy'u doğramanı umuyorlar." Pansy sihirli bardağına bolca doldururken gülümsedi.

"Ah, Pans," dedi Draco sevgiyle. "Kara nişan yüzükleri buna asla izin vermez. Ama Bakanlık *bunu* denersem *çok sevinir*."

---

1 TEMMUZ 2003 SALI

SAVAŞ SUÇLUSUNA SÖZ VERİLEN SAVAŞ KAHRAMANI *Daily Prophet*'in ön sayfasında çığlık attı.

"Bu saçma yasa için istedikleri reklam *bu* mu?" diye mırıldandı Harry, tiksinti dolu bir bakışla kâğıdı dağınık masasına fırlatırken.

"Nasıl oluyor da buraya odaklanabiliyorsun?" diye Ron, *Peygamber'i* kaptı, eli buruşuk sayfalarda esnedikçe kalın kaslı ön kolundaki damarlar zıplıyordu. Katın üstünde, üstü başı perişan bir adamın beş yıllık bir fotoğrafı duruyordu. Hermione sol taraftaki bir halkada gözyaşlarını silerken, sağ tarafta cılız, çukur gözlü Malfoy, Wizengamot önündeki duruşmasında kafesten alaycı bir ifadeyle bakıyordu.

"Ne demek istediğimi biliyorsun," dedi Harry, bir iniltiyle sandalyesine çökerek. "Bu, tasarıya karşı çıkarken söylediğimiz her şeyin doğru olduğunu kanıtlıyor! Maçların sihirli bir şekilde belirlendiği konusunda doğruyu söylüyor olsalar bile, bunu bozmak için devreye gireceklerini düşünürsünüz. Bu, ilgili herkes için olabilecek en kötü sonuç!"

"Öyle mi?" diye sordu Ron, başını Harry'ye doğru eğip kaşlarını kaldırarak. "Aklıma-"

Hermione, Harry'nin ofisinin kapısını açıp, saçları başının etrafında yeni boyutlara ulaşmış bir halde Ron'a doğru adım atarken, "Bu şerefsizler benden gerçekten nefret ediyor," hırladı.

Adam kollarını ona dolamış, sıkıca sarılmış ve çenesini başının tepesine dayamışken, kız adamın geniş göğsüne yığıldı. "Özür dilerim, Mione," diye mırıldandı saçlarına.

"Ondan haber aldın mı?" diye sordu Harry, ayağa kalkıp masasının etrafında dolanarak.

"Evet," dedi Hermione, Ron'dan ayrılıp Harry'ye dönerek ona hızla, sertçe sarıldı. "Bu sabah, Bakanlık mektubunu aldıktan hemen sonra, müstehcen bir saatte bana eposta attı."

Geri adım attı, ifadesi kararıyordu. "Sözleşme görüşmelerine başlamak istiyor."

Harry elleri kalçalarında Hermione'ye bakarken Ron homurdandı. "Maça itiraz etmeyecek mi?"

Ron hızla başını salladı. "Bunu çoktan *Kahin*'e sızdırdılar. Şimdi geri adım atamazlar, Malfoy için değil - zaten Lucius'un hâlâ Azkaban'dan onlara şantaj yapmadığını iddia ederek yıllarını harcadılar."

"Ron haklı," dedi Hermione. "Malfoy da ben *de* çekiciyiz, ama Wizengamot'un hangimizi daha az yatıştırmak istediği tartışılır." Saçlarını sabırsızlıkla geriye çekti, sadece üzerine dökülmesini sağladı. tekrar omuzlar. "Godric, Wizengamot'la nasıl olur da *Malfoy*'la aynı gemide olabilirim? Nasıl olur da Malfoy'la *aynı gemide* olabilirim? Ben nasıl Malfoy'la *sikişeceğim*?"

Ron "*Hermione!*" diye bağırırken Harry refleks olarak bir muffliato attı ve Hermione ilkel bir çığlık attı.

"Kimse Malfoy'la yatmıyor!" diye bağırdı Harry.

"Biliyorum, ," dedi Hermione. "Ama bu yasanın bütün bu olduğunu biliyorsun-"

"Evet, *biliyorum*," diye tersledi Harry. "Peki Malfoy pes edip Fransa'ya gitmeden önce kaç yıl varissiz kalacak? Bir üzüm bağı ve bir şatosu var. Neden *burada* ki? Kimse onu burada istemiyor, o da bunu biliyor. Neden *çekip gitmiyor*?"

"İşte bu, o yapmayacak." Hermione boncuklu çantasını karıştırdı ve buruşturulup sıkı bir top haline getirildikten sonra tekrar düzleştirildiği belli olan buruşuk bir parşömen parçası çıkardı. "Evlilik sözleşmesinin bir taslağını açılış şartlarına dahil etti. "Evlilik sözleşmesinin Görünüşe göre benimle evlendiğinden beri kan koğuşlarından ve diğer koruyucu büyülerden tam olarak yararlanmak için Malikâne'de ikamet ediyor-" Hermione durup gözlerini kapattı ve gözlerini devirerek devam etmeden önce burnundan sertçe nefes aldı. "*Benimle* evlenmesi onu hem 'hayranlarımın' hem de kandan ölüm hainlerinin daha fazla tehdidi altına sokacak. şarta bağlı."

Harry ve Ron birbirlerine ihtiyatlı ve düşünceli bakışlarla baktılar.

"Ve *sana yönelik* tehdit . ." diye başladı Harry.

"Malfoy Malikanesi'ndeki yüzlerce yıllık koğuşlar da sizi dışarıda tutacaktır," dedi Ron, "tabii sizin için daha büyük tehdit Malikanenin *içinde* olanlar değilse."

"Malfoy seni öldüremez, Hermione," dedi Harry. "Bunun bir ölüm cezası olacağını biliyor."

"Bana zarar vermek için beni öldürmesi gerekmiyor, Harry! Ya umursamazsa? Ya kontrolünü kaybederse?" Hermione derin bir nefes aldı ve yüzü gerildi, kaşlarının arasındaki kırışıklıklar düzeldi. "Ya önce ben onu öldürürsem?"

---

7 TEMMUZ 2003 PAZARTESİ

Hermione, floo'dan çıkıp Dışişleri Bakanlığı'nın aynı avlusuna adım attı. Haftanın beş -tamam, altı günü- geçmesi sihirdi. Kısa bir sessizlik anı yaşandı, toplu bir nefes alma oldu ve ardından muhabirler ona hücum etti.

"Bayan Granger, Wizengamot'un Bakanlık tarafından zorunlu kılınan maça itirazınızı reddetmesine cevabınız nedir?"

"Tartışmalı yaratık hakları tasarınızdan sonra Wizengamot'u misilleme yapmakla mı suçluyorsunuz?"

Hermione çenesini tuttu ve kalabalığın arasından geçerek asansörlere doğru ilerlemeye başladı. Normalde dördüncü kattaki ofisine, Sihirli Yaratıkların Düzenlenmesi ve Kontrolü Dairesi'ne gidiyor olması gerekirdi.

"Bayan Granger, muggle dünyasına geri dönecek misiniz?"

Hermione ters ters baktı ama hızını kesmedi.

"Draco Malfoy'un hâlâ Azkaban'da olması gerektiğine inanıyor musunuz?"

"Hermione! Draco Malfoy savaş sırasında sana işkence etti mi?"

Hermione irkildi ama kararlı bir şekilde asansöre doğru ilerlerken gözlerini dikip önüne baktı.

"Draco Malfoy'a deli gibi aşık olduğun doğru mu?"

"Aşk mı?" Hermione, kendi iradesi dışında, başını masaya doğru çevirerek -Tabii ki *Witch Weekly* muhabiriydi. "Bu zoraki bir evlilik!"

Hermione kendini asansöre attı ve kapılar çarparak kapandı, muhabirlerin seslerinin kakofonisi . İkinci katın, Wizengamot İdari Hizmetleri ve Baş Büyücü Ofisi'nin düğmesine bastı.

Hermione, Narcissa Malfoy'la pazarlık yapmayı hayal etmişti -safkanların görücü usulü evliliklerini anlatan bir pembe diziden bir sahne- ama Malfoy avukatlarını göndermişti. Pazarlıklarında hızlı ve saldırgandılar ve Hermione sonuçlar hakkında kesinlikle karışık duygulara sahipti. Kesinlikle Malfoy'un anlaşma bozucuları ile ilgili saçmalıklar. (Nasıl anlaşma bozucu olabilirlerdi ki? Malfoy bu anlaşmadan vazgeçemezdi!) Basitçe, geri adım atmayı reddettiler. Bakanlık birlikte yaşamalarında, Malfoy da Malikâne'de yaşamalarında ısrar etti. Ayrıca Siyah nişan takıları konusunda da ısrar etti. (Hermione hayal etti
Yüzlerce yıllık Siyah ataları mezarlarında ters dönmüştü ama bu onda yüzükleri takma değil, eritme isteği uyandırmıştı). Hermione talepler ve şartlarla karşı koymaya çalıştı (Belki Malfoy çekip giderdi? Başka bir ülkeye kadar?) ama avukatlar bunları kolayca kabul etti - çok kolay.

"İşimi bırakEvlilik süresince çalışmaya devam edeceğim."

"Bay Malfoy bu konuda ısrar ediyor."

"Malfoy kasalarına erişimim olmayacağı için mi?"

"Evlilik bağının tamamlanmasının ardından size kasa erişimi ve Malfoy mallarına erişim hakkı verilecek."

"Ama dur tahmin edeyim, hepsi muggleborn'lara karşı korumalı."

"Kan durumuna dayalı tüm koğuşlar ve lanetler, Bay Malfoy'un ceza şartlarının bir parçası olarak Bakanlık lanet kırıcıları tarafından kırıldı."

Hermione burnunu çekti. Ne kadar iyi olurlarsa olsunlar, söz konusu kara büyü olduğunda Bakanlığın lanet kırıcılarının bu görevi yerine getirmesine imkân yoktu. 'ın, mülklerine aylar süren Bakanlık baskınlarına rağmen karanlık eserleri Seherbaz Dairesi'nden başarıyla sakladıklarından şüpheleniyordu. (Harry bir keresinde Nott Malikanesi'nin hâlâ bu eserlerle dolu olduğunu fısıldamıştı).

Avukat, Hermione'nin şüpheciliğine aldırmadan devam etti. yüzüne yazılmıştı. "Bay Malfoy, Bill Weasley'nin ekibini tüm Malfoy mülklerini anti-muggleborn büyüleri için taraması için görevlendirdi. Daha eski, daha nadir ve daha karmaşık büyüler söz konusu olduğunda lanet kırma işlemi bir yıl kadar sürebilir. Bu süre zarfında, makul bir bildirimle, Bay Malfoy temizlenmemiş herhangi bir mülkte size eşlik edecek, talep üzerine uyumu makul olmayan bir şekilde geciktirilmeyecek veya alıkonulmayacaktır."

"I-"

"Masrafları Bay Malfoy'a ait olmak üzere, Bay Malfoy'un lanet kırıcılarının çalışmalarını denetlemek ve/veya artırmak için kendi seçeceğiniz ek lanet kırıcıları istihdam etme hakkına sahip olacaksınız."

"Ev elfleri-"

"Narcissa Malfoy'un şartlı tahliye koşulları uyarınca serbest bırakıldı, giydirildi ve maaşa bağlandı."

Hermione dişlerini takırdatarak ağızını kapattı. Tekrar denedi: "Malikânenin tamamına erişimim olacak."

"Anlaştık."

"Malikânede kendime ait bir odam olacak."

"Anlaştık."

"Malikâneye ziyaretçi kabul edeceğim."

"Anlaştık."

"Kedim de benimle geliyor."

"Anlaştık." (Avukat belirgin bir hoşnutsuzlukla kolundan bir parça tiftik kopardı).

"Uzlaşma Yasası gerekliliklerine bağlı tüm şartlar, Yasanın yürürlükten kaldırılması veya eşleşmenin iptal edilmesi halinde geçersiz olacaktır."

"Anlaştık."

"Malfoy'un bana fiziksel zarar vermesini engelleyecek bir yemine ihtiyacım var."

"Siyah nişan mücevheri bunu garanti ediyor."

"Malfoy'un imperius lanetini üzerimde kullanmasını engelleyecek bir yemine ihtiyacım var."

"Siyah nişan mücevheri bunu garanti ediyor."

"Malfoy'un üzerimde doğum kontrolü karşıtı kullanmasını engelleyecek bir yemine ihtiyacım var."

"Siyah nişan mücevheri bunu garanti ediyor."

Hermione durakladı, Kara Hat'ın koruyucu büyüüne karşı duyduğu minnettarlık, onların düzenlenmiş bir savaşa katılmalarına karşı duyduğu tiksintiyle savaşıyordu.

Evlilikler ilk . Malfoy neden bu korumalar konusunda ısrar ediyordu? Eminim bunu tercih ederdi. Hermione onun neyi tercih edeceği konusunda fazla düşünmek istemedi.

"Evliliği tamamlamaya zorlanmayacağım."

"Anlaştığı."

"Çocuk yapmaya zorlanmayacağım."

Avukat durakladı. "Anlaştığı."

Hermione garip bir tedirginlikle arkasına yaslandı. Her nasılsa, Malfoy'un Tavizler zafer gibi hissettirmiyordu. O kadar kolay pes ediyordu ki, sanki yanlış şeyler istiyormuş gibi hissediyordu. Neyi kaçırıyordu? Neden işleri bitirmek için bu kadar acele ediyordu? Bu savaşı uzatmaları, Bakanlığa ve Wizengamot'a bu çiftin asla yürümeyeceğini kanıtlamaları gerekmiyor muydu? Belki de Malfoy bir çıkmazın Bakanlığın devreye girmesiyle sonuçlanacağını ve sözleşmesiz bir bağı zorlayacağını tahmin ediyordu. Hermione bunun tercih edilip edilmeyeceğini düşünürken dikkati masanın diğer tarafına kaydı. Hayır, kesinlikle olmazdı. Evlilik bağları ömür boyu sürerdi. Hiçbir kural ya da koruma olmaksızın Draco Malfoy'a ömür boyu bağlı kalmak istemiyordu.

Avukat boğazını temizledi. "Siyah nişan mücevherinin sadakati garanti ettiğini bilmelisiniz."

Hermione istemeden de olsa avukatla göz göze gelince başını kaldırdı.

Avukatın yüzü boş bir sayfaydı. "Çocuk sahibi olma ihtimali göz alındığında."

Hermione alay etti. Demek bu kadardı. Malfoy onun çalışıp çalışmadığını ya da Malikane'de nerede yaşadığını umursamıyordu. Safkan soylarının tek amacı varlıklarını sürdürmeleri idi ve onu boynuzlayıp Malfoy soyunu bir aşk çocuğuyla kirletmesinden korkuyordu. Sadakate zorlanacaktı ve bu arada-

"Sanırım safkan varisleri olsun piçlerini evlat edinmemi bekliyor."

Avukat gücenmiş görünüyordu. "*Her iki tarafın* da sadakati."

Hermione şaşkındı. Malfoy neden kendisini Hile mi? Eğer Pansy Parkinson'ın büyüleri bir gösterge ise, okulda hiç kopya çekmemişti.

"Ne olursa olsun, Bay Malfoy'dan çocuk yapmayacağım," dedi kararlılıkla.

"Her ne olsun," dedi avukat kuşkuyla, "bir çocuk ortaya çıkarsa, Bay Malfoy'un birkaç şartı var."

"Elbette öyle," dedi Hermione.

Avukat bunları ortaya koydu: Malfoy'dan olan tüm çocukları Black ve Malfoy soylarının tam varisleri olarak kabul edilecekti. Malfoy soyadını taşıyacaktı. Takımyıldızlarının isimlerini alacaklardı. (Hermione gözlerini devirdi.) Hogwarts ya da Durmstrang Enstitüsü'ne gideceklerdi.

Hermione kaşlarını çattı, bu kuramsal varisleri yetişkinliğe adım atacak gerçek çocuklar olarak hayal etmeye zorlanmıştı, varoluşlarının koşulları bu keyfi gelenekler tarafından önceden belirlenmişti. . Çocuk falan olmayacaktı. Sümüklü herifle, isim verme geleneklerini sorun edecek kadar yaklaşmayı planlamıyordu.

Ama Malfoy'un yasal temsilcisi, sadakati zorlarken zifafa zorlamama konusunda anlaşarak Malfoy'u bir keşiş hayatına mahkûm ettiklerini fark edememiş miydi? Çünkü onunla yatmıyordu. Bir şey var mıydı? Kaçırdığı boşluk mu? Aseksüel miydi? (Kesinlikle değildi. -Eğer Hogwarts'taki söylentilere inanılacaksa.) Kimin umurundaydı ki? Malfoy pes edip evlilikten, ülkeden, büyücülük dünyasından çıkmanın bir yolunu bulana kadar bir rahibe gibi yaşayabilirdi. Umurunda değildi. Kin ve eli ona yardım edecekti.

"İyi," diye mırıldandı.

Yani, teoride, o ve Malfoy Bakanlık tarafından zorunlu kılınan evliliklerinin şartlarını kabul etmişlerdi. (Bakanlığın *zorunlu* kıldığı *evlilik*. Godric.) Ama Hermione, itirazını rekor bir sürede reddeden ve Baş Büyücü Warrington'ın huzuruna çıkmasını isteyen Bakanlık mektubunu aldıktan sonra bile, bu rezaletin gerçekleşmeyeceği konusunda kararlı bir şekilde toplantıya girdi.

Çiftlerin başka eşlerle eşleştirilmeden önce bunu resmileştirmek için acele ettiklerine dair söylentiler duymuştu ama zorunlu bağlandığına dair hiçbir şey duymamıştı. Koğuş arkadaşlarının çoğu genç yaşta evlenmişti. Safkanlar evlilik dışı doğan bebeklerden kaçınmaya, diğerleri ise savaştan sonra istikrar bulmaya hevesliydi. Harry ve Ginny hemen evlenmişlerdi. Ron geçen yıl Susan Bones'la evlenmiş, hayranlarıyla sikiştikten sonra Altın Üçlü'nün en kolay ulaşılabileniydi ve Harry ya da Hermione'ye karşı ikinci planda kalmaktan hiç hoşlanmadığı bir şekilde bundan zevk almıştı. Uzlaşma Yasası yeni mezun olanları vuracaktı. Hogwarts en zoruydu. Hermione, kendisinin ve Malfoy'un öncü olmaları gerektiğini mide bulandırıcı bir netlikle fark - herhangi birinin (savaş kahraman ya da Ölüm Yiyen, Bakanlık çalışanı ya da safkan varis) itaat etmeye zorlanabilir.

Ve Wizengamot'un her ikisinin de şahsen dize getirildiğini görmek istemesi de işin cabasıydı. Hermione, basın ne düşünürse düşünsün, Malfoy'un hâlâ Azkaban'da olması gerektiğini düşünmüyordu. (Seçeneği Olmayan Çocuk- Hermione bu magazineli yakıştırmaya homurdandı. Malfoy'un gerçekten de bir *seçeneği* olduğunu düşünüyordu. Merlin, kurbanı oynamayı seviyordu. Ama onun bir çocuk olduğunu, koruması gereken yetişkinler tarafından asker olmaya zorlandığını kabul ediyordu. Ve sonunda esasını indirmişti. Yani, hayır, babasının yanında ömür boyu hapis yatması gerektiğini düşünmüyordu. O da, Harry de bu konuda tanıklık etmişti).

Ancak Azkaban'da geçirdiği iki yılın ardından gelen iki yıllık ev hapsinin pek de iyi görünmediğinden yakınanlara tamamen katılmıyordu.

Malfoy malikânesini tekrar iş hayatına döndürmek için tüm zamanını agresif bir şekilde harcamıştı. Ve şimdi, Draco Malfoy ne kadar münzevi ve ele avuca sığmaz biri olsa da -Hermione onu Wizengamot duruşmasından beri şahsen görmemişti ve

önemli ve aşağılayıcı bir rol oynadığı bir savaştan sadece birkaç yıl sonra, bu gerçeği görmezden gelmek giderek imkansız hale geliyordu.

muazzam bir konfor ve zenginlik içinde yaşamaya geri dönmüştü. Ve hâlâ toplumda dışlanan biri olsa da -savaşın doğru tarafında olanlar kadar *yanlış tarafında* olanlar tarafından da dışlanan, Voldemort'u başarısızlığa uğratmak için son ana kadar bekleyen bir Ölüm Yiyen- zenginlikle birlikte her zaman nüfuz da geliyordu. Narcissa'ya bir bakın. Bakanlık Malfoy kasalarını çözer çözmez, her seferinde zevkle yaptığı büyük bağışlarla toplumun gözüne girmeye başlamıştı.

Hermione de kabul etmek zorundaydı. S.P.E.W. Muggle Çalışmaları. Fenrir Greyback'in kurbanlarına yardım. Narcissa, Hermione'nin savunduğu her davaya bağışta bulunmuştu ve Hermione

Rakamları gördüğünde midesinde garip bir burkulma olmuştu ama kuruluşlara parayı iade etmelerini hiç söylememişti. O ve Harry de Narcissa'nın lehine tanıklık etmişlerdi. Ve bu konuda karmaşık duygulara sahip olsa da Narcissa Black Malfoy, Hermione savaştan sonra iyi işler yapmak için açgözlüydü, ne pahasına olursa olsun değişiklik yapmak için sabırsızlanıyordu. Bu yüzden şu anda Wizengamot ondan nefret ediyordu. Harry Potter'ın zeki, muggle doğumlu *yardımcısı* olması gerekiyordu. Onun yanında poz vermesi gerekiyordu.

Merlin Nişanı'nı alacak: Birinci Sınıf, sonra da *git*. Ron gibi.

Şey, hayır, Ron gibi değil - bu adil değildi. Ron harika bir auror'du. Cesur, strateji konusunda iyi, çalışkan ama *çok* çalışkan değil. Bir dava üzerinde ne kadar uzun sürerse sürsün, ne kadar zor olursa olsun çalışırdı ama sonra bırakıp bara gitmeyi de bilirdi. Bütün gece boyunca herkese neyi farklı yapabilecekleri konusunda ders vermezdi. Wizengamot'u reform tasarılarıyla doldurmadı.

Hermione insanları çıldırtıyordu - bunu biliyordu, , *biliyordu*. Ama Merlin, o sadece işini yapıyordu. İnsanlar için *kendi işlerini* yapmak o kadar da zor değildi. Sadece

Temel yeterlilik, çok şey mi istiyorum? Belki biraz azim, biraz hırs, sadece etrafa bakmak, bazı bağlantılar kurmak ve bunlarla bir şeyler yapmak için biraz çaba. Bunu neden yapmak istemeyesiniz ki? O kadar da *zor* değildi. Onun gördüklerini görmek için dahi olmaya gerek yoktu - bu şeyler oldukça açıktı, değil mi? Bu *çok* mu açıktı ve diğer herkes bunu görüyordu, sadece umursamayacak kadar bıkkınlar mıydı? Hermione bazen biraz saf, biraz iyi kalpli biri gibi görüldüğünün farkındaydı. (Aslında değildi.) Ve evet, büyücülük dünyasına geç geldiği için bazen kimsenin onu görmemesinden birazcık da olsa endişeleniyordu.

Başka biri de onun kaybolmasının şaşırtıcı derecede sıradan bir nedenini umursuyordu. Kalın kafalı mı davranıyordu? Ama Godric, gerçekten de herkes öyleymiş gibi görünüyordu. Sanki her şey çok açıkmiş gibi ve neden kimse bu konuda konuşmak istemiyordu? Neden herkes ona bu kadar zor biriymiş gibi davranıyordu? yapılan şeyler?

Her neyse.

Her neyse. Bu yüzden ondan hoşlanmıyorlardı. Ve şimdi ona bunu gösterme şansları vardı -her ne kadar bu yasa sözde herkes için olsa da Büyücülük toplumunun iyiliği için, bunun kişisel olarak onunla hiçbir ilgisi yoktu ve şimdi özel muamele istiyorsa tam bir ahmak değil miydi - ona haddini bildirebilirlerdi. Evet, o bir savaş kahramanıydı. Evet, o bir Bakanlık çalışanıydı. Evet, Altın Üçlü'nün Altın Kız'ıydı. İşte tam da bu yüzden onun için bir istisna yapmak istemiyorlardı. Merlin, onlardan istediğini alabileceğini düşünmeye başlamasını yasaklamıştı.

Hala. *Yine de.* Toplantıya girerken bunun kötü bir fikir olduğunun kadar açık olduğunu düşünüyordu ki, sadece bunu belirtecek ve bir şekilde, bir kereliğine -bir kereliğine- herkes aynı fikirde olacaktı. Her nasılsa.

Baş Büyücü'nün sekreterine başıyla selam verdi. Zamanında gelmişti. Bekleniyordu.

Başı bir şekilde kapıyı çekerek açtı.

Makul topuklu ayakkabılarıyla ofise adım attı, cübbesi etrafında sallanıyordu.

Kahretsin.

Malfoy oradaydı. Solunda oturuyordu.

Tabii ki buradaydı. Neden şaşırdı? *Neden mi?*

Hemen oraya baktı.

"Granger." Sesi sakindi, tonu alçaktı, neredeyse gizliydi. Yüzü tamamen nötrdü.

Gri gözleri bir aşağıya, bir yukarıya kaydı. Gözlerini kaçırdı, yüzü önden arkaya, masasının arkasındaki Warrington'a döndü. Dudağını kıvırmadı. Burnunu kırıştırmadı. Ona hakaret etmedi. Sadece ona yukarıdan aşağıya baktı ve gözlerini kaçırdı.

Hermione bir şekilde o anda kazanamayacağını biliyordu. Ama bunu kendine itiraf etmek istemedi, henüz değil.

Toplantı tam da Hermione'nin beklediği gibi geçti. Malfoy kayıtsız bir şekilde oturuyordu. (Korkak. Kızgın olacağını düşünmüştü. Söyleyecek *bir şeyi* olacağını sanmıştı). Warrington ona çılgılık kadar onu yemledi. Warrington ona bağırana kadar onu kışkırttı.

Wizengamot'un savaş sonrası büyücülük dünyasını iyileştirme, safkan akraba evliliğine karşı koyma, önyargı ve ideolojik bölünme yerine büyü'nün yol göstermesine izin verme yönündeki iyi niyetli çabalarını takdir etti. Çitleri onarmak ve köprüler inşa etmekle ilgili metaforları karıştırmaya başladığında onu duymazdan geldi ve Bakanlığın Altyapı Haftası'nda her şeyi yapmasını önerdiklerinde kimsenin aklındaki şeyin zorla evlilik olmadığı yorumunu ısrarak geri çevirdi.

Her şey çok tahmin edilebilirdi. Hermione Malfoy'a bir bakış attı. Hafifçe kambur oturuyordu, yüzü asıktı, Baş Büyücü'nün performansını izliyordu. Artık bir deri bir kemik kalmamıştı ama hâlâ sivriydi; camı kesebilecek bir çeneyle dengelenmiş, keskin bir çeneye doğru daralan aristokrat bir burun. Uzun parmaklar. Belirgin parmak eklemleri. Malfoy mühür yüzüğü Hermione'nin Hogwarts'tan tanıdığı bu yüzüğün yanında Siyah Soylu Hanesi'ne ait olduğunu tahmin ettiği bir mühür yüzüğü vardı. Saçları mükemmeldi. Tabii ki öyleydi.

Warrington, "Size bir seçenek sunuyorum ve önümüzdeki beş dakika içinde bu seçeneklerden birini seçeceksiniz," diye homurdandı.

Hermione kendine geldi. *Ne diyordu?*

"Evlilik bağını burada, bu ofiste, hemen şimdi gerçekleştirebilirsiniz. Ya da asalarınızı ř."

Hermione burnundan sertçe nefes aldı, ağzı sert bir çizgi haline geldi. *Seni lanetleyeceğim ta ki-*

Gözünün ucuyla yakaladığı keskin bir hareketle başı sola doğru seğirdi. Malfoy'un çenesi , gözleri Baş Büyücü'den hiç ayrılmamıştı. Artık on altı yaşında bir ocuk gibi görünmüyordu. müdürün ofisi. Tehlikeli görünüyordu.

Evlenmek üzere olduğu adam *bu* ?

Çünkü onunla evlenmek üzereydi. Lanet olası asasını şaklatmayacaktı.

"Hadi şu bitirelim," diye hırladı.

Malfoy'un başı döndü, gözleri kısıldı. "Evet, *hadi* sevgilim."

Yirmi dakika sonra Hermione şoktaydı. Malfoy asasının bir hareketiyle evlilik sözleşmesini hazırlamıştı. İmzalamıştı. Kanla. Evlilik bağına Baş Büyücü gerçekleştirmişti, sekreteri tanıklık ediyordu. (Malfoy, Narcissa orada olmadığı için üzgün müydü? Belli etmemişti.) Harry ve Ron'u yanına çağırmaya bile fırsat bulamamıştı, onlar *da binadaydı*. (Bugün bu toplantıyı yaptığını biliyorlardı; onlara toplantının nasıl geçtiğini sonra anlatacaktı). Malfoy'un bileğindeki eli hafif ama tereddütsüzdü, Malfoy Hanesi'nin mühür yüzüğü hâlâ kanlıydı. eli titriyordu.

Hemen ardından, onu şaşırtacak şekilde, cübbesinin cebinden bir yüzük kutusu çıkarmıştı. Siyah giyinmişti, cübbesi sıkıca dikilmişti. omuzlarının sert çizgisi boyunca. Hatırladığından daha uzun boyluydu ama yine de zayıftı. "Olaylar sıra dışı gelişti," dedi kuru bir sesle, "ama şimdi bunu almanız uygun olur, Bayan Malfoy."

Adam kutuyu açıp safirlerle çevrili devasa bir ortaya çıkarınca Hermione irkildi. Onun doğum taşı, diye düşündü aptalca. Garip bir Yedigâr mücevherlerde tesadüf.

Uzun, kemikli parmaklarıyla yüzüğü çıkardı, iri sol eli kutuyu avuçlarken bir yandan da kızın eline uzandı.

Hermione topuklarının üzerinde geriye doğru kayarak duraksadı. "Buna hiç gerek yok."

Yüzüğü teoride kabul etmişti - sözleşme dilinde - ama bu kadar çabuk takmayı beklemiyordu. Tek düşünebildiği, Kara soydan gelen derin ve karanlık büyüydü. Bunu düşünmeye fırsatı olmamıştı.

bu yüzüğü doğru düzgün araştırmamıştı. Kendi lanet kırıcısına inceletmemişti. (Bill'den başka kimi tutabilirdi ki?) Malfoy onu neyin içine çekiyordu?

"Öyle," dedi sakince.

"İhtiyacım yok," dedi başını sallayarak

"*Biliyorsun,*" dedi, sesi aniden alçak ve tehditkâr *çıkmişti*. "Artık evimin bir üyesisin ve bu aptalca yasa seni kendi aptalca eylemlerinin yaptığından daha büyük bir hedef haline getirdi. Korumam altındayken sana zarar verdimmeyeceğim ve benim sana zarar verdiğimi söylemene de izin vermeyeceğim.

Bu yüzüğü takıyorsun."

"Değilim," diye haykırdı Hermione, Malfoy'un artık hafif olmayan dokunuşuyla sol elini kapıp yüzüğü parmağına geçirirken -çok geç- iki yana döndü, yüzüğün kayışı anında sıkı bir uyum sağlayacak şekilde yeniden boyutlandırıldı. Büyü, sıcak ve karanlık, onun içinden geçerek kenarlarını hissetti. Sol ön kolundaki yara izi acıyla .

"Malfoy!" diye soludu Hermione, elini onun elinden çekip aldı.

"*Ve şimdi,*" dedi, sağ elini kavradı, sol başparmağıyla yüzük kutusunun üstünü çevirirken kemikler avucunda gıcırdıyordu, "bu yüzüğü bana takacaksın."

İçinde, şaşırtıcı derecede narin, şaşırtıcı derecede parlak bir elmas bandı.

Onu istila eden büyü onaylarcasına çatırdadı.

"*Bu şeyin,*" diye homurdandı Hermione, gergin ve sarsak hareketlerle ona karşı koyarken, "*bana zarar vermeni engellediğini* sanıyordum."

"İnan bana," diye içinden zar zor algılanabilen bir ürperti geçti, "büyünün hoşnutsuzluğunu hissedebiliyorum."

Hermione çırpınmayı bıraktı; yüzüğü çıkardı ve Hermione'nin elini tuttu, hâlâ avucunun içinde duran kutuyu garip bir şekilde kavramıştı. Sonra tırnaklarını onun etine geçirdi ve yüzüğü parmağına geçirdi. Onu elektrik çarpmasını umuyordu. Bu kadar yakinken ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyor, narenciye ve karanfil kokuları burnuna doluyordu - bir zamanlar nadir bulunan ve değerli ithal malların kokuları. Malfoy Hanesi uzun zamandır gemicilik ve ticaretle uğraşıyordu.

"İşte," dedi ona bakarak. "Mutlu musun?"

"Evet tatlım, beni dünyanın en mutlu erkeği yapıyorsun," dedi monoton bir sesle, soluk gri gözleri onunkilere dikilmişti.

Birdenbire onun elini bıraktı ve Baş Büyücü'ye döndü, yüzü şimdi kibar bir kayıtsızlık maskesi. "Pekala, buradaki işimiz bittiyse, biz gidiyoruz."

"Evet, evet!" Warrington hemen harekete geçerek onları kapıya doğru sürükledi, sekreteri de önlerinden fırladı.

Merlin, Hermione onun orada olduğunu unutmuştu. Kadın onu görmüştü. Hogwarts birinci sınıfları gibi Malfoy'la bu lanetli yüzükler için *fiziksel olarak kavga ediyorlar*.

Hermione kendini, yüzü kızarmış, sol ön kolu ağrırken, Baş Büyücü ile Malfoy'un arasında sıkışmış buldu - hepsi kapıya doğru itilirken, Malfoy'un lanet olası eli sırtının en küçük kısmındaydı.

"Nice mutlu dönüşlere," dedi Warrington, kapının hemen önünde durdu, elini onları dünyaya geri döndürmek istercesine uzattı, "Bay Malfoy. Bayan Malfoy."

Hermione bir an için kendini Malfoy'la ruhen birleşmiş hissetti, çünkü ikisi de adama hançer gibi bakıyor, ağızları aynı şekilde alaycı bir ifadeye bürünüyordu.

Hermione Baş Büyücü'nün ofisinden çıkıp doğruca Ron'un yanına gitti ve Ron'un kolları onu sarıp sarmaladığında, kokusu rahatlatıcı bir şekilde tanıdık geldiğinde hemen -ve onu şaşırtacak şekilde- gözyaşlarına .

"Weasley. Potter," arkasından yeni ve rahatsız edici derecede tanıdık bir ses. "Şimdiden karımı ağlatmaya mı başladın?"

Ron ve Harry neredeyse hep bir ağızdan "Malfoy!" diye hırılınca Hermione irkildi.

"Affedersin Sansar, kızını mı çaldım?" Kelimeler alaycıydı ama Malfoy'un sesi duygusuzdu. "Yalan söylüyorum. Aslında üzgün değilim."

"Tanrım, Malfoy-"

Hermione buzbir gülümsemeyle Malfoy'a dönerek, "Ron ve ben çıkmayı yıllar önce bıraktık," dedi. "Ama sen bunu bilemezsin çünkü -ah, doğru ya- sen *hapisteydin*."

"Şey, sevgilim-"

"Az önce burada ne oldu?" diye sordu Harry, bir elini zaten dağınık olan saçlarında gezdirerek.

"Hermione çenesini Malfoy'a doğru sallayarak, "Ya bu herifle evlenecektim ya da asamı şaklatacaktım. *Kötü* bir seçim yaptım."

"Ah, Hermione, çok üzgünüm." Harry onun omzuna sıcak bir el attı, yüzü acılıydı.

"Teşekkürler Potter," diye söylendi Malfoy. "Şimdi elini karımın üzerinden çek."

"Malfoy!" diye tersledi Hermione.

"Evet, *Bayan* Malfoy?" Bir adım daha yaklaşarak onu sıkıştırdı.

"Bana öyle demeyi kes," diye bağırdı.

"Yapmayacağım," dedi, kızın üzerine eğilirken sesi alçaktı. Ron kadar uzun boylu değildi, Ron'dan Harry'den de daha zayıftı ama vücudunun dinginliğinde sarmal bir güç vardı.

Hermione yüz hatlarını yumuşattı ve kirpiklerinin arasından ona baktı. "Bu yüzükler *sana* fiziksel zarar vermemi engelliyor mu?"

"Hayır," diye fısıldadı.

Hermione hemen onun göğsüne bir yumruk attı.

Malfoy topukları üzerinde geriye doğru sallandı ve bir adım atarak kendini tuttu. Elini gövdesine götürdü, elmas yüzük parlarken yüzünde geniş bir gülümseme belirdi yüzünde. Kahretsin, *gülüyordu*.

Merlin üçüncü sınıftan beri ondan duyduğu ilk gerçek kahkaha mıydı?

O zamandan beri arkadaşları onun gerçek kahkahasını duymuşlardır. Malfoy'un artık arkadaşı var mıydı? Kahretsin, bunu öğrenmek üzere olabilirdi.

Ron başını sallıyor, kızgın mı yoksa eğleniyor mu olduğuna karar vermeye çalışıyordu. Harry başını arkaya atmış, olabildiğince yüksek sesle iç çekiyordu. "Merlin, kahretsin, lanet olsun."

Çenesini indirerek onlara ölü gözlerle baktı. "Hadi, siz ikiniz. Sizi basının önünden geçirmeliyiz."

Malfoy'un kahkahası yüzündeki gülümsemenin kaybolmasıyla kesildi.

"Hermione! Hermione! Neden ağlıyorsun?"

"Hermione! Draco Malfoy sana zarar verdi mi?"

"Draco Malfoy savaş sırasında sana işkence yaptı mı?"

"Bayan Granger, bir Ölüm Yiyen'le evlenmek konusunda ne düşünüyorsunuz?"

"Yüzüğü göster, tatlım! Onu görmek istiyoruz!"

Ron ve Harry kabaca ilerlerken Hermione başını eğdi. Gazeteci kalabalığı, asaları kılıfında ama kollarını kalkan gibi göz hizasına kaldırmış, yüzleri asıktı. Malfoy, kız ona doğru baktığında yüzü bomboştu, onu tam önüne doğru götürdü, lanet olası eli kızın sırtının alt kısmındaydı.

Burada nasıl bu kadar çok muhabir vardı? Büyücülük dünyası o kadar da büyük değildi! Bu uluslararası bir haber miydi? Nereden biliyorlardı ki? Lanet olası şamandıraları mı engelliyorlardı?

Hermione kendini basın tarafından sıkıştırılmış buldu, hızlı alıntılar yakınlarda geziniyordu, Ron ve Harry kalabalığın içinde kaybolmuştu ama Malfoy onun yanına yapışmıştı.

"Hermione! Hayatın için mi korkuyorsun?"

"Hermione! Draco Malfoy seni esir tutuyorsa gözünü kırp!"

Yanında, Malfoy kendini tam boyuna doğru çekti ve Hermione onun dönüştüğünü görmek için başını kaldırdı. Vurdumduymaz yüzü şimdi sert ve acımasız görünüyordu, yanaklarının çukurları keskin elmacık kemiklerinin altında gölgelenmişti, üst dudağı yeni kıvrılmaya başlamıştı. Beyaz-sarı saçları ışığı yakalıyor, siyah giysisiyle -tamamen *siyah olan* giysileriyle- çarpıcı bir tezat oluşturuyordu. Hermione şimdiye kadar nasıl fark etmemişti? Siyah cüppe, siyah gömlek, siyah yelek, siyah ejderha derisi botlar. Neredeyse bir Ölüm Meleği'ne mi benzemeye *çalışıyordu*? Yiyen mi?

Doğruldu ve yakası aşağı kayarak, bembeyaz teninde hâlâ simsiyah duran Azkaban mahkûm dövmesinin rünlerini ve rakamlarını ortaya çıkardı. Her flaş patladığında Hermione'nin nefesi kesiliyordu.

Hermione dövmelelerin göz alıcı hale getirilmesinin imkansız olduğunu biliyordu; bütün mesele mahkumların kimliklerini gizleyip kaçmalarını önlemektir. ve muhafazakâr büyücülük toplumu bir kişinin borcunun ödenip ödenmediğini umursamıyordu. Bir kez mahkum olan her zaman Böyle. Ve Wizengamot, genç Draco Malfoy'un dövmeyi hak edecek kadar zaman geçirmesini sağlamıştı, her ne kadar bu iki yıl hayatta kaldığı sürenin çok küçük bir kısmını oluşturacak olsa da. (On yedi yaşındayken kimse Draco Malfoy'un hayatta fazla zaman geçireceğini düşünmüyordu).

Hermione onun dövmesi olduğunu *biliyordu*. Onu büyüleyemeyeceğini *biliyordu*. Ama yine de dövmeyi burada, güpegündüz, onun üzerinde görmek bir şekilde şok ediciydi.

aksi halde mükemmel aristokrat bir form. Draco Malfoy, sonsuza dek bir savaş suçlusunu olarak damgalandı.

Malfoy çenesini kaldırdı, siyah cübbesinin içinde dimdik duruyordu, Azkaban rünleri açıldı, basın iddia ettiğı gibi her santimi itibarsız eski Ölüm Yiyen gibi görünüyordu. (Sadece iddia etmiyordu. Öyleydi. Öyleydi.) Eli kızın dirseğini kavrıyordu, parmakları çok sıkıydı.

"Hermione! Orada işkence gördükten sonra Malfoy Malikanesi'nde mi kalacaksın?"

"Hermione! Draco Malfoy savaş sırasında seni çarmıha mı gerdi?"

"Bay Malfoy! Bay Malfoy! Siz ve Bayan Malfoy nerede yaşayacaksınız?"

Malfoy gözleri yarı kapalı, tembelce muhabire döndü. "Onu zindanlarda tutacağım elbette," diye mırıldandı.

"Malfoy!" diye tısladı nefesinin altından. Onun kaburgalarına sertçe dirsek attı. Adam çok yakındaydı. Parmakları içeri giriyordu. Herkes çok yakındı.

Onu görmezden geldi.

"Özür dilerim," dedi muhabire, sesi son derece samimi yetsizdi. "Yatağıma zincirlenecek demek istemiştim."

"Malfoy!" Hermione uluyarak kolunu onun elinden kurtarmaya hazırlandı.

"Evet, aşkım?" Malfoy yere baktı, onu kabaca kendine doğru çekip topuklarının üzerinde dönerek hiçbir uyarıda bulunmadan gözden kaybolurken ona iğrenç bir şekilde gülümsedi.

Bölüm 2

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

7 TEMMUZ 2003 PAZARTESİ

Bir yığın halinde yere düştüler, Hermione kolunu bıraktığı gibi ondan uzaklaştı.

"Merlin'in göğüsleri, aşkım, benimle dövüşürken sıçramadığımız için şanslısın. . Bu arada, rica ederim." Malfoy, sanki kızın pis pençeleri ısmarlama kollarını kırıştırmış gibi bir bakış fırlattı. (Kırıışmışlardı.)

Hermione bir anda ayağa kalktı ve onun yüzüne atladı. "*Bir şey değil mi? Sana ne için teşekkür edebilirim ki? Bizi bu saçma sapan evlilikten çalışmadın bile ve şimdi beni bir duvara ısınlayıp acıma son veremiyorsun.*"

"Seni duvara mı yapıştırmamı istiyorsun?" diye homurdandı Malfoy, ileri atılarak Hermione'yi geriye, evet, duvara doğru tökezletti. Hermione'nin dairesinin önündeki kaldırımdaydılar, sırtını ön bahçe duvarına dayamıştı. Malfoy öne doğru eğildi, kollarını Hermione'nin başının iki yanındaki tuğlalara dayadı, vücudu Hermione'ninkinden bir santim uzakta duruyordu.

Hermione koğuşlarının onu eve buyur ettiğini, bir yabancının içeri girecek kadar yakın olduğu konusunda onu uyardığını hissedebiliyordu - evet, *farkındaydı*. Göğsü ve sırtı karıncalanıyordu, sanki iyi bir şey oluyormuş gibi, sanki çok kötü bir şey kaçınılmazmış gibi. Narenciye. Karanfil. Öfkesi dalga dalga yayılıyordu.

"İşte. Yönlendirdiğim için *bana teşekkür edebilirsin*. Seni oradan çıkardığım için bana teşekkür edebilirsin. Kıyaslandığında seni *çok iyi* için bana teşekkür edebilirsin. Artık herkes senin *çok iyi* olduğunu düşünüyor, değil mi?"

Hermione ona dudak büktü. Bundan nefret ederdi, kendisine iyi denmesinden. İnsanlar bunu sadece ona hakaret edecekleri ya da onu manipüle edecekleri zaman söyler ve sonra da bunu yutmasını beklerdi. *İyi bir kız olmanın* ardından her zaman *onun* için kesinlikle iyi olmayan bir şey gelirdi. olarak şu anda ona saldıran büyücü verilebilir.

"Uzun sürmeyecek, biliyorsun." Sırıttı ama içinde mizah yoktu.

Hermione *bunun* ne anlama geldiğini soramadan duvarı itip uzaklaştı. "Tamam. Beni koğuşlara ekle, aşkım. Ya da ekleme. Sana kalmış. Birkaç saat içinde senin için döneceğim. Anneme evlendiğimi söylemeliyim."

Bir şeyler daha söyleyecekmiş gibi göründü, sonra durdu. Topuklarının üzerinde döndü ve bir tutam siyah dumanla birlikte ortadan kayboldu.

Hermione, Malfoy'un Ron'a kız arkadaşını çalıp çalmadığını soruşunu düşündü. Onun biriyle görüşüp görüşmediğini, çocukluğundan kalma bir safkan nişanı olup olmadığını merak etti -Pansy'yle mi? Tuhaftı, düşünmek

Malfoy'un bu şekilde kur yapmasını. Gelincik oğlanla talihsiz bir dizi sevişme, elbette. Okuldaki dedikoduları duymuştu. Ama Malfoy . . umursuyor muydu?

Biri mi? Biri onu önemsiyor muydu? Hermione ürpererek duvarı itti. Hayır, kesinlikle hayır.

BAKANLIK ALTIN KIZI ÖLÜM YİYİCİYE VERDİ: Hermione Granger Uzlaşma Yasası Kapsamında Savaş Suçlusu Draco Malfoy ile Zorla Evlendirildi!

Prophet'ın özel baskısı neredeyse anında gelmişti. Hermione kendi kendine umursamadığını söyledi, ama Ginny elinde bir kopyayla dairesinin floo'sundan içeri girdikten sonra, kendini göğsüne yapışmış tıslayan bir Crookshanks'le, Ginny'nin üzerinde gezinirken buldu.

Makale Hermione'yi zor durumdaki ağlayan bir genç kız, Malfoy'u ise müstakbel terapisti olarak resmetti. Malfoy'un sözlerini ironik olmayan bir şekilde yayınladılar. ("Merlin, bunu gerçekten söyledi mi?" diye mırıldandı Ginny. Burnunu çekerek yaklaştı. "Şey, o oldukça formda. Ürkütücü ama fit. Ne?")

Ama resimler biraz farklı bir hikâye anlatıyordu. Hermione şiş gözlü, boş yüzlüydü, bukleleri elektrik çarpmış gibi başından havaya uçuşuyordu. Belli ki şoka girmişti. Ama sonra kadın onu kaburgalarından acımasızca bıçakladı - cesetlerin arasında bile açıkça görülüyordu - ve adam onu şiddetle yanına çekti, gözleri iğrenç sırtışının üzerinde yanıyordu. Fotoğraflar kurgulanmıştı -böyle bir *patlama* olmamıştı- ama *o kadar* da kurgulanmamışlardı. Kız ona dirsek atmıştı. Adam onu geri çekmişti. Gözleri, Tanrım, bunu düzenlemek mümkün değildi.

İkisi de ... görünüyordu. Hermione bilmiyordu. Bir yanı şöyle düşündü: Aferin ona. Başı dertte bir genç kız değildi. Karşılık veriyordu. Karşılık *vermeliydi*. Kızgın olmayı hak ediyordu. Ve bir parçası düşündü: Kötü görünüyordu. Malfoy bir psikopattı. Ama onunla birlikte yerin dibine girmişti. Onunla dövüşürken hiç de tatlı görünmüyordu - ve tatlı görünmek zorunda olmamalıydı, lanet olsun, ama olduğunda insanlar onu daha çok seviyordu. Adama bu şekilde dirsek atarken kurban gibi görünmüyor muydu? *Neden kurban gibi görünmek zorundaydı ki?* Ama Hermione nedenini biliyordu. Eğer kurban o olsaydı, insanlar onun tarafında olurdu. Belki bu yasanın yürürlükten kaldırılmasını . Uzlaşma bir şeydi, ama zorla evlendirme çok ileri gidiyordu. İnsanlar bunun neden kötü bir fikir olduğunu tam burada görebilirdi! İnsanlık dışı! Barbarca!

Ama onunla çok fazla dövüşürse, o da barbarca görünürdü. Belki de kadar da dengesiz bir eşleşme değildi. Belki de -Merlin dudaklarını geri çekmiş, dişlerini gösteriyordu- bir yanları bundan zevk alıyordu. Hasta.

Uzun sürmeyecek, biliyorsun.

Hermione'nin içinden bir ürperti geçti.

"Godric, bu Malfoy'un yüzüğü mü?" Ginny elini kaldırıp ileri geri eğerek elmasın ışığı yakalamasını sağladı.

"Narcissa'nınki," dedi Hermione. Ön kolundaki yara izi karıncalanıyor ve batıyordu; kolunu yukarı çekip yarayı incelemek istiyordu. Yalnız-

Onu rahatsız etmiyormuş gibi davranmak zorunda kalmayacağı bir yere.
"Siyah nişan takıları. Damadın-"

"Çeyizi için gelini hemen öldürmekten," dedi Ginny başını sallayarak.
"Evet. Safkan boku." Hermione'nin elini bıraktı ve ona baktı. "Ama Malfoy bunu *sana* neden verdi? Alınma ama-"

"Ama o benden nefret ediyor. Ve bunu herkes biliyor." Hermione alaycı bir bakışla elini kaldırdı. "Bu onun mazereti. Bana bir şey olursa doğruca Azkaban'a istemiyor."

"Ama zaten Azkaban numarası var," dedi Ginny tatlı bir sesle. "Onu hemen hücrelerine geri götürebilirler."

Hermione homurdandı ve Ginny'ye . "Ne *yapacağım* ben?" diye inledi.

"Onu seninle tanıştığına pişman et," dedi Ginny.

Pansy seranın kapısını sertçe çekti (kapı istediği gibi açılamayacak kadar ağırdı) ve eşikten içeri girdi (Theo demişti), topuklu ayakkabıları çatlak fayans zeminde tıkırdıyor, eteği (bu sezonun Dior'u) kalçalarının salınımıyla sallanıyordu.

Puslu güneş ışığı, yağmur lekeli cam bölmelerden, Pansy'nin fırçalamamaya dikkat ettiği yaprakların ve sarmaşıkların arasından süzülerek içeri giriyordu.

Orta koridorda tembel bir otoriteyle yürüyor, o ilerledikçe bitkiler ona doğru daha sıkı bastırıyordu. Hava ılık, nemli ve bereketliydi. Neyse Pansy saç düzleştirme tılsımını birinci sınıftan beri kullanıyordu.

Sonunda önünde diz çökmüş bir figür gördü. Sırtını ona dönmüş, yapraklarla kısmen büyük, saksılı bir Zehirli Tentakula'nın önünde kambur duruyordu.

Pansy yavaşça bir metre kadar yaklaştı görmezden geliyordu; görmezden gelinmekten hoşlanmazdı- ve el çantasını bir gümbürtüyle fayansa bıraktı.

"Hey, bitki baba." Kollarını kavuşturup kalçasını kaldırdı. "Ölüm Yiyen sürtüğü yakaladın."

Neville Longbottom sonunda ayağa kalktı -ve kalktı da kalktı (Salazar, hatırladığından çok daha uzun boyluydu)- ve Pansy'ye döndü. (Tanrı aşkına, bir noktada ağzını düzeltmiş ve çenesini büyütmüştü.) Belli belirsiz gülümsedi, (evet, büyük) ellerini fırçaladı ve ona doğru adım atmadan önce ceplerine soktu. Gömleğinin kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı. Ön kolları kaslı ve belirgin damarlı. Koyu renk bir muggle pantolonu giyiyordu ve dizlerinin üzerinde tozlu bir kir vardı.

"Pansy Parkinson," dedi sessizce, başını eğerek. Onun önüne yerleşti, bakışları her şeye rağmen sadece yüzüne odaklanmıştı.

Gördüm. Kara toprak, ter ve baharat gibi kokuyordu.

Pansy çenesini dışarı çıkardı. Yukarı bakmaya alışkındı. Hükmetmek için daha uzun boylu olmasına gerek yoktu.

"Biliyorsun," dedi Longbottom sakın sesle, "bitkiler onlarla kibarca konuştuğunda daha iyi olurlar. İstersen bana baba diyebilirsin-"

Pansy'nin dudakları aralandı.

"Ama kendin hakkında bu şekilde konuşma. Bitkilerin önünde olmaz. Benim önümde olmaz."

Pansy gözlerini kırptırdı, burnu kırıştı. "Ben *iyi* biri değilim."

"Dikenli mi? Dikenli mi? Zehirli mi? Ölümcül mü?" Longbottom belli belirsiz . "Yine de bununla ilgilenebilirim. Her bitki ihtiyaçları karşılandığında daha güzeldir."

Pansy boynunun karıncalandığını hissetti. ("Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun Longbottom," dedi soğukkanlılıkla. "Ve istediğim gibi konuşabilirim."

"Yapabilirsin." Hafifçe omuz silkti. "Ben de çekip gidebilirim. Daha sonra tekrar deneyebiliriz."

Döndü ve gerçekten de uzaklaşmaya başladı. Ondan! Aynen ! Pansy'nin gözleri kısıldı.

"Hadi Parkinson," diye seslendi Longbottom omzunun üzerinden, hâlâ seranın derinliklerine doğru ilerliyordu. "Sana çay yapayım."

"Şimdiden beni zehirlemeye mi çalışıyorsun Longbottom?" diye seslendi onun arkasından. "Senin hakkında çok şey duydum."

Longbottom durdu ve gülerek ona döndü, gülümsemesi şimdi daha genişti. "Buraya benden haraç almaya mı geldin? Bunu senin önünde yapacağım. Bana henüz güvenmiyorsan içmek zorunda . Hadi, Parkinson. Gel bana ihtiyaçlarını anlat. İdeal yetiştirme koşulları. Gelişmen için ne gerekiyor."

Artık geliyorum. Söylemek istediği buydu. Söylemesi *gereken* buydu. Ama midesi sıkıştı ve Salazar'ın lanet olası siki yüzünden yalan boğazında düğümlendi. Ölüm Yiyen babası Azkaban'dayken ve beş para etmez annesi yurt dışına kaçmışken aile malikânesinde tek başına, mülkü tek başına idare ederek *başarılı* olamıyordu. Bu işte *fena* değildi, Draco ve Theo da aynı durumdaydı. Her şey yolundaydı. Hepsinin durumu iyiydi. Çok zengindi. Ve harika bir yalancıydı. Peki neden yalan şimdi ortaya çıkmıyordu?

"Sana ki?" Pansy bunun yerine kollarını göğsünde daha sıkı kavuşturarak .
Bunu söylememeliydi. Çok açık vermişti. Ama birdenbire gerçekten bilmek istedi.

Longbottom omuz silkti, eğlenmiş görünüyordu. "Bir şeylerle ilgilenmeyi seviyorum."

Pansy duraksadı ve alt dudağını çiğneme dürtüsüyle savaştı (Utangaç ve çekici görüldüğünde dudağını ısırırdı; kararsız bir çocuk gibi çiğnemezdi).

"Pansy," dedi Longbottom, sesi yumuşak ve düzgün, gözleri ciddiye.
"Benimle gel."

Pansy bir an hareketsiz durdu.

Ona baktı, bakışlarını tuttu.

Sonra eğilip, dibi artık kirle beneklenmiş olan çantasını aldı ve doğruldu.

Ona baktı, sabırla onu bekliyordu. Ve sonra onu takip etti.

"Bensiz mi evlendin lan?" diye uludu Theo. "Orada olmam gerekiyordu, Dray! *Çiçekçi çocuğun* olacaktım."

"Sen nasıl- Çiçek çocuk da ne demek?" diye tersledi Draco. "Sana bir daha asla seninle üçlü yapmayacağımı söyleyip duruyorum-"

"Artık *evli* olduğuna göre değil. Bu Bayan Malfoy pek-"

"Orada durabilirsin, dostum. Bayan Malfoy'a bakmanı istemiyorum-"

"Bir çocuk-"

"*Malfoy cadıları hakkında değil-*"

"*Hey, ellerinize hakim olun Lord Malfoy!*" Theo dans ederek ondan uzaklaştı ve aralarına kanepeyi koydu. "Ve bana büyü yapmayı aklından bile geçirme! Bakanlık bunu gördükten sonra burada asa kontrolü yapıyor olacak-" Bileğinin bir hareketiyle kâğıdı Draco'ya doğru çevirdi, taş sektirir gibi. "Özel baskı, lanet olası! Çok güzel!"

Draco *Peygamber'i* havada kaptı, sayfalar hışırdadı, yüzüne bir kaş çatma ifadesi yerleşti.

"Evet, evet! İşte ruh bu! Herkese onları öldürmek istiyormuş gibi bakmaya devam et, bakalım nasıl olacak." Theo hızlı adımlarla ona yaklaştı ve omzunun üzerinden ön sayfayı taramak için . Çenesini yere indirdiğinde Draco'nun kulağına fısıldamak için başını kaldırdı: "Bana pek öyle görünmese de Granger'a yapmak istediğin şey öldürmek-"

"*Bayan Malfoy'dan size-*"

"Şu bak! Kaburgaların zedelendi mi? Sağ kroşesi hala duruyor mu?"

"Merlin, umarım öyledir." Draco, Theo'ellerini, evet, çürük kaburgalarını ararken tokatladı. "Umarım bunu *senin* üzerinde *kullanır-*"

"*Wha-hey!* Hiç şansın yok, dostum. Herkes beni sever. Şimdiki şirket de buna dahil - sertlikten hoşlandığımı biliyorsun. Hadi, durma."

"Theo, bana gazeteyi getirdiğin için *teşekkür ederim.*" Draco döndü ve kaşlarını kaldırarak gazeteyi göğsüne bastırdı. "Ama gidip diğer Bayan Malfoy'la konuşmam gerekiyor ve hayır, Narcissa'yla flört etmeye gelmiyorsun."

"Ama Narcissa seviyor-"

"Evet, evet, herkes seni seviyor. Git kendine bir eş bul. Annem *hâlâ evli* Theo! Git kendine eziyet edecek bir eş bul. Deli olsan da umurumda değil."

"Şey, olabilir." Theo buruşmuş gazeteyi Draco'dan kaptı ve ön sayfayı düzelterek Draco ile yeni gelininin öfkeyle boğuşmalarına sevgiyle baktı. "Çünkü siz ikiniz evliliği *eğlenceli* gösteriyorsunuz."

"Evet," dedi Draco kuru bir sesle. "Tam bir cümbüş."

"Paramı ona yatırıyorum, biliyorsun."

"Ne yazık ki," diye içini çekti Draco, "benimki de öyle."

Üç saat sonra Draco kaldırımında durmuş, bir pencerenin açılıp kızıl saçları ve çilleriyle bir yığının ortaya çıkmasını izliyordu.

"Oi! Ferret!"

"Weaselette," diye Draco. "Bayan Malfoy'a *beni içeri almasını* söyle!"

"Daire ya da onun düğmesi-"

"*Ginny!*"

Dişi Gelincik aniden gözden kayboldu ve Draco kordonların düştüğünü hissetti. Bahçe yolunda hızlı adımlarla yürümeye başladı, kapıyı sertçe çekip açtığında en genç Weasley'nin yanından geçip gitti. Ama kız beklediğinden daha hızlıydı -Harpie'ler için kovalamaca oynadığını hatırlıyordu şimdi- geçerken gövdesine doğru eğildi.

"Bunun için üzgünüm Ferret. Ayağım kaymış olmalı. Kaburgaların çürümüş olabilir mi?"

"Weaselette, Potter'dan boşandın mı?"

"Henüz değil!" diye şarkı söyledi alaycı bir gülümsemeyle, kapıyı arkalarından dikkatsizce kapatarak.

"Yazık oldu. Bir dahaki sefere pazarda olduğunuzda tam göre bir kibritim var."

"Ooh, Harry'ye seçeneklerim olduğunu söyleyeyim o zaman." Weaselette göz kırptı ve dar koridorda onun yanından geçerken yine kaburgalarına dirsek attı.

Merlin, Yangında Ölmeye En Çok İhtiyacı Weasley'ler sıralamasını yeniden gözden geçirmek zorunda kalabilirdi. Dişi Gelincik'in listede yukarı mı yoksa aşağı mı gittiğinden emin değildi.

"Salazar'ın kutsal top çuvalı," diye tısladı Draco, neredeyse salonun içine düşüyordu. "Weaselette, az önce senin duyarlı kıl yumağına mı takıldım?"

"Crookshanks!"

Sonunda muggle kot pantolonu ve dayanıksız bir muggle köylü bluzuyla karısı ortaya çıktı ve Draco'ya bir hortkuluğu ortadan kaldırabilecek bir bakış atarak turuncu iblisi kucakladı. "Az önce kedimi tekmelemedin."

"Doğru. Bu ne bir kedi ne de ben onu tekmeledim. Ancak beni öldürmeye çalıştı."

"İşte benim iyi oğlum," diye mırıldandı karısı.

Sikeyim. Draco'nun onun bunu tekrar söylemesini ne kadar çok istediğini bilmesine gerek yoktu.

Onun üstüne çıkması, yüzünü doğru indirmesi, saçlarının onun etrafına dolanması, onun dışındaki her şeyi engellemesi, dudaklarının kulağına değmesi, onun

"İşte benim iyi oğlum." diye fısıldadı.

Vücudundaki tüm kan sikine doğru akarken Draco gözlerini kırptırdı.

Yüzünü alaycı bir ifadeyle düzeltti. "Vedalaşın. Bu şey Malikaneye geliyor."

"Madde 24(g), Malfoy! Bunu avukatınla çoktan hallettim. Belki bir dahaki sefere kirli işlerini kendin yaparsın, hm?" Bu kez bakışları zafer kazanmış gibiydi.

Draco onun kızarmış yanaklarına gülümsemek için dudaklarını büzdü, gözlerindeki parıltı. "Açıkçası, Bay Bockius'u bir daha gördüğümde ona büyü yapacağım. Nasıl isterseniz Bayan Malfoy. Canavarı getirin. Ev cinlerine onu öldürmemelerini söyleyeceğim."

Öfkeli bir ciyıklama, ama Draco hemen üstünden atladı. "Duvar halıları kendilerini güncelledi. Sözleşme sizi kan koğuşlarına ekledi. Goblinler doğal olarak hemen haberdar edildi. Gringotts anahtarınız Malikâne'de bekliyor. Odalarınız hazır ve elfler eşyalarınızı taşıyacak - ki şu anda hepsinin güvenli bir şekilde yakılabileceğini görüyorum. Hayır, sözlerini kendine sakla! Elfler Malikane'nin çöpleriyle - gerçekten ayrıntıları bilemem - bu yüzden konuyu onlarla sizin aranızda bırakacağım."

Draco onun yüzünü buruşturan öfkeye neredeyse gülecekti.

Dişi Gelincik kollarını göğsünde kavuşturarak, "Züppe herif," diye mırıldandı.

"Bu bana şunu hatırlattı, sevgili eşim. Özel floo'nuzdaki koğuşlar için onaylı ziyaretçilerin bir listesine ihtiyacım olacak. Kendimi cömert hissediyorum, bu yüzden Weasley'lerin sayısı. Sanırım sen, Weaselette, aklıma gelmeyen nedenlerden dolayı, bu listeye gireceksin."

Draco sahte bir sevgi gösterisiyle başını eğdi (bir blöftü. nedenini bilmiyordu) ve karısına sırttı, Öfkesi gözle görülür şekilde tehlikeli boyutlara ulaşıyordu. "Senin sıran, aşkım. Bana bırak."

"Seni küçük sümüklü hamamböceğı!"

Draco ona en kazanan gülümsemesini verdi.

"Eşyalarımnda hiçbir sorun yok! Yakılmalarına gerek yok ve onları taşımak için kesinlikle ev cinlerine ihtiyacım yok. Bunu kendim yapacağım!"

"Bırakın da elfler eğlensin," dedi Draco en küçümseyici ses tonuyla. "*Bayan Malfoy*, şu anda birkaç nesil elf içeren bir evin üyesisiniz ve şu anki nesil *sıkılmış* durumda, büyüleri ve yetenekleri boşa gidiyor. Giydirecekleri ve besleyecekleri sadece iki bebekle devasa bir bebek evi işletiyorlar-"

"Ben oyuncak bebek değilim." Sesi alçak ve uyarıcıydı.

Draco hoşgörüyle gülümsedi. "Ama sen . Ve sıkılmış elfler kırıgın ve küskün personel. işe alıyoruz ama kovamıyoruz. Hoşnut olmadıklarında onların merhametine kalıyoruz. Bakanlığın devam eden en özel yönlerini bile kontrol etme konusundaki ısrarı Varoluş Narcissa'yı en hararetle beklediği sevinçlerinden birinden mahrum bıraktı: tek oğlunun düğününden. Ama doğumumdan beri düğünümü planlayan tek annem değil. Siz de ev halkını ocuğumdan mahrum bırakmaya niyetli olduğunuza göre, lütfen bu seferlik onları şımartın ve Elfler seni içeri taşıyor. Bunu yapın, yoksa onları gücendirirsiniz."

Draco onun saçlarını yüzünden silkeleyip çenesini kaldırışını izledi. Bu hareketin aynısını ilk kez on bir yaşındayken görmüştü.

"*Peki*. Malikânenin elfleriyle işbirliği yapacağım ve annene karşı nazik olacağım. Sadece iyi bir davranış sergilememi sağlamak için bu ayrıntılı suçluluk triplerini ayaklarımın altına sermene gerek yok. Ama eminim ki çok katmanlı korkunç duygusal manipölasyonun olmadığı basit bir insan etkileşimi kavramı size tamamen yabancıdır. Anladığınız tek ilişkinin işlemsel olduğu açık."

"Asla *bilemeyeceğiz*, değil *mi*?" dedi Draco, "Bakanlık Altın Kız'ını, benim sürekli ölüm yemem karşılağında eski bir Ölüm Yiyen'e vermeyi uygun göre ve bu artık sahip olabileceğim tek evlilik olacak."

"Oh, yani benimle görölmek *senin* için bir aşağılama mı?" Onu bir adım geriye itmek için deforme olmuş kediye neredeyse yere fırlattı.

"Bırak onu, Malfoy!" Dişi Gelincik'in sivri parmağı Malfoyun yüzüne batıyordu. "Ailen seni daha sen doğmadan görücü usulü bir evlilikle sattı."

"Ve Wizengamot diğer ailenin de buna maruz kalma ihtimalinden *dehşete* düşmesini sağladı," diye tükürdü Draco, boynunu tırmalama dürtüsüne direnerek. Bazen orada yanan rünleri hâlâ hissedebildiğini düşünüyordu.

Bir şeyler yakılmalı - cezalandırılmalı - çünkü bu apaçık bir yalandı. Yalan söylüyordu. Greengrass'lar yılmamıştı. Savaştan büyük ölçüde yara almadan çıkmışlardı -Slytherin kanının safları, ama hiçbir şeyin üzerine atılabileceği kişiler değillerdi. Tedbirli ve stratejik davranmışlardı.

Malfoyların durumuna sempati duyuyorlardı ve özellikle Malfoy kasalarının, ağır para cezaları ve tazminat ödemelerinden sonra bile hâlâ ağzına kadar altınla dolu olduğu gerçeğine sempati duyuyordu.

Daphne Adrian'la evlenmişti ama Draco Astoria'yla, o küçük güzel aptalla sözlenmişti. Draco bunu onu elde etmesi olarak görmesi gerektiğini biliyordu ama savaştan sonra -Azkaban'dan sonra- gerçekten de satılan kendisi gibi hissetmişti, Narcissa, Draco'yu Astoria'nın artık daha yüksek olan sosyal statüsüyle rehabilite etmeleri karşılığında Yeşilçam'a Malfoy altını, kanı ve spermiyle ödeme yapmıştı. Ve Malfoylar'ın yeterince altını, yeterince saf kanı vardı ki, Draco Azkaban'dan yeni çıkmış ve çılgılık atmadan başka insanlarla bir odada oturmayı hayal bile edemezken bile Greengrass'lar sözleşmeyi uygulamaya hevesliydi. Onu zorlamışlardı ve annesi de onu zorlamıştı - çok erken. Greengrass'lar onu almaya gelmişti.

-herkes savaştan bir an önce çıkmak için çok hevesliydi- Narcissa'nın altını vardı, kanı vardı ama Draco ödemenin üçüncü kısmıydı. O da Damızlık hayvandı - bunu söylemek sorun değildi, işinin bu her zaman biliyordu. Ve stoklar lekelenmiş, mahvolmuştu.

Malikâneye gelmişlerdi. Küçük bir aşağılama - Malikane hala Savaştan ve Bakanlık baskınlarından sonraki parçalar; Draco asla silinemeyecek olan her şeyi örtmek için gerekli olacak kapsamlı tadilatı henüz üstlenmemişti. Annesi hâlâ bakımlıydı; çok zayıftı, gülümsemesi çok sıkıydı. (Şimdi mutlu görünebilmek için çok çalışmıştı.) Yeşilçam'a gitmek daha iyi olurdu ama Draco ev hapsindeydi ve belki de Narcissa neyle karşılaşacaklarını bilmelerinin adil olacağını düşünmüştü.

Ve elde etmeleri gereken şey, duvarlara sarılmış, koridorlarda dolaşan, hücrelerinden sonra hala tüm açık alanla mücadele eden Draco'ydu. Yüzü Boş, gözleri ölü, zihni tıkalı. Kafatasını andıran yüzünün altındaki siyah rün dövmesine bir kez bakmışlar ve bembeyaz kesilmişlerdi. Tori'yi *bu* halde baloya nasıl göndereceklerdi? Tori'yi onunla *yatak odasına* nasıl göndereceklerdi?

Eğer sadece bir yıl olsaydı - eğer mürekkeplenecek uzun süre tutulmamış olsaydı -Belki de Yeşil Çimenler geldiğinde hala aklı başında olurdu. onu dürttü ve kışkırttı. Belki Black ve Malfoy soyları için amacını yerine getirebilirdi; belki annesinin artık bir torunu olurdu. Bu yüzden Draco Wizengamot'yu suçladı.

Ama bu bir yalandı, değil mi? Çünkü en başta Wizengamot'un önünde olması kendi suçuydu. Ve kolayca daha uzun bir cezaya çarptırılabilirdi. Aziz Potter ve Altın Kız'ın hayırseverliği, onun adına tanıklık etme konusundaki iğrenç derecede kendini beğenmiş ısrarları, korkaklığını daha asil bir şeymiş gibi yorumlamak için kendilerini zorlamaları sayesinde ucuz kurtulmuştu -herkes bunu söylüyordu-. Ve sonra, annesinin hatırı için kendini toparlayabilir, daha iyi bir gösteri yapabilirdi. Ama hayır, Astoria'yla bir gelecek hayal edemiyordu -hiç kimseyle bir gelecek hayal edemiyordu- ve bu yüzden bir gelecek olmadığından emin olmuştu, değil mi? Dövmesinin görünmesine izin vermişti, gözlerinin arkasındaki ölü boşluğun görünmesine izin vermişti ve Yeşil Çimenler sonunda ne elde edeceklerini anlamış ve kaçmışlardı.

"Kendi yaptıkların için Wizengamot'u suçlayamazsın!" dedi karısı, sanki bir legilimensmiş gibi. "Godric, sorumluluk almayı tamamen reddediyor olman iğrenç."

"Aşkım, bir kez olsun aynı fikirdeyiz. Wizengamot'un bana verdiği her cezayı hak ediyorum. Ne de olsa bana *seni* verdiler," diye hırladı Draco. "Ve belki de Wizengamot'un sonsuz bilgeliğiyle *senin* hak ettiğin *şeyin ben olduğuma* karar verdiğinde haklı olduğunu kabul etmek zorunda kalacaksın."

"*Bunu asla* hak etmedim." Kendini beğenmişlikle yanıp tutuşuyordu. Merlin, kollarını ona dolamak ve onu da kendisiyle birlikte aşağı çekmek için sabırsızlanıyordu.

"Doğru, çünkü ben iğrencim ve sen benden çok daha iyisin," dedi Draco, öfkesi sert ve buz gibi bir şeye dönüşerek.

"Önemli olan her şekilde öyleyim." Bakışlarını ayırmadı, gözlerindeki altın benekler parlıyordu.

"Haklı olabilirsin aşkım. Ama bakalım halk ne kadar süre böyle düşünecek *Bayan Malfoy*, sizi yanımda görünce," dedi ve sol elini tutup havaya kaldırarak, "yüzüğümü taktı."

Anında elini geri çekti ve adam da ona izin verdi. Kadın yüzüğü kaptı.
-Merlin, tahmin edilebilir biriydi. Onu çekip istedi.

biliyordu. Kız denerken ve halka sadece daha sıkı kenetlenirken daralmış gözlerle izledi. Boğazının arkasından bir ses çıkardı. Dudaklar sıkı bir çizgi halinde bastırılmıştı. Acıdığını kabul etmek istemiyordu.

"Onu sadece ben ," dedi Draco alçak sesle, neredeyse fısıltıyla. Ve önce onunkini çıkarması gerekecekti.

"Al. Çıkar. Çıkar," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Hayır, diye mırıldandı, gözleri onunkilerdeydi.

"*Tamam.*" Ve tırmalayarak adamın sol eline doğru hamle yaptı, kontrol edebildiği yüzüğü çıkarmaya çalıştı.

Ama onu tahmin etmişti ve daha uzun ve güçlüydü. Elini yumruk yaparak geri ve uzakta tuttu ve diğer kolunu onun beline doladı. ona çarptı, onu tırmaladı. Onu kendine daha sıkı çekerek enerjisini nötralize etti ve dizleri bacaklarına çarptı. Kız ona karşı mücadele ederken göğüsleri göğsünde hareket ediyor, parmak uçlarında zıplıyor, muggle kotunun fermuarının sert çizgisi acı verici ama harika bir şekilde adamın sikine sürtünüyordu. Draco yavaşça onu kendine yaklaştırdı, ta ki dudağını ısırarak başını eğip kulağına fısıldayana kadar, "Hoşuna gidiyor mu? Bunu benim kadar istiyor musun, aşkım?"

Dondu kaldı, adamın ereksiyonu ona doğru itiyordu. Sonra onu .

Sırtarak geri adım attı. Kalbi hızla çarpıyordu-Merlin, bu iyi hissettiriyordu. Neredeyse yeniden hayattaymış gibi.

Sonra Ginevra Weasley'nin h    odada olduğunu hatırladı. G  zlerini karşısındaki nefes nefese kalmış dişi aslandan ayırmak riskliydi ama o anda ona fazla yaklaşmak istemiyordu; Weaselette'in esasını kaldırdığını ve ona doğru gelen bir sersemletici olduğunu g  rmeyi bekliyordu. Gryffindor'lar şiddete başvurmakta gecikmedi. Neden onu çoktan sersemletmemişti?

Başını sallıyordu, g  zleri kocaman açılmıştı. "Godric. İkiniz hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Belki bir Weasley bile Draco'nun bu konuda haklı olduğunu bilecek kadar safkan geleneklerini biliyordu. S  zleşme, y  z  kler, diğer Kutsal 28'lerin zehirli şeylere kıyasla çok daha ilericiydi. Çoğunlukla *onu* koruyorlardı. Wizengamot kararını vermişti - isteseler de de bu evlilik gerçekleşecekti. Draco y  z  kleri .

Draco dudağının kıvrılmasına izin verdi. "Potter'a şikayetçi olmayacağımı s  yle, gerçi sevgili karım ikinci kez tanıkların   n  nde bana saldırıyor. D  ğ n gecemizi bir h  crede geçirseydi buna dayanamazdım."

"Azkaban'a *seve seve* giderim eğer-"

"Hayır, canım." Draco ona d  nd  , dudaklarında h  z  nl   bir g  l  mseme vardı. "Sen yapmazdın."

Bunun üzerine yelkenlerindeki rüzgâr söndü. İçini çekti ve kediye için eğildi, Draco bu ana nasıl geldiğini anlayamadığını düşündü.

"Gelin, Bayan Malfoy. O iğrenç şeyi getirin de size odalar." Draco onu kendi floo'suna doğru yönlendirdi, bu ana nasıl geldiğinden kendisi de emin değildi. Ve bir an önce ondan o kadar hoşlanıyordu ki. "Weaselette-"

"Ferret-"

"Her zaman bir zevk."

"Git kendini becer," dedi tatlı tatlı.

Yukarı. Ginevra Potter, En Katlanılabilir Weasley sıralamasında yükseliyordu.

---

8 TEMMUZ 2003 SALI

"Hermione! Malikanede kendini güvende hissediyor musun?"

Allah kahretsin! Hermione işe iki saat erken gelmenin basından kaçmasını sağlayacağını düşünmüştü. Bu akbabalar nasıl oldu da buraya geldiler? (Bu, ekosistemin değerli bir parçası olan akbabalara haksızlıktı).

"Hermione! Hermione! Malfoy milyonlarına erişimin olduğuna göre artık işini bırakıyor musun?"

İşte Bakanlığın umudu, onu en büyük düşmanıyla evlendirip (Rita Skeeter hariç listenin üst sıralarındaki herkes ölmüştü ve bu durum düzeltilebilirdi) ondan bir çırpıda kurtulabilecekleriydi. Draco Malfoy kelimenin tam anlamıyla altından yapılmış olsa bile Bakanlığı içeriden yakıp yıkmaya olan yeni adanmışlığının farkı. Onu kötüleyenler idealizmle aşırı motive olduğunu iddia ediyorlardı; idealizmi kinle değiştirmeye yardım ettiklerini öğrenmekten mutlu olacaklardı. Hangisinin daha etkili olduğunu öğrenmek üzereydiler.

"Bayan Malfoy! Hamilelik haberini ne zaman alabiliriz?"

Hermione, asansörün kapıları kapanmadan önce -Haftalık *Cadı*, tabii ki!- muhabire ters ters bakmak için döndü.

Cevap asla değildi. Önce ona tecavüz etmesi gerekecekti.

Bunu dönüp *Witch Weekly* muhabirine söylemeliydi. Basının, Malfoy'un, onu öldürmekle övünmesi hakkında soru sormayacak kadar korkak olduğunu fark etti.

onu yatağına zincirledi. Sanki bu yasanın devlet eliyle tecavüzden başka bir şey olmadığını anlatmak için ona yardım ediyor gibiydi. Ama Malfoy ne zamandan beri yardımcı oluyordu?

Hayır, o sadece bir pislikti. Ve şimdi, bir gece önceki tehdidini gerçekleştirmediği için minnettar olması gerektiğini düşünüyordu.

Hermione, Crookshanks'i göğsünde sıkıca tutarak Malikâne'nin ana floo'sundan çıktığında adrenalinden titriyordu. Sanki içinde Bunu kabul eden Godric, onun kendisine karşı titrediğini hissetmiş olmalı. -Malfoy dirseğini bırakıp bir adım uzaklaştı, ejderha derisi çizmelerinin tabanı ile ocağın taşı arasında kum ve is kayıyordu.

"Narcissa nerede?" diye sordu Hermione, gözleri karanlık duvarlarda, süslü desenli halıda, hiç de tanıdık olmamasını dilediği sessizce alay eden portrelerde gezinirken. Malfoy ailesinin reisi tarafından karşılanmayı bekliyordu.

"Annem," dedi Malfoy, onu dikkatle izleyerek, "sezon için Fransa'ya gitti."

Hermione sert bir bakışla onu süzerken başını çevirdi. "Çünkü benden aynı binada bulunamayacak kadar iğreniyor."

"Tam tersi," dedi Malfoy, sesi kısık, bakışları aynı sertlikteydi. "Annem Malikâne'de olmanın seni üzeceğinden korkuyor."

Onu burada görmek rahatsızlığınızı artıracaktır. Onun misafiri olduğunuzu hissetmeden, kendi şartlarınızla yeni evinizi keşfetmeniz ve alışmanız için size bir süre tanıyarak geçiş sürecinizi kolaylaştırmayı umuyor. Babam Azkaban'dayken - tanıklığınız onun Azkaban'a girmesine yardımcı olduğu için farkındasınızdır - artık Malikânenin Lorduyum. Karım olarak siz de artık Leydi'siniz. Annem burada sizin misafiriniz, tam tersi değil."

Hermione kesin bir ifadeyle, "Bizi burada yalnız bıraktı," dedi.

"Annemin, evimizin her odasında sevişeceğimizi umup ummadığını soruyorsanız Malfoy karanlık bir ifadeyle, "Cevap evet," dedi.

"Bu-"

"Ahırlarda, bahçelerde, çardakta, süpürge kulübesinde, mezarlıkta da sevişebiliriz-"

"*Anladım, Malfoy.*"

"Gerçekten mi? Bazı görsel yardımcıları kullanabilirim." Ama ses tonu alaycıydı, alaycı bakışları da yapmacıktı. "Pekâlâ," dedi karanlık koridora dönerek, "odalarınıza."

Hermione odalarının Malfoy'unkinden tamamen farklı bir kanatta olmasını ummuştu - kocasıyla arasının açık olmasıyla ünlü planları vardı ve

İlk günden başlamak için birbirlerini hiç ama hiç görmeyecekleri bir uyku düzeninden daha iyi bir yol miydi? Cinsel imalarla onu aşağılamaya çalışmasına rağmen Malfoy da onu görmek istemiyordu. Hogwarts'a gidip de onu duyan herkesin bildiği gibi, onu özellikle estetik açıdan nahoş buluyordu. Ama onu dehşete düşüren şey Odalar onunkinin hemen yanındaydı ve ortak bir oturma odasıyla birbirine bağlıydı.

Oturma odası karanlık ve görkemliydi, koltuklar kadifeydi, duvarlarda aile portreleri yoktu. Hermione, odanın bir tarafındaki altın aksanların süitinin kapılarına açıldığını fark ettiğinde irkildi. Diğer muhtemelen Malfoy'unkine, gümüş ve altın, yersiz bir birlik vaadiyle orta şömine boyunca iç içe geçiyordu. Tabii Lucius ve Narcissa her zaman Malfoy'u bir Gryffindor'la evlendirmeyi planlamıştı (şüpheli), elfler burada iş başındaydı.

Malfoy süitinin kapılarını açtı ama davet edilmeye ihtiyacı olan bir vampir gibi önlerinde oyalandı.

"Odalarınız. Malikânelerden herhangi birini kullanmak istememeniz halinde misafirleriniz oturma odanızda ağırlanabilir. Çalışma odanız daha küçüktür, Malikânenin orijinal mimarları tarafından Leydi'nin öncelikli olarak mektup ve anılarınızı yazmak için kullanacaksınız. Bu nedenle uyanık olduğunuz tüm saatleri Malikane'nin kütüphanesinde geçireceğinizi varsayıyorum-"

Hermione kendine rağmen bir ilgi kıpırtısı hissetti.

"Hogwarts fantezilerinizi gerçekleştirmek isterseniz, kısıtlı bölümde sevişmeye hazırım-"

Hermione'nin gözleri kısıldı.

"-ama sizi uyarmalıyım ki Bakanlık'ın Konuşulamayanları daha ilginç ciltlerin çoğuna el koydu. Eğer Leydi'nin yatak odasını ihtiyaçlarınız için çok küçük bulursanız, yatağımı paylaşabilirsiniz, çünkü Lord'un yatak odası efendinin yatak odası olarak tasarlanmıştı. Ancak canavar paylaşamaz ve ben de soyunma odamı paylaşmayacağım."

Hermione bunları bilmesine gerek olduğu fikriyle alay etti ama Malikâne'nin kütüphanesinden hangi kitapların alındığını çok merak ediyordu.

"Ben odalarımda ya da koridorun sonundaki çalışma odamda olacağım. Benden ya da horozumdan başka bir Geye ihtiyacın olursa Pip'i çağır. Ulysses'i çalışma odanızın penceresine göndereceğim, böylece öldürülmediğimi bildirmek için Tarikat'a baykuş gönderebilirsiniz. henüz. Aslında güvendesiniz ve zarar görmediniz." Bunu sanki onun karşı çıkmasına meydan okurcasına söyledi. "Doğru." Küçük, resmi bir selam. "İyi akşamlar, Mrs. Malfoy."

Hermione içini çekti. "Malfoy," dedi, teşekkür etmek ya da iyi geceler dilemek yerine, ki ikisi de yanlış reklam gibi geliyordu.

Crookshanks'i hâlâ kucağında tutarak sütinin eşiğinden geçti. Arkasına baktığında, adam kapıları arkasından kapatıyordu, yüz ifadesi okunamıyordu.

Hermione oturma odasında özel bir floo olduğunu, çalışma odasında kitaplarının yanı sıra bir kişilik akşam yemeği ve Crookshanks için staz tılsımı altında duran bir tabak olduğunu, giyinme odasında kıyafetlerinin ve beyaz lalelerle dolu büyük boy bir vazo olduğunu ve yatak odasında bir yatak odası olduğunu gördü.

Süitin banyosunda büyük bir küvet ve daha fazla beyaz lale vardı. Yatak odası onun ihtiyaçları için kesinlikle çok küçük değildi ve süitin tamamı koyu kırmızı ve altın rengiyle vurgulanmıştı.

Elfler, Hermione'nin oturma odasına yapıştıracak bir safkan aile arması olmadığı için mi onun okul renklerini seçmişlerdi? Yoksa Malfoy bunun ... olacağını mı düşünmüştü? Hermione'nin düşünce süreci hıçkırıklara boğuldu. Rahatlatıcı mı? Malfoy onun odalarını sevmesini mi istiyordu? Hermione bu düşünceyi kafasından attı. Muhtemelen bu renklerin onun Slytherin imparatorluğunda her zaman bir yabancı olarak kalacağını gösterdiğini düşünüyordu. *İyi, güzel.*

Aslında, güvendesiniz ve zarar görmediniz.

Hermione Crookshanks'i yatak odasındaki dört kişilik yatağa bıraktı ve kolunu çekti. O yüzüğü parmağına zorla taktığından beri... *orada*. Ön kolundaki yara izi - Bellatrix'in etine kazıdığı hakaret

-Pembe ve karıncalı bir renkteydi, sanki Kara Büyü'nün kendisi ona çamur kan diyordu. *Elbette* Malfoy'un lanet olası faşist soyu, onun değerli safkan varisine bağlandığını görmekten öfkeliydi. Elbette onu koruması gereken yadigâr da onu protesto ediyordu. Yüzüğü öfkeyle çekti ama yüzük sadece daha sıkı tutundu.

Süitin girişine açılan kapıya ve ötesindeki ortak oturma alanına baktı, çenesi sıkılmıştı. Malfoy'a bu fırsatı vermeyecekti.

Ondan yüzüğü çıkarmasını *tekrar* istemekten memnun olmayacaktı. Ona açıklama yapmak, kolunu göstermek zorunda kalacaktı - hayır, düşünülemezdi bile. Kolunun ne kadar kötü olduğunu görecekti.

Belki de bunun olacağını ve başarısının onaylanacağını *biliyordu*. Hayır, ona gidip *bu yüzüğün bana senin ve tüm ailenin benim pislik olarak damgalanmayı hak ettiğimi düşündüğünüzü hatırlattığını ve şimdi Bakanlığın beni isteğim dışında size verdiğini ve - ah, bilmiyorum - tüm bu şeylerin duygularımı gerçekten incittiğini söylemek çok fazlaydı*.

Hayır. Çok dürüst. Çok savunmasız. İkisi de Malfoy'un yanında güvende değildi.

Hermione yara izi onu rahatsız etmiyormuş gibi davrandı. Yapmak zorundaydı. Aksi takdirde, ondan nefret eden insanlar çok sevinecek ve onu önemseyen insanlar Onu acıma ve tiksintiye boğdu, bu da kendi duygularını daha da güçlendirdi ve katlanılamaz hale getirdi. (Sakat bırakılmış olmak *dehşet* vericiydi. Her gün, sonsuza dek kendi bedeninde bir leke görmek *yıkıcıydı*. Ama her gün, sonsuza dek, zihninin ön saflarında bu düzeyde bir dehşet ve yıkımla yaşayamazdı). Ve daha da kötüsü, hem ondan nefret eden hem de onu sevdiğini iddia eden insanlar arasında, kalıcı şekil bozukluğundan sapkınca gıdıklananlar vardı. Aldığı mektuplar... Godric. Bu insanlar yüzünden toplum içinde kolunu örtüyor ya da süslüyordu.

Hermione kolunun yenini indirdi ve karıncalanma hissinden uzaklaşmak için bezin üzerinden kolunun içini öfkeyle ovaladı. Aç, susuz ve yorgun olduğunu fark etti.

Ağır bir teslimiyet duygusuyla Crookshanks'i kucağına aldı ve ikisini de kitaplarla kaplı çalışma odasına götürdü; bir yandan Harry, Ginny ve Ron'a Malfoy Malikânesi'ne saldırmalarına gerek olmadığını bildiren mektuplar yazarken, bir yandan da yemek yemeyi planlıyordu.

Beklemekte olan yemeğinin yanında duran zarfı (üzerinde NBM yazan ağır, bembeyaz kırtasiye kâğıdı) görünce durdu. Hermione Crookshanks'i yavaşça yere bıraktı, sonra tabağını ona verdi ve Sanki ısıracakmış gibi bir zarf.

Hassas yazı masasının kaydı, altındaki döşemeli koltuğu zar zor hissetti ve zarfı dikkatlice aldı. Dokunduğunda zarf hızla açıldı, mektup zarıfçe ortaya çıktı. Hermione mektubu hızla taradı, sonra yavaşça okudu. Narcissa'nın kendinden emin, süslü el yazısı onu Asil Malfoy Hanesi'ne ve Malfoy Malikânesi'ne davet ediyordu. Hem geçmişte yaşananlar için duyduğu üzüntüyü hem de Malikâne'nin bir gün Hermione ve çocukları için güven ve huzur dolu bir yer olması dileğini nazikçe ifade ediyordu. (Narcissa, Draco'nun Hermione'ye karşı yükümlülüklerini sadakatle yerine getireceğini ve Hermione'nin onu iyi niyetine layık bir koca olarak görmeye başlayacağını, karşılıklı saygı ve arkadaşlığa dönüşen verimli bir evlilik yaşayacağını umduğunu yazdı.

Oğlumdan nefret ettiğinizi biliyorum ama lütfen bebeklerini alın ve ona tahammül etmeyi öğrenin, diye tercüme etti Hermione.

Hermione göğsünde derin bir hüznün kuyusunun açıldığını hissetti. Annesini özlemişti. *Güvenlik ve huzur. . . iyi bir saygı . . . karşılıklı saygı ve arkadaşlık.* Narcissa Malfoy'dan gelince, Hermione'nin zorunlu birlikteliği için bu hedefler aynı anda hem ılık hem de çılgınca iyimserdi. Ama Hermione kendini önce ağlarken sonra da hıçkırırken buldu. Kendi annesinden ona bunları dileyen bir mektubu asla alamayacağını biliyordu. Sevdiği bir adamla evlenmiş olmayı diledi. Annesinin ona mutluluk ve çocuk umutlarıyla dolu bir mektup yazmasını diledi.

Sonunda Hermione bir iç çekti ve gözlerini koluna sildi. Ailesi gitmişti. Her gün kötü şeyler oluyordu. Dilekler gerçekleşmiyordu.

Saçlarını geriye doğru itti ve elindeki görevden daha fazlasını düşünmeyi reddederek masanın çekmecesinde parşömen aradı. Sadece üzerinde HGM yazan ağır, beyaz bir kâğıt bulabildi. Parşömene baktı, sonra çenesini tutup bir tüy kalem aldı. Harryye, Ginny'ye ve Ron'a notlarını yazdı ve Malfoy'un korkunç kartal baykuşunu kullanarak gönderdi. Tadına bakmasa da yemeğini yedi.

Güvende ve zarar görmemiş miydi? Hayır. Ama yaşıyordu.

Ertesi sabah -bu sabah- erkenden kalkmış, soyunma odasında tanıdığı ilk iş elbisesini giymiş ve olabildiğince hızlı bir şekilde Bakanlığa doğru yola çıkmıştı. Draco Malfoy'la balayı yapmak için izin almayacaktı.

Şimdi ofisinin önünde kısa bir süre durdu. Kapıda HERMIONE MALFOY yazıyordu. Hermione ona baktı. Var olmayan geleceğini kabul etmişti. Çocuklar Malfoy'un adını alacaktı; bunu yapacağını hiç söylememişti. Büyüyü yaptı ve sonra asasıyla vurdu: G-R-A-N-G-E-R. Kapı titredi ve MALFOY'a geri döndü. Hermione çılgılık atmadan önce dokuz kez daha denerdi.

Hermione dağınık masasına ilerledi ve kısa bir cevap gönderdi ofisler arası notu bina bakımına gönderdi, sonra cübbesini çıkardı -

Bu takımın kumaşı hatırladığından daha güzeldi. Yara izini kontrol etme dürtüsüne direnerek elbisesinin kolunu çekti ve postasına döndü.

Bir düzine uluma.

O canavar Draco Malfoy'un yatağında ona neler yaptığını anlatan üç mektup düpedüz pornografikti.

Hermione postanın geri kalanını açmadan ateşe verdi ve sonra bir kez daha, olabildiğince yüksek sesle çığlık attı.

Bölüm Sonu Notları

Not: Draco ne derse desin ya da ne düşünürse düşünsün, Crookshanks bu hikâyenin yazımı sırasında zarar .

Not: Draco ve Hermione'nin fiziksel dövüşleri Everythursday'in PARADE OF THE SUN'ı gibi eserlerden esinlenmiştir. (Bir numaralı favorim olan THE FALLOUT'a selam olsun.)

Bölüm 3

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

8 TEMMUZ 2003 SALI

Floo yeşil renkte yanıp sönerken Pansy Draco'nun loş çalışma odasına girdiğinde Draco'nun masasının başında, Theo'nun şöminenin yanındaki kanepeye uzanmış, elinde bardakla tanıdık görüntüsüyle .

"Tebrikler Draco," dedi Pansy, siyah Valentino ceketindeki isi fırçalayarak. "Granger nerede?"

Draco yazışmalarından başını kaldırarak, "*Bayan Malfoy* işte," dedi.

"Bu saatte mi?" diye burnunu çekti Pansy.

"Evet, Pansy, bazı insanlar saat dokuzda çalışır-" Bir tempus attı. "Sabah dokuz. *Ben* sabah dokuzda çalışıyorum."

"İğrenç," dedi Pansy.

"Ona aldırmayın, Pans," dedi Theo, elindeki bardağı sallayarak.

"Longbottom'la işler nasıl gitti? Bitki Kralı'yla bir ilişkimiz mi var şimdi? Bekle. . . bekle. Pans! *Kızardın* mı? Pans! Pans! Bu, Bitki Kralı'nın bizimle bir *ilişkisi* olduğu anlamına mı geliyor?"

"Theodore Nott!" Pansy atılarak açık eliyle Theo'nun kafasına ve boynuna vurdu. "Seni ayakkabımla öldüresiye döveceğim!"

"Evet, Pansy, bunu ben de istiyorum," diye mırıldandı Theo, eğilip bileğini tutarak. "Ama Bitki Kralı'nı benimle aldatmana izin veremem. Umarım-" Bir kahkaha patlattı. "Ow! Yüze değil! Ow! Yatırım yapmama izin vereceğini umuyorum!"

"Bana iş anlaşmalarınız hakkında hiçbir şey anlatmıyorsunuz," dedi Pansy somurtarak, kendini onun yanındaki kanepenin minderine atarak. "Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrim yok."

"Benim de ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok!" dedi Theo neşeyle.

"Neden koğuşları sıfırlamadığım hakkında hiçbir fikrim yok," diye mırıldandı Draco.

"Ayrıca, senin parana ihtiyacı olmayacak. Benimkini alacak," dedi Pansy küstahça.

Draco başını kaldırdı. "Ona kasaların anahtarını mı veriyorsun?"

"Granger'a seninkinin anahtarını mı verdin?" Pansy muzipçe sordu.

"Tabii ki *Bayan Malfoy*'da anahtar var," dedi Draco biraz da kinle.

Theo, "Parkinson serveti için seni zehirleyeceğinden endişelenmiyorsun o zaman, Pans?" diye sordu.

"Hiç endişelenmiyorum," dedi Pansy, bir yudum almak için bardağı Theo'dan çalarak. "Bana göz kulak olacağını söyledi, ben de ona göz kulak olacağım."

"Yani bu bir intihar pa-"

"Hayır, seni aptal." Eliyle mastürbasyon hareketi yaptı.

"Oh ho! Yani bana Neville Longbottom'ın büyük bir aleti olduğunu mu söylüyorsun?" Theo düşünerek başını salladı. "Pekâlâ, bunu görebiliyorum."

"Pansy'nin izni olmadan olmaz," dedi Draco bir parşömen açarak. "Seni üçlü yapmaya ikna etmesine izin verme, Pans. Nott yatakta bencildir."

"Bir kez, Draco! *Bir* kez. Seni unutacağım."

"Lütfen yap," dedi Draco kuru bir sesle.

"Draco'nun herkesin içinde dayak yemekten hoşlanması iyi bir şey," dedi Theo güven veren bir ses tonuyla. "Onun ve Granger'ın yakın zamanda yatak odasında yeni anılar biriktireceklerini sanmıyorum."

"*Bayan Malfoy* ve ben sadece fiziksel hislerin ötesine geçen bir duygu zenginliğini paylaşıyoruz, teşekkür ederim."

"Sanırım nefret de bir duygu," dedi Pansy düşünceli bir ifadeyle.

"En sevdiklerimden biri!" dedi Theo, kadehini kaldırarak.

"Oldukça," diye mırıldandı Draco.

"Draco," dedi Pansy. "Narcissa'dan düğünümü planlamasına yardım etmesini isteyeceğim."

Draco başını kaldırıp baktı, ifadesi yumuşamıştı. "Bu harika, Pans. Buna bayılacak. Fransa'da, onu şatodan ara."

"Demek buna para harcıyorsun, ha?" Theo, Pansy'yi iyi huylu bir şekilde itti.

"Eğer Longbottom benimle görölmekten rahatsız olmazsa. Bilirsiniz işte:
Savaş Kahramanı Savaş Suçlusuna Söz Verdi."

"Hadi ama, Pans," dedi Theo. "Sen asla mahkum edilmedin."

"Bu adam hiçbir şeye aldırıyor," dedi Draco, parşömenleri biraz daha karıştırarak.

"Evet," dedi Pansy garip bir şekilde utangaç bir gülümsemeye. "İhtiyaçlarımı bunu yapabileceğini söyledi."

"Ew! Pansy! Bu müstehcen saçmalıkları duymak istemiyorum!" Theo yüzünü buruşturdu ve geri çekildi.

"*Ve ihtiyacım olan şey-*"

"Ew!"

"Siz sürtüklerin nedimem olmanız."

"Evet!" Pansy gülerken Theo ayağa fırlayıp kanepenin etrafında bir tur attı, içkisi İran halısına döküldü, ellerini kaldırarak zafer çığlığı O masadaki Draco'ya doğru atıldı. "Çak bir beşlik, Draco! ! Yapıyoruz!"

Draco gözlerini devirerek Theo'nun elini , ama Pansy'ye bakarken gülümsemesini gizleyemedi.

"Kalk ayağa, seni muhteşem psikopat!" Theo Pansy'yi kucakladı, bir o yana bir bu yana salladı, içkisi şırıl şırıl akarken, "Yapıyoruz, yapıyoruz!" diye bağırdı.

"Tavalar," dedi Theo, geri çekilip koltuğa yığılırken adım atmaya başladı. "Yeşil mi giyeceğiz? Bitki Kralı'na buketimin beni yemesini istemediğimi söyle. Biraz kan dökülmesi bekleniyor ama St. Mungo'ya gitmekten nefret ediyorum."

"Sakin ol," diye söylendi Draco. "Eğer bir şey , önce Gryffindor'lar kendilerini feda eder."

"Doğru," dedi Theo. "Belki bir şeyleri serbest bırakabiliriz?"

"Pansy," dedi Draco, "Longbottom'a sor bakalım elinde bir şey var mı? *yanlışıklıkla* kedi taklidi yapan bir iblisi yiyin."

Draco yapabildiği her tılsımı kullanmıştı, hâlâ yapabildiğine dair küçük bir hatırlatma. Cüppesi kırıışmıyor, botları s rt nm yor, saçları mükemmeldi. Annesi gibi o da tılsımlarla arası her zaman iyiydi.

Yine de kendini Lucius'un hücresinde bulduğunda, babası hapishane kıyafetlerini bile ısmarlama gibi gösteren doğal bir rahatlıkla k  k alanda atıyordu. Elbette, belki de öyle olduğunu düşündürecek kadar çok gardıyanı vardı. Oda, kaldığı süre boyunca Draco'nun kemiklerine kadar i lemi  olan ıslak ve çiğ soğuğun aksine şüphe uyandıracak kadar serin ve kuruydu. Draco  imdi bile en ağır pelerinini giyyordu ve o gece soğuğu rüyalarında hissedecekti.

Sonunda Lucius onun karşısındaki k  k masaya yerleşti. Draco, Lucius'un boynunun sağ tarafındaki tanidik dövmeye baktı. Lucius'un gözleri Draco'nunkilere kaydı. Draco'nun parıltı karşıtı büyüleri açmak için nasıl daha çok çalışabileceği hakkında bazı düşünceleri olduğuna şüphe yoktu. Ne yapması gerekiyordu? Derisini mi y zecekti? Kalıcı olarak polij lenmi  bir bedende mi ya ayacaktı?

"Baba," dedi Draco. "Sana evlendiğimi söylemeye geldim."

Lucius tek ka ını kaldırarak, "Ben de öyle gördüm," diye söylendi. "Annen ailenin toplumdaki yerini geri kazanmak için büyük bir gayretle çalıştı ve sen bu gülünç gösteriyle onun çabalarını bo a mı çıkaracaksın? *Zindanlar* mı? Gerçekten mi, Draco?"

"Ben sadece her zaman olduğu gibi benden bekleneni yapmaya çalışıyordum," dedi Draco, babasınınkini m kemmek bir şekilde taklit ederek.

Lucius homurdandı. "Yanlış insanların fikirlerini önemsiyorsun."

"Gerçekten öyle mi, baba?" Draco'nun sesi yumuşaktı ama azarladığı belliydi.

Lucius ona alaycı bir ifadeyle baktı. "Draco, bunun bir strateji mi? Yeni eşinize toplum içinde yeterince kötü davranırsanız, Wizengamot'un ona acıyacağını ve aranızdaki bağı çözeceğini mi ? Eğer öyleyse, korkarım ki çok yanılıyorsunuz. Toplum eşlere kötü muamele edilmesini hiçbir zaman umursamamıştır - bu yüzden *eşlerimizi* korumak bizim görevimizdir. Ve bir kıza yapılan kötü muamele, tüm Kutsal 28'in itirazlarının başaramayacaktır."

Draco kayıtsızca mırıldandı. "Bu kız bir savaş kahramanı, yaşının en parlak cadısı ve Harry Potter'ın en iyi arkadaşı."

"İşte bu yüzden Wizengamot ondan korkuyor ve ona güvenmiyor!" diye tersledi Lucius.

"O zaman o ve ben sonunda bir başarıyı paylaşıyoruz," diye atıldı Draco. "Wizengamot ikimizden de nefret ediyor."

Lucius ona küçük, sıkı bir gülümsemeye baktı. "Ve böylece büyük zıtlığı tüm halka hatırlatmayı kendine görev mi edindin? Senin ne kadar sevmediğini gördüklerinde onu ne kadar sevdiklerini mi?"

Draco göğsü ağırlaşarak babasına hüzünle baktı.

"Draco, annenin bu eşleşmeden faydalanmak istediğini çok iyi biliyorsun."
Lucius durakladı. "Annen ve ben aynı fikirdeyiz."

Draco dikkatle kontrol ettiği yüz ifadesinin titrediğini hissetti. "Bağın koptuğunu görmek ."

Lucius dudaklarını büzdü. "Olabileceğinden çok şüpheliyim. Seçeneklerinizi değerlendirdim-"

Draco bunun, babasının karısını nasıl öldüreceğini planladığı anlamına geldiğini biliyordu. Kara nişan büyü, damadın soyundan gelen herhangi birinin geline kasten zarar vermesini engelliyordu ama her zaman geçici çözümler vardı.

"-ama siyasi durum ve inanıyorum ki bize dağıtılan eli oynamalıyız. Uyanışçılar onun kaldırıldığını görmek istiyor. Onun tarafındaki radikaller de sizden kurtulduğunu görmek istiyor. Her ikisi de ailemizin bunun bedelini ödediğini görmeyi çok isterdi. Ama Draco," Lucius burada çevresindekileri de kapsayacak şekilde eliyle işaret etti
"Şu anda yaşadığımız zorluklar Black ve Malfoy Hanelerinin uzun ve asil geçmişlerinde sadece kısa bir an.
Ve -bu konudaki geçmiş başarısızlıklarım hakkında ne düşünürseniz düşünün- şu anki ideolojik bölünmüşlüğümüzün iki tarafındaki aşırı uçları yatıştırmak için geleceğimizi feda etmeyeceğim." Lucius öne doğru oturdu. "Radikaller bizim değerlerimizi her zaman temelden yanlış anladılar. Biz sadece kendimizi korumak istiyoruz. Hayatta kalmak. Devam etmek için. Ve ben şahsen soyumuzun kaybolan saflığının yasını tutacak olsam da-"

Draco'nun ifadesi bozuldu.

"-Black ve Malfoy hiçbir zaman *istisnalar* içermediğini düşünmek belki de hayalcilik olur. Karınızın özel *istisnai* durumunu kabul etmeye *hazırım*-"

Draco bu yüce gönüllülük karşısında kaşlarını kaldırdı.

"-Bakanlık böyle bir eşleşmeye izin verseydi bile, onu daha küçük 28'in doğuştan ahmaklarına ve dalkavuklarına tercih ederdi. Yani, hayır, şu anki önceliğim bağı çözmeye çalışmak değil. Greengrass anlaşmasının bozulmuş olması utanç verici-"

Lucius'un bakışı azarlayıcıydı, Draco'nunki ise boştu.

"-ama eğer Bakanlık bu açıkça düzenlenmiş eşleşmeyle bizi küçük düşürmeyi amaçlıyorsa, o zaman Malfoy Hanesi'ni fena halde hafife almış ve istemeden de olsa bize heba etmemeniz gereken bir fırsat vermiş demektir. Peki Draco, söyle bana, karının Bakanlık ve Wizengamot içindeki gündemini nasıl ilerletmeyi düşünüyorsun?"

Draco'nun düşünce süreci kekeleyerek durdu. Bu konuşmanın bu yönde ilerlemesini beklemiyordu. "Niyetim ne-"

Lucius hayal kırıklığının dikkatle ölçülmüş bir kısmının ortaya çıkmasına izin verdi.

"Baba," dedi Draco yavaşça, "karımın gündemine katılmıyorsun."

Lucius sabırsız bir el salladı. "Karınızın inançlarının gayet iyi farkındayım. Geçmişinden etkileniyorlar ve şu an için modaaya uygunlar. Ancak yasa tekliflerini yürürlüğe koymakta ve yerleşik muhalefet karşısında Bakanlık içinde ilerlemekte zorlanıyor. Zeki ve hırslı ama siyasi yoksun. Bayan Granger iken her şey iyi ve . Ama şimdi Bayan Malfoy."

Draco kaşlarını çatı. "Baba, onun benimle birlikte anılmaya ne kadar istekli olduğunu abartıyorsun. İsmiyle pek gösteriş yapmıyor."

"Önemsiz." Lucius'un ses tonu iş adamı gibiydi. "O seninle ilişkilendiriliyor. Onun yenilgileri bize yansıyor. Onun zaferleri bizim nüfuzumuzu güçlendiriyor. Artık bu evin reisi olmayabilirim - kendi hatalarım yüzünden bu unvan ve görev sana erken düştü ve bunun için üzgünüm Draco, sana olan inancım tam olsa *da* - ama evimin bir üyesinin saygısızlığa uğradığını görmek istemem. Bir Malfoy, kendi başına da gelse, alay konusu olmayacaktır. çabalarını ya da düşmanlarınınkini. Sizin adınızı paylaşıyor. Sizin korumanız altında. Başkalarının bizim kendimizi savunmak ya da geliştirmek için güçsüz olduğumuzu söylemesini ister miydiniz?"

Draco sessizce babasına baktı. Babasının bu geçmiş başarısızlıkları ve bunlara yol açan görkemli beklentileriyle ilgili düşünceleri vardı, hem de birçoğu. Ama ne kadar haklı olursa olsun, içinde barındırdığı öfke ve acı -Her zaman çocuksu hissedirdi. Öfkelenebilir ve çığlık atabilirdi.

Babası onun korkunç, korkunç kararları hakkında konuşurken, babası da Draco'nun annesiyle birlikte karşı karşıya kaldıkları korkunç, korkunç seçimler hakkında bağırıp küçümseyerek karşılık verebilirdi. Ellerinden geleni yapmışlardı. Ellerinden gelenin daha iyisi olmalıydı. Draco da kendisi için aynı şeyi söyleyebilirdi.

Bu eski, verimsiz bir tartışmaydı. Bununla ilişkili duygular Draco'nun kendini çocuk gibi hissetmesine neden oluyordu. Ve bir çocuk gibi konuşuyor, mızızlanıyordu. geçmiş. Öfkesini ve utancını bastırmaya çalışırken Draco'nun kalbi küt küt atıyordu. Ailesi onu yüzüstü bırakmıştı. Her zaman, her zaman ailesini yüzüstü bırakıyordu.

"Güç güçtür, Draco," dedi Lucius sakın bir sesle. "Bugün kişisel olarak umursamadığım bir yasayı . Ama yarın Sihir Bakanı olacak. İktidarda olmak olmamaktan iyidir."

"Benimle evliyken Bakan olmasına *asla* izin vermeyecekler," diye çıkıştı Draco.

"O zaman 'onlar' *yerine* 'onlar'ı koy," diye hırladı Lucius. "Daha okuldan yeni çıktı. Senin *on yılların* var."

"O zamana kadar beni öldürmüş olacak."

"Öyle olsun," dedi Lucius, Draco'nun bahanelerinden sıkılmış bir halde başka tarafa bakarak.

"Baba," dedi Draco sessizce, "onun Sihir Bakanı gerçekten inanıyor musun?"

"Elbette," diye burnunu çekti Lucius. "yaşının en parlak cadısı ve bir Malfoy. İhtiyacın olan tüm silahlara sahipsin."

Draco babasına baktı.

"Bir de Potter meselesi var," diye devam etti Lucius. "Ve kendi siyasi hırsları-"

"Hiç yok," dedi Draco hızla.

"Evet, evet." Lucius gözlerini devirmeyecek kadar iyi yetiştirilmişti. "Bunu şimdi söylüyor. Genç, hâlâ hayatta olduğuna şaşırıyor. Ama kahramanlık kompleksi ve şehitlik duygusunun çekiciliği arasında, büyücülük dünyasını bir kez daha kendisinden kurtarması gerektiğine -kendisi ya da başkaları tarafından- ikna edilecek. Bu kaçınılmaz.

Şu anda ayrıntıların bir önemi yok. Mesele şu ki Draco, güç, politika, hepsi döngüseldir. Genç Gryffindorlar hükümetin kapılarını zorlarken, senin neslin Slytherin'ler burada benimle birlikte çürüyor ya da parmaklarını emerek oturuyor, ebeveynlerini suçluyor-"

"*Baba!*" diye homurdandı Draco, öne doğru atılarak.

"Ortada bir suçlama olduğunu kabul ediyorum!" Lucius tersledi. İç çekti, Draco'nun gözleriyle buluşamıyordu. "Mesele şu ki Draco," dedi sonunda, bakışları Draco'nun üzerinde sabitlenerek, "şu anda Bakanlığın eylemleri sayesinde potansiyel güce yakınsın ve onu etkileyebilecek bir konumdasın."

"Ya da onu yok edecek bir pozisyon," dedi Draco kesin bir ifadeyle.

"Ya da onu yok edecek bir pozisyon," diye yineledi Lucius "Karınızın düşmanlarının da bunu istediğine inanıyorum. Bize sunulan diğer fırsatları kaçıracığımıza inanıyorlar çünkü çok dar görüşlüyüz, nefretle hareket ediyoruz-"

"Belki de nefretle fazla güdülenmişimdir," dedi Draco.

"Ondan bu kadar çok mu nefret ediyorsun?" diye sordu Lucius, ses tonu yumuşaktı.

"Herkesten nefret ediyorum," dedi Draco gayri ihtiyari, tüm harareti gitmişti.

Lucius gülümsedi. "Belki kaçırdığım başka fırsatları da görürsün. Ben buradayım, sen ise dışarıda, malikânenin işlerini yürütüyorsun. Sana aksini söylediğim her şeye rağmen sana güveniyorum, Draco. Annen de ben de seninle gurur duyuyoruz."

Draco başını salladı ama babasının gözlerine bakamadı. Ailesi ona her zaman onunla gurur duyduklarını söylemiş, küçükken onu şımartmışlardı.

Daha genç. Bu sözleri duymamış olan Pansy'ye kıyasla şanslıydı.

Theo'ya kıyasla çok küçük yaşlardan beri bu şarkıları hiç duymamıştı. Bir yanı minnettardı, acınacak derecede minnettardı. Diğer yanı ise öfkeliydi.

Draco çalışma odasında oturmuş, yağmur altında bahçeye bakıyordu, albino Tavus kuşları ortalıkta görünmüyordu. Ocakta ateş yanıyordu ama o hâlâ Azkaban'ın soğuşunu hissediyordu.

Lucius ve Narcissa bunun çok kolay olduğunu düşünüyorlardı. Sadece güzel geliniyle dans pistinde bir tur atacak ve onun en sevdiği hayır kurumuna bağışta bulunacak, sonra da toplum bu en genç eski Ölüm Yiyen'i kollarını açarak karşılayacaktı. Ailesi güç peşinde koşmaya, sadece ona sahip olmaya o kadar alışmıştı ki -şimdi bile- Malfoy adının bir anlamı olmadığını düşünemiyorlardı.

Haklıydılar da. Bunun bir anlamı vardı. Bu, onun çok zengin olduğu anlamına geliyordu ve bu da her zaman kalyonlarına erişmek isteyen birilerinin -kimi itibarsız, kimi sadece ahlaksız- olduğu anlamına geliyordu. Bir şirkete yatırım yapmış olabilirdi.

Her gün yeni bir plan yapıyor, her gece farklı bir cadıyla yatıyordu, eğer ilerleyeceği en olası yolun organize suç olduğunu kabul etseydi. Biraz işkence -kendisi tarafından, kendisine yapılan- ile kan bağına inananların gözünde kendini affettirebilirdi. Onun soyu çok fazla

Bir dizi mini Voldemort'un önünde el pençe divan dursa, Azkaban'ın onu kendi tarzlarında bir katile dönüştürdüğüne ikna etse, kolundaki soluk Karanlık İşaret'le caka satsa, onlar için karşı konulmaz olurdu. Kendisi Bakanlık görevlilerine rüşvet verirken ve rakiplerine zorbalık yaparken, yetişkin adamların savaşı nasıl kazanmaları gerektiği, yok etmek istedikleri insanların kurbanları oldukları hakkında sızlanmalarını dinleyerek geçirdiği iğrenç, iğrenç bir varoluş.

Evet. Draco zorba olabilir.

Rüşvetin üstünde değildi. (Gerçi babasının rüşvet dağıtmak için karmaşık bir sistemi vardı ama Draco bununla ilgilenmeyi reddediyordu. Bakanlık denetimleri Malfoy defterlerinde bu tür bir kalemi keşfetme konusunda gülünç ve şüphesiz kasıtlı olarak yetersizdi).

İtibarsız insanlarla iş yapardı. (Bazı yasadışı olanlar da dahil olmak üzere tılsım ve iksirlerle ilgileniyor ve karanlık eserlere ilgi duyuyordu. Ne diyebilirdi ki?)

Bazı önyargıları devam etti. (Muggle sanatını ve icatlarını takdir edebiliyordu. Malfoy LTD muggle dünyasında büyük işler yaptı. Sadece sihri olmayanlara karşı çok az kişisel ilgisi vardı).

Ama Azkaban'dan sonra, o yaşam tarzına geri dönmeye hiç niyeti yoktu - sürekli korku, sürekli duruş ihtiyacı, başkalarının amaçları için uygulayacağı şiddetin sınırı olmaması talebi. Kan
Üstünlükçüler onun hassasiyetlerini rencide ediyordu - sadece yanlış değillerdi, sıkıcıydılar da. Sıkıcı. Utanç verici. Onlara yalakalık yapmayacaktı. Onların yanında sıkışıp kalmak istemiyordu.

Gryffindor kahramanları da sıkıcıydı. Draco da onlara yalakalık yapmak istemiyordu.

Merlin, Narcissa'ya çok şey borçluydu. Onları topluma geri kazandırmak için yapmak istemediği işleri o yapmıştı. O evde saklanırken Narcissa çok zekiymiş. Daha fazla minnettar olmalıydı.

Ama minnettar değildi, değil mi? Öfkeliydi. Neden göremiyordu? Onun gördüğü değerli küçük çocuğu başka kimse görmemişti. Onlar pislik görüyordu. Onu istemediler. Karısı onu istemiyordu. Ona gülümsemeyecekti. ve herkesin ona aşık olmasını sağlayacaktı. Tam tersi . Onu lekeleyecekti. Onun itibarını mahvedecekti. Sadece yanında durarak Altın Kız'ı kirletecekti.

Babasının, Draco'nun gelecekteki melez çocuğunu bir Malfoy varisi olarak tanımaya istekli olduğunu ona bildirmesinin cömertçe olduğunu düşündü. Malfoy

Kasalarda Draco'nun yanlış yönetebileceğinden çok daha fazla altın vardı; ailenin siyasi hedefleri de aynı şekilde, nihayetinde hayatta kalmaları için gereksizdi. Hayır, Draco'nun hayattaki tek gerçek amacı safkan bir bebek yapmaktı - ve Malfoylar'da genellikle sadece bir tane olurdu - soyu devam ettirmek için. Başarısız olmasının tek gerçek yolu bunda başarısız olmaktı. Bu yüzden Lucius'un Draco'nun safkan olmadığına karar vermek için tüm inanç sistemini bir kenara bırakmasını takdir edebilirdi.

Draco'ya her şeye rağmen başarısız olmayacağını söylemek için artık değersizdi.

Ama Draco başarısız olacaktı. Çünkü karısı gözlerini dışında ona dokunmayacaktı. Draco'eli sırtına değdiğinde bile kaskatı kesildi. Kendisine karşı sertleştiğini hissettiğinde onu itti. Ondan bir çocuğu olmayacaktı.

Ondan ne kadar nefret ederse etsin, her safkan eş bunu yapardı. Tori yatak odasına bir wraith alır ve bir varis üretirdi. O da

Tori'yle evlenseydi şimdi bir bebeği olacaktı. Bencilik etmişti. Ama Tori'nin bunu hak ettiğini düşünmüyordu. Kendisinin de hak ettiğini düşünmüyordu.

Belki karısı bir gün bir çocuk sahibi olmayı çok karar verir ve istemeye istemeye ondan bir çocuk sahibi olurdu. Draco, karısı ondan ne kadar nefret ederse etsin çocuğu seveceğini biliyordu. Bir bebek fikri hoşuna gidiyordu, elinde değildi. İyi bir çocukluk geçirmişti. O zamanlar babasını örnek almıştı. O da baba olmak istiyordu. Ama onun için böyle olmasını istemiyordu.

Azkaban'da müebbet hapis yatan bir adamın kendisiyle gurur duymasının Draco için önemli olması iğrençti. Yine de bunu duymak istemesine engel olamıyordu, her ne kadar duyduğunda sinirlense de. Karısı asla onunla gurur duyduğunu söylemeyecekti. Bu konuda hissettiği hayal kırıklığının öfkeye dönüşmesine de engel olamıyordu.

"Malfoy, seni uyuz yılan! Gel buraya!"

Draco ortak oturma odasında onu bekliyor, gömlek kolları ve pantolonuyla son iksir dergisini okuyordu ki koğuşların ısındığını hissetti ve floo'nun tutuğuğunu, öfkeli ayak seslerini ve ardından bunu duydu. Hemen onun yanına, soyunma odasına gitti.

Harika.

Draco gömleğinin düğmelerini bir çırpıda açmaya başladı. "Birbirimizi tamamlıyoruz o zaman?"

"Ne? Hayır! Hayır! Çık dışarı!"

"Derhal, canım."

Draco oturma odasına geri döndü ve süitin çift kapısına bakan kanepesinde rahat bir poz vererek beklerken gömleğinin düğmelerini yeniden ilikledi.

"Malfoy!" Beklendiği gibi kapıdan dışarı fırladı. Yüzü kızarmış, bukleleri başının etrafında uçuşuyor, gözleri fevkalade canlıydı. Draco'nun sırtması gerekiyordu ama kendini gerçek bir gülümsemeye dönüşme tehlikesiyle karşı karşıya buldu.

"Bayan Malfoy. Özür dilerim, beni yanınıza çağırma şekliniz yüzünden _."

Elini kalçasına koyarak, "Tabii ki senin degradasyon eğilimin olacak," diye mırıldandı.

Draco genişçe gülümsedi. "Birlikte öğrenelim, canım." Blöf yapıyordu. Şimdi onun kendisini övmesini ne kadar çok istediğini korkunç bir şekilde biliyordu.

Onu görmezden geldi ve bir tomar koyu renkli, tanımlanamayan kumaşı havaya kaldırdı. "Malfoy, tüm kıyafetlerimi değiştirdin mi?"

"Hayır," dedi en makul ses tonuyla. "Saçmalama."

"*Elflere* kıyafetlerimi değiştirmelerini söyledin mi?"

"Pip'e Malikâne için standartlarına uygun olmayan her şeyi yıkamasını ya da tamir etmesini söyledim."

"Malfoy, *bütün gardırobumu* değiştirdi." Elinde tuttuğu kumaş yığınının salladı.

"Bence bu yaptığım her şeyden çok senin gardırobun hakkında konuşuyor," dedi Draco sitemle. "Şimdi de o ... eşyayı kırıştırıyorsun."

Karısı onu yere fırlattı. "Malfoy, bunu yapamazsın! Bu klasik kontrol etme davranışı. Buna hakkın yok!"

"Madde 10(c), Bayan Malfoy. Maddi ihtiyaçlarınızı karşılayacağım-"

"Benim kendi param var!"

"-standart olarak-"

"Satın almak için sana ihtiyacım yok-"

"-evin diğer üyelerinin yararlandığından daha az değil."

"İsmarlama kıyafet istemiyorum!"

"Çok kötü," dedi Draco. "İnsanların seni paçavralar içinde tuttuğunu söylemesine izin vermeyeceğim. Seni giydirecek paramızın olmadığına asla inanmayacaklar-" Gövdesini saran kusursuz bir şekilde dikilmiş gömleğine gösterişli bir el salladı. "Bunun kan önyargısı yüzünden olduğunu düşünecekler ve senin inatçılığının bana iftira atmasına izin vermeyeceğim. Bu konuda değil."

"Basına beni zindanda tuttuğunu söyleyen sendin," diye tısladı.

"Evet, çok ," dedi Draco. "Şimdi, mücevherlerin hakkında-"

"*Malfoy*." Karanlık bir bakışla uyarı tonunda söyledi.

"*Bayan Malfoy*. Bu sabahki toplantının ardından öğleden sonra kasaları ziyaret ettim ve iş günü için uygun birkaç parça seçtim."

Kutuları çağırdı, esasının bir hareketiyle kadife kapakları açtı ve kızın giderek artan kuşkulu ifadesini seyretti.

"Bunlar için pek uygun değil-"

"Aşkım, annem güllerini döllemek için bunları giymezdi. Daha önce de söylediğimiz gibi, ben artık evin reisiyim. Leydi Malfoy'um bir fakir gibi giyinemez. Basın, size karşı lanetli olduğu için ailenin mücevherlerini takamadığınızı yazacak. Yine inatçılığınızın beni kan üstünlükçüsü olarak karalamasına izin vermeyeceğim."

"Sen bir-"

"*Artık değil*," dedi. "Bill Weasley'nin ekibi bu parçaları giymenizin güvenli olduğunu onayladı. Ancak-" Durakladı ve kız başını kaldırıp baktı, yüz ifadesi beklediğinden daha sertti. "Black ya da Malfoy haneleri dışındakiler için kötü etkileri olacaktır. Bu mücevherleri kimseye vermeyin. Eğer bu parçalar üzerinizde ya da odalarınızda değilse, Pip onları geri alacaktır. Pip de benim gibi size hizmet etmek için yaşıyor, ama lütfen bunları atmaya çalışarak onu kızdırmayın."

Karısı cin iÇi gümüÇün içindeki yakut ve safirlere bakarak kaÇlarını çattı, Pip'in kolyeleri masasının çekmecesine kilitlediği takdirde Bakanlığın görünmeyi önleyen korumalarını aÇıp aÇamayacağını hesapladığı belliydi.

Draco onu zümrütlere alıştırıp alıştıramayacağını merak etti.

Başını iki yana salladı. "Malfoy, bu hiç mantıklı değil. Herkes bunun zoraki bir evlilik olduğunu biliyor. Sanki umurundaymış gibi beni kızdırmaya çalışıyorsun-"

"Kendi adım hakkında. Basın son zamanlarda herkese genellikle 'Ölüm Yiyen pisliği' ile devam ettiğini ya da eklendiğini hatırlattı." İğrenç bir şekilde gülümsedi. "Bu iyi. Ama adımı, bazı eski moda görüşlerden sıyrılıp modern çağa adım atmak için çok çalışmış olan annemle paylaşıyorum. Ve ben Şimdi ismimi sizinle paylaşıyorum, beğenin ya da beğenmeyin -açıklamaya gerek yok, beğenmediğinizi biliyorum."

Kol düğmeleriyle tembelce oynamak için göz temasını kesti, oysa düğmeler yerli yerindeydi. "Açıkçası, işiniz umurumda değil. Belki eşi ona katlanamayan bir gemi kazası kurbanı gibi giyinmeyi Bakanlık'ta saygı mı kazanıyor? Ya da belki de Wizengamot'a size kasalarım ve aile bağlantılarıma erişim izni verdiklerini hatırlatmak. Onları asla kullanmayacağınızı biliyorum. Farklı bir etkisi olabilir. İtiraf etmeliyim ki bu benim için bir gizem. Elbette politikanın nasıl işlediğine dair hiçbir fikrim yok." Kirpiklerini kırıştırarak ona gülümsedi. "Sadece karımdan düzgün mücevherler takmasını istiyorum ki herkes benim *zengin* bir Ölüm Yiyen olduğumu bilsin. pislik."

Karısı bu yanlış yönlendirme bombardımanını düşünürken ağzı buruştu. "Sanırım saçımı nasıl yapacağıma dair talimatlarınız vardır," dedi kuru bir sesle.

"Tabii ki hayır," dedi Draco, koltuktan kalkarak. "Bu klasik kontrolcü bir davranış olurdu. Buna hakkım yok."

Süitine doğru döndü, kadının tiksinti dolu bakışları karşısında gülümsemesini bastırdı.

Kapıdan içeri süzüldü ve omzunun üzerinden seslendi, "Takılarını tak, aşkım. Yoksa Pip'e tüm iç çamaşırlarını Slytherin yeşiliyle değiştirtirim."

---

9 TEMMUZ 2003 ÇARŞAMBA

Black ya da Malfoy haneleri dışındakiler için kötü etkileri olacaktır.

Hermione çayından bir yudum aldı -Bakanlık'ın kahvesi berbattı- ve Malfoy'un önceki geceki sözlerini tekrarladı. Harry ve Ron'la kahvaltı için Bakanlığın berbat kafeteryasında buluşacaktı ve erkenciydi - tahmin edilebileceği gibi, Köşk'ten çıkmak istiyordu. Şimdi Malfoy'un yüzüğün kolundaki yara izine ne yaptığını bilmemesi ihtimalini düşünüyordu.

Mantıklı teori, ondan nefret eden, onunla zorla evlendirilmesine içerleyen ve Bakanlık incelemesine karşı savunmasız olan Malfoy'un, onu yavaş yavaş zehirleyeceğini bildiği mücevherleri takması için onu teşvik ettiğiydi. Ne de olsa takıyordu, lanetli mücevherler ve karmaşık suikast planlarıyla dolu bir geçmişi var.

Ama Hermione buna inanmadı. Malfoy'u uzun zamandır tanıyordu ve Malfoy sizinle dalga geçtiğini *anlamanızdan* hoşlanırdı. Koluna doğru kendini beğenmiş bakışlar atmamış, *dışarıdaki herhangi biri* olduğuna alaycı bir vurgu yapmamıştı. Leydi Malfoy olduğu iddiasında -ne kadar çelişkili da-samimi görünüyordu.

Daha da önemlisi, Bill Weasley mücevherlerin güvende olduğunu doğrulamıştı ve Hermione Bill'e güveniyordu.

Hayır, Hermione isteksizce Malfoy'un onu sadece kendi egosuna hizmet etmek ve onunkini hayal kırıklığına uğratmak için giydirdiği sonucuna vardı.

Önceki akşam mücevher kutularını oturma odasında bırakmış, öfkeyle gardırobunu karıştırmış ve en az endişe duyduğu şeye odaklanmıştı. Çünkü en iyi kontrol edebileceği Gey buymuĞ gibi geliyordu. Ama Pip'in ona verdiklerini inceledikçe kafası daha da karıştı. Hermione'nin beklediği Stepford Karısı cüppeleri yerine, hepsi kendi giysilerine benziyordu ... ama daha iyiydi. KumaĞ daha kaliteliydi, orantıları hafifçe daha güzeldi, vücuda oturuyordu, renkleri daha uyumluydu. Hermione'nin tarzıydı ama pahalıydı.

Sonra Hermione dolabın içindeki başka bir dolabın kapısını açtı. Gardırobu ve son öfkesini besleyen umutsuzluk da değişmişti. Pip duygusal eşyalarını saklamıştı. Babasının yıpranmış tiĞörtü, annesinin ipek eĞarbi, Hogwarts'taki Gryffindor cüppesi, en sevdiği kazağı. Hepsi oradaydı. Hermione bunları kaybetme fikrinin kendisini ne kadar çılgınca, çaresizce üzdüğünü yüzüne vurmak istememişti. Malfoy'un onları yaktığından emindi. Ve bunun yaratacağı duygusal fırtınadan çok korkuyordu.

keçfetmesi, bu düğünceyi şimdiye kadar kendisine bile tam olarak itiraf etmesine neden olmuştu. Pip bir şekilde -belki de en eski, en yıpranmış, daha muggle olan- neyin en çok sevildiğini biliyordu. Belki de Hermione'nin sihrinin bir kısmını emmişlerdi.

Bu kirli bir numaraydı, kendi eşyaları ondan çalınıp yok edilmediği için minnettar hissetmesini sağlıyordu. Malfoy ona her bir şey verdiğinde, daha derin bir şeyi alıp götürüyordu. Bunu ne kadar etkili yaptığını biliyor muydu acaba?

Bunu mıydı? Yoksa sefil, çıkarıcı bir piç olması içgüdüsel miydi?

Hermione çay poşetinin ipini parmağının ucunda döndürüyordu
-Kan dolaşımını keserek etini kızgın bir kırmızı ve beyaza dönüştürürken, bunu duyduğunda ne kadar korkunç biri olduğunu düşündü.

Hayır. *Hayır!*

Korkunç, gösterişli kocasının korkunç, gösterişli sesi ona doğru geliyordu. Arkadan sinsi bir saldırı.

"Bayan Maaalfooy!" diye seslendi.

Hermione'nin döndü, gözleri kısıldı, ağzı gerildi, saçları yüzüne doğru savruldu. Erken gelmişti ama *o kadar da* erken değildi. O kadar da erken değildi.

Kafeterya *tıklım tıklımdı*.

Bir kamera flaşı patladı.

Malfoy sırtı dik bir şekilde ona doğru yürüyordu. Siyah bir muggle takım elbisesi, siyah gömlek, siyah kravat, siyah ejderha derisi ayakkabılar giymişti. Mühür yüzükleri sağ elindeydi. Sol elindeki elmas yüzük parlıyordu. Saçları alnına dökülmüştü ve tepedeki ışıktaki parlıyordu. Boynundaki Azkaban dövmesi açıkça görülüyordu.

Çarpıcı derecede güzel ve kesinlikle, tamamen itibarsız görünüyordu.

Muggle kıyafeti giyen bir büyücüye benziyordu çünkü Muggle Londra'sına çıkıyor, mafya babalarına karanlık eserler satıyordu.

Hermione birdenbire, Bakanlık baskınlarının gözden kaçırdığı kayıtsız bir asaya sahip olduğundan şüpheye yer bırakmayacak kadar emin oldu.

Yüzünü düzeltti ve onu karşılamak için ayağa kalktı, böylece masada üzerine gelmeyecekti.

"Malfoy."

"*Bayan* Malfoy." Ona ve yüz tanığın önünde samimi bir anın parodisi gibi eğildi. "Kolyeni unuttun, sevgilim. Pip onu sana getirmemi istedi."

"Artık ev cinlerinden emir mi alıyorsun?" Belden aşığı bir vuruştı. Onun nesi vardı ki? Onun güdülerine güvenmiyordu ve şimdi de ev elfleri hakkında alay eden o muydu?

"Bugünlerde herkesten emir alıyorum," dedi Malfoy hoş bir tavırla, başını eğerek, sanki ondan hoşlanıyormuş gibi hafif bir gülümsemeyle. Merlin, tam bir şov . "Gel tatlım, sana takayım."

Cebinden goblin işi gümüş ve safirlerin parıltısını çıkardı, kolyenin ışığı yakalamasına izin verdi ve yakındaki bir kadın gerçekten nefesini tuttu. Hermione cadıya ters ters bakma isteğini bastırdı, onun yerine Malfoy'dik dik baktı.

Malfoy saçlarını ellerinin arasında gererek havaya kaldırdı. "Canım, saçını benim için geriye çeker misin?"

Sikeyim sikeyim sikeyim sikeyim. Kapana kısılmıştı. Eğer reddederse, Malfoy karısının güzel hediyesini sert bir şekilde reddetmesi karşısında incinmişlik ve şaşkınlık dolu bir tiyatro oyunu sergilerken herkes onu izleyecekti. Belki güzelce kızarıp bunun çok fazla olduğunda ısrar edebilirdi? Hayır, Hermione güzel bir allık değildi ve bu sadece Malfoy'un onun bunu almasını ne kadar çok istediğinde ısrar ettiği anı uzatacaktı. Bu işi bir an önce bitirmeliydi, bu da saçlarını omuzlarından toplayıp başını ona doğru eğerek Malfoy'un boynuna uzanıp tokayı sıkmasını sağlamak anlamına geliyordu.

"Goo-"

"Eğer 'iyi kız' dersen, burnunu kırarım."

"İşte," dedi memnuniyetle, ellerini indirerek.

Hermione saçlarını bırakıp doğruldu ve o da lanet olası elini uzatıp kolyeyi Hermione'nin göğsüne dayama cüretini gösterdi. Küçük bir saniyelik ten tene temas -gerçek bir karı kocanın her gün yapacağı bir şeydi bu- ama Hermione'nin bütün önü ve sırtı bahçe duvarında olduğu gibi karıncalandı, sanki bir kesiğin ne kadar kanayacağını görmek için bekliyordu.

En azından bir iç çekiş duydu ve etraflarını saran bu aptalların alkışlamaya hazır olduklarını biliyordu. (Bu adil değildi! Meslektaşları -çoğu- moron değildi. Gerçekten böyle düşünmüyordu. Godric, Malfoy onun içindeki kötülüğü ortaya çıkardı.)

Malfoy onu dirseğinden tutarak kendine doğru çekti. Narenciye. Karanfil. Vücudunun sıcaklığı.

Hermione dirseğini çekip onun kaburgalarına vurma dürtüsüne direndi. Hermione'nin kulağına tatlı sözler fısıldamak istercesine başını eğdi.

"Malfoy," dedi önleyici bir tavırla, "ben senin giydireceğin bir bebek değilim."

"O zaman giyin *de gelip seni giydirmek* zorunda kalmayayım." Onu daha sıkı kavradı. "Beni kişisel uşağın olmam için kandırdığını varsayabilirim, canım. Ne de olsa benim kendi işim yok. Her sabah seni giydirmek için soyunma odana gelmekte özgürüm ve her akşam Seni soyacağım. Sadece yeterli. Emir aldığımı biliyorsun."

Godric, alçak, mırıldanan sesi müstehcendi.

"Sanırım burada işimiz bitti," diyerek uzaklaştı.

Doğruldu ve ona hoşgörüyle gülümsedi. Fısıldadı. "*Aferin kızıma.*"

Ona saldırdı.

Ona izin verdi.

Yumruğunun yüzüne çarpması, parmak eklemlerinden bileğine yayılan acı-

Sonra Harry ve Ron oradaydı, onları ayırıyorlardı.

Malfoy'un mükemmel burnu yamulmuştu, dudaklarından kan fişkırıyordu, dişlerine kan bulaşmıştı çünkü gülümsüyordu, onun yüzüne gülüyordu. Direnmiyordu. İçlerinde en uzun boylu ve en kalın kaslı olan Ron'un işi en kolay olanıydı. Hermione saçma sapan bir şekilde, "Ben sözümü tutarım, Malfoy!" diye bağırırken onu saran Harrynin ayaklarını yere vurup geri çekmesi gerekiyordu.

Ron, Malfoy'un önüne geçti ve sanki bu sıradan bir bar kavgasıymış gibi tembel bir bakış fırlattı. Kollarını kavuşturdu ve diğer adama baktı. "Neden evine gitmiyorsun Malfoy?"

"Bana suç duyurusunda bulunmak isteyip istemediğimi sormayacak mısınız?" Malfoy kambur duruyordu, harap olmuş yüzüne rağmen aristokrat bir rahatlık içindeydi. "Sanırım burada kurbanın ben olduğum açık."

"Suç duyurusunda bulunmak ister misiniz, efendim? Seherbaz Departmanı'nı Malikâne'ye getirebilir, tüm evrakları doğru doldurduğumuzdan emin olabiliriz," dedi Ron, donuk bir sesle. Kıpırdamamıştı.

"Teşekkürler Weasley," dedi Malfoy kanlı dudaklarını bükerek, "ama sanırım buradaki işim bitti. Buraya sadece karımın kolyesini teslim etmeye geldim ve bunu da yaptım."

Malfoy doğruldu ve Ron'un omzunun üzerinden seslendi: "Potter! Bayan Potter'a en iyi dileklerimi ilet-"

"Ne oluyor lan?" diye mırıldandı Harry.

"Bayan Malfoy! Bu gece evde görüşürüz, sevgilim." Kalabalığın duyabileceği şekilde yüksek söyledi. Sonra kıkırdayarak döndü ve keskin çenesinden kan damlayarak uzaklaştı.

Hermione ayağa kalktı, Harry'nin kolları hâlâ gevşekçe ona sarılıydı, kendini tamamen yenilmiş hissediyordu.

ZORLA EVLENDİRME HAVAİ FİŞEKLERİ! Draco ve Hermione Kavga Ediyor

Bir kez daha, *Kahin*'in özel baskısı neredeyse anlıktı. (Malfoy evden ayrılmadan önce basına haber vermiş miydi?) İki büyük fotoğraf hikâyeyi anlatıyordu: Malfoy ona fısıldıyor, gözleri ağırbaşlı bir aşağı bakıyor, kolyesi ve nişan yüzüğü parlıyor. Sonra Hermione, vahşi, ona ulaşmak için savaşıyor, kana bulanmış gülümsemesi, göz bebeklerinin açılmış olması, ona doğru eğilmesi... sanki... Ondan uzaklaşmaya çalışmıyordu. Hasta, hasta görünüyorlardı. Kesinlikle akli dengesi yerinde değildi.

Kocanız size paha biçilmez mücevherler getirse ve siz de onun yüzüne yumruk atsanız yine de kurban olabilir misiniz?

Tabii ki yapabilirsin. Maddi nesneler, bu saçma sahneleri sahneleyen ve sonra onu yemleyen sümüklü, kontrolcü bir pislik olmayı telafi etmiyordu. Sallamadan önce ona ne söylediğini başka kimse bilmiyordu. Mırıldanmıştı. ...Hermione bu kadar kötü olan şeyin ne olduğunu açıklayamıyordu.

şimdi onları çileden çıkartıyor. Onu soymasına yapılan bir gönderme, ona emir verdiğine dair bir ima ... Kadın rperdi.

Hogwarts'taki Büyük Salon'da her gün daha kötülerini duymamış mıydı? Ginny *artık* daha kaba şakalar yapmıyor muydu?

Neden onu bu kadar etkilemişti? Neden- Merlin, ondan ne istiyordu?

Uzun sürmeyecek, biliyorsun.

Uluyanlar . Yarisı ona Malfoy kolyesini hak etmeyen pis, nankör bir muggle olduğunu haykırıyordu. Yarisı da Malfoy kolyesinin yanına yaklaşmasına izin verdiği için altın avcısı bir lm Yiyen satıcısı olduğunu haykırıyordu.

Hermione'nin eli şeyi için kalktı, tırnakları kopayı tırmalıyordu. Çok zordu. İki elini de kullanması gerekiyordu. Sıkışmıştı. Bu-

ıkmamak üzere yazıldığını kendine itiraf etmeden önce on dakika boyunca onunla mücadele etti.

Allah kahretsin. Malfoy'dan yardım istemeden önce onun içine gömülürdü.

"Demek hâlâ sağ kancası var!" Draco floo'dan çıkıp kendi çalışma odasına geçerken Theo da *Prophet*'ın ön sayfasını inceliyordu. "Hmm, nefis görünüyorsun. Lanet, sürtük... *acınası*."

Draco'nun yorgun yüz ifadesine baktı ve yaslandığı yan sehpadan doğruldu.

"Hadi, sevgilim-" Theo iki parmağıyla Draco'nun göğsünün ortasına hafifçe bastırarak onu tekrar kanepeye yatırdı. Theo uzun kolunu uzatıp içecek arabasından ateş viskisi şişesini kaptı ve Draco'ya bakarken bir yandan da büyümlü bir bardağa doldurdu. "Bu kalitesiz episkeyi sana kim yaptı?"

"Weaselbee."

Theo bardağı ona uzattı. "Pekâlâ. Hadi seni ."

Theo'nun oyuncu seçimi zarif ve kusursuzdu, kontrolü ve odaklanması dikkat etmeyen insanlar için bir sürprizdi.

Theo kanın son izlerini de temizledikten sonra asasını çevirerek durdu ve Draco'ya baktı. "Sana yumruk atması için ne söyledin?"

"Aferin kızıma."

Theo dikkatle Draco'ya baktı. "Yani bana Hermione Granger'ın bir övgü saplantısı olmadığını mı söylüyorsun?" Bu bilgiyi işlerken yüzü seğirdi, başı eğildi, burnu kırıştı, bir gözü kısıldı. "Huh."

Sonunda topuklarının üzerinde döndü ve Draco'nun yanına, kanepeye çöktü. "Bakalım sizi seven hayranlarınız ne diyecek? "

Kâğıtlar çatırdayarak *Peygamber'i* açtı. "Hmm... cesur muhabirimiz Draco Malfoy ile eski Bayan Granger arasında uzun bir düşmanlık geçmişi olduğunu ortaya çıkardı. *Kim bilebilirdi ki?* . . . Hufflepuff'ın biri üçüncü sınıfta sana yumruk attığı için onu ihbar etmiş. Draco Malfoy büyük bir kabadayıydı. . savaş sırasında karşıt taraflar . . işkence, işkence, falan filan . . ve -İşte *başlıyoruz!* "Bakanlık, evlilik eşleşmelerini belirlemek için Seçmen Şapka büyüsünü kullanırken ihmalkar davrandı mı? *Evet, söyleyin* ... kesin olmayan . Daha önce de sorgulanmıştı. *Oldukça*. Neredeyse Ravenclaw'a seçiliyordum, kendim-"

"Dur bir dakika!" Draco doğrulup oturdu. "Lanet *Seçmen Şapka*'nın seç-"

"Şapkanın kendisi olduğunu düşünmeyin, daha çok altında yatan-"

"Yani tek yapmaları gereken o paçavranın kulağına 'Draco Malfoy'un hayatını mahvet' diye fısıldamaktı ve-"

"Hayatını mahveden *o*, öyle mi?"

"*Sen* nasıl burada mantığın sesi oluyorsun?" Draco oflayıp pufladı.

"Kötü bir durumdasın dostum." Theo onun dizini okşadı. "Ve ben *genellikle* mantığın sesiyimdir. Örneğin, şapkaların kulakları yoktur..."

Draco arkasına yaslandı, suratı asık bir şekilde içkisini yudumluyordu.

"Nerede kalmıştık? Eski Bayan Granger, tartışmalı fikirleri olan vahşi bir muggle doğumlu-"

"Doğru." Draco bilgece başını salladı.

"Ve sen de iflah olmaz bir canavarsın, vesaire, vesaire."

"Belli ki."

"Ve Bakanlık bunun *açıkça* ideal bir eşleşme olduğunu savunuyor çünkü onların büyü asla yanlış değildir. Karanlık Mührünüz her şeyi bozmadığı sürece. İşte bu kadar!"

Draco kaşlarını çattı. "Ver şunu bana," diye terslenerek kâğıda uzandı.

"Kahretsin," dedi Theo, bir gaga tıkırdamaya başladığında kurşunlu pencereye bakarak. "Bakanlık baykuşu."

Draco'ya döndü. "Dinle dostum, eğer bu bir baskınsa, eski ahırlarda birkaç eşyam olabilir-"

"Nott," diye hırladı Draco. "Sana söyledim-"

"Pip yapabileceğimi söyledi!"

"Neden-"

"Pip beni seviyor!"

"Allah kahretsin!" Draco kâğıdı yere attı ayağa fırlayarak içkisini yudumladı. Hızlı adımlarla masasının etrafından dolaşp pencereye doğru yürüdü,

sallayarak açtı ve baykuşun ona uzattığı parşömeni kaptı. Baykuş ona karanlık bir bakış attı ve bir ödöl beklemeden gitti.

Draco parşömeni masasının üzerinde düzelterek açtı. "Uzlaşma Yasası'nı kutlamak üzere düzenlenecek bir resepsiyona katılmam emredildi. Bakanlık, halkla ilişkiler sorununu çözmenin yolunun bu olduğuna karar verdi-"

Theo yardımsever bir şekilde, "O da sensin," dedi.

"-bir partidir."

"Harika. Senin artı birin olabilir miyim?" diye sordu Theo parlak bir şekilde.

Draco kendi kendine mırıldanarak sikini yumruklarken bir yandan da kızın ona doğru hamle yapmasını izliyordu. Utanç verici, utanç verici bir gösteri. Kanlar içindeydi ve *Daily Prophet*'ın baş sayfasında alay konusu oluyordu- Lucius ve Narcissa çok öfkelenecekti. Ama ... hmmm, işte Hermione Malfoy, onu elde etmek için savaşıyordu
Ellerini onun üzerine koy.

Eğer yalnız olsalardı . . . Draco onun üzerine gelmeye devam etmesine izin verirdi. Yüzüne vururken kanını ellerine bulaştırmasına, kanının göğsüne, yüzüne sıçramasına izin verirdi. Onu kavrayabilir, sıkıca tutabilir, ağzındaki kanı diliyle onun ağzına sokabilirdi. Onu aşağı itmesine, yüzünü yere çarpmasına, avuçlarının kanda kaymasına izin verirdi.

yanağına bulaştı. Onun üzerine tırmanmasına, elleriyle göğsüne baskı yapmasına, bacaklarını onunkilerin üzerinde gezdirmesine, amcığının aletini ısıtmasına izin verebilirdi. Burnundan akan kan boğazından aşağı akarken ona binebilirdi. Kadının bileklerini başının üzerinde yere izin vermişti, ancak onu kadar güçlüydü. Neden muydu? Onu tutmasını, canını yakmasını ve ona ilgi göstermesini istiyordu.

Onunla neden her zaman bu kadar fiziksel, bu kadar sert olduğunu bilmiyordu.

Biliyordu, çünkü onunla birlikteyken on bir, on beş ve yirmi üç yaşındaydı. Draco'nun şu anki günlük hayatı hiç olmadığı kadar az fizikseldi. Çocukluğu şiddet dolu geçmemişti; sadece çocuklarla ve Pansy'yle itişip kakışıyor, süpürgesinden düşüyordu. Hogwarts'ta koridorlarda itişip kakışmalar, merdivenlerde keskin dirsekler, burkulan kollar, yumruklaşmalar, quidditch tribünlerinin arkasında tacizler, uzak durulması gereken büyük çocuklar vardı. Bludger'lar, ısırılan kitaplar, büyüler, Weasley'lerin üzerine atlaması, Potter'ın neredeyse onu öldürmesi. Sonra Voldemort, teyzesi, savaş . . . Azkaban'dan tecavüze çıktı - nasıl olduğundan emin değildi. Ve sonra, her zaman var olan şiddet tehdidiyle geçen yılların ardından, Malikâne'de tek başına kaldı.

Safkanlar sadece muggle'ların şiddet yanlısı olduğunu, yatılı okulun tamamen şakadan ibaret olduğunu, birbirlerine tecavüz etmediklerini ve partilerde düello yapmadıklarını, karısının yüzüne yumruk atmasının şok edici olduğunu iddia etmeyi severdi. Draco korku içinde yaşamak istemiyordu ama bazen içinde yaşadığı dünyanın gerçek olmadığını hissediyordu. Anlamlıymış gibi davranmak zorunda olduğu bir yalandı bu, tıpkı bir savaşta olup şimdi olmamalarının, birbirlerini öldürüp şimdi el sıkışıp dans etmelerinin mantıklı olması gibi. Tori'yle evlenmiş olsaydı, kavga etmek kapalı kapılar, sessizlikler ve uzaklaşmak gibi görünürdü; bir partide bileğini çok sıkı tutmaktan daha fazlasını yapmayı hayal edemezdi. Kavgaları da sevişmeleri gibi bir pandomim olacaktı - artık sahte hayatının bir parçasıydı. Ama karısı ona dirsek attığında

Kaburgalar, onu itip yumrukladığında, sanki yeniden on bir, on üç ve on altı yaşlarındaymışlar ve sanki başka biri gerçeği hatırlamış gibi hissettiriyordu.

Onunla tanıştığında çok farklı - egzotik - görünürken, şimdi bunu hissettiği kişinin o olması ironikti. Muggle'ların aptal, pis, açgözlü yaratıklar olduğunu duyarak büyümüştü ve işte karşısındaydı, okuldaki sınıfına kabul edilmişti ve *tuhaftı*. Kıyafetleri tamamen yanlıştı ve sanki herkes onun ne demek istediğini bilmeliymiş gibi daha önce hiç duymadığı tuhaf kelimeler ve ifadeler kullanıyordu. Sınıfta birden ortaya çıktı ve neredeyse her şeyi biliyordu. Nereden biliyordu? Büyü konusunda tuhaf ve sinir bozucu derecede iyiydi. Ama sonra Weaselbee'nin ona en basit şeyleri açıklarken kulak misafiri olurdu. Hogsmeade'e gittiklerinde Draco onu arar, ne giyeceğini, neye haykıracağını merak ederdi. İşlerin nasıl yürüdüğünü *ona* sormalıydı; Weasley'den çok daha iyi biliyordu.

Ama tabii ki Weasley ve Potter tarafından evlat edinilmişti - hepsi akıl hastasıydı ve o da *kabaydı*. Saçları, dişleri her zaman mürekkep lekeleriyle kaplıydı. (*Gördün mü, diye düşündü Draco, muggle'lar kirliydi - gerçi Goyle da gömleğini içine sokamıyor ya da mürekkep hokkasını kapatamıyordu*). Doğru dürüst oturmazdı ya da kızların yapması gerektiği gibi ayak bileklerini çapraz yapardı. Pansy ya da Millie kolunuza vurup size iki parmak selamı verse bile yine de ayak bileklerini çapraz yaparlardı ama belli ki hiç adap dersi almamıştı. Potter ve Weasley de onun bir aptal gibi davranmasına, sınıfta elini havaya kaldırıp herkese ders vermesine ve saçma kampanyalar başlatmasına izin veren umutsuz moronlardı.

Draco kafası karışmış ve büyülenmiş bir halde onu izlerdi. Onu çözdüğünü düşünürdü ve sonra o çok garip bir şey yapardı. Kız Geldiğini görmediği bir yumruk gibi öngörülemezdi. Vahşi. Sanki ondan daha iyi değilmiş gibi onunla alay . Belli bir noktadan sonra onu ağlatabilirdi. Eğer onu ağlatabilirse, hala ağlatıp ağlatamayacağını merak ederdi.

Tek başına. Ona pençe mi atacaktı yoksa teslim mi olacaktı? Muggle dünyasında yazlardan döndüğünde onun bilmediği şeyleri bilseydi.

Gençken kızlara karşı sert davranmış ve ne yaptığını bilmiyormuş. Bazen de bildiği zamanlarda. Partilerde sarhoş olduklarında Theo onu ortak salonda öperdi. Blaise her zaman Theo'yu iterdi ama Draco buna aldırmazdı. Theo nazikti, çok hoştu.

dili ve elleri Draco'nun saçlarında, çenesini tutuyordu ve sarhoş olmak Draco'nun da nazik olması için bir bahaneydi. Kızları heyecanlandırdı. Pansy *"Onu benim için ısıtıyor musun, Nott? Hadi ama Draco, ağzını daha iyi kullanabilirim."*-ve Draco, Pansy onu çekerken herkes kıkırdarken sırtırdı. Pansy'ye karşı nasıl nazik olunacağını bilmiyordu. İkisinin de amacı bu gibi görünmüyordu.

Karısına karşı sert davranmak istemiyordu. Ona karşı nazik olmayı öğrenmek istiyordu. Karısının ona bu şansı vermesini istiyordu.

Ama bazen, şu anda olduğu gibi, onun kendisini eşek sudan gelinceye kadar dövmesini de istiyordu.

Pansy seranın kapısını çekip açtı ve içeri girdi, topuklu ayakkabıları çatlak fayanslara vuruyor, Prada eteği kalçalarının sallanıyordu. Uzun orta koridorda yürüdü, ta ki Longbottom'ı arkada, ona çay hazırladığı yıpranmış ahşap masada bulana kadar.

"Merhaba," dedi.

Ona belli belirsiz gülümsedi. "Merhaba."

Onun çoğunlukla elleriyle bir bitkiyi saksıya yerleştirmesini izledi.

"Bakanlığın resepsiyon davetiyesini aldın mı?" diye sordu.

"Ben yaptım."

Başını eğip ona bakıyormuş gibi yaptı, bir ayağını ince topuklarının üzerinde döndürdü. Utangaç olmayan biri utangaçmış gibi davranıyordu. "Benimle çıkar mısın?"

"Yapacağım." Gülümsedi.

Geçen sefer bu masada ona çok şey anlatmıştı. Bunun nasıl olduğundan emin değildi. Longbottom'la ilgili fark ettiği şey, onun artık korkmadığıydı. Hiçbir şeyden. Savaşta tüm korkusunu tüketip tükendiğinden mi, yoksa en kötüsüyle zaten yüzleştiğine karar verip başka hiçbir şeyden korkmayı reddettiğinden mi emin değildi. Ama ondan korkmuyordu. Ve onun duygularından da korkmuyordu.

Slytherinlerin duyguları olmadığını söylemek doğru olmazdı. Salazar, Theo ve Draco tanıdığı en büyük drama kraliçeleriydi. Ve onları kardeşi gibi severdi. Her zaman onların yanında olurdu. Onlara her şeyi söyleyebilirdi... az önce söylediği şey hakkında ne hissettiği hariç.

Theo'ya her şeyi anlatabilirdi, o da ona üzgün bir bakış atar ve sonra bir şaka yapardı - çok ama çok uygunsuz bir şaka. Kız gülerdi ve o da, "Hadi, gidip biraz ateş viskisi bulalım," derdi. Draco'ya her şeyi anlatabilirdi. ve küfür ederdi - "Lanet , Pans"- ve sert bir kolunu boynuna dolar, birinin dişlerini kırmayı teklif ederdi ve Kara Göl'ün kıyısında oturmaya giderlerdi. İçindeki tüm duyguların gidecek bir yeri yoktu ama herkes için durum böyleydi. Sadece birlikte otururdunuz ve onların da bu duyguları hissettiğini bilirdiniz ve yapabileceğinizin en iyisi buydu.

Pansy'nin Draco'yla çıkmaya çalıştığı, Draco ve Blaise'in etekli her şeyi becermeye çalıştığı ve Theo'nun hepsini panseksüel olmaya ikna etmeye çalıştığı zamanlarda birbirlerine karşı gerçekten edepsiz oldukları dönemler olmuştu. Pansy sadece bir kız ya da erkek kardeşe birlikte olunabilecek türden bir iğrençlik hayal ediyordu - zaten sizin hakkınızda en kötüsünü düşünen ama de sizi sevmek zorunda olan biriyle. Slytherin'ler özür dilemez ve affetmezlerdi. Ama birbirlerine sadık kaldılar. Birbirlerini ne kadar incitmiş olurlarsa olsunlar her zaman birbirlerine sahip olacaklardı. Ya da Pansy savaştan önce böyle düşünüyordu.

Savaştan sonra, evinin yarısı öldüğünde ya da hapse girdiğinde, Theo'yu tekrar bulmuştu. Ve Theo ile birlikte Azkaban'dan çıktığında Draco'yu bulmuşlardı. Kötü olmuştu. İkisini de asla terk etmeyecekti. Onu asla terk etmeyeceklerini biliyordu.

Ama savaş onları kırmıştı. Artık onlarda bir sorun vardı. Yönetmek için yaratıldıklarını düşünmüşlerdi. İçinde olduklarını hayal etmişlerdi.

Kontrol. Sonra savaş oldu ve hayatları, bedenleri, zihinleri üzerinde hiçbir kontrolleri kalmadı. Ve hayatta kalmak, özerkliklerinden ve öz saygılarından da vazgeçmek anlamına geliyordu. Kamu davaları, baskınlar, tazminatlar, gözaltılar ve asa kontrolleri. Ve kolay kurtulmuşlardı, çok, çok kolay. Ve Ebeveynleri gerçekten aşağılık şeylere inanmışken ve Pansy bunları yutup sorgulamadan papağan gibi tekrarlamışken nasıl şikâyet edebilirdi ki? Tam bir aptaldı. (Ama Merlin, kim etrafındaki *herkesin* inandığı şeyleri sorgular ki?)

Ama mesele şu ki, kolay kurtulmuşlardı. Artık paraları ve özgürlükleri vardı ve her şeyi yapabilirlerdi, her şeyi! Ama yine de yapamayacaklarına inanıyorlardı. Artık hayatları üzerinde kontrol sahibi olduklarına inanmıyorlardı.

Böylece Uzlaşma Yasası ilan edildi ve Pansy ile Draco Bakanlığın hayatlarına müdahale etmesinden yakındılar ve tam olarak hiçbir şey yapmadılar. Birbirleriyle evlenmediler. Ülkeyi terk etmediler. Muggle Londra'sına taşınmadılar. Sadece başlarına ne geleceğini görmek için beklediler.

Kendiniz ve dünya hakkında bildiğinizi sandığınız her şeyin yanlış olduğu ortaya çıktığında -acımasızca, korkunç derecede yanlış- bir sonraki kararı vermek için kendinize nasıl güvenirsiniz? Dünyanın beklediğiniz şekilde tepki vereceğine, hatta bu değişikliklerin doğru olacağına dair hiçbir inancınız olmadan nasıl değişiklik yapmaya çalışırsınız? mümkün mü? Pansy şimdi Draco'yla birlikte hayatlarının değişmesini istedikleri için hiçbir şey yapmadıklarını düşünüyordu. Kendilerine inançları olmadığı için dünyanın onlara ne vereceğini görmek için beklemişlerdi. Ve eğer kötü bir şey olsaydı, bu hak ettiklerine inandıkları tanıdık bir hayal kırıklığı olurdu.

Ama Neville Longbottom'ın iyi bir şey olduğuna karar vermişti. Çünkü ona bir şey söylediğinde Theo gibi şaka yapmıyor ya da Draco gibi sinirlenmiyordu. Sadece daha fazlasını anlatmasını istiyor, şakaların ya da öfkenin arkasına saklanmasına da izin vermiyordu. Nazik olmak zorunda değildi, sadece dürüst olmak zorundaydı. O da her zaman nazik değildi. Onun duygularını incitmekten korkmuyordu.

Ya da son seferinde kendini onun kollarına bıraktığında, onunla anlamsızca seviştiğini fark etmişti.

Adam işini bitirip bitkiyi bir kenara bıraktığında daha da yaklaştı ve ellerini kırbaçladı. Parmakları belli belirsiz yara izleriyle çaprazlama kesilmişti.

"Neye ihtiyacınız var?" diye sordu.

"Beni öpmek mi?"

"Buraya gel."

Masanın arkasında ahşap bir büfe vardı ve kız masanın kendi tarafında ona katıldığında, çay servisini bir kenara itti, ellerini kalçalarına koydu ve büfenin tezgahına oturması için onu kolayca kaldırdı. Elleri hâlâ onun üzerindeyken eğildi ve onu hafifçe öptü. Kadın ellerini adamın omuzlarından sarkıttı, ensesindeki saçları karıştırdı ve onu ısırıldı. İri bir eli dizinin üzerindeydi, parmakları diz kapağının kenarlarını hafifçe kavıyordu.

"Alabilir miyim?" diye mırıldandı dudaklarına karşı.

"Evet."

Nasırlı elini kızın eteğinin altına soktu ve kız bileğini bacağına doladığında esneyen kasları sıktı. Öpücükleri ağzı açık, telaşsızdı. Elini kalçasına kadar götürürken eteğinin kumaşı ön kolunun üzerinden yukarı doğru kayd, başparmağı kalçasının derinliklerindeydi. Bacağının kıvrımı.

"Evet," dedi ağzının içine.

Geniş eli kayd, başparmağı kızın klitorisini bulmak için uzandı.

Başparmağı daireler çizerken onu a lık la öptü.

Diğ er eli kadının kalçasından kalktı ve sırtına doğru kayarak ona doğru eğildi. Öpücük. Adamın eli kızın yerleşti, başparmağı boğazının bir tarafında sıralandı ve parmakları diğ er tarafa uzandı.

Eliyle Pansynin ensesini tuttu ve öpüşmeyi derinleştirdiğinde hafifçe sıktı. Pansy  p c ğ u içine çekerken omuzlarının düştüğünü hissetti. Başparmağı klitorisine bastırdı. Başı dönene kadar onu öptü.

Adam çenesine doğru hareket ettiğinde nefes nefese kaldı. "Yapabilirsin-"

"Hayır." Ağzı geri dönmüş, onunkinin üzerinde geziniyordu. "Bunu bir süreliğine yapıyorum."

Bölüm Sonu Notları

İşler kanlı ve sürtükçe olmaya başlar. CW: kan

+ şiddet

CW: seks fantezileri+ şiddet

CW: kötü reşit olmayan seks referansları

CW: Tecavüze/zımnı Cİ'ye yapılan atıflar

CW: Draco çok otuzbir çekiyor (bu nitelemenin)

Not: Elflere kıyafetlerimi değiştirmelerini söyledin mi? Draco'nun Hermione'nin gardırobunu değiştirmesi Pir8fancier'in THE POLITICIAN'S WIFE adlı eserinden etkilenmiştir.

Not: Ron - içlerinde en uzun boylu ve en kalın kaslı olanı: Ron'un Draco'dan uzun olması LovesBitca8'in ALL THE WRONG THINGS kitabından etkilenmiştir.

Bölüm 4

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

16 TEMMUZ 2003 ÇARŞAMBA

Draco düz suratlı iblisin onun korumalarını nasıl aştığını bilmiyordu. Odaları sıkı bir şekilde korunuyor, büyüler sık sık güçlendiriliyordu. Yastığının üzerinde onu izleyen lanetli diz kıl yumağıyla uyanıp duruyordu. Gecenin bir yarısı soluk soluğa uyandı; onu tutuyor, adını koluna kazıyordu ve sonra avize üzerine düştü, kırık camlar gözlerine, boğazına sıçradı ve yüzünde uyudu.

Draco canavarı öldürüp öldüremeyeceğini düşündü. Karısı ona çok kızacaktı. Ona çok daha azı için saldırmıştı. (HmMMM, evet, saldırmıştı.) Ancak, şu anda onu görmezden geliyordu. Oturma odasından doğrudan Bakanlık'a gidip geliyordu. Ondaki uzak durduğu bir hafta boyunca gittikçe daha uzun saatler çalışıyor, yemeklerini Bakanlık ofisinde yiyor gibi görünüyordu. Akşamlarını laboratuarda demlenerek geçiriyordu. Onun kendisine saldırmasını tercih ederdi.

(Odaları ona karşı korunaklı değildi. İsteddiği zaman onun yatak odasına girebilirdi. Gece gelip esasını onun boğazına dayayabilirdi. Yatağına tırmanabilir ve kaburgalarının arasına bir bıçak sokabilirdi. Adam ondan önce uyanırdı. Ama onu durduramayabilir. Bunu öğrenmek isterdi.)

(*Yatağımı paylaşabilirsin. Draco bunu laf olsun diye, alay eder gibi söylemişti, ama daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı ve bundan hoşlanabileceğini düşündü, çoğu gece, her gece yatağında bir cadı. Dönüp yanına çekebileceği, sırtını göğsüne yaslayıp arkasına kıvrılabileceği bir eş. Belki siki içindeyken. O kadar yakın. Elini onun kaburgalarının üzerinden geçirip boğazına kadar sokmak, içine girerken onu kendine doğru tutmak, diğer kolunu ona dolamak, elini klitorisine koymak, ona karşı iç çekip kıvranmasını, içine girip kulağına fısıldarken amcığını sıkmasını istiyordu).*

Yani, karısının ilgisini çekecekse, canavarı öldürmekten yana bir puan. Tabii çok kızıp onunla bir daha konuşmazsa. Bir puan da karşı. Ayrıca muhtemelen sözleşmeyi de ihlal etmiş olacaktı - alt maddeleri kontrol etmesi gerekecekti. Mala zarar vermek yerine bakmakla yükümlü olduğu birini öldürmüş olsaydı cezalar daha ağır olurdu.

Savaş Draco'nun bir katil olmadığını kanıtlamıştı ama Draco bunun tek nedeninin o zamanlar hiçbir şeyden nefret etmemesi olduğunu biliyordu. Öfkesi korkuydu, tiksintisi korkuydu, kendini ve ailesini kurtarma arzusu korkuydu. Bu sığ, olgunlaşmamış bir korkuydu; çoktan yok olmuş bir geçmiş ve geleceği kurtarmaya çalışan bir korku. Voldemort'un emrettiği her şeyi yapsa bile, hatta Voldemort kazanmıştı, eski hayatına asla geri dönemeyecekti ama korkusu o zaman bu gerçeğin farkına varmamıştı.

Draco artık hayatındaki her şeyin her an, herhangi bir nedenle değişebileceğini biliyordu. Babası hapishanede ölebilirdi. Annesi yobazlar tarafından öldürülebilirdi. Bakanlık malikâneye el koyabilirdi. Shackbolt evliliğini yasayla ortadan kaldırabilir, karısını geri alabilirdi. Her şey, her şey bir anda elinden alınabilirdi.

Draco kendini tamamen bir bağlam içinde düşünerek büyümüştü -ailesi, soyu, serveti, okuduğu okul, ailesinin 28'lerin sıralamasındaki yeri. Bir goblenin içindeki küçük bir iplik gibiydi.

etrafındaki her şey tarafından bir yere yerleştirildi. Her zaman, herkes - arkadaşları, profesörleri, prefect'lerin hamamında seviştiği kızlar, Altın Üçlününla Malfoy varisi olarak ilgilendi, kişisel özellikleri ve eylemleri böyle beklendi ya da mazur görüldü.

Pansy korkunç ailesi (ve Theo'nun ailesi) hakkında sızlanıp dururdu.

-Salazar, hayatta olması sürprizdi) ama Draco seviliyordu, şımartılmıştı ve Malfoy varisi olmakta iyiydi. Etrafta dolaşma ve evde her zaman bir yere sahip olma güvencesi ona özgürlük gibi geliyordu; sıkıcı uyum egzersizleri, Draco'nun gizliden gizliye zevk aldığı dans dersleri, göreviyle ilgili dersler karşılığında kolayca katlanılabilirdi.

Draco'nun bu bağlamın kendisinden koparıldığı anlar -Azkaban'da tecrit altında, bir muggle otelinde günlerce sarhoş- neredeyse dayanılmazdı. Bedeni yaşamaya devam ediyordu ama zihninin onu zapt edecek bir sınırı yoktu. Bağlantısızdı, şekilsizdi. Neyin önemi vardı ki? Sanki hiç var olmamış gibiydi. Her şeyi yapabiliyordu ama hiçbirinin *önemi yoktu*. Bağlam olmadan hiçbir anlam yoktu.

Draco bu bağlamı yeniden güçlendirmek için çalışmıştı. Annesine, Malikâne'ye ve görevine geri dönmüştü - her zaman ailesine karşı olan görevine ve giderek sadece ailesine karşı olan görevine. Ama derisinin yüzeyinin hemen altında tüm bunların anlamsız olduğu hissi gizleniyordu - çünkü bu kadar kolay değişebiliyorsa, var mıydı ki? Belki de sadece zihnindeki bir kurguydu. Kendisini son derece gerçek ve elle tutulur hissettiren pek çok şey gibi -itibar, nüfuz, toplumdaki yeri, Malfoy olmanın özünde taşıdığı değer ve anlam, kendisine çizilen gelecek- bunlar da basitçe ters yüz ediliyor ya da bir duman gibi savrulup gidiyordu.

Korkusu artık sığ ve olgunlaşmamış değildi; artık şeyleri kurtarma ihtiyacından kaynaklanmıyordu. Artık her şeyi kaybetmenin öfkeli bir teslimiyetiydi. Öfkesi artık gerçek bir öfke gibiydi, sanki gerçekten her şeyden nefret ederdi. Sanki hayatın ona karşı olmasını beklediği kadar acımasız olmak istiyordu.

Önceden kötü olmak kolaydı -Draco zengin ve yakışıklıydı, insanlar onun tarafından zorbalığa uğramak istiyor gibiydi ve kesinlikle onun diğer insanlara zorbalık ettiğini görmek istiyorlardı- ve bu gerçekten bir şey ifade etmiyordu. Şimdi kaba olmanın bir bedeli vardı ama Draco daha ciddiydi. Oh, ciddiydi. Ve artık öldürecek kadar nefret edebileceğinden şüpheleniyordu, özellikle de birini onun için öldürecek kadar seviyorsa. Kendisi için değil. Ama bir eş, bir çocuk? Bu bağlama sahip olmak isterdi.

Draco turuncu iğrenç şeyin çarşaflarının üzerinde baygın baygın izledi ve intikam almanın en iyi yolunu düşündü.

---

17 TEMMUZ 2003 PERŞEMBE

Bakanlık ofisinde, *masasının* arkasındaki *sandalyesinde* kambur bir şekilde oturuyordu. Üzerinde zarif bir şekilde dikilmiş bir muggle smokini vardı ve gözlerini dikmiş dosyalarına bakıyordu.

"Buraya nasıl girdin?" diye sordu.

Yukarı baktı. "Ben senin kocanım." Sanki bunu sormasına şaşırmış gibi, sanki sorusunu yanıtlamış gibi söyledi.

Hayatını sikeyim, belki de öyleydi. Malfoy'un adını kapısından ve ofis içi notlarından silememiştir. Büyücülük dünyası evlilik ve kan bağına çok önemserdi; ölüm kalım meselesi olmak gibi kötü bir alışkanlıkları vardı. -Ve o lanet olası sözleşmeyi kanla imzalamıştı. Bunu hemen anlayanlar sadece goblinler değildi. Asa kaydı güncellenmişti, her şey güncellenmişti. Büyük ihtimalle acil durumlarda en yakın akrabası olarak ofisine girebiliyordu. Acil durum o olduğunda bunun hiçbir yardımı olmadı.

Gözleri hâlâ boynunda sıkıca tuttuğu safir kolyeye kilitlendi. Yüz ifadesi açgözlülüğe dönüştü. Kızın ensesi diken diken oldu. Adamın onu sadece kolyeyle hayal ettiğine dair kötü bir his vardı içinde. Banyoda ya da yatakta. Evet, kolyeyi sadece o çıkarabildiği için takıyordu.

Hermione tekrar denedi. "Ofisimde ne yapıyorsun?"

Yüzünü aristokrat bir kızgınlıkla düzeltti ve saldırıya geçti. "Anlamsız bir şekilde fazla çalışmaya eğilimli olduğunuzu biliyorum, ancak bu ofiste çok fazla zaman geçiriyorsunuz. Ya iş yükünüz yönetilemez durumda, ya önemli bir yasa tasarınız yaklaşıyor ya da *son derece tatminsiz* bir ilişki yaşıyorsunuz-

"

"Yaşadığım herhangi bir ilişki son derece tatmin edici olurdu-"

"O yüzük takılıyken olmaz, aşkım."

"Belki de duygusal bir ilişki yaşıyorumdur. Belki de sadece konuşmalıyız."

"Ben olmayan biriyle mi?"

"Evet, bütün mesele bu olurdu-"

"İmkansız. Numara yapmaya çalışma, aşkım. Başka hiç kimsenin senin için yeterince akıllı olmadığını biliyorum."

"I-" Ona mı iltifat ediyordu, yoksa sadece kendisine mi? "Konuşabileceğim sürü akıllı adam var."

"O zaman bana bir liste ver, *aşkım*. Onlarla tanışmak istiyorum. Onlara kocanın *sadece konuşmak istediğini* söyle." Malfoy asasını halkalı parmaklarının arasında döndürdü.

"Malfoy, *bu yüzüğü* nasıl *avladın*?"

"Evet." Utanmış görünme nezaketini göstermedi. "Eşimin nerede olduğunu, günlerini nasıl geçirdiğini bilmek bana büyük rahatlık veriyor. Herhalde

Benimle konuşmayacağına göre, güvende olduğunu bilmenin bir yolu olmalı."

"Seni kontrolcü, sahiplenici, sapık herif-"

"*Beni takip edip edemeyeceğini sormamış gerçekten duygularımı incitiyor, sevgilim-*"

"Nerede olduğunuzu bilmekle ilgilenmiyorum-"

"Akıllıca bir seçim Bayan Malfoy. Birçok Malfoy kadını bir dava durumunda makul bir inkâr edilebilirliğe sahip olmayı tercih eder-"

"Gerçekleşecek tek duruşma seni öldürdüğümde-"

"Çıplak ellerini mi kullanacaksın, aşkım?" Malfoy dudaklarını yaladı.
"Parmaklarını boynuma dolayıp *sıkacak* mısın?"

"Seni çok uzaklardan kendi asanla avlayacağım," dedi kesin bir ifadeyle.

"Gerçek bir Slytherin gibi konuştun. Salazar'a şükürler olsun ki çocuğumuz yeşil ve gümüş giyecek."

"Önce kendimi avada edeceğim."

"Bu sadece çok kaynaklanıyor, canım. Bu da beni asıl konuya getiriyor. Sana özel bir sekreter tuttum-"

"Bir casus."

"Zabini'nin uzaktan kuzeni, Hogwarts'tan yeni mezun oldu. Kişisel tercihime karşı, bir Hufflepuff. Sadık ve çalışkan olacaktır ve Pufflar vahşi hayvanlarla iyi geçinir-"

"Büyülü yaratıklar *vahşi hayvanlar değildir*-"

"Ben senden bahsediyordum, canım." Malfoy, kızın -mükemmel incelikteki- burnuna daha iyi bakmasını sağlamak istercesine rahatça başını çevirdi. "Eğer bu göreve uygun değilse, onu kovun ve uygun birini seçin. Eğer ona güvenmiyorsanız, ona yemin ettireceğim. Bana rapor vermeyecek. Onun sadakati size, bana ya da Bakanlığa değil. Onu işe koy."

"Neden?"

"Neden mi? Neden, böylece başarmak istediklerinizi gerçekleştirmek için daha fazla zamanınız olabilir. Bu ister daha fazla iş olsun, ister siz ve

Dişi Gelincik kalktı-" şüpheli bir bakış. "Ya da yemeğinizi bu masadan başka bir yerde yiyebilirsiniz." Dudakları kıvrılmış bir halde rahatsız edici mobilya parçasına baktı. "Kırıcı suçlamalarınızın aksine sizi kontrol etmiyorum. Sadece her türlü çabanızı desteklemek istiyorum."

"Çabam senden kurtulmak olsa bile mi?"

"Evet. Lütfen beni bu ıstıraptan kurtar, aşkım. Çıplak ellerini kullan." Masanın arkasından ona doğru bakarken gözleri onunkilere dikilmişti, dudakları aralanmıştı, başı eğilmişti, böylece boynu uzamış ve Azkaban dövmesi tam olarak ortaya çıkmıştı. Narenciye ve karanfil kokusunu alabiliyordu.

Göz temasını kesmeden doğruldu, öne doğru eğilip bir kolunu masasına koydu, onun alanını ele geçirdi ve ona baktı. "Ne yazık ki Bayan Malfoy, önce size bu akşamki resepsiyona kadar eşlik etmem gerekiyor. Sanırım bu bizim onurumuza."

"Ben gitmiyorum."

"Lanet olsun sevgilim, şimdi Nott'a elli kalyon ve ilk dansı borçluyum." Tekrar arkasına yaslanırken umursamaz bir omuz silkti. "Önemli değil. Theo bana izin verecek
-" Sivri bir bakış. "Ve Shackbolt'la aranızın bozulduğunu görmek için buna değer."

"Shackbolt'tan *ayrılmıyorum*," dedi Hermione, yemlendiğinin farkındaydı ama cazibeye karşı koyamıyordu.

"O zaman şu elbiseyi değiştir. Ben hemen dışarıda olacağım. Tabii bana ihtiyaçınız yoksa-"

"Çık dışarı, Malfoy."

"Derhal, canım."

Ne yazık ki Malfoy, o üstünü değiştirirken siktirip gitmedi. Pusuda bekledi Resepsiyon elbisesini ve ayakkabılarını çantasından çıkarırken ofis kapısının önündeydi. Ona gitmeyeceğini söylemişti, ama daveti aldığı anda merakının ve görev duygusunun onu kazanmak. (Sadece, bu Bakanlık etkinlikleri neden hep hafta içi akşamları, ofisinde üstünü değiştirmesi ya da işe giderken giydiklerini değiştirmesi gereken zamanlarda oluyordu?)

şimdi elbisesini acımasızca çekiştiriyor, duyguları ve içgüdüleri savaşıyordu. Hermione öfkesini çoğunlukla bu fiyaskoda tanıdık ve güvenli bir düşman olarak Wizengamot üzerinde yoğunlaştırmıştı, ama Malfoy'un Shacklebolt - bunu her zaman nasıl yapıyordu? Shacklebolt büyük bir büyücüydü; savaş zamanı bir lider, barış zamanı bir reformcu, Hermione için tür akıl hocasıydı, gerçi *bir tür* demek zorunda kalmamayı diliyordu. Ama Malfoy'un -küçük bir yorumla- Hermione'nin inkâr etmeye çalıştığı düşünceyi, Shacklebolt'un ona ihanet ettiği düşüncesini ortaya çıkaran bir tarzı vardı.

Çünkü onu daha geniş hedefleri için feda etmişken Hermione başka nasıl hissedebilirdi ki? Onun kendisini gerçek bir insan olarak gördüğünü sanmıştı ama meğer sadece edebileceği bir bedenmiş. şimdi tek hissettiği acı ve korkuydu.

ve güvensizlik - başka kimse yapmadığı için kendini korumaya yönelik umutsuz bir ihtiyaç. Üzgün ve korkmuş olmak yerine öfkeli olmak çok daha güvenli hissettiriyordu. Ama buna bile izni yoktu. Çünkü herkes öfkeli bir cadıdan nefret ederdi. Bunu kanıtlayacak ulumaları vardı. Sevimli, tatlı, yardımsever ve kullanılmaya açık olması gerekiyordu. Açık olmak istemedi. Sert, koruyucu bir kabuğun altında küçük, sıkı bir topun içine kıvrılmak ve bir daha kimsenin ona yaklaşmasına izin vermemek istiyordu.

Malfoy zaten onun bir hayvan olduğunu düşünüyordu; onun sinirlenebilirdi. Ancak reformlarını ilerletmek için Shackbolt'un desteğine ihtiyacı vardı. Shackbolt'un

Bakanlıkla ne kadar savaşırsa, kendi kariyerine o kadar zarar verdi. Ama hizaya gelmek, kendi istismarına ortak olmak demekti. Ama protesto ederek çekip gitmek, düşmanlarının kazanmasına izin vermek demekti. Düşünceleri dönüp duruyordu.

Hermione o evlilik sözleşmesini imzaladığı anda, zekâsı elinden alınmış gibi hissetti. Asla kabul etmemeliydi. Ama ne
Başka seçeneği var mıydı? Asasını şaklatmak mı? Bir seçeneği olduğunu ve Malfoy'la evlenmeyi seçtiğini söyleyeceklerdi ama bu bir seçenek değildi. Onu imkânsız bir ikilemin içine hapsedmişlerdi. Yine de bir şekilde tüm bunlar onun suçuymuş gibi hissediyordu, sanki bir çözüm bulacak kadar akıllı ve cesur olmalıydı.

Hermione yara izine baktı, pembe ve sinirli. Bazen akıllı ve cesur oluyordun ama yine de böyle oluyordu.

Derin bir nefes aldı, göğsü çok sıkıydı. Kolunun ön kısmına bir büyü yaptı. Sonra ofisini koruyarak kapıdan çıktı. (Malfoy içeri girmişken ne anlamı vardı ki?)

Malfoy, kelebekleri çağırdığı duvara yaslandığı yerden doğruldu ve açıkça onu değerlendirdi.

Bir kez daha kazanamadı. Bir Muggle elbisesi ve Baş Büyücü'nün ona, yasalarını beğenmiyorsa Muggle Londra'sına geri dönmesini söylediğini duydu. Ama şu anda cüppe giymek, sanki Malfoy onu sahte bir safkan gibi giydirmiş gibi, ait olduğu konusunda yüksek sesle ısrar etmek gibi geliyordu. Bu yüzden bir muggle elbisesi seçmişti, çünkü safkanların canı cehenneme. Narin askılar ve safir mavisini ipek -çünkü evet, hâlâ o lanet olası kolyeyi takıyordu.

Malfoy ona aç gözlerle, sabit bir şekilde baktı. Kelebekler onun etrafında dönüyordu.

Hermione, birinden öğrenip yine de onu nasıl becermek isteyebileceğini düşündü.

Ona kolunu uzattı. Tereddüt ama kabul etti. Kaba davranmak onu sadece pis hissettirecekti.

Neredeyse boş olan Bakanlık koridorlarında ilerlerken topuklu ayakkabılarıyla onun hızına ayak uydurdu. Zahmetsizce bir beyefendiydi.

Sonunda, parmakları adamın kolunda, "Bunu neden giyiyorsun?" diye sordu.

Ona doğru baktı. "Soruyu anlamadım. Bir resepsiyona gidiyoruz. Saat altıdan sonra."

"Bu bir muggle."

Omuzları neredeyse belli belirsiz bir omuz silkmeye büküldü. "Pansy bunu giymemi söyledi. Modaya uygun olduğunu söyledi."

Hermione bunun doğru olduğunu fark etti - daha genç cadı ve büyücülerin muggle modasının yenilikleriyle gösteriş yaptıklarını fark etmişti, daha paralı aileler savaş sonrası kan üstünlüğü estetiğinden uzaklaşmak için çabalıyor.

bir öfkenin yükseldiğini hissetti. İnsanlar savaşta Malfoy'un kan üstünlüğü inançları yüzünden ölmüştü ve şimdi onları ısmarlama bir ceket gibi döküyor, anlamadığı ama bazı insanların havalı olduğunu düşündüğünü duyduğu bir tasarımcıymış gibi terbiyeyi benimseyebiliyordu.

Kolundaki yara izini gizleyen büyüü sessizce düzeltti. İnsanlar görsün, diye düşündü, bağnazlığın kurbanları tarafından o kadar kolay unutulmadığını.

"Ve sen de Pansy sana ne giymeni söylerse onu ," dedi iğrenç bir şekilde.

"Evet," dedi basitçe.

"Sen ve Pansy neden evlenmediniz?" Dalga geçer gibi söylemişti ama şimdi gerçekten bilmek istiyordu. "Servetlerinizi birleştirebilirdiniz, küçük safkan bebekleriniz olabilirdi, bu kâbusu önleyebilirdiniz-"

"Pansy kardeşim gibidir."

"Eskiden bir kız kardeşin-"

"Siktir."

"Randevu."

"Hayır, aşkım." Sırıttı. "Sikişmekti."

Hermione'nin dudağı kıvrıldı.

"Şimdi beni hayal ediyorsun," dedi, kendinden memnun bir şekilde. "Şimdi kıskanıyorsun."

"Lütfen," dedi. "İğrençsin."

"Hiçbir fikrin yok," diye mırıldandı.

"Bay Malfoy! Bay Malfoy! Hermione Granger vahşi bir muggle doğumlu mu?"

"Hermione! Kolyeyi takıyorsun! Bu kocanı affettiğin anlamına mı geliyor?"

Basın onları Bakanlık balo salonuna girerken yakalamıştı ve Hermione fotoğrafların Malfoy'u zalimce eğlenirken, Hermione'yi katil gibi göstereceğini biliyordu. Tek umudu bu fotoğrafların basına yansmasıydı; eğer yansımadıysa, bunun nedeni gecenin ilerleyen saatlerinde çekilen daha kötü fotoğraflarla yer değiştirmiş olmaları olacaktı.

Gerçekten hoşlanacağı birini bulmak için fırlayıp gitmeye niyetlenmişti ama Malfoy onu içeri sürükledi ve yanından geçen bir tepsiden usulca aldığı bir flüt şampanyayı uzattı ve bir şekilde kendini hâlâ onun yanında, sessiz bir uzlaşmanın içinde buldu. Sadece bir an için, dayanışma olduğunu düşündüğü bir şey hissetti. İkisi de her şeyden nefret ediyordu ve bunu birbirlerinden saklamıyorlardı. Rol yapmak zorunda olmamak neredeyse rahatlatıcıydı.

Malfoy dik duruyordu, omurgası dikti, sivri burnuyla herkese bakabilmek için başını geriye atmıştı. Saçları alnına dökülmüştü, sivri çenesi çıkıktı, boğazının uzun çizgisi açıktaydı -Hermione onun okulda bu şekilde durduğunu hatırlıyordu, üstünlüğünden o kadar emindi ki.

Şimdi de Azkaban dövmesini sergiliyordu. Hermione bunun bilinçsizce olduğunu düşünmekle - normal olduğunu sandığı ama gülünç bir şekilde Malikâne Lordu'na ait olan o kadar çok küçük tavrı vardı ki - Draco Malfoy'un bir odada asla bilmeden poz vermediğini düşünmek arasında kaldı. Sanki ama Hermione bunun başka bir şey olup olmadığını merak etti.

Çünkü ben öğrencim ve sen benden çok daha iyisin.

Bugünlerde herkesten emir alıyorum.

Lütfen beni bu ıstıraptan kurtar, aşkım.

Hermione, Ravenclaw gözlerinin rünlere kaydığını, yüzlerinde belli belirsiz bir hoşnutsuzluk ifadesinin belirdiğini gördü. Hufflepuff'ın hiç de ince olmayan dudak büküşlerini. Slytherin çeneleri onaylarcasına kalktı. Slytherin kafaları hızla başka yöne dönüyordu. Yakında bir Gryffindor ona meydan okuyacaktı.

Hayır, onlara doğru yürüyen Avery'ydi. Avery'den nefret ederdi.

"Bayan Granger. Görüyorum ki Bakanlık size kendi evcil Ölüm Yiyeninizi vermiş," dedi Avery, kesinlikle bir Voldemort destekçisiydi, ailesinin neslinden biriydi.

"Yine de beni hiç sevmiyorsun, canım," dedi Draco, yüzü ona doğru eğilmiş, gözleri yaşlı adamdaydı.

"Avery," diye bağırdı. Ama Avery sanki yetişkinler konuşuyormuş gibi Draco'ya odaklanmak için onu görmezden başlamıştı bile.

"Kısa ipucu mu?" dedi Avery.

"Boğma zinciri," dedi Draco. Karısına döndü. "Bayan Malfoy, evimin mezunuyla burada konuşmama izin verir misiniz? Elbette sadece sizin izninizle. Tekrar dayak yemek istemiyorum."

"Aman Tanrım," ve eteğini savurarak uzaklaştı.

"Teşekkür ederim, Bayan Malfoy!" Draco ona arkasından seslendi, dönen başların tadını çıkarıyordu. Kız kalabalığının içinde kaybolmadan önce bir multicorfor büyü yaptı ve ipeği Slytherin yeşiline çevirdi.

Kendisine keskin gözlerle bakan Avery'ye döndü.

"Söylemeliyim ki Draco, baban ya bir dahi ya da bir deli."

"Neden ikisi birden olmasın?" diye sordu Draco hafifçe.

"Hayır, Lucius'un deli olduğunu sanmıyorum," dedi Avery kara bir kahkahayla, ateş viskisini yudumlarken kadehinin kenarından odayı incelemek için hafifçe döndü. "İtiraf etmeliyim ki, o günü göreceğimi hiç düşünmemiştim diyelim. Ama o her zaman uzun vadeli oynar, değil mi?"

"Ne demek istediğinizi anlamadığıma eminim," diye söylendi Draco, bir içki alarak. "Sadece takvimimi yanlış yönetmişim. Fransa'ya kaçmayı unuttum."

"Ne kadar komik. Kan bağınızı yeniden kurmak istiyorsanız Arjantin'e bakmalısınız-"

"Öyle mi?" Draco bir kaşını kaldırdı.

"Zorluklar yaşadığını biliyorum Draco, ama ... senin gibi düşünen insanlar tarafından hoş karşılanmayacağını düşünmene gerek yok." Değerlendirici bir bakış
Avery bakışlarını balo salonunda gezdirmeden önce. "Bakanlık ile bu danstan sıkıldığınızda Bariloche'ye bir gezi yapın."

"Bunu aklımda tutarım," dedi Draco, smokini parlak Gryffindor kırmızısına dönüşürken son şampanyasını geri atarken.

"Görünüşe göre çağırıldım." Draco flütü yanından geçen bir tepsinin üzerine koydu. "Ve Avery, bir dahaki sefere karıma düzgün hitap et. Adım Leydi Malfoy."

Avery homurdandı ve o uzaklaşırken omzuna vurdu. "Sen nasıl istersen, Draco."

Draco baktı ama karısını hiçbir yerde göremedi.

Sarışın cadı kıkırdarak Draco'nun koluna dokundu ve Draco büyücülük dünyasının ahlaki çürümüşlüğünü ne kadar hafife aldığını düşündü. Görünüşe bakılırsa odanın yarısı bu gece onunla yatmaya hazırđı ve sadece dörtte biri duraksayıp hâlâ Gringotts anahtarı.

Cadının gözleri boynundaki Azkaban dövmesinin üzerinde gezindi ve dolgun dudaklarını yaladı.

Korkak. Hain. Savaş suçlusı. Mahkum. Umurlarında değildi.

Kara nişan büyüőü ona uzandı, sorguladı, bu cadıyı bir duvara doğru ittiğini, kolunu büktüğünü, onu sertçe ve ona, "*Seni kullanacağım*" dediğini hayal etti. *Sana zorbalık yapacağım, canını yakacağım ve bencil bir pislik olacağım. Ben kötü bir adamım ve sana kötü davranacağım.* O da kirpiklerini kırpıştırıp, "*O kadar kötü olamazsın.*" derdi. Öyleydi. Karısı biliyordu. Bunu ona asla söylemezdi. Onun taşaklarına diz çöker ve elini iterdi. Yüzüne sert bir tokat atardı. Draco'nun siki kıpırdadı. Kara büyü tatmin olmuş bir şekilde gümbürdüyordu. Hiçbir parçası sadece karısının tadını çıkarabileceğini bilmiyordu.

"Hey, Ferret." Gövdesine arkadan gelen keskin bir yumruk onu hayal aleminden kopardı. "Özür dilerim, ayağım kaymış olmalı. Kaburgaların hâlâ çürük mü?"

"Biliyorsun," dedi sarışına, "Gryffindor'lar kontrolsüz şiddete eğilimlidir. Seçmen Şapka'nın aradığı ilk özellik budur- Oh, sensin, Weaselette." Adam, kadının kolayca savuşturduğu bir dirsek darbesi indirdi. "Seni özledim. Bir daha olmayacak."

"Sen her zaman bir bok arayıcısıydın." Sırıtarak sarışının önünde durması için onu sıkıştırdı. Altın rengi, gösterişli bir cüppe giymişti; rüküştü ama ateş gibi saçlarıyla hiç de fena değildi.

"Ve kovalayıcı olarak harcanıyorsun. Sen açıkça bir smaçörsün."

"Bu takımı tamamlamak için ihtiyacın olan şey suratına inen bir bludger," dedi, hâlâ kırmızı olan smokinini aşağı yukarı süzerek. "Oh, sola doğru giyinmişsin. Ne kadar uğursuz."

Sarışın cadı soluk soluğa kaldı ve kıkırdamasını elinin arkasına sakladı.

"Defol git, amcık," dedi kızıl saçlı.

"Neden! Ben-" Dudaklarının aralanmasına izin verdi, Draco'ya onu savunması için üstü kapalı bir söz vermişti.

*Karısı çarşafının içinde, dudakları sikiinin etrafında, dili başını okşuyor, eli saçlarında, altın rengi gözleri onunkilerde. Kadın onu alıyor
Daha derine ve inliyor.*

"Kırmızı benim karımın baykuşu," dedi cadıya kibarca. "Defolup gitmen gerekecek."

Oflayıp pufladı ve topuklarının üzerinde döndü.

Dişi Gelincik onun gidişini izledikten sonra kolunu onun koluna doladı ve omzunu ona yasladı. "Bir şey değil."

"Bir bludger kadar kurnaz, Weaselette. Şimdi beni yakaladığına göre," Draco kaşını kaldırarak, "beni Gryffindor'un kahramanına götür."

"Yani-"

"Longbottom'ı kastediyorum. Belli ki."

"Merhaba Luna," dedi Theo, kısa boylu kızın başının üzerinden odayı tararken bardağının sapını parmaklarının arasında yuvarlayarak. (Her kız Theo'dan kısaydı.) Partiyi basmıştı ama şimdi sıkılmıştı. Bakanlık Çalışanlar son derece ciddiydi ve henüz kimse yeterince sarhoş değildi. "Daha eşleşmediniz mi?"

"Oh, Rolf ve ben zaten evliyiz," dedi Luna. Kúpeleri metalik şelaleler gibi görünüyordu. Eteğinin üzerinde yıldızlar vardı. Draco'nun kuzeniydi ama okulda hiç yakın olmamışlardı. "Yasal olarak."

Theo odaklandı. "Oh, ve yasadışı olarak?"

"Oh, şey, heteronormatif evlilik, tek eşlilik - bunların hepsi sadece sosyal yapılar, değil mi?" Luna'nın gözleri geniş ve tereddütsüzdü. Theo'nun gezinen bakışları boynunun narin derisini, göğsünün kabarıklığını yakaladı. "Rolf ve ben doğayla daha uyumlu bir yaklaşıma inanıyoruz. Birlikte , birlikteyizdir. Değilsek, değilizdir."

"Hm, çok doğru," dedi Theo içkisine doğru. "Peki ya şu anda?"

"Oh, şey, Rolf şu anda Kanada'da, Nargles üzerinde saha araştırması yapıyor." Luna tatlı tatlı gülümsedi. "Burada olup eski arkadaşlarımla birlikte bu deneyimi yaşayabildiğim için çok mutluyum. Arkadaşlarımla yeni şeyler deneyimlemeyi severim. Ve yeni arkadaşlar edinmeyi." Theo'ya göz kırptı.

Theo kırpıştırdı. "Evet, bana deli diyebilirsin ama bence bir şeylerin olabilirsin Luna." Theo ona bakarken ayaklarının ucuna basa basa sallanıyordu, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Ben de yeni arkadaşlar edinmeyi severim."

"Sana asla deli demem Theo." Luna ona ciddiyetle baktı ve hafif bir elini bileğine koydu.

Theo sustu.

"Ne de olsa sen de en az benim kadar akli başında birisin."

"Kesinlikle!" Theo ona gülümseyerek baktı, gülümsemesi geniş ve sevinçliydi.

Luna da gülümsedi.

"Baksana Luna, aklıma geldi de-" Theo, şu anda küçük bir grup adamla sohbet etmekte olan iri yarı, kare çeneli bir kızıla çenesini sallayarak baktı ve içinde ateş varmış gibi görünen bir hikâye anlatırken ellerini salladı. "Şuradaki ejderha Weasley'i tanıyor musun?"

"Oh, Charlie! Evet," dedi başını sallayarak. "Onu Romanya'daki koruma alanında ziyaret ettim. Orada yaptığı çalışmalarla çok ilgileniyorum."

"Hm, evet. Burada benim üzerimde yapabileceği çalışmalarla çok ilgileniyorum."

Luna başını sallamaya devam etti.

"Ne diyorsun Luna? mısın? Bu ocuk beni gibi görünüyor." Theo en büyük gülümsemesini takındı. "Yardım etmek ister misin?"

Luna başını eğdi. "Bence bunu yapmam iyi bir fikir olur, Theo. Alabileceğin her türlü yardıma ihtiyacın var gibi görünüyor."

"Nihayet! Anlayan biri!" Theo uzun kolunu Luna'nın omzuna attı, onu Charlie'ye doğru çevirdi ve yürürken kulağına doğru eğildi. "Bizi tanıştırsana aşkım," diye mırıldandı. "Draco yatakta bencil olduğumu söylüyor ama söz veriyorum öyle olmak zorunda değilim."

"Utan, Draco!" Pansy'nin elleri kalalarındaydı, yüzü bir öfke maskesine dönüşmüştü.

"Kırmızı," dedi Weaselette'e. Draco'ya dönerek: "Ve *Kırmızı*. Siz iki Gryffindor'u zar zor ayırabiliyorum."

Weaselette sırtıttı. "Dikkat et o zaman Parkinson, sayıca azsın. Selam, Neville."

"Selam, Gin." Ev arasında gerçek bir gülümseme. Longbottom Pansy'nin hemen arkasında duruyordu, büyük elinde bir bardak vardı, duruşu rahattı.

"Bakıyorum Pansy seni de giydiriyor, Longbottom." Draco yolda eline geçirdiği şampanya kadehiyle onu selamladı. Weaselette keskin dirsekleriyle kalabalığın arasından bir yol açmış, onu hatasız bir şekilde bir duvar boyunca kümelenmiş Gryffindor'lara doğru sürüklemişti. Görünüşe göre Büyük Salon alışkanlıkları zor ölüyordu.

"Onunki de iyi görünüyor, çünkü hiç kurcalamamış," dedi Pansy, Draco'nun smokinini sabırsız bir el çabukluğuyla tekrar siyaha boyarken. "İşte," dedi cep mendilini düzelterek, "karının işaretini bıraktım."

Draco aşağı baktığında ipeğin hâlâ Gryffindor kırmızısı olduğunu gördü ve kaşlarını kaldırdı. "Yumuşuyor musun, Pansy?"

"Sanırım bu senin bölümün," diye burnunu çekti Pansy ve Weaselette kükredi.

"O çok eğlenceli, Ferret! Pansy, gel bana her şeyi anlat!" Ve mutlak hain elini eski en iyi arkadaşına uzattı.

Draco onlara ekşi bakışı attı. "Longbottom, konuşabilir ?"

Longbottom onaylarcasına çenesini kaldırdı ve kenara çekilerek Draco'nun yaklaşmasına izin verdi. Bir eli muggle smokininin pantolon cebine sokulmuştu, ceketini geniş omuzlarında net duruyordu. Draco kol düğmelerinin Parkinson kasalarından, Pansy'nin kendi işaretinden olduğundan şüphelendi.

"Longbottom-" Draco'nun ses tonu gizliydi ama şüphe uyandıracak kadar değil. "Senin, ah, yan projelerinden biri hakkında."

Longbottom'ın kaşları titredi, yüzü nötrdü.

"Eğer bu alanda çalışan arkadaşlarınız varsa, Güney Amerika'da örnek aramak isteyebilirler. Belki Arjantin'de. Avery bana Bariloche'nin ikliminin yılın bu zamanlarında oldukça misafirperver olduğunu söyledi."

"İlginç," dedi Longbottom içkisini yudumlarken. "Peki karşılığında?"

"Hiçbir şey," dedi Draco. "Bu çabaya hiçbir yatırımım yok. Bu bedava bir . İyi avlar."

"Her zaman," dedi Longbottom. Ateş viskisinde bir yudum aldı ve hesapçı gözlerle Draco'yu inceledi.

"*Pislik*." Draco tam zamanında bakıp Seamus Finnegan'ın Pansy'nin yüksek topuklu ayaklarına tükürdüğünü gördü. "Gerçekten mi, Ginny? Sen de mi?"

"Siktir , Seamus." Ginny onun kolunu itti, gözleri parladı. Ve sonra yarı fısıltılı, yarı bağırmalı bir kavgada burun buruna geldiler.

Draco Pansy'ye baktı, yüzündeki mağrur ifadenin kendi sahte kayıtsızlığını yansıtmaması gerektiğini biliyordu. Seamus Finnegan umurunda bile değildi. Hakaretlere katlanmak zorunda kalmak, Diagon Yolu'nda arkadan itilip kakılmak, mağazalarda yüzüne tükürülmesi umurundaydı. Draco artık Diagon Yolu'na gitmiyordu çünkü verecek bir cevabı yoktu. Nasıl bir savunması vardı ki? O ve Pansy yanlış taraftaydı.

Longbottom Pansy'ye doğru kaydı ve Draco onun elini ensesine koyuşunu izledi. Avuç içi Pansy'nin ensesinde geziniyor, başparmağı parmakları boynunun diğer tarafına dolanıyordu. Dokunuşu hafif ama bilinçliydi, vücudu ona doğru eğilmeden yakındı. Parmakları onu tutuyor ama sıkırmıyordu.

Draco onun omuzlarının düşüşünü izledi ve iç çeker gibi oldu. Longbottom'a baktı ve Draco'nun midesi bulandı. Longbottom onun bakışlarını karşıladı, gözleri sabitti.

"Benimle dans eder misin?" dedi.

"Evet." Sonra başını çevirdi, yüzünde sakın bir ifade vardı. "Seamus."

Finnegan'ın başı ona doğru döndü, yüzü alaycı bir ifadeyle kilitlendi.

"Pansy benimle," dedi Longbottom.

Finnegan hareketsiz kaldı. Gözleri hızla Longbottom'dan Pansy'nin ayaklarının dibine, oradan Pansy'ye, Longbottom'ın yüzüne ve tekrar Pansy'ye kaydı. "Özür dilerim, Parkinson," diye bağırdı. Tekrar Longbottom'a baktı. Sonra Dişi Gelincik'i iterek geçti.

Longbottom bir süre onu izledikten sonra dikkati tekrar Pansy'ye yöneldi. Elini Pansy'nin sırtına koydu ve Longbottom'ın onu götürmesine izin verirken Pansy Draco'ya uzun zamandır görmediği bir gülümseme attı, gerçek ve geçici bir gülümseme. Daha genç görünüyordu. Draco'nun karısı ona asla gözlerinde güvenle bakmazdı; ona asla böyle bir gülümseme vermezdi.

Draco Gryffindor'lara sırtını dönüp odayı taradı, içkisini öfkeyle yudumlarken göğsü sıkışmıştı.

Karısını dans pistinde Weaselbee ile gülerken görebiliyordu.

Shacklebolt'u buldu, bardağını yanından geçen bir tepsiye bıraktı ve kavga başlatmak için yanına gitti.

Bakan yaklaşırken onun varlığını hissetti ve değerlendirci bir bakışla Draco'ya döndü. "Bay Malfoy."

"Sayın Bakan." Draco elini uzatmadı. "Konuşabilir miyiz?"

"Elbette, Bay Malfoy." Sesi keskin ve alaycıydı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Draco ellerini ceplerine sokarak yerleşti. "Karımın zamanını boşa harcamayı bırakabilirsin-"

"Sis-"

"Yaşının en parlak cadısı ve sen onu bana şartlı tahliye olarak oynatıyorsun. Ya da belki de içime biraz iyilik sokması gerekiyordur?"

Shacklebolt'un bakışları keskinleşti, sesi alçaldı. "Bu dil uygunsuz _."

"Uygunsuz olan karımın masası."

"Affedersiniz?" Gerçek bir kafa karışıklığı.

"Yetersiz, işini yapmak için gerekli araştırma malzemesinin ağırlığı altında inliyor," diye kestirip attı Draco. "Ofisi çok küçük. Departmanında personel yok. Görünüşe göre departman o. Gerçek bir masaya, daha büyük bir ofise ve buna uygun bir bütçeye ihtiyacı olacak-"

"Bay Malfoy." Küçük bir kahkaha. Etrafına bir bak. "Ailenizin statü takıntısı olduğunu biliyorum-"

"Eşimin *statüsü* bir savaş kahramanı, Merlin Nişanı sahibi: Birinci Sınıf ve Hogwarts sınıfının en iyisi. Başka hangi statü gerekli olabilir ki? Ona bir baş kızıkinden daha az kaynak ayırırken fark edemediğin şey benim egom değil," diye tersledi Draco, göğsünü ısıtan öfkenin, nadiren hissettiği kendini duygusunun tadını çıkararak. "Ben zaten devreye girmek zorunda kaldım-"

"Malfoy, müdahalene müsamaha göstermeyeceğim-"

"Görevimin başındayım *Sayın Bakan*." Artık yüz yüze gelmişlerdi. Draco eğilmiş, elleri hâlâ ceplerindeydi; Sihir Bakanı'nı tehdit etmiyordu, hayır. "Karımı benim evime yerleştiren şeyin ne olduğunu anlamadınız mı? ev sizin için ne anlama geliyor? Sahip olmadığı tek avantaj bir ev Doğal olarak sadece okul evi olduğu için onun savunucusuydunuz. Şimdi ona o evi verdiniz. Onu *benim* evime yerleştirdiniz. Bunu yaparken, onu nefret ettiği bir adama verdiniz. Yatağımı paylaşmayacak. Benim çocuğumu doğurmayacak. Onun tek odak noktası burada yaptığı iş. Benim tek odağım aileme olan görevim. Onun odağı buradaysa, benim odağım da buradadır. Yapar mısın?"

Ne yaptığınızı görüyor musunuz, Sayın Bakan? O benim korumam altında ve ona kötü davranılmasına izin veremem-"

"Ve yine de *hepimiz* seni onunla kavga ederken gördük-"

"Peki bunu kim yapıyor? Değneğimi ona doğru kaldırdım mı? Karım beni taciz etmekte özgür ve ediyor da. Kendi amaçlarınıza ulaşmak için bu evliliğin reklamını yaptığınızda sizin de çok iyi bildiğiniz gibi kendimi savunmam çok zor. Altın Kız'ın kendi çıkarlarına karşı bu kadar kolay hizaya geleceğini mi düşündünüz? Mücadeleyi bırakacağını mı sanıyorsun? Onunla *tanıştınız* mı?"

"Draco . . . Draco . . ."

Shacklebolt'un ses tonu yatıştırıcı bir hal aldığında neredeyse gülecekti.

"Sen ve Hermione büyük resmi görebilseniz, bu kimsenin çıkarına aykırı değil. Evet, Hermione yükselen bir yıldız-"

Draco, Bakan'ın bir ofisin süpürge dolabında çürümeye terk ettiği bir cadıya yapılan bu iltifat karşısında kaşlarını kaldırdı.

"-Karşılıklı uzlaşmanın daha büyük bir iyilik getireceğini görecektir *kadar zeki* olan mevcut ideolojik bölünmenin büyücülük dünyası için ne gibi sonuçları olabilir? Ve senin için,

Oğlum, toplumumuzdaki pek çok kişi için kaybolmuş potansiyelin bir sembolüdür ve ben biliyorum ki -içten içe- kendini kurtarmak istiyor-"

Draco kızgınlığının yüz ifadesini sertleştirmesine izin verdi.

"Değişimin acı verici olduğunu biliyorum. Ama *sihir* bize senin en iyi eşleşme. Hermione'nin onun sizin neslinizin en iyisi olduğunu, dünyamızı iyileştirmek için elinden gelen her şeyi yapacak bir cadı olduğunu hatırlayacağından eminim.
Ve sen-"

"Ben seni haraca bağlayacak bir caniyim. Dans pistinde bütün gözlerin üzerinde olduğu karımı görüyor musun?" Draco sivri çenesini Potter' beceriksizce döndüğü yere doğru salladı. "Gidip ona kedisini öldürdüğümü söyleyeceğim. Beni oracıkta avada edecek ve Wizengamot Altın Kız'ı Azkaban'a gönderecek. *Peygamber* buna bayılacak. Ya da ... karıma kaynaklara ihtiyacı var."

Shacklebolt içini çekti, yüz ifadesi ekşimiş ve boyun eğmişti.

"Sayın Bakan." Draco eğildi ve topuklarının üzerinde döndü.

Draco sinsice uzaklaştı, etrafındaki parti müdavimleri içgüdüsel olarak ondan kaçmak için yer değiştirdiler. *Kayıp potansiyel*. Gerçekten de öyle. Bu tartışılmazdı.

Karısı gülümsüyor. "Devam . " Sarı saçları olan şişman bir bebek. Draco onu kucağına aldı. Burnunu çocuğun yanağına dayamış, onu içine çekiyordu. Karısının eli kolunda, sıcak.

Draco her şeyi göğsünde onu boğacak kadar büyüyen düğümün içine itti.

Karısı hâlâ dans pistinde miydi? Ona tokat atmasını istedi.

Cho Chang'le gülüşen Dişi Gelincik'e kilitlendi ve adımlarını yavaşlatarak yürümeye başladı. Ravenclaw Draco'ya bir bakış attı ve aniden uzaklaştı. Kızıl kaşlarını çatarak döndü.

"Merlin'in sarkık memeleri, Malfoy!"

"Eş değişimi, Weaselette," dedi Draco. "Eşlerimiz dans pistinde kendilerini bir gösteriye dönüştürüyorlar. Seni takas etmenin zamanı geldi."

"Harry senin için mi, Ferret?" Sertçe sıırttı. "Bu herkesin kabul edeceği bir anlaşma."

"Anlaştığımızı çok memnun oldum Red. Gidelim mi?" Draco resmen kolunu uzattı ve sonra yola koyuldular, Weaselette yol boyunca olabildiğince çok kez Draco'nun kaburgalarına dirsek attı.

Karısı ve Potter'ın dans ettiği dans pistine ulaştılar. Viyana valsinin tam bir karmaşasıydı. Gerçekten, berbattı. Weaselette fena değildi, Draco bunu eğitimden ziyade genel atletik yeteneğe bağlıyordu. Draco onu pistte hedeflerine doğru yönlendirirken, Weaselette süpürgeye benzeyen elini Draco' eline koyarak neşeyle hakaretler yağdırmaya devam etti.

"Selam bebeğim!" diye seslendi Draco'nun karısının ayak parmaklarına basarken gülmekte olan Potter'a. Karısının gözleri parlıyor, gülümsemesi genişliyordu. Draco onun yüzündeki mutluluğu silmek istiyordu. Onu her gün karşısında görmek istiyordu.

"Potter," dedi Draco dönüşte, "ben araya giriyorum. Lütfen hepimizin iyiliği için karının liderlik etmesine izin ver."

"Hermione! Parkinson'ın bana Gelincik hakkında ne söylediğini asla tahmin edemezsin!" diye bağırdı Draco'nun dans ettiği en kötü kişi.

Karısının yüzünde hâlâ gülümseme vardı. Gözleri beklentiyle parlıyordu.

"kadar yeter," dedi Draco ve sözünü kesti.

Weaselette Potter'ı ve onu yakalamak için kollarını çııptı, ama Draco karısının kürek kemiği üzerindeki eline odaklanmıştı, çıplak teninin üzerinde sadece ince bir kayış vardı. Elbise tekrar safir mavisine dönmüştü. Kendine izin verdi

Elini onun üzerine koymadan önce tenini okşadı, parmak uçları içeri doğru bastırdı.

Eli kalçasını sıkıyor, keskin bir çekiş ve sert horozuna bastırılıyor, eli kıcının üzerinden aşağı kayıyor, çakıllı meme uçları göğsüne . Başını eğiyor ve kızın boynuyla birleştiği yerden ısırıyor.
Omzuna. Kadın titriyor, tüm vücudu adama karşı dalgalanıyor.

Onu kendine doğru çekti, kalçası ona yaslandı, göğüsleri neredeyse birbirine değecekti.

Elleri onun omzunda, ellerinde hafıftı. Gülümsemesi azalmıştı ama henüz kaşları çatılmamıştı. Yakında öyle olacaktı.

Dans bitmişti ve Hermione'nin narenciye, karanfil ve efordan başı dönüyordu, ipek kaburgalarına sıkıca yapışmıştı, nefes aldıkça göğsü Malfoy'a doğru yükseliyor, elbisesinin narin askıları içine işlemeye başlıyordu. Malfoy Harry, Ron ve Susan'la birlikte ondan kaçarak geçirdiği aptalca, kahkahalarla dolu bir saatin tam tersine, parmak uçları onu bir o yana bir bu yana yönlendirerek hızla, kendinden emin bir şekilde yerde döndürdü.

Kolları çelik gibiydi, onu kendine doğru bastırırken kalçaları kızınkilerin arasında sıkıydı ve ısı yayılıyordu. Adam burnunun ucuyla kızın yüzüne baktı, gözleri kızın ağzına kaydı, kolye kızın köprücük kemiğinde parlıyordu ama konuşmadı ve kız bunu bir başka yumuşama olarak deneyimlemeyi seçti.

Olay olduğuunda Malfoy henüz ondan uzaklaşmamıştı.

"Gerçekten mi Malfoy! Sen ve Potter'ın çamur kanlısı?"

Hermione, Marcus Flint'in yağlı sesini bu kadar yakınında duyunca kendine rağmen irkildi. Azkaban'dan nasıl kaçabilmişti? Azkaban'a gitmeyi kabul etmiş olmalıydı.

ve bir Fwooper gibi şarkı söylüyordu. Omzunun üzerinden baktığında, adam her zamanki gibi iyi giyinmişti ama yüzü şiş ve solgun görünüyordu, bir gözü açıkça büyülenmişti.

Malfoy uzun boylu adama sert bir bakış atarak, "Ona öyle demeyeceksin," dedi.

"Bu yaygara da ne Malfoy?" Flint ona uzanıp bileğini kavrayınca Hermione irkildi ve kolunu kabaca yukarı çekerek ön kolundaki yara izini ortaya çıkardı. "Açıkça etiketlenmiş olarak geliyor."

Hermione öfkeyle kolunu çekti, yüzü yanıyordu, bileği adamın kavrayışında bükülüyordu. Flint ona karşı koydu, eli içgüdüsel olarak sıkılaştı ve bir şey hissetti - yüzüğünün keskin kenarı onu kesti. Sonra Malfoy Flint'in bileğini yakaladığında eli kurtuldu, parmağındaki elmas yüzük parlıyordu.

Birbirlerine yakındılar, Flint dudak büküyor, Hermione tökezleyerek onlardan uzaklaşıyordu. Malfoy'un tutuşu sertti, parmak eklemlerinin derisi sınıksıydı, başparmağı Flint'in avucuna girmiş, elini geriye doğru itmiş, parmakları birbirinden ayrılmıştı.

Malfoy, Flint'in eline bir sarsıntı verdi. Asası dışarıdaydı. Hiç tereddüt etmedi.

"Sectum," dedi Malfoy, çenesi kenetlenmiş, solgun gözleri soğuk bir şekilde ve asasını indirerek Flint'in elinin parmaklarını temiz bir şekilde kesti.

Kan. Çıglıklar. Flint acı dolu bir çıgık attı, vücudu sarsıldı. Geri çekilmeye çalıştı ama Malfoy onu daha da yakınına çekmişti bile; smokin ceketinin kumaşı sırtını ve pazularını geriordu.

Hermione'nin elleri havada, eteğinin cebinden çıkardığı asası havadaydı.

Malfoy'un eli Flint'in gömleğinin önünü sarmış, asasının sivri ucu Flint'in çenesinin altına girmiş, kan çekiyordu, uzun boylu adamın yüzü öpülecek kadar yakınlaşmıştı. Malfoy dişlerini gösteriyordu. "Cadıma dokunma."

Flint kükredi ve beceriksizce fırlattı, parçalanmış pençesinden kan fışkırıyordu, asa eli sağlandı ama vücudu Malfoy'a çok yakındı - alevler çıgıklar ve arasında izledi. Flint'in boğazından yakasına doğru kan akıyordu.

Yüzü bomboş kalan Malfoy, Flint'i üzerine atılmak üzere geri itti-

"Geri çekil, Malfoy!" diye bağırdı Harry, asasını çekmişti, bir expelliarmus ve incarcerus hızla Flint'e isabet ederken, Ron ona doğru adım attı.

Harry kararlı ve öfkeli görünüyordu ama bu savaştaki dehşete hiç benzemiyordu. Ron profesyonelce hareket ediyordu; ne korku, ne de çılgınca bir telaş. Onlar aurordu. Eğitimliydi. Tecrübeliydi. Bu savaş değildi. Ama Hermione'nin kalbi hızla çarpıyordu.

"Potter, karıma saldırdı," diye seslendi Malfoy, sonunda asasını indirip cebine soktu. "Buna hakkım olduğunu biliyorsun-"

"Yapma bunu-" dedi Hermione, ona doğru adım atarak. "Beni kullan-"

Malfoy aniden dönüp kızın kolunu kaptığı ve kendisine doğru çevirdiği nefesi kesildi. Uzun, zarif parmakları bileğinin etrafındaydı, başparmağı nabzının üzerindeydi. Sağ elinin başparmağı ve işaret parmağı dirseğinin kemiklerine sertçe değerken, incelemek için kolunu kaldırdı. Ön kol artık bir engeldi. Bir damla kan bileğinden kolunun iç kıvrımına, pembe, tahriş olmuş yara izinin üzerine doğru akıyordu.

"Zarar gördün," dedi. Gözlerinin içine baktı, ifadesi ciddiye.

Çok öfkeliydi. Elbette zarar görmüştü. Başka biri o bileği tutmuş, o kolu bastırmış, onu oymuştu. Bu zararı her gün yanında taşıyordu. Her zaman zarar görecekti. Bunu herkes gibi o da biliyordu. Bunun olmasına izin vermişti. O da bunun bir parçasıydı.

"Bu ne cüret," dedi sesi titreyerek.

Yüzünde acı ifadesi belirdi. Sonra gözleri kısıldı.

Gözlerini ona . "Umursadığınızı iddia etmeye, bu sidik yarışının *benimle* bir ilgisi varmış gibi davranmaya hakkın *yok*-"

"Benim olanı savunma hakkım var," dedi güzel ağızı çirkinleşerek.

"Dikkatli ol," dedi alçak sesle, dudağı kıvrılmıştı. "*Temiz ellerine* benim kirli kanımı bulaştırabilirsin."

Hermione odanın sessizliğe gömüldüğünü hissetti, Ginny arkasında bir yerdeydi, Harry ve Ron asalarını hazırlamış, bu kaçınılmaz yüzleşmeyi izliyorlardı. Bu kavga tanındık, amansız geliyordu. Göğsü ve sırtı karıncalanıyor, uğılduyordu.

Malfoy dudak büktü, gri gözleri kızınkilere dikilmişti ve eli kızın bileğinde sıkışmıştı. Kızın kolunu yukarı kaldırdı - Flint'in daha önceki saldırısının bir yankısı. Sonra başını eğdi ve kızın dirseğinden bileğine kadar kolunun iç kısmını *yaladı*, kan dilinin altında kayboldu.

Keskin bir nefes alışı. Karnında ısı birikiyor.

Ağzını kadının nabzının üzerine kapatıp kanlı kesiğı emdi ve şimdi elinin içinde olan kadına baktı. Dili yaranın üzerinde gezindi. Hermione amının sıkıştığını hissetti.

Başını kolundan çekti, dudakları ıslak ve , dili ağzının köşesindeydi. "Artık benim kanım," dedi.

Nefesi kesildi ve sonra vücudu tepki vermeye başladı. Asası havadaydı-

"Expelliarmus!" diye bağırdı Harry.

Asasının elinden alınmasının yarattığı o anlık aşağılanma. Hermione Harry'ye baktı -saçları vahşi, gözleri acılı- kendi gözleri de kocaman olmuştu.

Malfoy'un sesi, alçak, müstehcen: "Bana zaten seninle olduğumdan daha fazla lanet okuyamazsın."

Eli hâlâ havadaydı. Hermione Malfoy'un acımasız ağzına baktı ve ona tokat atmak için geri çekildi, ama Malfoy onun gerildiğini hissetmişti ve çok hızlı bir şekilde bileğini yakaladı, diğer eli hâlâ dirseğini sıkıyordu.

Malfoy homurdandı ve onu kendine doğru çekti, öne doğru düşerken onu kendine hapsetti, kolu şimdi sertçe onun etrafındaydı, vücudu ince

Onları ayıran kumaş katmanları. Narenciye. Karanfil. Kan. Sıcak.

Başını eğdi, elini onun çıplak omzunu kavramak için yukarı kaldırdı, kulağına doğru mırıldanırken onu kendine doğru çevirdi: "Eve gittiğimizde bana tekrar vur, aşkım. Her santimini yalayacağım."

Hermione ona doğru , o da elini sıkarak Hermione'nin göğsünü kendi göğsüne bastırdı ve parmaklarını Hermione'nin göğsüne geçirdi. "Beni çok sertleştiriyorsun canım. Amını yemek istiyorum. Dilimi içine sokmak istiyorum ve-"

"Malfoy!" diye bağırdı Harry. "Bırak onu!"

Malfoy başını kaldırdı. "Bunun için artık çok geç, Potter. Ona yapıştım kaldım."

Harry, Hermione ile Malfoy'un balo salonundan çıkıp hızlı adımlarla localara doğru ilerleyişini izledi, arkalarından iki gözetmen ve daha az göz önünde olan en az beş basın mensubu geliyordu. Sırtları dimdikti. Harry, Hermione'nin yüzündeki inatçı ifadeyi, Malfoy'un yüzündeki alaycı ifadeyi hayal edebiliyordu.

Harry başını salladı. "Neden Hermione'nin onunla gitmesine izin veriyorum?"

"Ben de bunu soruyorum, dostum," dedi Ron.

Ginny Harry'nin sırtında daireler çizdi, eli Harry'nin cüppesinin koyu renkli kumaşında rahatça geziniyordu. "Ona floo'yu açık bırakacağımı söyledim. Bir şey olursa diye. Ya da fikrini değiştirir diye. Yarın esasını almaya geldiğinde onu göreceksin."

"Malfoy geri alamadan kazara kırılırsa çok yazık olur. o," dedi Ron. Etrafına bakındı, parmaklarını şıklattı ve Flint'i işaret etti. "Hey, Smith! Buraya gel!"

"Hermione'nin kendi başının çaresine bakabileceğini biliyorsun," dedi Ginny.

Ron Flint'in yattığı yere döndü ve esasını kaldırdı. "Wingardium leviosa," dedi Hermione'nin swot sesini mükemmel bir şekilde taklit ederek, kanlı rakamlar yükseliyordu. Hâlâ hapsedici iplerle bağlı olan Flint'in üzerine eğildi. "Efendim. Bunlar senin parmakların mı?"

Harry bir elini dağınık saçlarında gezdirerek, "Sanırım," dedi.

"Smith, buradasın." Flint ona şiddetle küfrederken Ron sessizliğe gömüldü. "Bu adamı St. Mungo'ya götürün." Sanki sonradan aklına gelmiş gibi: "Parmakları al."

Ginny Harry'ye yaslandı, ensesindeki saçlarla oynayarak daha fazla kalkmalarını sağladı. "Sadece merak ediyorum. Hermione, Malfoy'un ona aşık olduğunu biliyor mu sence?"

Harry Ginny'ye döndü, yüzünde kuşkulu bir ifade vardı. "*Malfoy*'un ona aşık olduğunu biliyor mudur sence?"

Bölüm Sonu Notları

CW: Crookshanks ile ilgili 2. bölüm notuna bakınız. (Crookshanks için endişelenmeyin.)

CW: kan+ şiddet

CW: Bellatrix'in Hermione'ye yaptığı işkencelere gönderme

Bölüm 5

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

18 TEMMUZ 2003 CUMA

"Tatlı Salazar'ın siki, o da ne?" dedi Theo, floo'dan Draco'nun loş çalışma odasına adım atarken.

"Bu Bayan Malfoy'un yavrusu," dedi Draco kuru bir sesle. Turuncu iğrenç şey masasının üzerinde, defterine rahat edemeyeceği kadar yakın oturuyordu. Hayvanın yüz ifadesi aşırı derecede yargılayıcıydı. Draco ters ters baktı. "Öldürmeye iznim yok o."

"Ama bu *nereden geldi*?" diye sordu Theo tiksintiyle.

"Başlangıçta mı? Cehennemde. Bu sabah mı? Onun odasında. Koğuşlardan kaçmış."

Theo'nun burnu kırıltı. "Bu şey malikanede serbest mi?"

"Bilmiyorum, Theo. Sadece görünüyor. Benim odalarım. Çalışma odam. Hiçbir yer güvenli değil. Bir an bile huzur nedir bilmem. Ben sadece kaderin oyuncağıyım."

"Merlin, senin biriyle yatman lazım," dedi Theo, kendini kanepenin üzerine atarak.

"Canavar," dedi Draco, "bu Theo. Onu öldürmeye iznin yok."

Floo yeşil renkte yanıp söndü ve Pansy üstünü başını fırçalayarak içeri girdi. (Burberry) ve bir demet gazete kağıdını hışırdatarak. "Merhaba, moronlar. Bu sabahın manşetlerine bakalım, olur mu?"

Stilettolarının üzerinde durdu, kalçasını eğdi ve hızlı bir radyo spikeri temposuyla onları yüksek sesle okudu, bunu yaparken kağıtları Theo'nun kucağına attı:
"MALFOY MAYHEM: Bakanlığın En Tartışmalı Çifti Yıkım Yaratıyor,
DRACO MAHVOLDU: Malfoy Eşini Kıskanmaktan Deliye Döndü
Dallies with Other Men, HERMIONE'S HEX: Hermione Granger Malfoy'un
Asasına El Konuldu ve benim favorim *Witch Weekly*'den INSIDE THEIR
LOVE: Dramione Mirasına Saygı Göstermek İçin Muggle Kıyafetleri
Giyiyor."

"Sonunda basın doğru anladı!" Theo kucağındaki gazeteyi rahatça kaldırdı.
"'Sihir Bakanlığı'nın Uzlaşma Yasası'yla ilgili sorular, en önemli eşleşmesi olan eski Ölüm Yiyen Draco Malfoy ve savaş kahramanı Hermione Malfoy, kızlık soyadı Granger, hiçbir uzlaşma belirtisi göstermediği için devam ediyor' -tamam, iyi, çok güzel. 'Dün geceki davette Bayan Malfoy eski sevgilileri Ronald Weasley ve Harry Potter ile öpüşürken, Bay Malfoy yeni eşini görmezden gelerek Pansy Parkinson, Celeste Sneed ve en patlayıcısı da Bayan Ginevra Potter ile flört etti. Seçilmiş Kişi için cennette sorun mu var? *Görünüşe* göre Bakanlık bu ikiliyi evlenmeye zorlayabilir ama başkalarının yataklarından uzak tutamaz. "Sonuç kanlı bir hesaplaşmaydı"- Draco, kıskançlık krizine girip Flint'in elini mi kestir? Bunu neden *Büyücü Dünyası Haberleri*'nden öğrenmek zorundaydım ki?"

Pansy hâlâ elinde tuttuğu *Cadı Haftası*'yla ona vurdu. "Çünkü erken ayrıldın, Theo! Lovegood ve ejderha Weasley ile gittiğin doğru mu?"

"Ooh, iyi haberi kim yayıyor? Charlie mi? Beni yakaladığı övünüyor mu? Ya da Luna. Onun büyük bir mou-"

"Theo, sensin! Gecenin bir yarısı beni aramışsın!"

"Oh, peki, o zaman-evet! Görünüşe göre, bu doğru!"

"Theo!" Ama Pansy gülüyor, onun yanındaki mindere yerleşiyordu.

", Pans! Draco insanlara yatakta bencil olduğumu söyleyip duruyor. Kamuoyunu düzeltmek zorundaydım!"

"Bir kere söyledim, Theo. *Bir* kez. Seni unutturacağım," dedi Draco.

"Lütfen yapma, bu benim en sevdiğim otuzbir malzemesi."

Draco derin bir iç çekti. "Bir eş aradığını sanıyordum."

"*Deniyorum*, Draco! Ama annen zaten evli. Luna da öyle. Ve görünüşe göre, bakarsam elimi keseceksin- *Ow!* Asa kontrolü! Asa kontrolü! Bu uğursuzluğu Bakanlığa bildireceğim."

Draco asayı parmaklarının arasında döndürerek, "Devam et," dedi memnuniyetle. "Bu seferki kayıtsız. Bir dahaki sefere cruciatus olacak."

"Salazar'ın taşakları, almanız gerek- Hayır! Yapma! Söylediklerimi unut! Sırf bu yüzden, seni otuzbir bankasında değiştiriyorum. Artık her şey Charlie'ye bağlı. O çok daha iyiydi. Büyüklük sırasına göre!"

"Evet, aslında Charlie de orada olmak ," dedi Draco, asasını masasının çekmecesine geri koyarken.

"Doğru, doğru. Sence o koca olabilecek biri mi? Romanya'da yaşamak ister miydin?"

"Theo, Romanya'da yaşamaktan nefret edersin," dedi Pansy, *Haftalık Cadı dergisini* karıştırırken. "Eşsiz olmasının tek nedeni bu değil mi? Bakanlık kimseyi yurtdışına taşınmaya zorlayamaz mı?"

"Ve ejderha yumurtası ticareti yaptığımı dair söylentiler var. Beni asla affetmez. Tabii onu kesmezsem? Hayır, hayır, haklısın." Kanepeye geri yığıldı. "Peki sen mü, Pans? Flint'in yüzü neye ?"

"Oh, bilirsin-" Pansy elini salladı, muggle cilt kremleri sürerken başını kaldırıp bakmadı. "Sadece-"

"Pans, seni yalancı sürtük! Sen de kaçırdın! Longbottom'la sevişmeye gitmiştin, değil mi? Değil mi!"

Pansy keskin bir sırtışıla başını kaldırdı. "Belki de çok fazla."

", Pans. Seni pis ." Theo onu itip kakarken, o da mutlu bir şekilde *Cadı Haftası*'yla ona vurdu.

"Tatlı Salazar'ın kanlı parçaları, siz ikiniz çalışmama izin vermeyecekseniz gidin," dedi Draco.

Pansy son bir kez Theo'nun omzunu iterek, "Gerçekten de biriyle yatman gerek, Draco," dedi.

"Bekle, bekle! Pansy, sanırım az önce sorunu tespit ettim." Theo, *Büyücülük Dünyası Haberleri*'nin bir resmini sanki çok önemli bir kanıtmış gibi salladı. (Öyleydi.) "Dostum, yalaman gereken kızların kolları değil. Yapman gereken- Gerçi, bekle ... Granger burada iniyor gibi görünüyor-"

"Şuna bir bakayım!" Pansy kıs kıs gülerek eğilip Draco'nun bir döngü içinde onunla dövüşmesini izledi. "Draco, Granger'ın pantolonuna girmek için bundan daha fazla uğraşman gerekecek."

"Eğer siz ikiniz *bu konuda yardım* etmek istiyorsanız, benim de sizin için bazı işlerim var," dedi Draco.

"Evet! Beni işe koy, baba." Theo sırtıttı ve asasını döndürmeye başladı.

"Draco, o Granger'ın *kedisi* mi?"

"Selam, Hermione. Tam ." Harry masasının köşesinde bekleyen asasına doğru başını salladı. Hermione bu sabah Bakanlık floo'sundan çıktıktan sonra doğruca Seherbaz Dairesi'ndeki ofisine gelmişti.

Harry evrak yığınlarının arkasında oturmaya devam etti. Ron masasının arkasındaki sehpayı , bacaklarını önünde gelişigüzel uzatmış, kollarını kavuşturmuştu, böylece Hermione ikisiyle de yüz yüze gelmek zorunda kalmıştı.

Harry'nin misafir koltuğuna oturdu.

"Peki, onu öldürmeli miyiz?" diye sordu Ron.

Harry düz bir ifadeyle ona baktı, Ron da omzunun üzerinden ona bakıyordu. Soru onu şaşırtmamıştı. Ron'la bu konuyu zaten konuşmuşlardı.

"I . . ." Hermione ikisinin arasına baktı.

Harry onu izledi.

Ron onu izledi.

Harry, "Hermione-" dedi.

"Düşünüyorum!"

"Kazalar olur." Ron omuz silkti. Asasını parmaklarının arasında döndürdü. Gömleğinin kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı ve Hermione onun ön kolundaki kasların tekrar tekrar esnediğini görebiliyordu.

"I . . . Sanmıyorum," dedi Hermione sonunda.

"Pekâlâ. Neden olmasın?" diye sordu Harry.

"Ben ... tam olarak emin değilim," dedi Hermione. Asasına uzandı ve düşünürken parmaklarının arasında evirip çevirdi. "Büyücülük dünyası küçük bir dünya ve şimdiden çok fazla insan kaybettik. Malfoy akıllı biri. Yetenekli. Bu bir kayıp. Neler katabileceğini görmek için henüz bir şansı olmadı-"

"Hermione, Draco Malfoy'u *kurtarabileceğini* mi söylüyorsun?" diye sordu Ron.

"Hayır! Hayır." Hermione içini çekti. "Ama onunla başa çıkabilirim."

Ron, "Şimdi onunla başa çıkamazsın!" diye bağırdı. "Seni tartaklayan o!"

Hermione, "Şu anda parmaklarını yeniden büyüten ben değilim, Ronald," diye tersledi.

Ayağa kalktı, asası elindeydi, refleks olarak eteğini düzeltti. "Olay raporunu kaybettiğin için teşekkürler, Harry."

Ron . "Evet, bunu yapabiliriz."

Harry karmakarışık masasına baktı, iç çekerek elini saçlarının arasında gezdirdi. "Evet. Bunu yapabiliriz."

Hermione arkasına bakmadan kapıdan çıktı. Asansördeki fısıltılara ters ters bakarak dördüncü kata ilerledi.

Bir gece önce olanlar hakkında Ron ve Harry'ye ne söyleyeceğini bilemiyordu. Kendisi de bu konuda ne düşüneceğinden emin değildi.

Harry sahnenin kontrolünü eline almış, Ron sırtarak elini uzatırken Malfoy'a esasını gönüllü olarak teslim etmesini teklif etmişti, sonra Ginny ona Grimmauld Place'te kalması için yalvarıyordu, ama birden bunu yapamadı - esasını aldıktan sonra Harry'kalmaya gidemedi. Yapmak zorundaydı - onu herkesin içinde silahsızlandırmıştı, kitaba uygundu - ama yine de canı yanmıştı.

Ve Malfoy'dan, onu korkutmuş gibi kaçma fikri onu yanlış yola itti.

Sonra Malfoy'la birlikte Bakanlık binasına doğru yürüyorlardı, ikisi de değneksizdi ve basına ters ters bakıyorlardı. Kendileri de dahil olmak üzere her şeyden nefret ve bunu saklamaya çalışıyorlardı. (Çünkü kendisinden nefret ediyordu.

-Kolundaki dilini hatırlayınca neden amcığı zonkluyordu, kanı neden onun kaba ağzına akıyordu?
egosu ona bunu yaptırmıştı).

Dirseğini adamın elinden çekip almak ve başka bir floo'ya, doğruca oturma odasına gitmek istemişti ama bunu yeterince hızlı yapamamıştı ve bildiği sonraki şey, adamın "Malfoy Malikânesi" dediği ve onu kendisiyle birlikte çektiğiydi.

Malikânenin ana floo'sundan çıktılar; taş zemin, koyu renkli ahşap, floklu duvar kâğıdı ve portreler artık hiç de tanıdık gelmiyordu. Adam kızın dirseğini aniden bıraktı ve ona döndü. "Eve geldik aşkım, işte sana fırsat."

Bir daha vur, aşkım.

"Tekrar vur bana." Eğilirken sesi alçaktı.

Her santimini yalayacağım.

"Burada sizi durduracak kimse yok."

Onu durduracak kimse yoktu. Sadece parmağına taktığı ve ona layık olmadığını düşündüğü yüzük vardı.

Amını yemek istiyorum. Dilimi içine sokmak istiyorum ve-

Narenciye. Karanfil. Vücudunun sıcaklığı onunkini bastırıyor.

Hermione başını salladı. Ona vurmayacaktı. (O sadece *insanlara vurmazdı*.)

Malfoy'un eli havaya kalktı ve -kız elinde olmadan- irkildi. Kahretsin, onun irkildiğini görmüştü.

Eli hafifçe ensesine indi, uzun parmakları ensesindeki hassas deriyi sıyırdı - omurgasından aşağıya bir ürperti yayıldı - ve sonra kolye sıcak ve ağır bir şekilde göğsünden aşağıya, göğüslerinin arasına kayd. Kolyeyi çözmüştü.

Sonra topuğunu çevirdi ve bir tutam siyah dumanın içinde kayboldu.

Hermione bir nefes alıp verdi. Sonra üst kata, giyinme odasına çıktı. Elbisesini ve ayakkabılarını olabildiğince hızlı bir şekilde çıkardı, askısız sütyenini ve külotunu çıkardı, geceyi onlarla atlatmaya çalıştı. Çıplak bir şekilde durup kendi kolunu inceledi. Yara izi kızgın ve rahatsız görünüyordu, etrafındaki deri kaşınıyordu. Bileği kesilmiş ve morarmıştı.

Bileğindeki kesiği iyileştirdi ve ön kolunun tamamını dittany kremiyle kapladı; dittany kreminin maliyeti ve kolundaki yara izini azaltmak için hiçbir şey yapmayacağını zorlukla öğrendiği göz önüne alındığında utanç verici bir hoşgörü.

Hermione bir bornoza sarındı - Draco Malfoy' artık onu giydirdiğini hatırlatan bir ipek - ve elbisesinin korsajından bir saç çubuğunun ucunu kullanarak kopardığı kolyeyi düşündü.
zehirli yılan.

Üzerinden çıkarması için ona yalvarmayı reddetmişti ve adam da onu zorlamamıştı. İstemedi serbest bırakmıştı.

Özür diler gibi hissettim. Kontrolün kendisinde olduğunu hatırlatır gibiydi. Onun her parçasına sahip olduğunu düşünüyordu ve o gece bunu kanıtlamak için her şeyi yapacağını açıkça belirtmişti.

Hermione kolyeyi tören yapmadan kutusuna atmış, kadife beşiğinde düzeltmeyi reddetmişti. Sıcak, hızlı ve öfkeli bir banyo yapmış ve şikayet eden Crookshanks'i yatağına taşımıştı.

Bu sabah soyunma odasında sütyeni ve külotuyla durmuş, Crookshanks ayak bileklerine dolanmış ve kolyeleri incelemişti. Onlara bir daha asla dokunmayacaktı.

Ama merak ediyordu.

Bir deney. Birini taktı -yakutları- ve hemen çıkarmaya çalıştı, kopçasını kurcaladı. Ama kolayca açıldı. Kolye çıktı.

Artık biliyordu. Ona bir daha dokunmayacaktı. Eğer dokunursa, Malfoy onu kolyelerini bir tasma gibi takmaya şartlandığını düşünecekti. Bu davranışı onun için kabul edilebilirdi. Gösterişli zenginliğin onu etkilediğini.

Kendi aldığı bir elbiseye benzeyen gri bir elbise ama bir şekilde daha güzel, daha iyi oturmuş, daha kaliteliydi. Sürtünmeyi reddeden topuklu ayakkabılarını giydi. Ağırmiş gibi asılması için büyülenmiş cüppeleri topladı. Bir ofis zımbasının Malfoy versiyonu. Modayı takip eden bir gözü yoktu, hiçbir zaman da olmamıştı. Bazı insanlar doğuştan böyleydi; bazıları ise bunun için eğitilmişti.

Mücevher kutusunun kapağını açtı ve içindeki yakut kolyeye bir kez daha baktı.

Malfoy'la evlendiğinden beri Bakanlık'taki meslektaşları üzerinde istemeden yürüttüğü başka bir deney daha vardı. Hipotezi, işinin kendi adına konuştuğu yönündeydi; giyinik olduğu sürece ofiste ne giydiğinin bir önemi yoktu.

Belki de eşi ona katlanamayan bir gemi kazası kurbanı gibi giyinmenin Bakanlıkta saygı uyandırdığını düşünüyorsunuz?

Yanıldığı kanıtlanmıştı.

Belli belirsizdi ama açıktı. Malfoy'un ona aldığı kıyafetleri giydiğinde insanlar ona daha iyi davranıyordu. Onun mücevherlerini taktığında, yaşlı büyücüler -ve Bakanlık'ta onlardan çok vardı- yaz stajını aşmış bir Hogwarts öğrencisiymiş gibi konuşmadılar.

Kapağı kapatıp içindeki kolyeyi kapattı ve odadan çıktı.

Şimdi koridordan ofisine doğru yürüyor, başparmağını avucunun içinde katlayarak Siyah yüzüğün bandını ovuyordu. Harry ve Ron'a söylememişti. Çünkü utanç vericiydi - Malfoy'un onunla bu tuhaf küçük akıl oyunlarını oynadığını ve onu etkilediklerini kabul etmek.

Kapısındaki HERMIONE MALFOY yazısını görünce yüzünü buruşturdu ve içeri süzüldü

. .. ofisinin yasadışı bir şekilde genişletildiğini fark etti. Bir sekreterin yazı masası bir gecede ortaya çıkmıştı. Masasının boyutu iki katına çıkmıştı. Bir köşede beyaz lalelerle dolu büyük bir vazo duruyordu.

Lanet Malfoy.

Elfleri Bakanlığın gelişi engelleyen koşullarından mı geçirmişti? Bu ofisin *Malfoy'un mülkü* olduğunu mu sanıyorlardı?

Ne oluyor, Malfoy?

Draco yatak odasına geri dönmüş, karısının gözlerini izlerken sikini yumrukluyordu. Fotoğrafta adam karısının kolundaki kanı bir döngü halinde yalıyordu ve karısının yüzünde tiksinti ve öfke vardı ama gözleri ... Onun yüzünü hiç terk etmediler.

Dilini kolunun iç kısmındaki hassas deriye bastırdı, nefret ettiği yara izinin pürüzlü kenarları üzerinde yukarı, yukarı, yukarı sürükledi ve kızın gözleri de onu takip etti,

takip etti, takip etti, *orada*. Ona bakıyordu, göz bebekleri . Başka tarafa bakamıyordu ve gözleri erimişti.

O zaman amının ne kadar ıslak olduğunu bilmek istiyordu. Dizlerinin üzerine çökmek, burnunun sivri ucunu ona gömmek, onu koklamak, dili ona yaslanana kadar burnunu yukarı sürüklemek, onun içine dalmak istedi. Parmakları saçlarına kayarken, sıkıca kavrarken, çekiştirirken, onu tutarken onu tatmak istedi. Yüzünü kaygan amcığına dayadı, hava almasına izin vermedi. "*Aferin oğlum.*"

Pansy eskiden ona karşı sert davranır, boşaldığında ağzının içinde debelenir, sonra da klitorisine tekrar dokunmaya kalkarsa kafasının arkasını kelepçelerdi. "*Çok fazla, çok fazla, çekil.*" Ama Pansy hakkında düşünmek istemiyordu. Şimdi.

Karısının kalçalarının arasına uzanmak ve istediği kadar yalamak ve emmek , akılsızca.

Draco okulda pek çok kızla yatmıştı ama seksin çoğu hızlı olmuştu. İlk başlarda bunu yapmaktan heyecan duyduğu için, bazen de karanlık koridorlarda, boş sınıflarda ve quidditch sahasının arkasında için, ama aynı zamanda kızlar da acele ettikleri için -bunu yapmaktan heyecan duydukları ya da bir an önce bitirmek istedikleri, yakalanmaktan korktukları ve acele etmedikleri için utandıkları için. Birkaç uzun, sarhoş gece olmuştu ama bunu yapmaktan çok daha fazlası vardı, Şunu yap, bunu yap, oyalanmaya vakit bulamadan itiyor ve çekiyordu. Ve sonra bir yılan yem olmamaya çalışıyordu. Sonra zincire vurulmuştu, bir kafeste yargılanıyordu, hapisteydi.

Draco ev hapsi için serbest bırakıldığında, üç yıldır seks yapmamıştı. Voldemort'un anılarıyla dolu, harap olmuş bir eve geri dönmüştü. Pansy çok zayıf ve kırılıyordu, çok, çok kırılıyordu. Ve Theo sürekli sarhoştu.

Draco delirmişti, kırılmıştı. Birbirlerine , bağırmış ve bir şeyler fırlatmışlardı. Seks yapmamışlardı (Pansy ve Theo belki. İlk yıl hepsi çok sarhoş olmuştu).

Ev hapsi sona erdiğinde Pansy onu da peşinden sürükleyerek fazla akıllı ya da fazla duygusuz olan, kesinlikle parti yapmak isteyen ama Draco'yla parti yapmak isteyip istemediklerinden henüz emin olmayan safkan soylularla buluşmaya götürmüştü. Pansy hâlâ davet edilebiliyordu (ve Theo sadece bir yerlerde ortaya çıktı ve kimse neden orada olduğunu bilmiyordu). Muggle Londra'sına gittiler - üstünlükçü çocuklar hep orada takılmak isterdi - ve savaştan önceymiş gibi davranmaya çalıştılar, uydurma muggle kimlikleri ve muggle oyun paralarıyla kulüplere gidip muggle kızlarla seks yaptıkları için birbirlerine gülüyorlardı.

Mugglelar Draco'nun kim olduğunu bilmiyordu. *Korkak. Savaş suçlusunu. Hain. Pislik.* Ama sanki bir alev gibi yanıyordu - parlak beyaz teni, çok keskin kemikleri ve dağınık platin sarısı saçlarıyla onları pervaneler gibi kendine çekiyordu. Draco sarhoş ve uyuşturulmuştu ve kızlar onu banyolarda, sokaklarda ve arabalarda beceriyordu. İt ve çek-işte, *evet, bunu yap.* Bu bir rahatlama olması gerekiyordu - uzaklaşmak, kurtulmak - ama bunun yerine belki de çoktan ölmüş gibi, belki de gerçekten var olmamış gibi hissetti. Muggle dünyası sahte ve çarpık geliyordu -sanki camın arkasından bakıyormuş gibi, sanki kimse ne dediğini duyamıyormuş gibi- çünkü orada hiçbir şeyin anlamı yoktu. Karanlık İşaret -tüm hayatı mahvolmuştu- orada hiçbir şey ifade etmiyordu.

Yüzü votkadan uyuşmuştu, gömleğinin düğmeleri açıktı, şişe servisi olan bir kulüpte deri bir banketin üzerinde kayıyordu ve bir kız elini göğsünde gezdirerek yara izlerinin nasıl olduğunu soruyordu. "Lanetli," dedi Onu.

Safkanlar ona yağ çekmek mi yoksa onunla geçmek mi istediklerine karar veremiyorlardı ama onun eğlenceli olmadığını biliyorlardı. O da Theo da çok fazla ve çok özensiz dövüşüyorlardı; ne kadar incindiklerini ve kazanıp kazanmadıklarını umursamıyorlardı. Draco artık yeni bir gösteriydi ve yenilik çabuk kayboldu.

Draco eve, Malikâne'ye, annesiyle sessiz kahvaltılara döndü ve belki kendisi de dâhil herkese nispet yapmanın daha etkili bir yolu olarak Malfoy işlerini yeniden düzene sokmaya odaklanmaya başladı. Herkesin dağıtmak istiyordu; bunun yerine para kazanacaktı. Bir varis doğurmak için cinsel ilişkiye girmeyi planlayan ve sonra sadece zenginliği için ona tahammül eden safkan kızlara kur yapmayı reddetti. Muggle kızlarıyla yatmayı bıraktı. onu bir hayalet gibi hissettirdi. Ve sonra Uzlaşma Yasası geçti ve o sadece ... gelmesine izin verdi. Çünkü hiçbir şey gerçek değildi ve kendisine bir şeyler yapılmasına izin vermek tanıdık .

Ve Bakanlık - *Bakanlık* - ona karısını vermeyi uygun görmüştü. Ondan nefret ediyordu, ondan nefret ediyordu, ondan nefret ediyordu. (*Hmmm, evet. Draco elini sıkı. Evet, nefret ediyordu.*) Ama *biliyordu*, onun kim olduğunu ve ne yaptığını biliyordu. Onun için gerçektir. Gözleri onun üzerinden geçmedi, . *Güzel dövme, anlamı ne?* Gözleri ona kilitlendi ve parladı. Sanki o var olmalıydı çünkü onu görebiliyordu.

Ve ona kilitlenmek istedi. Sonunda onu yalnız yakaladığında nasıl biri olduğunu öğrenmek . Elleri kalçalarında, dili amcığında olsun, yüzü ona doğru dönsün istiyordu.

Theo, Knockturn Sokağı'ndaki karanlık, dumanlı çay evine girdi, dar girişin alçak lentosunun altından geçmek için başını eğdi. İşletme sahibine başıyla selam verdi ve diğer müşterilerin arasından evik bir hareketle geçerek arka tarafta gölgeli bir köşeye sıkışmış küçük bir masaya doğru ilerledi. Theo ok Gürültülü ve gözden kaçması zor olabilir ya da çok sessiz ve fark edilmesi zor olabilirdi. şimdi kendini başka bir Slytherin'in yanındaki çürük tahta sandalyeye attı.

"Nott."

"Adrian." Theo aydanlığın kapağını kaldırdı. "Darjeeling? şerefe." Kendi ay -Nott Malikânesi'nden kalma kemik porselen- getirdi ve dirseklerini dar alanda birbirine yaklaştırarak doldurdu.

"Bugünlerde Draco'nun uşağı gibi mi davranıyorsun, Nott?"

"Ah, bir sürü iksirde parmağım var," dedi Theo, fincanına yavaşça çok fazla bal damlatarak. Kepeyi ortadan kaldırdı ve Pucey'e baktı. İki uzun parmağıyla bal emiyordu. "Daphne nasıl bu arada? Her zaman çok tatlıydı."

"Nott." Bir uyarı notu. Pucey iyi görünümlü, ince ve siyah saçlıydı. -Ama Theo'ya göre pek de yaratıcı değildi.

"Parmaklardan bahsetmişken ..." Theo bir kaşını kaldırdı. "Flint henüz sırtını dönmedi mi? Yoksa hâlâ ona mastürbasyon mu yapıyorsun?"

"Zekice, Nott-"

"Rahatla, Adrian. Ben yargılamam." Theo çayı itti, tadına bakmadan.

"Marcus'un, Draco'nun bu küçük işi konusunda rahat hissetmediğine emin olabilirsin. Öfke nöbeti," dedi Pucey, zaten diz dize olmalarına rağmen eğilerek. "İşte bu yüzden bu sabah Draco'ya telgraf çektim. Şimdi işleri yoluna koymak için seni göndermek istiyor ama bir safkanla bir *çamurkanın* arasını açtı."

"Lütfen, Adrian. İksir dersinde kendimi daha kötü kestim." Theo sıkılmış görünüyordu. "Ve kişi Draco. İkimiz de onun küçük, titiz bir sürtük olduğunu biliyoruz. Senin eşyalarını paylaşır, kendisinininkileri paylaşmaz. Onun eşyalarına dokunamazsın."

"Marcus-

"Marcus haddini aştı." Theo'nun sesi sertti. "Yani onun sikini yalamaya devam etmek istiyorsan, bunu şimdi yap - çünkü Draco'nun bir dahaki sefere neyi kim bilebilir?" Theo sırtıttı. "Ya da belki sadece seni keser."

"Bu da ne demek şimdi?" Pucey'nin eli fincanının etrafında hareket etti ama içmedi.

Theo hafifçe, "Daphne'nin babasının zümrüt madenlerini senin yönetmeni istediğini duydum," dedi.

"Ne olmuş yani?"

"Yani taşlarınızın çoğunu Malfoy göndermiyor mu? Astoria'nın Draco'ya söz verildiği günlerden kalma, Lucius ile Yeşilçamlılar arasındaki küçük, rahat anlaşma mı? Yeşilçam'ın nişanı bozması çok yazık. Eğer sadakatiniz bir büyücünün kavgaları kaybetmesiyle kötü bir şöhret kazanması yerine ona olsaydı, belki Draco müstakbel kayınbiraderine aile indirimi yapmaya devam ederdi. Flint'in tarafını tutuyorsun ve Lord Greengrass'a marjlarınızın neden azaldığını açıklamak zorunda kalmadan önce gönderiler denizde kaybolur mu?"

"Bu çok saçma. Bu sadece eski okul arkadaşları arasındaki küçük bir itiş kakış."

"Aynen öyle. Öyleyse neden yanlış tarafı seçerek hayatı kendiniz için zorlaştırıyorsunuz?"

"Malfoy bir melez yüzünden bağlarını koparacak mı?"

"Saygısızlık yüzünden bağlarını koparacak. Bayan Malfoy'a ikinci kez hakaret ediyorsun, Adrian. Saydım çünkü geri rapor vermem emredildi - ben sadece bir uşığım, biliyorsun, Adrian. Draco'nun bundan sonra ne tür bir öfke nöbeti geçireceğini ben kontrol edemem." Pucey'nin kızgın ifadesine küçümseyici bir sevgiyle gülümsedi.

Theo ayağa kalktı ve el değmemiş çay ve bal fincanını ortadan kaldırdı. "Ver Daphne en iyi dileklerimle, sevgilim." Ellerini ceplerine soktu ve ıslık çalarak çay evinden dışarı çıktı.

Draco önce rahatlamış, sonra da asası yanında olmadığı için hayal kırıklığıyla inleyerek karnına boşalmıştı. Dick elindeydi ve bir çocuk kendini temizlemek için asası hâlâ iktidarsızdı. Tekrar yıkandı, tekrar giyindi (siyah üstüne siyah, Bakanlığın sipariş ettiği Ölüm Yiyen'i bulamadığını söylemesine asla izin vermedi) ve Potter'ın iğrenç ofisine doğru yola çıktı.

Şimdi burada durmuş, sanki Potter geceleyin asasını park etmesi için para ödediği uşakmış gibi davranıyordu. Asayı parmaklarının arasında döndürdü - sonunda yeniden birleşmişti- ve sırf yüzünü görmek için Scarhead'e bir bahşış vermeyi düşündü.

Potter ona, sözlerden şimdiden pişmanlık duyduğunu belirten bir bakış fırlattı ve Draco'yu, onu pişmanlıktan çok daha kötü bir şeye itmemesi için uyardı. "Sana söylemem gereken bir şey var. . . Sen ve Hermione, Ginny'nin Pazar günü yaz ligi maçına davetlisiniz."

"Bayan Malfoy quidditch'ten hoşlanmaz," dedi Draco şaşkınlıkla.

"Şey-" Potter yüzünü buruşturdu. "Belki o kadar değil-"

"Maçlar sırasında kitap okuyor, Potter. Bu bir rezalet."

Potter ona sert bir bakış attı ve Draco bunun herkesçe bilindiğini söyleyen bir ifade takındı.

Potter bir kaşını kaldırdı ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Her halükârda Ginny ısrar ediyor, aynen aktarıyorum, 'Gelincik gerçek bir Arayıcı'nın neye benzediğini görmeye dayanabilir. Bunun benim güçlü ve sesli itirazlarıma rağmen olduğunun bilinmesini istiyorum."

"Nihayet Potter, aynı şeyi söyleyebiliyoruz."

"Ne, 'karım beni ' mu?" Potter bu klişe karşısında gözlerini devirdi.

"Hayır," dedi Draco sırtarak. "'Ginevra Weasley *beni seviyor*."

"Ah," diye boğuldu Potter, yüzüne tiksinti yayılıyordu. Draco'ya el salladı. "Git de hayatımın son beş saniyesini huzur içinde unutabileyim."

"Kızıl sümüklüböceğe söyle, onun için gelmeyi *çok* isterim," dedi Draco omzunun üstünden çıkarken. Bir jinx ıskaladı ve başıyla hizadaki duvara çarptı. "Elbette Bayan Malfoy adına konuşmuyorum."

"Seni yalnız görürsem Malfoy, seni kutunun dışına atarım!" diye seslendi Potter kapı arkasından çarparak kapanırken.

Draco sıkıcı Bakanlık koridorundan asansöre doğru ilerlerken sırtına izin verdi. Weaselette ondan hoşlanmıştı. Birden on beş yaşındaki Draco'nun, sırf Aziz Potter ve Weaselbee'yi kesmek için Ginny Weasley'yi becermeyi hayatının amacı haline getirmiş olmasını diledi. Onun da aynı nedenle bunu zevkle yapacağına dair bir his vardı içinde.

Malfoy kapıyı bile çalmadan ofisine girmişti. tam bir ahmaktı. Sanki Azkaban'a geri dönme riskini göze aldıktan sonra sık sık Seherbaz Dairesi'nden asasını almak zorunda kalıyormuş gibi asasını çeviriyor ve sıkılmış görünüyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, not aldığı yasa taslağından tüy kalemını kaldırarak.

"*Büyücülük Dünyası Haberleri*'ne göre, Dişi *Sansar*'ı becerme ayrıcalığı için Potter'la düello yapıyorum," dedi yeni sekreterine ilgisiz havayla bakarak. Sonra ona baktı. "Sanki biri oldukça iyiiken *iki* Gryffindor karısı istiyormuşum gibi-"

"Yeter, Malfoy. Sanırım Francesco'yu hatırlıyorsun?" Hermione, Malfoy'un huzurunda hareketsiz duran genç adama bir gösteri hostesi gibi eliyle işaret etti.

Zabini'nin uzaktan kuzeni genç, hevesli ve şaşırtıcı derecede .
(Hermione, Blaise'le akraba olsaydı belki de o kadar şaşırtıcı olmazdı, diye düşündü).
Sabah tam 9'da ofisinin kapısında belirdi ve kısa ama yoğun bir iç tartışmadan sonra masasının üzerinde yığılı dosyalara baktı,
Hermione, Shacklebolt fark etmeden önce ona kaç görev verebileceğini hesaplamaya başlamıştı.

Shacklebolt ile kırıldığını görmek buna değer.

Hermione herkesin onun kuralları çiğnemeyeceğini varsaymasından bıkmaya başlamıştı.

"Henüz yüze tanışmadık," dedi Malfoy. "Francesco. Görüyorum ki Bayan Malfoy'un ofisine gelmişsin."

"Evet, Bay Malfoy!" Francesco doğruldu, görünüşe göre iyi bir izlenim bırakma şansıyla yeniden . "Bu fırsatı verdiğiniz için tekrar teşekkür ederim. Hermione Granger ile çalışmak ne büyük bir onur. Hogwarts'a gidip de onun kahramanlıklarını duymadan olmaz, özellikle de Hogwarts Savaşı'nda!"

Odadaki herkes Malfoy'un Hogwarts Savaşı'ndaki başarılarını düşünürken Hermione Francesco'nun yüzünün kızardığını gördü.

Malfoy kuru bir sesle, "Oldukça," dedi. "Bayan Malfoy'u pohpohlamak için bol bol fırsatın olacak, çünkü onun tek direktifiyle çalışacaksın. Bayan Malfoy'a ek olarak

Malfoy'un ofisi burada, Malikane'nin ana floo'suna erişiminiz olacak. Eğer Bayan Malfoy'u rahatsız eder ya da özel odalarına girersen seni hadım ederim."

Francesco dondu kaldı, gözleri Hermione'ye kayd.

"Malfoy şaka yapıyor," dedi. Godric, tam bir kabadayıyd.

"Aslında, değilim."

"Malfoy'un berbat bir espri anlayışı var."

"Aslında *hiç* mizah anlayışım yok." Tırnaklarını dikkatle inceledi.

Francesco şaşırmış görünürken Hermione kendine rağmen homurdandı.

O anda Malfoy'u Francesco'nun gözlerinden görebiliyordu -Ölüm Yiyen, savaş suçlus, tahmin edilemeyecek kadar öfkeli, sonuçlarıyla yüzleşemeyecek kadar zengin. Korkulacak biri.

Hermione'nin Malfoy'dan ürktüğü anlar olmuştu, bu doğrudu. Ama Malfoy'u on bir yaşından beri tanıyordu. Onu Büyük Salon'da şeker için didişirken görmüşü. Zor bir iksir hazırlarken sessizce memnun olmak. Pansy üzülnesin diye incinmiş gibi davrandığını

Onu. Arkadaşları gülsün diye aptal rolü yapıyordu. Onu korkmuş, aşağılanmış, boynu bükük, acınacak halde görmüştü. Malfoy'dan asla Francesco'nun korktuğu gibi korkmayacaktı ve tüm bu nedenleri hatırlayınca Hermione ani bir nostalji hissine kapıldı.

Savaş gazileri ile orada bulunamayacak kadar genç olanlar arasındaki kopukluk, giderek daha fazla hissettiği kafa karıştırıcı bir duyguydu. Savaş kesinlikle Malfoy'la *birlikte* yaptıkları *bir* şey değildi -burada *bir* tiksinti dalgası vardı. *İyi* bir şey değildi. Ama Francesco'ya göre, o zamanlar yaşadığı her şey -Godric, sadece orada olma hissi, asla tam olarak açıklayamayacağı- bir fikirdi, tıpkı Malfoy'un bir fikir olduğu gibi. Malfoy içinse gerçekti, en az onun için olduğu kadar gerçek.

Malfoy, sanki az önce -Tanrı korusun- özel bir şaka yapmışlar gibi memnuniyetle baktı. *Arkadaşları gülsün diye aptal rolü yapıyordu.*

"Francesco, korkunç kocamla yalnız konuşabilmem için bana biraz izin verir misin lütfen?"

Francesco odadan dışarı fırladı -Hermione ayağa kalkarak kapıyı arkasından kapattı- ve Malfoy, elleri cebinde, Hermione'nin ofisinde dikilip yer kaplarken son *derece* memnun görünüyordu.

"Senin derdin ne o zaman?"

"Şimdi de kocan olduğumu mu kabul ediyorsun?" Adam ona kendini beğenmiş bir sırıtış attı. Zevkten titriyordu.

Tanrı aşkına. Sahipliğini kabul ettiğini mi sanıyordu? Kendi işe aldığı çocuğu kıskanıyor olamazdı. Masasının önünde durmaya devam etti -oturup onun üzerine gelmesine izin vermeyecekti- ve o sabah ofisinin kapısını açtığından beri yapmayı planladığı açıklamayı yapmaya devam etti.

"Malfoy, dün geceyle ilgili olarak, bana saldıramayacağını ve sonra da bana bir masa, çiçekler ve-" Elini salona doğru salladı. "Bir insan. reddedecek konumda olmamam, davranışınızı kabul edilebilir bulduğum anlamına gelmez."

Malfoy ona doğru döndü, gözleri parlıyordu. "Yani senin yöntemin daha mı iyi? Sen bana saldırıyorsun ve ben çiçek bile alamıyorum."

Bir noktaya değinmiş miydi? Bunu tekrar gözden geçirmesi gerekecekti. Şimdilik öfkelenmişti. "Malfoy, çiçekler bir özür değildir."

"Özür ne demek?" diye sordu onu izlerken.

"Bir özür-"

Ona baktı.

"Özür dilemenin ne olduğunu bilmiyor musun?"

"Hayır, hiç duymadım," dedi Malfoy kesin bir ifadeyle. Ona doğru sürükleniyordu. "Bana bir örnek verebilir misin, böylece nasıl bir şey olduğunu anlayabilirim?"

Hermione gözlerini kıstı. "*Örneğin*, burnunu kırdığım için üzgün olduğumu söylesem."

"Eğer bunu söyleseydiniz, size gerek olmadığını söyledim, özür dilemek için burada değiliz."

"Özür dilemek için buradayım!" Hermione tersledi.

"O zaman, elbette, özür dilemeye devam et," dedi tatlı bir sesle, bir adım daha yaklaşarak.

"Biliyor musun, Malfoy? Belki ! Belki daha büyük bir insan olurum," dedi.
"Belki iyi davranışları *örnek alırım*."

"Ama ben iyi değilim..." diye mırıldanarak onun alanına girdi.

"Burnunu kırdığım için özür dilerim. Ve göğsüne yumruk attığım için. Ve sana dirsek attığım için. Ve seni ittiğim için. Ve seni tokatlamaya çalıştığım için. Ve sana büyü yapacağım için.

Ve seni öldürmenin en iyi yolunu birkaç kez düşündüm. Fiziksel Cevap şiddet değil ve ben bundan daha iyiyim," dedi Hermione kararlı bir şekilde, inanmaya çalışarak yere bakarak.

"Ama ben bundan daha iyi *değilim*," diye mırıldandı Malfoy daha da yaklaşırken. "Ve üzgün değilim. Sana dokunduğum için Marcus'u kestiğim için üzgün değilim. Ağzımı sana dayadığım için üzgün değilim. Ve bunları söylediğim için üzgün değilim." Uzanıp yavaşça kızın ellerinden birini bükerken kendi elini izliyordu.

parmağının etrafında kıvrılıyor. "Çünkü klitorisini emerken parmaklarımı amına gömmek istiyorum." Sonra ona baktı. Hayalet gibi bir gülümseme.

"Sadece dürüst davranıyorum."

Hermione'nin göğsü ve sırtı karıncalanıyordu. Şu anda parmaklarını külotunun içine soksa, amının ıslak olduğunu göreceğini biliyordu.

"Sana izin versem benimle ne yapacağını bilemezsin," dedi gözlerinin içine bakarak.

"Yapmazdım, aşkım, yapmazdım. Bana ... çok ... özel ... vermen gerekir. . . talimatlar." Dudakları ayrılmıştı, ağzı sanki beklenti içindeymiş gibi açıktı. "Bunu yapar mısın?" diye mırıldandı. "Benim için mi?"

"Neden zahmet edeyim ki?" dedi. "Söylediğim hiçbir şeyi yapmıyorsun."

"Yapmıyor muyum? Kendime yaptığım tek şey buymuş gibi geliyor." Elinin bukleyi yavaşça açmasını izledi. "Bana ne yapacağımı söyleyin, yapayım Bayan Malfoy."

"Bana öyle demeyi kes."

"İlk isim bazında değiliz, aşkım." Narenciye. Karanfil. Çok yakındı.

"Çıkar şu yüzüğü üzerimden."

"Bu senin için güvenli olmaz." Saçının kıvrımını çekiştirdi ve kafa derisindeki ani çekilme, sesindeki düşük sıcaklık nedeniyle omurgasından aşağı bir ürperti geçti.

"Defol," dedi, sesi sevdiğinden daha soluk çıkıyordu.

"Derhal, canım." Ve sonra gitmişti.

Hermione Francesco'yu ofisine geri götürmek üzereydi -Malfoy çıkarken kapıyı arkasından kapatmıştı, sanki gözleri kapalı durmak için bir dakikaya ihtiyacı olduğunu biliyormuş gibi, başparmağının topuğu eteğinin içinden klitorisine sertçe bastırıyor, daha ileri gitmeyi reddediyordu, kumaşı kalçalarının üzerinde düzeltip yeni sekreterini getirmeden önce- Shackbolt'un hala durduğu koridorda yaklaştığını gördüğünde.

Ofis kapısını hemen arkasından kapatarak Francesco'yu içeriye kapattı. Shacklebolt dördüncü katta nadiren görülürdü. Onun için geldiğini biliyordu ve ofisinin yasadışı uzantısını ya da özel çalışanını tartışmaya henüz hazır değildi.

"Hermione," dedi, yaklaşırken gönülsüz bir gülümsemeyle. "Konuşabilir miyiz?"

"Elbette Sayın Bakan." Hermione ofisinin kapısını işaret etti, blöf yapıyordu. "Oturmak ister misiniz?"

"Hayır, hayır, vaktinizi almayacağım," dedi Shacklebolt, asansörü işaret ederek. "Benimle yürüyün."

"Elbette, Sayın Bakan." Hermione onun yanına çöktü. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Hermione ..." Shacklebolt düşünceliymiş gibi kaşlarını çattı ama Hermione onun ne söylemeyi planladığını bildiğinden emindi. "Sanırım az önce Draco Malfoy'u gördüm-"

"Öyle mi?" dedi Hermione, sanki bilmiyormuş gibi.

"Umarım," dedi Bakan dikkatle, "Bay Malfoy Bakanlık'taki işinize engel olmuyordur."

"Tabii ki karışıyor!" Hermione üstünü düzeltmenin bedelini düşünmeden kelimeler ağzından çıkmıştı. "O bir kontrolcü, buraya ait olduğuma inanmayan çıkarıcı bir zorba!"

"Böyle mi düşünüyorsun?" Shacklebolt'un elleri arkasında gelişigüzel kenetlenmişti ama sesi netti.

Gerçekten de öyle düşünüyordu. Draco Malfoy onun genel varlığına itirazlarını belirtmişti. Büyücülük dünyası için politika yapmasından nefret ediyor olmalıydı. (Ama o zaman neden Slytherinli bir sabotajcı yerine ona yaklaşmaya korkan bir sekreter tutmuştu?)

Shacklebolt önüne baktı. "Bay Malfoy'un burada başarmaya çalıştığımız şeyi kabul etmediğini biliyorum. Bazı direnişçiler olacaktır. daha iyi olanı bulmak için kendi algıladıkları statülerinin ötesini göremiyorlar. Bunu kendi amaçları doğrultusunda çarpıtma çabalarına rağmen uzlaşmanın başarılı olacağına inanıyorum. Ancak bu arada Bay Malfoy'un sizinle olan bağlantısını Bakanlık işlerini etkilemek için kullanması uygunsuz olacaktır."

"Sayın Bakan, tamamen katılıyorum," dedi Hermione, hayal kırıklığı giderek artıyordu. "Ama bunu bana neden söylediğinizi anlayamıyorum. Ben onun şartlı tahliye auror'u değilim. Onun hareketlerinden ben sorumlu değilim."

Shacklebolt'un başı keskin bir şekilde ona doğru dönmüştü, gözleri değerlendiriyordu. Hermione onun kendisiyle paylaşmadığı bir şeyler olduğunu hissetti. "Elbette hayır, Hermione. Gerçi uzlaşmanın bir parçası da evliliklerin bölünmüş gruplarımızı ortak bir zemin bulmaya teşvik edeceği umududur."

"Sizi temin ederim ki Sayın Bakan," dedi Hermione, "kocamla hiçbir ortak noktamız yok ve ben onu etkileyebilecek *en son kişiyim*."

Bana ne söyleyin, yapayım Bayan Malfoy.

"Öyle diyorsun," dedi Shacklebolt, durduklarında yüzünü ona dönerek asansörden önce. "Hermione, sen büyücülük dünyasının gelecek için umudusun. Toplumumuzu geliştirmek için elinden gelen her şeyi yapmaya devam edeceğini biliyorum. Çalışmalarının tehlikeye atılmasına asla izin vermeyeceğini biliyorum."

Bakan asansörün kapısında kaybolurken Hermione başını salladı ama içten içe öfkeleniyordu. Ne cüretle onu Malfoy'un yanına koyar ve sonra da Malfoy'un orada olmasından şikâyet ederdi? Malfoy'la birlikte *yaşamak zorundayken* onu koridorlarda hoşlanmıyor muydu? Ve şeffaf manipülasyon. *Toplumumuzu iyileştirmek için elinden gelen her şeyi yapacağını biliyorum*: bir düzen. *İşinizin tehlikeye atılmasına asla izin vermeyeceğinizi biliyorum*: bir uyarı. *Büyücülük dünyasının gelecek umudu*. Hermione aşağıya doğru yürürken alay etti.

ofisine giden koridorda. Geleceği ne olacak?

Hermione'nin deneyimlerine göre, insanlar ona zeki olduğunu söyledikten hemen sonra bu yüzden ona ne kadar kızdıklarını açıklıyorlardı. Shacklebolt ona önemli biri olduğunu söylemek isterken, ona bir eşya gibi davranıyordu. Merlin, ya Malfoy

onu yatağına zincirlemişti? Shacklebolt bunu engellemek için ne yapmıştı? Nişan koruması konusunda ısrar eden lanet olası *Malfoy*'du.

Hermione ofisinin kapısını çekip açtığında günün uluyanlarının geldiğini gördü. Yarıları onun Malfoy'u ve milyonlarını hak etmeyen iğrenç bir muggle fahişesi olduğunu haykırıyordu. Diğer yarıları ise Malfoy'la evlenmeyi kabul etmeden önce kendini öldürmesi gereken bir satılmış olduğunu haykırıyordu. Hermione hepsini ve iyi bir önlem olarak laleleri yaktı.

Draco karısının ateşine bu kadar yakın durduktan, gözlerinin açılmasını, nefesinin kesilmesini, parmaklarından ve amından bahsederken bilinçsizce dudaklarını yalamasını izledikten sonra bir otuz bir daha çekmek istedi. Ama her kendisini hakarete varacak kadar düşük bir fiyata satabilecek kötü niyetli bir iş ortağıyla gergin bir buluşmaya razı olmak zorundaydı. Draco bir amaç uğruna

Knockturn Sokağı'nın kaygan kaldırım taşlarını, Mulpepper'ın girişini geçerek dar, işaretlenmemiş bir kapıya ulaştı. Sessiz bir aberto ile içeri süzüldü ve kümelenmiş numune şişeleriyle dolu tozlu rafların yanından geçerek loş ışıklı ofis arkada.

Mulpepper'ın damadı Leech faturalarından başını kaldırdı ve Draco'ya yaralı ahşap masasının karşısındaki koltuğa oturmasını işaret etti. Ateş kansızdı ama dumanı tütüyor, tıklım tıklım dolu odayı nahoş bir kokuyla dolduruyordu.

Draco yıpranmış döşemeye hafifçe yerleşti ve Leech tüy kalemını indirip uzun, yağlı saçlarını kulaklarının arkasına kadar bekledi.

"İnci tozuna ve Jobberknoll tüylerine ihtiyacım olacak, toplu olarak demlemeye yetecek kadar."

Leech dudaklarını büzerek içsel bir hesaplama yaptı. "O ağırlığı bu hafta yapabilirim. Malikâneye göndereyim mi?"

Draco başını salladı ve kalyonlarına uzandı.

Leech defterine bir not düşerek, "Adamotu isteyecekseniz, erken almak geç almaktan iyidir," dedi. "Arz fazlası nedeniyle fiyatlar düşük ama piyasada bir düzeltme olacağını duyuyorum. Bir, ah, ayıklama."

"Longbottom buna izin vermez," dedi Draco sertçe.

S l k omuz silkti. "Longbottom her yerde olamaz," dedi ama bunu hissetmeden söyledi. O sadece bir ipucunu ileten bir haberciydi. "Bu arada ..."

Leech tereddüt etti ve Draco ho nutsuz olmaya hazırlanırken yüzünün sertle tiğini hissetti.

"Zaman zaman bana başvuruluyor ... Ve son olaylarla birlikte, sorular da gelmeye başladı ..."

" gibi?" Draco'nun ses tonu nötrdü.

Leech güçlendirici bir nefes aldı. "Hermione Granger genç, güçlü bir cadı ve grupların her zaman ilgisini çekmiştir. Bildiğiniz gibi."

"Biliyorum," dedi Draco.

"Tahmin edebileceğiniz gibi, her şeye karşı bir ilgi var. kullanılabilir hale geldi." Leech, Draco'nun bakışlarıyla karşılaşmadan önce taşlaşmış bir fare kâğıt ağırlığını bir fatura yığınının diğerine karıştırdı. "Bir parmak mı? Ayak parmakları? Elbette saç, tırnak, diş için her zaman bir talep vardır."

"Elbette," dedi Draco. Leech iksir karaborsası hakkında basit gerçeklerden bahsediyordu.

"Ve yeni erişiminizle birlikte," dedi Leech, şimdi hızlanarak, "doğal olarak, herhangi bir parçayı kullanıma sunup sunmayacağınıza dair sorular geldi. Elbette, Bakanlık incelemesi nedeniyle, onu büyük ölçüde sağlam tutmak isteyebileceğinizin anlaşıldığına inanıyorum. Ancak, bildiğiniz gibi, güçlü malzemelerle, en küçük miktar bile değerlidir. Teklif vermek, ah, oldukça yüksek."

"Ve sen de doğal olarak bir komisyon alacaksın," dedi Draco seviyeli bir şekilde.

"Sadece anlaşmaya aracılık edersem," diye onu temin etmek için acele eden Leech, taşlaşmış fareyi orijinal parşomen yığınınına geri götürdü. "Anladığım kadarıyla

varacağımız herhangi bir anlaşmadan bağımsız olarak üçüncü şahıslar tarafından yaklaşılabilir. Ve elbette şehirde başka brokerlar da var, ancak sağılayabildiğim diğerk hizmetlerden sonra beni değerlendirmenizi rica ediyorum." Yukarıya bir bakış, umutlu.

"Elbette," dedi Draco gitmek için ayağa kalkarak. "Bunu dikkatime sunduğun için minnettarım Slk. Ama şu anda karımın tüm vücut parçaları için planlarım var ve paylaşmayacağım. Merak edenler bunun kırılması imkânsız bir tekel olduğunu bilsinler."

Draco kalyonları masasının en ucuna bırakırken Leech hızla salladı. "Bay Malfoy."

"Slk." Draco ona l gözlerle baktı ve odadan çıkıp gitti.

Draco'nun bugünkü ayak içlerinden sonra masasına dönmesi gerekiyordu ama Slk'le yaptığı görüşme onu kötü bir ruh haline sokmuştu ve dikkatini dağıtacak bir şey bulduğu için mutluydu. şimdi yatağında uzanmış, bir yandan turuncu iblisi doğranmış sülün parçalarıyla beslerken bir yandan da bir muggle i çamaşırı katalogunu inceliyordu. Pansy onu baykuşla göndermiş, Draco açtığında kaba bir jest oluşturan gümüş bir parıltı püskürmesi için hecelemişti. Yarım saatini kırbalamakla geçirmişti. Pip ya bunun olmasına izin verdiği için öfkelenecek ya da yeni bir meydan okumayla karşılaştığı için heyecanlanacaktı.

Dizindeki tüy yumağı Draco'nun bileğine çarptı. "Sen açgözlü, nankör bir hayvansın," diye mırıldandı Draco, bir parça daha sülün uzatarak kaba dilin parmağını yalamasına izin verdi.

Bir sayfa çevirdi. Jartiyerler. Askılar. Tangalar. Kesikler. M stehcendi. Draco öngörülebilir her hediye verme durumunda karısına ne alacağını daha iyi düşünmek için muggle fotoğraflarında hepsini Slytherin ye ili olarak heceledi.

Kupsuz s tyenine takıldı kaldı. Onu oturma odasındaki alçak sandalyelerden birinin kenarına oturtmak, bacaklarının arasına diz çökmek, ba parmağını amcığına sokmak, meme uçlarını yalamak, emmek ve ısırarak istiyordu; meme uçları gittikçe sertle irken, kadın i  çekip inliyor ve elinin üzerinde kıvranıyor, parmakları saçlarına dolanıyordu. *"Aferin oğlum. Böyle iyi. İyi."*

Elleriyle göğüslerini kavrayıp meme uçlarını  imdikleyp bükerken, onun sandalyeye oturup sikinin üzerinde zıplamasını istiyordu ve kız da hırsla saçlarını çekiyordu. *"Benim için iyi ol, Draco. İyi ol."*

Onu kucağına almak, bacaklarını etrafına sarmak, sikini iliklerine kadar içine gömmek, yatağına götürmek ve parmakları kalçalarına gömülürken, ba ı geriye atılmı ken, elleri kollarını kavrarken, göğüsleri ve boğazı tamamen ona açıkken, konu amayacak kadar hızlı nefes alırken onu sert ve hızlı bir şekilde becermek istiyordu.

Diz   km   iblisin ifadesi son derece yargılayıcıydı.

"Sen seyrederken otuz bir çekecek değilim," diye alay etti Draco.

Draco sayfayı çevirdi. Neden beceremediği bir karısı vardı? Bu Yeniden on üç yaşımda olmak gibi. Biraz heyecan verici ama çoğunlukla yorucu. Onu becermekten bitkin düşmek istiyordu.

Kime otuzbir merak ettikçe ruh hali bozuldu. Weaselbee'nin eski anıları mı? (Ereksiyonu gitmişti.) İş yerinden biri mi? İşe aldığı çocuk çok gençti ve neredeyse kesinlikle eşcinseldi. Ama güzeldi. Draco yara izleri ve iki dövmeyle kaplıydı, bu da ona ilk bakışta ondan nefret ettiğini hatırlatıyordu. Altın Kız'ın Karanlık İşaret'e tiksintiden başka bir şeyle baktığını hayal bile edemiyordu.

Kadın bağı koparmanın bir yolunu bulamazsa, hayatının geri kalanını beceremediği bir eşle yaşayacaktı. Sonsuza dek on üç yaşımdaydı; kızgın, azgın, yaramazlık yapmadığı zamanlarda odasında otuz bir çekiyordu.

Draco koğuşların iç çektiğini ve özel floo'sunun yönünden gelen sıcaklıkla kızardığını hissetti. Turuncu iğrenç şeye döndü. "Hanımımız evde. Gidin!"

Hayvan yatağından kapıya doğru koşmadan önce ona son bir kez küçümseyici bir bakış attı.

Draco içini çekti ve kataloğu bir kenara fırlattı. Aşık olmuş on üç yaşımdaki bir çocuğun canlandırmasını da tamamlayabilirdi. Bir roman aldı ve

O kitap okuyormuş gibi yaparken kızın geçme ihtimaline karşı ortak oturma odasına yöneldi.

Hermione soyunma odasına doğru yürüdü, hafif yazlık elbisesini . cüppesini giydi. Malfoy'u bulması gerektiğini biliyordu ama bundan korkuyordu ve bu elbisenin içinde bir an daha kalmaya dayanamazdı. Kırbaç gibi bir gün olmuştu. Ron ve Harry'ye sinirlenmişti, Malfoy'a sinirlenmişti, Shacklebolt'a sinirlenmişti -ve hayır, ortak payda olması sorunun kendisi olduğu anlamına gelmiyordu- ve sonra Francesco'yla harika bir öğleden sonra geçirmişti, kendisi zaten çok yardımcı oluyordu. (Bunu Malfoy'a itiraf etmedi.) Ve sonra-

Hermione ayakkabılarını, elbisesini, sütyenini çıkarmaya çalıştı ve Crookshanks ayak bileklerinin etrafında dolanırken seçeneklerini . Malfoy'la pijamalarıyla konuşmayacaktı. Sütyenini tekrar giydi. Mevsim ne olursa olsun, Malikâne'de hava serindi. Muhtemelen kaşmir olan deve renginde ince bir kazak ve indirim markasının on katı fiyatında olduğundan şüphelendiği ama tamamen aynı görünen bir kot pantolon giydi. (Tamam, daha iyi görünüyorlardı.)

Yara izini incelemek için durdu; artık pembe yerine kırmızı bir çizgiydi. Bunu anlayamıyordu. Yüzüğün büyüğü ona karşı sıcak ve dostça *davranıyordu* ve Narcissa'nın Kara büyüğünün çoğuyla yeniden bir araya gelerek Malikâne'ye döndüğünde açıkça heyecanlanıyordu. Ama yine de onu bu yakıcı, sinirli hakaretle cezalandırıyordu. Bunu Malfoy'a da itiraf edemezdi.

Kolunu aŖađı çekti. Bir özüm bulması gerekiyordu ama Ŗıfacı üstüne Ŗıfacı dolaŖıp acıyan bakıŖlar atmaktan ya da yapabilecekleri bir Ŗey olmadığını söylediklerinde kaba bir Ŗekilde baŖından savmaktan baŖka bir Ŗey yapamıyordu; bu hâlâ çok acıydı, Yıllar sonra. Ginny ve Molly, ondan her kocakarı masalının, her ev tedavisinin peŖine düŖmesini istemiŖlerdi. Belki bu olabilir! Belki de yaparsa Aylar boyunca her gün bunu, bunu ve bunu yaptığında, küçücük, minicik, kolayca hayal edilebilecek derecede bir deđiŖiklik görecekti.

Bunu yapamazdı. Bu Ŗekilde takıntı yapmak, yara izinden kurtulması gerektiğini söylemek olurdu çünkü bu Ŗekilde kabul edilemezdi. Ona bu kadar ağırlık veremezdi. Bunun hayatının geri kalanını ve baŖarmak istediklerini bastırmasına izin veremezdi. Bunu yaparsa ya umutsuzluk içinde boğulacak ya da öfkeyle yanıp kül olacaktı. Bunun kalıcı olduğuna karar vermeliydi - gerçekten karar vermeliydi-. Sonu.

Ve Ŗu anda, aldığı ihbarlardan ve gönderdiği baykuŖlardan sonra, farklı bir sorunu vardı. Moral desteği için Crookshanks'i aldı ve soyunma odasından ıktı. Ortak oturma odasına gidecek ve Pip'ten Malfoy'u aramasını isteyecekti. Tarafsız bölge.

Aklına Malfoy'la buluŖabileceđi baŖka bir yer geldi. Çünkü malikanenin geri kalanını keŖfetmekten kaınıyordu. Ŗey. Bunun oldukça açık bir nedeni vardı.

Hermione ortak oturma odasının kapısını iterek içeri girdi Malfoy'u çoktan orada, kendi kazağı (siyah) ve pantolonuyla (siyah) koltuğuna uzanmıŖ, bir kitap (aslında oldukça iyi olduğu söylenen bir roman) okurken buldu. (Hermione ona sormadan kitabı ödün alıp alamayacağını merak etti. Belki Pip'ten kitabı almasını isterse?) Beyaz-sarı saçları alnına dökölüyor, sivri burnu keskin çenesi ve çenesiyle dengeleniyordu. Onun

Elleri, uzun parmaklı, belirgin damarlı, parmak eklemleri ve bilek kemikleri yarı saydam derinin altında neredeyse görünür olan sayfaya karşı belirgin bir şekilde erkeksi görünüyordu. İnce kaşmir omuzlarının ve kollarının kaslarına, düz karnına yapışıyordu. Estetik açıdan hoş görünüyordu.

Kafasını kaldırdı ve yüzünü buruşturdu. "O şey hala burada mı?"

Boş ver. O bir ahmaktı.

"Evet, Crookshanks burada yaşamaya devam ediyor." Kanepesini yuvarladı ve onun yanında durmak için yaklaştı. "Yüzünde neden sim var?"

Bu konuşmaya böyle başlamak istememişti.

"Pansy," dedi.

Ona "?" der gibi bir bakış attı.

"Ne söylememi istiyorsun?" Teatral bir şekilde omuz silkti. "Pansy'nin amından simler fişkırıyor ve yüzüme oturuyor. Kıskandın mı?"

"Tabii ki hayır," diye tersledi. "Amımdan erimiş altın damlıyor."

Malfoy'dan şaşkın bir kahkaha yükseldi ve kitabı bir kenara doğruldu. Hermione yüzüne sertçe bastırmak zorunda kaldı. Gülmemek için dudaklarını çattı ve burnundan derin bir iç çekti. *Ben kazandım.*

Draco Malfoy ona daha önce de gülmüştü. Onu hiç . Bu son derece tatmin ediciydi.

Gözleri ıslıl ıslıldı, tamamen ona odaklanmıştı. "Yani-"

"Hayır." Crookshanks'i göğsüne doğru biraz daha kaldırdı. Bu konuşmayı tekrar rayına oturtması gerekiyordu. Ve yalvarmayacaktı. "Benimle Gringotts'a gelmeni istiyorum."

"Neden?" Bir soru, meydan okuma değil. Yüzü tekrar kontrol altına alınmıştı.

Bunu açıklamak zorunda kalmak aşağılayıcı. Ve bir risk - ona fikir verebilir. "Bakanlık maaşımı otomatik olarak sizin kasanıza yatırıyor-"

"Bu da artık senin kasan."

Buna inanmamıştı. Gringotts anahtarı göstermelikti. Bir tuzaktı. Onu kontrol etmek, cezalandırmak ya da tamamen kesmek için kullanabilirdi. Gringotts'a erişmesi gerekiyordu.

kendi parası.

"Kendi kasamı muhafaza etmek istiyorum. Kazandığım maaşı ayrı tutmak istiyorum. Ancak Gringotts, birincil kasa sahibi olarak sizin izniniz olmadan bunu yapmama izin vermeyecektir."

İşte oradaydı. Kazandığı maaş Malfoy'un kalıtsal servetinin yanında bir damlaydı. Buna ihtiyacı yoktu. Ama onu engellemeyi seven bir zorbaydı. Ona sahip olduğunu kanıtlamak için kanını yuttuysa, şimdi ne yapacaktı? Hermione uzun bir kavgaya hazırlandı -ya da yıkıcı derecede kısa bir kavgaya.

". " Başını salladı, kararlıydı. "Yarın gideceğiz. Saat 10'da."

", " dedi rahatlamış ve temkinli bir şekilde. Bu şekilde onun emirlerine tabi olmaktan nefret ediyordu. Onun bu hızlı kabullenışı bir hile gibi gelmişti.

Gözleri kızın vücudunda aşağı yukarı gezindi ve tekrar yüzüne döndü. "Uygun şekilde giyin."

Alay etti. "Eminim goblinler kirli eşofmanları takdir ediyorlardır."

Burnu kırıştı. "Eşofman altı bilmiyorum ama kulağa iğrenç geliyor."

"*Olacaklar*," diye söz verdi.

Saçlarından nefret ettiğini ona hatırlatmak için başını savurdu ve Crookshanks'in ona sıcacık sarıldığı süitine doğru döndü.

"Dinle, amcığın hakkında-" seslendi arkasından, sesi şaşırtıcı derecede umut doluydu.

"İyi geceler, Malfoy!" Arkasına bakmadı.

Alacakaranlık çökerken Neville Longbottom arazisinin kenarındaki hayalet noktasından tarlaya doğru , uzun bacakları yeri hızla katediyor, pelerini arkasında dalgalanıyordu. Asasını çıkarmıştı, gözleri tetikteydi ve etrafı tarıyordu. Bir tutam saç alnına düşmüştü ve Pansy'ye yaklaşırken kan, duman ve ter kokuyordu, onu seranın kapısının dışında beklerken görünce yüzü hafifçe gevşedi.

Kadın parmak uçlarında yükseldi ve adam onu iffetli bir şekilde öpmek için başını eğdi. Bu kadar yakından balçık, baharat ve çay kokusu alabiliyordu. "Neler ?" sordu gülümseyerek.

"Bazı kaçak avcılarla görüşüyorum," dedi ve karşılığında hafifçe gülümsedi.

"Draco bir adamotu itlafından söz edildiğini sana söylememi istedi."
Pelerininin tokasıyla oynadı ve başını kaldırıp ona baktı.

"Duydum." Asasını , gözleri keskin bir şekilde kızın üzerindeydi. "Ve Malfoy karşılığında indirim mi istiyor?"

"Hayır." Kadın . "Ondan daha fazla para almalısın. Artık benimle birlikte olduğun için başka kimseden satın alamaz."

"Ya eşleşseydik ve sen benden hoşlanmasaydın?" Longbottom sordu.

"Senden hoşlandığımı kim söyledi, Neville Longbottom?" Ve onu ağzına doğru çekmek için düzeltmekte olduğu kumaşı yumrukladı.

"Pansy," diye mırıldandı Longbottom ıslak, telaşsız öpücükler arasında,
"seninkine geri döneceğiz . ve ben seni arkadan becerirken kıcını parmaklayacağım."

Öpüşmeyi kesmeden onları yatak odasına götürdü.

Kabaca yere indiler, o da dengesini bulmak için geri adım atarak, tanıdık siyah zeminler, gümüşü gri perdeler, aynalı masanın üzerindeki beyaz orkidelerle çevrili karyolasının yanında durdu. Longbottom pelerininini omuzlarından .

"Soyun," dedi nazikçe, eli kemer tokasına gitti.

Pansy topuklu ayakkabılarını tekmeledi ve elbisesinin fermuarını açtı. gözlerini ondan ayıramıyordu. Kemerini yere bırakmış ve gömleğinin düğmelerini açıyordu. Ondan yayılan dumanın ve kırbaçlanmış kanın kokusunu alabiliyordu. Amcığı ıslanmıştı. Sütyenini ve külotunu sıyrarak çıkardı.

Gömleğinin elinden düşmesine izin verdi ve ona doğru adım attı, eğilerek düz, geniş bir dille önce bir meme ucunu sonra diğerini yaladı. Başını kaldırdı ve meme uçları ıslak ve soğuktu, ağzı olmadan acı verici bir şekilde sıkıydı. Çenesini yatağa doğru uzattı. "Dizlerinin üzerine çök. Baş aşağı. Kır yukarı."

Pansy kısa boyluydu ve dört kişilik yatak uzun boyluydu. Üzerine tırmandı ve omzunun üzerinden adamın pantolonunu çıkarışını izledi. Aleti sertleşmiş ve gerilmişti. *Güzeldi*. Yerine kıvrılırken dudağını ısırды, bir yanağı düzdü, sert meme uçları altındaki kumaşa sürtünüyordu, bir elini bacaklarının arasına sokup klitorisini ovarken gözleri kapanıyordu.

Pansy okulda seksin daha kolay olduğunu hatırlıyordu. Daha iyi değildi- Salazar, genellikle çok daha kötüydü. Ama yeni ve heyecan vericiydi ve etrafındaki herkesin son derece azgın ve büyük ölçüde denetimsiz olması yetenek için etkili bir ikame. Sonra savaş oldu ve Pansy o zamandan beri hiç rahatlamadı. Seks yapamayacak kadar sarhoş olmadığı sürece aklından hiç ama hiç çıkmıyordu. Her zaman endişeliydi, her zaman ne kadar İşlerin daha da kötüye , kontrol etmesi gereken her şey üzerinde ne kadar az kontrolü olduğunu. Aynı anda hem yorucu hem de tedirgin ediciydi. Kendine dokunmaya çalıştı ama ne konsantre olabildi ne de kendini bırakabildi.

Pansy'nin beyninin pes edip tadını çıkarmasına izin vermesi için çok şey olması gerekiyordu. Biraz yardıma ihtiyacı vardı. Ve Longbottom ona ihtiyacı olanı vermekte iyiydi.

Pansy klitorisini ovuşturuyordu, hava ıslak, açıkta kalan amcığının üzerinde soğuktu, Longbottom'ın iri, sıcak ellerinin kıcını iki yanağından avuçlayıp daha da açtığını hissettiğinde ve sonra sıcak-çok sıcak-ağzı amcığının üzerindeydi, dili yalıyor ve arkadan onu tatmak için içeri giriyordu. Kız yatağına doğru iç çekerken ve klitorisini ovuştururken, Longbottom onu yaladı ve sonra da dili agresif ve ısrarcı bir şekilde kızın göt deliğini yalamaya başladı ve kız daha sert nefes almaya başladı.

Dili önce düz, sonra sert bir şekilde daireler çiziyor, iç çekiyor, nefes nefese kalıyordu ve sonra adam amını yalarken, tükürükle kayganlaşmış başparmağının ucu göt deliğinin üzerindeydi, daireler çiziyor, daireler çiziyor ve test ediyordu.

Kıcını havaya kaldırdı, sert meme uçları yatağa sürtünüyordu. Adamın dili amının derinliklerindeydi ve başparmağı itti, itti ve soktu. Pansy derin bir nefes verip gevşedi ve adam başparmağını daha da içeri itti.

Pansy beyninin yavaşladığını, gerginliğinin azaldığını hissetti. Longbottom başparmağını kızın kıcına sokarken ve kız klitorisini ovarken, diğer eli hâlâ onu kavrarken, Longbottom kızın amını yalıyor, emiyor ve ısıırıyordu. Adam acele etmedi ve kızın düşünceleri duruldu; kızın tek yapması gereken kıcını havaya kaldırıp klitorisini ovmaktı ve Longbottom onu ne kadar hızlı parmaklayacağına, ne kadar sert ve ne kadar uzun süre amını yalayacağına karar verdi. Klitorisi şişmiş ve kayganlaşmıştı, amı kasılıyordu, gerilmiş göt deliği hoş bir şekilde dikkat dağıtıyordu.

Sonunda, amcığını öptü ve başparmağını kabzasına kadar içeri itti, başını kaldırıp arkasına geçerken uzun parmakları kışına yayıldı. Onu kış deliğinden tutarak yukarı çekti, istediği yere yerleştirdi ve sonra siki kaygan amcığına doğru itmeye başladı, başparmağı kışındaydı ve sonuna kadar iterken onu yerinde tutuyordu. İç çekti ve kıvrandı, onun Meme uçları sertleşti, göt deliği adamın başparmağında sıkılaştı. Aleti büyüktü, çok büyüktü, onu geriyordu ve kendisini ona doğru itti, onu doldurduğunu hissetmek istiyordu.

Sonra siki sonuna kadar girmişti, başparmağı sonuna kadar girmişti ve kadın klitorisini ovuşturuyor, onu sıkıyordu. Dolu. Adam sikini yavaşça içine sokup çıkarıyor, başparmağı onu yerinde tutuyor, dikkatini dağıtıyordu ve sonra daha hızlı pompalıyor, başparmağı içine giriyordu ve kadın aklını yitirmiş, kendini ona siktiriyor, sikiliyordu. Düşünmesine gerek yoktu, sadece kendini sikmesine izin verdi, sadece onu istediği gibi sikmesine izin verdi ve sonunda boşalıyordu. Ve klitorisinin üzerindeki parmakları hareketsiz kaldığında, elini onunkinin üzerine sıkıştırdı, başparmağını ondan çekti ve ağırlığını onun üzerine itti, ikisini de yatağa çöktü, böylece sertliğe karşı spazm geçirebildi.

Elinin baskısı, amcığı sikinin etrafında sıkılaşıyor, üzerindeki cüssesiyle her şey dolu ve ağır hissediyordu. Kendini geriye itti ve onu ters çevirdi, titreyen ve titreyen klitorisi artık dokunulamayacak kadar hassasken, içinden çıkan şeyi yalamak için hızla alçaldı.

Yaladı, yaladı ve neredeyse titremesi bittiğinde, sikini tekrar içine soktu ve hâlâ kemiksizken, başı geriye atılmış, göğüsleri zıplarken onu hızlı ve sert bir şekilde becerdi. Zevkle mırıldanıyor, yarı kapalı gözlerle onu izliyordu.

Kendini çok rahatlamış hissediyordu ve

O kadar gergindi ki -gergin karnı, sert göğsü, kaslarla dolu kolları, kalçalarını kavrayıp içine damarları geriliyordu. Kadın amını ona doğru sıktı ve adam küfredip onu daha sert sikmeye başladığında gülümsedi. Kadın o kadar rahatlamıştı ve adam o kadar çaresizdi ki... bu çok güzeldi. Adam çok güzeldi. Çok hoşuna giden bir şekilde erkekti -tüm kasları, damarları, misk kokusu, kirli sakalı, çenesinin sert çizgisi, nasırlı elleri ve hassas gözler. Onu tutacaktı. Onun içine boşalmak istiyordu.

Ŗu anda kötü bir Ŗekilde ve ona izin verecekti. Ona ne isterse yapmasına izin verecekti. Onu çok iyi tatmin ediyordu. Onu elinde tutacak ve bol bol sikecekti.

Kadın amını Pansy'nin üzerine bastırdı ve Pansy boğalıncaya kadar sert ve hızlı bir Ėekilde içine girdi, Pansynin zerine yığıldı. Sonra onu sertçe, diliyle öptü, kız onun saçlarını çekti, o da çenesini ve boğazının hizasını öptü, "Mkemmek, çok mkemmek Pansy," diye mırıldandı. AĞırlılığını kaydırđı, siki hâlâ kızın içindeydi, n kolu kızın başının yanındaydı, onu yukarıda tutuyordu ve alçak sesle, kızın kulağına, "Bir dahaki sefere parmaklarken kıını becereceğim," dedi. amcık."

Mırıldandı. "nce sikini yalayabilir miyim?" diye tatlı tatlı sordu, parmak uçlarını adamın yan taraflarında gezdirerek titremesini sağladı.

"Evet."

"Pekala."

Güldü, Pansy'nin yüzünü öptü, sonra da kollarını ona dolayabilmek için onu tutup üzerine yuvarladı. "Mkemmek, çok çok mkemmek, Pansy."

Evet, onu tutuyordu.

Bölüm Sonu Notları

CW: İnternetteki kadınların aldığı küfürlü yorumları yansıtan ulumalar.

CW: Draco mastürbasyon yapmaya ve fanteziler devam ediyor.

CW: Draco ve Pansy erken cinsel aktiviteye / reşit olmayan sekse atıfta bulunur. Bu hikayede Slytherinlerin oldukça genç yaşta seks yapmaya başladıkları varsayılıyor çünkü

(a) yatılı okul (b) kişilik bozuklukları (gölge yok) (c) ergenliklerinin sonlarında anlaşmalı evliliklere kilitlenmeyi bekliyorlar ve (d) Draco, hayatı Karanlık İşaret ve Kaybolma Dolabı tarafından ele geçirilmeden önce Hogwarts'ta fanon Slytherin Seks Tanrısı ününe sahip olmak için erken başlamak zorunda kaldı. Bu, Draco'nun neyin normal olduğuna dair hissiyatını yansıtmak içindir, onaylamak için değil.

CW: Bölüm sonundaki açık seks sahnesi - anal parmaklamayı sevmiyorsanız atlayın.

Bölüm 6

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

19 TEMMUZ 2003 CUMARTESİ

Leech'in geldiğini duyduğunda Theo çoktan loş ofise girmişti. Leech kilidi açıp içeri adımını attı, kapı hafifçe kilitlendi, cüppesi hışırdayarak yığılı kasaların ve evrakların arasından geçip darmadağınık masasına doğru ilerledi.

Theo'nun misafir koltuğuna uzanmış, bir bacağını diğerinin üzerine atmış, dirseklerini koltuğun kollarına dayamış, asasını parmaklarının arasında döndürdüğünü gördüğünde irkildi ve hareketsiz kaldı.

"Nott." Yüzü boştu ama sesi gergindi.

"Selam, Sülük." Theo asasını çevirdi. "Bir listeye ihtiyacım olacak." Ve iğrenç bir şekilde gülümsedi.

Hermione kendisinden ne beklendiğini biliyordu. Malfoy'a ona ne yapacağını söyleyemeyeceğini göstermek için eski bir tişört ve muggle kotu giyip en eski spor ayakkabılarını giymesi bekleniyordu. Goblinler ona okuldan kaçan bir altıncı sınıf öğrencisi gibi davrandıklarında Hermione gücenecek, Malfoy da ona sözde zeki bir cadıya göre ne kadar kalın kafalı olduğu konusunda nutuk , Hermione de oflayıp puflayarak meydan okuyacak, bir yandan da yüzüne inat burnunu kesecekti.

Diğer seçeneği seçiyordu; onun oyuncak bebeği gibi giyiniyor ve işe yaradığında ona kızıyordu.

Siyah giymişti. İnce kesimli bir elbise. Narin, modaya uygun yazlık elbiseler. En yüksek topuklu ayakkabıları, yastıklı. Safir kolye. (Hesaplanmış bir risk. Safir kolye.

Goblinler büyücünün işlerini sahiplenmesini takdir etmezler ama parçayı tanıdım.) Buklelerindeki kıvrımları büyüyle yok etti. Dudak boyası sürdü. Malfoy'un yoksul koğuşı gibi görünmeyecekti.

Ortak oturma odasına girdiğinde, Malfoy koltuğunda yılan hokkabazlığı yaparak bekliyordu. Kız kapıyı arkasından kapattığında kaldırdı ve yanındaki minderin üzerinde kıvranan kütleyi yok ederek ayağa kalktı. Siyahlar içindeydi, Azkaban dövmesi solgun boğazında belirgindi, saçları alına dökülmüştü. Gözleri kızın üzerinde gezindi, dudak lekesinde, kolyede oyalandı. Sadece "Gidelim mi?" dedi.

Leaky Cauldron'a doğru ilerlediler, kız her baktığında gözleri onun köprücük kemiğindeydi ve floo'dan çıkıp her zamanki kaosun içine girdiler. Malfoy dirseğinden tutmuş, onu hızla Diagon Yolu'nun dışına doğru götürüyordu; Malfoy'un kemikli parmaklarından çok uzakta olmayan, ona Bellatrix'i hatırlatan yara izinin sızlayıp battığını hissedebiliyordu.

"Gerginsin," diye tısladı Malfoy, sanki kendisi gergin değilmiş gibi.

Gringotts önlerinde belirirken Hermione, "Goblinler beni sevmiyor," dedi. Gergin olmasının en az beş nedeninden biriydi bu.

"Ne zaman yeni güvenlik protokollerinin sebebi bizzat sen olsan böyle olur." Malfoy girişi çevreleyen müşterileri tararken, "Ve hapse gönderdikleri kişi de benim," diye mırıldandı.

Beyaz mermer, beyaz basamaklar ve sonra parlatılmış bronz kapılar. Malfoy lanet olası elini sırtına koyarak onu içeri soktu, zayıf sabah güneşi yerini mum dumanına, uzun vezne masalarına, pirinç terazilere, Hermione'nin karo zeminde tıkırdayan topuklu ayakkabılarına bıraktı. Malfoy onu tuttu. Karanlık, zengin bir şekilde döşenmiş bir ofise götürüldüklerinde yakınlaştılar - vücudu ona doğru eğilmişti, sırtına ve dirseğine hafifçe dokunarak onu hafifçe önüne çekti. Hogwarts koridorlarında kızları elleyen çocuk ne zaman bu adam olmuştu?

Malfoy onu sandalyesine kadar uğurladıktan sonra solundaki oturdu ve Hermione'ninkinden çok daha sert bir ses tonuyla toplantıyı yönetmeye başladı. Ne istediği konusunda kendinden emin bir şekilde konuştu ve onay için Hermione'ye baktı. Evliliğe getirdiği tüm mal varlığının yanı sıra gelecekteki maaşını ve faizini de hesaplarken Hermione şaşkınlıkla başını salladı.

"Neden karımın orijinal talimatlarına ?" diye sordu. "Bayan Malfoy'un kasalar üzerindeki yetkisi benimkine eşit. Bunu kanıtlamak için neyi imzalamam gerekiyor?"

Bankacıları huysuzca daha fazla evrak hazırlarken Hermione Malfoy'a baktı ama Malfoy Hermione'nin bakışlarına karşılık vermedi. formları karıştırdı ve Malfoy kanlı Malfoy Hanesi mühür yüzüğüyle parşömeni imzalayıp mühürledi.

Sonra ayağa kalktı ve onu sandalyesinden kaldırıp ofisten dışarı, lobiye doğru götürdü.

Dışarı çıkar çıkmaz ona döndü. "Bu da neydi Malfoy?"

"Ne demek istiyorsun?" Kafası karışmış ve sinirlenmiş görünüyordu. "Taleplerinizi yerine getirdim."

"Benden ciddi inanmamı isteyemezsin," diye mırıldandı sıkılmış dişlerinin arasından, "bana yüzlerce yıllık Malfoy altınlarının kontrolünü verdiği."

Ona doğru eğildi ve şimdi Gringotts merdivenlerinde yüz yüze gelmiş, birbirlerine kenetlenmişlerdi.

"Haftalık olarak gözden geçireceğim küçük bir ev bütçesi mi istediniz? Siz Leydi Malfoy'*sunuz, personel* değil," dedi küçümseyerek, sonra sesi alçaldı. "Ama gerek yok, değil mi? Bir leydi gibi görünebilirsin -güzel, güçlü, benim için gerçek bir eş- ama benim lanet altınima dokunmaktansa paçavralar giyip ev elfinin maaşıyla yaşamayı tercih edersin, değil mi?"

Gözleri kızın yüzünde, göğüslerinde ve boğazındaki kolyede geziniyordu.

"Bu doğru," dedi. "Ben senin için *gerçek* bir eş *değilim*. Malikânenezin hanımı olmayı ben istemedim, siz de beni asla seçmezsiniz-"

"Yine de malikânemin leydisisin ve benim için şeyleri yapması için başka biriyle evlenemem." Sesi alçalıyor, hırıltılı bir hal alıyordu ve sol eli şimdi onun pazusunu kavıyordu.

Kadın adama doğru sarsıldı ve adam parmak uçlarını içeri sokarak onu sıkıca tuttu.

"Salazar, yaşının en parlak cadısıyla boyunduruk altındayım ve yaşadığı malikâneden habersiz kalmakta ısrar ediyor." Malfoy eğildi, narenciye ve Karanfil ve sıcaklık ondan yayılıyordu. "Sen benim çarşaflarımda uyurken ve benim suyumda yıkanırken annemin Malikâneyi yönetmeye devam etmesini mi istiyorsun? Evcil hayvan olarak mı tutulmak istiyorsun? Söyle aşkım, ben de seni yatağında tutayım ve o altın amcığını günde beş kez sikeyim. Lütfen söyle kelime."

"Yalvarmaya devam et Malfoy, bana asla sahip olamayacaksın." Saçlarını geriye doğru sallayarak çenesini öne çıkardı. "Ve ben de senin bütün altınlarını vereceğim."

"Dene." Sivri çenesini kaldırıp burnunun ucuyla ona baktı. Elmacık kemikleri sivriydi, güzel ağzı zalimce kıvrılıyordu. "Ben senin

akal eski erkek arkadaş - yüz kalyon harcayıp beni iflas ettiremezsin."

"Hey, Hermione!" diye seslendi bir erkek sesi. "lm Yiyen siki yalamak için para mı alıyorsun?"

"git!" diye bağırdı Malfoy ve ilk fotoğraf onları böyle yakaladı, yüzü hırılıyordu, şakağındaki ve boğazındaki damarlar nabız gibi atıyordu, eli kızın kaldırdığı kolunu kavrıyordu, kız ona karşı mücadele etmeyi bırakıp onu çevirmeye çalışırken muhabire ters ters baktı.

"Draco! Hermione'nin Malfoy kasalarına erişimi var mı?"

"Bayan Granger! Hermione! Malfoy servetine savaş suçlarının tazminatı olarak el konulması inanıyor musunuz?"

"Draco! Buraya gel! Karınızın milyonlarınızı pervasızca harcadığı haberlerine ne diyorsunuz?"

"Draco! Altın Kız'a evlilik öncesi sözleşme imzalattığın doğru mu? Bay Malfoy!"

"Hermione, tatlım! Kimin elbisesini giyiyorsun? Elbiseni! Elbiseni kim tasarladı?"

Onlar içerideyken basın toplanmıştı; şüphesiz Leaky'deki bir patron tarafından uyarılmışlardı. O ve Malfoy hâlâ merdivenlerde, Gringotts'un görünmeyi engelleyen koğuşlarının içindeydiler.

Malfoy Hermione'yi önüne çekerek -dokunuşları artık içeride olduğu gibi hafif direktifler değildi- onu gazetecilerin ve toplanan izleyicilerin arasından bedensel olarak geçirdi, bir kolu Hermione'nin etrafındaydı, eli omzunu kavrıyordu, vücudu sert omzunu ve dirseğini bir kama haline getirecek şekilde açılıyordu. Kadın onu tuttu ve itip kaktı, tüm sıcaklığı, yağsız kasları ve keskin kalça kemikleri, adamın gövdesi onun etrafında bir kafes gibiydi.

Sonra koğuşları temizlediler ve kadın onu iterek uzaklaştırdı, elleri göğsündeydi, topukları kaldırım taşlarında sekiyordu. Gözden kaybolmadan önce gördüğü son şey, adamın topuklarının üzerinde dönerek siyah bir dumana karışmasıydı.

Hermione aklına gelen ilk rahatlatıcı yer olan Flourish & Blotts'a . Kaba bir girişti ama kendine çeki düzen verdi ve sanki sıradan bir Cumartesi günüymüş ve nefret ettiği kocasıyla herkesin önünde kavga ettikten sonra her zaman topuklu ayakkabılar ve safirlerle alışveriş yapıyormuş gibi davrandı.

Kısa süre sonra rol ; elinde okumaya vakti olmayan ama yeniden karıştırmaya da kıyamadığı üç roman tutuyordu. Kalp atışları yavaşlamıştı; artık bilinçli bir şekilde saçlarını öne doğru çekmiyordu. yüzünü ve boynunu gizliyordu. Yine de Malfoy'un sabahki tiyatrosunu düşündü. Düşünsenize, paranızı harcamadığı için birine kızılıyorsunuz. Bu bir tuzak olmalıydı.

Yine de malikânemin leydisisin ve başka biriyle evlenemem-

Kendi isteği dışında Hermione kendini Malfoy'un evlenmeyi beklediği eşi düşünürken buldu. Hermione her zaman boş kafalı bir sosyete budalası ya da bağınaz bir sosyal tırmanıcı olduğunu varsaymıştı. Astoria Greengrass ya da Pansy Parkinson.

Hogwarts eğitimi göstermelikti, görevleri aynı elbiseyi asla iki kez giymemek ve bir varis için Malfoy'u bir kez becermekten ibaretti.

Benim için senin yapmayacağın şeyleri yapmak için. Seks.

Haftalık olarak gözden geçireceğim küçük bir ev bütçesi mi istiyorsunuz? Annemin malikaneyi yönetmeye devam etmesini mi ? Ama belki sadece seks değil.

Malfoy, muggle terimleriyle, bir milyarderdi. Hermione, Narcissa'nın *bütçesi* olan bir *ev kadını* olduğunu hiç düşünmemişti. Malfoy gerçekten de Hermione ne yapıyordu, görevlerinden mi kaçıyor? Malfoy'un düşmanından evini idare etmesini beklemesi çok anlamsızdı. Hermione'nin safkan hayatının makinesinde değiştirilebilir bir dişli olduğunu mu düşünüyordu?

Bir hanımefendi gibi görünebilirsin, güzel, güçlü, benim için gerçek bir eş. Bir hanımefendi, güzel, güçlü, benim için gerçek bir eş. Güzel, güçlü, benim için gerçek bir eş. Gerçek bir eş.

"-Ölüm Yiyen."

Hermione dondu kaldı.

Fısıltı az önce ayrıldığı koridordan gelmişti. *İşte Hermione Granger gidiyor - zavallı şey bir Ölüm Yiyen'le evlenmeye zorlandı.* Muhtemelen öldüğünde insanlar böyle diyordu. O bir kurbandı. Yanlış bir şey yapmamıştı.

Sizi yanımda, yüzüğümü takarken gören halk ne kadar süre böyle hissedecek göreceğiz Bayan Malfoy.

Hey, Hermione! Ölüm Yiyen'e sakso çekmek için para mı alıyorsun?

Hermione hayata döndü, topukları yere vurarak hızla kasaya doğru adım attı. Buradan çıkmalı ve bu giysilerden kurtulmalıydı.

Müdür sıcak bir şekilde gülümserken Hermione yüzünü hoş bir ifadeye büründürdü. "Hermione! Seni tekrar görmek çok güzel. Burada neyimiz varmış. . ."

Tanıdık bir alana geri dönmüştü. Kitaplar hakkında sohbet. En sevdiği kitapçının fikirlerini soruyordu. Yine kendisiydi.

"Bunu Malfoy hesabına , olur mu?" Ona göz kırptı - artık sınırsız bir hesabı olan en sadık müşterisine.

Benim lanet altınıma dokunmaktansa paçavralar giyip ev cininin maaşıyla yaşamayı tercih edersin, değil mi? Ve o da şöyle dedi: Bu doğru.

"Hayır," diye bağırdı Hermione, çok yüksek sesle. "Üzgünüm, ben öderim."

Sadece yarım saat sonra onun kanlı parasını harcamak için tavrı almamıştı. Bu savaşı o kazanmamıştı. Gerçi Hermione onun çoktan kaybetmiş olabileceğini düşündü.

Daha sonra resimleri görecekti.

Bankanın merdivenlerinde birbirleriyle dövüşüyorlar, yüzleri öfkeli ve aşığlayıcı, birbirlerini tutup çekerken çeneleri ve kolları kenetlenmiş, gözleri yanıyor, etraflarındaki herkes görünmüyor, unutulmuş.

Sonra: *Kalabalığın içinde savaşarak ilerliyorlar, Malfoy'un kolu kızın etrafında, vücudu kızını koruyor. Adam soğuk ve katil görünüyor. Kız tutuşmaya hazır görünüyor.*

Düşman gibi görünmüyorlardı. Sanki onlar dünyaya karşıymış gibi görünüyor.

Siyahlar içinde, çeneleri kalkık, dudakları bükülmüş, gözleri nefret dolu. Elleriindeki elmaslar, boğazındaki safirler. Zengin, itibarsız ve tehlikeli görünüyorlardı.

Oh, Godric ... Malfoy'a benziyordu.

Floo yeşil renkte yanıp sönerken Pansy Draco'nun loş çalışma odasına girdiğinde Draco'yu masasının başında, Theo'yu da şöminenin yanındaki kanepeye uzanmış, elinde bir bardak, kucağında turuncu bir kürk yığısıyla buldu.

"Merhaba, otuzbirciler," dedi Pansy, siyah Gucci elbisesinin omuzlarındaki isi fırçalayarak.

"Suçlu," dedi Theo.

"Suçlu," diye onayladı Draco, çok daha az mutlu bir şekilde. Önündeki parşömeni kararlı bir hareketle imzaladı, mürekkebi heceleyerek kuruttu ve bekleyen Ulysses için yuvarlamaya başladı.

Pansy elindeki magazin gazetesini kanepenin üzerine bıraktı. "Dedikodu gazetelerine göre Granger'la ilişkini kesmişsin, Draco."

"Kendi kasasını korumakta ısrar etti," diye itiraz etti Draco, kartal baykuşu tutmaktan başını kaldırarak. "Anahtarı hâlâ onda! Merlin, kazanamıyorum."

Theo gazeteyi aldı ve bir kahkaha patlattı. "Ve yine de savaşmaya devam ediyorsun."

"Hiçbir fikrin yok," dedi Draco karanlık bir sesle ve Ulysses'i pencereden dışarı gönderdi.

"İyiliğimi yapıyorum," dedi Pansy. "Şimdi bir baykuş gibi gidiyorum."

"Daha yeni , Pans! Bir içki al!"

"Yapma." Sırıttı. "Longbottom'ın büyükannesiyle buluşacağım ve en iyi şekilde davranacağıma söz verdim."

"Yani ona büyü mü yapacaksın?"

"Hayır, Theo!" Adamın koluna vurdu. "Aslında küçük, yaşlı bir kadına bir saatliğine iyi davranabilirim. Derslerim vardı!"

"Peki annen?" diye sordu Draco, defterinden başını kaldırarak.

"Hayır, bir saat boyunca ona iyi davranamam," dedi Pansy küçümseyerek.

"*Demek istediğim*," dedi Draco, "Longbottom'ı annenle ne zaman tanıştıracaksın? Biliyorsun-" Bir kaşını kaldırdı. "Longbottom'ın Ölüm Yiyenleri avladığını biliyorsun. Bunu biliyorsun, değil mi Pansy?"

Elini kalçasına koyarak çenesini uzattı. "Yani," dedi küstahça, "onları tanıştırmamı ve doğanın akışına bırakmamı mı öneriyorsun?"

Draco ve Theo karşılıklı bakiştılar, Theo'nun yüzü geniş bir sırıtışa dönüştü.

"Longbottom'ın evi temizlemesine yardım edip etmeyeceğini merak ," dedi Draco arkasına yaslanarak.

"Elbette iyi bir eş nasıl temizlik yapılacağını bilir," diye burnunu çekti Pansy (temizlik yapmayı bilmiyordu). "Parkinson malikânesinin biraz havalandırılmaya ihtiyacı var."

"Güzel," dedi Theo bir sonra kararlılıkla. "Bu iyi, Pans. Longbottom'la aranızın düzelmesine sevindim."

"Teşekkürler Nott," dedi Theo'ya sevgiyle bakarak. "O sadece-"

Pansy'nin bakışları yumuşarken Theo ve Draco birbirlerine ihtiyatlı bir bakış fırlattı. Yakın zamandaki bir anısını yeniden yaşıyormuş gibi iç çekti.

Sonra ve floo'ya dönmeden önce onlara iki parmakla selam verdi. "Görüşürüz, ezikler."

Ateş yeşil renkte parladı ve Draco ile Theo onun gidişini izlediler.

Theo Draco'ya döndü, yüzü düşünceli bir ifadeyle kanepede kayıyordu. "Pansy'yi becerdikten sonra hiç daha iyi davrandı mı?" diye sordu.

"Hayır," dedi Draco. "Bu onu daha da acımasız yaptı."

Theo ona ciddiyetle baktı. "Demek Longbottom yatakta gerçekten iyiymiş."

"On beş yaşındaki benden daha iyi." Draco tüy kalemmini yere attı ve içini çekti.

"Peki ya on dört yaşındaki sen?" Theo kıs kıs güldü.

"Ben hiç on dört yaşında olmadım," diye burnunu çekti Draco. "Ama Longbottom'ın kafasının arkasından kelepçeleneceğini sanmıyorum."

Theo homurdandı ve ateş viskisinden bir yudum aldı. "Granger' bunun masada olduğunu söyle, belki o da seninle uğraşır."

"Beni sadece herkesin içinde dövüyor," dedi Draco, tüy kalemını tekrar eline alarak.

"Yalvarmayı düşündün mü?"

"Theo, tek yaptığım bu!" dedi Draco, şaka yapıp yapmadığından emin değildi. Tek yaptığı buymuş gibi geliyordu. Akşam henüz çökmemişti, öğleden sonra güneşi hâlâ kurşunlu pencerelerden içeri süzülüyordu ama oda şimdiden kasvetli hissettiriyordu.

Theo deri ayakkabısının burnunu İran halısına vurdu, bir eli de turuncu iğrenç hayvanın tüyleriyle meşguldü. "Buraya gel ve dizlerinin üzerine çök. Tekniğini görmeme izin ver."

"Bunun *senin* üzerinde işe yarayacağını zaten biliyorum."

"Bende her şey işe yarar." Theo omuz silkti. "Ben bir fırsatçıyım."

Draco defterini kapatırken, "Ve hiç kimse bu fırsatı geri çevirir mi?" diye mırıldandı.

Theo başını bir o yana bir bu yana eğerek zihnindeki gözden geçirdi. "Okuldaki bazı çocuklar. Blaise. Flint beni dövdü. Hiç rahatsız etmedi. Crabbe ya da Goyle." Sonra sııttı. "Kızlar değil ama."

Draco'nun gözleri Theo'nun kucağında mırıldanan düz suratlı canavara kaydı. "Hayır- Bana söylemeliydin."

Theo kaşlarını kaldırdı. "Ben yapmazdım. Kısıtlı bölümde benimle anlamsızca sevişmesine izin verirdim, muhtemelen biraz ağlardım, sonra ders notlarını karşılaştırır ve kompozisyonlarımızı bitirirdik ve bana son sözleri 'o Malfoy denen herife söyleme yoksa taşaklarını patlatırım' olurdu."

Draco'nun gözleri kısıldı. "*Ne demek istiyorsun-*"

"Bu teorik bir alıştırma dostum. Sadece ikimizin de ona çok kötü davranacağını söylüyorum."

Draco'nun aklı çoktan snitch'in peşine düşmüş, Nott'un Slytherin ortak salonunda yanına gelip Hermione Granger'la yasak bölümde seviştiğini söylediğini hayal ediyordu. Draco *her şeyi* bilmek isterdi. Bunu nasıl başarmıştı? Sütyenini çıkarmış mıydı? Göğüsleri Draco'nun şüphelendiği kadar iyi miydi? (Hâlâ bilmiyordu.) Sesi neye benziyordu? Önce ona sakso çekmiş miydi? Milyonlarca soru sorardı. Sonra da bunu kendisi yapmak isterdi. O tüyü Nott'un şapkasında bırakmasına imkân yoktu.

Onun da buna izin vermesine imkân yoktu. Bu Draco'nun hiç düşünmediği zorbalık ve kendinden nefret etmeyi gerektirirdi.

-Evet, bunu yapabilirdi. Görünüşe göre şimdi değil, çünkü hâlâ karısıyla yatmamıştı. Ama on beş yaşındayken? Theo'yu kıskanırken? Potter'la şiddetli bir rekabet içindeyken? Onu merak ederken? Evet. Onun baştan çıkarılabileceği hiç aklına gelmemişti. Eğer Theo bunun mümkün olduğunu kanıtlasaydı, hemen harekete geçerdi. O kütüphanede kızın üzerine atlardı. Sonra da Gryffindorklar'ın beynini siktiğini Aziz Potter'ın yüzüne vururdu. Tüm Slytherin ortak salonuna prova ettirdiği bir şarkıyla, bir rozetle bunu tüm okula yayacaktı.

Yani, evet, ona korkunç davranabilirdi.

O da bunu biliyordu. İşte bu yüzden -şimdi ona çarpmıştı- şu kendisine dokunmasına izin vermemesinin nedeni buydu. Onun ilgisinin, izin verirse kendisiyle alay etmesine yol açacağını düşünüyordu. Önce ona izin vermezse aksini asla kanıtlayamazdı. Ve bunu yapacak kadar ona asla güvenemezdi.

Draco inledi. Geçmişinin bedelini ödemeyi asla bırakmayacaktı.

"Ağlamayı denedin mi?" diye sordu Theo. "Kızlar buna bayılır."

Molly ve Ron neşeyle Malfoy'a iftira atıyor, onun gelincik suratını, ağlak korkaklığını, malikânedeki gülünç albino tavus kuşlarını alaya alıyorlardı.

Draco Malfoy Neden En Kötüdür albümündeki en iyi şarkılar.

Hermione de onlarla birlikte güldü, kalın çay bardağını elinde tutuyor, Yuva'nın rahatlığının ve tanıdıklığının tadını çıkarıyordu. Sızdıran'dan süzülerek gelmiş ve hemen Ginny'nin geride bıraktığı eski bir tişört ve muggle taytını giymişti. (Tayt için Tanrı'ya şükürler olsun, çünkü Ginny ve Hermione'nin kıçları aynı değildi). Ron çok geçmeden Harpies atkısını ararken ortaya çıktı.

Ama Ron ve annesi bu saman adam Malfoy'u parçaladıkça, Hermione yanlış anladıkları ayrıntıları düzeltme dürtüsüne daha fazla direnmek zorunda kalıyordu.

"Züppe herif kıymetli altınlarına el koymandan korkuyor, öyle mi?" diye homurdandı Ron.

"Daha çok kırgın gibiyim, istemiyorum!" Hermione gülerek söyledi.

Ron burnunu kırıştırdı, gözleriyle onu ve elindeki yüzüğü taradı.

"Narcissa Fransa'ya kaçtı, değil mi?" Molly alay etti. "Seninle aynı evde kadar bağınaz. Muhtemelen gümüşlerini çalacağını düşünüyor. İpek döşemelerini kirleteceğini."

O da aynı şeyi düşünmüştü ama Hermione sadece bir kahkaha atabildi. Molly Hermione'ye onun tarafında olduğunu söylemeye çalışıyordu, ama bazen

konuştuğunda Hermione sadece Molly'nin ona diğer insanların onu ne kadar itici bulduğunu hatırlattığını duyabiliyordu.

Narcissa'nın özenle yazılmış hoş geldin mektubunu, Malfoy'la bir gün karşılıklı saygı bulabileceklerine dair umudunu düşündü. Malfoy'a saygı duymak için

Ama Hermione, Narcissa'nın aşk hakkında süslü sözler yazmadığına ya da Malfoy'la bu barda buluşabileceklermiş gibi davranmadığına memnundu. Hermione, Narcissa'nın görücü usulü evliliğini bir şekilde anlayabileceği düşüncesiyle göğsünde bir burkulma hissetti. Hermione'nin kendi annesinin anlamayacağı bir şekilde -korkunç bir düşünce-.

Hermione annesine, bağınaz okul kabadayısı faşist savaş düşmanı ile evlenmeye zorlandığını ve bunu savaşın yaşandığı dünyayı terk etmeye dayanamadığı için yaptığını söylediğini hayal etmeye çalıştı. Kaybetmeye dayanamadığı sihir artık asla iyileşemeyeceği bir travmaya ayrılmaz bir şekilde bağlıydı ve de bunu muggle dünyasına tercih etmişti. Ailesinin yaşadığı dünyayı.

Annesinin yüzündeki kuşkulu ifadeyi hayal edebiliyordu. ("Tatlım, *seni* karanlık bir büyücüyle evlenmeye *zorluyorlar* da ne *demek*? Sadece *gel eve* ve üniversiteye git!")

Hermione, Narcissa'nın savaş sırasında Hermione'nin başına gelenler için duyduğu üzüntüyü ihtiyatlı bir şekilde ifade edişini, Hermione'nin Malfoy'un okuldaki mutlu anıları. Malfoy'un artık Hermione'ye sadık bir koca olacağına dair güvence veriyordu. Narcissa, Draco'nun kışında güneşin parladığını düşünüyordu ama Hermione'nin onun için yeterince iyi olmadığına dair tek kelime etmeden, Hermione'nin beğenisini kazanması gerekecekmiş gibi yazmıştı. Hermione, eski moda düğün basmakalıp sözleri, diye düşündü.

Molly, "Lucius ve Narcissa, Draco'nun senden bir çocuğu olması fikrine çok kızmış olmalı," diye düşündü.

"Anne!" diye inledi Ron, kupasını yere bırakırken.

"O yetişkin bir kadın, Ronald! Kocasıyla birlikte yaşıyor. Olur böyle şeyler. Ben senin yaşındayken-"

"Evet, evet, anne! Sen benim zaten on dördümüzün de sahibiydin." Ron gözlerini devirdi. Sonra sivri bir bakışla: "Mione onun kendisini hiçbir şeye zorlamasına izin vermezdi."

"Muhtemelen mirastan mahrum etmek için harekete geçmiştir, ikinci olarak da seni zor durumda ," diye kokladı Molly, bir çay havlusuyla uğraşarak.

Evlilik sırasında doğacak tüm çocuklar Malfoy soyadını taşıyacaktır.

Malikânenin bir gün siz ve çocuklarınız için güven ve huzur dolu bir yer olması büyük dileğimdir.

Annem evin her odasında ve mutfakta iki kez sevişeceğimizi ve bir varis üretme yolunda ilerleyeceğimizi umuyor.

"Muhtemelen," dedi Hermione.

Düşüncesizce Burrow'a gelmişti çünkü Flourish & Botts'ta dururken Hermione göğsünün ortasında, artık anne babası olmadığını bilmenin -tekrar-ezici ağırlığını hissetmişti. Ani bir gerçekdışılık hissiydi bu; onların gittiğine inanmadığı ve bu gerçeğin şu anda bile hâlâ çok çığ, çok taze, inanılmaz geldiği bir andı.

Savaş sırasındaki dehşeti ve çaresizliği yüzünden anne ve babasının kendisiyle ilgili anılarını bir daha asla geri getirilemeyecek şekilde yok etmişti. Onları güvende tutmaya o kadar kararlıydı ki, onları sonsuza dek kaybetmişti; onların acı çekmesinden o kadar korkmuştu ki, bir ömür boyu sürecektir bir acıyı kendi üzerine yığmıştı. Hermione her gün kendi elleriyle yetim kaldığını hatırlamak ve kabullenmek zorundaydı. Yarası gibi, bu da değiştirmeyi takıntı haline bir gerçektir. Bu sadece işleri daha da kötüleştirir. Fakat Göğsündeki ağırlığın onu bir kara delik gibi yutacağını düşündüğü anlar oldu.

Hermione kendine annesinin olmadığını ama *bir* annesi olduğunu hatırlatmıştı. Molly'yi görmeye gelmişti. Molly de ona sarılmış, koşuşturmuş, giyecek bir şeyler bulmasına yardım etmiş ve ona bir fincan çay yapmıştı. Şimdi Molly ve Ron, Hermione'ye kendisinin en iyisi, Malfoy'un ise en kötüsü olduğu konusunda güvence vermekle meşguldüler ve bu arada Malfoy'a yaptıkları gibi Hermione'yi de sık sık aşağılıyorlardı.

Pansy, Longbottom'ın endişe verici derecede rustik taş kulübesinde el işlemeli bir koltuğa oturmuş, boynunu öpüyordu. Elleri Pansy'nin kaburgalarında, sert ve sabit bir şekilde mırıldanıyordu, "Pansy... etkileyici, heybetli Pansy. Taşlaştırmacı... dehşet verici... büyüleyici Pansy. ."

Mutlu bir şekilde iç çekti ve adamın çenesini yaladı.

"Büyükannem seni sevdi," dedi.

Gülümsedi ve onun dudaklarını öptü. "Sana kibar olabileceğimi söylemiştim." Ama sonra gülümsemesi kesildi. "Neville," dedi.

"Hmm?"

Longbottom onun gözlerinin içine bakmak için yana kaydı ve birden nefesini tuttu. "Annemin düğüne gelmesini istemiyorum."

"O zaman davetli değil."

"Ama üzülecek." Kaşlarının çatıldığını hissedebiliyordu.

"Bunlar onun duyguları, senin değil," dedi sakın bir sesle. Avuçlarını adamın göğsüne dayamıştı. Adam sıcak ve sertti ve hâlâ belli belirsiz

Sera, yemekten sonra bile.

"Ama insanlar ne diyecek?"

"Bu onların işi."

"Hmmm." Dudağını çiğnedi.

"Ne istediğini zaten biliyorsun," dedi, yüzü sakın ve ona karşı açıktı. "Ne istersen onu yapacağız."

Başını salladı ama kaşlarının birbirine yaklaştığını, çenesinin gerildiğini hissedebiliyordu. Bu kadar basit olduğunu biliyordu ama annesi söz konusu olduğunda bu kadar basit hissetmiyordu.

"Caziben işe yarıyor." Parmağını kızın alt dudağındaki koyu kırmızı ruja dokundurdu. "Zeki, becerikli Pansy ..."

Dudaklarını açtı ve parmağını yaladı. Emebilmesi için parmağını ağzına soktu.

"Pansy," dedi nazikçe. "Şimdi sikimi çıkarıp ağzını sikeceğim. Bu seni endişelenmekten kurtarır mı?"

Parmağının etrafında başını salladı.

"Pekâlâ." Parmağını yavaşça dudaklarından çekti ve öne doğru eğilip onu ağzı açık ve telaşsız bir şekilde öptü. Sonra ayağa kalkarken onu kendine çekti, bacakları beline dolandı, kolları boynuna dolandı. Onu yatak odasına taşıdı.

Adam yatağın yanında durup onu öperken kadın yatağın üzerine diz çöktü ve elbisenin korse önünü her bir kanca ve göz kapağını açarak çözdü. Eteği kalçalarına kadar sıyırdı ve sonra elbiseyi başının üzerinden çekerek bir kenara fırlattı.

Adamın nasırlı elleri kadının göğüslerindeydi, kadın adamın gömleğinin düğmelerini açıyordu.

Onu öperken eli külotunun ince ipeği arasından klitorisine dokunmak için aşağı indi.

"Sırt üstü yat," dedi sessizce. "Başını yataktan kaldır."

Dudaklarını ısırarak külotunu çıkardı ve adamın gömleğini, ayakkabılarını, çoraplarını, pantolonunu emin ellerle izledi. Aleti sertleşmiş ve parlıyordu.

Beklentiyle titreyerek saçlarını savurdu ve yatağın üzerinde sırtüstü, dizleri yukarıda, başı kenardan sarkacak şekilde kıvrıldı.

Başına kan hücum etti, garip bir his. Dudaklarını yaladı ve klitorisini ovmak için bacaklarının arasına uzandı.

Sonra parmakları kızın boynundaydı. Boğazını okşadı, parmak uçları teninde hafifçe gezinirken diğer eli sikinin üzerindeydi. İçini çekti, kendi içine gömüldü, adamın dokunuşu boğazında, köprücük kemiğine kadar indi ve tekrar yukarı çıktı. Parmaklarını çenesinde, dudaklarında gezdirdi. Kadın ağzını açtı ve adamın parmak uçları içeri kaydı, tükürükle kayganlaşmış alt dudağını nazikçe aşağı çekti.

Sonra parmakları geri çekildi ve siki oradaydı ve dili kıvrılıp başındaki ön spermi yalıyordu, kendi başı kanla ağırlaşmıştı, klitorisi elinin hızlı, sabit baskısıyla vızıldıyordu. Kadın adamın sikini yaladı ve adam yavaşça ağzına bastırdı, kadın çenesini gevşetip burnundan nefes almaya konsantre oldu.

Aleti ağzını doldurdu ve dili otomatik olarak, içgüdüsel bir şekilde hareket ederek etrafında dönmeye başladı. Düşünmesine gerek yoktu. Hareket etmek zorunda bile kalmadı. Sadece klitorisini ovuşturdu, burnundan nefes aldı ve çenesini gerdi, başını sarkıttığında dudakları doğal bir şekilde açıldı Yatağa uzandı ve ayağa kalkıp sikini kızın ağzına ve boğazının pürüzsüz çizgisinden aşağı kaydırıldı.

Onun üzerine eğildi, elleri göğüslerindeydi, parmak uçları sert göğüslerini sıyrıyordu. Ağzını sikerken meme uçları ve klitorisine dokundu ve diğer her şey kayboldu. Neredeyse hiç düşünemiyor ya da nefes alamıyordu ve bu mükemmeldi. Sonra

Yaralı elleri amcığına doğru hareket ediyordu ve üzerine eğilip ağzını daha hızlı sikerken, parmaklarını içine pompalarken parmakları içine kayıyordu. Ağzını ve amını sikiyordu ve sonra boşalıyordu, hareketsizleşiyordu, titriyordu ve elini amının üzerine sıkıştırdı ve her şey kasılırken ve sonra dalgalar halinde geri dönerken hareket etmeyi bıraktı.

Sonra kendini dikkatlice ondan çekiyordu, onu yatakta döndürmek için itiyor ve çekiyordu, böylece aşağı inip onu yiyebiliyordu ve sonra kemiksizdi ve ayakta duruyordu, onu sert ve hızlı bir şekilde beceriyordu.

yatağa yatırdı, ellerini kalçalarına koydu, sonra üzerine eğilip boşalana kadar onu becerirken ona destek .

Zor nefes alıyor, titriyordu. "Merlin, Pansy," diye mırıldandı, onun üzerine eğilmişti. Dudakları boğazına dayanmıştı, kalp atışları onların altında hızla atıyordu.

Neville yatağa tırmandı ve onu da yanına çekerek başlarını yastıklara yasladı. Neville onu öpmek için üzerine eğilip elini karnına koyduğunda, Neville parmak ucunu onun çenesine koyarak, "Neville, annemi düğüne davet edemeyeceğimi söyle," dedi.

"Annemi düğüne davet edemezsin, Pansy," dedi ciddiyetle.

"," dedi. "Karar verildi."

---

20 TEMMUZ 2003 PAZAR

Holyhead Harpies locası kızılılarla -Susan Bones Weasley, Ron Weasley, George Weasley- ve Potter'la doluydu. Draco buradaki her erkekle yumruk yumruğa kavgaya tutuşmuş, Potter gövdesini öyle bir yarmıştı ki neredeyse kan kaybından ölecekti. Draco zihinsel olarak güzel bir öğleden sonraya hazırlandı.

Merdivenlerden inerek, karısının saçlarının en önde ve ortada görüldüğü ilk sıraya doğru ilerledi, Potter onun en uzak tarafındaydı. Onu ilk fark eden George oldu, yüzünde hınzır bir sırıtış yavaşça yayılıyordu. Harpiller Falmouth-Draco'nun kulübünde oynuyorlardı ve o siyah bir pantolon, siyah bir düğme ve hava biraz fazla sıcak olmasına rağmen Falcons atkısını takmıştı.

Draco merdivenlerin dibinde durakladı. "Bayan Weasley. Weasley. Weasley. Potter. Sevgilim."

Sesini duyduğu ilk anda karısının başı döndü. "Ne yapıyorsun burada?"

"Davet edildim," dedi basitçe ve onun yanına kaydı.

Başını Potter'a çevirdi, Potter kaşlarını kaldırarak Draco'nun *kim olduğunu sanıyorsun* anlamına gelen bir ifade takındı. Yani karısı onun son kavgalarından sonra ortaya çıkmasına şaşırarak kalmamıştı, Potter ona Ginevra'nın işe karıştığından hiç bahsetmemişti. Harika. Draco, Aziz Potter'ı ne zaman korkakça yakalasa bundan zevk alırdı.

Karısı ona döndü ve Harpy'lerin yeşil ve altın rengi denizindeki beyaz ve gri fulara baktı. "Malfoy, Ginny'ye destek olmak için buradayız."

"Kim?" dedi boş boş.

Spikerin sonoru çatırdayarak canlandı ve Draco tam zamanında geldiğini fark etti.

"Holyhead Harpies, Bayan Harpies'e en içten teşekkürlerini sunar. Hermione Granger Malfoy'a cömert Nimbus 3000 bağışı için tüm takıma süpürgeler. Lütfen bugün burada bizimle birlikte olan Bayan Malfoy'a minnettarlığınızı gösterin!"

Karısı güçsüzce gülümsedi ve stadyumdaki herkes ona dönerken şaşkınlıkla etrafına bakındı, kalabalık coşkuyla tezahürat yaparken Falcons taraftarlarının küçük bir kısmı yuhaladı.

Draco eşarbını düzeltirken hafifçe sırtmasına izin verdi. Dün öğleden sonra gönderdiği birkaç baykuş ve önemsiz miktarda kalyonla, az önce onun ahlaki üstünlüğünü bombardımana tutmuştu.

Henüz bunun farkında bile değildi. Karısı para sahibi olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek üzereydi. İnsanlar onu harcamanızı istiyor, da size kızıyorlardı. Draco'nun mırıldanan yorumları duyabilmesi için genel giriş tribünlerinin çok yukarısındaydılar ama onları hayal edebiliyordu: "Ooh la la-fantezi." "Altından yapılmış olmak güzel olmalı." "Yani Harpy'ler haksız bir avantaj elde ediyor, öyle mi?"

Kutunun içinde George kahkahalarla güldü. ", Hermione! Ferret'in fonlarını bir kez olsun doğru takımı desteklemek için kullandın!"

"Nimbus 3000! Bunlar henüz piyasaya sürülmedi bile!" Keskin bir gözlemci, şu Ron.

Potter'ın gözleri kısıldı ve Draco'yu izleyerek, "Bu tam Malfoy tarzı bir şey, Hermione," dedi.

"Eh, o artık bir Malfoy," dedi Draco, Potter'a bakmak için onun yanından geçerken.

Karısı da gözlerini ona dikti.

Takımlar maç öncesi ısınma hareketleri için sahaya çıkmıştı ve Ginevra kulübeye doğru ilerledi - süpürgeyi iyi kullanıyordu, bunu kabul edebilirdi. (Ginevra'ya)

asla yüksek sesle söylemezdi). Kalabalığın tezahüratları arasında Potter'ı öpmek için locanın korkuluklarına doğru eğildi, sonra da sırtı sahaya dönükken Draco'ya kardeşlerinin kıkırdamasına neden olan bir dizi müstehcen hareket yaptı. Draco, Harpies taraftarlarının iki parmakla verdiği selama karşılık verdi.

-Ama bunu herkesin içinde diliyle yapmayacaktı.

Ginevra göz kırptı ve yeşil üniformasının pelerini arkasından süzülerek hızla uzaklaştı. Draco bir an içgüdüsel bir acı hissetti, boğazına doğru yayılıyor ve onu boğuyordu, quidditch oynamayı çok özlemişti. O kadar özlemişti ki Slytherin takımının yoldaşlığı, sabahın serin havasında derileriyle yürümek, çiğle ıslanmış tertemiz sahanın kokusu Kalabalık kükrediğinde adrenalin ... Nostaljiden midesi bulandı. Bir daha asla o kadar genç ve beklenti dolu olamayacaktı.

Maç başladı ve Draco karısının sinirini bozma kampanyasına girişti. En iyi taktiği, sabırlı bir ton takınmak ve tüm oyunu, quidditch'i hiç duymamış yavaş bir birinci sınıfa anlatır gibi ona anlatmaktı. Maça ne kadar az ilgi gösterdiği göz önüne alındığında Okuldaki standlara , arada bir göz atardı- bunun büyük ölçüde yararlı bir bilgi olduğundan emindi.

"Biliyorum, Malfoy," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, ama çok geçmeden Potter -o gizli ukala- sinsi bir gülümsemeyle söze karıştı, sonra da George ve Ron için açık bir atış oldu, Susan Ron'a baktı.

Profesyonel bir quidditch maçındaydı, acımasızca becermek istediği bir cadıya acımasızca sataşıyordu, George Weasley'yle dirsek sürüyordu - Salazar, gençken ikizlere hayrandı, tüm Slytherin'ler öyleydi- ve Susan Bones çığlık attığında ve Draco'nun yüzü acıyla patladığında çok iyi bir gün geçirmeye başlamıştı. Kafası arkaya doğru çatladı.

Bu takımı tamamlamak için ihtiyacınız olan şey suratınıza bir smaç.

Kahrolası Dişi Gelincik ona tuzak mı kurmuştu?

Başı öne doğru savruldu ve sonra oturduğu yerden bir dizinin üzerine kaydı, elleri mahvolmuş yüzünün etrafındaydı -bu şerefsizler lanet olası burnunu kaç kez kırabilirdi ki?

"Malfoy! Merlin, göster bana- Malfoy, bakayım-"

Karısı ayaktaydı, üzerine eğilmişti ve sonra parmakları onunkileri kurcalıyordu ve ona lanet olası trol lanet olası yarım akıllı sırtından bıçaklayan kızıl saçlı arkadaşlarının onu öldürmeye çalıştığını haykırıyor ve ellerini itiyordu -gözleri kararırken ve burnundaki kan boğazından aşağı süzülürken birbirlerine gülünç bir şekilde tokat atıyorlardı- ve sonra onu saçlarından yakaladı ve başını geriye *çekt*i.

"Siktir git!" diye bağırdı, elleri bacaklarını kavramak için düştü - sertçe dizkapakları muggle kotunun altındaydı- onun üzerinde dururken, bir eli harap saçlarını acıyla yumrukluyordu. Ağzı açıktı, çenesi öne doğru itilmişti -başını geriye atmıştı, kırık burnundan nefes alamıyordu- ve ona dik dik baktı.

Kahverengi gözleri altın rengiyle beneklenmişti. Bukleleri omuzlarına dökülüyordu. Kızgın, sinirli ve korkmuş görünüyordu. Onun için mi korkmuştu?

Beni sevdiğini söyle, diye düşündü aptalca. Değersiz olduğumu söyle. Yine de beni istediğini söyle. Senin olduğumu söyle.

"Senden nefret ediyorum," dedi.

Hırladı ve saçlarını daha sert *çekt*i -yüzünün zonklamasında acı son derece keskindi- ve yüzünü yaklaştırdı, yaklaştırdı, gözleri onunkilere kilitlendi, burnunun ucundan ona baktı, ağzı onunkine yaklaştı, ta ki yavaşça ve net bir şekilde "Senden ... nefret ediyorum ..." diyene kadar. . de nefret ediyorum."

İç çekti, omuzları düştü, tüm nefesi açık ağzından hayalet gibi çıktı.

O anda yayılan sıcaklık ve duygu çok güçlü hissettiriyordu ve tüm dikkati ona odaklanmıştı, tam da onun istediği yere.
Ona bakarak bunun tadını çıkardı. İsteddiği şey buydu. Her şeyi. O gerçektir. Onu gördü.

"Lanet olsun, Malfoy," diye tısladı. "Bana göz süzmeyi bırak."

Adam tembelce gülümsedi ve sonra kadın tiksintiyle adamın başını itti, adam kendini bir yığın halinde geriye bırakırken saçlarını tutuşunu bıraktı.

"Beyin sarsıntısı geçirdi mi?" Susan Bones sordu. Gelincik Kral ve Geriye Kalan Tek İyi Weasley bir konuda bahse girmişlerdi. Potter'ın işe yaramaz biri olduğunu varsayıyordu. Draco bir an başını locanın arkasına çıkan sert ahşap basamaklara yaslayıp gökyüzüne baktı.

"Biri Malfoy'un yüzünü düzeltmeli." Weaselbee'nin sesi.

"Ben yaparım." George, sesi istekli geliyordu.

Bir koro "Hayır!"

İşte karısının yüzü. "Sen , aşkım," dedi. "Bu ahmaklara güvenmiyorum."

Genel öfke.

"İnan ki yüzüne ne olacağı umurumda değil," dedi sevgili karısı. Göstermelik bir çaba, diye düşündü.

"Egonun bu işi kötü yapmana izin vermeyeceğine inanıyorum," dedi ve kızın verdiği yanıt ona haklı olduğunu gösterdi. *Seni tanıyorum.*

"Malfoy'u eve götüreceğim," dedi yorgun bir sesle.

Genel protesto.

"Ama canım, sen quidditch'i seviyorsun," dedi Draco, kendisine ekşi bir bakış atılmasını sağlayarak.

"Onu sahanın koğuşlarından geçirip Malikâne'ye ışınlayacağım," dedi kararlı bir ifadeyle ve boncuklu çantasını almak için eğildi.

"Dikkatli ol!" diye seslendi Susan Bones, onun gittiğini görmekten mutluydu.

Malfoy onu silkeledi. Onu Harpies locasından, basının ve başıboş seyircilerin arasından çıkardı -herkes yüzündeki kana şaşkınlıkla bakarken Onu kolundan çekiştirdi, ruh hali her adımda daha da kötüleşiyordu ve ortak oturma odalarına kadar yan yan götürdü. Şimdi odasına doğru tökezliyordu.

"Buraya gel de yüzünü düzelteyim," diye seslendi arkasından.

"Hayır," karşılık verdi: *Evet, ama seni peşimden* .

Hermione, Malfoy'un burnunun bunu yapmasına yetecek kadar kötü hissediyordu.

Bir kapıyı açıp içeride kayboldu, oturma odasını geçip Hermione'ninkinden çok çok daha büyük bir yatak odasına girdi. Neredeyse siyaha çalacak kadar koyu yeşil duvarlar, şöminenin yanındaki kanepenin üzerinde bir yığın kitap, siyah ahşap, pırıl pırıl gümüş... hepsi de turuncu, karanfil ve ejderha derisi kokularıyla olduğu kadar kişisel büyüyle de derin ve incelikli bir şekilde sarmalanmıştı. Yüzüğündeki Kara Büyü ısındı. Sol ön kolundaki yara izi yanıyor ve batıyordu.

Falcons atkısı yerdeydi. Malfoy onun önünde, kürek kemiklerine kadar uzanarak siyah bir yumruk dolusu aldı ve sonra hepsini kafasına geçirerek iki hareketle sıyırdı ve saçları diken diken olmuştu. Atleti de onunla birlikte yırtılmıştı ve Hermione gözlerini

Sırtının alt kısmındaki açıkta kalan deri parçası o kadar solgun ve düzgündü ki tekinsiz görünüyordu. Sonra da küfrederek, artık kan lekesi olan fanilasını çıkarıp halının üzerine fırlattı. Hermione onu izledi Sırtındaki ve omuzlarındaki kaslar o hareket ettikçe dalgalanıyor, kalp atışları hızlanıyordu.

Malfoy ayakkabılarını çıkardı -siyah ejderha derisi, parmakları çenesi kadar sivriydi- ve onları arkasında bıraktı. Sonra yatağına yaklaştı, kız da arkasından, "Malfoy, bekle. Buraya gel."

"Hayır," dedi huysuzca. "Bu gün tamamen boktan. Yatağa dönüyorum."

"Malfoy-"

Ve sonra onun önünde durdu, kaba, sabırsız elleriyle pantolonunu çıkardı, pantolonunu çoraplarını çıkarırken ve yatağa sadece pantolonuyla girmeye hazırlanırken Hermione'nin nefesi kesildi.

"Malfoy-"

Aniden döndü ve -Hermione bunu yapmak istememişti- bir ses çıkardı. Göğsünün sol tarafı, kaburgaları, gövdesinden aşağı inen, karın kaslarına dağılan kesik izleriyle kaplıydı. Karanlık İşaret görüş alanının kenarında geziniyordu ama gözleri Harry'nin ona verdiği zarara kilitlenmişti.

Malfoy gözlerinin beyaz üzerine beyaz, kabarık, kırık çizgileri izlediğini gördü ve sırttı; burnu kırılmış, dudakları kanamış, gözlerinin etrafında morluklar oluşmuştu. "Biliyorsun aşkım, ben aynı zamanda Yaşayan Çocuk'um."

Sonra döndü ve örtüyü yırttı -Tanrım, çok dramatikti- ve kan damlayan bembeyaz çarşafların üzerine tırmandı. Yatak dört kişi için yeterince büyüktü ve kendini ortaya atana kadar durmadı, onu iyileştirmek istiyorsa onu takip etmeye zorladı.

Onu iyileştirmek mi istiyordu? Haklıydı, egosu bir sorunu çözebilecekken çözmemesine izin vermezdi. Ve o sectumsemptra yaraları ... Onun hatası değildi. Bunu o *yapmadı*. Ama sarsılmıştı. Bunu bilmiyordu.

...

Hermione Malfoy için üzölmek istemiyordu. Hayatının geri kalanını onun kötü iyileşmiş burnuna bakarak geçirmeyecekti

çekti, ayakkabılarını tekmeledi ve onun yatağına tırmandı.

Başını çok yumuşak bir yastığa yaslamış, nefes alıp veriyordu. Ağzı, gözleri kapalı, sağ eli göğsünde. Zavallı, gelincik suratlı, ağlak bir bebek. Hermione onun sağ yanına, dizlerinin üzerine yerleşti ve topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. Çantasını indirdi ve bir ağrı ilacı, rüyasız uyku ilacı, çürük giderici macun ve dittany özü çıkardı. Artık çantasında her zaman taşıdığı malzemelerden sadece vardı. Sonra sol ön kolunu -tişörtünün uzun kolunun içinden- kısa ve öfkeli bir şekilde ovuşturdu, tahriş olmuş deriyi kaşımadan yara izinin yakıcılığından uzaklaşmaya çalıştı ve işe koyulmak için kollarını yukarı itti.

Ona döndü, asasını bir teşhis yapmak için kaldırdı ve adamın gözleri kırpışarak açıldı, başı ona bakmak için sağa döndü. Adamın gözleri çıplak ön koluna kayınca durakladı ve sol eli vücudunun üzerinden kıvrılarak hafifçe bileğine indi. Parmakları ön kolunu ona doğru çevirdi ve kadın nefesini tuttuğunu fark etti. Onun görmesini istemiyordu. Onun görmesini istiyordu.

Eli kanlıydı; burnundaki ilk guttan kalan kan kurumuştı, yapış yapıştı, elmas bandın yarıklarında kan vardı, az önce üst dudağını ısırıldığı için parmaklarında taze kan vardı. Hermione onun parmak uçlarını yavaşça, kasıtlı olarak etine oyulmuş yara izinin üzerinde gezdirmesini ve taze, kırmızı kanını ön koluna bulaştırmasını izledi. "Bundan nefret ediyorum," dedi sessizce, sanki kendi kendine, gözlerini ondan ayırmadan.

Hermione dondu kaldı. Buna hakkı yoktu. Boynunun arkası karıncalanıyordu. Göğsü ve sırtı karıncalanıyor, sanki korkunç bir şey üzerine geliyormuş gibi uğulduyordu ve kıpırdamıyor, başka tarafa bakamıyordu. Kolunu geri çekmeliydi. Adamın elini uzaklaştırmalıydı.

Ama yara izi... kanlı, kırmızı parmakları kızın kırık derisi üzerinde kayarken iç çekiyor gibiydi.

Malfoy elini geri çekti ve gözleri tekrar kapanırken elini yanına bıraktı. "Bundan nefret ediyorum," dedi üzüntüyle.

Hermione ona baktı, yüzü sertleşmişti. Koluna baktı, tahriş olmuş derisi soğumuştı, adamın kanı loş ışıktaki ıslak ıslak parlıyordu.

Ona baktı, yüzü bere içinde ve kanlıydı, gövdesinin sol tarafı yara bere içindeydi. Karanlık İşaret'in soluk ama soluk teninde hâlâ keskin olan kenarını seçebiliyordu. Hermione onun bunu herkesin içinde gösterdiğini hiç görmemişti, duruşmasından beri onu uzun kollu giysiler dışında bir şeyle görmemişti. Şimdi ne yara izi, ne yanık, ne de ek bir mürekkep olduğunu görebiliyordu - Malfoy'un onu çıkarmaya ya da gizlemeye çalıştığına dair hiçbir iz yoktu. Şöyle bir baktı boynunun sağ tarafındaki Azkaban mahkûm numarası. Yaptıklarını ve yapmadıklarını asla inkâr edemeyecekti.

"Muggle üniversitesine gitmeye niyetlenmişim," dedi Hermione, sözleri kırılmış ve acıydı. "Ama savaştan yeni çıkmış on sekiz yaşında biri gibi davranmakta iyi *olmadığım* ortaya çıktı."

Bunu ona neden söylediğinden emin değildi. Belki de bazen bir başarısızlığı, bir utancı, sizi zaten küçümseyen birine itiraf etmek daha kolay olduğu içindi. Arkadaşları onun hakkında daha az şey düşünebilirdi. O düşünemezdi. Arkadaşları onun için *üzülürdü*. O üzülmez. Daha da kötüsü, arkadaşları anlamadıklarında onu hayal kırıklığına uğratabilirlerdi. Onu bu şekilde incitemezdi.

"Orayı sevmiyorum," dedi ve kız onun muggle dünyasını kastettiğini anladı. "Bir hayalet gibi hissediyorum. Hiçbir şeyin önemi yok."

Hermione'nin ensesi diken diken olmuştu. Ona bakmıyordu.

Okuldayken olsa fena halde gücenirdi. ("Muggle dünyasında hiçbir şeyin önemi yok mu? *Pardon?*") Ama şimdi onun ne demek istediğini tam olarak biliyordu. Bu mümkün müydü? Tam olarak ona yakın bir şey söylüyor olması mümkün müydü?

nasıl hissettiğini? Muggle dünyasında hiçbir şeyin önemi olmadığından değil, ama orada, burada yaptığı hiçbir şeyin önemi olmadığından ve burada yaptıklarının onun için önemli olmadığından.

Ama Malfoy burada yaptıklarını neden hatırlamak istesin ki? *İyi* bir şey yapmamıştı.

Adamın kolundaki solmuş ama lekesiz Kara İşaret'e baktı. Muggle Londra'sına siktir olup gidebilir ve milyarlarını kimsenin bilmeyeceği bir yerde harcayabilirdi. Sihirini yasadışı yollardan kullanmasa bile -ki kullanırdı-onun kadar zengin olmak orada bir tür sihirdi.

Adamın saklamak için çok az çaba sarf ettiği Azkaban dövmesine baktı, ancak bundan gurur duymadığını söyleyebilirdi.

"Onun yerine şifa ustalığı aldım," dedi, sanki önemli değilmiş gibi. "Zaten Bakanlık için çalışmayı planlıyordum ama ne olur ne olmaz diye düşündüm..."

Ona baktı ve söylemediği her şeyi duyabildiğini biliyordu: *Başka bir savaş çıkarsa diye. Başka bir karanlık lordun yükselmesi ya da dirilişçilerin ve hayatım için kaçıyorum, yaralıyım, acı çekiyorum, yoldaşlarım etrafımda ölüyor, portkey yok, hastane yok, yardım yok. Yakalanırsam ve Senin gibi insanlar tarafından tekrar işkenceye uğrayabilirim Malfoy. Belki de senin tarafından.*

Başka tarafa bakmadı.

Teşhisi koydu. Beyin sarsıntısı geçirmemiş. Sadece bir aptal.

Yüzündeki kanı temizledi ve hasarı episkeyledi, burnunun köprüsündeki kırık deriye bir damla dittany özü sıktı ve ardından çürük giderici macunu aldı. Bunu yapmak zorunda değildi. Bir ayna çağırıp kendisi de yapabilirdi. İki siyah gözle yaşayabilirdi. Kalın sarı macunla dolu sığ küvetin kapağını açtı.

Parmağının ucuna biraz almasını izledi. Tereddüt etti. Adam durması için onu terslemedi, geri çekilmedi ya da bileğini tutmadı. Kız kalçalarını oynattı. Yüzü ona dönüktü, bacaklarını yatağın üzerinde altına sıkıştırmıştı, bir uyluğu şimdi dizinden kalçasına kadar adamın çıplak tarafına bastırıyordu, çıplak kolu onu sıyrıyordu. Adam sıcaktı ve düzenli nefes alıyordu. Öne, onun yüzüne doğru eğildi ve parmak ucunu yavaşça yanağına dokundurdu. Adamın gözleri kapandı.

Lütfen beni bu ıstıraptan kurtar, aşkım. Çıplak ellerini kullan.

Hermione onun gözlerinin altındaki narin deriyi, sert elmacık kemiklerini okşayarak dikkatle çalıştı. Kolunu onun bacağına yasladı. Hermione yatağında neredeyse çıplak bir Draco Malfoy'a yaslanmış, onun yüzüne dokunuyor olduğu gerçeğini düşünmemeye çalıştı.

Sen de benim kadar eğleniyor musun canım?

Sikişmek için müsaitim.

Yatağımı paylaşabilirsin.

Her santimini yalayacağım.

Beni çok zorluyorsun, canım.

Amını yemek istiyorum. Dilimi içine sokmak istiyorum.

Klitorisini emerken parmaklarımı amına gömmek istiyorum.

Seni yatağımda tutacağım ve o altın amcığını günde beş kez sikeceğim.

Bana ne söyle, yapayım.

Lütfen söyle.

Bunların hiçbirini söylemedi. Sadece gözlerini kapadı ve onun kendisine dokunmasına izin verdi.

Sonunda arkasına yaslandı ve küvetin kapağını geri kapattı. Gözlerini açtı ve onun ilk iksir şişesini almasını izledi. "Acı."

Adam başıyla onayladı ve içmek için ayağa kalkarak şişeyi ondan aldı. Boş şişeyi ona uzattı ve o da aldı. Bir sonrakini kaldırdı. "Rüyasız Uyumak mı?"

Adam başıyla onayladı ve kadın da ona uzattı. Bir kez olsun birlikte çalışıyor olmak garip hissettirdi. Sakin ol.

Çantasındaki her şeyi toplamaya başladı. İksirlerini yeniden doldurması gerekecekti. Malikâne için kimin iksir yaptığını merak ediyordu. Kendi iksirini yapmayı severdi.

"Kal," dedi, "ben uyuyana kadar."

Yukarı baktı ama adam tekrar yere yığılmıştı. Ona bakmadı. An uzadı.

"Kal," dedi. "Uslu duracağım."

Ama ben iyi değilim.

Ona baktı. Dönerek yanına oturdu, sırtı yatak başlığına dönüktü. "İyi olacak mısın?" diye sordu, ona bakarak, onu izleyerek.

İçinden bir ürperti geçti. "İyi olacağım," diye mırıldandı. "Sadece senin için."

Hermione loş ışıktaki ulandı, vücudu sıcak ve kaskatı kesilmişti. Bir yatak başlığına yaslanmıştı, arkasında da bir yastık vardı. Malfoy'un yatak başlığı. Hâlâ Malfoy'un yatağındaydı. Uykuya dalmıştı... akşam yemeği vakti gibiydi. Sol kolu Malfoy'a dolanmıştı. Malfoy'a sarılıydı. Ona doğru yuvarlanmıştı, alnı kalçasına , kaburgalarındaki yara izleri nefes aldıkça inip kalkıyordu, çarşaf belinde gelişigüzel duruyordu. Kolu gevşekçe onun etrafında kıvrılmıştı. Sol eli kadının kalçasının üst kısmını kavıyordu. Kanlı elmas bant eğik ışıktaki parlıyordu. Adamın eli uyluk kaslarında geziniyor, başparmağı bir tarafa uzanıyor, parmakları yayılıyor, kot pantolonunun ince kotundan sıcaklık sızıyordu. Hiç de sıradan hissettirmiyordu. Hem de hiç.

İyelik.

Pip'ten yüzünü düzeltmesini isteyebileceği aklına geldi.

Theo boynundan yatağa zincirlenmişti ve üzerinde sadece bir penis halkası vardı. Onu buraya getiren her adım o anda oldukça makul görünmüştü ama Theo'ya sınırlar konusunda kötü olduğu söylenmişti.

Ona bir meme ucu gösterildi ve itaatkâr bir şekilde emmeye başladı, dizlerinin üzerinde ona binerken elleri uyluklarında ve kıkırda oynuyordu. Kadının adını duymamıştı, en iyi işi bu değildi. Genelde dikkat ederdi, insanlar öyle düşünmese bile.

"Bu elleri alıyorum," diye mırıldandı.

Yukarı baktı, meme ucunu yaladı ve hevesle başını salladı. Onun kaybı, ama onun için daha fazla ilgi. Muggle kelepçelerini aktive etti. Çantasında neden bu kadar çok ekipman olduğunu merak etmeli miydi? Ama herkes Theo kadar hafif seyahat etmiyordu.

Kız ona doğru eğilirken göğsünün ortasını yaladı ve bileklerini bir muggle otelinde bulunmayacak ferforje karyolaya sabitledi. Bu oteli bilinçli olarak seçmişti. Soyulmak üzereydi, değil mi? Heyecan verici!

Ya da biraz daha eğlenebilseydi öyle olurdu. Çok acımasız davranıyordu.

Geri çekildi ve sonra onu öpmek için eğildi, eli sikiyle oynamak için geri uzandı. İyi hissettiriyordu ama daha fazlasını istiyordu. Kadın geri çekilmeye devam etti ve Theo öpüşmeyi sürdürmek için öne doğru gerildi, boynundaki zincirin içine girmesine izin verdi.

"Kocam aşağıda barda. Sana onun sikini yalatacağım," dedi alçak sesle.

Theo gülümsedi. "Kulağa harika geliyor, aşkım." Adam bir öpücük daha kondurmak için ileri atıldı ama kadın geri çekildi, gözleri kısılmıştı. Adam cesaretlendirici bir tavırla kaşlarını kaldırdı.

Tekrar denedi. "Kıçına çivi çakacağım."

"Bayıldım," dedi. O çantada neler vardı? "Bu açığı senin için iyi mi? Ayarlayabilirim." Adam kadının ağzına odaklanmış, ona ulaşmaya çalışıyordu -zincir onu boğarken nefes nefese bir ses çıkardı.

Taşaklarını sıkmak için uzandı, sertçe ve tokatladı. Adam ona nazikçe gülümsedi. Kendini kaybetmişti, istediği gibi onu korkutmasına izin vermeliydi. Kendini pek korkmuş hissetmiyordu. Babam öldüğünden beri genelde korkmazdı.

"Ağzını tıkayacağım," dedi.

"Sen bilirsin aşkım. Ama o zaman hiçbir şey yalayamam."

Bu ona arkadan konuştuğu için top cezası getirdi. Theo topu dilledi. Kızın klitorisini de dilleyebilirdi - kız kendi hayatını zorlaştırıyordu. Ama pek çok cadı kontrol altındayken kendini daha güvende hissedirdi. Theo aslında hiçbir zaman güvende ya da hatta kontrolde olunmadığını biliyordu ama bu yanılsamayı istemeyi anlayabiliyordu.

Kadın göğsüne sıcak mum damlatırken Theo gözlerini kırıştırtarak ona baktı. Theo mumla ilgili yaygarayı anlamamıştı; hemen soğuyordu. Ama canınız yanıyormuş gibi davranmanız gerekiyordu. Kadın balmumunu gövdesinden aşağıya, sikine doğru damlatırken gözlerini kapadı ve burnundan soludu. Rahatlatıcıydı, hiçbir iş yapmıyordu. Kadın ona tekrar tokat attı ve o da gözlerini açtı. Ses çıkarması mı gerekiyordu? Bu gece berbattı.

Belki de Charlie'yi düşündüğünü kendine itiraf etmeliydi.

Luna tatlıydı ve olumlu pekiştirme ve aralıklı ödüllerle desteklenen *çok* net talimatlar verdi. Eğer Theo'yu yatağına zincirlemiş olsaydı, muhtemelen hâlâ orada olurdu ve onu memnun etmek için yeni numaralar minnetle elinden yemek yerdı. Şansına, Luna bağlılık konusunda Theo'dan daha istekli görünmüyordu - dört kez gelmişti defalarca, oldukça coşkulu bir şekilde, ve sonra kibarca onu ve Charlie'yi otel odasından .

Theo, Charlie'dönüp "Bir tur daha mı?" diye sorduğunda Charlie ile birlikte onun kapısının önünde duruyordu.

Theo, kendilerine ait bir oda tutabileceklerini ve acele etmeyeceklerini düşünüyordu.
-Charlie açık havada kaslı, çilli ve gevşek kızıl bukleliydi ve Theo onun yanık izlerine ve çenesinin sert çizgisine daha iyi bakmak istedi
-Ama Charlie, "Sabah beslenmesi için erken kalkmam gerek." dedi.

"Doğru," dedi Theo, garip bir şekilde hayal kırıklığına uğramış hissederek.

Charlie onu duvara doğru itti ve yavaşça öptü, eli Theo'nun boynundaydı, Theo kaburgalarını tutuyordu. Theo o otel odasını gerçekten istiyordu. Charlie'nin tadı Luna ve ateş viskisi gibiydi ve Theo'ya dokunuşunda rahat bir özgüven vardı ve Theo bu öpücüğün sonsuza dek sürmesini istiyordu. Charlie sırtarak geri çekildi ve sonra onu dudaklarından gagladı. "Görüşürüz," dedi ve uzaklaştı.

Theo durmuş onun gidişini izliyordu, dudakları şişmiş, siki acı verecek kadar sertleşmişti.

Kadın ona tekrar tokat attı ve Theo şimdiki zamana geri döndü. Daha iyi bir iş çıkarması gerekiyordu. Ona aradığı sesi verdi. Onun üzerine tırmandı, kendini onun üzerine indirirken eli amcığındaydı. Klitorisine dokunuyordu -iyi, çünkü Theo burada hiçbir şey yapamazdı. Onun boktan bir sevişme olduğunu düşünecekti. Kadın öne doğru sallandı, onu gıcırdattı ve Theo minnettar sesler çıkardı ve bir yapay penis olarak hayata yerleşti.

Charlie onun boktan biri olduğunu mu düşünüyordu? Bu yüzden mi kalmamıştı? Luna'odaklanmışlardı -ki bu sadece bir cadı varken kibar bir davranıştı. (Theo yatakta bencil değildi, *Draco* yatakta bencildi.) Charlie performansını, Luna'nın amına çene üstü düşmemeye çalışırken siki ne kadar iyi aldığına göre değerlendirmemeliydi.

Belki de Charlie, erkeklerle sadece yanında bir cadı varken sevişen büyücülerden biriydi? Ama Theo öyle düşünmüyordu. Theo'nun bakışlarını gördüğü anda gözleri parlamıştı, hatta Luna Theo'nun üçlü yapmak istediğini ve onun da kabul ettiğini söylemeden önce bile. Balo salonundan çıkmadan önce elini Theo'nun kalçasına koymakta, koridorda Theo'yu öpmekte hiçbir sakınca görmemişti.

Herkesin bir yere. Charlie bunun iyi bir eğlence olduğunu düşünüyor gibiydi. -Her şeyin eğlenceli olduğunu ve Theo'nun da şakanın içinde olduğunu düşünüyor gibiydi. Bu yüzden Theo şimdi onu özlüyordu.

Cadı acımasızca kendini bıraktı ve eğlenceli olmasa da iyi hissettirdi. Nefes nefese kaldı ve amcığı onun üzerinde sıkıştı ve Theo gülümsemek istedi ve Onu öptü ama ağız hâlâ . Zıpladı ve hızla otuzbir çekti, adamın siki onunla kayganlaşmıştı, tutuşu sıkı ve emindi. Adam boşaldı, başını geriye attı, tıkaçın etrafında sertçe nefes aldı ve kadın onu sıkarak tuttu. Sonunda elini yalayıp temizleyebilmesi için ağızındaki tıkaçı çıkardı.

Elinin arkasını, avucunu ona sunarken itaatkâr bir şekilde yaladı. Parmağını karnında gezdirerek spermlerini topladı ve ona yedirdi. Adam tatmin olana kadar parmaklarını yaladı ve emdi, gözleri onunkilerdeydi, onay bekliyordu.

"Öpmek mi?" diye sordu. Ama kadın ona sadece tokat attı.

Ağızındaki tıkaç çıktıktan sonra ağızını kullanmak için ikinci bir şansı olacağını düşünmüştü. Ama kadın giysilerini ona fırlattı ve kucaklaşmaya bile gerek duymadan onu kapıdan dışarı itti. Kocasının gerçekten de alt kattaki barda olduğu ortaya çıktı.

Kapısının önünde Theo kendini toparladı ve elini saçlarında gezdirdi. Neyse ki soyulmamıştı. Charlie'nin orada olup onu duvara yaslamasını ve öpmesini diledi.

Bölüm Sonu Notları

CW: Bölüm ortasında seks sahnesi. Yüz sikişi sevmiyorsanız atlayın.

CW: Bölüm sonundaki seks sahnesi. Hafif BDSM sevmiyorsanız atlayın. (İnsanlar Panville'in seks sahnesini beğenmiş gibi görünüyordu, ben de Theo'ya bir seks sahnesi verdim. Gerçi Theo'nun havası biraz farklı).

CW: Draco ve Theo erken yaşta cinsel aktiviteye / reşit olmayanlarla sekse atıfta bulunmaktadır. Önceki nota bakınız.

CW: Her zamanki gibi, kan.

Bölüm 7

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

21 TEMMUZ 2003 PAZARTESİ

GRANGER MALFOY'A KARŞI: Saha Dışı Rekabet Draco'yu Dize Getirdi

HERMIONE KUTSAL KAFALI HARPİLERLE GERİ VURDU BROOM

ALTIN KIZI SATIN ALDI ÖLÜM YİYİCİ İÇİN ÇOK İYİ DEĞİL

HERMIONE MALFOY'UN QUIDDITCH AŞKININ İÇYÜZÜ!

Hermione Bakanlık masasının arkasında oturmuş, basınla hafta sonuyla ilgili haberlerini bir araya getirmeye çalışıyordu. Görünüşe göre, Malfoy onun kasalarla bağlantısını kesmeye çalışmıştı.

Misilleme olarak, kulübüne pahalı süpürgeler almak için onun altınlarını kullanmıştı. lig rakibi - dönüşümlü olarak parlak bir trolleme olarak övülen veya önemsiz, sağır bir savurganlık olarak kınanan bir hareket.

Hermione'nin ofisi, Malfoy'un altınlarını hak etmeyen pis bir muggle kaltağı olduğunu haykıran uluyanlarla doluydu.

tüm altınlarını değerli amaçlara bağışlamadığı için korkunç bir ahlaki başarısızlık olduğunu ve ayrıca tek bir Ölüm Yiyen altın orağına dokunmadan önce esasını kırması gerektiğini söyledi. Sonunda kızın

Galleonlarını kıyafetlere harcadığı için sikilebilir olduğunu ve ayrıca altınlarını kıyafet gibi yüzeysel bir şeye harcadığı için tecavüze uğraması gerektiğini söyledi. Bir sürü zarf, kendi hayır kurumlarına vermesi için ona bağlıyordu

gri ve beyaz renklerle süslenmiş bir başka filo ise *Harpiler berbat diye* bağıırıyordu!

Mudblood servet avcısı. Ölüm Yiyen fahişe. . Artık kimse onun altınlarını reddettiğine inanmazdı.

Onun güzel yüzünü düzelttikten sonra kirli numaralar. Tam Malfoy'a göre. Teknik olarak, bunu daha önce ayarlamıştı. İç çekti.

Hermione içinden uğultulu bir kopuşun sızdığını hissetti. Bir ay önce olsa, Malfoy'un sivri suratına karşı haklı bir öfke patlaması yaşardı. Şimdi ise kendini akrebe binmiş bir kurbağa gibi hissediyordu.

İyi olacağım. Sadece senin için.

Malfoy bir akrepti. Her zaman bir akrep olacaktı. Zehirli küçük otuzbirci kendine engel olamıyordu.

Hermione Francesco'ya postalarını yakma görevini verdi ve daha fazla uluyanın gelmesini izledi. Arkasına yaslanıp, Francesco'nun ne kadar içgüdüsel İnsanlar onun Malfoy'un altınlarına el koyması fikrinden nefret ediyordu. Onunla zorla evlendirilmesi, onu yatağına zincirli tutmakla övünmesi, kendi iradesi dışında onun çocuğunu doğuracağını ima etmesi - bunların hiçbiri, sözde onun altınlarını harcamasının yarattığı öfkenin bir parçasını bile yaratmamıştı.

Bazı süpürgelerde galleonlar vardı. İnsanlar Malfoy'un ona tecavüz etmesini izlerdi.

ve dillerini şakırdatarak masturbasyon yaparlar. (O biliyordu - o okumuştı insanların ona gönderdiği mektuplar.) Ama onun parasını harcadığını görmek? Oh, bundan nefret ettiler.

Hermione bunun, onun nasıl olup da kendisini alt ettiğini, nasıl olup da acı çektiğini anlayamadıkları için olduğunu düşündü. Ve onun acı çekmesi gerekiyordu; bir cadının acı çekmesi normaldi, beklenen bir şeydi, izleyenler için aşinalığın rahatlığı içinde küçük bir acıma, öfke ya da gıdıklanma hissi yaratırdı. Güç sahibi bir cadı, hayır, bu rahatsız ediciydi. İnsanlar gücü olan bir cadıdan nefret eder ve korkarlardı. Ve *onun* -bir muggle doğumlu- gelip *kendilerine ait* olanı (safkan prenslerini, kalyonlarını) alması? Hayır. Kabul edilemez. İmkansız. *Onu* kullananların onlar olması gerekiyordu.

Posh prat değerli altınlarına el koyacağınızdan korkuyor, değil mi?

Muhtemelen mirastan mahrum etmek için harekete geçmiştir.

İnsanlar onun kesilmesi fikrini sevdi. İyi bir kız olarak kalabilirdi. Bir kurban. Bir şehit. Onların yardımına muhtaç bir kadın. Onlara zarar veremeyen bir cadı. Onları kontrol edemeyen. İstediklerini yapamayan.

Güzel, güçlü, benim için gerçek bir eş.

Hermione göğsünde patlamak üzere olan sert bir öfke düğümü hissetti. Malfoy'dan başka *kimse* ona güçlü olmasını önermiş miydi? Görmek istediklerinin *bu* olduğunu mu söylemişti? (Ciddi miydi? Yoksa başka bir kirli oyun muydu?)

"Sen kazandın, Malfoy," diye mırıldandı. Hızlıca bir not yazdı ve Bill Weasley'ye ulaştırılmak üzere Bakanlık baykuşhanesine gönderdi.

Sonra ayağa kalktı ve cüppesini çekti. "Francesco, Gringotts'ta olacağım."

Uluyan aracılığıyla önerilen her hayır kurumunun zihinsel bir listesini yapmıştı. Ondan bir orak bile göremeyeceklerdi. *Onun seçtiği* başka bazı kuruluşlar çok büyük çekler almak üzereydi.

"Harika, sonunda tekniğini görebildim." Theo kanepeye uzanmış, asasını döndürüyor ve *The Daily Prophet*'ın kapağında dönüp duran fotoğrafı inceliyordu. "Dizlerinin üstünde-iyi. Sanki o senin zavallı, sürtük hayatın üzerinde tam bir kontrole sahipmiş gibi ona bakıyorsun. Ben daha çok 'lütfen, lütfen, her şeyi yaparım' diyen bir adamım ama 'siktir git' de işe yarıyor."

Kaşlarını kaldırarak Draco'ya baktı. "İşe yaradı mı?"

"Burnuma episkey yaptı ve beni yatağa yatırdı," dedi Draco alaycı bir ifadeyle.

Theo omuz silkti. "Yani hoşuna gitti."

Bir peçeli baykuş açık pencereden içeri daldı ve ikisi de Draco'nun masasına bir kartvizit bırakıp yanıt beklemeden uçup gitmesini izledi.

"Bu muydu-"

Draco kartı eline aldı ve sağ üst köşesi aşağı katlanmış olan kartın üzerindeki aile armasını ekşiterek gösterdi. "Çağrılıyorum."

"Doğru." Theo ayağa kalktı, *Elçi*'yi bir kenara fırlattı ve yakındaki koltuktan takım elbisesinin ceketini aldı. "Ben senin adamınım."

Draco kayıtsız asayı almak için masasının çekmecesine uzandı.

Hermione, Gringotts lobisinin karşısından, deri pantolonu ve ejderha derisi çizmeleriyle, uzun kıvılc saçları arkaya doğru savrulup yüzünü ortaya çıkaran Bill Weasley'nin kendisine doğru geldiğini görmek için döndüğünde, bankacılık işlemlerini henüz tamamlamıştı. Kúpeleri ve yüzündeki yara izlerinin büyüklüğü.

Hermione gülümsedi. Şu anda bile ona bir kız öğrenciymişçesine aşık olmamak zordu.

"Merhaba Hermione," dedi yaklaşırken, her zamanki gibi sessiz ve gergin.
"Gizemler Dairesi'ne bir eşya teslim ediyordum. Hadi ofisime gidelim."

Kadın başını salladı ve adam onu bankanın labirentimsi derinliklerine, karanlık tünelleri ve taş basamakları geçerek parşömen, sıcak kum, kükürt ve zambak kokan darmadağın bir alana götürdü.

"Dağmıklık için özür dilerim," dedi ve bir Fabergé yumurtasını, iblis Naberius şeklinde küçük bir altın figürü ve birkaç rulo haritayı kenara çekerek ona bir koltuk açtı. "Ben hiç burada olmadım."

Bir yığın kitabı ve küçültölmüş bir kafayı diğerk sandalyeden masasına taşıdı ve arkasındaki yerden bir çay servisi çıkardı.
inceledi ve takırdarak aralarındaki küçük masanın üzerine koydu. "Bu güvenli olmalı," dedi çay getirerek.

"İzin verir misiniz?" diyerek elini uzattı ve kadın sol elini onunkine koydu.
"Bu parçayı temizledim," dedi, öne eğildi ve parmaklarını eğdi, böylece Siyah nişan yüzüğü lamba ışığını yakaladı.

"Dostça davrandı," diye onu temin etti. "Ama Malfoy onu beri bunu rahatsız ediyor-"

Ve elini onun eliyle birleştirerek ön kolunu ona açtı, bunu yaparken de kollarını yukarı çekti.

"Evet," diye mırıldandı Bill, yara izini incelemek için daha yakına eğildi, saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırmıştı, böylece kendi yara izlerinin arasından kaşlarını çattığını görebiliyordu.

Hermione eski oyunu oynadı: Gizleyemeyeceği ama gurur duyabileceği çirkin bir yara izi mi yoksa içten içe nefret ettiği ama kolayca gizlenebilen bir yara izi mi tercih ederdi?

"Dün gece Malfoy'un kanı yara izine dokunduğunda, tahrişi yatıştırdı," dedi Bill'i izlerken.

Bill ona bakarak, "Ne kadar kan var?" diye sordu.

"Bulaşmış, sıırıslıkılam değıl," dedi Hermione.

Bill başıyla onayladıktan sonra doğıruldu ve Hermione'nin kolunu ileri geri çevirerek Siyah yüzük ile yara izi üzerinde ayrı ayrı teşhisler yaptı.

Sonunda onun kolunu bıraktı ve arkasına yaslanıp yüzünde düşünceli bir ifadeyle çayını içmeye başladı.

"Tamam," dedi. "Bildiklerimiz şunlar. Bellatrix'in bıçağı öyle bir şekilde lanetlenmişti ki, aldığı yaralar asla tam olarak iyileşmiyor ve yara izinde lanetin kalıntılarını bırakıyordu. Kara nişan eşyası, Kara Hanedan'ın üyelerini engellemek için tasarlandı.

damadın soyunun gelini taciz etmesini ya da öldürmesini engeller. Bellatrix Lestrange ve Draco Malfoy'un her ikisi de Kara Hanedan'ın soyundan gelmektedir."

"Doğru," dedi Hermione, gerçeklerin söylenmesini her zaman takdir eden biriydi.

"İşte benim tahminim de bu," dedi Bill. "Bellatrix bıçağını kendi kanını kullanarak lanetledi ve onun soyundan gelenler bu lanete karşı bağışıklı. Bellatrix'in kasıtlı ya da kasıtsız olarak kendi bıçağından zarar görmek istemediğini ve ya aile üyelerine kalıcı zarar vermeden onları tehdit edebilmek istediğini ya da," omuz silkti, "istmeden onlar için bu boşluğu yarattığını varsayabiliriz."

Fincanını yere bıraktı ve elini rahatça salladı. "Kara yüzük artık yara izindeki lanet kalıntılarını damadınızın soyunun size zarar verme girişimi olarak kabul ediyor - geriye dönük ama bunun dışında oldukça basit. Yüzük laneti vücudunuzdan çalışıyor; kolunuzdaki tahriş de bundan kaynaklanıyor."

Ona dikkatle baktı, şimdi bulmacayla tamamen meşguldü. "Kara yüzüğün geleneksel olarak Kara soyundan gelen gelinlere verildiğini ; kocanızın doğrudan Kara soyundan *gelmeyeceği* varsayılıyor. Anladığım kadarıyla Narcissa Malfoy bu yüzüğü size ödünç verdi çünkü kendi ailenizin koruyucu nişan taşlarına sahip değilsiniz."

Hermione durakladığını hissetti. Malfoy'un sözleşme şartları Siyah yüzük konusunda ısrar ediyordu ama Narcissa'nın bunu bu şekilde, Hermione'nin kayınvalidesinin kendi annesinin yerine onu korumak için devreye girmesi olarak görebileceğini düşünmemiştir - kendi ailesinin eksikliği. (Annesiyle babasına

aile yadigârı nişan parçalarına ihtiyacı vardı ve onlar inliyordu. "Büyük teyzen Gertie sana elmas takılar bırakmadı mı? Jean?" Bu kahkahalar, kocasının onu öldürmesini engellemek için olduğunu açıkladığında kuşkuya dönüştü). Düşünceden . Yüzük sadece Malfoy'un mazeretiydi. Narcissa, Hermione'nin kıymetli Draco'sunu boynuzlamasını istemiyordu.

En büyük umudum, Draco'yu iyi niyetinize layık bir koca olarak görmeniz, karşılıklı saygı ve arkadaşlığa dönüşen verimli bir evlilik yaşamanızdır.

Bill devam etti: "Burada Kara büyünün kendi içinde bir çatışma yaşadığına inanıyorum - yüzüğün laneti temizleme çabaları, lanetin kökeninin Siyah olması, sadece Siyah bir soydan gelen biri tarafından yapılmaması, aynı zamanda Siyah kana dayanması nedeniyle hüsrana uğruyor. Siyah kana sahip olsaydınız, lanet sizi etkilemezdi. Hal böyle , yüzüğün çabaları onu kızdırdı ve Malfoy'un Siyah kanı lanete karşı bağışıklık kazandı. Lanet onu yatıştırır."

"Öyleyse Malfoy'un yüzüğü çıkarmasını sağlamalıyım. Evlendiğim aileden gelen lanetlere karşı koyamıyorsa bir işe yaramaz!"

Bill başını salladı. "Bellatrix çok güçlü bir cadıydı - bıçağının kan laneti tipik değil. Yüzük seni hâlâ imperius da dahil olmak üzere pek çok zarardan koruyor. Yüzüğü çıkarırsan Malfoyların sana kötü davranmayacağına güvenilebilir misin?"

Hayır, . "Bu kaşıntı ve yanma beni çıldırtırsa buna gerek kalmayacak," diye mırıldandı. Bu konuda konuşmak bile Hermione'de

Kolunu çiğ çiğ kaşırdı.

Bill başını eğdi, düşünüyordu. "Yeterli miktarda Siyah kanla laneti elle kırabilirsiniz. Eğer hamile kalırsan Çocuk rahminizdeyken Kara Hanedan'ın doğrudan soyundan gelen biriyle kanınızı paylaşın-"

"Hayır, böyle bir şey olmayacak," diye araya girdi Hermione.

"Anlaşıldı," dedi Bill gülümseyerek. "En uç nokta olmasa da bir . O halde diğer seçeneğiniz harici uygulamadır. Bu çok daha yavaş bir süreç olacaktır - tekrarlanan uygulama - eğer işe yararsa. Malfoy'un kanına ihtiyacın olacak."

Vance Crabbe. Vincent'ın babası. Lucius' birlikte Azkaban'da olmalıydı, ama biricik oğlunu yanlış yolda kaybettiği için Wizengamot'un önünde kafesinden ağlamıştı.

Draco floo'dan çıkıp ofisine girdi, Theo bir adım gerisindeydi ve etrafına bakındı. Crabbe iri bir adamdı, mobilyaları da ona göre büyüktü. Çocukken Draco onu korkutucu, sonra gülünç ama heybetli bulmuştu. Şimdi ise ofisi küflü ve sade görünüyordu. Raflardaki kitaplar çok azdı. Halının modası geçmişti. Ve Draco tahnitçiliğin kaba olduğunu düşünüyordu.

"Crabbe. Theodore Nott'u tanıyorsun," dedi Draco, Crabbe'nin ağır masasının önünde, Draco'nun sağındaki koltuğa davetsizce yerleşen Theo'yu başıyla işaret ederek.

"Theodore, evet. Sizin yakın olduğunuzu duydum. . . yakın olduğunuzu duydum." Bir tiksinti titreşimi.

"Doğru." Theo sırttı.

"Ve tutuklandığımdan beri senden haber almadım." Tarafsız bir şekilde söyledi. Draco, Vance Crabbe'den haber almayı pek istememişti.

"Hepimiz için üzücü bir zaman," dedi Crabbe kaşlarını çatarak. "Belki de daha önce sana elimi uzatmayarak, yanında olmayarak ihmalkâr davrandım, Draco. Şimdi Lucius gitti ve senin ayaklarının üzerinde durmaya çalıştığını görüyorum. Genç bir adamın eski neslin rehberliği. Son olaylar göz önüne alındığında, endişelerimi ifade etmek zorunda hissediyorum-"

"Evet, kartınızı aldım." Draco çenesini uzattı, başını eğdi - şimdi boynundaki dövmeyle dikkat çeken refleksif bir hareketti bu. "Ama benim hâlâ bir babam var. Lucius Azkaban'da, ölmedi."

"Bunu *sık sık* hatırlıyorum," dedi Crabbe yerde kıpırdanırken, çatlaklarının arasından sızan öfkeyle. "Son zamanlarda bana benim Ona olan sadakatiniz sizi de kapsıyor ve bana sadakatinizin bir şekilde sarsılabileceğini *hatırlatıyor*."

"Ve sen de bana sadakatimin nerede yattığını hatırlatacaksın, öyle mi?" dedi Draco soğuk bir sesle.

"Siz çocuklar." Crabbe homurdandı ve babacan bir tiksintiyle arkasına yaslandı. Draco onda Vince'in hayaletini görebiliyordu ve bir keder sızısı hissetti. "Anneleriniz tarafından şımartıldınız. Sonra da sizi kapkaç oynamanız ve birbirinizin sikini yalamanız için okula gönderiyoruz ve sonunda görevinizi yapma zamanı geldiğinde Draco, *asanı indiriyorsun*-"

"Evet," diye tersledi Draco, "Vince gibi mükemmel bir ölü asker olabilirdim-"

"Vincent iyi bir çocuktı," diye hırladı Crabbe, öfkesi onu sandalyesinde öne doğru iterken Draco bir an utanç duydu. "Senden *on kat daha iyi* bir adam olurdu, seni kendini beğenmiş, sümüklü ana kuzusu. Şimdi de Bakanlık'ın çamur kanının etrafında dolanıyor, onun seni aşağılamasına izin veriyor ve Marcus Flint-bir başka iyi çocuk. Bir *mudblood* üzerinde."

"Marcus Flint'i benim iznim olmadan bir Malfoy cadısına dokunduğu için *doğradım*," diye hırladı Draco, kendi öfkesi onu öne doğru itti.

"Malfoy değil, sikini soktuğun bir *çamur* kan-"

"Evimde bir cadı var. Ve evime hakaret edilmesine izin verip vermeyeceğime *ben* karar veririm. Şu anda özgürce ve bolca hakaret ediyorsun."

"Draco, büyüğüne saygı göster. Shacklebolt seninle bir kukla gibi oynuyor. Ama hâlâ kendini kurtarabilirsin-"

"Komik, Shacklebolt da aynı şeyi söylemişti," diye atıldı Draco. "Babam, Karanlık Lord, Bakanlık, herkes benim efendim olacaktı. Şimdi sen İplerimi senin çekmen gerektiğini mi düşünüyorsun Crabbe? Bir konuda haklı olduğunu kabul ediyorum. Sadakatim artık Malfoy Hanesi'nin ötesine geçmiyor.
-Ben nasıl uygun görürsem öyle yönetirim."

"Evlat, hepimiz için bir hayal kırıklığına dönüştün, bir kan haini-"

Draco yıldırım hızıyla bir hapsetme ve ardından Crabbe ona ciddi ciddi bağırmaya başlayınca bir susturma hareketi yaptı. "Doğru. Sanırım yeterince duydum senin hakaretler."

Draco'nun kalbi sert bir şekilde atıyordu, boyun eğmiş bir öfke -bu öfkeyi, bu utancı her zaman hissetmek zorunda kalacaktı- göğsünde, boğazının dibinde sarsılıyordu. Bu insanlar ona böyle hissettirmeye nasıl cüret ederlerdi? Ona hissettirdiklerini asla ama asla geri alamazdı.

Gövdesi iplerle bağlı olan ve öfkesinden dengesi bozulan Crabbe, masasının kenarına çarparak öne düştü ve ardından sandalyesinden yuvarlandı.

Draco arkasına yaslandı ve yaşlı adam onları azarlarken sessiz ve hareketsiz kalan Theo'ya baktı. Yüzünde Draco'nun çocukluğundan çok iyi hatırladığı bir boşluk vardı. Sonlara doğru onun yüzü de boştu.

"Nott." Draco sandalyesinin kolunun üzerinden eğilerek kalkık kaşlarının altından Theo'ya baktı. "Şu herifin dilini çıkarmama yardım et."

Draco'ya bakarken Theo'nun yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Öyle mi?"

Bir kahkaha atarak ayağa fırladı. Gözleri canlı ve ışıltılıydı, yüzü parlıyordu. Dudaklarını ısırarak Crabbe'in masasını taradı. "Bu tür işler için gerçekten penslere ihtiyacımız var..."

Theo'yu mutlu görmek iyi hissettiriyordu. Draco boğazının dibindeki öfke ve yılgınlık düğümünden aşağıya doğru bir adrenalin patlaması hissetti. Koltuktan kalktı ve Crabbe'in kıvranan formuna doğru hızla adım attı.

Theo, süslü bir mektup açacağını şekilden şekle soktu ve uzun bacakları üzerinde masanın etrafında dönerken sonucu kaptı.

Draco, Crabbe'nin cüssesini sandalyesinin ayaklarından kurtardı ve topuklarının üzerine çömelerek Crabbe'nin kulağının dibinde alçak sesle konuştu. Neredeyse
Artık adrenalinden midesi bulanıyordu, soğuk bir kaçınılmazlık duygusu çökmüştü. "Seni immobulus yapmayacağım Crabbe. Nott dövüşmenden hoşlanıyor geri."

"Hiç izin verilmedi." Theo omuz silkti. "Vance," dedi, diz kapağı mücadele eden adamın karnına batacak şekilde diz çökerek, "benim nasıl

Babam beni sertleştirmek için dverdi, değil mi?" Kaşlarını kaldırdı, forsepsi tuttu ve gagasını şaklattı. "İşe yaradı."

Eğildiğinde gülüşü vahşiydi.

Crabbe onların ağırlığı altında debelenirken Draco sırtarak çenesini ayarladı. Crabbe sert bir şekilde mücadele ediyordu ama Draco adamın çenesini iyice kavradı ve parmaklarını Crabbe'in etli yanaklarına sokarak ağzını açmaya zorladı. Draco dişlerini sıktı, burnundan sertçe nefes alırken diğer avucunu Crabbe'in alnına dayayarak başını yere doğru itti.

İstediği zaman hassas işlerde iyi olan Theo, Crabbe'in dilini yakalamış ve sert bir çekişle ağzından çıkarmıştı.

Draco elmas bandın lamba ışığında parıldadığı kendi sol eline doğru başını salladı ve Draco elini Crabbe'in yağlı çenesine doğru indirip sağ elini asa işi için serbest bırakırken Theo da orayı devraldı.
"Sectum."

Crabbe altlarında sarsıldı.

"Kendine dikkat et, Nott," dedi Draco, tüm vücut ağırlığını Crabbe'in üzerine yerleştirirken Theo'nun dikkatini esasının sivri ucuna odaklamak için çenesini hızlıca salladı.

Artık sadece çözümleri gereken bir problemdi. Zor bir açıydı -Draco, Theo'nun dirseğinden kaçınmak için eğilip başını eğmek zorunda kaldı- ama başparmağını Crabbe'in alt dudağına takarak çenesini aşağı çekti ve Theo, Crabbe'in

Draco'nun dili yukarı kalktı ve tabanda iyi bir kesik oluştu. Kan fışkırmaya başladı. Crabbe'in susturulmuş körüğünden yükselen nefes sert ve çılgıncaydı, Draco'nun yüzüne kan ve tükürük üflüyordu, dilini temiz bir şekilde keserken Theo bir sarsıntıyla öne doğru düştü.

Theo omzunun üzerine düşüp yuvarlanırken kan fışkırdı ve gülerek ayağına kalktı. "Phew!" Boynunu kırdı, sonra hâlâ forsepsin gagasında tuttuğu, kan damlayan dilini havaya kaldırdı. Birdenbire iş bitmişti.

Vance Crabbe titreyen, lekeli, kanlı bir karmaşaydı, gözlerinden yaşlar .

Draco uğultulu bir uyuşukluk hissetti.

"Crabbe," dedi yaşlı adamın başının yanına çömelerek, "seni yan çeviriyorum, böylece kendi kanında boğulmayacaksın. Vince ihtiyacım olduğunda bana iyi bir arkadaş oldu ve başka bir Crabbe'in ölümünden sorumlu olmak istemiyorum. Ama dilini tutman gerekirken bana hakaret etmeye devam ettin. Şimdi onu malikâneye geri götüreceğim ve karımın kedisine yedireceğim."

Hermione Bakanlık'ta sinir bozucu bir öğleden sonra geçirmişti. Bill Weasley'nin profesyonel tavsiyelerini düşünürken aklına neredeyse çıplak olan Draco Malfoy geldi; çıplak teni ona karşı sıcaktı, parmakları kolundaydı ve kanı karlı beyaz çarşaflarına damlıyordu. Şimdi o kanı istiyordu. Sadece ... isteyebilir miydi?

Hayır, o bir akrepti. Her şey akıl oyunları ve kirli numaralardı. Ona evliliklerinin bir aşağılama olduğunu söylerken vücuduna baktı. Onun kanını yuttu ve ona bir lanet olduğunu söyledi. Ondan nefret ettiğini söylerken ona açık bir istekle baktı. Onu becermek istiyordu, peki ne olacaktı? Gerçek hislerini anlattığında ona inanmamak için aptal olmak gerekirdi.

Sonra da onunla kâğıt bebek oynamak istemediğinde şaşırılmış gibi davranmış, sahte safkan karısı gibi giyinmişti. Belki de safkan eşler kocalarının "Senden nefret ediyorum" demesine alışıktı.

Ama yine de onun parmak uçlarının ön kolunda gezindiğini hissedebiliyordu. Onun üzgün bir şekilde "Nefret ediyorum" dediğini duyabiliyordu. Buna da inanmalı mıydı?

Hafızası tekrar tekrar Karanlık İşaret'e döndü. Bir yanı her zaman onu taşıdığının farkındaydı, her zaman onun kolunun altında gizlendiğini hayal ediyordu. Belki de daha kötü görüneceğini düşünmüştü? Onu yatakta yatarken görmek çok garipti -acı ve zavallı bir halde- yüzünü kaydırırken, iksir şişesini ondan alırken, bileğine uzanırken, kolunda sanki başka bir dövme varmış gibi duruyordu.

Yine onun parmak uçlarının yara izi üzerinde gezindiğini, solgun elinin kalçasını kavradığını, kanlı pırlanta bandın göz kırptığını düşünüyordu.

Alçak ışık, Karanlık İşaret ona bastırılmaya çok yakındı. (Ona dokunmuş muydu? Dokunmamıştı, bundan emindi).

Bundan nefret ediyorum.

Belki sadece sorabilirdi.

Nefret ediyorum.

Soracaktı.

Onu aramaya başlamadan önce sadece cüppesini çıkarmak için durduğu için, sütlerinin dışındaki Malikâne koridorunda sürüklendi.

Çalışma odasının kapısına ulaştı. Burada çalıştığını biliyordu ama onu hiç aramamıştı. Şimdi içeri süzüldü ve durdu. Odada Malfoy'u hissetmiyordu ama Pansy Parkinson'ın tanıdık siyah saçlarını görebiliyordu.

-Okuldakinden daha uzun ama bir o kadar da sivriydi, kapıya en yakın kanepenin arkasında duruyordu. Hermione büyük ocağın yanına gelene kadar odanın gömme kitap raflarını kucaklayarak temkinli bir şekilde yaklaştı.

Parkinson'la hiçbir zaman iyi bir ilişkisi olmamıştı -kim olmuştu ki?

Malfoy'un eski kız arkadaşının kanepenin koluna dayamış, bacaklarını kadife minderlere uzatmış, bir bileğini diğerinin üzerine çaprazlamış bir şekilde oturduğunu gördü.

Siyah ince topuklu ayakkabıları yanında, İran halısının üzerinde duruyordu.

Göz kalemi kalın ve keskindi, dudakları soluk tenine karşı koyu kırmızıydı.

"Parkinson. Burada ne yapıyorsun?"

Parkinson başını kaldırdı ve bunun apaçık ortada olduğunu söyleyen bir ifadeyle kucağından açık bir *Vogue* çıkardı.

Hermione ağırlığını kaydırды, hâlâ topuklu ayakkabılarını ve işten kalma elbisesini giydiğine memnun olduğu için canı sıkılmıştı. "Buraya çok sık gelir misin?"

"Kıskandın mı, Granger?" Parkinson sırttı. "Sakin ol, Draco'yla uğraşamayacak kadar çok Longbottom sikine biniyorum. Lütfen bana siz Gryffinbitch'lerin bunu elden ele dolaştırdığınızı söyleyin. Hayır mı?" Hermione'nin yüz ifadesi karşısında homurdandı. dergisine geri dönmeden önce. "Çok geç, cadı. Hepsi benim."

"Zavallı Neville," diye mırıldandı Hermione. Godric, Parkinson yıpratıcıydı.

Ama Parkinson sadece güldü. "Oh, Granger. Benimle başa çıkmaktan fazlasını yapabilir. Siz ahmakların elinizdekini gözden kaçırmanız benim suçum değil." Parlak bir sayfayı çevirdi. "Daha çok zavallı Draco'ya benziyor. Onu istemediğin halde burada beni ."

"Ben-" Hermione'nin öfkesi hızla artıyordu. "Malfoy istediği zaman bu yüzüğü çıkarıp şehirle sevişmekte özgür-"

Bir başka kaba . "Evet ama Draco bunu yapmayacak, değil mi?"

"Neden olmasın?" dedi Hermione hışımla, kitap raflarına yaslanırken kollarını kavuşturarak. "Seninle yatıp kalkmakta bir sakınca görmedi."

Godric, Slytherinler onun içindeki kötülüğü ortaya çıkardı.

"Touché." Parkinson'ın gözleri kısıldı ama sonra yüzü aydınlandı. "Ama biz hiç nişanlanmadık. Draco her zaman evlenmeyeceğini biliyordu. Ben."

Hermione bu mantık yürütme karşısında kaşlarını kaldırdı ama Parkinson ona Hermione'nin gerçekten anlamadığını belirten bir ifadeyle baktı. "Lucius ve Narcissa'yı izleyerek büyüdü. Bütün aile efsaneleri-" Şarkı söyler gibi bir ritim tutturdu: "'Malfoy erkekleri kadınlarına tapar,' 'Malfoy erkekleri yoldan çıkmaz,' 'Malfoy erkekleri kendilerine ait olanı korur. Evet, Lucius bu sonuncusunda hipogrifle gerçekten sevişti ama Draco bunu ciddiye alıyor. Artık bağlı olduğuna göre, bir melez doğuracak-" Hermione'ye sert bir bakış attı. "Bir piç doğurmayacak."

"Merlin, siz insanlar kendinizden sığırmışsınız gibi bahsediyorsunuz."

Parkinson omuz silkti ve dergisine geri döndü.

"*Ve zavallı Draco bana asla tapmayacak-*"

"*Kendine* gel Granger." Parkinson dergisini tokatlayarak kapattı, parmağıyla yerini işaretledi. "Draco'nun görücü usulü Beş yaşından beri evliymiş. Kreşten çıktığından beri müstakbel karısının boş yatak odasının karşısında uyuyor-"

Hermione irkildi. Merlin, bu çok iç karartıcıydı.

"O yüzden lütfen Draco'nun görevini yerine getiremeyeceği *tek kişi* olacak kadar *farklı* ve *özel* olduğunu düşünmeyi bırak. Lanet olsun." Çenesini salladı. "Dur tahmin edeyim, şimdiye kadar sana bir sürü kıyafet aldı ve mücevherler için aile kasasını yağmaladı. Çiçek mi? Evet, yuh be Granger. Burnunu neden tekrar kırdığını anlayabiliyorum."

Parkinson gözlerini devirmeye cüret etti ve şimdi Hermione öne doğru eğilmiş, kollarını göğsünde daha sıkı kavuşturmuştu. "Oh, *lütfen* romantikmiş gibi davranmayı bırakın. O en sinsi, en kontrolcü, en manipülatif, en aşağılayıcı-"

Parkinson bir kahkaha patlattı. "Ona bir şans verersen çok tatlı biri olduğunu söylediğim kısım bu mu?" Gülmeye devam etti ve yavaşça başını salladı. "Hayır, o gerçekten korkunç bir ahmak." Şimdi de kıkırdıyordu.

Merlin. Hermione içini çekti ve başını raflara yasladı.

"Hadi, Granger. O bir köpek, köpek gibi gezdir onu. Ama *Draco*'dan başka konuşacak daha ilginç bir şeyin olmalı." Parkinson dönüp

Vogue'a geri döndü, sayfayı çevirirken hafifçe gülümsedi. "Yine ne iş yapıyorsun?"

"Ah, şey-" Parkinson ilgisiz görünüyordu ama yine de sormuştu. "Sihirli Yaratıkların Düzenlenmesi ve Kontrolü Departmanı. Sosyal hizmet uzmanları var ama ben yönetimdeyim. Şu anda bir dava üzerinde çalışıyorum. Bakanlığın Greyback'in çocuk kurbanları için aylık kurtboğan iksirini sübvansede etmesini taahhüt eden yasa teklifi."

"Mantıklı." Parkinson'ın ses tonu hazırlıksızdı ama yüz ifadesi düşünceliydi. "Wizengamot'taki adamıma bunu desteklemesini söyleyeceğim."

Hermione hazırlıksız yakalanmıştı. "Adamın-"

"Parkinson kalıtsal koltuğu mu?"

Yüz ifadesi Hermione'nin aptal olduğunu söylüyordu ve Hermione birden belki de öyle olduğunu düşündü. *Pansy*'nin şu anda ailesinin temsilcisini yöneten kişi olduğunu fark etmemişti.

"Temsilcimize, gündeme geldiğinde küçük teklifinize oy vermesini söyleyeceğim." Yüz ifadesi bunun -yüce iyilik için doğru şeyi yapmanın ve bunun hakkında konuşmak zorunda kalmanın- çok can sıkıcı olduğunu söylüyordu.

"Bu harika, *Pansy*. Teşekkür ederim-"

Ama Parkinson başka bir sayfa çevirerek onu başından savdı. "Benim için önemli olan *çocuklar*, Granger. Ayrıca Longbottom'ın bitki imparatorluğuna büyük bir yatırım yapmak üzereyim." Bir kaşını kaldırdı. "Bakanlığın ya da bazı bira üreticilerinin kurtboğan satın almak isteyeceğini umuyorum."

Hermione'nin teşekkürü boğazında düğümlendi. *Bu lanet olası Slytherinler ...*

Odanın floo'su yeşil renkte yanıp sönerken ve Malfoy ile Theo Nott muggle giysileri içinde, elleri kıpkırmızı olmuş bir halde gülerek dışarı fırlarken Parkinson başını kaldırdı.

Hermione kitap raflarını iterek bakmaya başladı. Ona daha yakın olan Malfoy iğrenç bir şekilde sırtırken, Nott gülerek onu itip kaktı. Elleri taze kanla boyanmış, yüzlerine kan sıçramış, Nott'un alnına ve gür saçlarına bir şey -el, kol- sürdüğü yerlere bulaşmıştı. Malfoy'un mühür yüzükleri kanlıydı, elmas yüzüğü -bir kez daha- kanın içinde parlıyordu. Elinde küçük, ıslak bir çuval vardı ve onu etli bir şapırtıyla ocağın kaldırım taşlarına bıraktı.

Hermione'nin göğsü ve sırtı karıncalanıyordu, sanki kötü bir şey olacakmış gibiydi.

Ona bir şans verirsen çok tatlı biri olduğunu söylediğim kısım mı?

Parkinson, "Siz ikiniz ne ?" diye sordu, tam o sırada Nott, "Ah, Pans, harikaydı-" diye seslendi.

Sonra Malfoy Hermione'ye dönerek, "Bayan Malfoy," dedi, yüz hatlarında hâlâ eğlence okunuyordu. Gülümsüyordu, o vahşi sırıtışından daha ılımlı bir şeydi bu, gözleri soğuk bir ateşle parlıyordu.

Onu bir aşağı bir yukarı süzdü; ilgisi yoğun ve gerçekçiydi. Birini vahşice kana bulamıştı -belki de daha kötüsünü- ve şimdi onunla yatmak istiyordu. Dün geceki üzgün çocuk neredeydi?

"Bu psikopat karar veriyor -oh, merhaba, Granger-" Nott bir an hareketsiz durdu, kolu sıkıca Malfoy'un boynuna dolandı. "Seni tekrar görmek güzel, Granger. Okuldaki derslerimizden her zaman keyif almışım ve savaştan sonra geliştiğini duyduğuma sevindim. Çocukluğumda bana yaptığı iyilikler için kocana sonsuza dek borçlu olduğum gibi, şimdi de senin sadık hizmetkârınım. Yararlı olabileceğim bir şey olursa lütfen beni arayın." Ona göz kamaştırıcı, içten bir gülümseme verdi. "Ve erkeğiniz bugün çok formdaydı!"

Malfoy'un şakağına bir öpücük kondurdu ve sonra dönerek içecek arabasına doğru gitti. Malfoy gözlerini ondan ayırmadı.

Hermione, Parkinson'ın Nott'a kanı cam eşyalara bulaştırmadan önce kırbaçlamasına izin vermesi için telaşlanmaya başlamasını izledi. Nott kanlı parmak ucuyla burnuna vurunca, Hermione de ona ciddi ciddi vurmaya başladı.

Hermione Malfoy'a baktı, gözleri kısılmıştı. "Bu da ne-"

"Tıpkı Gryffindor'un ortak odası gibi mi?" Malfoy hoşgörüyle gülümsedi.

"Malfoy-"

Adam bir adım daha yaklaştı ve kadının nefesi kesildi. Adam kan kokuyordu. bakır tang'ın altında narenciye ve karanfil ipuçları. "Evet, aşkım?" Sesi alçak ve hafifti. "Beni mi arıyordun?"

Kan çanağına dönmüş yüzü ona doğru açıldı; berrak gri gözleri korunmasız görünüyordu, dudakları hafifçe aralanmıştı. Birden durgunlaştı, sakinleşti, sanki sadece onun cevabına odaklanmış gibiydi. Sanki  yle olsaydı bu onu memnun edecekmiş gibi.

Hermione'nin göğsü ve sırtı karıncalanıyor, sanki önemli bir şey oluyormuş gibi uğulduyordu. Kaçınılmaz bir şey. Durdurulamayacak korkunç bir şey. şu anda nasıl bu kadar sakin görünebiliyordu? Neden gözlerini ondan alamıyormuş gibi hissediyordu?

"Ne oldu?" diye mırıldandı. "Bu kanlardan herhangi biri senin mi?"

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Hayır aşkım, ben iyiyim. Endişelendin mi?"

"Hayal kırıklığına uğradım," dedi doğrudan onun gözlerinin içine bakarak.

Bir kahkaha attı, sivri çenesi yukarı kalktı. "Az önce başka biri bana hayal kırıklığı dedi."

Hermione'nin sırtından aşağıya doğru bir ürperti yayıldı. "Onlara ne oldu?"

Kitap raflarının arasına sıkışmıştı, arkasındaki kapı onun en iyi kaçış noktasıydı. Nott ve Parkinson dikkat çekici bir şekilde araya girmiyorlardı.

Dudaklarını yalayarak onun yüzünü izledi. "Ne yaptığımı bilmek istiyor musun? Nerede olduğumu bilmekle ilgilenmediğini sanıyordum."

Hermione kendi sözlerini duyunca kaskatı kesildi. Shacklebolt'a ne söylediğini düşündü.

Ben onun şartlı tahliye danışmanı değilim. Yaptıklarından ben sorumlu değilim.

"Ne tür bir adamla evli olduğumu bilmeyi hak ediyorum," dedi çitle.

"Ne tür bir adam olduğumu biliyorsun: Ölüm Yiyen, savaş suçlusu, mahkûm." Üzerinden sıcaklık yayılıyordu. Hermione'nin burnu kan kokusuyla dolmuştu.

"O geçmişte kaldı," dedi Hermione, ne demek istediğini . Hiçbir şey demek istemiyordu - bir noktaya değiniyordu. "şu anda etrafımda neler olduğunu bilmeyi hak ediyorum."

"Yaptığım şey."

"Evet." Hermione başını salladı.

"ünkü ne yaptığımı bilmek istiyorsun," dedi Malfoy. "Sana söylememi istiyorsun."

", evet," dedi sabırsızlıkla. Bir şeyler öğrenmek istemeyen biri değildi. "Ne iş yaptığını bilmek istiyorum. Bana anlatmanı istiyorum."

Malfoy memnuniyetle titriyor gibiydi, gri gözleri Malfoy'gözlerinin içine bakıyordu. "Kocanın ne iş yaptığını bilmek istiyorsun."

Hermione dişlerini sıktı, dudakları birbirine yapıştı.

"*Kocanızın ne yaptığını bilmek istiyorsunuz.*" enesi gergindi, gözleri onu kıstırmıştı.

Boynunun arkası karıncalandı. *Güzel.* "Kocamın ne yaptığını bilmek istiyorum," diye ısırdı.

Sivri çenesini eğdi, kaşlarını kaldırdı, sanki bundan sonra ne olacağını anlaması önemliymiş gibi. "Çünkü evinizle ilgileniyorsunuz."

Sikeyim.

Hermione onun bakışlarına karşılık verdi.

Bir hanımefendi, güzel, güçlü, benim için gerçek bir eş. Sen benim malikanemin ve benim için yapmayacağın şeyleri yapması için başka biriyle evlenemem. Annemin malikaneyi yönetmeye devam etmesini istiyor musun? . . Evcil hayvan olarak mı tutulmak istiyorsun?

Hermione ona baktı, Draco Malfoy'la arasına mesafe koyma arzusu her şeyi bilme arzusuyla savaşıyordu. Kendisini bir şeylerin içinde tutmak istemiyordu.

Karanlıkta, yaşadığı yerde bir mahkum, dilsiz bir misafir.

Ama bunu kabul ederse...

Hermione yutkundu. "Evimle ilgileniyorum."

Malfoy çenesini kaldırdı ve burnunun ucuyla ona baktı, bu hareket kibirliydi, gözleri berrak ve ciddiye. Mühür yüzükleri kana bulanmış bir elini kaldırdı ve usta parmak uçlarıyla Hermione'nin çenesini yakaladı. Adam eğilip alının ortasını çok ama çok nazıkçe öptüğünde Hermione kıpırdamadan durdu. Tuhaf bir kutsama.

Elini bıraktı, sesi iş konuşur gibi çıkmaya başladı. "Vance Crabbe sadakatimi hatırlatmak için beni yanına çağırıldı. Geçmişteki davranışlarımı bir hayal kırıklığı, şimdiki davranışlarımı ise bir hain olduğumun kanıtı olarak görüyor. Kendimi affettirmemi tavsiye etti-"

"Nasıl?" diye ağzından kaçırıldı.

"Korkarım dilini kesmeden önce sormayı unuttum." Ağzının bir köşesi her zamanki alaycılığının hayaleti gibi kıvrıldı.

"Sen kes-"

"Yardım etmedi."

Hermione'nin kalbi hızla çarpıyordu. "Çünkü-"

"Çünkü evimi uygun gördüğüm şekilde yönetme hakkımı tanımadı. Evimin üyelerine hakaret etti. Bana hakaret etti."

"Ama ben seni her zaman aşağılıyorum Malfoy! Kesklemekle mi tehdit ediyorsun-"

"Tabii ki hayır," diye tersledi Malfoy. "Bir eşin görevi, eviyle ilgili konularda fikirlerini paylaşmaktır-"

"Bence sen şiddet yanlısı, kontrolcü bir psikopatsın!" Hermione koltuktan gelen kıkırdamaları duymazdan geldi.

"Ben evinizin şiddet yanlısı, kontrolcü efendisiyim. Senin fikirlerinin *yanlış* olması, onları benden esirgeyebileceğin anlamına gelmez. Yapmayacağım İzin verin. Eğitimsiniz, zekisiniz, katkıda bulunmanızı talep ediyorum. Yoksa kutsanmış bir sessizlikle bana meydan mı okuyacaksınız?"

Hermione ağzını aadı ve durakladı, afallamıştı.

"Nutkun mu tutuldu, sevgilim?" Kanlı başparmağının ucuyla kızın çenesine dokunurken belli belirsiz sırıttı. "Sadece beni kırbalamak için kullansan bile dilinden asla bıkmayacağımdan emin olabilirsin. Benim için iksir karaborsasında bana teklif edilen paradan bile daha değerli."

Dudakları tiksintiyle kıvrılırken keskin bir nefes aldı ve elini . "Bunu beni korkutmak için mi söylüyorsun?"

"Hayır, ben size kocanızın ne yaptığını söylüyorum. Talepleri değerlendiren bir malzeme komisyoncusu ile zaman zaman görüşüyorum. Ona teklifleri değerlendirmeyeceğimi ya da ürün sunmayacağımı söyledim. Saç ve tırnak kırpıntılarınızı zaten yaktığınızı varsayıyorum?"

"Ben bir *ilk* değilim Malfoy," diye etti.

"O halde dikkatli olmaya devam edin. Koğuşlar hazine avcılarının girmesine izin vermeyecek kadar güçlü ama Uzlaşma Yasası size olan ilgiyi yeniden canlandırdı. Beni eski kafalı bulduğunuzu biliyorum ama ev halkımı korumak ve benden bunu talep ettiğinize göre karımı bilgilendirmek gibi bir görevim var. Ben görevimi yapıyorum."

Malfoy ona baktı, yüzünde ve omuzlarında garip bir gerginlik vardı. Godric, neden görevine bu kadar bağlıydı? Savaş onun ne kadar iflas ettiğini göstermemiş miydi? Hayatını çoktan mahvetmemiş miydi?

Ama Hermione bir şeyler öğrenmek isteyen biriydi. Ve görünüşe göre bu doymak bilmez bilgi iştahı onu bu şeytanla bir anlaşma yapmaya yöneltmişti. Onun suç ortağı olmasını, yozlaşmasını istiyordu-

-Benim için gerçek bir eş.

Hermione ürperdi.

"Haber verdiğin için teŖekkr Malfoy," dedi, uzaklaŖma ve dŖnme ihtiyaıyla dikkati dađılmıŖtı.

BaŖını eğdi. Ona daha önce hiç teŖekkr etmiŖ miydi? Sessizce, "Neden beni arıyordun?" diye sordu.

"Ne? Oh." Hermione buraya onunla kan hakkında konuŖmaya hazırlıklı olarak gelmiŖti ve onu kana bulanmıŖ halde bulmuŖtu. Hiç de hazırlıklı değildi. Etrafına bakındı. "Crookshanks'i arıyordum."

"Kim?" dedi Malfoy.

Hermione kendine geldi. "*Kedim!* Onu gördün mü?"

"Hayır," diye koro halinde Nott ve Parkinson koltuktan seslendiler.

"YavaŖla, sevgilim," dedi Theo, ocuğun bardağına uzanırken, diğer kolunu sandalyesinin arkasına dayadı. "Yoksa bir saat içinde halının üzerine cin ve meni kusuyor olacaksın."

Çocuğun yüzü Theo'ya doğru sarsıldı. Aslında ocuk değildi -Theo'nun yaŖındaydı- ama gerginliği onu daha genç gösteriyordu. (Ve belki de Theo

Kendisini hâlâ çoğu zaman bir çocuk olarak görüyordu - artık evde yalnız kalan bir çocuk). Theo'dan daha kısaydı, sağlam yapılıydı ve kirli sarı saçları vardı. Theo, Rosier'in kuzeni olduğundan şüpheleniyordu. Hepsi Durmstrang'a gitmişti.

"Ben-"

"Doğru," dedi Theo gülümseyerek. Safkanlar asla eşcinsel olmazdı. Ne de olsa safkan bebekler yapmaları gerekiyordu. "Ben de değilim."

"Doğru," dedi sarışın, gözleri Theo'nun kasıklarına kaymıştı.

Theo başını ona doğru eğdi ve gözleri bilerek gülümsedi.

Theo kendini sersemlemiş ve huysuz hissediyordu, Draco'yla haydutluk oynamaktan kanı kaynıyordu. Draco her zaman iyi bir arkadaş olmamıştı ama Theo'ya Draco'nun neden en sevdiği kişi olduğunu hatırlatan anlar da olmuştu. Diliyle yaptığı numara bile değildi, gerçi o da iyi hissettirmişti. Crabbe gibi insanlar Theo hakkında ne düşünürse düşünsün, Theo'yu zaman yanında istemesiydi.

"Sen-"

"Nasıl olmam gerekiyorsa öyleyim," dedi Theo. Kulağa bir replik gibi ama insanlar genellikle Theo'nun doğruyu söylediğinde yalan söylediğini varsayıyordu.

Ŗu anda, bu çocuğu yapmak istemediği bir Ŗeyi yapmaya değil, yapmak istediği bir Ŗeyi yapmaya itecek biri olması *gerekiyordu*.

Theo çok açık bir Ŗekilde önce sarıŖının ağzına, sonra da gözlerine baktı.
"Sikimi tuvalette mi yoksa st kattaki odada mı yalayacaksın?" diye sordu.

Rosier'nin kuzeninin gözleri büyüdü, karanlık barda gözbebekleri söndü. "st katta bir oda."

"Aferin oğlum," dedi Theo. Ayağa kalktı ve sarıŖını gömleğinin yakasından tutup yukarı çekti.

Yirmi beŖ dakika sonra Theo, Knockturn'deki son derece itibarsız bir handa bir odaya yerleŖmiŖ, halının üzerinde de bu saf kız onunla konuŖuyordu. Theo pek çok kez memnun etmeye hevesli acemiyye oynamıŖtı. Rol deęiŖimi ona hafıf bir vücut dıŖı hissi verdi.

"İŖte . Rahatla," diye mırıldanarak sarıŖının baŖını okŖadı. "ok iyi gidiyorsun. Biraz daha dayanabilirsin."

Theo yüzünü buruŖturdu. Çok fazla diŖini yakalıyordu ama ne yapabiliirdi ki? Hâlâ iyi hissettiriyordu. Ve sarıŖın baŖından beri sertleŖmiŖti, Theo'ya bakarken kendini yumrukluyor, Theo'nun sikini ağzının derinliklerine itmesine izin veriyordu.

Theo çalışmasına izin verdi, parmakları saçlarında hafifçe geziniyor, düşünceleri Charlie'ye doğru sürükleniyordu. *Görüşürüz*. Ama Theo görüşeceğini sanmıyordu. Charlie'nin yerlere geldiğini sanmıyordu. Theo böyle yerlere gelirdi ve Charlie'yi burada hiç görmemişti. Tabii bu belki de Charlie'nin dedikoduların en kötüsünü duymadığı anlamına geliyordu.

Theo, babasına ait olduğunu itiraf etmemesi gereken bazı eşyaları satmış, elinde tutmaması gereken bazı eşyalarla takas etmiş, sırf neden olmasın diye baş belası olduğu ortaya çıkan bazı insanlarla yatmıştı. Theo hayır demekte pek iyi değildi. Hayır demediğinizde ne olduğunu daha iyiydi. Genellikle bir şeyler ! Ama yeni olan başka ne vardı ki? Hayatta olmak çok boktan bir şeydi.

şu anda Charlie'nin onun hakkında ne düşündüğünü düşünmesi berbat bir durumdu. Charlie onu hiç düşünmüyordu -Charlie çoktan çekip gitmiş ve onu unutmuştu, Theo'nun yapması gereken de buydu. Ama Theo'nun düşünmek gibi kötü bir alışkanlığı vardı. (İnsanlar onun düşünmeden hareket ettiği için düşünmediğini sanıyordu. Ama pek çok insan Theo'nun düşündüğünden çok daha yavaş düşünüyordu ve Theo'nun, rahatsız edici düşüncelerin galip gelmesine izin vermeden önce bu konu hakkında ne kadar düşündüğünü bilmiyorlardı). Ya Charlie onu düşünüyorsa? Bu, Theo'nun kendini oyalamak için uydurabileceği hoş bir fantezi olabilir miydi? Hayat çok sıkıcıydı çünkü kimse eğlenmek istemiyordu -genellikle size hiç de eğlenceli olmayan şeyler yapmak istiyorlardı- ve Theo sarhoş olarak her şeyin olduğundan daha ilginç olduğunu düşünmek için kendini kandırmak zorundaydı. Beyninin voltajını düşürmek onu biraz daha fazla çaba göstermeye zorluyor, bu da dünyayı biraz daha az sıkıcı hale getiriyordu. Ve sonra Theo kafasının içinde yalnız olmayı biraz daha az önemsediydi.

Charlie hayatın ilginç olduğunu düşünüyor gibiydi -Luna araştırmasından bahsederken başını salladı, meşguldü; ejderhalarının kendine has özelliklerini anlatırken kelimeleri hızlanıyordu- ve bu *onu* ilginç kılıyordu. Charlie Theo'ya baktığında gözlerinde muzip bir sevinç vardı.

Theo'nun görmeye alışık olduğu çaresizlik ya da hesapçılık. Theo, bu kadar çok erkek kardeşe sahip olmanın, her şey sana bağılı olmadığı için istediğini yapabileceğini bilmenin nasıl bir şey olduğunu merak ediyordu. (Theo istediğini yapabiliyordu çünkü

Onu cezalandırabilecek herkes artık ölmüştü). Şu anda Theo, Charlie'nin sikini emiyor ya da Charlie'nin onun sikini emmesini izliyor olmak, elleri Charlie'nin vahşi kızıl buklelerinde, gözleri tüm o çillerin üzerinde geziniyor olmak istiyordu.

Çillerin kaybolduğu yerler. Ama Charlie'nin hoşlanmayacağı bu odada değil-

Theo şimdiki zamana geri döndü, bu odada biri onun sikini yalıyordu ve o boşalmak üzereydi, burada olan adam yerine çekip giden adamı düşünüyordu.

", " dedi Theo, sığ nefes alarak ve Rosier kuzenine dokunarak Elleri önce. Başını tutup zorlamayacaktı ama hayır, sarışın Theo'nun bacağına kavradı ve ağzı kenetlendi. Göz teması sabitti - bunu istiyordu.

Theo dudağını ısırdı ve ürperdi, zihni dönen bir kaleydoskoptu ve sonra sarışının sıcak, aç ağzına boşalıyordu ve yutuyor ve yutuyordu, çılgınca bir yoğunlukla kendini daha hızlı yumrukluyordu, şimdi de geliyordu, halının her yerine, gözleri sıkılarak kapanıyordu, onun Dilini Theo'nun sikinin üzerinde gezdirdi ve sonra sertçe emdi, Theo nefesini tuttu. Çocuğun omuzları düştü. Burnundan bir nefes alıyordu, eli kendi sikinin üzerinde giderek daha yavaş hareket ediyordu ve sonra yavaş yavaş kendine geldi.

Theo onu izlerken kendi ağzı açık kalmış, göğsü kabarmıştı. Bunları severdi Karşısındakinin kendi dünyasında olduğu ve onun dışarıda, bedenleri birbirine bağılı olsa bile izlediği küçük anlar. Hoşuna gidiyordu

Diğer kişinin ne hissettiğini hayal etmek. Seks yardımcı olsa da Theo her zaman kendi bedenine bağlı hissetmiyordu. Şiddet o kadar güvenilir değildi. -Bazen içgüdüsel olarak canlı hissediyor, bazen de sadece hissizleşiyordu.

Çocuğun dili Theo'nun sikini yaladı, sonunda çocuk bir halde arkasına yaslandı ve Theo onu yukarı çekip öptü. Dizlerinin üzerindeyken öpülmekten her zaman hoşlanmıştı.

Çocuk öpüşmeyi kesti ve Theo belki konuşurlar diye düşündü ama çocuk arkasını döndü ve çabucak giyindi - çok çabuk. Theo da giyindi, kırbaçlandı göz ucuyla onu izliyordu. Barda Theo'yla göz göze gelmişti -Theo bu yüzden yanına oturmuştu- ama şimdi Theo'nun bakışlarından kaçınıyor, konuşmuyordu.

Theo onun omzunu tuttu, onu çevirdi ve yollarını ayırmadan önce onu öpmek için başını eğdi. Burada kimsenin kullanılmış hissetmesine gerek yoktu. İkisi de istediğini almıştı.

"Ben-"

"Biliyorum, sevgilim," dedi Theo.

"Bana öyle deme," dedi sarışın.

"Elbette, *dostum*." Theo'nun ruh hali resmen bozulmuştu.

"Bırak beni."

Theo ellerini kaldırdı ve bir adım geri çekildi, gözleri sarışına bakarken dümdüz oldu. Ne olacağını biliyordu. Çocuğun odayı seçtiğini ve eğlendiğini söylemek durumu daha da kötüleştirecekti. "Tereddüt edebilirsin dostum. Sadece beni bu işe karıştırma."

Çocuk alay etti. "Sen soysuzun tekisin."

"Elbette," dedi Theo.

"Seni becereceğim."

"Pekala," dedi Theo.

"Aletini boğazına sokacağım."

"Dene beni," dedi Theo. Theo genellikle erkeklerden biraz dayak yemeyi beklerdi, özellikle de sert adamı oynamak zorunda olan Durmstrang çocuklarından, karanlık Acıdan hoşlanan büyücüler, kovaladıktan ve kandırdıktan sonra Theo'nun kapılarına dayanmasından korkan evli adamlar... Ama bu Theo'nun karşılık vermediği anlamına gelmiyordu.

Sarışın geri çekildi ve ona doğru savrularak her şeyi belli etti. (Belki de Durmstrang'a gitmemişti.)

Theo darbeyi savuşturdu ve adamın karnına bir yumruk indirdi; o anda sarışın halının üzerine cin ve meni kusuyordu. Theo yakasından tutup onu yere savurdu. Dizlerinin üzerine düştü, öğürüyordu.

Theo ayağını sarışının omzuna doğru kaldırdı ve onu iterek sırt üstü yuvarladı. Diz çöktü ve bıçağı bulana kadar ceplerini karıştırdı. Bir kelebek. Daha sağlam bir şeye ihtiyacı olacaktı.

"Küçük bıçak oyununa karşı değilim," dedi Theo, "ama eğlenen ben olmak istiyorum."

Theo çocuğun üzerine tırmandı, onu yere yatırdı, başını bir tarafa doğru itti, Theo'nun ön kolu onu yerinde tutuyordu, kulağını tutarken avucunun topuğu sarışının yanağındaydı. "Bak sevgilim, belki kim olduğumu bilmiyorsundur. Ben Theo Nott-"

Çocuğun gözleri geniş bir şekilde ona doğru döndü.

"-ve benimle uğraşmak istemiyorsun. Seni çoktan unutmuş olacağım. yarın, yani-" Diğer eliyle keleşi çevirerek açtı. "Kendime bir hatırlatma olarak-"

Sarışın nefes nefese kalmış, sersemlemişti. gibi dövüşmesi gerekiyordu. Öğrenecekti. Theo kulağında geniş bir çentik açtı -kıkırdakta, kolay kolay tekrar büyümeyecek bir yerde- çocuk sonunda acı vurduğunda mücadele etmeye başladı.

Theo kulak parçasına bir fiske vurup bıçağı kapattı. "İşte böyle. Seni bir daha görürsem, erkeklerden hoşlanmadığını hatırlayacağım. Ve eğer beni bir daha görürsen, dönüp diğer tarafa gitmen gerektiğini bileceksin."

Theo çocuğun yanında durmak için ayağa kalkarken bıçağı cebine attı. "Görüşürüz."

Sonra kapıya doğru yürüdü.

Eve gitmek mi yoksa daha fazla bela aramak mı? Eve gitmek istemiyordu. Belki de gidip Pansy'nin boş odalarından birinde uyurdu.

Theo elleri cebinde, parmakları bıçağın üzerinde uzaklaştı.

Charlie'nin koridorda bekleyip ona bunun kendi hatası olmadığını söylemesini, sırtarak onu duvara yaslamasını ve sanki her şey bir şakaymış ve ikisi de bu işin içindeymiş gibi onu öpmesini diledi. Ama Charlie böyle bir yere gelmezdi.

Bölüm Sonu Notları

CW: İnternette kadınların aldığı küfürlü yorumları yansıtan ulumalar

CW: Şiddet+ kan

CW: Küçük karakterlerden homofobi

CW: Açık M/M+ bölüm sonunda şiddet

Not: Malfoy erkekleri kadınlarına tapar: THE FALLOUT'tan sonra en sevdiğim 2. film olan THE AUCTION'a sesleniyorum.

Not: Bellatrix aile üyelerine kalıcı hasar vermeden onları tehdit edebilmek istiyordu: Durumun böyle olduğu ve Bellatrix'in bıçağı Draco'yu defalarca bıçaklamak için kullandığı bir kurgu var, ama şimdi hangi kurgu olduğunu hatırlamıyorum. Yorumlarda bana haber verir misiniz?

Bölüm 8

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

22 TEMMUZ 2003 SALI

"Sen Malfoy'un adamısın." Öncü, Theo'yu daracık ofisinde görünce irkilmiş görünüyordu, Theo'nun uzun bacakları adamın masasının arkasındaki sandalyede uzanırken çaprazlanmıştı.

"Oh, söylentiler mi var?" Theo kaşlarını kaldırdı. "Kendi kendimin adamı olduğumu düşünmek istiyorum. Belki de buraya seni kendi başıma ziyarete geldim." Omuz silkti, ayağını zıplattı. "Ya da belki beni Malfoy gönderdi. Kontrolcü biri, bunu kabul ediyorum. Mesela karısı. Adını duydun mu?"

Adam başını salladı, kendi masasının sandalyeye otururken çatlamış dudaklarını yaladı.

Theo evrak yığınının arasından bir fatura çıkardı ve gelişigüzel yaktı, parşömeni kurutma kağıdının üzerine bırakmadan önce masasının ucundan alevlerin parlamasını izledi.

"İşte senin sorunun bu. Onu duymuşsunuz. Ve senin de onu sorduğunu duydum. Ve Draco, kontrolcü biri olarak-"

Adam. "Paylaşmıyor. Başka kimsenin onun hakkında konuşmasını, onu düşünmesini, onu küçük parçalara ayırmasını istemiyor. . . Anladınız siz onu."

Adam başını salladı, gözleri Theo ile yanan parşömen arasında gidip geliyordu.

"Bana sorarsanız biraz deli." Theo adama acıyan bir bakış attı ve bir faturayı daha ateşe verdi. "Bekle, hayır, o benim." Gülümsedi. "Şimdi hatırladım. *Draco* mantıklı olabilir. Bana sadece seninle konuşmamı söyledi. Hepsi."

Adam daha dik oturdu ve bir elini kaldırdı. "Tabii ki-"

"*Elbette*," dedi Theo, "ben kendi kendimin adamıyım, yani . . . *Draco*'yu dinlemeyebilirim."

Draco yatağında uzanmış, açgözlü turuncu iblisi *Crabbe*'in dilinden küçük parçalarla besliyordu. Mutfak elfleri onun küp küp doğranması isteğini yerine getirmişlerdi.

"Teşekkür , *Draco*," diye yarı diz çökmüş canavara seslendi, onun düz yüzünü izliyordu.

Kaba dili parmağını yaladı ve sonra onu ısırdı.

"Tıpkı hanımefendimiz gibi," dedi Draco.

Hiçbir safkan karısı Draco'yu kontrolcü olmakla suçlayamazdı. Karısı hiçbir zaman evde değildi, canı ne isterse onu yapıyordu, malikanede hiçbir sorumluluğu yoktu. Aslında ne bir ev bütçesi ne de bir giysisi vardı. gözden geçirdiği ödenek. Tek bir balo, öğle yemeği ya da bağış toplama etkinliği planlamamıştı. Annesi ve babası onu acımasızca eleştirirken bir akşam yemeğinde bile oturmamıştı. Çocuklarının eğitim ve öğretimi için bir zaman çizelgesiyle birlikte ayrıntılı planlar yapmamışlardı. Sadece ona düzgün bir kıyafet vermişti -giymesini istediği kıyafet bile değildi bu!

Safkan bir eş, ondan zaten ne kadar hoşlanmadığına bağlı olarak, onun bu işe karışmamasına soğukkanlılıkla kızar ya da özgürlük karşısında heyecanlanırdı.

Ve Astoria'ya *asla* kasalara tam erişim izni vermezdi. Tatlı Salazar'ın lanet olası saçmalıkları, şimdiye kadar tüm Malfoy mülkünü babasına devretmiş olurdu. Eğer karısı onu mahvederse, daha yaratıcı olmak zorunda kalacaktı.

Evimle ilgileniyorum.

Benim evim. Draco bu fikir karşısında zevkle mırıldandı. Kendi evi olmayan bir cadıya sahip olmanın ne kadar tatmin edici olduğunu daha önce hiç düşünmemişti.

Ev.

Draco çocukluğundan beri kendi asırlık soyuna sahip bir cadıyla evleneceğini biliyordu. Onun adını alacaktı ama rakip bir sadakat devam edecekti. Narcissa her zaman bir Siyah olacaktı. Astoria her zaman bir Greengrass olacaktı. Bu çok doğaldı. Ve karısı evini yönetirken, kendi gelenekleri ve tercihleri sızacaktı -tüm tatiller devralınacaktı, Sıkıcı ailesini daha küçük taşra mülklerinde ziyaretler, bastırılması gereken korkunç adlandırma gelenekleri, varisi üzerinde kan iddiaları. Sürekli devam eden bir pazarlık.

Ama şimdi, *şimdi*, karısı ona çıplak geldi. Granger Hanesi diye bir şey yoktu. Karısının ailesi bir çeşit muggle şifacıydı, fark etmezdi. Savaş sırasında ortadan kaybolmuşlardı. Söylentilere göre karısı onları kalıcı olarak unutmuştu; Draco'nun üzerinde fazla düşünmek istemediği, gerçekten dehşet verici bir bu. Bunu yaptığında, eğer kendisine görev verilirse Dumbledore'u öldüreceğinden hiç şüphesi yoktu. Düşünmek istediğinden emin olmadığı başka bir şey daha vardı.

(Draco evliliğinin *aslında* bir cinayet planı olup olmadığını düşündü. Bakanlık ne kadar kasıtlı olarak onu düşmanlaştıracaklarını hesaplamıştı?)

(Ama bunları yapabilen bir cadı neden sadece onun burnunu kırmıştı? Gizliden gizliye ondan hoşlanıyor olabilir miydi? Yoksa sadece onu küçümsüyor muydu?)

Draco bu kadar güçlü, bu kadar acımasız bir cadının kendisine ailesiz düşündü. Eğer onu bir Malfoy yaparsa, bu onun tek evi olacaktı. Rakip bir iddia, başka bir etki yoktu. Kontrol etme, zorbalık etme içgüdüğü

Şimdi derin sahip olma arzusuyla karşılaştırıldığında geçici bir düşünceydi. Ona sahip olabilirdi. Gerçek bir Malfoy cadısı. Tamamen ona ait olan bir eş.

Okuldayken onunla evlenmek mümkün olmazdı, aklının ucundan bile geçmezdi. Onu boş bir sınıfta yakalamak ve onu büyüleyene kadar becermek aklından geçmişti. Ama böyle bir şey olsa bile -bunu düzenli bir şey haline getirseler bile- Astoria'yla evleneceğini bilerek bunu yapardı.

İstemesi gereken şey buydu, düzgün bir safkan evliliği. Ama yapması gerekeni yapmıştı ve her şey berbat olmuştu. *Onun Ailesi onu yüzüstü bırakmıştı. Her zaman, her zaman ailesini yüzüstü bırakıyordu.* Ve şimdi kendini korkunç derecede öfkeli ve bencil hissediyordu. Korkunç bir şekilde, bencilce Onun yerine karısıyla yaşadığı şey - karısı onu gördüğünde, onunla dövüştüğünde yeniden canlı olmanın hastalıklı heyecanı. tarafından cezalandırılmanın, her seferinde onun yerine kendisini ödüllendirebileceğini hayal etmenin hastalıklı heyecanı. *Dikkatini bana ver.* (Bazen sadece karısı onu gördüğünde var oluyormuş gibi hissetmeye başlıyordu.) Bunların hepsi onun içindi ve bazen kendini bok gibi hissetmesine neden olsa da bundan vazgeçmek istemiyordu.

Şimdi anlıyordu -o zamanlar saflık saçmalığı ve Potter'la rekabeti yüzünden dikkati dağılmıştı- kızın onunla birlikte olması gerekiyordu. Şimdi çok basit görünüyordu.

Malfoylar en iyisini alırdı ve o da en iyisiydi. En zeki, en güçlü, en başarılı, en yetenekli. Tekti, her zaman gazetelerde yer almasının bir nedeni vardı. En yakışıklı bile oydu. Hâlâ biraz vahşiydi -ve Merlin, kendi kendine giyinemiyordu- ama yüz? Göğüsleri? Kıç? Hepsi o öfkeli, itici irade tarafından canlandırılmıştı.

Bakanlık ondan kurtulmak isteseydi, ona sadece saklaması gereken bir eş vermek zorunda kalırlardı; konuşmayı beceremeyen uzak bir kuzen ya da muggle doğumlu hiç kimse. Ama her ne kadar bu konuda ona kazık atmak isteseler de, sonunda bunu yapamadılar. Reklam yapmak istediler, onu cezalandırmak istediler ve iş başa düştüğünde, kim Onu başka eşleştirmeleri mümkün müydü? Bakanlık biliyordu - büyü biliyordu - Malfoylar en iyisini alırdı. O da öyle yapmıştı.

Ve insanlar bundan *nefret ediyordu*. Bu düşünce Draco'nun göğsünü, içinden kahkaha olarak patlamak isteyen kendini beğenmiş, sinirli bir öfkeyle ısıttı. Şimdiden onu utandırmak, ona patronluk taslamak, onları nasıl hayal kırıklığına uğrattığını ve şimdi onlarla kendini affettirebileceğini söylemek isteyen tutucular, kendi işlerini halledemezken onunla nasıl başa çıkması gerektiğine dair tüm *tavsiye ve talimatlarıyla* birlikte defolup gidebilirlerdi. Kendilerini memnun etmek için ondan kurtulması gerektiğini düşünüyorlardı - evet, ilgisini elinden almak ve böylece sadece kendileriyle kalmasını istiyorlardı, değil mi? Kadının bakışlarının onu aydınlattığını hissettiğinde, kendi kalitesiz ilgilerinin onun için ne kadar az çekiciliğe sahip olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Ama onu kirletme fikrinden o kadar tiksinen dalkavuk hayranlarıydı ki, onun etrafında kıvrılıp pençelerini tam içine sokmak istemesine neden oldular. sahip olmasını istemediler mi? O zaman *asla* . Sırf yüzlerini görmek için onu mücevherlerle kaplayabilirdi. Onu kanlar içinde bir quidditch stadyumuna sürüklemesine izin verecekti. *Ona* liderlik ederken bu *onun* iradesi dışındaymış gibi davranamazlardı.

Asıl sorunun kendileri olduğunu bile göremediler. Kendilerine ya da ona saygı duymayan arkadaşlar. Artık onlar için hayatını riske atmasına izin vermiyorlardı, yaptıkları tek şey kendine olan saygısını bastırmaktı.

Weasley güvensiz bir budala, Weaselette seks takıntılı bir sporcu ve Potter da yürüyen bir şehit kompleksine sahipti -Draco , kendisi de bu üç şey olarak zaman geçirmişti- hepsi de onu geride tutmaktan memnundu.

Ve o da kendini tutuyordu. Onunla birlikte olması gerektiğini düşünmüyordu, değil mi? Yüzünü o kadar nazıkçe okşadıktan sonra yalnız uyanmıştı. (Koluna dokunmamalıydı. Kanını ona bulaştırmamalıydı.) görmüştü -tabii ki görmüştü, bundan emin olmuştu, değil mi? Ona, çok fazla olmayan kelimelerle, kendisi için planlarını nasıl mahvettiğini, onu nasıl mahvettiğini anlattı. (Sorun oydu, arkadaşları değil.) Yine de ona dokundu. Draco bunu düşünmek istemiyordu, düşündüğü zaman da kendini üzüyordu.

Sonra onu yakaladığını sandığında çalışma odasından kaçmıştı. Ona kim olduğunu göstermişti ve onunla aynı odada bulunmaya dayanamıyordu. Aklı başına geldi.

Yalvarmaya devam et Malfoy, bana asla sahip olamayacaksın.

Yalvarmaya devam etmek istedi. Sadece izin ver, sadece izin ver.

Onun üstünde, içinde olmak, bir daha çıkamayacak hale gelene kadar kendini onun içine sokmak istiyordu. *Bırak gireyim. İzin ver.*

Karısına sahip çıkmak iyi hissettirdi. Kendi kurallarına karar vermek ve onları çiğneyen insanları incitmek iyi hissettirdi.

Keşke ona da sahip çıksaydı.

Canavara Crabbe'in dilinden bir parça daha yedirdi.

---

23 TEMMUZ 2003 ÇARŞAMBA

"O korkuyla hükmetmek niyetindesin, öyle mi?" Lucius kaşlarını kaldırdı ama sesi eğlendiğini ele veriyordu. "Draco, duyduğuma göre Vance'in dilini yeniden canlandıramayacaklarmış. Adam bir daha asla sözlü olarak konuşamayacak."

"Saygınlık benim için çoktan kayboldu," dedi Draco sinirli ama öfkesiz bir sesle. "Crabbe bir Malfoy cadısına hakaret etti."

Lucius belli belirsiz gülümsedi. "Bazıları tepkinizin orantısız olduğunu söyleyebilir."

"O benim cadım," dedi Draco asık suratla. "Daha kötüsünü hak ediyordu."

"Güzel," dedi Lucius, küçük masanın karşısında oturan oğlunu incelerken, omuzları soğuşa karşı kamburlaşmıştı. "İyi."

Lucius bir nefes aldı, gözleri etraflarındaki duvarlarda, oğlunun boynundaki dövmede, Draco'nun kıpırdayan elinde -asasını kaçıırıyordu- gezindi. Draco'nun yüzündeki gerginliğe geri döndü. "Henüz hamile değil mi?" Ses tonu klinik gibiydi.

"Baba, ona dokunmama izin vermiyor," diye tükürdü Draco.

Lucius güldü. "Resimleri gördüm, evlat. Siz ikiniz ellerinizi birbirinizden uzak tutamıyorsunuz."

"Dövüşmek için!" dedi Draco. "Bana sadece beni dövmek için dokunuyor."

"Ah," dedi Lucious sevgiyle gülümseyerek, "genç aşk."

"Baba, benden nefret ediyor."

"Öyle mi, Draco? Sana büyü mü yaptı? Zehirledi mi? Bıçakladı mı? Her sabah tüm vücudun bağlanmış olarak mı uyanıyorsun? Çıbanlarla mı kaplanıyorsun? Gözlerin mi kanıyor?" Burnunun ucuyla oğluna baktı. "Bana bütün parmaklarını *kaybetmişsin* gibi geldi."

Draco ona uğursuz bir belirsizlikle baktı.

Lucius homurdandı. "Bir kedicikle evlenmişsin, Draco. Sızlanmayı bırak. Hiç *çaba gösterdin* mi? Yoksa sadece onu kızdırıp sonra da surat mı asıyorsun?"

"Onu kızdırıyorum ve üzülüyorum," dedi Draco, şimdi bile üzülüyordu.

Lucius içini çekti. "O senin *karın* Draco, süpürge kulübesinde sevişmeye çalıştığın bir kız değil. Biraz *çaba* göster. Onun için *güzel* bir şey yap."

"Eğer iyi bir şey yaparsam, bir tuzaktan şüphelenecektir," dedi Draco.

Lucius kıkırdadı. "Torunumun Slytherin olacağından giderek daha fazla emin oluyorum."

Hermione o hafta ikinci kez, Bakanlık'tan döndükten sonra Malfoy'u çalışma odasında aradı. Onu kitaplarla kaplı odanın köşesinde, baykuşların daha kolay ulaşabilmesi için pencerenin yanındaki masasında gizlenirken buldu. Yaz akşamı güneşi kurşunlu camlardan içeri süzülürken bile etrafına çöken kasvet, evraklara bakarken platin saçlarının kenarlarını parlatıyordu. Ateş yılın bu zamanı için çok yüksekti.

"Neden Adrian Pucey'den iki zümrüt broş, Terence Higgs'ten iğrenç bir vazo ve Blaise Zabini'den bir kasa İtalyan şarabı aldım?"

Hermione kapının hemen önünde durmuş, kaşlarını kaldırmış, elinde telaşlı bir mücevher kutusu tutuyordu.

Malfoy kuru bir sesle, "Belli ki Vance Crabbe yaşamış ve bir tüy kalem bulmuş," dedi.

"Bunlar *haraç* mı?" diye sordu Hermione. Bir suç patronuyla mı evliydi?
Allah kahretsin.

"Düğün hediyeleri, canım. Pucey'ninkini göreyim." Malfoy başını kaldırdı ve elini uzattı.

Hermione tereddüt etti; bu odada kanla kaplı olan elini hatırlıyordu. Seherbaz Dairesi'nden bir ziyaret, Crabbe'in akrabalarından bir misilleme -yankılar- beklemişti. Sadece ödüllendirilmişti. Sanki bu şekilde davranmaya hakkı varmış gibi. Sanki Malfoy'dan korkuluyordu.

"Eğer seni memnun edecekse, aşkım," dedi Malfoy ve Hermione sarsılarak kendine geldi; sanki evinin şiddet yanlısı, kontrolcü lordunu sadece kendisine karşı nazik olmasını öğretmek için bekletmişti. Kendine ondan korkmadığını ve ona bilgi almak için geldiğini hatırlattı.

Bar arabasının ve koltukların yanından geçerek masasına doğru ilerledi, Malfoy mücevher kutusunu ondan alırken parmakları onunkilere değdi.

Kutuyu çevirerek açtı ve broşları profesyonel bir gözle değerlendirdi. Sonra başını salladı, kutuyu bir çırpıda kapattı ve ustalıkla masasının çekmecesine yerleştirdi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Hermione, onun işgüzar tavırları karşısında belli belirsiz eğlenerek. "Sanırım bunlar benim içindi?"

Malfoy başını kaldırıp ona baktı. "Elimde olsa seni *çırılçıplak* ve zümrütler içinde bıraktırdım, aşkım. Ama başka bir adamın mücevherlerini takmayacaksın."

Hermione bir kakhaha attı, Slytherin zümrütlerini takmaya hiç niyeti olmamasına rağmen yanakları kızarmıştı. "Tüm o zehirli-"

Neden iki broş olduğunu bilmek ister misin?" dedi Malfoy sertçe.

Hermione ona baktı, ensesi diken diken olmuştu. Eğer bilinmesi gereken bir şey varsa, bunu her zaman bilmek isterdi. Adamın gri gözlerinin içine baktı, sertçe kendi gözlerine. Sonunda sesi net ve düzgün bir şekilde, "Kocamın ne iş yaptığını bilmek istiyorum," dedi.

Malfoy yutkundu, gözleri soğuk bir ateşle yanıyordu. Çenesini kaldırdı. "Adrian Pucey, Marcus Flint'in müttefiki. Flint'e yaptığım muameleyi protesto edince Nott'u gönderdim, o da Adrian'a bunun kendi çıkarına olduğunu açıkça söyledi.

ticari çıkarlarını geri çekmesi için. Bunu yapmadan önce, Pucey size iki kez hakaret etti. Nott kontu işaretledi. Şimdi Pucey de öyle, yoksa özrünün eksik olduğunu kendisine bildireceğim."

"Peki bu özrü kabul ediyor musun?" diye sordu Hermione soğuk bir sesle.
Bu lanet olası Slytherin'ler ...

Malfoy sandalyesinden kalktı ve bir anda masasının etrafında döndü. Kız kendini tuttu ve Malfoy onu sıkıştırdı, başı kızınkine doğru eğildi. "Bana yapmamamı söyle, aşkım. Seni memnun etmek için gösterdiği çabanın yeterince iyi olmadığını söyle. Söyle bana mücevherler bir özür değildir." Kızın buklelerinden birini parmaklarının arasına alırken sesi alçak ve sertti. "Ona acı çektirmemi söyle, aşkım. Bırak canını yakayım."

"Malfoy-" Hermione göğsünün nefesiyle birlikte yükselip alçaldığını hissedebiliyordu, vücudu onunkinden bir karış uzaktaydı. Adam turuncgiller, karanfil ve mürekkep gibi kokuyordu ama Hermione'nin tek düşünebildiği burun deliklerini dolduran taze kan kokusuydu. Gözleri adamın ayrılmış dudaklarına, eğilmiş gözlerine kaydı. Saçlarındaki uzun parmaklarına, elinin eklemlerine ve damarlarına.

"Eğer bana söylersen ona acı çektiririm aşkım." Gözleri onunkilerle buluştu.
"Bana söyle."

"Malfoy. ." Başını iki yana salladı. "Yapma bunu. Beni bahane olarak kullanma-"

"Bu bir bahane değil. Bu bir sebep." Kıvrımı parmağının etrafında döndürürken elini izledi. Dudakları ayrılmıştı, kaşlarının arasında bir çatık vardı.

"Hayır," dedi.

Küçük bir baş sallama, omuzları gergin. "Geri çekileceğim." Kadının saçlarını çekiştirirdi. "Ama sana hakaret ettikten sonra başka bir adamın seni mücevherleriyle görmesine izin vermeyeceğim."

"Sadece sen mi?" diye alay etti Hermione, birden sinirlenmişti. Kendini duyuyor muydu acaba?

Malfoy üzgün bir ifadeyle, "Sadece ben, aşkım," dedi. Başını daha aşağı eğdi. "Dilimi kesmek mi istiyorsun?"

Hermione onun ne diyeceğini görmek için, "Evet," dedi.

Kızın gözlerine bakmadan bukleleriyle oynadı. "Nott beni tutacak, böylece temiz bir kesim yapacaksın."

"Acınacak haldesin," dedi, canının yanmasını istiyordu. "Kendin için üzülüyorsun."

Adam başını kaldırıp onun gözlerine baktı ama cevap vermek için hiçbir harekette bulunmadı.

Kadın saçlarını geriye doğru tarayarak adamın elinden uzaklaştırdı ve odadan çıkarken adam onu durdurmaya çalışmadı.

---

24 TEMMUZ 2003 PERŞEMBE

Hermione Malfoy'dan uzak duruyor, onunla girdiği çıkmazı düşünüyordu. Surat asıyor ve zorbalık yapıyordu ama Hermione onun geçmişini affedemiyordu. Malfoy cezalandırılmak istiyordu ama bu Hermione için hiçbir şey ifade etmiyordu.

(Yapabilseydi dilini keser miydi? Koluna bir hakaret mi kazırdı? Burnunu bir kez daha kırar mıydı? O anki tatmin duygusunu hayal etmeye çalıştı - adamın yere serilmiş ve kanlar içinde olduğunu, kendisinin de ona istediği kadar zarar verdiğini. İçinde öfkeli, manik bir enerjinin yükseldiğini hissetti, *evet, evet*, onu dövmek çok iyi hissettirecekti. Yumruklarıyla ona vurmak. Kendini onun içine atmak için. Ama aynı parçası birisini hayal ediyordu. Kim olduğunu biliyordu - onu kollarına alıp sertçe - Malfoy *Bakanlık* balo salonunda onu kendine bastırıyordu - ve belki de bunu daha çok istediğini düşünüyordu. Ya da her ikisini de. Onu kesmek istemiyordu. Belki de elini yüzüne bastırırken onu olabildiğince sert becermek istiyordu. Godric, onun nesi vardı?)

"Ferret'in yüzü nasıl?" diye sordu Ginny, iki elinde birer butterbeer'la Leaky'deki koltuğuna kayarak. Hermione'nin birasını masanın öbür ucuna, ona doğru itti. Saat erkendi, bar fazla gürültülü olmadan önceydi. İş çıkışı grupları içeri süzülüyordu ve Hermione hâlâ kendi elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla, Ginny'nin kot pantolonu ve kolsuz bluzunun yanında kendini fazla şık hissediyordu.

"Her zamanki gibi sivri ve mükemmel." İçini çekti ve bir yudum aldı.

"Mükemmel mi?" Ginny başını eğdi, yüzüne sinsi bir gülümseme yayıldı. "Uygun biri, kabul ediyorum. Sorun sadece tüm kişiliği, şimdiye kadar yaptığı her şey ve savunduğu her şey."

Hermione ciddiyetle, "Evet, sadece bu," dedi.

Ginny parmağını bardağının tepesinde gezdirirken düşünceli bir ifadeyle başını salladı. Göz ucuyla Hermione'ye baktı. "Konuşmasa onunla sevişirdim."

"Ginny!"

"Sadece biraz sessizlik ve gezinti mi? Ne! *Kabul* ederdi. Hadi ama, bunu geri çevirmez."

Hermione alaycı bir ifadeyle, "Bana hakaret edemeyecek olsa herhalde gelmezdi," dedi.

"Yani? Gelmesine gerek yok-"

"Tüm bu zaman boyunca seninle alay ettiğini düşünsene-"

"Doğru, konuşamıyor *ya da* sana bakamıyor." Ginny kaşlarını kaldırarak Hermione'yi olasılıkları düşünmeye teşvik etti.

Hermione kayıtsızca mırıldandı. Ginny'ye Malfoy'un yatağında olduğunu, Malfoy'un neredeyse çıplak olduğunu ve ona yaslandığını ve yaptığı şeyin muggle üniversitesi hakkında konuşmak olduğunu söylemek istemedi. Ginny bunu komik ve güçlendirici hale getirmeye çalışırken, bu çok kişisel, savunmasız ve üzücü geliyordu. (Hermione'nin üniversiteden ayrılmasını da komik ve güçlendirici kılmaya çalışmıştı. "İyi ki kurtuldun! *Daha fazla* eğitime ihtiyacın yok. Zaten her şeyi biliyorsun!") Kendisine saklamak istediği, sert koruyucu kabuğunun içinde onunla birlikte kıvrıldığı bir an gibi hissetti -Malfoy'a şifa ustalığını anlattığında gözlerini kaçırmadı. Bu konuda ne düşüneceğini bilmiyordu ve bildiği şeylerin güvenliğine geri için kendini kilitlediğini hissetti: Ginny bir romantikti (azgın ama romantik) ve Malfoy insanlara zarar veren bir akrepti.

"Bu arada o haydut bludger hakkında her türlü tehdidi iletmem gerekiyor," dedi.

Ginny kıkırdadı. "Bunu ben planlamadım, ama keşke ! Çok iyiydi. Beni de deneyebilir." Hâlâ kıs kıs gülüyordu. "Ona Azkaban'a dönmüş olmayı dilediğim."

Hermione gülümsedi ama karnı . "Geçen gece-" Sesini alçalttı ve etrafına bakındı, bunu yapmak ne kadar teatral gelse de.

"Ne?" Ginny'nin yüzü düştü ve eğildi. "Ne oldu?"

"Oradaydım ve -Malfoy Malikâneye geri döndü- yanında Nott vardı. -Ve ..." Hermione başını Ginny'ninkine yaklaştırdı. "O keserdi

Crabbe'in babasının dili."

"Ne?" Ginny'nin yüzü şaşkınlık ve yoğun ilgiden oluşan bir maskeye dönüşmüştü.

"Sanırım yanında vardı-"

"Neden-"

"Kan içindeydiler-"

"Ne, seni tehdit mi ettiler?" diye sordu Ginny, yüzü endişeyle buruşmuştu.

"Hayır, gülüyorlardı-"

Ginny'nin içinden bir ürperti geçti. "Hermione, orada ne haltlar ?"

Hermione Ginny'nin gözlerinin içine baktı. "Crabbe'in kendi evinin üyelerine hakaret ettiğini söyledi. Malfoy'a kan haini demiş."

Ginny Hermione'ye baktı, gözleri araştırıyordu. "Malfoy sana hakaret ettiği için Crabbe'nin babasının dilini mi kesti?"

"I . . . Sanırım daha çok Malfoy'a yapılan hakaretle ilgiliydi." Hermione gözlerini devirerek arkasına yaslandı, ama şimdi hepsi de kendisine yöneltlen övgüleri düşünüyordu. "Nasıl olduklarını bilirsın... şu Malfoy meselesi."

Ginny, gözleri safir kolyeye kayarak, "Ve şimdi de sen bir Malfoy'sun," dedi.

Hermione onu takmaya geri dönmüştü. Yaşlı büyücülere karşı garip bir intikam gibi gelmişti, bunu fark etmelerini ve ona bir bebek arabası gibi davranırken iki kez düşünmelerini izlemek. Hermione bunun onu zengin ve köklü gösterdiğini düşünmüştü. Şimdi merak ediyordu.

Burnunu kırıştırdı. "Hayır, sadece bana takıldı."

"Belki de seninle sıkışıp kalmaktan hoşlanıyordur," dedi Ginny. "Belki de senden hoşlanıyordur - bu yüzden sana hakaret eden herkese saldırıyordur. Flint gibi mi?" "Belki de seni seviyordur. Hermione anlamlı bir bakış attı.

"Hadi ama, Ginny. Benimle evli olmaktan *hoşlanmıyor*. Sen de oradaydın. Buna halkın önünde küçük düşürölmek diyordu. Flint'ten sonra, lanetlendiğini söyledi.

Ben." Hermione başını salladı. "Hayır, utanıyor. Bana takılıp kaldı ve kanı saf olan ahbabları bunun iğrenç olduğunu düşünüyorlar ve o da öfkeleniyor-"

"Yine de onlara. Sana değil-"

"Hayır, benimle sürekli akıl oyunları oynuyor. Her zaman benimle sevişmek istediğini söylüyor-"

"Belki de seninle sevişmek istiyordur," dedi Ginny, kaşları yine kalkmıştı.

"Eminim öyledir!" dedi Hermione. "Bu yüzükler için ısrar ve şimdi çok azgın. Eminim beni uygunsuz bir pozisyona sokmaya bayılır ve sonra da bütün zamanını beni aşağılayarak geçirir. Muhtemelen daha sonra bana bir melezle yatmanın ne kadar iğrenç olduğunu söyleyecektir."

"*Sana böyle mi sesleniyor?*" Ginny öne doğru sarsıldı, gözleri irileşmiş, çenesi dikleşmişti.

"Hayır! Hayır. Bana *Bayan Malfoy* diyor." Hermione homurdandı. "Ve *aşk* ve *sevgili* ve *sevgilim*."

Ginny arkasına yaslandı. "Sana aşkım, canım, sevgilim diyor, seninle sevişmek istediğini söylüyor ve hakaret eden büyücülerini öldürüyor," dedi kesin bir ifadeyle. "Peki senden hoşlansaydı nasıl davranırdı?"

"*Alaycı davranıyor-*"

"*Alaycı* bir şekilde maiming yapıyor-"

"Evet," dedi Hermione, görüldüğünden daha az emin hissederek. "Bu sadece bir güç oyunu. Evin reisi olma statüsüne kafayı takmış durumda -muhtemelen Azkaban' delirmiş. Hepsi deli. Nott o gece beni gördü ve benim *sadık hizmetkârım* olacağına söz verdi."

Ginny kıs kıs güldü. "Belki de Nott sadece hizmet etmeyi seviyordur. Parvati daha o sormadan dizlerinin üzerine çöktüğünü söyledi. Cho'nun onu bağlamasına izin verdi-"

"Ne?"

"Hermione, okuldaki kızların yarısı onunla yattı! Dedikoduları duymadın mı?"

"Hayır! Ben-"

"Belki de kütüphanedeydin." Ginny sıırttı. "Tabii sen onunla yasak bölümde sevişmiyordun, değil mi?"

"Hayır! Godric."

Hermione de Ginny'yle birlikte güldü ama genç kızlığını hissedebiliyordu. güvensizlik alevlendi. Elbette Ginny, Hermione'nin bir gece kütüphanede Theo Nott'u çekebileceğini ve kısıtlı dinlenme odasında onunla sevişebileceğini düşünüyordu.

Hermione, Nott'un ne zaman yakındaki bir masaya otursa ona başıyla selam verdiğini hatırlıyordu, hepsi bu. Nereden başlayacağını bilemezdi.

Hermione daha gençken, her yaz Hogwarts'a geri döneceği ve kendisini bekleyen mükemmel erkek arkadaşını bulacağı yılın o yıl olduğunu hayal ederdi.

-Hoş, tatlı ve entelektüel olarak ona denk biri. Eski kitapları okurlardı. kitaplar okur, kahve içer ve birlikte karmaşık büyüler yaparlardı ve onun elini tutar ve onu öperdi ve önemli konuları tartışırlardı ama önemli olan her şeyde hemfikir olurlardı.

Ama zeki çocuklar onunla çıkmak istemedi. Ona doğru bile bakmadılar. Hermione ilk başta bunun çirkin olmasından kaynaklandığını düşündü. Ama yaşı ilerledikçe ve -kendisi de biliyordu ki- *çirkin* olmadıkça, sınıfındaki erkekler daha genç, daha az zeki cadılarla çıkıyor ve okul projelerini onunla birlikte yapıyorlardı. Hermione geriye dönüp baktığında rekabeti istemediklerini fark etti. (Ve tamam, o da rekabetçiydi.) Ama yine de sanki onda bir sorun varmış gibi hissediyordu.

Hermione Viktor'a kadar kendisinden korkmayan bir büyücü bulamamıştı; bunun bir rekabet olduğunu düşünmeyen bir büyücü, çünkü meydanı çoktan ele geçirmişti. Zeki bir kız arkadaşı olan fiziksel bir adamdı. Onunla gurur duyuyordu. Ama bu onun olayıydı ve onun da kendi olayı vardı. Savaştan sonra Hermione bu büyücülerden birkaçıyla çıktı.

sevimli ve komik ya da formda ve eğlenceli, her zaman biraz daha yaşlı, genellikle aurorlar. Hogwarts Savaşı'na katılmamışlardı. İyi öpüşürlerdi ve oral seks yapmaktan asla şikâyet etmezlerdi. Yeterince zekiydiler ama asla onunla eşit değillerdi. İşle meşguldü. Henüz çocuk sahibi olmakla ilgilenmiyordu. Yemek yapmazdı. Arkadaşları için onu ektiler. Onu, kendilerini pohpohlayan cadılarla aldattılar. Daha zeki, daha başarılı bir kız arkadaşın yeniliği

Onun önceliği olmamasına içerlediler ve kendilerinin olmadığını bilmesini sağladılar.

Ve muggle dünyasında biriyle çıkmak ... Hermione şöhret ve Büyücülük dünyasındaki önyargılar ve sosyal gelenekler... Ancak savaştan sonra muggle dünyasına geri döndüğünde, oradaki gerçeklik ile kendi gerçekliği arasındaki uçurumun çok büyük olduğunu fark etti. Her zaman bir cevabı olduğunda görülmek ve duyulmak isteyen bir cadı olmuştu ve Muggle dünyasında kendi hayatı hakkında gerçeği söylemek için bile elini kaldıramıyordu. Kendini sürekli sansürlemek, küçültmek, önemsizleştirmek, kimsenin açmaya çalışamayacağı kadar sıkıcı hale getirmek zorundaydı. "Ah, ben mi? İşim tartışılmayacak kadar sıkıcı. Ailem mi? Öldüler diyelim. Hayır, kesinlikle bir direniş hareketi kurup sizi toplu katliamdan kurtarmak için gerilla savaşı vermedim."

Hermione, muggle'ların gerçek olmadığını düşündüğü yaratıkları düzenleyen işi hakkında konuşamazdı. Tarihler TSSB'si olduğunu söyleyemezdi çünkü ünlü bir şekilde, gerçekleştiğini bilmedikleri bir savaşta askerdi. Hayatta ve iyi olan anne babasını özlediğini açıklayamazdı çünkü onların beyinlerini yeniden yapılandırmıştı. Muggle'ların bile ırkçı bir hakaret olarak kabul ettiği bir kelimenin koluna kazınmış olduğunu sonsuza kadar saklayamazdı.

Hermione savaş hakkında konuşmak istemiyordu ama bunun *olduğunu* kabul eden insanların yanında olması gerekiyordu. Birine anlatmaya çalışma fikri ve onun gülüp geçmesi, o kadar da kötü olamayacağına dair güvence vermesi. . . Godric, buna dayanamazdı. Bu şekilde, muggle dünyası savaşın ondan aldığı bir başka şeydi. Ve belki de bu, paylaşmanın daha güvenli olduğunu, reddedilme, yanlış anlaşılma riskine girmemenin daha güvenli olduğunu hissetmeye başladığı zamandı.

Şimdi Ginny ona Malfoy'un o kadar da kötü olamayacağını söylemeye çalışıyordu, çünkü Hermione onun salonunda, Hermione'nin kolunda kaşınan ve yanan yara izini izliyordu. Ona öğrettiği kelimeyi heceleyen yara izi.

Nefret ediyorum.

Hermione onun kendisine nasıl yanaştığını ve insanları incitmesine izin vermesi için nasıl yalvardığını düşündü, vücudu gergindi ve sanki kendinden bahsediyormuş gibi özlem doluydu.

Belki de ona çamur kanlı diyen on üç yaşındaki çocuk o değildi. Ama onun kim olduğundan emin değildi ve istediği şeyin kendisiyle bir ilgisi olduğundan da emin değildi. Tek bildiği onunla sıkışıp kaldığı ve ona kendisini sonsuza dek yeniden on üç yaşındaymış gibi hissettirme şansı vermek istemediğiydi.

Kolundaki yara kaşınıyor ve yanıyordu ama Ginny'ye söylemedi çünkü onun acımasını hissetmek ya da gerçekten denemesi gereken anlaşılmaz kocakarı ilaçları hakkında azar işitmek istemiyordu. Ne yapması gerektiğini biliyordu ve Ginny ona ne kadar moral konuşması yaparsa yapsın, bu o kadar kolay olmayacaktı. İşler hiçbir zaman Ginny'nin söylediği kadar kolay değildi; bir barda sert konuşmak yerine gerçek hayatta kanlı canlı bir insanın karşısına asla o kadar kolay olmazdı.

Bir hafta daha Malfoy'dan uzak durdu. Yara izi kaşınıyor, yanıyor ve ovalamak onu daha da kötüleştiriyordu. Kolundaki deriyi koparmak istiyordu. Soğutma büyüsünü denedi. Buzlu suya daldırmayı denedi. Ama işe yaramadı. Her Malfoy'un kanını bulaştırması gerekiyordu. Bunu düşündüğünde boynundan aşağı bir ürperti akarak kıvrandı.

---

25 TEMMUZ 2003 CUMA

HERMIONE MONEYBAGS: Bayan Malfoy Bir Sıçrama Yaptı

ÖLÜM YİYEN GELİN ÖNEMLİ BİR BAĞIŞÇI OLDU

GRANGER'IN ALTINI: Hermione Satıldı mı?

GALLEONS KIZI: Hermione Malfoy'un Hayır İşlerinin İçinden

Hayırsever bağışlarıyla ilgili haberler sızmaya başlamıştı. Uluyanlar gelmeye başladı: Hermione çok az para vermişti. Çok fazla para vermişti. Yanlış kuruluşlara bağışta bulundu. Politikalarının yanlış olduğunu kanıtlayarak değerli kuruluşları küçümsedi. O bir Ölüm Yiyen'di. Draco Malfoy'u altınları için kullanan bir fahişeydi ve bunun için tecavüz edilip öldürülmeliydi.

Hermione kolundaki yara izini ovuşturarak hepsini yaktı.

Sonunda, Bakanlıkta geçirdiği sefil bir günün ardından Hermione Malikâne'ye döndü, çıkardı ve yüzüğünün eşini hayal ederek bir homonculous yaptı. Bir harita belirdi. Malfoy zindandaydı.

Harika.

Hermione kot pantolonunu, deve rengi kazağını ve daha sağlam ayakkabılarını giydi, yakında hayatı için koşacağını tüm benliğinde hissediyordu.

Loş ışıklı Malikâne'de ilerledi, daha önce keşfetmediği kapılardan ve dehlizlerden geçti, portrelerle göz teması kurmaktan kaçındı, misafir odasının bulunduğu yöne bakmayı reddetti.

Yaz akşamı güneşi pencerelerden içeri giriyor, gölgeler ve eğik ışıklar arasında ilerliyor, sonunda zindan merdivenlerinin tepesinde bir lumos oluştuyordu. Cesurdu; devam edecekti. Taş basamaklardan inmeye başladı.

Dik basamaklar sola doğru kıvrıldı ve etrafındaki ışığın arttığını gördü. Lumos'u sonlandırdı ve temkinli bir şekilde devam etti, adımları yavaşlıyordu, asası hâlâ havadaydı, diğer eli düşüp kendini yakalamak zorunda kalırsa diye havada duruyordu.

Işık büyüdü ve büyüdü, ta ki kendini merdivenlerin dibinde, parlak bir şekilde aydınlatılmış bir iksir laboratuvarına girerken bulana kadar. Son teslimatların olduğu paletlerin, özenle etiketlenmiş malzemelerle dolu dolapların, kesici alet ve havaneli koleksiyonunun önünden geçti. . . Sonunda onu arka tarafta buldu, birkaç büyük kazanlar aynı anda çalışıyor.

Sanki iksirin rengini kontrol ediyormuş gibi bir tanesinin içine bakıyordu. Beyaz sarı saçları alnına dökülmüştü ve kolları dirseklerine kadar kıvrılmıştı, ön kolları ince kaslıydı, damarları belirgindi, teni neredeyse yarı saydam kadar solgundu, sol kolunu hareket ettirdiğinde Karanlık İşaret açıkça görülebiliyordu.

Yaklaştı.

Eski kitaplar. Parşömen. Kahve. Karanfil.

"Aman Tanrım," diye soluk soluğa kaldı Hermione, ağzından muggle yemini çıkmıştı. "Demliyorsun-"

"Dur orada," dedi Malfoy, başı yukarı kalkmış, yüzü sertleşmişti.

"Seni sefil, aşağılık, işbirlikçi tecavüzcü-"

"Bu senin için değil!" diye gürledi Malfoy, masanın etrafından dolanıp ona doğru hücum ederek.

Asasını kaldırdı-

"Sakın bana büyü yapmaya kalkma!" diye bağırdı, koluna atladı, bileğini yakaladı ve aralarındaki boşluğu kapattı, böylece alçıya alınamayacak kadar yakındı.

Kadın onunla mücadele etti ve adam onu yakaladı, kolunu onun etrafına doladı ve enerjisini etkisiz hale getirerek onu kendine yaklaştırdı. "Seni temin ederim," dedi onun içine

"Eğer benim için yalvarırsan, tamamen ayık olacaksın."

Adamın zayıf, kaslı ve sert vücudunu kendisine karşı hissedebiliyordu. Başını ondan yana çevirerek omzuna doğru konuştu. "O zaman neden *toplü demleme yapıyorsun*-"

"Seni mutlu bir evliliğe sürüklemek için değil," diye mırıldandı Malfoy. "Seni serbest bırakacağım ve sen de bana açıklamamı söyleyeceksin, ben de açıklayacağım."

"O zaman yap."

Adam bıraktı ve geri çekildi; kadının bedeni, kollarının ve göğsünün olduğu yerde soğuktu.

"Açıkla," dedi. "Bilmek istiyorum."

"Sana doğruyu söylüyorum, biliyorsun." Bunu neden söylediğini bilmiyordu ama adamın yüzünden yalan söylediğini gösteren bir şey geçti.

"Şimdi de yalan söylüyorsun," dedi.

Ağızı buruştu ve kaçırdı. "Sadece önemli olmayan şeyler hakkında."

"Bu önemli. Açıkla."

İçini çekti ve kollarını kavuşturdu, omuzları gergindi. "Knockturn Alley'de bir madama satıyorum-"

"Böylece insan ticareti yapılan cadıları-"

"Hayır!" diye tersledi Malfoy. "Bunu müşterilere veriyor. Onları daha uysal yapıyor. Para harcama olasılıkları daha yüksek, aşık olduklarını düşündükleri fahişeleri istismar etme olasılıkları daha düşük. Sırlarını dökmeleri, poz vermeleri resimler."

"Sonra da şantaj malzemelerini seninle paylaşıyor," diye sözlerini tamamladı Hermione. Kişisel ve korkunç bir şey için hazırlanmıştı. Bu kişisel olmayan ve korkunç bir şeydi ve onunla hiçbir ilgisi yokmuş gibi geliyordu. Kendisiyle ilgili olduğunu düşünmüştü.

"Evet," dedi Malfoy basitçe, sivri yüzü sertleşmişti.

"Bu-"

"Etik değil mi? Bu adamlar eşlerini kendilerine sadakat duymayan profesyonellerle aldatmaya karar verdiklerinde bu riski üstlenmiş oldular. Onlar için üzölmüyorum."

"Bu bir suç."

"Evet sevgilim, ben bir suçluyum. Hüküm giydim."

"Malfoy, sen bir *aristokratsın*. Altına ihtiyacın yok. Bunu neden yapıyorsun?"

"Bana altın değil, koz lazım," dedi Malfoy. "Azkaban'da ömür boyu hapis yatan birinin geçenlerde bana hatırlattığı gibi, güç güçtür. Ona sahip olmak olmamaktan iyidir." Gözlerini başka tarafa çevirdi. "Ve iksirlerde iyiyimdir. "Ve iksirlerde iyiyim. sıkıldım."

Hermione bunun muhtemel gerçekliğini ve kocasının ahlaksızlığını düşündü. Malfoylar savaştan sonra değişmemişlerdi; sadece amansız güç arayışlarında yön değiştirmişlerdi. Malfoy onu bir araçtan, politik bir piyondan başka bir şey olarak görmüyordu. Onunla flört etmesinin tek nedeni onu becermeye çalışacak kadar azgın ve sıkılmış olmasıydı. Onu sevdiğini düşünmesi kandırmaya çalışmıyordu.

"Burada başka ne demliyorsunuz?" diye sordu.

"Veritaserum."

"Malfoy!" Hermione içtenlikle şok olmuştu. "Bu son derece düzenlenmiş bir şey! Bunu genelevlere de mi satıyorsun?"

Malfoy ona alaycı bir bakış attı. "Gerek yok. Bunu, fikri mülkiyetlerini kimin sızdırdığına dair iç soruşturmalar yürüten şirketlere satıyorum." Omuz silkti. "O ya da mafya."

"Malfoy!"

"Peki," diye kaşlarını kaldırdı, "ne fark eder ki?"

Hermione karanlık bir sesle, "İş yapma şekliniz hiç de değil," dedi.

"Bu doğru. Neden buradasın?" Malfoy'un sesi asık suratlıydı. Taş zemini inceledi. "Bu sefer beni mi arıyordun, yoksa o kneazle hâlâ Malikâne'de kayıp mı?"

Hermione bir taktik belirlememişti ama umursamayacak kadar sarsılmıştı. Ağzından kaçırıldı. "Kanını istiyorum."

"Ben de senin kanını istiyorum," dedi Malfoy, hızlı ve agresif bir şekilde, ona bakarak.

"Ne? Neden?" Neden her zaman onunla uğraşmak zorundaydı?

"Adet kanını Malikâne'nin kan koğuşlarına eklemek istiyorum," dedi Malfoy, yüz ifadesi kızın bunda bir hata bulmasına meydan okuyordu. "Artık burada yaşıyorsun ve bu kan basit bir atardamar kanından çok daha güçlü."

"Oh." Bu doğrudu. Muggleborn kanının diğer tüm kanlardan daha aşağı olduğuna inanmadığınız sürece. Bunu hiç istememeliydi.

Dili kadının kolunda, yara izinin üzerinde geziniyor ve kadının kanını ağzına alıp yalıyor.

Elinin üzerinden ona bakıyor, dudakları nabzının üzerine kenetlenmiş, kanını ağzına alıyor. Tükürmüyor. Yutuyor, dili sanki daha fazlasını istiyormuş gibi yaranın üzerinde geziniyor.

Malfoy onun ne tür bir kanı olduğunu gerçekten umursamıyor muydu?

"Genelde regl dönemini bastırırım-"

"Bu *bir kayıp*-" Gerçekten kırılmış görünüyordu.

"Biraz toplayabilirim," diye tersledi ama kalbi hızla çarpıyordu. Muggle doğumlu kanı *boşa* mı *harcayacaktı*? "Oyuncu kadrosunun bir parçası olmak istiyorum," dedi, onu blöf yaparken yakalamayı .

Ama Malfoy sadece başını salladı, temkinli görünüyordu. "Pekâlâ."

Birbirlerine dudak büken bakışlar atarlarken Hermione ağırlığını kaydırды. Geri adım atmıyordu. Malikâneyi korumak için onun kanını kullanacağını düşündüğü için ona .

"Neden kanımı istiyorsun?" diye sordu Malfoy.

"Sana söylemeyeceğim."

"Hayır."

Hermione içini çekti, göğsü sıkışmıştı. Malfoy, kullanımını bilmeden ona kanını vermemekte haklıydı.

"Bellatrix'in açtığı yara tahriş olmuş," dedi göz teması kurmamaya çalışarak, "ve Siyah kan onu yatıştırıyor."

"Yutularak mı, topikal mi?" diye sordu Malfoy sertçe, gözleri kızın üzerindeydi.

Hermione ondan başka bir yere bakarak, "Güncel," diye itiraf etti. "Geçen gece burnundaki kan ..." Sözünü bitirmedi. İkisinin de onun kolundaki elini hatırladığını biliyordu, ikisi de izlerken parmakları kanını teninde gezdiriyordu. Şimdi bütün bunları düşündüğünü biliyordu. Bu sefer.

"Karşılığında bir şey istiyorum."

Keskin bir nefes alış-Hermione kendini tutamadı. *Çirkinleştirici bir savaş suçunu ona karşı koz olarak mı kullanıyordu?* Neden bu adamın - Ne düşünmeye başladığını bilmiyordu.

"Bunu sadece kalbinin iyiliği için yapamaz mısınız?" diye mırıldandı ve gözlerini kapattı.

Malfoy alaycı bir tavırla, "Benim anladığım tek ilişki alışverişe dayalı," dedi ve Malfoy'un bu sözlerin kendisine ait olduğunu fark etmesi bir anını aldı.

"Kanımı emiyorsun."

"Oyuncu kadrosunda yer almanız karşılığında. Bu konuda zaten anlaşmıştık. Bu yeni bir anlaşma."

"Ne istiyorsun?" dedi, ifadesi sert ve düzdü.

"Bunu uygulayacak kişi ben olmak istiyorum-"

Ağzını açtı-

"*Ve!* Sonrasında geceyi benim yatağında geçireceksin."

En son uyandığında kaçmıştı. Evinde tek başına yemek yemişti. Crookshanks'i bulamadı ve onun alnının kalçasına değdiğini, elinin kalçasını kavradığını düşünmemeye çalıştı.

"Bütün gece," diye ekledi, onu izlerken.

Biraz sinirliydi. Çenesinin büküldüğünü, azı dişlerinin sıkıldığını hissetti. Bundan sonra başı ağrıyacaktı. Ama Hermione'nin bir yanı rahatlamıştı. Onu nasıl affedeceğini ya da cezalandıracağını bilmiyordu. (Zaten neden ikisi de onun işiydi ki?) Sonra kolundaki hakareti onu tehdit etmek için kullandı ve ikisini de yapmasına gerek kalmadı. Bir akrep hiç değişmezken ne anlamı vardı ki? Onlar açık bir pazarlık içindeydi ve onun kanını istiyordu - buna konsantre olabilirdi.

"Gece yarısına kadar," dedi.

"Sabah yedi."

"Sabah beş."

"Sabah altıda."

"Bana dokunmayacaksın," dedi.

"Sen kıyafet giymiyorsun," diye karşılık verdi, ifadesiz bir şekilde.

"Pijama giyiyorum."

"Gecelik giyiyorsun."

"Pijama giyiyorsun."

"İç çamaşırı giymiyorsun."

Dudaklarını birbirine bastırarak burnundan bir nefes çekti. Bir akreple anlaşma her zaman kötü sonuçlanırdı. Daha dürüst hissettiriyordu, sanki biraz kontrolü varmış gibi - tuzak buydu.

"Peki," dedi, yüzü asıktı.

"Tamam." Doğruldu, memnun görünüyordu.

Sikeyim.

"Hadi şu bitirelim," diye hırladı.

Gülümsedi. "Evet, *hadi* sevgilim."

---

26 TEMMUZ 2003 CUMARTESİ

Malfoy bir gece önce iksir yapımını bırakmayı reddetmişti -ve eğer bunun onu yalvartacağını düşündüyse, yanılmıştı- *bu yüzden* bütün gününü bu geceki korkunç randevularını bekleyerek geçirmek zorunda kalmıştı. Ona mümkün olduğunca az zaman vermeye kararlıydı. Başlangıç saati olarak gece yarısını teklif .

ve gülünç derecede erken bir olan yedide direktmiş, hızlı bir pazarlığın ardından nihayet on birde karar kılmıştı.

"*Peki*," dedi Hermione. "Kanı günün erken saatlerinde uygulayınız ve sizinle . . . on birde *orada buluşuruz*."

"Malfoy, Yatağıma geldiğinizde kanımı uygulayacağız," dedi.

"Ne dedin? Hayır, bu çok saçma-"

"Bunlar benim şartlarım. Uygulamadan benim sorumlu olduğumu kabul ettiniz."

"Uygulayabileceğin konusunda hemfikir dim. *Yetkinin* sende olduğunu *söylemedim*-"

"Bunlar benim şartlarım," dedi Malfoy, sesi sertleşerek. "Eğer daha erken rahatlamak istiyorsan, bana daha erken gel. Yatağımda her zaman hoş karşılanacağını biliyorsun, aşk."

Hermione gözlerini kısmıştı ama kendine onun kanını istediğini hatırlattı. Kolundaki yakıcı acı şiddetlenmişti.

Şimdi neredeyse vakit gelmişti ve soyunma odasında durmuş, birdenbire Slytherin'de birden fazla ipek geceliğe sahip olduğu gerçeğini düşünüyordu

Yeşil.

Hermione homurdandı. Malfoy onun hâlâ bakir bir altıncı sınıf öğrencisi olduğunu ve faniladan daha seksi bir şeyin gözünü korkutacağını sanıyorsa yanıliyordu.

Hermione sütyenini çıkardı ve külotunu çıkardı. Müzakereler sırasında bu terime etkili bir şekilde karşı çıkmamıştı ve onun önünde çıkarmasını talep etmesine fırsat vermeyecekti ya da Merlin korusun, onları tutma şansı vermeyecekti. Sonra ipek elbisesini başının üzerine çekti. Etrafında dalgalandı, kumaş teninin üzerinde fısıldadı ve mükemmel bir şekilde yerine oturdu, narin kayışlar arasında daldırma bir yaka, baldırlarına kadar uzanan bir etek.

Sanki Malfoy onun eski ekose geceliğine dönüşeceği çizgiyi tam olarak tahmin etmişti.

Hermione sol elindeki safirlerle çevrili elması inceledi ve Draco Malfoy'un kendisine tecavüz etmeyeceğinden emin olup olmadığını bir kez daha düşündü. Bir Ölüm Yiyen olarak hiçbir zaman tecavüzle suçlanmamıştı. Haftalardır Malikâne'de onunla yalnızdı ve adam onun yatak odasına hiç girmemişti. Yatak odasında, yaralandığında ve uyuşturulmuş. Kara nişan büyüsünün onu istismar etmesini engellemesi gerekiyordu.

Malfoy onun göğsüne yumruk attıktan sonra gülüyor.

Sen de benim kadar eğleniyor musun canım?

Malfoy onun yüzüne gülüyordu, mükemmel burnu yamulmuştu, dudaklarından kan fişkırıyordu, dişlerine kan bulaşmıştı.

Beni çok zorluyorsun, canım.

Hermione bunu net bir şekilde hayal etti: Malfoy onu boğuyor, dizi bacaklarının arasına sıkışmış, eli yüzüne çarpmış, başını geriye itiyor, kara büyü'nün acısıyla titriyor, sıkılmış dişlerinin arasından dudak büküyordu.

Lütfen beni bu ıstıraptan kurtar.

Belki de Malfoy acıyı istiyordu. Belki Malfoy ikisinin de acı çekmesini istiyordu. Belki de Malfoy'un istediği tam olarak buydu.

Mide bulantısı içinde çalkalandı.

Bir savaşa katılmıştı. Draco Malfoy'u öldürebilirdi.

Hermione asasını aldı ve soyunma odasından çıktı.

Hermione karanlık oturma odasından geçti ve kapıdan içeri süzüldü -koğuşlar karşıladı- onun süit odalarına. Karanlık koridorda yalınayak yürüdü, ince ipeğin altındaki meme uçları ani soğukta sertleşti. Neden bir örtü giymemişti? Çünkü adam ona çıkarmasını söylerken orada durmak, soyunmasını izlerken adamın gözlerindeki bakışı görmek istememişti. Muggle kulüplerinde daha dar kıyafetler giymişti; şimdi çekingen davranmayacaktı.

Yatak odası abanoz ahşap ve gümüşten parıldayan mum ışığında çalkalanıyordu ve o da süslü siyah yatak başlığına yaslanmış uzanıyordu. kocaman yatakta, bir dizi yukarıda, beyaz gülleri çağırıyordu. Işık saçlarında parlıyor, elmas bant boyunca ışıltıyor, keskin elmacık kemiklerinin altında, sert çenesinin üzerinde yüzünün düzlemlerini vurguluyordu. Nefes kesici derecede güzel görünüyordu. Sonra gri gözlerini ona çevirdi ve narin ağzını açtı.

"Geç kaldın," dedi, elindeki gülü koyu yeşil örtünün üzerine fırlatarak.

"Her zamanki gibi zarıfsın Malfoy." Hermione birkaç metre durdu ve kollarını göğsünde kavuşturdu, asası elindeydi. Beline kadar çıplaktı -tabii ki öyleydi. Ona bir tişört giymesini söyleyecek ve yara izlerini görmekten korktuğu için alay ettiğini duyacak değildi.

Malfoy asasını yastığın altına kaydırды. "Buraya gel."

"Ne?" Hermione irkildi. "Hayır. Bunu sette yapabiliriz-"

"Uygulamadan sorumluyum," diye atıldı Malfoy, "ve burada kalıyorum. O yüzden *buraya gel*."

Hermione derin bir nefes verdi ve imkânsız yatağa yaklaştı. Perdeli değildi ve yan tarafa tırmandığında geçmesi gereken kocaman bir açık alan varmış gibi hissetti. Bunu Godric olmadan yapmanın bir yolu yoktu, dizlerinin üzerine çökmüş, ona doğru sürünüyordu. Onun önünde diz çöküp gözlerini üzerinde gezdirmesi sonsuzluk gibi geldi. Bunu neden kabul etmişti?

"Göster bana."

Hermione kolunu aşağıda tuttuğunu fark etti, iç kolunu ondan uzak tutmak için bileğini çevirmişti. Kanı sürdüğünde bunu görecekti - kendi kanını. Onun görmesini istemiyordu.

Kolunu kaldırırken onu izledi. Gözlerini indirmiş, koluna dikmişti.

Dirseğini kaldırdı; derisi kızarmış ve iltihaplanmıştı, yara izi çatlayarak açılmıştı, siyah damarlar dirseğinin hassas iç derisine doğru uzanmaya başlamıştı.

Öne doğru oturdu ve kolunu iki eliyle kavradı, parmakları dirseğini, bileğini kavradı.

"Neden bana daha önce gelmedin?" Öfkeliydi, çenesi öne doğru itilmişti. Ona baktı, gözleri yanıyordu. Kolunu salladı. "Benden bu kadar nefret ediyorsun."

Bunu ona sormaya nasıl cüret eder? "Senden bir şey yapmanı beklemiyorum."

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı, burnundan zorlukla nefes alıyordu. Başını geriye düşürdü, gözleri kapandı, dişleri kenara çekildi; sanki zihninde ona bağırıyormuş gibi saf bir öfke duruşu. Adamın tamamen açıkta kalan boğazına baktı, Azkaban dövmesi soluk teniyle birlikte geriliyordu. Tüm göğsüyle bir iç çekti, başını öne düşürdü, çenesinin üstündeki kaslar esnedi. Beyaz-sarı saçlarından bir tutam alnına düştü.

Öfke ve utanç, diye düşündü Hermione. *Güzel.* Ama sırtı ve göğsü karıncalanıyor, uğulduyor, karıncalanıyor ve kolu yanıyordu. Kötü bir şey geliyordu, kötü bir şey kaçınılmazdı.

Malfoy onun kolunu bedenine doğru çekti ve kız onun içine düştü, çıplak omzu onun göğsüne sertçe çarptığında, başını onun çenesine çarptığında, teniyle temas, sıcaklık, diğer eli ince ipeğin arasından onu belinden kavradığında, beceriksizce onu döndürdüğünde kızıdan bir inilti çıktı. Kız kendini düzeltmek için çabalarken boğazının arkasından rahatsız edici bir ses geldi.

Sonra bacaklarının arasında oturuyordu, çoğunlukla çıplak olan sırtı adamın çıplak göğsüne dönüktü, adam ona doğru otururken kolları ve dizleri onu sarıyordu.

"Malfoy-"

"Şşşt," diye fısıldadı, alçak sesle. Sol eli bileğini kavıyordu, ön kolu da onunkinin altındaydı. Karanlık İşaret çıplak tenine dokunuyordu ama o bunu hissedemiyordu. Sağ elini kaldırdı ve kulağına doğru eğilmeden önce saçlarını yüzünden geriye doğru düzelttiğini hissetti. "Uygulamadan ben sorumluyum."

Asasız bir accio ile sağ başparmağına süslü bir kan alma yüzüğü taktı. Hermione'nin nefesi kesildi ve gerildi -tabii ki bir tane vardı. Çok fazla kan tahlili yapan karanlık büyücüler bunlara sahipti. Yasadışı değillerdi, sadece nadir bulunurlardı ve onun gibi bir Gryffindor için tatsızdılar.

Nefesini tutarak, itibarsız Slytherin kocasının ellerinin önünde buluşmasını, kollarının ve dizlerinin onu hapsedmesini izledi. Çenesi kızın sol omzunun üzerindeydi, kalçaları kızın etrafındaydı; sol bileğini kızınkinden uzaklaştırıyordu, parmakları hâlâ hafifçe kızın kolunu tutuyordu. Ve sonra başparmağındaki metal pençe bileğini deldi - tereddüt etmedi - kolları onu daha sıkı sardı - Tanrısal, teninden gelen ısı ve kan fişkırıyordu, fişkirdikçe nefesi kesiliyordu.

Sağ eli bileğini tutuyordu -kolları onu sımsıcak ve gergin bir şekilde sarıyordu- ve sol bileğini onunkiyle buluşacak şekilde çevirmişti, ön kolu şimdi onunkinin üzerindeydi. Kan bileğinden serbestçe akıyor, adamın eline doğru akıyordu.

Karanlık İşaretli kolunu boyunca kaydırды, kanını ön kolundan aşağı, yara izi boyunca sürükledi, avucunun altında kan birikirken eli cildinde kayıyordu.

Hermione inledi ve bir rahatlama dalgası bileğinden içeri doğru onu sararken ona doğru yığıldı, nefesi ciğerlerinden dışarı çıkarken Omuzları düştü. Başı sert omzuna yaslanıp boynuna yaslanırken kolları ve kalçaları kadının etrafında sıkılaştı. İç çekti, tenindeki yanık soğuyor, yara izindeki zonklayan acı kalp atışlarıyla birlikte yavaşlıyordu. Godric, kanını kızın içinde yoğuruyordu; kan alma halkası atılmıştı, başparmakları itiyor ve daireler çiziyordu, parmakları kızın ön kolundaki kasları kazıyordu, kanı aralarında kayganlaşmıştı, bileğinden yara izinin kırık derisine pompalanıyordu.

Adam onun üzerinde mırıldanırken Hermione güçsüzce nefes aldı. "Benden nefret ediyorsun aşkım, benden çok nefret ediyorsun. Bana gelebilirdin. Bunu senin için yapabilirdim. . . Seni daha iyi hissettirebilirdim. Ama sen benden çok ama *çok* nefret ediyorsun. Benden nefret ediyorsun, benden nefret ediyorsun."

Elleri kendi kanını koluna sürüyordu. Rahatlama zevk gibi geliyordu, yaradan dışarı yayılıyor, ılık, fokurdayan bir pekmez gibi vücuduna yayılıyordu. Boynunun arkası karıncalandı, başı adama doğru eğildi. Sırtını adamın çıplak göğsüne yasladı; adamın kabarık çizgilerini hissedebiliyordu. Nefes alırken yaraları ona değiyordu. Göğsü uğulduyordu. Başı dönüyordu, sanki kan kaybeden kendisiymiş gibi, sanki kanaması olan gibi.

"Benden nefret ediyorsun," diye . "Benden çok nefret ediyorsun, aşkım."

Adamın hızlı kalp atışlarını sırtında hissedebiliyor, karnında sıcaklık biriktiğini, amının zonkladığını, kolundan kucağına kan damladığını hissedebiliyordu.

"Senden nefret ediyorum, Draco," diye mırıldandı, onun sıcak, sert gövdesinin içine çökmüş, etrafını sarmıştı.

Sivri çenesi ona doğru seğırdi. Kanlı parmakları çenesini yakalıyor, başını eğip hızlı ve düşüncesizce ağzının kenarını öperken yüzünü yukarı kaldırıyordu. "Ah, aşkım."

İç çekti, gözleri kapandı.

Elleri onun üzerinde, kolları onun etrafında. Elleri yavaşlıyor, durgunlaşıyor. İç çekiyor, göğsü ona doğru hareket ediyor.

Onun sessizce kendini iyileştirdiğini duydu. Bir accio, bir kolunu ona dolamış, iksir şişeleri çarşafın içine atılırken birbirlerine çarpıyordu. Asası bir yerlerdeydi, unutulmuştu.

Sonra onu kendisiyle birlikte çevirdi, kollarını ona doladı, onu kendisiyle birlikte aşağı çekti, bacakları onunkilere dolandı, sert bir diz onunkilerin arasına sıkıştı. Vücudu ağır ve sıcaktı, yatıştırıcı bir zevkle uğulduyordu. Gözlerini açamayacak kadar yorgundu.

"Uyu aşkım," diye fısıldadı, ıslak parmakları saçlarını şakaklarından geriye doğru taradı, nefesi yanaklarında gezindi, sıcaklığı her sardı. Onun kanının kokusu altında narenciye ve karanfilin kokusunu zar zor alabiliyordu.

---

27 TEMMUZ 2003 PAZAR

Hermione zayıf sabah ışığına uyandı. Sağ tarafı sıcaklıkla sarılmıştı, adam arkasına kıvrılmıştı, kolu boynunun altındaydı, üzerlerinde ağır bir kan kokusu vardı, geceliği hâlâ nemliydi. Klitorisi zonkluyordu; sol kolu dolanmış, eli ince ipeğin arasından sağ uyluğunun iç kısmını kavramış, avucunun kenarı sertçe göbeğine değmişti. İç çekti, vücudu adamın eline doğru hareket ediyordu. Zevk kıvılcımlandı ve Hermione nefes almayı bıraktı, boynu, sırtı, göğsü sıcaklıkla karıncalandı. Kötü bir şey olmak üzereydi.

Uzun zaman - Uzlaşma Yasası geçtiğinde çok bekârdı. Adam onu haftalardır taciz ediyordu ve o kendine dokunmuyordu, çünkü bu onu düşündüğünü itiraf etmek anlamına geleceği için bunu reddediyordu. Şimdi elinin baskısına karşı kalp atışlarıyla birlikte amcığı da zonkluyor, göğsü nefes alıp verirken ona doğru inip kalkıyordu -uykudaydı, ama onu kavrayışının sıkılaştığını hayal ediyordu.

Derin bir nefes aldı ve nefesini verirken kalçaları oynadı, klitorisini adamın eline daha sert bastırdı. Amcığı sıkıştı ve kalçalarını tekrar kaydırды. Daha sert nefes alıyordu, ona doğru bastırdıkça midesi kasılıyordu, klitorisi zevk saçıyordu, onun uyandığını, geceliğini yukarı çektiğini, parmaklarının içine daldığını ve sonra aleti içine girerken onu kendisine doğru tuttuğunu düşündükçe her şeyi geriliyordu. Adamın eline sürtünüyor, onun içine okşadığını hayal ediyordu, adam "Benden nefret ediyorsun aşkım" diye fısıldarken kalçaları ona çarpıyordu. Benden nefret ediyorsun, benden nefret ediyorsun, benden nefret ediyorsun.

Benden nefret et." Ona karşı sıcaktı ve her şey sıkılaşıyordu ve sonra amcığı kasılırken eline sertçe bastırıldı, dalgalar zevk fışkırıyordu. Ürperdi. Hiç bu kadar hızlı boşalmamıştı. Ona karşı seğiriyordu. Zor nefes alıyordu.

O da mı zor nefes alıyordu? Uyanık mıydı?

sıcaklık dalgalanırken bile adrenalini yükseldi. Eli dışarı fırladı
-Keskin bir acı. Birdenbire uyandı, utanç içindeydi. *Ne yapıyordu?*

Alçak ışıkta etrafına bakarken nefes nefese kalmıştı; bir diken. Elini ezilmiş bir gülün üzerine atmıştı, adam onu yaratmıştı. Uyuduğu yatak ahlaksız görünüyordu; solmuş güller ve boş iksir şişeleri, asası kanlı çarşafların üzerindeki kan alma yüzüğünün yanına atılmıştı. Geceliğı kanlıydı. Kolu kurumuş kanla . Az önce orgazm olmak için kendini ovuşturduğu eli kan içindeydi ve elmas bant kana bulanmış durumdaydı. Karanlık İşaret'i bastırduğı ön kolu kan içindeydi.

Hermione nefesini tutmaya çalışarak sertçe soludu. *Ne yapıyordu ki?*

Ağır bir şekilde iç çekti, ağırlığı kadının üzerine yuvarlandı. Uyanık mıydı? sevişirken mi uyanmıştı? Ne düşünüyordu acaba? Ondan uzaklaşmaya başladı ama adamın kolu beline dolanarak onu sıkıca kavradı.

"Beş dakika daha," diye mırıldandı, vücudu ona karşı sıcaktı. "Geç kaldın. Beş dakika daha benimlesin."

"Sen zaten kırıldın, bana *dokunmaman* gerekiyor," dedi Hermione, ne *söylediğini fark* ettiğinde kelimeleri yuttu.

Ama o sadece "Yine de kal." diye mızızlandı.

Buradan çıkmak zorundaydı. Dirseğine doğru debelendi, kendini yukarı kaldırdı ve onu geri itti. Adam direnmeyerek üzerinden düştü ve omzunun üstünden bakınca onu darmadağın ve kemiksiz bir şekilde yastığa yaslanmış yatarken gördü. Saçları yabaniydi ve alnından geriye doğru ittiği yerde kan izleri vardı. Adam aptalca ona baktı, dudakları ayrılmıştı.

"Üzgün değilim," dedi.

Hermione nefes verdi. Söylenecek daha Malfoyca bir şey var mıydı?

Ona baktı. O da özür dilemeyecekti - bunu sonsuza dek ona karşı kullanacaktı. Daha fazla koz. Malfoy böyle mi yaşıyordu -teşekkür ya da özür yok, sadece kötü davranışların ticareti mi?

Malfoy onu korkunç bir insana dönüştürüyordu. Ya da zaten öyleydi.

Hermione asasını aldı ve arkasına bakmadan onun kocaman, kana bulanmış yatağından çıktı. Loş koridordan, karanlık oturma odasından geçip kendi süitine girdi ve hızını artırarak doğrudan banyosundaki pençe ayaklı küvete yöneldi.

Küvet kendi kendine dolarken sert, nemli geceliğini çıkardı ve ardından koyu yeşil kütleyi lavaboda yaktı. Kan ipeğin içinden sızmıştı ve vücudu kırmızı bir empresyonist manzaraya dönüşmüştü. Amcığından gelen sıcaklığın kokusunu alabiliyordu. Lavabonun üzerindeki aynada yüzüne baktı. Saçları vahşiydi, kan ve terden bükülmüştü. Çenesinde ve şakağında kanlı parmak izleri vardı. *Ah, aşkım.* Ağzının kenarındaki öpücüğü hissedebiliyordu.

Küvette uzun süre kaldı. Tüm kan yıkandı ve yara izi soluk, sağlıklı bir pembeye dönüştü, derisindeki tek kırık dikenin battığı yerdeki çizikti. Parmaklarını yara izinde aşağı yukarı gezdirerek nasıl hissedeceğine karar vermeye çalıştı.

Hâlâ kollarının onu sardığını hissedebiliyordu. Yaralı göğsü nefes aldıkça ona doğru hareket ediyordu. Omzu başını okşuyordu. Eli kalçasında sıkıca duruyordu. İçinden sızan rahatlama.

O uyurken yaptıklarından utanıyordu. Ama üzgün olmadığı bazı şeyler de vardı.

Bölüm Sonu Notları

CW: İnternette kadınların aldığı küfürlü yorumları yansıtan ulumalar

CW: Tecavüz / hayali saldırı referansları CW:

Şüpheli rıza / hafif non-con

CW: Kan

Bölüm 9

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

27 TEMMUZ 2003 PAZAR

Theo, Fernsby'nin karanlık eserler, yasaklı zehirler ve kaynağı şüpheli iksir malzemeleriyle dolu işinin paravanı olan darmadağınık merak dükkânına girdi.

Dükkân sahibini arka tarafta, aynı zamanda vitrin olan bir tezgâhın arkasında, sağlıksız bir eğimle öne doğru eğilmiş halde buldu.

"Longbottom'a söyle, bu kadar sert karşılık vermek zorunda değildi," dedi Fernsby, Theo yaklaşırken, sıkışık koridorda omuzları içeri çekilmişti. Adamın teni Solgun, gri tonlu ve terden sıırıslıkladı. "McDuffie'lere onu denemelerini hiç söylemedim."

Theo bir kaşını kaldırdı.

"Aslında, kime satış yaptığı konusunda titiz olduğunu özellikle söyledim ve - bunu söylediğimi biliyorum - hayır cevabını kabul etmediğini söyledim."

Fernsby kusmak için yana döndüğünde Theo yüzünü buruşturdu, ardından çantadaki büyü kum saatlerini inceleme fırsatı buldu. Fernsby ise kusup öksürüyordu. Sanki yerde bir varmış gibi ses çıkarıyordu.

Fernsby yavaşça öne doğru baktı ve titreyen eliyle ağzındaki kanı sildi. Nefesi içinde tıkırdıyordu. "Longbottom'a bunu yapmak zorunda olmadığını söyle, eğer bir panzehir varsa bedelini ben ödeyeceğim. Dükkândan takas olarak ne isterse. Bunu ona telafi edeceğim. Ne isterse."

Theo başını iki yana eğmiş, dudaklarını büzmüş, düşünüyordu.

"Longbottom'ın firmalardan hoşlanmadığını biliyorum." Fernsby sertçe yutkundu, ellerini tezgâha dayadı ve başını kaldırıp Theo'ya baktı. "Ona dersimi aldığımı söyle. Dersimi aldım."

Theo yavaşça başını salladı ve asasını çevirdi. "Fernsby, bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi. "Ama ben Malfoy'un adamıyım, senin batırdığın başka bir şeyle ilgili olarak buradayım. Longbottom'la tek başınasın."

Fernsby tekrar kusarken Theo yüzünü buruşturdu. İşte bu yüzden Longbottom'la uğraşmak para kazandırmıyordu.

Draco şöinenin yanındaki kanepeye uzanmış, turuncu iğrenç şey göğsünde, bir dizini yukarı çekmişti ki alevler yeşil renkte parladı ve Theo dirseğini ovuşturarak floo'dan çıktı.

"Ah canım," dedi Draco'ya bakarak. "Tam bir Viktorya dönemi hayaleti olmuşsun. Ne oldu?"

"Hiçbir şey. Dün gece çok kan kaybettim," dedi Draco, parmak uçlarını diz çökmüş iblisin kürkünde gezdirerek. "Bu arada o yenileyici iksir boktan bir şey. Üç doz içtim ama hâlâ iyi değilim."

"Granger'ı yatağa götürmeye mi çalıştın?" Theo bar arabasıyla meşguldü.

"Belli ki." Canavarın pençeleri dışarıdaydı ve mırıldanırken gömleğine batıyordu. "O sadece benim kanımı istiyor. Beni boşalttı, kendini boşalttı ve beni kendi kanlı çarşaflarımın içinde azgın bir halde bıraktı."

Theo bir kahkaha patlattı. "Seni zavallı küçük sürtük." Kendini bir koltuğa attı, dirsekleri ve dizleri üzerinde, elinde bardakla. "Tekrar yapman ne kadar sürer?"

"Bilmiyorum," dedi Draco asık suratla. "Bella onu oyduğunda kolunda bir lanet bıraktı-"

Theo sempatik bir şekilde mırıldandı.

"Ve, biliyorsun, onu durdurmadım-Bella. Her şeyi yaptım." Bunun utancıyla öfkeliydi, Theo'nun gözlerinin içine bakamıyordu. "Orada durdum ve ığlıklarını dinledim. Onu hala duyabiliyorum-"

"Yapabileceğin bir şey yoktu, dostum. Bella seni de doğardı.
_"

"Er ya da geç yapacaktı ve ben orada durup Granger'ı kesmesine izin verdim, sanki bu beni kurtaracakmış gibi. Sanki yeterince *zavallı* olsaydım - Swotty, baş belası Granger ona daha fazla karşı çıksaydı-"

"Tabii ki ." Theo güldü. "Snape'i ateşe söylentisini hatırlıyor musun? Kehanetler'deki halini hatırlıyor musun?"

"Merlin, *aklını kaçırmıştı*." Draco neredeyse gülümsedi. "Ve şimdi de lanet harekete geçiyor - muhtemelen benim hatam, onu burada yaşatmak. Ve benim kanım onu iyileştiriyor, ama benden o kadar nefret ediyor ki, onu zehirleyene kadar bana söylemedi. Bana dokunmaktansa kanlı kolunun çürümesini tercih ediyor-"

"Ama Granger bu," dedi Theo. "Bir şeyi bilmediğini asla kabul etmez. Yardım istemekten nefret eder."

Draco kayıtsızca başını salladı ve yarı-neazle'in yargılayıcı ifadesine baktı.

"Yüzük mü?" diye sordu Theo, hazırlıksız bir şekilde.

"Ne?" Draco sonunda başını kaldırıp ona baktı.

"Laneti geçiriyor. Ona Siyah nişan takısı taktırdın, değil mi? Senin soyundan gelen zarara tepki vermesi mi gerekiyor?"

"*Siktir.*" Draco başını kanepenin koluna yasladı. "Siktir! Sürekli çıkarmamı istedi ve ben de onun için güvenli olmayacağını söyledim - sadece onunla dalga geçiyorum çünkü onu takarken görmek hoşuma gidiyor, değil mi? Ve şimdi bir daha sormayacak, çünkü-tanrım, muhtemelen ona bir şey yapacağımı düşünüyor.

Ya da Lucius onu öldürür. Narcissa'yla birlikte olmaya karar vermeden önce bunu düşünmüştü. Şimdi de benim yanımda korunmasız kalmaktansa *kolunun çürümesinin* daha güvenli olduğunu düşünüyor. *Siktir.*"

Theo çaresizce gülüyordu. "Ah, dostum. Kendi mezarını kazmaya devam ediyorsun."

"Okulda ona korkunç şeyler söyledim." Bunu Theo'ya, o yollardan geçmiş ve beni anlamış birine söylemek iyi hissettirdi. "O kolay bir hedefti, biliyor musun? Potter'ın kızı olduğu için ondan nefret ediyordum."

Theo homurdandı. "Merlin, o olmadan kaybolurdu."

"Değil mi? Ve onun çok zeki olduğunu düşünüyordu." Draco Theo'ya baktı.
"Sence onu kabul eder miydik? Eğer bir sınıfa ayrılmış olsaydı
Slytherin mi?"

"Bilmiyorum-"

Draco, Theo'nun bunu düşünmesini izlerken sanki Theo'nun cevabı geçmiş
değiştirecekmiş gibi derin bir huzursuzluk hissetti.

"Evet," dedi Theo sonunda, kararlı bir şekilde. "Kendini kanıtladıktan sonra.
İlk başta tam bir göt olurdun. Ama her zaman bir ilk hazing vardır. Ve orada
yarı kan yılanlardır. Kendini kanıtladıktan sonra ona göz kulak olurduk."

Draco bunun doğru olmasını dileyerek başını salladı.

Theo sırtarak, "Potter'ın burnunu kırdığını düşünsene," dedi.

"Salazar!" Sonunda Draco güldü. "Pekâlâ, o zaman ." Şimdi
gülümsüyordu. Hayal etsene.

Hogsmeade'e gidiyorlar ve kız o korkunç giysilerden birini giyiyor. Muggle kazakları ve ona takılıyor, ona bir tane alacağını söylüyor. saklamak için uygun bir ceket. Kadın onu itiyor, adam da onu yakalıyor, kolunu omzuna atıyor ve kadın ona doğru eğiliyor, vahşi saçları yüzüne geliyor. Ona eskiden Weaselbee'ye sorduğu soruları soruyor ve bir kez olsun -bir kez olsun- cevap verdiğinde onu dinliyor.

İksirler için ortaklık kurdular - Theo ve arkadaşlarını yenmeye kararlılar. ortağının izleri. Geç saatlere kadar çalışıyorlar -bu birkaç günlük bir demleme- ve kadının bukleleri buhardan kıvırcıklaşmış, boynunda düğümlenmiş, gömleklerinin bilek ve yaka düğmeleri açık. Doğrama tekniği hakkında tartışıyorlar, kadın onu azarlıyor ve sonra adam onu malzeme dolabına kadar takip ediyor, raflara doğru itiyor. Adam onu öpüyor, kadın da onu öpüyor, sonra adam kadının boynundaki tuzu yalıyor, eli kadının eteğinde, ve diyor ki, "Sakın söyleme Pansy," dedi ve "Ona söyleyeceğim. Senin için tam bir kedi dövüşü yapacağız," diyor ve parmakları Pansy'nin içine girerken onun ağzına karşı gülümsüyor.

Yule Balosu'ne Pansy ile dans ediyor ama onu izliyor. Pansy'nin çok sarhoş olmasına izin verir, böylece onu Millie'yle bırakabilir, Granger'ı birlikte geldiği ahmaktan çalabilir. "Benimle dışarı gel," diye mızızlanıyor, sonra da Pansy'yi kaba taşla yaslama, açlıkla öpüyor, Elleri göğüslerinde, kıkında, narin elbisesini kırıştırıyor. "Seninle gelmek istedim," diyor ve kadın geri çekiliyor. "O zaman neden gelmedin, Draco?" diyor keskin bir sesle. "Benden utanıyor musun?" Öpmeye çalışıyor Onu. "Hadi ama, hayır, öyle değil. Pansy'nin nasıl biliyorsun." Ama o bunu kabul etmiyor. "Muggle doğumlu olduğum , değil mi?" O Ona doğru bastırıyor, onu orada tutmaya çalışıyor. " yapma," diye mırıldanıyor kulağına. "Seni tekrar becermek istiyorum. Senin içinde olmak istiyorum. Lütfen, Granger. Bırak beni." Sonra onu itiyor, ağlamaya başlıyor. "Senden nefret ediyorum, Draco."

Evet, hayal et.

"Ayağı kaydı." Theo'ya bakamadı. Bunu söylerken sesi üçüncü sınıf öğrencisi gibi çıkıyordu. Ama kendini durduramadı. "Bana gerçek seslendi."

"Ne dedi?" diye sordu Theo nazikçe.

"Senden nefret ediyorum, Draco." Yüzünün ne hale geldiğini kontrol edemiyordu.

"Dostum." Theo'nun sesinde bir uyarı notası vardı.

"Beni asla affetmeyecek."

"Merlin, ne bok dinliyordun sen?" Theo'nun sesi şimdi gerçekten sinirli geliyordu. "Affetmek gerçek bir şey değil. Hiç kimseyi *affettin* mi? Hayır. Bu sadece Puff'ların ve Gryffindor'ların bahsettiği bir şey çünkü kulağa gizemli, yüksek ve kudretli geliyor ve sonra konuda birbirimizi dövüyoruz. *Salazar*. "Seni affediyorum. "Seni affetmiyorum. Sonra da hala aynı şekilde hissetmiyorlarmış gibi davranıyorlar. Hepsinin saçmalık olduğunu biliyorsun." Öfkeyle ofladı, yüzünü başka tarafa çevirdi.

Draco bunun hakkında düşündü. "Bu doğru," dedi. "Ben hiç kimseyi affetmedim."

"Seni affetmeyecek, dostum. Artık seninle yaşayabileceğine ya da yaşayamayacağına karar verecek."

Draco yavaşça başını salladı. Şimdi birbirleri hakkında konuşuyorlardı - Draco'nun Theo yerine Crabbe ve Goyle'la takıldığı yıllar hakkında, çünkü Draco Theo'nun Ölüm Yiyen babasının ona neler yaptığını biliyordu ve yine de kendini kaptırmasına izin veriyordu. Draco hem Theo'nun neden kendini uzak tuttuğunu anlamış hem de Theo'nun küçük, zayıf bir sürtük gibi davrandığını söylemişti. Theo da Draco'nun başka seçeneği olmadığını anlamış ve ihanete uğradığını hissetmişti. Bu konu hakkında konuşmadılar. Sadece artık birbirleriyle yaşayabileceklerine karar verdiler.

"Kan için benimle pazarlık yaptı." Theo'ya baktı. Theo'ya geçmişi hatırlattığı ve onu yeniden mutsuz ettiği için nefret ediyordu. Theo'nun Sesi şarkı söyler gibi: "Ve sonra *tüm* kuralları çiğnedim. *So-*"

Theo gülümsemeye başlayarak, "Demek onu fidye için tutuyorsun," dedi.

"Beni ondan daha çok sevmesini sağlayacağım." yan masadaki çay fincanını işaret etti. "Onun için bir fare yap."

"Ooh, bir klasik!" Sırtışı geri gelmişti.

Theo esasının ustaca bir hareketiyle çay fincanının şeklini değiştirdi ve fareyi kuyruğundan yakalayıp Draco'ya fırlattı.

"Oi!" diye bağırdı Draco ve her iki hayvan da sarsılırken, kneazle bir kürk ve pençe telaşıyla kendini göğsünden fırlattı.

Sonra o ve Theo çılgınca kovalamacaya kahkahalarla gülmeye başladılar.

---

28 TEMMUZ 2003 PAZARTESİ - 18 EYLÜL 2003 PERŞEMBE

Malfoy'la onun yatağında geçirdiği gece hakkında konuşmadılar. Ama ofisine yaptığı ziyaretler düzensiz ama *sık* olmaya başladı.

Malfoy habersizce geldi ve durmadan şikâyet etti. Ona ne kadar rahatsız olduğunu söylerken misafir koltuğuna uzandı. Onu kullandı sormadan tüy kalemle yazıyor ve ucuz Bakanlık mürekkebinden yakınıyordu. Dosyalarını ve raporlarını gelişigüzel karıştırıyor, ona ters ters bakmakla, geri almaya çalıştığında onu görmezden gelmek arasında gidip geliyordu. Onun bakmadığını düşündüğünde, aç gözlerle onu süzüyor, bakışları koluna kayıyordu. Onun bakmadığını düşündüğü zamanlarda ise ellerini, ağzını ve gömleğinin göğsünde ve pazularındaki çekişini izledi.

Elindeki dosyayı almak için masasına uzandığında, "Buna bakıyorum," diye tersledi onu.

"Malfoy, bunu okumamalısın."

"O zaman dışarıda bırakma."

"Olması gereken yerde, ofisimde."

"Ofisindeyim," dedi sayfaları çevirirken.

"Evet, sorun da bu zaten," dedi. Francesco endişeyle onları izledi.

"Bu yanlış," dedi ve kararlı bir şekilde bir satır yazı yazmak için tüy kalemmini eline aldı.

"Malfoy, sen-"

"Burada Rolf Scamander'ın Ashwinder yumurtalarının mevcut tek tedarikçisi olduğu yazıyor ama Nott, Lovegood'dan Goldstein'in yakın zamanda iş." Kenara not alıyordu, el yazısı sinir bozucu derecede kusursuzdu. Raporun geri kalanını işaretledi, sonra bir kenara fırlattı ve on beş dakika boyunca Bakanlık çayının kalitesi hakkında homurdandı.

Francesco'yu görmezden gelerek, "Adamına söyle, daha iyi bir çay içmek için dışarı çıksın," dedi.

"Francesco *alışıyor*, Malfoy."

Malfoy homurdandı, cüppesini bir çırpıda aldı ve gitti.

Ertesi gün masasına lüks marka bir paket kuğu tüyü bırakarak, "Tüy kalemleriniz çöp," dedi. Kendini onun misafir koltuğuna attı ve ofisler arası bir notu tersinden okumak için bazı parşömenleri kenara itti. "Bisküviniz var mı?" Adam başını kaldırıp ona baktı. "Neden olmasın?"

Ofisteki mürekkep hokkalarını değiştirdi. Ofisteki halıyı değiştirdi. Bir muggle kahve makinesi aldı ve Francesco nasıl kahve yapılacağını öğrenene kadar

Hermione iş günü boyunca kahveyi tercih ettiğini söyledikten sonra çalıştırdı. Hermione'nin dosyalamasını ters kronolojik sıraya çevirdi. (O da geri değiştirdi.) (konuda kavga ettiler.) Ulysses'i malikaneden çok fazla iş baykuşu göndermek için kullandığını söyledi ve ona Penelope adında (yorum yapmadı) bir kar baykuşu verdi.

Malfoy şu anda gömlek kolları ve yeleğiyle misafir koltuğunda oturmuş, yasa taslaklarını okuyor ve muggle şekeri yiyordu. (Malfoy'un acımasız bir tatlı düşkünüğü vardı ve kız onu yanlışlıkla fruktozlu mısır şurubu).

Kapı alındı ve Padma elinde bir yığın raporla içeri girdi.

"Sakın söyleme!" diye inledi Hermione, ayağa kalkıp Padma'yla kapının yanında buluşmak üzere masasının etrafından dolanırken.

"Korkarım öyle." Padma'nın gözleri Francesco'dan Malfoy'a ve Hermione'ye kaydđ.

Hermione garip bir tavırla dosyaları ondan aldı ve bir köşesinde hâlâ büyük boy vazo ve her daim tazeliğini koruyan beyaz lalelerinin durduğu aşırı yüklü masasına baktı. Bütün bu kâğıtları nereye koyacaktı?

O izlerken Malfoy şeker paketlerini bir kenara iterek kuğu tüylerinden birini aldı ve agresif bir şekilde taslak dilin bir satırını daire içine aldı.

Padma boğazını temizledi ve Hermione hemen kendine geldi.
"Konuşulamayanlar hafta sonuna kadar düşüncelerinizi bekliyor."

"Hafta sonu! Ama şu anda bir ay gerideyim. Neden-"

"Sana söyleyemeyeceğimi biliyorsun," dedi Padma özür dilercesine kaşlarını çatarak. "Belki Malfoy sana yardımcı olabilir."

"Ben burada çalışmıyorum Patil," dedi alaycı bir tavırla, başını kaldırmadan. Kenar notuna bir ok çizdi.

"Doğru," dedi Padma, giderken Hermione'ye kaşlarını kaldırarak.

Malfoy elindeki kalemi bırakıp Hermione'nin masasını rahatça uzattı, sonra Hermione yığının yeni köşeye bırakırken en üstteki rapora uzandı. "Bu saçmalık da ne böyle?"

Hermione yerine oturup göz ucuyla onu izlerken okumaya başladı. "Zaman kaybı," diye mırıldandı, bölümlerin altını çizmeye başlamıştı.

"Malfoy, öğle yemeğim var," dedi.

"Git," dedi, onu sallayarak. "Ben de gidiyorum."

," dedi, o bir sayfayı çevirirken çantasını ve cüppesini topladı. "Francesco, bir saat içinde döneceğim."

Kız gittiğinde Malfoy bir paragrafın üzerini çizerken başını sallıyordu.

Hermione Leaky'ye vardığında Ron ve Harry çoktan oradaydı, Ron iki elinde birer birayla bardan dönüyordu.

"Oh, buradasın, Hermione," dedi Harry. "Bir tane alırız."

"Hayır, bana yok," dedi kibarca. "Padma kısa sürede masama bir sürü dosya bıraktı ve aklımı başıma toplamam gerekecek."

Ron ağır ağır oturup gözlüklerden birini Harry'ye uzatarak, "Henüz bizi bırakmadın mı, Mione?" dedi. Kravatını gevşetmiş, kollarını kaslı kollarının üzerine sıvamıştı, Hermione'nin hatırladığı buruşuk okul çocuğu sorunsuz bir şekilde buruşuk bir auror'a dönüşmüştü.

"Bu ne anlama geliyor Ronald?" Godric, bazen onu sinirlendiren tek kişinin Malfoy olmadığını unutuyordu.

"Altın Kız'ın Bağış Çılgınlığı'," diye okudu Ron, sanki en son manşet tepelerindeki bir kayan yazıdaymış gibi elini bir yay çizerek sallayarak. "Malfoy'un parasıyla Bakanlık'ta işe girmek zor."

"İşimi yapıyorum çünkü buna inanıyorum Ron. Mesele para değil!"

Harry sinsice, "Gerçek bir milyoner hayırsever gibi konuştun," dedi ve Hermione kendine rağmen güldü.

"varken Malfoy'un altınlarını iyi amaçlar için *kullanmamak* sorumsuzluk olur," dedi.

"Ne yani, öğrendiğinde kriz mi geçirdi?"

Hermione, Ron'un Malfoy'un Gringotts anahtarını geri almadan önce ona öfkeli olduğunu duymak istediğini biliyordu. zaman tanıdık bir zemine geri döneceklerdi.

"Tam anlamıyla eridi," diye itiraf etti. "Yeterince bağış yapmadığımı ve bunun onu fakir gösterdiğini söyledi."

Harry homurdandı, Ron ise gözlerini devirerek, "Aman Tanrım," diye mırıldandı.

"Yoksa farkına bile varmaz," diye ekledi, bunu Ron'dan öç almak için söylediğini biliyordu.

"Adını rehabilite ettiğinizi kesinlikle fark ediyor," dedi Ron. "Diğer tüm manşetler Hermione *Malfoy*'un savaş yetimlerini kurtarmasıyla ilgili."

"Yani birileri Malfoyların Ölüm Yiyen olduğunu unutabilir diye savaş yetimlerine defolup gitmelerini mi söylemeliyim?" Saçlarını yüzünden silkeledi. "Boynunda Azkaban dövmesi var, Ron. Kimse unutmuyor!"

"Birkaç yavru köpeği kurtarın ve *Witch Weekly* ilkbaharda nasıl hapishane rünleri olduğuna dair bir haber yapacak."

"Ron haklı, Hermione," dedi Harry. "Uzlaşma Yasası'nın bütün amacı insanlara Slytherinleri unutturmak, onları topluma geri kabul ettirmek değil mi?"

"O , her şey benim birkaç bağış yapmama bağlı değil, öyle değil mi?"

"Hayır, ama bu gidişle Fransa'ya asla siktirip gidemeyecek," dedi Ron.

Hermione Ron'dan Harry'ye baktı. "Onu Quidditch'e davet eden *ben* değilim-"

"Hepsi *Ginny*'ydi-"

"-bana süpürgeleri öve öve bitiremediğin yer, çok teşekkür ederim Ronald."

Ron, Harry'ye kaşlarını kaldırarak, "Nimbus 3000 *çok* güzel," dedi.

"Dönüş yarıçapı berbat," diye onayladı Harry.

Hermione inledi ve Ron'un tereyağı birasının geri kalanına el koydu.

"Başka arkadaşlarını da kesti mi?" diye sordu Harry karanlık bir sesle.

"kadarıyla hayır," diye mırıldandı Hermione. Bir yanı orada neyle uğraştığını herkesin bilmesini istiyordu. Bir başka yanı ise Ginny'ye Crabbe'den söz ettiği için pişmanlık duyuyordu ve bunun nedenini irdelemekten hoşlanmıyordu. Kendini sadakatsiz mi hissediyordu? "Ve hiçbir şey kanıtlayamam," diye hızla ekledi.

"Kanıtlanacak bir suçlama yok," dedi Ron. "Crabbe bir şikâyetle bulunmak için gelmedi. Bize hikayeyi onun tarafından anlat. Bize anlat-"

"*Anladım*," dedi Hermione.

Harry, "Ron'un söyledikleri yanaktan dolma," deyince Ron başını çevirip onun omzuna doğru kıkırdadı, "ama Malfoy seni tehdit ediyorsa bize söyleyecek misin?"

"Anlatacak bir şey yok," dedi Hermione, anlatılacak her şeyi atlayarak.

Ron kendi birasını almak için ayağa kalkarken dalgın dalgın, "Merlin, tam bir psikopat," dedi.

Hermione onlara psikopatın yatağında olduğunu söylemeyecekti, inliyordu, rahatlama onu sarmıştı, ta ki Hermione ona yaslanana ve Hermione onu yaralı göğsüne bastırana kadar, Karanlık İşaret Hermione'nin kolunda sürükleniyordu.

Yara izi onu rahatsız etmiyormuş gibi davranmanın bir parçası da Harry ve Ron'a bundan bahsetmemektir - çünkü bu sadece onların kendilerini kötü hissetmelerine neden oluyordu. Kendisine yapılan bir şey yüzünden yanlış bir şey yapmış gibi utanç duyması gerekmiyordu; bu ona defalarca söylenmişti. Fakat

Hermione utandığını hissetti, sanki kendisinin daha iyi bir versiyonu olsa daha hızlı konuşur, daha çok mücadele eder, bir şekilde bunun olmasını engellerdi. Ne hissetmesi gerektiği önemli değildi; ne hissediyorsa onu hissetmişti. Ama bunu Ron ve Harry'ye anlatırsa, ona, hayır, bunu durdurmadıkları için kendilerinin suçlu olduğunu söyleyeceklerdi. O da onlara yapabilecekleri hiçbir şey olmadığını söyleyecek, onlar da ona aynı şeyi söyleyecek ve hiçbirini kendini daha iyi hissetmeyecek, sadece biraz daha üzülecekti. Onlar da hissettiklerini hissettiler, özellikle de Ron.

Bu yüzden Hermione onlara yara izinin yanıp kaşındığını ve onu zehirlediğini, Bellatrix'in lanetinin yeniden canlandığını söylemek istememişti, oysa tek yapabildikleri onu hayal kırıklığına uğrattıklarını hissetmektir. Ve şimdi de Draco Malfoy'un kendisini ince ipek bir gecelik ve iç çamaşırı olmadan yatağına sokmak için bu laneti kullanmasına izin verdiğini itiraf etmek istemiyordu. Mideleri bulanırdı. Ve ona o gecenin olmasını engellemek için nasıl daha hızlı konuşabileceğini, daha çok mücadele edebileceğini söyleyeceklerdi. Ve onlara Draco Malfoy'un kollarını ona dolmasına, kanını üzerine akıtmasına ve ona karşı uyumasına, elinin kalçasını kavramasına izin verdiğini ve onu kaçmaya iten şeyin onun değil, kendi hareketleri olduğunu söyleyemeyecek, her seferinde yeniden utanacaktı.

Yani şimdiden onlara yalan söylüyordu.

Hermione ofisine döndüğünde Francesco bir yığın dosyayı işaret
-Oriijinalinin yarısı şimdi masasının köşesinde.

"Elli beş dakika kaldı ve gün sonuna kadar bunları size özetlemezsem karnımı deşmekle tehdit etti."

Hermione, Francesco'nun Malfoy'un adını söylemekten kaçındığını fark etmişti, sanki onu çağıracaktı gibi.

Raporları gözden geçirdi. Ne olduğunu bilmenin hiçbir yolu yoktu. Malfoy, Konuşulamayanlar'ın eğilimleri, tutarsızlıkları ve mevcut politika duruşlarını desteklediğini düşündüğü her şeyi işaretlemişti. Kaba yorumların azlığı ona hızlı çalıştığını gösteriyordu.

Malfoy'un fikirleri onunkilerden daha muhafazakâr, alaycı ve iş odaklıydı. Ama giderek onunkileri şaşırtıcı bir doğrulukla taklit edebiliyordu. Ya da belki de şaşırtıcı değildi - kaba kuvveti değil ama keskin zekâsı sayesinde okulda dehşet saçıyordu. Gözlemciydi - güvensizlikler için yanılmaz bir gözü ve nokta atışı eleştirileriyle yenilerini yaratma konusunda kötü bir yeteneği vardı. Harry ve Ron'la ne zaman kavga ettiklerini her zaman bilirdi, onu köşeye sıkıştırmaya ve destek alamadığında onu parçalamaya hazırды.

Hermione onun yenilenmiş zindanlarında hazırladığı amortentia ve veritaserum'u düşündü. Hâlâ dedikodu, güvensizlik, bölünme ticareti yapıyordu, ama şimdi daha büyük bir sahnede. Ve şimdi o, Harry ve Ron'un onları bölmesi için mücadele etmelerine bile gerek yoktu; Hermione'nin tek yapması gereken onu yatağına atmak için pazarlık etmektir, o da bunu onun için yapacaktı.

Malfoy misafir koltuğunda oturmuş, bir yandan quidditch dergisini karıştırıyor, bir yandan da boş boş ispinozları çağırıyordu. Gazeteyi çoktan gözden geçirmiş ve ilgisini çekeceğini düşündüğü her makaleyi işaretlemişti.

Bunu şimdi de yapıyordu; ona sürekli kupürler ve beyaz kağıtlar gönderiyordu. onun işiyle ilgili olduğunu düşündüğü konularda makaleler yazdı. Onlar hakkında kavga ettiler

içeriyordu ve -Merlin ona yardım etti- Malfoy'un her zaman tartışmaya hazır olması tuhaf bir şekilde sevindiriciydi. Harry gözlerini devirdiğinde ve ya da Ron'un aptalı oynaması ya da Francesco'nun onun söylediği her şeye katılması, ona fikirlerinin çok sıkıcı, duygularının da kimsenin katlanamayacağı kadar güçlü olduğunu hissettirdi. Buna karşılık Malfoy'un argümanları daha sinsî ve daha spesifik hale geliyordu; sanki onu kızdırmayı düşünmek için harcayacak sonsuz zamanı ve enerjisi varmış gibi, cevapları kızdırmak için daha dikkatli bir şekilde ayarlanmıştı.

Sanki onu elinin tersiyle itemeyeceğinden emin olmak istercesine, repertuarındaki daha bağınaz ve cahilce fikirleri bile istikrarlı bir şekilde bir kenara bırakmıştı.

Son zamanlarda ona açıklamalı roman eleştirileri göndermeye başlamıştı. Hermione bir kitap kulübüne davet edilmeye tehlikeli bir şekilde yakın olduğunu hissetti.

Şimdi Francesco, bir ispinozun daireler çizip masasına konmasıyla eğildi.

"Harold Higgs'in kurtboğan iksiri önerisini desteklemesine şaşırdım," dedi Hermione, Wizengamot üyesiyle yaptığı röportajı tarayarak. "İhtiyacı olan herkese yardım etmeye her zaman doğuştan karşı olmuştur."

Malfoy homurdanarak, "Tabii ki onun lehine," dedi. "Gümüş madeni var. Gümüş nitrat satarak para kazanacak.

sübvansiyondan yararlanın."

"Ne? gümüş madeni falan yok," dedi Hermione başını kaldırarak.

Üzerinde siyah bir gömlek ve siyah bir yelek vardı, yakası boğazına kadar açıktı. Beyaz-sarı saçlarından bir tutam alnına düşmüştü. "Karısının adına kayıtlı," dedi ve bir sayfayı çevirerek oyuncu istatistiklerine kaşlarını çatarak baktı.

"Ve kendisi bu işten kişisel olarak kazanç sağlarken, benim tüm bileşenlerin adil çalışma standartları altında tedarik edilmesine ilişkin hükmümü engelleme cüretini gösteriyor. ölçmek mi?" dedi Hermione, öfkeyle.

"Bu onun kâr marjını düşürecek," dedi Malfoy kayıtsızca, bir kez olsun konuya girmeden.

"Sınırsız açgözlülük!"

Malfoy omuz silkti ve başını kaldırıp baktı. "Şu ekşi şekerlerden var mı sende?"

"Draco," dedi Higgs. "Bu zevki neye borçluyum?"

"Dördüncü kattaydım," dedi Draco, Higgs'in şüphe uyandıracak kadar temiz masasının önündeki gösterişli döşemeli misafir koltuğuna çökerken. "Bir uğrayayım dedim."

"Ah, evet. Büyülü Yaratıklar. Son zamanlarda sizi *Peygamber*'de Bayan Granger'la birlikte gördüm." Terence Higgs'in amcası yuvarlak, telaşlı, küçük bir adamdı. Zorbalığa uğramak için yalvaran biriydi.

"Bakanlık sağ olsun, artık Bayan Malfoy." Küçük, kayıtsız bir gülümseme.

"Uzlaşma Yasası'na karşı oy kullandığımı bilmenizi isterim." Gösterişli, sahte bir endişe . "Size yapılanlar şok edici."

"Oldukça." Draco bilgece başını salladı.

"Umarım sizi saçma sapan küçük projelerinin içine çekmeye çalışmıyordur. I Eşlerin nasıl olabileceğini bilirim." Higgs, karısı tarafından zorbalığa uğradığı kesin olan birinin kahkahasını hıçkırarak attı. "Belki de bir dahaki sefere dördüncü kata çıktığınızda yerini hatırlatmanız gerekiyordur?"

Draco en kibirli ifadesiyle Higgs'i süzdü. "Ben cadısına bir ev cini gibi emir verme ihtiyacı duyacak türden bir adam değilim," dedi. "Higgs, kadınların kaprislerini tatmin etmekten kaçmanın kaynak yetersizliği mi yoksa dayanıksızlık mı? Annem Yule balosunda yeşil giymemi istiyor, ben de yeşil giyiyorum. Karım istiyor

yoksul işçilerin haklara sahip olması için-" Elini umursamaz bir şekilde salladı. "Onu şımartıyorum. Onu mutlu etmek için bu küçük şeyleri yapmak benim için hiç çaba gerektirmiyor." Alaycı bir kıkırdama. "Ne de olsa sadece seninle konuşuyorum."

Higgs bir kaşını kaldırıp dudaklarını büzerek, üzerinde pirinç bir ananas olan mektup açacağını tertemiz kurutma kâğıdının kenarına yerleştirdi. "Draco, konuştuğun son kişi hakkında dedikodular dönüyor." Gözleri genç adamın yüzüne kaydı.

"Crabbe'i kastediyorsan, konuştuğum son kişi o değil," dedi Draco, sesinin sertleşmesine izin vererek. "Ama onu yere yatırdım, dilini kestim ve karımın kedisine yedirdim. Yani konuştuğu son kişi *bendim*." Gülümsedi.

Higgs suratını ekşiterek, "Demek buraya benimle samimi olmaya geldiniz," dedi.

"Gözün mü korktu?" diye sordu Draco, kaşlarını kaldırmış, nazik ses tonunu geri almıştı. "Ben sadece Bayan Malfoy'un tercih ettiği düzenleyici dili desteklemenizi öneriyorum."

Higgs başını sallıyordu. "Hayır, hayır, bu önlemler çok maliyetli _."

"Gümüş madenlerine sahip olanlar için," dedi Draco. "Evet ama Malfoy LTD ile nakliye için indirimli fiyattan sözleşme yaptığınızda bu maliyetler dengelenecek. Karınızın kâr marjı bozulmamış olacak. Malfoy LTD yeni bir iş ortağı kazanacak. Bir reformcu olarak basında yer alacaksın." Draco

bir el salladı. "Ya da rakiplerime fiyatlarını yükseltmeleri gerektiğini söyleyebilirim. çünkü onların altını oymayacağım. Bayan Malfoy'un etik komitesini eşinizin bu işe karıştığı konusunda uyaracağına şüphe yok." Omuz silkti. "Kedi gibi o da kanın tadına bakıyor."

Higgs mutsuzca başını salladı. "İkinizin de öyle olduğunu görebiliyorum." Kızgın gözlerini Draco'ya çevirdi. "Belki de Bakanlık ikinizin birbirinize çok uygun olduğunu düşünmekte haklıydı."

"Avery, anladığım kadarıyla Bayan Malfoy'un politika girişimine karşı çıkıyorsun. Bunu desteklemenizi istiyoruz." Draco, Avery'nin misafir koltuğuna daha yeni oturmuştu ama Avery'yi oyalamanın bir anlamı yoktu. Bacak bacak üstüne attı ve yaşlı adama tarafsızca baktı.

"Gerçekten mi, Draco!" Avery'nin sahte şaşkınlığı söylemek üzere olduğu şeyi daha da aşağılayıcı hale getirdi. "O boğma zinciri düşündüğünden daha sıkı olmalı. Ayak işlerini sana mı yaptırıyor?"

"Aslında babamın." Bunun doğru olması canını sıkıyordu ama Draco'ya hâlâ saygı duymayan ve kolay kolay gözünü korkutamayacak olan Avery için en iyi yol buydu. "Lucius'un Bayan Malfoy'um için planları var. Onu görmek istiyor. İlerleyin."

Avery sandalyesinde arkasına yaslanıp parmaklarını önünde birleştirirken kaşlarını çatı. "Lucius'un onu kullanmak istemesini anlayabiliyorum."

... ama asıl mesele onun sizin emirlerinizi yerine getirmesi değil, tam tersi değil mi?"

"Malfoy'un çıkarları belki de senin anladığından daha karmaşık," dedi Draco hafifçe. "Uzun vadeli düşünüyoruz. Üzerinde Malfoy adı varsa, başarılı olmasıyla ilgilendiğimizden emin olabilirsiniz." Bakışları sivriydi.

Avery homurdandı. "Evet, şey. Davası uğruna şehit Lucius için üzülüyorum. Bence bu ülkede düzeni yeniden tesis etmek için kendi planlarımıza daha fazla güvenmeli. Bu tür şeylere başvurmasına gerek olduğunu sanmıyorum-"

Draco bir kaşını kaldırarak Avery'nin oğlunun yüzüne karşı Lucius'a hakaret etmemesini önerdi. Avery'nin Draco'nun karısına hakaret etmekten çekinmediği açıktı ve Draco, Avery'nin dirilişçi hareket içindeki derin bağlantıları göz önüne alındığında onunla açık bir çatışmaya girmeye henüz hazır değildi. Seçenekleri daha fazla zamana yaymak .

Avery dudaklarını büzdü. "Bunu düşüneceğim, Draco."

"Zekice," dedi Draco, bu pek de cömert olmayan taviz için alaycı bir gülümsemeyle. "O halde sizi yalnız bırakayım."

Avery başını salladı ve Draco'nun kapıya ulaşmasına izin verdikten sonra, "Bu arada, Vance Crabbe'nin dilini kaybettiğini duydum," dedi. Avery'nin bu adam hakkında pek bir şey düşünmediğini gösteren küçük bir homurtu. "Orada ne oldu evlat?"

Draco omzunun üzerinden baktı. "Karıma doğru düzgün hitap etmedi." Çenesini kaldırıp veda etmek için kapının pervazına , sonra adımlarını hızlandırarak koridora döndü.

Avery'nin ofisinden çıkarken Draco'nun planları belirsizdi ama somutlaşıyordu. Draco, Avery'nin Lucius'un kulağına dirilişçi masallar istemiyordu ve Lucius'un karısı için kendi planları konusunda Avery'ye karşı fazla dürüst davranmıştı. En alaycı çerçeveyi kullanmıştı çünkü bunun Avery'ye hitap edeceğini biliyordu ama bunun ona geri dönmesini istemiyordu. Avery'yle uğraşmak zorunda kalacaktı. Bu da bir noktada Draco'nun Longbottom'la uğraşmak zorunda kalacağı anlamına geliyordu.

Benedict Burke, Draco'dan on yaş büyüktü ve Burke'ün yaptığı gibi savaştan kaçmayı başarsaydı hayatının nasıl olacağına dair bir modeldi. Burke o yılları Amerika'da geçirmiş ve ailesinin Wizengamot'taki kalıtsal koltuğunu devralmak için geri dönmüştü. Yakışıklı, iyi giyimli ve modaya uygun saç kesimi olan, bir varis ve bir yedek babasıydı. Slytherin ortak salonunda hâlâ onun quidditch sahasındaki hünerleri hakkında hikâyeler anlatılırdı. Başka bir hayatta Draco, adamın siyasi grubunun genç bir üyesi olacak, Lucius Malfoy LTD'yi yönetirken onu taklit etmek ve sonra da geçmek için gayretle çalışacaktı. Draco şu anda bile Lucius'a doğru bir çekim hissediyordu. Büyücü - takım kaptanı ya da arkadaşının ağabeyi - onu fark etmek istiyordu. Ne yazık ki Draco ona şantaj yapmak için buradaydı.

Belki de zorunda .

Bakanlık koridorlarında Burke'e rastlamak, ortak birkaç Slytherin'in adını söylemek ve Amerika'daki maceralarıyla ilgileniyormuş gibi yapmak yeterince kolaydı -Draco büyük ölçüde doğruyu söylüyordu- ve kısa süre sonra bir fincan çay içmek için Burke'ün ofisine davet edildi. Draco, Burke'ün klasik, incelikli erkeksi bir tarzı vardı. Evet, onun Wizengamot ofisi de buna benziyordu, sadece biraz güncellenmişti. Malfoy Hanesi'nin koltuğu elinden alınmamıştı ama Pansy ve Theo gibi Azkaban'dayken hizmet etmek zordu, Draco eski Tarikat üyelerinin yüzüne tükürmeyeceği bir temsilci kullanıyordu.

Burke şu anda kendi yirmili yaşlarıyla övünmek için bahane olarak Draco'ya iltifat ediyordu.

"Yine de şanslısın, Draco. Son birkaç yılın zor geçtiğini biliyorum! Ama şimdi hayat devam ediyor ve sen gençsin, özgürsün, sıkıcı bir işin yok Benimki gibi, ağlayan ve sana yapışan çocuklar yok. Mülkünü yönetiyorsun. da ne? birkaç yatırım mı? Hepsi yıllar önce uzun vadeli olarak yapılmış. Pratikte kendi kendine çalışır, değil mi? Ve sonra ne istersen yapabilirsin! Uçmak. Biraz spor. Cadıları kovalama, ha?"

"Yakın zamanda evlendim," dedi Draco, Burke'e genç ve özgür yıllarının çoğunda canı ne isterse yaptığını reddederek.

"Oh, evet! Büyülü Yaratıklar'daki o egzotik küçük fındırdek-"

Draco tüm yüzünün sertleştiğini, gözlerinin dümdüz olduğunu hissetti. *Egzotik küçük sürtüük*. Burke'ün ağzında kulağa iğrenç geliyordu. Onu düşünürken sesi böyle mi çıkıyordu?

Burke onu sikmek üzere olduğu bir hayvan gibi seslendirdi. Draco Burke'ü sikmeye karar verdi.

", değil mi? Bu seni bir süre meşgul eder! Ama hamile kaldıkları anda, unuttun gitsin - o zaman her şey bebekle ilgili olur ve biraz ilgi çekmek için başka yerlere bakmanız gerekir."

Draco kıskançlıktan neredeyse midesi bulanacaktı. Karısının *onu meşgul etmesi* için adam öldürebilirdi -Avery hakkındaki düşüncelerini düşünürsek öldürebilirdi.

Karısı kulak memesini mürekkep lekeli parmaklarının arasında sıkıca tutuyor, başını aşağıya, kulağını ağzına doğru çekerek, "Dizlerinin üstüne çok Malfoy. İyi bir çocuk ol."

Karısı onu yastıklarına doğru itiyor, bir bacağını onun üzerine atarken eliyle sikini kavırıyor ve "Sana şimdi ihtiyacım var, Draco," diyor.

Karısı mükemmel poposunu masasının üzerindeki borsa hesaplarının üzerine yerleştirdi ve onu kemerinden tutup kendine çekerek, "Senin için daha önemli işlerim var," diye mırıldandı.

Eğer onun çocuğunu doğurursa -ki bu imkânsız bir fanteziydi- tüm dikkati onun üzerinde olacaktı. Malfoy varisleri nadirdi, üzerine titrenirdi. Daha iyi bir görevi var mıydı? Burke bunu kendisi söylemişti, malikâne kendi kendini idare edebilirdi. Onu uzak tutamazdı. Oğlu, eğer onun alışılmadık büyüsu bir şekilde Malfoy soy büyüsunü alt etmezse, bir oğul olacaktı.

-Okula gidecek ve ona kızmayı öğrenecekti. Draco'nun

kötü adam. Draco sessizliğe bürünmeden ve onu itmeden önce ağlamayı ve sarılmayı kabul ederdi.

Draco yeniden yaratmak istediği çocukluğuna duyduğu nostaljiyle dolup taşıyordu. Uçuş antrenmanları, dans dersleri, bahçede oynamak, mutfaktan şeker çalmak, Noel zamanı annesine hediye almak için alışverişe çıkmak, borsa raporu okumayı öğrenmek, hatta sıkıcı giyim kuşam dersleri. Şimdi hepsi tuhaf ve güvenli geliyordu. Kendi çocukluğu kan saflığı içinde geçmişti -o kadar yaygındı ki, bunun belirgin bir özellik olduğunun farkında bile değildi- ama çocuğununki öyle olmak zorunda değildi. Eğer karısını pazarlıkla bebek sahibi yapabileceğini düşünseydi -Ne gerekiyorsa yapardı. İsteddiği tavizi verirdi. Muggle Çalışmaları, Muggle Londra'sında gezintiler - tamam, tamam. Karısı ortak insanlık ve tüm sihirli yaratıkların hakları hakkındaki derslerle başa ve o da tek bir kelimeyle bile karşı çıkmazdı. Çocuğun annesi olarak ona saygı gösterilmesini sağlayacaktı ve kesinlikle çocuğu ona karşı zehirlemeyecekti.

Bu, vazgeçmesi gereken tehlikeli bir hayaldi. Bu doğru değildi. Onunla her adımda savaşıacaktı. Hiçbir şeyi kabul etmeyecekti. Onun ateşli konuşmalarına gözlerini devirecekti. Ona yobaz derdi. Kahvaltıda sabah *peygamberi* için tartışırlardı. Yemek masasında bağırırlardı. Çocuk onu tercih ederdi. Draco zorba olurdu oğlu daha okula gitmeden.

zaten kötü adamdı, değil mi?

Kıskançlık iğrenmeye dönüştü. İşte Burke, her şeyi hafife alıyordu. Sahip olduğu her şeyin elinden alınabileceğini hâlâ öğrenememiş olan Burke.

"Bazı şeyler duydum," dedi Burke'e, "Amerika'da gördüğün ilgi hakkında." Gülümsedi.

Longbottom kapıyı omuzlayarak açtı ve kadın doğrulup oturdu ama Longbottom onun gözlerindeki bakışı gördü ve ellerini kaldırdı. "Ben zehirliyim-" Eldiven giyyordu, gözlüklerini boynuna astı. "Yıkanana kadar bana dokunma."

Yastıklarına yaslandı. "Devam et o zaman."

Kaşlarını kaldırdı ve daracık banyoda gözden kayboldu. Pansy, çıplak kirişlerden ve On Sekizinci Yüzyıl'dan kalma tesisattan hoşlanıyorsanız kulübenin büyüleyici olduğunu düşünüyordu ama Longbottom'ı Parkinson Malikânesi'ne taşıma planları vardı. Şu anda çılgılık atan boruların baykuşun tıkırtısını zar zor duyabiliyordu.

Pansy yatağından kalkıp pencereye doğru ilerledi ve kendisine doğru uzanan şeytan sarmaşığını uzaklaştırıp kanadı açtı. Serasının aksine, Longbottom'ın kulübesi çok kötü büyülerle tepeden tırnağa korunuyordu ve şu anda Longbottom dışında kapı ya da pencere açabilen tek kişi oydu. Akşam postasını topladı ve baykuşa bir ödül verdi, pencereyi kapattı. Sonra gözlerini zihnindeki tencereye dikti.

Longbottom'ın postalarına bakmadan önce eşikteki kendi işine baktı. İyi bir nedeni varmış gibi davranmıyordu. Meraklıydı, nedeni buydu.

Ama bela aramanın sorunu, onu bulmanızdı. Hufflepuff sarısı bu zarf gibi.

kendine umursamadığını söylemişti. Draco en iyisiydi -fit, popüler, Malfoy varisi- ve kurallar onun için farklıydı. Ona sahipti, ya da Yeterince yakındı ve diğer cadılara rakipmiş gibi davranmak ona yakışmıyordu. Ama onu hizada tutmaya çalışacak kadar yaygara koparmak ama bunu yüzüne vuracak kadar da abartmamak çok zordu. Bunu onun yüzüne çokça vurdu.

Ve bu otomatik bir şeydi -dört kişilik odasında otururken odasına bir kız geldiğinde, Büyük Salon'da otururken oğlanların gözleri ondan ona kaydığinde ve sırtışlarını gizlediklerinde, Hogsmeade'de ortadan kaybolduğunda ve tüm zaman boyunca orada olduğunu iddia ettiğinde, bir kavga başlatmak ya da onu ortak salonda cadıları öperken görmemiş gibi davranmak arasında karar vermek zorunda kaldığında aşk ısırıkları ve başka seçeneği yoktu.

Şimdi de midesinde aynı düşüşü, aynı gergin adrenalin patlamasını hissetti. Mektubun üzerinde gönderenin adı yazılıydı: Hannah Abbott Macmillan-Longbottom'ın eski nişanlısı. Neden Hannah'ya yazıyordu ki? Neville mi?

Eğer burası Hogwarts olsaydı ve Draco'nun yatak odasında olsaydı, Pansy hemen kapıyı yırtıp açardı. Ama o yetişkin bir kadındı ve Neville'in yatak odasındaydı. Zarfı tekrar yığının içine itti ve postayı onun yatağının başucuna koydu.

Ona bir daha bakmadı.

Pansy yine siyah bir Gucci olan elbisesini çıkardı; bu sezonun koleksiyonunu beğenmişti. Sütyeni, dantel, tel, üç cırt cırt ve muhtemelen tek boynuzlu at boynuzu göbeği kullanarak her şeyi kaldırıp sergileyen mimari bir harikaydı. Eşleşen külotla birlikte onu da üzerinde bıraktı. Yatağa geri döndü ve tam etki için kendini ayarladı. Direğe .

Banyonun kapısı bir buhar ve okaliptüs püskürmesiyle açıldı ve adam çıplak, cildi pembeye boyanmış, saçları hâlâ ıslak bir şekilde dışarı çıktı. Onu gördüğünde gülümsedi ve kadın da onu baştan aşağı süzmesine izin verdi; geniş omuzlar, gergin bir karın, daha da büyötmek üzere olduğu kocaman bir penis. Aradaki mesafeyi kapattı ve yatağın üzerinden ona doğru süründü.

"Artık tamamen seninim," dedi ve eğilip onu öptü.

Onun dudaklarına karşı sıırttı. "Bunu biliyorum."

Kadın ayağa kalktı ve adam onu elleri ve dizleri üzerinde öptü.

"Posta geldi," dedi. Kendini mutsuz etmek için bekleyemezdi, değil mi?

"Sonra," dedi onu öperek.

Onun omzunu dürttü. ". Yetki bende."

"Her zaman, Pansy."

Sonra sırtüstü yatıp ona baktı, yüz ifadesi memnun ve beklentiliydi. Gözleri sütyeninin üzerinde gezindi. Postayı düşünmüyordu.

Pansy onu öpmek için üzerine eğildi, göğüsleri göğsüne bastırıyor, eli onunla oynamak için aşağı uzanıyordu. Adam iyice azıp daha sert nefes almaya , Pansy külotunu sıyırıp dirsekleri ve dizleri üzerinde adamın üzerine çöktü ve bir yandan adamın sikini emerken bir yandan da amcığının iyice görmesini sağladı, sikin dibini sıkıca kavramıÇtı, ağzı adamın üzerinde hareket ederken saçları yüzünü perdeliyordu.

Parmakları klitorisinin üzerinde oynarken, "Merlin, Pansy," diye mırıldandı. Sonra amını yalamak için yukarı kalkarken midesi geriliyordu. Kız onun sikinin etrafında mırıldandı ve adam daha sert yaladı. "Pansy," diye mırıldandı adam, kadının kalçalarını çekiştirerek.

Öne doğru kaydı ve onu daha derine aldı. "Hm?"

"Merlin," fısıldadı. Nefes verdi. "Lütfen," dedi daha yüksek sesle.

Başını kaldırdı ve geriye doğru kayarak adamın sikini yumrukladı. Adam onu açlıkla yalıyor, dilini içine sokuyordu. "Lütfen Pansy," diyecek kadar geri çekildi. Yüzüme otur."

Adamın sikini bıraktı ve arkasına yaslanarak kendisini ağzına doğru çekmesine izin verdi. Elini adamın göğsüne koydu, kalçalarının üzerinde rahatça hareket edebileceği kadar ağırlık bıraktı, kalçalarını döndürdü, adam amını yalarken yüzünü becerdi. Nefes verdi, zihnini çalıştı, kalçalarının ritmine, onun sıcak diline, onu mutlu edecek kadar boğmaya ama devam edemeyeceği kadar da boğmamaya odaklanmaya çalıştı. Gözlerini kapadı ve konsantre oldu. Onu istiyordu, bunu istiyordu, bu onundu ... Yüzüne sürtünüyordu ve sonra bir nefesle boşalıyordu, eli göğsünde düz duruyordu. Amcığı kasıldığında ve adamın dili içine girdiğinde hareketsiz kaldı. Siktir et Hannah Abbott'ı. Her şey yolundaydı. *İyiydi.*

Tüm ağırlığını Neville'in yüzüne verdi ve da Neville'in içinde dalgalanırken Neville ona doğru iç çekti. Sonra Neville'i itti -Neville hava emiyordu- ve dizlerinin üzerinde dönerek ona baktı. Neville iyi görünüyordu; nefes nefese, ağzı ıslak, dudaklarından onu yalıyordu, saçları darmadağınktı. Onun üzerine oturdu, sikini tuttu ve ıslak amını onun üzerine indirip sütyenini çıkarırken onu izlediğinden emin oldu. Onun üzerinde biraz kıpırdandı, her şeyinin sallanmasına izin verdi - parmak uçları kalçalarına uzanıyordu, gözleri göğüslerindeydi - ve sonra onun horozunu sürmeye başladı.

Ancak bu açıyla ilgili sorun, yatağının başucuna yığılmış postayı görebilmesiydi. Bunu çektiğinde başka bir bakış daha isteseydi pozisyonu? Bunu aklından çıkardı. Bu sadece bir mektuptu. Hiçbir anlamı yoktu.

Neville aldatan bir tip değildi.

Ama Pansy kendini ona atmış ve o da hemen onunla yatmıştı. Ya Abbott gelip kendini ona atsaydı? Neden yapmasın ki? O Macmillan'dan çok daha fitti. Zaten birlikte olmuşlardı. Kuyuya geri erkekler bunun hile olduğunu düşünmemişti bile. O ve Pansy henüz bağı gerçekleştirmemişlerdi. Her zaman hile yapmadığına dair bir sebep bulmaya çalışıyordum. Abbott artık Leaky'yi işletiyordu. (Pansy bir bar sahibi olmayı anlayabilirdi -kendisinin de birkaç vardı- ama işletmek?) Sabahları Neville'i serasında yakalayabilirdi-

Pansy onun üzerine çıkarken bile kaşlarını çatıldığını fark etti.

Kadın gözlerini kırıştırdı ve adama baktı; adam da onun yüzünü izliyordu. Başını arkaya eğmiş, masaya bakıyordu. Boğazını temizledi. "Postada ne var? Pansy?"

"Yok bir şey," dedi yavaşlayarak, ritmi kaybolmuştu.

Gözleri kızın yüzünde gezindi. Suçlu görünüyordu, bunu biliyordu.

Dirseklerinin üzerine kalktı, karnı onun altında gerildi. Yatağın başucundaki masaya baktı. Sonra elini uzatıp, kadın onu izlerken, postayı görene kadar karıştırdı. "Bu mu?"

Elindeki zarfla ona döndü ve gönderenin adını inceledi. Pansy'nin gözleri adamın omuzlarında, ön kolundaki yara izlerinde gezindi,

elinin arkasındaki damarlara baktı. Sonra mektubu yanındaki çarşafın üzerine

Kadın hâlâ üzerindeyken yer değiştirdi; yastıklara yaslanmıştı, bir kolu başının arkasında, bir eli kadının kalçasındaydı. Rahatlamış görünüyordu ama ağzının etrafında bir gerginlik vardı. Bakışları tereddütsüzdü. "Anlat bana."

Pansy omuz silkerek onun üzerinde biraz sallandı. Adam hâlâ onun içindeydi. Kalbi küt küt atıyordu. Yazıya bakmaya devam etmek , değil mi? Bu konuşmayı yapmak istemiyordu ama o da istiyordu.

"Gördüm ve kışkırdım." Başını eğdi, gözleri adamın karnında, göğsündeki kıllarda gezindi ve sonunda gözleriyle buluştu. "Kızgın mısın? Sana güvenmediğimi mi düşünüyorsun?"

Adam başını kaldırıp ona baktı. "Eskiden kiminle çıktığını biliyorum," dedi sakın bir sesle.

"Draco olmadığını biliyorum," dedi, söylediğı şeyin doğru mu yoksa en kötüsü mü olduğundan hemen emin olamadı.

Neville bir kaşını kaldırdı.

En kötüsü. Neden onun adını söylemişti?

"Hayır," dedi. "Ben değilim."

Nefesini tutuyordu. İşte geldi, ilk büyük kavgaları. O gerçekeştiğinden emin oldu. Her şey gibiydi, bu an çok tanıdıktı. Yine de Neville'le Draco'yla kavga ettiği gibi kavga etmek istemiyordu. Hiç eğlenceli değildi.

"Bir ," dedi Neville, başparmağını parmağını kızın uyluk kaslarının iki yanında aşağı yukarı gezdirerek, "ben korkak değilim."

Kıpırdamadan durdu. "Bunu biliyorum Neville."

"Bu da aldatmadığım anlamına geliyor." Başını kaldırıp ona baktı, yüz ifadesi ciddiye.

Başını salladı. Ona inanmıştı -en azından onun inandığına inanmıştı.

Onun yüzünü izledi. Gözleri onun üzerinde geziniyordu. Nefes hissedebiliyor, adamın sikini içinde hissedebiliyordu. Şimdi bırakması gerekiyordu.

Elini onun çekti ve uzanıp zarfı aldı. Zarfı uzatarak ona sundu.

Başını salladı, dudakları ağzının içine çekildi. Hayır, o daha iyi biliyordu.

"Bu bir test değil," dedi. "Aç ."

"Ne yazıyor?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi. "Bana anlatabilirsin."

Ona baktı.

"Aç şunu, Pansy."

Tereddüt etti. Aldı.

Küçük tırnağını mührün altından geçirip zarftan kâğıdı çıkarırken ona baktı ama yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu.

Çabucak okudu - bir orak için, bir kalyon için. Onun kıskanç ve güvensiz bir sürtük olduğunu zaten biliyordu. Çoktan küsmüş, onu cezalandırmanın bir yolunu bulmuştu.

Eli ileriye uzandı ve -kızın şaşkınlıkla soluduğu- klitorisinin üzerinde daireler çizmeye başladı. Kadın ona sıkıca sarıldı ve başını kaldırıp baktı. Eski nişanlısından gelen mektubu okurken elinin ona dokunuşunu, içindeki sikini izliyordu.

"Ne yazıyor?" diye sordu.

"Bu işe karışmayacağını söyledi ve da. Bunu size söyleyip söylememekte tereddüt etti ama Sızıntı ile Avery Malikanesi arasındaki floo trafiğinin arttığını fark etti. Umarım maçımız geçmişi gündeme getirmez. Not: Okuldaki kadar berbat mıyım?" dedi Pansy, kalçalarını sallayarak Neville'in sikini sıkarken, başparmağı klitorisine değdiğinde zevk yayılıyordu.

Kalbi hızla çarpıyor, içinden adrenalin akıyordu. Hannah Abbott'ın kendisini ne kadar büyük bir orospu olarak gördüğü umurunda bile değildi, yeter ki Abbott mektubun hiçbir yerinde, *Nev, senin sikini yalamaktan zevk aldım, demesin.*

Bu sabah. Tekrar yapalım. O yapmadı. Ses tonu yapmacıktı, sanki artık nadiren konuşuyorlardı. Pansy gerçek bir endişe hissetti ama bu endişenin altında kötü bir his yattığı da açıktı.

Şimdi Neville onu atacak ve eve gitmesini söyleyecekti, çünkü ona hakaret etmişti.

"Ona ne söyleyeyim?" diye sordu Neville.

"Ona benim daha kötü olduğumu söyle. Korkunç bir cadaloz," dedi Pansy. "Daha önce hiç tanışmadın
Hayatında bu kadar kıskanç biri yok. Hiçbir yere gitmene ya da hiçbir şey yapmana izin vermedim.

ve bir cadıya yan gözle bile bakarsan seni lanetliyorum. Burası senin için cehennem gibi."

Bir kahkaha attı, kız ayaklarını altına alıp onu düzgünce başladığında gülümsedi ve kırtasiye malzemelerinin yatağın yanında yere düşmesine izin verdi. "Ona sadık ve koruyucu olduğunu ve harika seviştiğini söyleyeceğim."

"Ben de az önce öyle dedim," dedi Pansy.

Onu becerirken yüzünü izledi, gözleri kapanıyordu, dudakları hissin onu yıkamasına izin verirken ayrılmıştı.

"Korkunç biriyim ve yazını tekrar okuyacağım," dedi alçak sesle. Şimdi ona paranoyak ve deli olduğunu, mahremiyetini ihlal eden birine güvenemeyeceğini, bu kadar güvensiz olmayı bırakması gerektiğini söyleyecekti.

Güldü, gözleri hâlâ kapalıydı, çenesini yukarı kaldırmış, başını geriye atmış, kadının tadını çıkarıyordu. "Hepsini oku," dedi. "Korkmuyorum."

Onun kendisini yıpratmasına izin verdi.

Sonra onunla birlikte yuvarlandı ve onu hızla becerdi, boşaldığında kulağına bağdırmamak için başını çevirdi. Titreyerek geri döndü ve onun yüzünü öptü. "Pansy, benim için tek cadı sensin," diye mırıldandığında sertçe nefes alıyordu, siki hâlâ onun içindeydi.

"Bunu biliyorum," dedi.

Daha sonra ona çay ve kek getirdi - gerçekten çok tatlıydı - ve yatakta çıplak yediler.

Adam ona bakıp gülümsediğinde onu izliyordu. Merlin, iyi görünüyordu. Onu malikâneye taşıyacaktı. Düzgün bir var. Daha iyi bir Laboratuarda işbirliği istediğı bazı fikirleri vardı. Kulübenin bakımını yapacaklardı ve çocukları çekilmez birer ergen olduklarında ve evde ne kadar iyi vakit geçirdiklerinin hatırlatılmasına ihtiyaç duyduklarında burada yazlayabileceklerdi. İki tane olacaktı, karar vermişti.

"Abbott'la neden evlenmediniz?" diye sordu ona. "Evlendiğınızı sanıyordum."

Yüz ifadesi dikkatle nötrdü, yere baktı ve bir şeyler toplamaya başladı. kırıntılarını . Adamın ağzının etrafındaki gerginliği tekrar görebiliyordu. "Savaşı bırakmam gerektiğini düşünüyordu," dedi çenesi bükülerek. "Takıntılı olduğumu. Bu yüzden bana Avery Malikânesi'nden bahsetmek istemedi."

Ona doğru daha dikkatli döndü. "Ama bunu nasıl yapacaksınız? Bırakın savaş git." Pansy soruyordu, gerçekten soruyordu. Çünkü bilmiyordu. Bazen savaşın her yerinde olduğunu hissediyordu, sanki bir savaşın içindeymişler gibi. Her an sona erebilecek bir ateşkes. Böyle hissetmesi çok saçmaydı - incinmemiştı, savaşmak zorunda bırakılmamıştı. Ama böyle hissediyordu, sanki içinde bir şeyler kırılmıştı ve kenarları her zaman pürüzlü olacaktı.

"Bilmiyorum," dedi ona bakarak. "Yani yapmadım."

"Doğru," dedi başını sallayarak. Bu doğrudu.

"Yaptığım şeyi neden sorun etmiyorsun?" diye sordu, onu dikkatle izleyerek.
"Bu insanlarla birlikte büyüdün."

İçini çekti, adamın eline baktı ve parmaklarındaki ince yara izlerine odaklandı. Bu konu hakkında gerçekten konuşmamışlardı, tam olarak değil. "Çünkü ... bizi kullandılar. Özellikle de çocukları. Onları, değer verdiğim tüm çocukları mahvettiler. Hem de bir hiç uğruna. Aptalca, uydurma bir fikir."

Orada durdu ve ona yaslanmak için hareket etti. Kendisine bu kadar kötü davranan o çocuklar için ondan anlayış isteyemeyeceğini biliyordu - o da sadece bir çocuktı ve hayatını daha da kötüleştirmişlerdi. Sonunda, "Bize yalan söylediler, pek çok şey hakkında. Ve şimdi onlardan nefret ediyorum."

Onu kollarıyla sararak kendine doğru çekti. Ona insanlardan nefret etmemesi gerektiğini ya da olumlu şeylere odaklanırsa daha iyi hissedeceğini söylemedi. O bir yalancı değildi.

"Onlarla ben ilgilenirim," dedi.

Hızlıca ona baktı ve sırtıttı. Aşk, o anda hissettiği şey için fazla ciddi bir kelimeydi. Uçmak, şampanya köpükleri ve parmak uçlarını çinçilla kürkü üzerinde gezdirmek gibi hissetti. Sanki kalbi hızla çarpıyordu ve bunu açıklamaya çalışırsa ağlayacaktı.

"Göndermeden önce Hannah'ya cevabımı okumak ister misin?" diye sordu.

"Hayır," dedi. "Sana güveniyorum."

Onu aşağı çekti ve öptü, topladığı tüm kırıntıları saçı.

Yine de okuması için dışarıda bırakmıştı. Abbott'a iyi olduğunu ve onun maçıyla ilgilenmesine gerek olmadığını, Pansy ile birbirlerini anladıklarını ve Pansy'nin onu mutlu ettiğini yazmıştı.

"Yatakta," diye ekledi ve kıs kıs güldü. Ama o iyiydi - bunu yazmadı.

Bölüm Sonu Notları

Not: Eğer Slytherin'e ayrılmış olsaydı: Colubrina'nın YEŞİL KIZ'ına selam olsun.

Not: Ona düzgün bir palto alacak: Camnz'in PRETENSE'ine sesleniyorum,
en sevdiğim 8. yıl evlilik hukuku kurgusu.

Bölüm 10

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

CUMA, 19 EYLÜL 2003

Hermione başını kaldırdığında Malfoy'un Sızdıran'a doğru ilerlediğini gördü. Küçük grubunun arka taraftaki masaya oturdu, platin saçları karanlık barda bir fener gibiydi, uzun boylu Nott arkasında görünüyordu. Godric, bir uşak olmadan nasıl görüneceğini gerçekten bilmiyordu. Onu okulda sürekli olarak Goyle ve Crabbe'nin yanında hatırlıyordu.

O moronların arkasını kollamasına nasıl dayanabildiğini hep merak etmişti. (Muhtemelen Harry ve Ron için de aynı şeyi söyleyeceğini fark edince sarsıldı).

Malfoy'un başı döndü, solgun boynundaki Azkaban dövmesi parladı. Biri ona bir şey söyledi. Dudakları ve sonra dişlerini gösterdi. Birden Nott'un kolu Hermione'nin etrafını sardı, diğer kolu da içki içeni geriye savurmak için fırladı, Malfoy'u bedensel olarak uzaklaştırırken adama sert bir bakış attı. Hermione'nin hafızası Malfoy'un kolunu ona doladığı ana geri döndü Gringotts'un dışında, eli kızın omzunu kavıyor, onu kalabalığın arasından geçirirken vücudu kıza bastırıyordu.

Derken Malfoy Nott yaklaşıyordu; hepsi gıcır gıcır, koyu renk düğmeli önlükler ve siyah pantolonlar, sivri ejderha derisi ayakkabılar ve mühür yüzükler, gündelik kıyafetleriyle bile abartılı giyinmişlerdi - Nott'un kolu Malfoy'un omzunda gevşkti, Malfoy sırtıyordu.

"Aman Tanrım, işte başlıyoruz," diye inledi Harry onun yanında, çenesi bükülmüştü. Harry onun doğum günü için iş çıkışı içki planları yapmak üzere uğradığında Malfoy ofisindeydi. Her nasılsa, onu görmemek imkânsız gibi gelmişti. Onu davet et.

"Sevgilim," dedi Malfoy, Nott üzerine uzanmış olsa bile, sanki yalnızlarmış gibi masanın karşısından ona bakarak. Zayıf bedeninden gerginlik ve sarmal bir enerji yayılıyordu.

Harry ve Ron hissedilir biçimde kıllandılar. Nott ve Malfoy'un yanında daha kaba görünüyorlardı -saçları dağınık, gömlekleri buruşuk, vücutları auror eğitimi almış kaslarla kalınlaşmış- Hermione'nin sevimli bir şekilde insani ve tanıdık bulduğu bir şekilde.

"Granger." Keyifli bir gülümsemenin ardından Nott'un uzun kolu Malfoy'un üzerinden kalktı ve adamlara hitap etmeden önce orada bulunan diğer cadıları selamlamak üzere döndü. Godric, şu eski moda Slytherin tavırları.

"Merhaba *Padma*," diye mırıldandı, bakışları yoğundu.

"Ben artık evliyim Nott," dedi Padma sert bir sesle, başını kaldırıp ona bakarak. "Bunu biliyorsun."

"Evli değilim," dedi neşeyle, sanki bunun bir önemi varmış gibi. Kız gözlerini devirince gülümsemesi genişledi. Döndü ve Harry'ye aşağıya baktı. "Potter."

Harry kuru bir sesle, "Nott," dedi.

"Weasley," dedi Nott çenesini kaldırarak. "Kardeşine benden selam söyle."

"Hangisi?" diye sordu Ron, gözleri kısılmıştı.

"En son hangisinin yüzümü duvara yapıştırdığını düşünüyorsanız," dedi Nott kendini beğenmiş bir ifadeyle.

"Lanet olsun, Nott!" Ron ileri atıldı, Harry onu geri çekti.

"Sorun nedir, Sansar?" diye tersledi Malfoy. "Sen sadece hâlâ dolapta olan oğlanlardan mı hoşlanıyorsun?"

"*Bu* ne demek-"

"Beni savunacak mısın, sevgilim?" Nott başını eğerek Malfoy'a baktı, sırtışı yaramazcaydı.

"Nott, git içki getir," dedi Malfoy eşit bir sesle.

"Evet, canım." Göz kırptı ve kimsenin siparişini sormadan elleri cebinde uzaklaştı.

"Nott muydu o?" diye sordu Parkinson, büyük boy deri el çantasını bir gümbürtüyle masanın üzerine bırakırken. "Nott!" diye bağırdı. "Adamım için ateş viskisi!"

Neville arkasında belirdi ve Hermione kendini bakarken yakaladı. Okuldan ayrıldıklarından beri Neville'in yakışıklı olduğunu biliyordu, ama şimdi yünlü kumaş yerine, Parkinson'elinden çıktığı belli olan, özel dikim siyah bir elbise giymişti.

Gerçekten birlikte miydiler? Ginny onları Bakanlık resepsiyonunda görmüştü ama Hermione, Ginny'nin söylediklerinin yarısına bile inanmamıştı. Ginny pek çok erkeğin yakışıklı olduğunu düşünüyordu. Ve Parkinson'ın söylediği şeyler... Hermione, Pansy'nin onu ne kadar gaza getirdiğini asla anlayamamıştı.

Hermione şimdi Neville'in iri elini kendisinden çok daha kısa olan Parkinson'ın ensesine rahatça bırakışını, diğer elini de cebine izliyordu. Pansy'nin yüzü değişmedi, ama parmakları boğazının kenarlarında esneyerek onu tekrar kavradı. Neville hareketsiz duran Harry ve Ron'a başıyla işaret etti.

Hermione dudaklarını ıslattığını fark etti. Gözlerin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu - Malfoy ona bakıyordu, gri gözleri Neville ve Pansy'ye verdiği tepkiyi iliklerine kadar hissetmişti. Böyle bir şey mi istiyordu? O da istiyor muydu?

O köpek, köpek gibi gezdir.

"Longbottom," dedi Malfoy.

"Malfoy." Neville düz bir ifadeyle ona baktı.

Ron ve Harry birbirlerine baktılar.

Malfoy onunla göz göze geldi, yüz ifadesi eğleniyordu. *Arkadaşların kolayca sinirlenen aptallar.*

Ona bir kaşını kaldırdı. *Arkadaşlarının hepsi seks zararlısı.*

Güldü.

Harry'nin gözleri ikisinin arasında gidip geldi ve Ron kaşlarını çatarak ona baktı.

Malfoy döndü, hâlâ gülümsüyordu. "İşte buradasınız," dedi, sivri çenesini Nott ve Ginny'ye doğru sallayarak -sanki bizzat davet ettiği bir çiftmişler gibi- ateş viskisi ve tereyağı birası tepsilerini havaya kaldırarak masaya yaklaştılar.

Ginny gülüyordu, ısıltılı gözleri Nott'un üzerindeydi. Başını ona doğru eğmiş, yüzünde gizli bir ifade vardı. Dudağını ısırды.

", bu kadar yeter." Harry karısına doğru ilerledi.

"Selam bebeğim!" dedi neşeyle, tepsiler kabaca masaya indiğinde, tereyağı birası jantların üzerine döküldü.

Nott, Padma'nın şehit olmuş ifadesini görmezden gelerek yanındaki koltuğa oturdu ve Hermione Slytherinlerin bir arada durduğunu fark etti - Nott, Malfoy ve Parkinson yuvarlak bar masasının üzerinde, floo'yu görebilecekleri bir açıyla yay şeklinde oturuyordu, Neville ise Parkinson ile Ron arasında tampon görevi görüyordu.

Hermione, Ron'un hâlâ yılanlara çok yakın olduğunu düşünüyordu ve Susan bu gece onun kaburgalarına dirsek atmak için burada değildi. Gerçi Malfoy ve Nott'la birlikte, daha çok arkasına yaslanıp sessizce onu teşvik ederdi. Hermione Ginny'yi dürterek Onunla yer değiştir.

Ron homurdanarak onunkinin yanındaki sandalyeye çöktü ve eğilerek ona baktı. "Şu lanet olası Slytherinler," diye mırıldandı onun kulağına.

Hermione bir kahkaha attı ve Harry'döndü, onun diğer tarafında oturuyordu. Hermione başını kaldırdı ve nefesi kesildi.

Malfoy -kocası, diye hatırladı Hermione- yanında oturan eski erkek arkadaşına *bakıyordu*, yüzünde sabit, öfkeli bir ifade vardı. Sonra gözleri ona kaydı ve Hermione'nin gördüğünü o da gördü. Çenesini kaldırdı, yüzü bomboş kaldı. Gözleri onun yüzünde gezindi ve tekrar Ron'a döndü.

Şimdi beni hayal ediyorsun. Şimdi kıskanıyorsun.

Hermione içmeye başladı.

Malfoy mahkemedeyken Ron'la çıkıyorlardı; gazeteler Malfoy'un zincire vurulmuş fotoğraflarının yanında Ron'la el ele yürürken çekilmiş fotoğraflarıyla doluydu. (O ve Harry, Malfoy ve Narcissa lehine tanıklık etmişlerdi; Ron kesinlikle etmemişti). Onları böyle hatırlamasına şaşmamalı.

Malfoy'un Ron'u kıskanması fikrine Hogwarts'taki herkes alay ederdi, en çok da Malfoy. Şimdi Malfoy'un gözleri soğuk bir şekilde Ron'un omzuyla kendi omzu arasındaki mesafe kadar. *Yine de* Malfoy'un sızlandığını duydu. Ron'un sızlanmasına ve zorlamasına gerek kalmamıştı; onun yatağına kendi isteğiyle gitmişti. İlk sefer acı verici ve garip olmuştu. Ayrılık acı verici ve garip olmuştu - muhtemelen başından beri tahmin edilebilirdi. O bazen hiç çıkmamış olmayı diliyordu. Ama onun ilk sevgilisi olmasından pişmanlık duymayacaktı ve Malfoy da Ron'un onun kulağına fısıldamasını ve gülüşünü izleyerek bunu tahmin edebiliyordu.

Eski *sevgilisinin* yanına oturmuştu. Hermione onun Pansy ile bir şeylere başlamasını bekledi. Büyük Salon'da düzenli bir akşam gösterisi ve arada bir matine düzenliyorlardı ve evet, Hermione arada bir bakıyordu Parkinson ona asılırken onu görmezden geldi ya da her cadıyı bir aşk ısırlığıyla büyülerken sırtıttı. Şimdi her ikisini de gösterebilirdi. Hermione ve Neville -belki de barın arkasında duran ama merhaba demek için gelmeyen Hannah Abbott'ı içeri çekecek kadar yaygara koparırlardı.

Ama Malfoy ve Parkinson kibitz yaparken ve gözlerini devirirken - ve Nott ve Parkinson birbirlerine peçeteler fırlatırken; Merlin Slytherinler en kötüsüydü; dokunmamaya özen gösteriyorlardı. Malfoy ve Nott Neville'e karşı garip bir şekilde kibardılar -neredeyse saygılıydılar. Pansy'ye bir iyilik mi? Pansy Neville'in içkisiyle ilgilendi, sonra da Ginny'yle kesintisiz konuşmasına izin verdi, ama Hermione sık sık geçen yüklü bakışları yakaladı ve gece ilerledikçe Pansy Neville'in yanına eğildi, kolunun altına girdi. Gerçekten birlikteydiler.

Malfoy Ron'u görmezden gelmeyi tercih etti. Harry ve Ginny ile quidditch hakaretlerini değış tokuş etti ve Padma ile Bakanlık çalışanları hakkında dedikodu yaptı- Hermione bundan hoşlandığını söyleyebilirdi - ve kimse dillerden ya da Nott Malikanesi'nde olduğu söylenen karanlık eserlerden ya da Hogwarts Savaşı'ndan hemen önce ortaya atılan herhangi bir şeyden bahsetmedi. Hermione'ye bir doğum günü hediyesi.

Hermione çok güldü - sarhoştı - hediyeler nihayet geldiğinde masanın ortasına yığılmış olarak : kitap boyutunda dikdörtgenler birbiri ardına, hepsi de Flourish & Blotts hediye paketi içinde.

Hermione dikdörtgenleri açtı. Arkadaşları ona roman almıştı. kitapçılarının tavsiye etmiş olması muhtemeldi - zaten okumuş olduğu bir kitabı değıştirmesi gerekecekti. Pansy ona resimli bir kozmetik tarihi hediye etti - "O göz farını 90'larla ilgili bölümde bulacaksın Granger"- ve Nott ona feminist şiirler verdi, Hermione şaşkınlıkla kapaktan başını kaldırdığında ona o yatak odası gözleriyle baktı. Padma'nın katkısı sentorların çiftleşme alışkanlıkları üzerine yoğun bir bilimsel çalışmaydı ve Hermione bunu iş yerinde kesinlikle kullanacaktı.

Malfoy onu izliyordu, başı yana eğikti, parmakları kadehinin üzerindeydi. Bu onu utandırdı. Hediyelerini açarken onu eleştiren bir pislikti.

Oysa ona bir tane bile almamıştı. Hermione herkese teşekkür etti ve garip hayal kırıklığı dalgasını elinin tersiyle iterek kitapları tüy gibi hafifletti. *Umursadığından* değildi; sadece onun ne seçeceğini merak ediyordu. Merlin her gün ona istemediği şeyleri almaktan vazgeçmeyeceğini biliyordu. Ama tabii ki korkağın tekiydi. herkesin önünde açması için bir şey seçerek yargılamaya karşı savunmasız.

Kitapları boncuklu çantasına yerleştirmek için başını kaldırdığında Malfoy göz göze geldi ve masanın üzerine bir zarf bıraktı.

"Bu ne o zaman? Flourish & Blotts hediye çeki mi?" diye takıldı. Başını döndürüyordu çünkü adam onu küçümsememişti. Merlin.

"Hediye çekinin ne olduğunu bilmiyorum aşkım," dedi hoşgörüyle.

"Bu bir mağazadaki kredi - bana Flourish & Blotts'tan kredi alabilirsin ve ben de bunu kitap almak için kullanabilirim." Bir tür şakaydı - belli ki herkes onun sadece kitap aldığını düşünüyordu. Sarhoştı.

Zarfı başıyla onayladı. "Devam et o zaman."

"Ben de yardım ettim!" diye araya girdi Nott, o da sarhoştı. O konuşurken Padma irkilmişti ve Hermione, Nott'un elinin Padma'nın kucağında, masanın altında olduğuna dair kötü bir hisse kapıldı.

"Devam et," dedi Malfoy.

Kendisini izleyen adama baktı. Tereddüt etti ve sonra elini uzattı. Zarf hızla açıldı ve içinden ... çıktı.

Malfoy ona bakarak, "Sana kitap almadım," dedi. "Sana bir kitapçı aldım."

"Ne oluyor lan?" dedi Ron, Hermione'nin elindeki parşömen parçasına bakarak.

Artık Draco ve Hermione Malfoy'a ait olan Flourish & Blotts'un tapu senetleriydi.

"Muggle kurgu bölümündeki tüm romanları satın alıyorsunuz. Teklifimizin önemli bir şartı da muggle yazarlara yönelik tekliflerini genişletmeleriydi," dedi Malfoy. "Yeniden markalaşmanın bir parçası olarak."

"Yeniden markalama-"

"Anlaşmayı yaptım, değil mi?" dedi Nott, açıkça . "Ev hapsindeyken bir hukuk ustalığını tamamladım, biliyorsun."

"Ne oluyor lan?" dedi Padma, dönüp ona bakarak. Pansy kıs kıs gülüyordu.

"Malfoy," dedi Hermione, tapulara daha yakından bakarken, "bunu elde etmek için yasal bir belgeye benim imzamı mı taklit ettin?"

"Tabii ki hayır," diye tersledi. "Saçmalama."

"Ben yaptım," dedi Nott mutlulukla. "Daha adil bir elim var."

"Ne oluyor lan?" dedi Harry. Hermione'döndü. "Hermione, doğum günü içkilerinde birini tutuklamayacağım."

"Umarım öyle değildir," dedi Nott, ateş viskisini yudumlarken.

Ron dirseklerinin üzerinde öne doğru eğilerek, "Olabilir," diye homurdandı. Neville gülmeye başladı.

"Korkunç bir Ferret," dedi Ginny, Hermione'nin kendi düşüncelerini yankılayarak, ama "Mağazanın markası ne olacak?" diye sorarken sırtıyordu.

Ses tonu Ginny'nin kalın kafalı olduğunu gösteriyordu ama o buna alışkındı: "Granger ve Malfoy, tabii ki."

Ne oluyor lan?

Hermione başını kaldırdı ve adamın soluk gri gözleri ona kilitlenmişti.

"Mutlu yıllar, sevgilim."

Sonra da sanki bu bir oyunmuş ve o kazanmış gibi gülümsedi.

Floo'yu beklerken Draco'nun eli bileğini sarmıştı, vücudu alkol, adrenalin ve yatağında bileparmaklarının anısıyla uğulduyordu. Henüz ona dokunmasına gerek yoktu ama Leaky şu anda gürültülü ve kalabalıktı ve onu yaya trafiğinden uzaklaştırarak kendine yaklaştırmak ve sonra da bırakmamak kolay olmuştu. Onların dışarıda olmasından hoşlanmıyordu. Bu şekilde halka açık. Nott, Patil'le birlikte sıvışmış, sırtını korumasız bırakmıştı ve Gryffindor'lar da şapşal sarhoşlardı; onunla alay ederken onun güvenliğini hiç düşünmüyorlardı. Onu sıkıca tutmak istiyordu.

Kolunun nasıl olduğunu merak etti. Ona yine ihtiyacı var mıydı?

Sorar mıydı? Ona kendi kanından bir şişe verebilirdi, böylece sormasına gerek kalmazdı. Ama yapmayacaktı. Çok ama çok bencildi.

Ona bir bakış attı. Gözleri dalgındı, kaşları çatılmıştı. Birazdan onun elini sıkmaya çalışacaktı. Muhtemelen hediye konusunda hâlâ kızgındı. İç çamaşırları konusunda kahramanca kendine hakim olduğunu belirtirse hiç tebrik alamayacaktı.

Eğer karısı olmasaydı, bunu yapardı - sırf Gryffindor'ların yüzünü görmek için ona bir barda açması için müstehcen muggle iç çamaşırları verirdi. (Weaselette istediği kadar müstehcen fıkra anlatabilirdi - bunlar kareler, hepsi.) Ama başka kimsenin onu hayal etmesine izin vermezdi. (Kesinlikle karısını evde bırakıp ona çok yakın oturan çakal eski erkek arkadaşı değil. Draco onun doğum gününü mahvetmekle suçlanmamak için kendini kontrol altında tutmuştu. Bunun için de tebrik edilmeyecekti). Ve onu hâlâ hiçbir şeye dahil edemediği için bundan kurtulamaması hiç de eğlenceli değildi. Gerçekten de bu durum onu biraz delirtiyordu. Onu o ince gecelikle düşünmekten vazgeçmek için kendini zorladı.

Yine de kitapçı konusunda kendini akıllı hissediyordu. O uzak durdu Muggle Londra'sında yaşıyordu ama tüm Muggle kitaplarını satın almıştı. Kayıp bir çocukluğa özlem duyan tek kişi o değildi, değil mi?

"Flourish & Blotts'un adını değiştiremezsiniz!" Patil haykırmıştı. "O bir kurum!"

"Gerçekten mi Patil?" alay etti. "Uzun zaman önce ölmüş iki puştan bana ne?"

"Onlar kurdu!" Savunmacı bir ses. "Beş yüz yıldır faaliyette."

"Eh, şimdi satın ," demişti. Bunu anlamak neden bu kadar zordu? "*Hermione Granger*'ın kendi adını taşıyan bir kitapçıya sahip olmayı hak etmediğini mi söylüyorsun?"

Kızlık söylemesi tuhaftı, kendi soyadı ağzında yuvarlanıyordu. Söylediklerinde ciddiydi, hiçbir zaman ilk isimlerini kullanmamışlardı. Bu isim onun arkadaşları içindi. Onu kullanmasından hoşlanmazdı.

"Ben öyle değilim-"

"Tabii, Mione istiyor," diye araya girdi Gelincik, Draco'nun dişlerini sızlatan o çocuksu küçümsemeyle. "Ama belki de *senin* adının istemiyordur."

"Ah, Altın Kız'ı lekeliyor muyum?" Draco iğrenç bir şekilde gülümsedi. "Biliyor musun, artık o lakabın gerçekte ne anlama geldiğini biliyorum-"

"Malfoy!" Yanakları kıpkırmızı olmuştu.

Weaselbee'nin kafası bir ileri bir geri gidip geliyordu, moron. "Bu ne demek-"

"Seni oraya götürmedim mi, sevgilim?" bakıyordu, gözlerinin açıldığını, nefesini içine çekerken burun deliklerinin genişlediğini görebiliyordu.

Yapmamıştı, değil mi?

Muhtemelen otuz saniye sürmüştür.

"Oh!" Weaselette yuhalıyor. Pansy kıkırdıyor. Ve Draco hatasını fark . Şimdi *hepsi* karısını Gelincik'le hayal ediyordu.

"*Malfoy*."

"Şaka mı?" Potter, ses tonu dikkat çekiciydi.

"*Deyim* yerindeyse," dedi, sanki Weasley'nin onun üzerindeki *-içindeki-* görüntüsü bulantı yaratmamış gibi sırtarak. Gelincik'i yere yatırmak ve onu unutturmak istiyordu. Yeni başlayanlar için.

Patil'e döndü. "Shacklebolt uzlaşma istedi, Patil. Beş yüz yıl sonra bizi Romeo ve Juliet sanacaklar."

Karısının yüzü kızarmıştı.

Karşı koyamamıştı. Büyücülük dünyası her kitap aldığında Granger ismini görecekti. Ve sonra *onun* adını görecekti, ona bağlı olduğunu hatırlatacaktı. Onu ona vermişlerdi ve sonra da hırsızmış gibi davranmışlardı. Çok yazık. Onlar veriyorsa, o da *alıyordu*.

Onun kendisinden memnun olmasını istemişti, ama olmamıştı. İntikamını almak istemişti, en azından bunu almıştı.

Ona doğru baktı. Bu kadar ahmak olmasaydı, ondan memnun olabilir miydi? (Bazen, ofisinde birlikteyken, olabilirmiş gibi görünüyordu. *Korkunçsun*, derdi, gözleri parlayarak). Ama öyleydi, değil mi? Öyleydi, öyleydi.

Onun yatağında kendisine yaklaştığını, sonunda karşı koymadığını hatırlıyordu. *Senden nefret ediyorum, Draco*. Sanki başka bir şey kastetmiş gibi söylemişti. Onun ağzını öpmek istedi.

Ağır ağır iç çekti, sinirli görünüyordu. Saçları yüzünün etrafında dağınıktı. Yatakta yaptığı gibi düzeltmek istedi. Nazik parmak uçlarıyla şakaklarını okşadı. "Malfoy," diye homurdandı, sonunda ona bakarak, "neden artık bana Granger demiyorsun?"

Merak ettiği şey bu muydu? Kaşlarının çatıldığını hissetti. "Bu uygun değil. Aramızdaki bağı inkâr etmiyorum."

Anlamış mıydı? Ona Granger demesi sanki evliliğini kabul etmiyormuş gibi bir izlenim yaratıyordu, sanki evinde yaşayan bir yabancıymış gibi. Karına düzgün bir şekilde hitap etmek kibarlıktı. (Ve o kapılmaya hazır değildi.)

Tekrar denemek için başını salladı. Nedenini bilmiyordu, az önce açıklamıştı. "Seni daha önce böyle tanıyordum."

(Kendi sesini duyabiliyordu, sertçe: "Hey, Granger!" Ona hakaret etmeden hemen önce).

"Hey, kendine dikkat et!"

Draco irkilerek boyunun hizasına geldi ve kızın vücudunu kendi vücuduyla engellemek için dönerek taramaya başladı. Bir adam ona doğru tökezliyordu. Herkesin içinde yarı sarhoş bir halde onun dikkatini dağıtmasına izin vererek ne düşünüyordu? Aptalca.

Daha önce Nott'la birlikte ona saldıran büyücü değildi. Daha gençti ama Draco onu Hogwarts'tan tanıyamadı.

"Bu ne böyle? Lanet Ölüm Yiyen randevu gecesi mi? Ne yapıyorsun burada? _"

"Defol git, dostum." Draco ona doğru eğildi, sesi alçak ve tehditkârdı. Barın yarısı olaya karışmadan bu işi bitirmek istiyordu.

"Hey, Hermione! Seni bu herife pazarlamalarına gerçekten izin mi veriyorsun-"

Elsiz langlock. Adam nefes almakta zorlanıyordu -dili birkaç saniye boyunca ağzının çatısına yapıştı ve boğuluyormuş gibi hissetmesine neden oldu- ve Draco bileğini bırakıp adamın boğazına yumruk attı.

Adem elmasına sert ve hızlı bir darbe indirdi. Sonra adam yere yığıldı, tereyağı birası dönüp bakan diğer içicilerin üzerine sıçradı ve Draco ona döndü, kolu sonunda ona dolandı, onları başka bir çiftin yanından geçirip floo'ya doğru iterken vücudu onunkine bastırdı. Asasını kullanmamıştı, Bakanlık'ın izini sürebileceği bir şey yoktu.

Bir toz parıltısı, yeşil alev ve şömineden çıkıp oturma odalarına, tanıdık karanlık duvarlara, kadife koltuklara giriyorlardı. Güvenlik.

Draco momentumu kullanarak onu kendine çekti ve sabitledi. Kız tüm bunların şaşkınlığıyla zor nefes alıyor, göğsü ona doğru inip kalkıyordu. Avuçlarını onun üzerinde gezdirmek istiyordu.

"İyi misin aşkım?" Sonunda bir elini kaldırarak saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. Kızarmıştı. Vücudu onunkine karşı yumuşak ve sıcaktı. Onun bu şekilde yatağına geri dönmesini, nefes nefese kalmasını, titremesini ve kendisine doğru yığılmasını, saçlarının dağılmasını istiyordu. Onu oraya götürmek için kanını akıtabilirdi. Ona ihtiyacı var mıydı?

Ona karşı hareket ediyordu, ince ipek sıcak ve nemli elinin üzerindeydi, yumuşak et sert kemiğin üzerindeydi. Merlin, onun kendisini kullanışının anısına pek çok kez otuz bir çekmişti.

"Bu gece benimle kalır mısın?"

Sormak aptallıktı. Sarhoştı ve onun anılarıyla, şimdi onun yakınlığıyla dikkati dağılmıştı.

Başını salladı, hâlâ onun koluna sarılmıştı. Elleri düz bir şekilde Karnındaki siyah yüzük alçak ışıktaki onunla alay ediyordu. "Ne? Malfoy, hayır, ben aslında bir fahişe değilim."

Bütün yüzü buruştu. "Çünkü bir *bardaki sarhoşun* biri seni aradı-"

"Senin yüzünden herkes bana fahişe diyor." Onun da yüzü sertleşmişti. "Günde bana fahişe diyen elli uluyan oluyor."

Onu kendine doğru daha sıkı çekti, sertçe. "Ne zamandan beri başkalarının ne düşündüğünü umursuyorsun?" Dudağı kıvrılmıştı, yüzünü onunkine yaklaştırırken çenesi ona doğru çıkıktı. "Ben senin *kocam*."

"Beni satın alabileceğini mi sanıyorsun-"

"*Hediyeler*. Tıpkı arkadaşlarının yaptığı gibi. Bir parça ilginiz için kanımı size satan bir fahişe *olduğumu* biliyorlar mı?"

Bu neden bu kadar acı vericiydi? Neden kadın ona , sanki şimdiye kadar yaptığı her şeyi listeliyormuş gibi, derisinin hissediyordu? Onu gördü, görmedi mi? Oh, onu gördü. Her zaman en kötü haliyle.

Kendi karısına yatağına gelmesi için yalvarmak zorunda kaldı, sırf karısı onu iterken ona sarılabilmek için.

Şimdi onu itti ve o da izin verdi. Uzaklaştı ve arkasına bakmadı.

CUMARTESİ, 20 EYLÜL 2003

"Alınma, Granger-"

Hermione, Pansy Parkinson'ın son derece kırıcı bir şey söylemesi için hazırlandı. Hermione'yle kız kıza içmeye gidecekleri konusunda ısrar etmişti - Hermione görevlilerle görüştüktan sonra kitapçıda Hermione'yle buluşacaktı ve sonra Muggle Londra'sında son derece pahalı bir otelde bir bar seçiyor. Hermione bunu sorguladığında sadece, "İnsanların tükürmediği yerlere seviyorum Granger," demişti. Şimdi ise simsiyah bir elbisenin içinde oturuyordu.

saçları, manikürlü parmak uçları martini bardağının sapında, Hermione'yi değerlendirci bir gözle izliyordu.

"Ama Büyülü Yaratıklar çıkmaz sokak. Bana öyle bakma. Centaur çiftleşme alışkanlıklarını çok önemsedğini biliyorum. Ama diğer insanlar bilmiyor, biliyorsunuz. Şimdi ne zaman bir yaygara çıksa 'çağının en parlak cadısı bu konu üzerinde çalışıyor' diyorlar."

Pansy'nin şarkı söyleyen sesi gerçekten de rahatsız ediciydi.

"-ve sonra herkes gider çünkü çalışan *sizsiniz*. Ama sonra önerdiğiniz hiçbir şeyi geçirmiyorlar ve hiçbir şey olmuyor-"

"Bu doğru değil!" Hermione öne doğru eğildi. "Bu-"

"Bu çoğunlukla doğru." Pansy sanki ikisi de onun haklı olduğunu biliyormuş gibi kaşlarını kaldırdı. (Haklıydı.) "Ve sonra, anlaşmalarınızı müzakere *ettiğinizde*,
"On yıl boyunca iyiler ve bu sadece bebek bakıcılığı-"

"Bu değil-"

"Cidden Granger, eğer korkuyorsan cesur olmanın ne anlamı var? Hırs mı? Dün gece gördüm-arkadaşların hayatının geri kalanında diz kakası gerektiğini düşünüyor."

"Sadece destekleyici oldukları için-"

Parkinson martini bardağının kenarından ona şüpheci bir bakış attı. "Kimin önce Sihir Bakanı olacağı konusunda Potter'la gerçekten rekabet içinde *değil* misin?"

Hermione ağzını açtı. *Ne?*

"Ya da öylesin ve bunun farkında değilsin." Pansy ona sırtıtarak baktı, onun bunu memnundu. "*Bu* yüzden sana Thestrale'lerden uzak durmanı söylüyorlar. Sinsi."

"Sihir Bakanı olmak istediğimi kim söyledi?" Elbette bunu . Ama bu pek olası değildi. *Olmamalıydı*, o yeterince zekiydi. Ama Hermione siyasi başarısının tamamen -ve belki de hiç- beyinle ilgili olmadığını öğreniyordu.

"Herkes." Parkinson gözlerini devirdi. "Lucius'un muhtemelen senin için on beş yıllık bir planı vardır."

"Bu onu affetmemle mi bitecek?" diye sordu Hermione sertçe, omurgası dikleşerek. Bir ay önce, bir piyon olduğu yönündeki -evet, son derece saldırgan- önerinin bile dikkatini dağıtmasına izin verebilirdi. Lucius Malfoy'un entrikaları. Pansy muhtemelen bundan büyük keyif alırdı. Hermione etrafının akreplerle çevrili olduğunu kabul ettiğine göre artık oyunu izleyebilirdi.

Parkinson başını eğdi, kaşlarını kaldırdı. "Demek babamla aynı ."

Ama Malfoylar'ın onun Sihir Bakanı olmasını istedikleri, hatta buna bel bağladıkları fikri bile gülünçtü. "Lucius Malfoy'u affetmiyorum-"

"Büyülü Yaratıklardan . Bakanlığa izin veriyorsun
Seni bir kenara iter. Eğer yükselmek istiyorsan kendini Uluslararası Büyü'ye transfer ettir," dedi Pansy, içkisindeki zeytinlerle oynarken dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Çabuk çabuk."

"Çünkü uzman olan sensin, Parkinson," dedi Hermione, deri bankete , iyice sinirlenmiş bir halde. "Senin büyük hırsın ne?"

"Şu anda Longbottom'ın benimle adımı unutturacak kadar sert sevişmesini sağlamak," dedi Parkinson kıs kıs gülerek, Hermione bir yüz ifadesi belirleyemeyince. Hermione, Pansy'nin kendisi için ısmarladığı pahalı beyaz şaraptan bir yudum aldı. "Ama ondan sonra muggle kozmetik ürünlerini büyücülük dünyasına uyarlayacağım. Yeni bir yarı kalıcı ruj serisi üzerinde çalışıyorum."

"Oh, şey, bu-"

"Longbottom üzerinde saha testi yapıyorum," dedi Pansy, eliyle müstehcen bir hareket yapıp dilini yanağına götürerek.

Hermione inledi, barın herkesin bu konuşmayı izleyemeyeceği kadar karanlık şükrediyordu. "Sen bir seks zararlısısın, Parkinson."

"Dâhiyane ruj ismi! Bunu yazıyorum," dedi Parkinson ve Hermione izlerken çantasını karıştırıp küçük bir muggle defteri ve kalem seti bularak bunu gerçekten yapmaya başladı. "*Sex Pest*. Teşekkürler, Granger. Artık en iyi arkadaş olduğumuza sevindim."

Hermione içini çekti. "Ne zaman istersen, Parkinson. Beni gerçekten de kariyerime müdahale etmek için mi içmeye davet ettin?"

"Evet," dedi Parkinson. "Gryffindork'ların geri kalanıyla birlikte çırpınışını izlemek çok üzücü." Sonra sinsî bir bakış. "Neden? Ne hakkında konuşmak istediğimi sanıyordun?"

"Cidden mi?" dedi Hermione. "Malfoy'a karşı neyi yanlış yaptığıma dair bir ders bekliyordum."

Parkinson homurdandı. "Neden *Draco* hakkında konuşmak isteyeyim ki?" Küçümseyici bir el salladı. "ne var ki? O babasına özenerek bir ana kuzusu. İlgi, onay ve Lucius'muş gibi kendisine bakacak bir bebek yılan istiyor."

Hermione şüpheli bir kaşını kaldırdı. "Geçenlerde bir aile dostumuzun dilini kesen Draco Malfoy'un adı geçtiğinde aklınıza gelen üçüncü şey bebekler mi oluyor? Sizin varislere takıntılı olduğunuzu biliyorum ama-"

"Biliyorsun, ilker ona tapardı." Sesi hüzünlü ve savunmacı geliyordu, parmakları dalgın bir şekilde bardağının sapını çeviriyordu. "O Onları korkuturdu ama onlarla ilgilenirdi, değil mi? Her zaman onlar için küçük oyunlar, aptalca şarkılar bulurdu. Onlara patronluk taslar, bilmeleri gerekenleri söylerdi. Buna bayılırlardı." Hermione'ye baktı, gözlerini kaçırdı. "Sana öyle gelmediğini biliyorum ama Draco *eğlenceliydi*."

Hermione bunu hayal etmeye çalıştı. Malfoy *acımasızdı*. Ve Parkinson tam bir sürtüktü - elbette insanları korkutmanın iyi bir zaman olduğunu düşünüyordu. Ama eğer Hermione başının üzerinde durursa (ve suçluluk duygusuyla McLaggen'in son zamanlarda ofisinde yaptığı) . Senin tarafında olsaydı nasıl farklı hissedeceğini. Gryffindor'lar yılanlar hakkında kötü tekerlemeler uydururken nasıl da farklı hissettirmişti. Sadece George ve Fred, Slytherin'lerin yaptığı kadar özenli davranmıştı.

"Sonra her şey oldu ..." Parkinson bir an için kaybolmuş gibi göründü, sonra yüzüne öfke, umutsuzluk ve kızgınlık karışımı bir ifade yayıldı.

Sonra saçlarını savurdu ve bardağını aldı. "Draco şimdi depresyonda -Bana öyle bakma. Okuyabiliyorum, mı? Depresyonu ve intihar düşüncesini biliyorum, amına . Ve evet, Draco bu yüzden sürekli ona zarar vermeni sağlamaya çalışıyor - sürekli Nott'la koşturup aptalca şeyler yapıyor."

Parkinson martinisinden bir yudum aldı, suratı asıktı ve sonra bir sonuca varmış gibi . "Ama özünde aynı. *Senin de söyleyebileceğin gibi*, hala ailesinin onayını alma konusunda takıntılı - *Senin* onayını alma konusunda Şimdi."

"*Draco* benim onayımı umursamıyor," dedi Hermione.

"Hayır," dedi Parkinson sertçe. "Onu alabileceğini düşünmüyor. Arada bir fark var."

Hermione kaşlarını çatarak bardağına baktı ve Malfoy'un kendisine fahişe dediğini hatırladı. O an içki, adrenalin ve utançtan oluşan kafa karıştırıcı bir güveçte kaynadı. Leaky'de Malfoy'un yanında durmanın garip rahatlığı içinde gecenin olaylarını düşündü; sonra da kendisine saldırılmasının sinir bozucu aşağılanması

-Onun ulumalarından biri. Eğer bu olmasaydı... oturma odasına döndüklerinde ve Malfoy saçlarını şakağından geriye doğru taradığında belki başka bir şey olurdu. Ama o büyücü ona fahişe der demez, bunu duymadan duramadı; Malfoy'un kendisi için bu kadar para harcadıktan sonra onun yatağına gitmesinin, onu kazanmak için nelerin gerektiği hakkında bir şeyler söylediği gibi mide bulandırıcı bir duyguyu görmezden gelemedi. Ve sonra Malfoy dedi ki-

Sözcükleri bulanıktı ama öfke ve kızgınlık açıkça ortaya çıkıyordu. En kötüsünü bile bilmiyordu ve aldığından daha fazlasını borçlu olduğunu hissediyordu. (Neyi borçluydu? İlgi mi? Onaylanmayı mı? Ron'un yaptığı seksi mi? *Ron'a* attığı o lafı biliyor muydu?) Bir an vardı Bardaki adam üzerlerine geldiğinde bileğini tutup onu arkasına çekmişti, onun yanında kendini güvende hissetmişti. Sonra oturma odasında onu kendine doğru çekmişti ve o öfkeyi hissedip kaçmıştı.

"Bak," dedi Parkinson, Hermione'yi düşüncelerinden sıyrarak, "*sen* Draco hakkında konuşmak isteyen biri. Aslında buraya size 'ona iyi davranın' konuşması ya da beklediğiniz her neyse onu yapmak için gelmedim. Ona nasıl istersen öyle davran. Onu seviyorum ama artık benim işim değil. Merlin'e şükürler olsun, çünkü açıkçası o iş çok *yorucuydu*." Başını eğdi. "Biliyorsun, o senin işin olmak zorunda da değil-"

"Ben-"

"Onunla sıkışıp kaldın. Ne olmuş yani? Malikâne ikiniz için yeterince büyük. Başka bir kanada taşınırsınız." Gözleri Hermione'nin üzerinde oynadı. "Ama bunu yapmayacaksın, değil mi? Çünkü onunla kavga etmekten zevk alıyorsun-"

"*Ben*-"

"Biliyorsun, yoksa bilmemenin bir yolunu bulurdun. Yeterince zekisin." Parkinson'ın sırtışı hınzırlaştı. "Seni gerçekten rahat bırakmasını istiyorsan, ona idare etmesi için bir varis ver. Birlikte duyguların ne olduğunu anlayabilirler-"

"*Ben*-"

"Biliyorum, ! Asla yapmazsın." Parkinson gülüyordu. "Yani yaptığınız her şeye karışmasına hazır olun. Başka türlü seni nasıl dikkat?"

Parkinson'ın ifadesi ciddileşti ve Hermione'nin gözlerinin içine . "Draco bencil biri. İstedğin şeyi elde etmene engel olmasına izin verme. Eğer onu kullanmayacaksan, o zaman işe koyul. Bir dövücü olmadan nasıl Sihir Bakanı olacaksın?"

SALI, 23 EYLÜL 2003

Hermione uzun kollu bir elbise giymişti, yara izinin etrafındaki deri artık zayıf cazibe becerilerine güvenemeyeceği kadar kızarmış ve iltihaplanmıştı. Zarif boncuk işlemeli, güzel bir şampanya ipeğiydi ve arkası açıktı.

-Büyücülük dünyası için göz kamaştırıcı, Hermione için de saklaması gereken kolundan uzaklaştırıcı bir . Madam Malkin'in mağazasında epeyce savurganlık yapmıştı, Pip bu elbiseyi dolabından çıkarmayacaktı.

Bakanlığın Sonbahar Gündönümü Balosu'ydu.

Hermione, kurtboğan iksiri önerisini Bakanlık sponsoru olarak Wizengamot'a sunmadan önce (aynı zamanda zayıf olan) ağ kurma becerilerini geliştirmek için. Hermione büyük bağışçılara şirin görünmek için elinden geleni yaptı ama artık savaş hakkında konuşmak istemiyordu ve sırt dekolteli elbisesinin yüksek yakası yaşlı büyücülerin göğsüne bakmasını engellemedi.

Rahatsız edici bir düşünce: Malfoy onun yanında durup Ron'a baktığı gibi onlara baksaydı bu kadar açık bakarlar mıydı?

(Godric, bir uşakla seyahat etmenin her şeye çözüm olduğunu düşünüyorsa Malfoy'la çok fazla zaman geçiriyordu).

Hermione, Malfoy'un uşasını kendisine bir şeyler alması için gönderdiği kitapçıya yaptığı son ziyareti hatırlayınca bağışçılardan uzaklaşmak için kendine izin verdi.

Hermione, Ginny ya da Ron ne zaman onu fazla düşünmekle suçlasa incindiğini hissediyordu. (Ve bu incinme öfke olarak ortaya çıkıyordu, ki bu onların da hoşuna gitmiyordu.) Her şeyden önce, *fazla düşünmesi* herkesin kışını birkaç kez kurtarmıştı, değil mi? Herkesin ona güvenirken bir yandan da şikayet etmesi ne kadar da uygun. İkincisi, onu eleştirenler kesinlikle bunu yaparken her açığı görmemek zordu.

İnsanların Hermione'nin uluyanlar ve tetikçiler tarafından rahatsız edilemeyecek kadar güçlü bir iradeye sahip olduğu konusunda ısrar etmek gibi bir alışkanlıkları vardı. Ginny ona, piçlere haddini bildirmesi onu motive eden moral konuşmaları yaptı. Ama - hayal kırıklığına uğrattığım üzgünüm!- on yıl boyunca acımasızca eleştirilmek kimseyi *daha* emin. Ve şimdi Hermione'nin, bir sürü serserinin ne düşündüğünü önemseydiği için eleştirilmeden önce bunun onu etkilediğini itiraf etmesine izin verilmemiş gibi hissediyordu. Bu yüzden Hermione tek başınaydı ve bir sonraki eleştiri konusunun ne olacağını tahmin ederek kendini korumaya çalışıyordu. Bir gün kitapçı suçlamalara hazırlandı.

Aslında, daha genç, daha ilerici kitapçılardan birkaçı Ölüm Yiyen altınıyla ödeme almaktansa işi bırakmıştı. Ama çok geçmeden Malfoy'un teklifinin, önceki sahiplerinin kabul etmekte tereddüt etmeyecekleri kadar yüksek olduğu anlaşıldı. Ve şimdi mağaza yöneticileri Hermione'yi ve onu çay ve yayıncı katalogları ile doldurdu. O zaman ortaya çıktı-

muggle yazar seçimini tartışmak üzere ekiple bir araya geldiğinde, kitapçının bir doğum günü hediyesi olduğunu söyledi. Ve Hermione kitapçıların karşılıklı bakıştılar ve ona yansıtılan çelişkili anlatıları *hissettiler*. Biri bunun romantik olduğunu düşünüyordu. Biri onun adına utanıyordu; tıpkı mağaza gibi, kötü şöhretli yeni sahibinden en iyi şekilde faydalanmak zorunda kalan iyi bir kız. Biri de onun artık suç ortağı bir zengin kaltak olduğunu, bu fahiş hediye hakkı olarak pervasızca kabul ettiğini düşündü.

Ama Hermione şimdi Malfoy'un ona verdiği hediyein kitapçıdan bile daha büyük olduğunu fark etti.

Adı siliniyordu. Ailesinin zihninden silmişti. Malfoy ve Bakanlık onu değiştirmişti. Granger Evi diye bir şey yoktu; büyücülük dünyasını kurtarmaya yardım eden bir Granger olduğunu, bu dünyayı daha iyi hale getirmek için savaşılan bir Granger olduğunu, Grangerların buraya ait olduğunu başkalarının hatırlamasını sağlayacak kimse yoktu.

Ama Padma söylemişti: Flourish & Blotts beş yüz yıldır varlığını sürdürüyordu. Hogwarts öğrencilerinin her sınıfı onun kapısından geçiyordu. Hermione önümüzdeki beş yüz yıl boyunca Hogwarts öğrencilerinin kitaplarını alırken Granger'ı göreceklerini hayal etti. Malfoy'un ona verdiği hediye . Onun adını kullanmayan bir budalaydı, ama onu Herkesin kullanması için. (Godric, onun *nesi* vardı?) Bunun onun için ne anlama geldiğini anlıyor muydu? Belki anlamıştır diye düşündü. Kendi adını yeterince takıntı haline getirmişti.

Bu kirli bir numaraydı, kendi eşyaları ondan çalınıp yok edilmediği için minnettar hissetmesini sağlıyordu. Onun adını almıştı ve şimdi de ona bu teselli ödülünü veriyordu. Prensipleri bunun tadını çıkarmasına izin vermiyordu.

neden yeterli olmadığını biliyordu. Ama Hermione bencilce bir dalgalanma hissetti.

meydan okuma. Belki de sadece sahip olmak ve bu konuda kötü hissetmemek istiyordu. *Üzgün değilim.* Malfoy bunu kuralları çiğnediğinde söylemişti. Bunu söyleyebilir miydi? Sadece tadını mı çıkarayım?

Ayrıca götün tekiydi. Malfoy ona bir hediye almıştı. En iyi arkadaşının sahtekârlık yapmasını (Godric, onların nesi vardı?) ve birkaç kişinin protesto için işi bırakmasını içeren tuhaf ve abartılı bir hediye idi ama bir hediye idi. Ve her şeye rağmen onu sevdi. (*Üzgün değilim.*) Ve teşekkür etmemişti. Ona dik dik bakmış ve sonra da onu fahişe olduğunu düşünmekle suçlamıştı.

(Güven sorunları vardı - bunu anlıyordu. Onlara dürüstçe yaklaşmıştı. Gençliğinden beri basın onun hakkında yalan söylemişti. Otorite figürleri onu yanlış yönlendirmiş ve kullanmıştı. Ailesi onu koruyamamıştı. Belli bir sınıf arkadaşı herkese ihanet etmişti. Sırlar ve casuslar vardı. Çifte ajanlar. Bir sıçanın bile sıçan olduğuna güvenilemezdi. Yani, hayır, Hermione'nin güven sorunu yoktu - dünyanın güvenilir olmadığını öğrenmeye uygun bir tepkisi vardı. Yanlış kişiye güvenmek kalbinizin kırılmasına neden olabilirdi - tam da öldürülmenize neden olmadan önce. Kendinizi korumak zorundaydınız. Başka kimse bunu senin için yapamazdı.)

Ona teşekkür etmeliydi. Ama söylememeliydi de - çünkü o zaman borçlu olduğunu düşünecekti. Onun oturma odasındaki sert bedenine doğru sarsıldığını, incinmişliğinin ve öfkesinin yayıldığını hissedebiliyordu.

Şeytandan bahsedersen ortaya çıkar. Hermione ince bir dalgalanma duydu tepkiler verdi ve Malfoy ile Nott'un muggle smokinleri içinde doğruca ona doğru geldiğini görmek için döndü. Yalnız gelmişti ama Malfoy kötü bir orak gibi ortaya çıktığında artık şaşırmıyordu. Malfoy onun ofisine girip çıktı ve asansördeki mırıldanmaları ve fısıldaşmaları duydu.

"Malfoy."

"Onun burada ne işi var?"

"Her zaman o cezanın daha uzun olması gerektiğini düşünmüşümdür."

"Onu Avery'nin ofisinden çıkarken gördün mü?"

"Duydun mu-"

Son zamanlarda bu fısıltıların anlattığı Malfoy ile şeker yiyen, onun için raporları işaretleyen, onun işini yapmıyormuş gibi davranan, Francesco'nun masasına bırakmak için uğur böcekleri çağıran ve arkasından okuduğu muggle romanları yüzünden kavga çıkaran gülünç ahmak arasında garip bir kopukluk vardı. Ona bildiği bir hediyeyi veren Malfoy ile seveceği, bir bar kavgasında vücudunu onunkinin arkasına çeken ve saçlarını yüzünden geriye doğru düzelterken Malfoy ve ondan istediğini alamadığı için çok kızgın olan Malfoy. Şimdi itibarsız kocası ve onun İtibarsız bir gölge ona doğru ilerliyordu ve iki Slytherin'i meslektaşlarının gözünden izledi.

Malfoy keskin bir bıçağa benziyordu; yalın çizgiler ve sert kenarlar, siyah ve beyaz, solunda nişan yüzüğünün parıltısı, sağında mühür yüzükleri ve Azkaban dövmesi. Yüzü acımasız, yırtıcı görünüyordu; gözleri değerlendiriyor, ağız alaycı bir ifadeye bürünmeye hazırdı.

Nott daha uzun boylu ve sııklıydı, dalgalı saçlarının altında koyu renk kirpikli yatak odası gözleri vardı, saçlarını kestirmemiş bir yatılı okul çocuğuydu. Hogwarts'ta onun ve Malfoy'un izleriyle mücadele etmişti ama o zamanlar genellikle görünmezdi. Şimdi Malfoy'un arkasından koşarken bir eli cebinde, sırtıyor ve başını çeviriyordu. Kendi mühür yüzüğünü ve bir yakasına da Pucey broşunu takmıştı; Malfoy'un dövücüsü tarafından kabul edilmiş, Malfoy'un lütfu hâlâ saklı tutuluyordu.

Pansy'nin sesi geldi: *Her zaman Nott'la koşturup aptalca şeyler yapardı.*

Hermione, Malfoy'la olan ilişkilerinin nasıl bittiği konusunda huzursuz hissediyordu. Kavgaya devam etmek için mi geliyordu? Ama ona ulaştığında sadece başını salladı ve ellerini ceplerine soktu. Gözleri bambaşka bir şekilde alev alev yanıyordu. "Bayan Malfoy."

"Leydi Malfoy." Nott bir aristokrata yakışır şekilde eğilip Hermione'nin elini tutarak şehvetli ağzına götürürken Hermione irkildi. Hermione'nin nefesi kendine rağmen kesildi.

Malfoy hiç öfkelenmeden, "Karıma göz süzmeyi bırak, Nott," dedi.

Nott onun elini bıraktı ve güldü. "Merhaba, Granger."

Malfoy'un yanına çöküp onu itip kakarken Hermione dikkatle, "Nott," dedi.

"Hala gözlerini sikebilir miyim, Dray?" Sırıttıyor, eğiliyordu.

Malfoy çenesini salladı. "Ne zaman istersen aşkım, ama adamın burada."

"Nerede?" Nott Malfoy'a dönmeden önce hevesle baktı, sırtışı genişledi. Kaşlarını çattı, Malfoy'un koluna vurdu ve sonra gitti.

Malfoy, Nott'un odanın öbür ucuna, Charlie Weasley'nin Anthony Goldstein'la konuştuğu yere doğru süzülüşünü sırtarak izledi.

"Nott ve *Charlie* mi?" sordu Hermione ve birdenbire ofisine dönmüş, iş arkadaşları hakkında dedikodu yapıyorlardı.

"Şimdiye sadece bir kez," dedi Malfoy, Charlie'nin gülümseyerek Nott'a dönmesini, kolunu rahatça ona dolamasını ve onu sohbe katmasını izleyerek. "Nott o zamandan beri hasret çekiyor."

Nott omzunun üzerinden geriye baktı ve Malfoy'a göz kırptı. Malfoy güldü. "Ve o da içeride."

Hermione'ye döndü ve omuz silkti. "Onu Ginevra'ya teklif ettim, ama o henüz Potter'ı terk etmedi. Görünüşe göre bir Weasley düğününde ayakta duracağım. Ya da birbirlerinin beynini dağıtırlar." Sırıltışı geri gelmişti.

Hermione, Nott ile yanında rahatça duran Malfoy'arasına baktı. *Nott'un kolu sıkıca Malfoy'un boynuna dolanmıştı.* "Sen ve Nott..."

Malfoy eğlenmiş görünüyordu. "Ben eşcinsel değilim aşkım, ben bir sürtüğüm. Gryffindor ortak salonundaki herkesle öpüşmedin mi?"

"Ne? Hayır! Hayır! Biz-"

"*Ders çalıştın mı?*" Malfoy dördüncü sınıfta olduğu gibi şimdi de kıs kıs .
"Orada çok az şey vardı."

Hermione elini kalçasına koydu ve kirli dövüşe hazırlandı. "Bir *sürü* Azkaban'dayken seks yaptın."

"Eminim öyledir," dedi Malfoy acı acı, Hermione'yi bir aşağı bir yukarı süzerek. Dudaklarını yaladı ve Hermione ensesinin diken diken olduğunu hissetti. "Bana bir liste ver ki gözlerini oyabileyim. Sana bir daha bakmalarını istemiyorum."

"Uzun, çok *uzun* bir liste," dedi Hermione. (Öyle değildi.)

"Söz konusu sen olunca kıskançlığım hiç bitmiyor." Gri gözleri onunkilerin üzerindeydi.

"Bütün Londra'yı becerdim."

"Londra'nın yok edildiğini düşünün."

"Bu bir dünya turuydu."

"Seyahat etmeyi seviyorum."

"O zaman burada bana kim eşlik edecek?" diye sordu Hermione tatlı tatlı. Birbirlerine yaklaşmış, gözlerini dikmiş bakıyorlardı.

"Ben olabilir miyim, aşkım?" Malfoy onun ağzına baktı. "Ya senin bir sürü sevgilini sağ bırakırsam? Belki de her şeye rağmen seni benimle görmelerini istiyorumdur."

Hermione sıkılmış gibi, "Beni sadece uslu duramadığın için kızgın görecekler," dedi.

"O zaman dikkatini çektiğimi anlarlar," diye mırıldandı Malfoy.

"Tek istediğın bu mu?" diye sordu Hermione, suçluluk duygusuyla bunun böyle olduğunu hemen anlayarak. Pansy haklıydı. O bir sürtüktü. "Çok, çok muhtaç."

Malfoy alçak sesle, "Sikimin üzerine boşalmanı istiyorum," dedi. "Alabilir miyim? Eğer iyi olursam?"

"O kadar iyi olabileceğini sanmıyorum," dedi Hermione, gözlerini adamın vücudunda gezdirerek ve kaşlarını şüpheci bir şekilde kaldırarak.

"Bırak deneyeyim, aşkım. *İzin ver*," diye mırıldandı, kelimeleri uzatarak. "Eğer yeterince iyi değilsem beni cezalandırabilirsin."

"Benim için asla yeterince iyi olamayacaksın, Malfoy." Parkinson'ın sesi: *Onu alabileceğini düşünmüyor.*

"Belki de buna güveniyorum, aşkım. Belki de cezalandırılmak istiyordumdur." Malfoy yutkundu. "Ama sadece senin tarafından."

"Malfoy," dedi Hermione, göğsü ve sırtı karıncalanıyor, uğulduyor, narenciye ve karanfil kokusu her yanını sarıyordu, "bana doğruyu söylemeyi bırak."

Malfoy hüznle gülümseyerek, "Korkunç, değil mi canım," dedi. Sonra biri yaklaşırken kaşlarını .

Hermione birden kalabalık bir balo salonunda ona çok ama çok yakın durduğunun farkına vardı. Üzerinden sıcaklık yayılıyordu. Kara büyü aralarında uğulduyordu. Amcığı dokunulmak için yalvarıyordu. Herkes onların sevgili olduğunu düşünebilirdi. Herkes evliliklerinin gerçek olduğunu düşünebilirdi.

"Bakanım," dedi Malfoy, başı hâlâ ona doğru eğik, gözleri diğer adama .

Hermione döndüğünde Shacklebolt'un yanında durduğunu gördü, yüzü asıktı.

"Malfoy," dedi, ona döndü ve soluk gri gözlerinin hemen kendisine kaydığını izledi. "Uslu dur ve bana bir içki getir."

Malfoy'un gözleri ağırlaştı, ağzında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Ona baktı, sonra eğildi, dudakları hafifçe yanağına kondu. "Evet, hanımefendi," diye mırıldandı, dudakları kızın teninde yumuşakça hareket ediyordu. Sonra geri çekildi ve gözleri Shacklebolt'unkilere kilitlendi, sırtışı hınzırca bir şeye dönüştü. Diğer adamın yüzüne gülmek istiyormuş gibi görünüyordu. Malfoy kendini beğenmiş bir ifadeyle Bakan'a tek kelime etmeden oradan uzaklaştı.

Shacklebolt, "Demek Malfoy'u dize getirdin?" diye sordu.

Malfoy'un yüzünde gördüğü son ifadeyle dikkati dağılan Hermione ekşiyerek, " değil miydi?" dedi.

"Yoksa tam tersi mi?" Yüzü taş kesilmişti.

"Bu ne anlama geliyor?" Gerçekten şaşırmıştı.

"Sen burada durmuş kocanla flört ederken-"

Hermione'nin kaşları havaya kalktı.

"-Rita Skeeter'ın kurtboğan iksiri önleminin yolsuzlukla dolu olduğunu, maddi kazanç için arka oda anlaşmalarından başka bir şey olmadığını iddia eden bir hikaye yayınlacağı bildirildim."

"Yani Harold Higgs'i gümüş çıkarları için mi ifşa ediyor? Wizengamot üyelerinin çatışmalarını açıklamadan pozisyonlarından kazanç sağlamayı alışkanlık haline getirmeleri benim suçum değil. Neden *benim* tedbirimi seçiyor?"

"Çünkü onun ilgilendiği *sizin* çıkar çatışmanız Bayan Malfoy." Shacklebolt'un sözleri kesik kesikti. "Malfoy LTD, yasanın geçmesini bekleyerek Higgs gümüşünü sevk açıkladı."

"Malfoy'a içeriden bilgi verdiğimi mi ima ediyorsun?" Hermione'nin düşünceleri kalbiyle birlikte hızla ilerliyordu. Malfoy ne yapmıştı?

"Bunu önermeme gerek yok," dedi Shacklebolt. "Ofisinize istediği zaman girip görölüyor."

"*Bu*, beni onunla evlendirdiğin için ona ofisime girme izni veren eski moda koğuşlarının suçu." Hermione şimdi öfkeliydi. "O büyücüyü bana zorla getirdin ve şimdi de onu tam olarak yerleştirdiğin yerde olduğu için şikayet ediyorsun."

"Bunu zaten konuşmuştuk. İşinizin tehlikeye atılmasına asla izin vermeyeceğinize dair bana güvence vermiştiniz."

"Sizin sözleriniz, Sayın Bakan. Ancak Wizengamot'u ilgilendiren tüm çalışmaların politik ve siyasi nedenlerle tehlikeye girdiğini açıkça ." ticari çıkarlar. Sistem içerisinde daha büyük bir iyilik için çalıştığım için beni cezalandırmayın. Kendi Uzlaşma Yasanızın da kanıtladığı gibi, değişim karmaşıktır."

Shacklebolt Hermione'ye yatıştırıcı bir bakış attı. "Çabalarını takdir ediyorum, Hermione. Ama sonuçta niyetin konusunda ikna etmen gereken kişi ben değilim. Bu basın senin için kötü görünecek ve gelecek vaat eden siyasi kariyerinin lekelenmesini görmek istemem."

"Beni bir Ölüm Yiyen'le evlendirdin! Gelecek vaat eden siyasi kariyerimi baltaladın!" Hermione sertçe fısıldadı.

"Kötü zamanlama mı?" diye söylendi Malfoy, kızın yanında belirmiş ve eline bir şampanya kadehi tutuşturuyordu. "En sevdiğin, sevgilim."

Hermione, "Şampanya benim favorim *değil* ve sadece yüzüne vurabilmek için alıyorum," dedi.

"Evine bak, Hermione." Ve Bakan bu sözlerle uzaklaştı.

Hermione yüzünde meydan okuyan bir gülümseme olan Malfoy'a döndü. Yine de omuzlarındaki ve gözlerinin etrafındaki gerginliği görebiliyordu. Bunları ne zaman fark etmeye başlamıştı?

Hermione kendini çelikleştirdi. "Malfoy, ofisimdeki bilgileri içeriden ticaret yapmak için mi kullanıyorsun?"

"Evet," dedi.

Hermione etrafına bakındı. Malfoy çok dikkat çekiciydi; insanlar onlardan yana çeviriyor, hiç şüphesiz bir sonraki halk kavgasını bekliyorlardı. Eğer şampanyayı onun suratına fırlatırsa, Rita Skeeter komploları ortaya çıktıktan sonra onun ve suç ortağının karşılıklı suçlamalarda bulunurken görüldüklerini rapor edecekti. (Hermione içten içe alay etti. Ortaya çıkmak mı? Malfoy nakliye anlaşmasını duyurmuştu). Onlar bu kavgayı yaparken burada durup herkesin özgürce yüzlerini izlemesini istemiyordu.

Hermione şampanya kadehini boşalttı. "Ne istediğimi bilmek istiyorum. Suçlu kocanın yaptığı gibi," dedi kuru bir sesle. "Benimle dans et ve açıkla."

Malfoy onun dirseğinden tuttu, flütünü usulca geçen bir tepsinin üzerine bırakarak Hermione'yi, çiftlerin Hermione'nin tanımadığı bir dizi adımda birbirine kenetlendiği dans pistine doğru yönlendirdi. Önemli değildi; Malfoy'un safkan dans derslerinde öğretilen her şeyi ona acımasızca öğretebileceğini biliyordu.

Onu kendine doğru çekti, kesinlikle gerekli olduğunu düşündüğünden daha yakın tuttu, lanet olası eli çıplak kürek kemiğinin üzerindeydi, parmakları sırtına yaslanmıştı. Beyninin bir sonraki adımını düşünmek isteyen kısmını kapattı ve vücudu içgüdüsel olarak tepki verirken, onu sırtını hareket ettirdi, onları birlikte döndürdü, onu incelikle ona doğru itti, onun Elleri onun üzerinde, kalçası bastırılmış, nefes alışları senkronize, yüzü dikkatle ona doğru eğilmişti.

"Malfoy," dedi gözlerinin içine bakmadan, "*Kahin* senin Higgs'le yaptığın anlaşmayı yapıyor ve bu da beni ya rüşvetçi ya da aptal gibi gösteriyor. Ofisimden gelen bilgileri kullanmayı bırakmalısın."

"Hayır," dedi. "Politik hedeflerinize ulaşmanızın en iyi yolu bu. *Peygamber* size bir iyilik yapıyor. Hem müttefikleriniz hem de muhalifleriniz elinizde bir koz olduğunu ve bunu kullanacağınızı bilmeli."

"Benim politik hedeflerimden sana ne?" tısladı Hermione, dönerlerken parmak uçları nazikçe ama sertçe sırtına bastırıyordu.

"Sen bir Malfoy'sun. Malfoylar kazanır."

İşte . Sözleri kesik kesik ve kararlıydı. Adını kullanmayı reddetmesine rağmen bu kadar basit olamazdı. "Ben-"

"Öylesin," dedi öfkeyle. "Şunu söylemeyi kes. Benim adımlı taşıyorsun. İnisiyatiflerini yürürlüğe koyamayan biriyle evlenmeyeceğim."

Yüzüne kan hücum etti. "Bilmem gerekirdi. Saf ego-"

"Egon nerede?" diye tersledi. "Sende bir tane olduğunu biliyorum, Bayan Her Şeyi Bilen. Yıllarını bunu yüzüme vurarak geçirdin. Şimdi bana, embesil meslektaşların başarılı olurken, Wizengamot'taki soysuz aristokratların fikirlerini engellemesini izlemekten mutlu olduğunu , çünkü onlar Geri mi? Bunun için fazla zekisin. Bakan'a haftalar önce bütçenizi artırmasını söyledim. Yaptı mı? Ben yapmayayım diye senin tekliflerini ilerletmek için bir şey yaptı mı? Senin itibarını benimkinden korumak için bir şey yaptı mı? Hayır, *gelecek vaat eden siyasi kariyerinizi torpilledi*. Şimdi ben devreye girmek zorundayım. Ve sen bana *teşekkür etmen* gerekirken her adımda benimle kavgaya ediyorsun."

Birbirlerine yakın dans ediyorlardı, adamın vücudu onunkine karşı sert ve sıcaktı. Onun daha hızlı nefes aldığını hissedebiliyordu. "*Teşekkür mü ?* Senden hiçbir şey yapmanı istemedim. Aslında, sana *durmanı* söyledim. Kesince zeki görünmüyorum arkamdan iş çeviriyor. Aptal bir eş gibi görünüyorum-"

"Ama benden bir şey yapmamı istedin, değil mi?" dedi iğrenç bir şekilde, eğilirken sesi alçalıyordu. "Ve ben yaptım. Beni kanlar içinde bıraktın ve

Yalnız. Ama senin için iyi olduğunu biliyorum. İstedğini elde ettiğini biliyorum. Ben de bir şey istiyorum."

Dans durmuştu. Hermione kendini onunla birlikte dans pistinin kenarında dururken buldu, adamın kolu şimdi Hermione'nin belindeydi ve onu kendisine doğru tutuyordu, Hermione bir eli hâlâ adamın elinde, ona bakarken başını geriye eğmişti.

O biliyordu.

Kendine yalan söylüyordu, onun söylemediğini söylüyordu. Şimdiye kadar bir şey söylemiş olacağını söylüyordu. Kendine bunun o kadar da kötü olmadığını, gerçekten yaşanmadığını söylüyordu. Gerçek, mide bulandırıcı bir adrenalin dalgasıyla geri geldi.

Elini adamın elinden çekip aldı. Diğer eli adamın omzundan göğsüne doğru kaymış, sanki onu itmek istercesine ona yaslanmıştı; elmas ve safir yüzük parıldıyor, ona asla gerçekten kaçamayacağını hatırlatıyordu. Adamın kolu hâlâ ona sıkıca sarılıydı. Birbirlerine karşıt güçlerdi ve birbirlerine kilitlenmişlerdi.

İçgüdülerini ona kendini koruması için bağıırıyordu. Korkunç bir insan olduğunu itiraf ederse savunmasız kalacaktı. Bu onun için açık bir saha olurdu. Onu parçalara ayıracaktı.

Hermione gözlerini kıstı. "Senden bir şey yapmanı istedim çünkü *acı çekiyordum*-"

Yüzünde bir şey parladı; taleplerini dile getirdiğinde kolunun ne kadar kötü olduğunu bilmiyordu. Öğrendiği zamanki öfkesini hatırladı.

(Hermione Wizengamot'nun önündeki ifadeyi, Karanlık İşaret'in nasıl yandığını anlatan açıklamayı duyabiliyordu ama Malfoy'dan duymamıştı. Tek kelime bile etmemişti. Mührün kendisine zorla verildiğini söylemeyi reddederek kendi savunmasına zarar vermişti. Mührü isteyerek mi aldığı sorulduğunda, ifadesiz bir şekilde sadece "Evet," demişti).

"-ve yatağına *don giymeden* gelmediğim sürece *reddettin*. Benden nasıl haraç aldığını unuttun mu?"

Şimdi yüzünde utanç parlıyordu ve sonra ağzı acımasızca kıvrıldı. "Bana yaklaşmak için *çaresiz* olman gerektiğini biliyorum. Kolunu kesmeliydin, *aşkım*, eğer beni almamı istemiyorsan. avantaj."

"Tek yaptığın bu, değil mi? Başkalarının acılarından faydalanmak." Dudağı kıvrılmıştı ama göğsü çöküyormuş gibi hissediyordu. Adam ona her şeyi mahvetmiş gibi bakıyordu.

Adamın kolunu çekip ve elini göğsüne dayayarak onu geri itti. Adamdan uzaklaşırken gözlerine bakamadı.

"Bir dahaki sefere inmek istediğinde geri geleceksin," diye bağırdı arkasından.

"*Seni yılan.*" O daha düşünemeden dönmüş, asasını çıkarmış ve yakıcı büyüü yapmıştı.

Acı içinde inledi, eğildi, altıgen yüzünde çatırdarken gözlerini sıkıca kapattı.

Sonra ayağa kalktı ve yüzünü okulda gördüğü bir ifadeyle hiddetten buruşturdu; kolunu hâlâ uzatmıştı ki, yaratılan yılanlar tıslayarak ve kıvranarak ayaklarının dibine düştü.

Hermione irkilirken çığlık attı - ısırılmamıştı ama ürkmüştü.

Hermione ona bir iğne daha fırlattı - Hermione acıya karşı dişlerini sıktı - ve o da Hermione'ye buz gibi bir su püskürttü. Hermione'nin nefesi kesildi, kalbi bir kırıcı gibi geri tepmeden önce vücudu kilitlendi.

Asasını kaldırdı, sırlıslam olmuş saç tutamlarını gözlerinden uzaklaştırdı ve sıkıntılı çığlıklar duydu - adam çoktan dönmüştü. Onu sırtından mı vuracaktı? *Evet, yapacağım,* diye düşündü, sonra kendini bir sarsıntıyla yakaladı.

Hermione, onun bir grup izleyicinin arasından geçip, Karanlık'ın daimi hatırlatıcısı olan siyah bir duman kokusuyla dönerek uzaklaşmasını izledi.

Mark. Ama esasını indirirken kendisine doğru çevrilen bir sürü karanlık bakış gördü. Birisi yılanları ortadan kaldırmıştı ama o üşümüş ve sırılsıklam olmuştu, yere damlıyordu - narin elbisesi mahvolmuştu - ve ilk kurutma büyüsünü yaparken aurorların ona doğru geldiğini görebiliyordu. Diğer parti katılımcıları Kendisine skandal dolu bakışlar fırlattı, yozlaşmış, uçarı çiftin yarısı önce atışı yapmış, sonra da kocasını arkadan vurmak istemişti. Dişleri gevezelik ediyordu ama yanakları sıcacıktı. Utanması gereken o kadar çok şey vardı ki.

"Hiç kimse buraya kadar gelmek istemez."

"Komik, kimse beni evinde istemiyor," dedi Theo.

Charlie'nin böyle bir ifadeden sonra temkinli olması gerekirdi ama sadece güldü ve kapıyı iterek açarken Theo'yu gömleğinin önünden tutup içeri çekti. Theo, Charlie'nin dili ağzındayken ve elleri Charlie'nin beline uzanırken tökezleyerek kulübeye girdi.

Charlie öpüşmeyi kesti ve anahtarlığı kapının yanındaki seramik kâseye attı. "Miden iyi mi?" diye sordu, Theo'ya yukarıdan aşağıya bakarak uzaklaştı ve kemerli bir kapı aralığından görünen yatağa doğru yürüdü.

Theo'nun içki ve yolculuk yüzünden biraz midesi bulanıyordu ama omuz silkti ve smokin ceketini çıkarmaya başladı. "Önemli değil." Charlie'nin sırtına, rahat yürüyüşüne baktı. "Her halükarda yakında öğüreceğim."

Charlie sırtarak, "Evet, olacak," dedi. "Gel buraya, tatlım."

Theo emirlere uydu, Charlie'nin başını aşağı çekmesine ve onu öpmesine izin verdi, Theo'nun elleri kaburgalarının üzerinde dolaştı. Charlie ondan daha güçlü ve daha . Theo onun boynundaki ve göğsündeki yanık izlerini yalamak istedi. Charlie'nin onu tutmasını ve kullanmasını istiyordu.

Charlie onu sertçe öptü, eli Theo'nun saçlarındaydı, diğer eli Theo'nun kalçalarını kendi kalçalarına doğru çekiyordu. Sonra Theo'yla birlikte döndü ve onu yatağa itti.

Charlie üzerine tırmanırken Theo dudağını ısırarak kendini geriye bıraktı. Charlie onu öpmek için üzerine eğildiğinde, Theo Charlie'nin pantolonunun düğmesine uzandı. Charlie'nin sert aletini serbest bıraktı ve dilinin Charlie'nin boynundaki dokulu deride izin verdi. Sonra giysiler çabucak çıktı.

Yine de asıl tatlı olan Charlie'ydi. Theo baloda ona yürüdüğünde, Charlie ona doğru uzanmış ve şöyle demişti

"Sanki bunca zamandır Theo'yu bekliyormuş gibi. Ve daha sonra Theo, "Seninkine gidebilir miyiz?" diye sorarak kendini şaşırttığında -ki Theo birini kasıtlı olarak sinirlendirmediği sürece bunu asla söylemezdi- Charlie sırttı ve "Gidelim," dedi. Şimdi Theo'nun göğsünde oturuyordu, siki Theo'nun ağzındaydı ve Theo biraz öğürüyordu -iyi büyüklükte bir sikti- ama Charlie Theo'nun burnunu sıkıp ona hakaretler yağdırırken onu bilerek boğmuyordu, ki bu Theo'nun Salı gecelerinin çoğunda olmuştu, hepsi kötü değildi.

Charlie öne doğru kaydı, kendini duvara dayadı ve Theo'nun ağzına doğru itti, onu incitmemeye dikkat ederek ve Theo'nun Charlie'nin kalçalarını tutuşu çılgınca değil sıkıydı. Theo boğazını rahat tuttu, dili alt dudağının ve dişlerinin üzerindeydi, Charlie'nin siki Theo'nun tükürüğüyle kayganlaşarak girip çıkıyordu, Theo kendini güvende hissettiğinde tekrarlayan hareketler onu rahatlatıyor muydu? Bir elini kendi sikini okşamak için indirdi ve çilleri, bukleleri ve çalışan kaslarıyla Charlie'ye baktı. Buna alışabilirdi. Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı.

Sonra Charlie onu ters çevirmedi. Theo'yu yüz yüze tuttu ve onu becerirken öptü. "Tamam mı?" ve "Evet?" dedi ve Theo'nun gözlerinin içine baktı. gülümseyerek Theo'nun yüzünü izledi ve onu tekrar öptü. Elleri Theo'üzerindeydi. Ateş viskisi, soğuk rüzgâr ve duman gibi kokuyordu. Theo burada, Charlie'nin yatağında, Charlie ona odaklanmışken, kendisinin her parçasını hissedebiliyordu. Charlie' bakıyor, o da onu öperken iç çekiyor ve sızlanıyordu. Rol yapmaya başladı - ısırmaya başladı - ve Charlie güldü ve geri çekildi, çekildi ve onu yuvarladı, kalçalarından tutup sertçe becerdi, Theo çarşaflarının her tarafına boşaldı. "İstediğin bu muydu?" dedi alçak sesle, Theo'nun kulağına yakın. Theo ne istediğini bilmiyordu.

Ama Charlie aldırıyor gibiydi. Alarmla birlikte bir tempus yaptı -erken kalkması gerekiyordu; ejderhalar için tutulan hayvanlar vardı ve beslenmeleri gerekiyordu- ve sonra Theo'yu kendine çekti ve uyuyana kadar öptü. Theo'nun bunun ne anlama geldiğini düşündüğü konusunda endişeli görünmüyordu.

Theo ondan sonra gitti. Charlie mışıl mışıl uyudu, Theo'nun alışık olduğu kâbuslardan hiçbirisi yoktu; Theo'nun kolunun altından sıvışıp onu izlemesi kolaydı.

O giyinirken Charlie'nin vahşi kıvılcı saçları yastığının üzerine yayıldı. Theo, Pucey broşunu yan masanın üzerine bıraktı. Draco'nun umurunda olmazdı. (Draco. Draco'yla hiç yürümemişti çünkü ikisi de tüm ilgiyi üzerlerine çekmek istiyorlardı.

Bu yönden birbirlerine çok benziyorlardı. Granger'ın üstte olmayı sevdiğini umuyordu).

Theo seramik kâsedden bir anahtar almak için kapının yanında durakladı. Çanağın yanında eski bir muggle saati vardı, altın. Theo bunu Charlie'nin babasının ona verip vermediğini merak etti. Charlie için önemli olup olmadığını merak etti.

Bileğine taktı ve ısıklık çalarak kapıdan çıkıp karanlığa doğru yürüdü.

Bölüm Sonu Notları

CW: İntihar düşüncesinden bahsedilmesi

CW: Bölüm sonunda açık M/M materyal

Not: Hermione'nin tema şarkısı tabii ki Mitski'nin "A Pearl" şarkısı ama kitapçı için "Remember My Name "e de selam olsun.

Bölüm 11

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

ÇARŞAMBA, 24 EYLÜL 2003

SAVAŞ VAR!!! Draco ve Altın Kız Meydan DÜELLO

MALFOYS: Bakanlık Dansı Bozuldu

BÜYÜLÜ YARATIKLARIN İÇİNDEKİ YOZLAŞMA

ŞEREF! Hermione Malfoy Bu Sezonun It Rengini Modelledi

Hermione Malikâne'nin koridorunda hışımla ilerledi - topuklu ayakkabıları koşucunun sesini bastırıyordu, kolundaki yara izi yanıyordu - ta ki Malfoy'un çalışma odasının kapısına varana dek. Kapıyı kırarak açtı ve çenesini kaldırarak içeri girdi.

Malfoy'la herkesin önünde yaptığı utanç verici düellonun tek iyi yanı, Skeeter'ın ifşasını tamamen gölgede bırakmasıydı. Slytherin'li eşinin ona yılan fırlatmasını *Daily Prophet*'in ön sayfasında bir döngü halinde izlemek varken kimse bir iş anlaşmasının kuru detaylarını umursamıyordu. Skeeter'ın Bütün büyücülük dünyası onun deli olduğunu düşünüyordu. Seherbaz Departmanı'ndan el konulan asasını geri aldıktan ve para cezasını ödedikten sonra, gününü ulumalar yakarak geçirmişti. İşten çıkmadan hemen önce Shackbolt onu ofisine çektiğinde hâlâ kafası karışık.

Şimdi Malfoy ayağa kalkmış, masasının köşesini dönüyordu refleksleriyle- Hermione'nin elinde daha önce hiç görmediği bir asa vardı.

"O veritaserumu bu evden çıkarın," diye bağırdı, Parkinson ve Nott'un kanepede toplanmış, ona bakıyor olmalarını umursamadan. "Baskına uğramak üzeresiniz."

Parkinson'ın eli duraklamıştı; Nott'un tırnaklarını boyuyordu.

"Baskına uğramak üzereyiz," diye bağırdı Malfoy. Belli ki o da bütün günü öfkelenerek geçirmişti.

"Benim bununla *hiçbir* yok-"

"Onlara söyleyeceğim şey bu değil," diye hırlayarak ilerledi.

Şok olmuştu. "Buna asla inanmayacaklar. Ben-"

"Hogwarts'taki tüm kuralları çiğneyen cadı. Rita Skeeter'ı bir kavanozda saklayan cadı." Kanepeyi temizlemişti. "Gringotts'a giren. Yasadışı olarak genişletilmiş bir ofiste, sadece kendisine sadık bir özel sekreterle çalışan. Malfoy altınlarıyla *bir enstitü* satın alan-"

"Şantaj ve *gasplarınız*-"

"*Senin yararına.* Onlara bunun senin talimatınla olduğunu söyleyeceğim." Çenesi ona doğru çıkık bir şekilde, temiz bir şekilde ona bakacak yeri vardı.

Aradaki mesafeyi kapattı. "*Hiç kimse-*"

"Shacklebolt beni içkilerinizi getirirken gördü. Wizengamot'her üyesi beni sizin ayakçınız olarak tanır-"

"Ben hiç-"

"Crabbe'nin dilini kedinize yedirdim ve *herkese söyledim-*"

Hermione'nin nefesi kesildi, gözleri .

"Herkes operasyonun beyninin sen olduğunu biliyor ve ben sadece *başında* tuttuğun evcil *bir* Ölüm Yiyen'im. Beni becermeyeceksin, ama ben hala Sen." Ağzı bir ısırık almak ister gibi açıldı. "Bana karşı iğrençsiniz Bayan Malfoy."

Hermione dudaklarını ayırmış, ona bakıyordu.

"Granger!" diye bağırdı Nott. "Aşkım, baskına mı uğruyorum?"

"Bilmiyorum." Gözlerini Malfoy'dan ayırdı. "Ama karaborsa simsarlarının ofislerine girip çıktığınızı biliyorlar. Onlar bunun veritaserum-"

"Tamam." Nott ayağa fırladı ve Parkinson'un vernik şişesini ortadan kaldırdı. Malfoy'a baktı. "Ahırlar." Ve gitmişti.

"Tavalar!" diye tersledi Malfoy. Yüz ifadesi gergin ve odaklanmış bir halde asasını uzattı. "Zindanda. Onu Longbottom'a götür."

Parkinson tek bir hareketle koltuktan kalktı, yüzü bomboştu. Asayı ondan kaptı ve sonra o da gitti, dergisi İran halısının üzerine yığılmıştı.

Malfoy çoktan Hermione'nin üzerine atılmıştı, Hermione'yi arkadan sıkıştırıp topuklarına takılmasına neden olurken gerginlik sonunda serbest kalmıştı. "Çok yüksek ve kudretlisin," hırladı raflara çarptıklarında, vücudu Hermione'ninkine çarparak, "ama seni benden yukarıda tutmak için kirli işleri yapan benim."

"Malfoy-"

Adamın elleri kadının kaburgalarının üzerindeydi, parmak uçları içeri giriyordu. Onu kitaplara yaslamıştı; narenciye, karanfil ve ilk baskıların kokusu etrafını sarmıştı.

-Dudakları kızın kulağına değerken sesi başıyla birlikte alçaldı. "Sonra benimle herkesin içinde kavga ediyorsun canım ve insanlar savunmasız olduğumu düşünüyor. Ama değiller.

Artık sadece benim dūřmanlarım deęil, senin de dūřmanların. Azkaban'a geri dōnersem ne yapacaksın ařkım?"

"Kendimi savunabilirim-"

"*Beni* durduramazsın bile," diye hırladı. Ve onu ısırđı. Sertçe.

Nefes nefese kaldı, kalçaları öne doğru sarsıldı, başı sanki onu orada istiyormuş gibi geriye düştü. Adamın dişlerini boynunun tendonlarında, sert kalçasını bacaklarının arasında hissedebiliyordu. Adam tenine karşı iç çekerken olduğu yerde donup kalmıştı. Ağzını serbest bıraktı ve sonra onu tekrar ısırđı, daha yumuşak bir şekilde, boynunun omzuyla birleştiği yerden.

"Malfoy," diye fısıldadı, nefesi kesilmişti. "Bana yardım mı çalışıyorsun yoksa canımı mı yakmaya?"

"değil," mırıldandı tenine doğru. Kolu kızın beline dolanmıştı, eli göğsünü sıkıyor, başparmağı sert meme ucuna sürtünüyordu, tüm rezervleri gitmişti. "Senin yanında yükseleceğim ya da seni de kendimle birlikte aşağı çekeceğim. Benim için fark etmez. Her halükarda sana sahibim."

"Seni korkunç ahmak," diye boğuk bir ses çıkardı. Adam kadının çenesinin köşesini ısırıyor, onu kendine doğru bastırıyordu. "Bu benim için çok önemli."

"O zaman kontrolü ele alman gerekecek aşkım," diye fısıldadı kulağına.
"Kurbanı oynamayı bırak."

Ellerini adamın omuzlarına koydu ve onu sertçe itti, ama adam hemen geri döndü ve elini amına götürüp eteğinin üzerinden kavradı. Kadın ona karşı çırpındı ve bu sadece klitorisini eline sürttü.

"İşte böyle canım." Kız yutkunurken yüzünün yan tarafını öpüyor ve kulağına bir şeyler mırıldanıyordu. "Beni kullanmaktan hoşlandığını biliyorum. Ben de hoşlanıyorum. Olanlar için üzgün değilim, sadece tekrar olmasını istiyorum. Beni kullan, aşkım. Sadece senin için iyi olduğunu söyle."

Adam elini kızın üzerinde gezdirdi ve kız ofladı. "Hayır-"

"Yalancı," diye kulağına üfledi, sesi alçak ve müstehcendi. "Amin şu anda ne kadar ıslak? Öğrenelim mi?"

Ve sonra eli eteğinin kumaşını yumrukluyordu, parmakları eteği toparlıyordu, kız onun pençesinde kıvrılırken, kolu ona sıkıca sarılmıştı. Ama yeterince mücadele etmiyordu. Adam onu ve eteğini tutuşunu karıştırırken, yan tarafını kendine doğru çekerken, kumaş eliyle kalçasına dolanırken, bacağı dizine baskı yaparken ve sonra parmakları ıslak eteğine değerken, eli onu, omzunu, kolunun sert kaslarını kavriyordu.
kulağına nefes verirken külotunu indirdi.

"Ah, aşkım," diye mırıldandı, ince ipeğin üzerinden onu okşayarak.

Hermione yanaklarının, göğsünün ve ensesinin kızardığını hissedebiliyordu. Parmakları klitorisinin üzerinde hareket ediyordu - bu kadar iyi hissettirmesi yanılttı. Kadın kıvranıyordu, gözleri sımsıkı kapalıydı, adam kulağına fısıldarken onu susturmaya çalışıyordu. "Bana iyi olduğunu söyle, aşkım. Senin için iyi olmak istiyorum."

"*Yalancı*," diye bağırdı.

Eli külotunu kenara itti, kız kıpırdamadan durdu, parmağı içeri kayd ve sonra içine daldı. Kız o kadar ıslaktı ki, parmağı boğumuna kadar girmiş, eli kızın etrafında sıkıca sarılmıştı. Kız boğazının altından bir ses çıkardı ve adamın nefesi kesildi.

" bu, aşkım." Sesi kalındı.

Adam parmağını kızın içine pompaladı ve kız inlemeyi reddederek nefes nefese kaldı. Kalçaları ona doğru kayıyordu ve başparmağının topuğunu klitorisine bastırdı, parmak sertçe iç uyluğunun kıvrımına sıkıştı ve kadın inledi, eline karşı sürtündü.

"Evet, aşkım. Kullan beni," diye iç geçirdi kulağına. "Senden vazgeçmeyeceğim, aşkım. Vazgeçmemi istemiyorsun, değil mi? Bu yüzden mi beni uyardın? Benimle kalmak mı istiyorsun? Sen de mi beni elinde tutmak istiyorsun?"

"Cehenneme gitmeni istiyorum," , eliyle onu becerirken kalçaları onu karşılamak için kayıyordu.

"O zaman seni de yanımda getiriyorum," dedi, kulağını irkilmesine neden olacak kadar sert ısırdı ve ikinci bir parmağını içine soktu. Kadın sabırsız, soluk soluğa bir ses çıkardı ve adam parmağını sokarken onu içine almak için eğildi. içine. Malfoy'un mühür yüzüğünü hissedebiliyordu. "Çok tatlısın canım. Ve bu amcıkta vazgeçmeyeceğim."

"Malfoy-" Adamın ereksiyonunu kalçasında hissedebiliyor, vücudu parmaklarının etrafında kenetleniyordu.

" bu, aşkım." Memnuniyetle mırıldanıyor, elinin topuğunu kızın klitorisine sürüyordu. "Beni tutuklatacağını söyledi mi? Beni tutuklatacağını söz veriyor musun?"

Tutarsız bir şekilde sızlandı.

"Ama beni elinde tutmak , değil mi aşkım? Seni becerebileyim diye mi?" Onu sıkıca kavırıyordu, parmakları içine girerken vücudu sıcak ve sertti. "Beni kullanabilesin diye mi?"

İnledi, adam onu daha hızlı becerirken umutsuzca ona süründü.

"Yatağıma gelmiyorsun, aşkım. Ben seninkine gelebilir miyim? Her sabah seni böyle becerebileyim diye beni orada tutar mısın? Geceleri bana ne yapacağımı söyleyebilesin diye mi? Ağzımı kullanmama izin verecek misin? Beni meşgul eder misin? Yalvarmak mı? Senin için iyi olmak istiyorum."

Dudakları yanağında, gözünün yanındaki kırılgan derideydi. Kulağına fısıldıyordu. "Benim için Bakan'a yalan mı söyledin? Ona evcil hayvanın olduğumu söyledin mi? Beni sakladığını söyledin mi?"

Amcığı kasılıyor, her yeri geriliyordu. Adamın vücudu ona karşı sıcaktı ve onu içine hapsediyordu. Mırıldanıyordu, " bu, aşkım. İşte bu kadar. Seni istediğin kadar sık sikebilirim. Seni her zaman becermek istiyorum. Beni tut ki seni sikebileyim."

Nefes nefese kaldı, her yeri kasıldı.

Onun sıcaklığıyla, narenciye, karanfil ve kendi amının kokusuyla sarılmıştı. Adam ona karşı sertti. Klitorisi şişmiş, amı zonkluyordu. Adam onu hızlı ve istikrarlı bir şekilde sikmeye devam etti. Kalçaları ona doğru bastırmaya devam etti. Bunu yapmaması gerekiyordu. Bu şekilde tepki vermemeliydi. Bu iğrençti ve duramıyordu-

" bu, aşkım."

Sonra başını eğdi ve onu sertçe ısırdı ve kadın .

"Oh," dedi adam, amcığı kasılırken ve kadın adamın elini kavrayıp sertçe kendisine doğru tutarken. "Oh, aşkım."

Onu kavrayışı sıkılaştı ve sonra ona karşı ürperirken şakağını öpüyordu. Yanağını, yüzünün yan tarafını öptü, hızlı ve hafif. "Çok güzel," diye mırıldandı. "Çok güzelsin, canım."

Hermione titredi, ona ve raflara doğru sarktı. zevk onun içinde yuvarlanıyordu. Onu kendine çekti, dudakları şakağına, parmakları içine, eli klitorisine değdi.

Ne olmuştu? Birbirlerine bağırlıyorlardı. Ona saldırmıştı. Kız ona izin vermiş-

Başını salladı, başı dönüyordu. Onu itmeye, kolunu kenara itmeye başladı. Son spazmlar da kadının içinden geçerken adam onu sıkıca tuttu. Kadın tekrar itti ve adam parmakları kadından kayarken bir memnuniyetsizlik sesi . Adam sonunda rahatlayıp kolunu onun etrafından çekerek bir adım geri çekildiğinde, eteği adamın elinden düşerken amcığı sıkıştı.

"Malfoy-" Zor nefes alıyordu. "Ne düşünüyorsun?"

Yüzü açık bir şekilde onu izliyordu.

Başını iki yana salladı. Onu geçip odaya odaklanmaya çalıştı. Tüy kalemi masanın üzerine atılmıştı. Pansy'nin dergisi yerdeydi. Nott'un içki bardağı. Ahırda ne vardı? "Malfoy, gerçekten." Nefes . "Temizlenmen gerek-"

Dizlerinin üzerine çöktü, eteğine uzandı. Gözleri üzerindeydi, dudakları ayrılmıştı.

"Malfoy!" Ellerini onun omuzlarına koyarak onu itti.

Topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu ve elini ağzına götürürken ona baktı. Parmaklarını yalamaya gözleri kapandı, kirpikleri uzun ve narindi.

Nefesini tuttu, onun pembe dilinin yüzüklerin etrafında kıvrılmasını, zalim ve güzel ağzının emmek için gerilmesini izledi. Mühür yüzüklerini yalayarak temizledi. Sivri çenesi eğilmişti; kaşlarının altından ona baktı. "Tekrar yapabilir miyim aşkım? Eğer iyi olursam?"

"Hiç iyi değilsin Malfoy." Bunu alıştırma yapar gibi söylemişti. Arkasında hiçbir sıcaklık yoktu.

"Senin için iyi değil miydi, canım?" Sahte bir masumiyet ve endişe tonu. Elini uzattı ve eteğinin kenarını parmaklarının etrafında döndürdü. Başını kaldırıp ona baktı. "Tekrar deneyebilir miyim? Doğru yapana kadar?"

Kontrolü ele alman gerekecek, tatlım.

Hermione arkasındaki rafları iterek ona doğru bir adım attı. Hermione onu karşılamak için hemen topuklarını kaldırdı, artık arkasına yaslanmıyordu ama

Dizleri üzerine çökmüş, yüzü ona doğru eğilmiş, eli hâlâ eteğini tutuyordu.

Hermione bir elini onun alınına götürdü ve platin bir saç telini düzeltti. Adam onun dokunuşundan zevkle mırıldandı. Sonra bir avuç saç tutup bileğini büktü. Adam homurdandı ve kadın geriye çekerek boğazını ortaya çıkardı. Adam direnmedi, göz temasını kesmedi.

"Dizlerinin üzerinde olmayı seviyor musun, Malfoy?" Sesi alçaktı. Burnunun ucuyla ona, onun mükemmel yüzüne baktı. Keskin elmacık kemiklerine. Sert çenesi. Azkaban dövmesi derisini çiziyor.

İç çekti, gözleri ağırlaşmıştı. "Senin için, aşkım."

"Belki bir şansın daha olur," dedi. "Eğer Azkaban'da değilsen."

Kadın adamın başını itti - adam da ona izin verdi - ve odadan çıktı. Ona dönüp bakmayı reddetti. Karıncalanıyordu, her yeri uğulduyordu. Az önce korkunç bir şey olmuştu. Korkunç bir şey yaklaşıyordu. Kaçınılmaz bir şey.

Yara izinin yandığını hissedebiliyordu. Haftalardır ilk kez unutmuştu.

Pansy seranın orta yürürken topukları çatlak fayanslara vuruyordu. Asasını yukarı doğru kaldırarak havalanan kargosunu sabit tuttu. Arka tarafa yaklaştığında yapraklar hışırdadı, sarmaşıklar ayak bileklerine doğru uzandı ve Longbottom'ın elinde bir mektupla b feye yaslandığı yerden ona baktığını gördü.

Doğruldu, par omeni bir haritanın yayıldığı fırlattı ve Pansy'nin iksir kutusunu cam şişelerin şingirtısıyla ağır bir şekilde fayansın üzerine yerleşene kadar indirmesini izledi.

"Bu nedir o zaman?" Ona doğru bir adım atıp aşıya bakarken yüzünde hafif bir eğlence ifadesi vardı.

"Veritaserum. Draco bir baskın bekliyor." Longbottom'ın gözleri ona kayarken Pansy saçlarını savurdu. "Senin isteyebileceğini düşündü."

Longbottom bir kaşını kaldırdı. "mı?"

"Nereden aldığını hiçbir aurora s ylemediğin için." Pansy güldü. "Bakanlık buraya gelmiyor, değil mi?"

"Hayır," dedi Longbottom. "Ben i leri ülke dışında tutarken Shackbolt başka tarafa bakıyor."

"Güzel." Pansy kayıtsız asayı parmaklarının arasında döndürdü. "Nott'un bombalarını dışarıda bıraktım."

Longbottom homurdanarak ona doğru yaklaştı. "Gidip bir göz atalım o zaman. İkisini de kullanabilirim."

Pansy onu öpmek için parmak uçlarında yükselirken sırtarak, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi. "Ondan sonra seni kullanabilirim."

"Bu sefer sana ne yapacağım?" diye sordu, elleri kızın belindeydi.

"Nasıl istersen," dedi, gözlerini ona dikerek.

PERŞEMBE, 25 EYLÜL 2003

Gece yarısı geldiler. Koğuşlar alarma geçti ve Hermione bir kazak giyip aceleyle kot pantolonunu çekerek Malikâne'nin resmi giriş kapısına göründü, kalbi hızla çarpıyor, adrenalini yükseliyordu. Geleceğinden şüphelenmesine, bunun sadece bir arama olduğunu bilmesine rağmen, bu ona çok fazla savaş hissi veriyordu.

Malfoy'u karanlıkta gömlek kolları ve pantolonuyla gizlenirken buldu (*Malfoy o pantolonun içinde dizlerinin üzerinde, parmaklarından onu yalıyordu*),

ocağa bakıyordu. Onu duyunca başını çevirdi ve sonra eli Hermione'nin kolunun üst kısmındaydı. Yeşil ışık yandığında başı floo'ya doğru döndü ve Hermione'yi çekti, şömineyi temizleyen ilk auror'ları selamlamak için öne çıktığında vücudu Hermione'nin vücudunu engelledi. Lord of Binbaşı evde şaşırdı ama o kadar da şaşırmadı. Tekrarlanan baskınlara alışkın, hüküm giymiş bir suçlu.

Hermione, Harry ve Ron'un ön tarafta, yüzleri gergin, ayakkabılarının tabanları taşa sürtünürken asaları parlayan bir şekilde durduklarını görmek için yana kaydı. Gerçeküstü bir an
Kabus mantığı: Eğer bu bir savaşa, o zaman düşman da onlardı. Hayır, bunu kafasından attı. Ama onu uyarmadıklarını bildiği için göğsünde bir ihanet burkulması hissetti. Uyarı olmadan uyandığında koğuşların çılgılık atmasından ne kadar korkardı?

Malfoy'u ele vereceğini mi düşündüler? (Verdi.)

Sert lumos ışığı Malfoy'un kolunun üzerinde titreşti ve Harry ile Ron'un gözlerinin Karanlık İşaret'e takılmasını izledi - Malfoy kollarını dirseğine kadar kıvrırmıştı, bu da işaretin görünmesine izin veriyordu. Dürüst olmak gerekirse, ileri atılıp onu tokatlamak istedi. Kendine engel olamıyordu, değil mi?

Gawain Robards büyücü kalabalığının en önüne geçti. Büyük bir malikâne için büyük bir ekip göndermişlerdi. Kötü şöhretli bir malikane.

"Draco Malfoy, yasadışı miktarda kontrollü iksir suçlanıyorsunuz. Cezanızın ve salıverilmenizin şartlarına göre Malfoy Malikanesi'nde veritaserum ve diğer kaçak malları aramakta artık özgürsünüz."

Robards sesini alçalttı. "Başlamadan önce bana söylemek istediğin bir şey var mı Malfoy?"

Malfoy'un yüz ifadesi, kendisine yapılan muameleye içerleyen ama daha iyisini beklemeyen bir adamınki gibi vurdumduymazdı. "Malikânedeyken karım ikinci kattaki odasını terk etti. Faaliyetlerim hakkında hiçbir bilgisi yoktur. Aksi yöndeki tüm ifadeler yalandır ve süitinin dışında bulunan hiçbir şey onunla ilişkilendirilmemelidir."

Hermione ona baktı ama onun dikkati Robards'ta kalmıştı.

Robards kuru bir sesle, "İfadeniz kayıtlara geçti," dedi. "Yine de, burada bulunduğumuz süre boyunca ev halkının tüm insan üyelerinin hazır bulunmasını ve asalarını teslim etmesini isteyeceğiz."

Hermione küçük bir utanç sarsıntısı hissetti. Asasını bırakmak için öne çıkarken Ron ve Harry'ye bakamadı.

"Tabii ki," dedi Malfoy, kendininkini uzatarak. "Sen karımın iç çamaşırlarını karıştırırsanız bekleyeceğiz."

Asayı Hermione'ninkini tutan eliyle tutarken Robards'tan uzun süre acı çeken bir bakış geldi.

"Eğer karımın kedisini öldürürseniz," dedi Malfoy, "dava açarız."

"Not edildi."

"O halde," dedi Malfoy ona dönerek, "sevgilim, Yeşil Oda'da bana katılır mısın?"

"Yeşil Oda'nın nerede olduğunu bilmiyorum," diye mırıldandı Hermione, gerçeğin artık bir senaryo gibi gelmesine içerlemişti.

"Sana yolu göstereyim," diyerek sahneyi tamamladı. Ve dirseğini hafif parmak uçları arasında tutarken ona ilerlemesini işaret etti. Kolunun iç kısmındaki deri kaşındı ve yandı.

Hermione son bir kez arkasına döndü -Harry özür diler gibi bakıyor, Ron gözlerine bakmıyordu- ve sonra kendisinin götürülmesine, bir dekor haline getirilmesine izin verdi.

Malfoy onu kendine doğru çekti, Malfoy'un vücudunun Malfoy'un vücuduna değdiğini, parmaklarının Malfoy'un içinde olduğunu ve Malfoy'un Malfoy'a fısıldadığını hatırladıkça aralarında bir enerji titreşimi oluştu kulağına umutsuzca saçmaladı. Daha sonra odasına saklanmış, kıyafetlerini değiştirirken ve çalışma odasındaki kitapları yeniden düzenlerken zihninde tekrar tekrar canlandırmış, tek izleyicisi olmasına rağmen hiçbir şey olmamış gibi davranmıştı Crookshanks'ti. Şimdi Malfoy onu sessizce karanlık koridorlardan geçiriyor, yanlarındaki kadın büyücüleri görmek istiyorlarsa asalarını yakmaya zorluyordu. Hermione, cadılara bebek bakıcılığı görevi vermenin cinsiyetçilik olduğunu düşündü.

Zemin kattaki oturma odası, büyücülerin asalarından gelen gezici spot ışıklarında gerçekten de yeşil renkte döşenmiş görünüyordu ve Malfoy yine etraflarını aydınlatmak için hiçbir harekette bulunmadı -sanki asasıından yoksun olduğu için hiçbir şey yapamıyormuş gibi. Hermione elflerin Malikâne'nin kalan karanlık eserleri ve amortentia'larıyla birlikte gönderilip gönderilmediğini ya da şu anda Robards'ın adamlarını utandırmak için soyunma odasının çekmecelerini Slytherin yeşili ipek ve dantellerle doldurup doldurmadıklarını merak etti.

Malfoy onun dirseğinden tutarak yan tarafta durdu ve sanki ilk oturması gereken konuklar aurorlarmış gibi karanlık ocağın yanında kümelenmiş sandalyeleri işaret etti.

"Sevgilim?" Elini uyumlu kanepeye doğru uzattı, parmak uçları dirseğinin üzerindeydi ve onu kanepeye doğru itiyordu.

Tereddüt etti.

"Saatler sürecektir," dedi nazikçe, Malikâne Lordu etkisi kaybolmuştu.

Sonra bir auror dönüp lumos'u yüzünü aydınlattığında ona baktı. Yüz ifadesi kapalı ama sakindi, gözleri sadece ona odaklanmıştı. Gözlerinde çalışma odasında yaptıklarından pişmanlık duymadığını gördü.

Olanlar için üzgün değilim, sadece tekrar olmasını istiyorum.

Başını salladı, nefesi kesildi ve . Adam onun yanına oturdu, bacak bacak üstüne attı ve aurorlara çay ikram etmedi.

Hermione asası olmadan, büyücülerin lumos tılsımlarının düzensiz parıltısı içinde oturdu. Auror'ların gözlerinin kendisi ve Malfoy arasında gidip gelmesini, duruşlarını, aralarındaki mesafeyi, bakışmalarını değerlendirmelerini izledi. Her şeyi rapor edeceklerdi. Hermione bunca zamandır onunla savaşıyor olmalıydı -bir canavarla yaşamak zorunda kalan masumla. Hermione'nin önünde erimiş gözlerle diz çökmüş, dudaklarını ayırmış, bakışlarında kaybolmuş olan adam şimdi cadılara buzbir küçümsemeyle bakıyordu - bekledikleri kötü adam.

Hermione, auror'ların Malfoy'la daha önce yaptıklarını bir şekilde görebildiklerini hayal etti, yüzünün hâlâ kızardığını, boynundaki ısırik izlerinin görüldüğünü hayal etti. Kulağına fısıldayan adamın nefesini hâlâ yanağında hissedebiliyordu. Shacklebolt'a yalan söylediği konusunda haklıydı ama Shacklebolt'un verdiği sözler konusunda değil.

Bakanlığın bir etkinliğinde düello yaptığı için disiplin cezası almaya hazır bir şekilde Bakan'ın çağrısına cevap vermişti. Bunun yerine Shacklebolt, Malfoy'a odaklanmak için onun yapmacık özrünü elinin tersiyle itmişti. Lucius'un Azkaban'dan etki yapmaya devam ettiğine dair söylentiler yayılıyordu -Hermione, Ron'un gevşek konuşmalarından bunun her zaman böyle olduğunu biliyordu- ve Draco'nun hapis ve ev hapsinin ardından kendi kendine uyguladığı sürgünden sıyrılarak değişken bir siyasi oyuncu olarak ortaya çıktı.

Hermione ön kolundaki yanmayı gelmeye çalışarak, kayıtsızca mırıldandı. "Higgs'le olan şu nakliye sözleşmesi yüzünden mi?"

"Draco'nun iş ahlakı arzu edilecek çok şey bırakıyor ama hayır. Endişe verici olan kan üstünlüğü hareketine yeniden dahil olması. Bilinen bir uyanışçı olan Alastair Avery'nin yanı sıra diğer Ölüm Yiyenlerle bağlantılı Slytherinler. Büyük olasılıkla Lucius'un emri altında çalışıyor ama öyle dair işaretler beni endişelendiriyor." Bakan sandalyesinde arkasına yaslanmış, parmaklarını dikleştirmişti. "Draco genç ve disiplinsiz. Duygusal patlamalara eğilimli. Marcus Flint'le yaşadığı ve ne yazık ki sizin de tanık olduğunuz tartışmanın yanı sıra, bir başka eski Ölüm Yiyen'i -Vance Crabbe'i- şahsen sakatladığı söyleniyor. bilinmiyor."

Hermione, "Dirilişçi çevreler içinde şiddetli rekabetlere girdiğine inanıyorsunuz," dedi.

"Öyle görünüyor," dedi Shacklebolt. Sonra sertçe: "Senin önünde ne söyledi?"

Hermione hayal kırıklığını belli etmemek için kendini zor tuttu. Shacklebolt onunla evlendirdiği Ölüm Yiyen'in şimdi bir Ölüm Yiyen gibi davranmasına şaşırması mıydı? Bu onun için bir kazançtı, değil mi? Eğer Malfoy'u uygarlaştıramazsa, onu ihbar edebilirdi.

"Flint bana saldırdıktan sonra Flint'e yaptığı saldırıyı karısını savunmak olarak nitelendirdi. Bana Crabbe'in ev halkına hakaret ettiğini söyledi, ben de bunu beni kastettiği şeklinde anladım," dedi Hermione, kolunu kolundan ovuşturma dürtüsüne direnerek.

"Ölüm Yiyenlere karşı senin onurunu koruduğunu mu söylüyor?"
Shacklebolt homurdandı ve sonra ona alaycı bir yan gözle baktı. "Draco evin reisi olarak görevleri hakkında konuşmayı sever. Ama hayır, bunu yemem. Draco'nun Malfoylar daha büyük hırslar beslemeye devam ediyor. Ve kan saflığını yeniden canlandırmak isteyen bu yeni grupla Draco statü için savaşıyor-"

Hermione kolunun manşetini çekiştirerek, "Ki ben sadece ," dedi.

Shacklebolt bilgece başını salladı ve nefes verirken ağzında ince bir çizgi oluştu.

"Büyük olasılıkla bunlar hâlâ çözmeye çalıştığımız entrikalarla ilgili mevcut rekabetler. Malfoy'un büyük miktarlarda veritaserum ticareti yaptığına dair bir ihbar aldık. Belki de bununla bağlantılı olarak, Theodore Nott, bilinen bir iş ortağı, şehrin dört bir yanındaki karaborsa simsarlarının ve karanlık iksir ustalarının ofislerine girerken görüldü ve birçoğunu alevler içinde ya da elleri kanlı bir şekilde bıraktı."

Hermione gözlerini kırptırdı, Nott'un içten, kan lekeli gülümsemesini hatırladı. Malfoy Nott'u hazine avcılarının peşine mi göndermişti?

"Tekel kurmak olabilir. Kimse suç duyurusunda bulunmaz, malum sebeplerden dolayı."

Hermione başını salladı. Soruşturmaları rapor etmemişti çünkü her zaman tehditler ve söylentiler vardı ve Seherbaz Dairesi'nin gerçekten yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Malfoy ve kontrollü iksirler hakkında ne biliyorsun?" diye sordu Shacklebolt.

Boğazını temizledi. "Yasadışı olarak ürettiği şey zindandaki laboratuvarında olacak."

Shacklebolt onu inceledi, ifadesi anlaşılmazdı. "Bana söyleyeceklerinin hepsi bu mu?"

Hermione koltuğunda kıpırdandı. Savaş zamanında olsaydık, onun casusu olmaktan çekinmezdi. Ama savaş zamanı değildi, değil mi? Bu onun hayatıydı. Ve eğer savaşta olsaydık, belki de en başından beri plan hakkında bilgilendirilmiş olurdu. Belki de onun getirdiği istihbaratı dinlerdi.

Hermione bir omzunu silkti. "O sıkılmış, şımarık bir ahmak. Kuşları ve kelebekleri çağırmadığı zamanlarda ofisime gelir, şeker yer ve quidditch skorlarını okur. Bakanlığın çay ve tüy kalemlerinin kalitesinden şikayet ediyor. Halılarınızın ucuz ve mürekkebin çok ince olduğunu düşünüyor. Açıkçası ben kendi işime odaklanmış durumdayım. Kurtboğan iksiri önerisinin benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun ve yarın Wizengamot'a yapacağım sunum da yaklaşıyor; son zamanlarda tek düşündüğüm şey bu."

Shacklebolt kaşlarını çattı, onun gözlerine bakmadı. "Yarın, evet. Eminim her şey yolunda gidecektir, Hermione. Sihirbazlık alanındaki çalışmalarını biliyorsun.

Creatures her zaman benim desteğime sahiptir."

Hermione, Bakan'ın başına gelecekleri Wizengamot önündeki sunumunu hiç düşünmeden planladığını hemen anladı. Muhtemelen Malfoy'un tutuklanmasıyla ilgili acil bir duruşma lehine ertelenmesini bekliyordu. Muhtemelen o gece Malikâne'ye baskın yapmayı planlıyordu. Bir veritaserum zulası bile büyük olasılıkla ağır bir para cezasından biraz daha fazlasıyla sonuçlanacaktır. Hayır, Bakan Malikâne'de sorgulamayı tetikleyecek bir şey bulmak istiyordu -veritaserum sadece içeri girmenin yoluydu- ve Hermione'nin karanlık eserlerin ve saklandıkları yerlerin bir listesini olmasını umuyordu.

Ama karşılığında hiçbir söz vermiyordu. Evlilik sözleşmesini kanla imzalamıştı. Yasalar onu kocasıyla yaşamaya zorluyordu. Ve eğer Malfoy'un tehlikeli olduğunu düşünüyorsa, Malfoy Azkaban'dan tekrar çıktığında onu koruyacağına söz vermiyordu. Onu Bakanlık casusu olarak ödüllendireceğine söz vermiyordu. Onun uğrayan çalışmaları için maddi destek vaat etmiyordu. Bakanlık yeminini bozanlara bağı koparma sözü vermiyordu.

Ben senin tarafındayım, diye düşündü Hermione, Shacklebolt'a bakarak, ama sen benim tarafımda değilsin.

Shacklebolt onu iyi bir asker, teşekkür yerine bir nasihatle bir kenara atılabilecek yararlı bir araç olarak görüyordu. Ama Hermione kendisine ne kadar iyi, zeki ve güvenilir olduğunun söylenmesinden bıkmıştı, çünkü kendi fikirleri ve hırsları olan gerçek bir insan olduğunda akıl hocaları bundan rahatsız oluyordu. Herkes güçlü, yetenekli, sorumluluk sahibi bir cadıyı severdi, yeter ki onların işlerini yapmakla yetinsin.

Hermione acı ve hayal kırıklığının göğsünde fiziksel bir baskı gibi kalbini sertleştirdiğini hissetti. O anda, Nott karaborsa simsarlarını yerle bir ederken Malfoy'un şehirdeki her Ölüm Yiyen'in dilini kesip kesmemesi umurunda bile değildi.

Shacklebolt'a verecek başka bir şeyi olmadığını söylemişti. Malikâneye geri dönmüş ve Malfoy'a baskını anlatmıştı. Malfoy'un kontrolünü kaybetmesine ve Bakanlığın veremeyeceği türden sözler verirken kendisini raflara doğru becermesine izin vermişti.

Senden vazgeçmeyeceğim.

Senin için iyi olmak istiyorum.

Beni kullan.

Ve şimdi karanlıkta o yeşil koltukta oturmuş, kafasında yapacağı sunumun provasını yapıyordu. Çünkü Robards, hiç istemediği ve artık ömür boyu bağlı olduğu kocasını tutuklamak için yeterli delil bulamadıktan sonra, yarın -bugün geç saatlerde- sunumunu yapacaktı.

Hermione şafak vakti uyandı, oturma odasının kurşunlu pencerelerinden içeri süzülen zayıf güneş ışığı. Sıcaktı, boynu ağrıyordu, kolundaki yara izi çatırdıyor ve yanıyordu. Birisi konuşuyordu. Birinin kalbi atıyordu-

Başı Malfoy'un göğsündeydi, kolu sırtına dolanmış, ona yaslanmış uyurken onu tutuyordu.

Oh, Godric.

Auror'lar odadaydı, Robards da odadaydı. O Malfoy'a hitap ediyordu, Malfoy ise lanet olası bir Lordu gibi koltuğunda oturmuş, cadısı kolunun altına girmiş, eli de onun kalçasındaydı.

"Anlıyorum," dedi Robards'ın az önce söylediklerine karşılık olarak, sanki Robards Malfoy'un emrettiği bir raporu getiren bir astıymış gibi.

Kalp atışlarının , nefes alış verişlerinin değiştiğini hissetmiş olmalıydı. "Sevgilim," sesi ona doğru alçaldı, "Robards ve ekibi işlerini bitirmek üzereler."

Hermione derin bir nefes aldı ve gözlerini kırıştırtarak doğruldu-Merlin, bunu yaparken ağırbaşlı görünmenin bir yolu var mıydı? Adamın kolu hâlâ Hermione'ye sarılıydı; elini Hermione'nin kalçasından çekmedi. Bu onu ona yaslanmaya zorladı. Fazla rahat görünüyorlardı: Bir kadın, on iki saat önce ona karşı nefes nefese kalmış ve titremiş olan adamın üzerine örtülmüştü. Bir Ölüm Yiyen'in karısı, Karanlık İşaret'i yanına bastırılmış halde uyuyabiliyordu.

"Bayan Malfoy," dedi Robards, "yakında odalarınıza dönebileceksiniz."

"Ofis," dedi Hermione, anlamsızca, sanki düzeltilmesi önemliymiş gibi. "Ben erken gidiyorum."

"Karım bu sabah Wizengamot'a hitap edecek," dedi Malfoy kibirli bir ifadeyle, sonunda kolunu geri çekerek dikleşti, eli gövdesindeydi, devasa elmas ve safir yüzük sergileniyordu. Gömleğinin ince kumaşından sectumsempra yara izlerinin kabarık çizgilerini hissedebiliyordu. Yüzüklü parmaklarını kanepenin koluna vurdu. "Kendisi önemli bir yasanın Bakanlıktaki sponsoru. Bu yüzden. Bu vahşi kaz kovalamacasını ne kadar çabuk o kadar iyi olur."

Hermione, Robards'ın yüzündeki ekşi ifadeyi ve Malfoy'un yüzündeki sert bakışı görmek için saçlarını gözlerinden silkeledi. Malfoy ona sertçe baktı, sonra uzanıp şakağındaki bir tutamı düzeltti, yüz ifadesi Solgun gözleri kızın yüzünde gezinirken ciddiye; bir koca endişesi gösteriyordu. Tekrar Baş Seherbaza döndü. "Umarım kimse onu etkilememiştir.

Bayan Malfoy'un işine müdahale etmek amacıyla bu soruşturmanın zamanlamasını değiştirdi."

"Bay Malfoy, sizi temin ederim ki bu asılsız ve hoş karşılanmayan bir suçlama," diye bağırdı Robards. Uzun bir gecenin ardından uyanık ve sinirli görünüyordu.

"Ve sizi temin ederim ki Malfoy Hanesi başkalarının siyasi entrikalarında hedef olmaya alışkındır," dedi Malfoy açık bir düşmanlıkla, sanki kendisi de yolsuzluklarıyla ünlü bir siyasi hanedanın parçası değildi.

Hermione o anda Harry ve Ron'la konuşuyor olsaydı, Malfoy'un aynı anda hem zorbayı hem de kurbanı oynama konusundaki yenilmez yeteneğine gülerlerdi.

Malfoy, "Senin için iyi olmak istiyorum," diye mırıldanarak onu kitaplara yasladı ve külotunu kenara itti. Fısıldayarak, "Ona benim Evcil hayvanın mı?" diye sorarken onu ısırıldı. Evet, Malfoy ısırılan bir evcil hayvandı.

"Bu kadar yeter, Malfoy."

Malfoy'un başı döndü, ağzı cevap verecekmiş gibi açıldı. Sonra kımıldamadan durdu ve sıırıttı. "Evet, hanımefendi," dedi, dudaklarını ayırarak kızın ağzına baktı. Robards'a döndü, yüzünde kendini beğenmiş bir memnuniyet ifadesi vardı.

Hermione ona baktığını fark etti -hâlâ çok yakındaydı- ve başını çevirdiğinde kadın aurorların bakıştıklarını gördü.

"Pekâlâ," dedi Robards, ikisiyle de işi bitmiş gibi görünüyordu. Sonra esasının ucunu boğazına bastırarak güçlendirilmiş sesini Malikâne'nin dört bir yanına gönderdi. "Pekâlâ, takım. Toparlanın ve on dakika içinde dışarıda olun."

Elini iç cebine attı. "Asalarınız," dedi, asalarla birlikte elini uzatarak ve Hermione kalbinin yerinden fırlamasına engel olamadı.

Kız onu çalışma odasında dizlerinin üzerinde bıraktıktan sonra iki kez otuz bir çekmişti. Onu tekrar parmaklarından yalamak için sabırsızlanıyordu. Elinin üzerinde kıvranırken çıkardığı sesler -Salazar, onun inlemesini ve sikinin üzerinde kıvranmasını istiyordu. Kendini onun içine sokmak istiyordu. Onu yemek istiyordu.

Eli saçlarında, başını geriye doğru çekiyor-Evet, *evet, bana bak. Dikkatini bana ver. yak.* Kendini yumrukluyordu şimdi, yine hatırlıyordu. Ona bağıırıyordu -*beni küçümseme, beni bir kenara atma, benden kurtulamazsın-* ve kadın onu içine çekerken gözleri büyüyordu. Onu uyarmıştı, ondan kurtulmak istemiyordu. Ondandır nefret ediyordu ama henüz onunla işi bitmemişti. Eli adamın kolunu sıkıyor, adam onu bir hayvan gibi mıncıklarken kalçaları adama doğru itiliyordu. Ondandır nefret ediyordu ama onun kendisi için yaptıklarını seviyordu. Klitorisinin üzerindeki elini, parmaklarını seviyordu. Adam zevkle mırıldanıyor, elini daha da sıkıyordu.

Kitapçıyı da seviyordu. Oyun oynuyordu, itiraf reddediyordu ama o biliyordu. Kitabın üzerinde onun adının olması bile onu mahvetmeye yetmeyecekti. Yakında fark etmeyi bırakacaktı. Bunu kabul edecek, beklemeye başlayacaktı. O istedi kendi mühür yüzüğünü yaptırdı. Onu taktığını, sözleşmelerini hiç düşünmeden onunla görmek istiyordu. Kucağında, masasının arkasında. Sert siki kadının içindeydi, kadın çalışırken yavaşça içine giriyordu. Onun Elleri kalçalarında, klitorisinde geziniyor, görevden uzaklaştığında göğüs ucunu sertçe . Titredi, kendini daha hızlı okşadı.

Bu kadar yeter, Malfoy.

Kızın onu fazla görmezden gelememesi, ne yaptığını umursamıyormuş gibi davranmaktan hoşuna gidiyordu.

Merlin, Shacklebolt'un yüzündeki ifade, Robards'ın yüzündeki ifade, ona patronluk tasladığında ve o da bunu kabul ettiğinde. Ona bu şekilde sahip çıkmaması gerekiyordu. Bundan zevk almaması gerekiyordu.

Nefes nefese bir kahkaha atıyordu, bunu hatırlıyordu, sikini kavrayışından aldığı zevk göğsünden yayılan öfkeli bir sıcaklıkla karışıyordu. Ona bir emir verirdi ve o da sırtırdı ve bir kısmı onun kendisiyle oynadığını ve kızın bunu göremeyecek kadar saf olduğunu düşünürdü. Ama daha büyük bir kısmı öyle olmadığından korkuyordu. *Ve o kadar rahatsız olmuşlardı* , gülmekten kendilerini alamıyorlardı. İstedikleri değildi, değil mi? Ona kaba davrandığında, kolunu çekiştirdiğinde ve onunla alay ettiğinde, hepsinin yüzünde küçük şirret bakışlar belirdi ama müdahale etmediler. Oh, hayır-bu iyiydi.

Ama onun üzerinde kontrol sahibi olması, hayır, bu onları rahatsız ediyordu. Kontrol istiyorlardı. Adamın onunla, onun da adamla dövüşmesini, ikisinin de dikkatinin dağılmasını, zayıflamasını istiyorlardı. Onun sihrini, parasını, şiddetini kendi iradesine göre şekillendirebilecek güce sahip olması fikrinden hoşlanmadılar. Ona bir *silah* vermek .

Bakanlık avlusunun ortasında onun için dizlerinin üzerine çökerse, bu onları Shacklebolt'la düello yapmasından daha çok korkuturdu. Ona ne yapmasını söyleyeceğini bilmiyorlardı. Onun kulağına ne fısıldadığını bilmiyorlardı. İçlerinden hangisinin kontrolü ele alacağını asla bilemezse, başkası nasıl bilebilirdi ki?

çıkması, ellerini yaralı vücuduna koyması, yüzünü yaklaştırması, saçlarının etrafına dolanması, kendisi dışındaki her şeyi engellemesi, dudaklarının kulağına değmesi, sesinin fısıldaması, "Benim için sürüneceksin, değil ?"

Karnına boşaldı.

Yatağında uzanmış, nefes nefese kalmıştı. Temizlenmesi gerekiyordu. Pip'e elflerin Theo ve Pansy'nin temizlemediği kaçak malları şatodan geri gelebileceklerini söylemesi gerekiyordu. Theo'yu kontrol etmesi gerekiyordu.

İlk olarak, Wizengamot'un bazı üyelerine Azkaban'da olmadığını hatırlatmak zorunda

---

Hermione odanın ortasına yakın bir yerdeydi, sadece Bakanlığın berbat kafeteryasından aldığı kuru bir kruvasan ve ofisindeki makineden aldığı çok fazla kahveyle güçlenmişti. Az uyumuş ve aşırı adrenalize olmuştu - dünya biraz fazla aydınlık, kafatası biraz fazla sıkıydı - ama hiçbir şey onu üzerinde çok çalıştığı bu önlemi sunmaktan alıkoyamazdı. Shacklebolt henüz onu ziyaret etmemişti - onu görmeyi pek istemiyordu. Harry ve Ron da İşleriyle meşgul olduklarını biliyordu. Şimdi kendi işini yapacaktı.

"Ne yapıyor-"

"Özgür mü? Duymuştum-"

"Onlar-"

Malfoy buradaydı.

Yukarı baktı. Adam siyahlar içindeydi -taş duvarlar ve banklar kadar siyah-saçları ve yüzükleri ışıkta parlıyordu, yüzü sert açılar içindeydi. sivri çenesiyle, galerinin ön sırasındaki koltuğuna doğru ilerlerken toplanan basın mensuplarına ve izleyicilere burnunun ucuyla baktı. Saklamak için hiçbir çaba göstermediğı Azkaban dövmesi, beyaz teninde çok belirgindi.

Burada bir kafese kapatıldığından beri bu odalara geri dönmüş müydü? Hiç sanmıyordu.

Adamın geçmesini izledi, bir sürü insan fısıldaşıp bakışlarını kaçıırken, bazıları açıkça bakarken yüzü bomboştı.

Sonra bakışları onunkileri buldu ve çenesi düştü, solgun gözleri onunkilere dikildi, ağzında, köprücük kemiğindeki safir kolyede gezindi. Dudaklarını yaladı. Hermione derin bir nefes aldı ve kaçırdı. Ensesi karıncalanıyor, kolundaki yara izi alev alev yanıyordu. Çıkaramadığı siyah yüzük sanki cevap vermiş gibi ışıkta parlıyordu.

Francesco kâğıtlarıyla buradaydı; bir güvenlik battaniyesi. Hazırlıklıydı; onlara ihtiyacı olmayacaktı. Ona teşekkür etti ve aceleyle Malfoy'un arkasında, görüş alanının dışında bir koltuk bulmaya çalıştı. Malfoy onu görmezden geldi ve yüzünde eleştirel bir ifadeyle Wizengamot üyelerini taradı.

Sonra duruşma başladı ve teklifi sundu, soruları savuşturdu - hazırlıklıydı, hızlı geçti. Oturduktan sonra iyi iş çıkardığını düşündü. Ama konuşması hiçbir fikri değiştirmeyecekti, değil mi? Oylar ideolojik çizgiler doğrultusunda verilecek, siyasi ittifaklar ve ticari çıkarlar tarafından etkilenecek, kararlar o ağzını açmadan çok önce alınacaktı. Ve yaptığı iyi işe rağmen destek bulabileceğinden emin değildi.

Embesil meslektaşlarınız başarılı oldular çünkü nasıl sırt kaşıyacaklarını biliyorlar. Oyları sayması gerekirdi, çarpı işaretlerini değil. O zaman önerdiğin hiçbir şeyi geçirmezler ve hiçbir şey olmaz. Geçmedikten sonra tüm bu sıkı çalışmasının anlamı neydi? İyi bir mücadele vermesinin Greyback'ın çocuk kurbanlarına bir faydası olmadı.

Avery hayır diyerek oylamayı başlatırken Hermione Malfoy'a baktı. Malfoy başını eğdi, elindeki küçük parşömen parçasına bir not düşerken yüzünde kararlı, işine bağlı bir ifade vardı.

Burke'den beklenmedik bir evet. Birkaç kararsız onun geçti. Higgs, utanmadan. Sahip olduğunu bildiği bazı oylar. Malfoy, Nott ve Parkinson temsilcileri - kendi küçük bloğu. Rowle ve Travers lehte oy verince şaşkınlık mırıltıları yükseldi. Malfoy şaşırılmış görünmüyordu. Adamlara sıkılmış bir kayıtsızlıkla baktı. Ama Hermione, Higgs ve Burke'ün ona baktığını gördü ve çok geçmeden diğerleri de baktı. Hermione de onlarla birlikte Malfoy'un her hayır cevabını not edişini, gözlerini üyelerin yüzlerinde gezdirişini izledi. Göğsü sıkışmış, midesinde kahve ekşimişti.

Ve sonra Warrington az farkla evetlerin kazandığını ve Hermione'nin önerisinin edildiğini açıkladı. Hermione nefesini tutuyordu. Kalbi kafein, adrenalin ve çok az uyku yüzünden hızla çarpıyor, midesi bulanıyordu. Önergeyi destekleyenlerin alkışları, bir telaş basın bölümündeki hızlı alıntılar. Hermione refleks olarak bir kahkaha attı, fazla aydınlık odada fazla geniş gülümsüyordu. Az önce ne olmuştu?

Francesco dirseğinin dibindeydi, evraklarını taşımak için can atıyor, onu tebrik ediyordu.

Hermione başını kaldırdı ve Malfoy'un gri gözleriyle karşılaştı. Kaşları neredeyse belli belirsiz kalktı ve sonra o mağrur ifade geri geldi. Ayağa kalkıp dönerken Lucius'a benziyordu, arabası bir şekilde hem durgun hem de gerilim doluydu, odadan çıkmak için ilerliyordu. Hermione'nin sırtı ve göğsü karıncalanıyor, uğulduyor, ensesi diken diken oluyordu.

Sonra geniş koridordaydı, bir basın ordusu ona yaklaşıyordu, diğer Bakanlık çalışanları onu omzundan alkışlamak ve elini sıkmak için duruyordu.

"Başardın!" dedi Patil, yüzünde gerçek bir gülümsemeyle.

"Padma, burada olduğun için teşekkür ederim!" Bu olayda hiçbir çıkarı olmayan eski sınıf arkadaşının onu desteklemeye geldiği düşüncesi Hermione'yi sıcak bir duyguya boğdu.

Padma ona sarıldı ve Hermione diğer kadını sıkarken gözlerini kapattı. Bakanlık'ta arkadaşları vardı. Buradaki işini seviyordu.

Geri çekilip gözlerini açtı ve Malfoy'un etrafını saran kalabalıktan uzaklaşıp koridorda hızlı adımlarla yürürken platin saçlarının belirgin parıltısını gördü.

Buradaki işi bitti, diye düşündü Hermione.

Yine nefesini tutuyordu.

"Hermione! Hermione!"

"Bayan Malfoy!" diye seslendi Skeeter'ın yardımcılarında biri olan *Prophet* muhabiri. "Bakanlığın, kocanızın yasadışı karanlık sanatlarla uğraştığına dair kanıtlar elde etmesinin ardından bu sabah erken saatlerde evinize baskın düzenlendiğine dair haberler hakkında bize ne söyleyebilirsiniz?"

"Draco Malfoy hakkında bir yorumum yok," dedi Hermione. "Wizengamot itirazımı reddettikten sonra Bakanlığın beni isteğim dışında onunla evlenmeye zorladığını hatırlatırım. Birbirimize duyduğumuz antipati çok iyi belgelenmiştir. Hiçbir şey değişmedi."

Draco, Theo'yla Knockturn Sokağı'ndaki çay evinde tanıştı. Theo bilinen biriydi. Onunla Bakanlığa yeni bir bilgi vermiyordu. Ama Knockturn'daki herkese baskının başarısız olduğunu bildiriyordu.
-Sorgulanmak için bile tutulmamıştı.

Draco çenesi dik, yüzü kapalı bir şekilde dar alana girdi ve loş odadaki herkesin onun arkadaki küçük masaya doğru yürüdüğünü görmesine izin verdi,
Theo'nun tüvit ve kaşmir giysiler içinde, bir muggle kelebek bıçağını açıp kapatarak beklediği yer.

Draco yanındaki sandalyeye otururken Theo selamlamak için kaldırdı.
"Granger teklifini kabul ettirebildi mi?"

"Öyle," dedi Draco. "Bir sorun mu var?"

"Hayır. Bitki Kralı'nın yeni oyuncakları var." Bıçak Theo'nun parmaklarının etrafında dönüyor, kabzasına girip çıkıyordu. "Malikâneye kimsenin gelmemesini tercih ."

Draco Nott Malikânesi'ne gitmek istemiyordu. Son derece karanlık bir yerdi ve şu anki bakımsızlık durumu tahmin edilemezdi. Draco, Theo'nun orada sahip olduğu her şeyi hatırlayacağına ya da daha kötüsü, orada *tam olarak* ne olduğunu bilmeyeceğine güvenmiyordu.

"Katılıyorum," dedi Draco, kendi çay fincanını çağırıp Theo'nun dokunmadığı demlikten doldururken. "Ne duyuyorsun?"

Theo odayı tarayarak, "Dinle dostum, bence ihbarın arkasında Flint vardı," dedi.

Draco ona sertçe baktı. "Sen ."

"Etrafta sorup soruşturduğuna dair söylentiler var. Sanırım bu kara borsa simsarları Fwoopers gibi şarkı söylüyorlar. Onlara en ufak bir şekilde yaslanırsanız, sizi de işin içine katmaya çalışırlar."

"Mantıklı," dedi Draco şekeri karıştırırken.

"Bir dahaki sefere veritaserum satmam ya da cadı parçaları almam gerektiğinde kimi kullanmayacağımı biliyorum diyelim. Potioneer'lar da daha iyi değil. Leech'in listesindeki büyücülerin çoğu küçük oyuncular ama yarısı Alastair Avery ve dirilişçi dostlarını satıyor-"

"Neden doğrudan bana sormadı ki?" Draco Theo'ya baktı.

"Belki de-"

"Ama onun istediği kadar anlayışlı değildim-"

"Ya da her birinize makul bir inkâr edilebilirlik katmanı veriyordu. Sahip olmadığınız bir anıyı eleğe veremezsiniz."

"Düşünceli," dedi Draco başını sallayarak. "Gerçi numarasının çoğunun Arjantin'de olduğunu sanıyordum. Ona oradan mı odaklanmışlar?"

Theo başını salladı. "Buraya bir tür yeniden dirilişçi toplantısının geleceğini duyuyorum. Büyük bir işe alım hamlesi."

Draco homurdandı. "Avery cidden onun bir sonraki Karanlık Lord olacağını mı düşünüyor?"

Theo'nun ifadesi çekingendi. "Hâlâ burnu olduğu için bu iş için biraz abartılı giyinmiş. Ama Altın Üçlü'nün herhangi bir üyesini parçalara ayırırsa, bir öncekinin fevkalade başarısız olduğu bir işi başarmış olur."

"Flint'in de bu grubun bir parçası olduğuna şüphe yok."

"Hiç şüphesiz," diye onayladı Theo.

"Beni yolundan çekip intikamını almaya çalışıyor." Draco çayından bir yudum aldı ve yüzünü buruşturdu. Knockturn'de ne işi vardı?

"Ya da Bakanlık sizi rahatsız ettiğinde sadakatinizin nerede yattığını hatırlatır." Theo omuz silkti. "Eminim Flint bir baskından kurtulmanın yolunu bulabileceğini biliyordur."

"Oh, bana hatırlattılar," dedi Draco küçümseyerek.

Theo bıçağı açıp kapatarak sıırtmaya başladı.

Draco onları izlemekte olan çay evi müşterilerinin Theo'nun gülümsemesini görünce hızla uzaklaştıklarını gördü. Sonra o da gülümsedi ve gülmeye başladı.

Hermione Francesco'yu Leaky'de erken bir kutlama yemeğine götürdü ve onun yardımını olmadan bunu başaramayacağını söyledi. Francesco onun özel çalışanıydı ama devlet işinin tüm sıkıcılığına rağmen bir getirisi olduğunu öğrenmesini istiyordu. Dünyayı daha iyi bir yer haline getirmeye çalışmak buna değerdı. Neşeli ve hevesliydi ve Malfoy'un onun gibi olmamasından memnundu. onu korkutmak için orada. (Malfoy'la bir konuşma daha yapması gerekecekti.)

Ama devlet işleri hakkında ne öğreniyordu ve Malfoy başka kimlerin gözünü korkutuyordu?

Ron, Malfoy'u öldürmenin bir kayıp olacağını söylediğinde alay etmişti ama onun hakkında haklıydı. Zekiydi. Gözlemciydi. Analitik. Yaratıcıydı. Her şeyi hatırlardı. İsteddiği zaman ondan daha iyi bir bağlantı kurabiliyordu. Son derece sinir bozucu olsa bile onunla çalışmaktan (ugh) keyif alıyordu. Ona meydan okuyor, argümanlarını gerekçelendirmeye zorluyor, başka açılardan bakmasını sağlıyor, görmediği sonuçlar çıkarıyordu - (elbette) her zaman yanılıyor olsa bile. Ayrıca (bunu yüzüne karşı itiraf etmezdi) ve bazen gizlice doldurulmuş oyuncaklar konusunda onunla aynı fikirdeydi. Bakanlıktaki gömlekler. Aslında, her zaman tam olarak aynı fikirde değillerdi.

romanlar ve ofis içi politikalar hakkında kavga ediyordu. Hakaretleri ve şikayetleri giderek daha çok iltifat gibi geliyordu.

"Oh ho-Boot, peri azaltma çabalarını azaltmanızı önermeye cüret ediyor. yazdığı kalitesiz not. Neyi serbest bıraktığı hakkında hiçbir fikri yok. Onu parçalara ayıracaksın, sevgilim."

"Bu Konuşulamayanlar'ın daha fazla ayrıntı istemesi çok küçümseyici. Kütüphanede terör estirdiğinizi bilmiyorlar mı? Hayır, Bakanlık'ınki sizin için yetersiz, Malikane'ninkini kullanın."

"Finch-Fletchley'den gelen bu yasa taslağı anlatılamayacak kadar aptalca. Senin gibi bir cadı nasıl olur da bu aptallarla aynı havayı soluyabilir? Sadece incendio."

Kurtboğan iksiri önerisi, yaptığı çalışma sayesinde daha iyiydi. Bir yandan da sadece onu kızdırmak için ofisini ziyaret ediyormuş gibi davranıyordu. Ve şimdi sadece ofisinin *dışında* yaptığı iş yüzünden geçmiş gibi görünüyordu.

Kalçasındaki tescilli elini, saçlarını geriye doğru düzeltmek için uzanışını hatırladı. *Girişimlerini kabul ettiremeyen evlenmeyeceğim.*

Godric, tam bir ahmaktı.

"Godric, o ahmak Azkaban'a geri mi döndü?"

Hermione arkasını döndüğünde tanıdık bir kızılın masasına yaklaştığını gördü.

"Helga'nın hörgüçleri, Ginny Potter mı o?" diye fısıldadı Francesco.

Hermione kuru bir sesle, "Sana bir imza alacağız," dedi. Harpies eşofmanlı genç kadına döndü. "Hayır, Ginny, kocan kocamı tutuklamadı."

"Ginny yüzünü buruşturarak, söyleyince çok kötü oldu, değil mi?" dedi.

Hermione Ginny'ye Francesco için bir imza attırdı ve öğleden sonra ona izin verdi. Ginny karşısındaki koltuğa oturmadan önce bile iş gününün geri kalanının boş geçeceğini söyleyebiliyordu.

"Seni benimle konuşman için Harry mi gönderdi?" diye sordu Ginny'ye, ne cevap duymak istediğinden emin değildi.

"Ne? Godric, hayır. Ama sana rastladığıma sevindim," dedi Ginny, parmağını limonata bardağının kenarında dalgınca gezdirirken sıkıntılı görünüyordu.
"Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim. Sadece Harry ya da Ron'un beni uyarmadığına inanamıyorum."

"Yapma Hermione, baskınlarda son saniyeye kadar haberleri olmuyor, Bakanlık sızıntılardan çok korkuyor. Ben bile Harry'nin nereye gittiğini bu sabaha kadar öğrenemedim."

"Ama Malfoy'u araştırdıklarını biliyor olmalıydı-"

"Malfoy'u ne zaman araştırmıyorlar?" dedi Ginny kaşlarını kaldırarak. "O büyücü çok karanlık biri, Hermione. Bak, onunla şakalaştığımı biliyorum, ama sanırım artık sadece evinde saklanan zengin bir herif olduğunu sanıyordum-"

Hermione kendi kaşlarını kaldırdı.

"Sen eşleştğinde onu yıllardır kimse görmemişti! Sadece bir dangalak olmaya geri döndüğünü sanıyordum-"

Hermione ağzını açtı-

"Flint'e hava atıyor, sonra da kitapçıya gidiyor çünkü sana karşı bir şeyler hissediyor." Ginny başını salladı. "Ama şimdi Harry o topuz Avery'yle kanka olduğunu söylüyor ve Knockturn'dan çılgın söylentiler geliyor. Sadece Bana anlattığın şeyler-Merlin, Vance Crabbe'nin *dili*?"

"İki ay önce bana sakatlamanın onun sevgi dili olduğunu söylemiştin!" diye haykırdı Hermione.

"Bu, Bakanlık balolarında sana rol yapmadan önceydi!"

"Sana onun deli olduğunu söyledim, sen de *ona bir şans ver dedin!*"

"Hâlâ saf olabileceğini düşünmemiştim, sana öyle bir bakıyor ki! Ve o albino gelincik tarzında fit biri." Küçümseyici bir el salladı. "Ama Harry üstünlükçüler için veritaserum hazırladığını düşündüklerini söylüyor-"

Hayır, bunu sadece mafyaya satıyor, diye düşündü Hermione, iç çekerek.

"-ve kim bilir başka neler. Ve eğer bir şey bulsalardı-"

"O zaman Robards beni de suçlamaya karar verdiğinde bu sabah Wizengamot'un karşısına bir kafes içinde çıkabilirdim!"

"Ne? Hayır!" Ginny alay etti. "Kimse senin *Malfoy*'un yaptığı şeylerle bir ilgin olduğuna inanmaz."

"Ginny, ben Malikânenin Leydisiyim! Mülkün gerçek sahibi benken, kontrollü iksirlerin ya da karanlık eserlerin benim olmadığını nasıl kanıtlayabilirim?"

arıyorlar mı? Herkes onların Malfoy'un olduğunu bilebilir, ama eğer Wizengamot benim peşime düşmeye karar verirse-"

"Wizengamot neden senin peşine düşsün ki?"

Şerefsiz kocası onun adına üyelerini korkutmaya çalıştığı ve onlar da intikam almak istedikleri için mi? Yoksa şantaj planları bunu engeller miydi? Hermione bilmiyordu! Malfoy'un onun arkasından *neler* çevirdiğini bilmiyordu. Tek bildiği, Shacklebolt'un ofisinde otururken bir taraf seçmesi gerektiği idi ve Shacklebolt'un tarafını seçmemişti. Ginny Hermione'nin Malfoy'u uyararak boşa kürek çektiği kocası ve kardeşinin tarafındaydı ama Hermione onların *değildi*. Sadece onlara Malfoy'un yasadışı iksirlerini ispiyonlamadığını söylemek istemiyordu çünkü ve o yasadışı iksirler, bazı Ölüm Yiyenler'e şantaj yaparak, çalışma odasının raflarında kendisini parmaklamasına izin verdikten hemen sonra onun tedbirine oy vermelerine yardımcı olmuş olabilir. *Godric, o neydi?* Ne yaptığını? "Benden hep nefret ettiler."

"Shacklebolt devreye girecekti!"

"Maça itiraz ettiğimde devreye girmedi! Malfoy'la evli olmamın sebebi o!"

"O zaman veritaserum talep edebilirsin!"

"Wizengamot'un üzerimde veritaserum kullanmasına izin vermiyorum," dedi gözlerini dikerek.

Ginny bardağına bakarak, ", , " dedi. Başını kaldırıp baktı. "Ne yani, şimdi de Malfoy'un insan kalkanı mı oldun?"

Hermione içini çekti. "Sanırım bu yüzden beni tüm kasalara ve holdinglere ekledi."

Ginny yüzünü buruşturdu.

Ama aurorlar geldiğinde, onu koruyan kişi o olmuştu.

Malfoy karşı ağırlaştı, dişleri boynunda, eli göğsünü kavırıyordu. "Kontrolü eline almalısın, aşkım. Kurbanı oynamayı bırak."

Ginny'ye Bakanlığa dönmesi gerektiğini söyledi.

Draco çalışma odasındaki kanepeye uzanmış, çoraplı ayaklarını önündeki alçak masanın üzerine koymuş, turuncu iblis de karnının üzerinde duruyordu.

"Benim aksime, canavar, hanımımız hayatta kaldığını öğrenince çok sevinecek," diye mırıldandı Draco, hayvanın başını okşayarak.

İğrenç şey miyavladı ve Draco onu bir parça daha yaban domuzuyla besledi. Elfler Malikâne topraklarında avlanmayı severdi; onları bazen uçarken görürdü.

"Neden benim için hiçbir auror öldürmedin?" diye mırıldandı Draco. "Bunu yapabileceğini biliyorum."

Parmaklarını uzattı, böylece hayvan onları kaşınan diliyle temizleyecekti. Pençelerini çıkarmış, yüksek sesle mırıldanıyordu.

"mi tutuyorsun? Tıpkı onun gibi mi?"

Düz yüzlü canavar ısırmaya başladı, keskin dişleri acı çok fazla olana kadar hoşuna gitti.

"Evet, tıpkı onun gibi."

Ateş yeşil renkte parladı ve Pansy ellerini kaldırarak dışarı çıktı. Manolosu taş ocağın üzerinde tıkırdadı.

"Ateş etmeyin," diye . "Gittiler mi?"

Draco selamlamak için çenesini salladı. "Şafaktan hemen sonra."

Pansy kayıtsız yan masaya bırakıp yanındaki mindere çökerek, "Fena değil," dedi. Kareli McQueen eteğini düzeltti.

"Robards'ın yavru kedi bulamayınca
Hiçbir şey," dedi Draco, ona bakarak ve ikisi de kıs kıs güldüler. Bir an için
Hogwarts zindanlarının ortak salonuna geri döndüler, dışarıda gölün
yankılanıyordu.

"Belki Granger o kadar da kötü biri değildir," dedi Pansy, kadifeye
yaslanarak, ses tonu sahte bir hoşnutsuzlukla.

Draco kaşlarını kaldırdı. "Lafı açılmışken... düğün planlaması nasıl gidiyor?"

"Bu harika, Draco." Pansy mutlulukla içini çekti. "Narcissa bu tür şeylerde
çok zeki." Pansy hüzünlü bir gülümsemeyle Draco'ya bakarken onun kayıp
düğününden hiç söz etmedi. "Elbiselerim hakkında her şeyi duymak ister
misin?"

"Hayır."

"Düğün için modern geleneksel, resepsiyon için *ise mini elbise* düşünüyorum-"

"Düşünüyorum da," dedi Draco, "bunu şatoda yapmalısınız."

"Öyle mi?" dedi Pansy kaşlarını kaldırarak.

Draco hayvanı okşayarak kulaklarının etrafındaki tüylerle oynadı. "Annen Parkinson Malikanesi'nde değilse kaza yapma olasılığı daha düşüktür ve eminim Longbottom mülkünde çok fazla insanın dolaşmasını istemez."

Pansy başını eğdi, düşünüyordu.

"Ve aynı gün ülke dışında olmak hepimiz için iyi olabilir."

Pansy gülmeye başladı. "Ah," dedi kuru bir sesle.

"Longbottom'a buluşmak istediğimi söyle. Asa yok, baykuş yok."

"İzlenebilir bir şey yok, anladım." Başını çevirip Draco'nun ellerine baktı. Burnunu kırıştırdı. "O şeye gerçekten kapılmışsın."

"Saçmalama, Pans," diye alay ederek diz çökmüş iblisi bir parça daha domuzla besledi. "Belli ki biz ölümcül düşmanlarız."

Hermione, Malfoy'un raporlarını okurken çevik parmaklarıyla düğümleyip masasının üzerine bıraktığı bir avuç şeker paketini attı kuğu tüylerinden birini boş bir parşömen parçasına vurarak oturdu.

Ron ve Harry'yle birlikte savaşmak, sevgi ve inanca dayalı bir tür intihar anlaşmasıydı; ölme arzusu değil, bunun olabileceği, olması gerekebileceği gerçeğine teslim olmaktı. Onu ve Ron'u birlikte olmaya iten şey bunu başka biriyle deneyimlemektir ve bu gerçekliğin yoğunluğu - çılgınlığı - sona erdiğinde, günlük yaşamın yeni gerçekliğine uyum sağlamak zor (çok, çok zor) olmuştu. Ron hemen evlenip çocuk sahibi olmak, her fırsatta parti yapmak ve bir daha hiçbir şey için sorumluluk almamak istemişti ve bunu başaramamıştı.

çelişkinin farkına varmak bir yana, bile başaramadı. Hermione sadece başaracağını, başaracağını, başaracağını düşünmüştü ama Ron o üniversiteye giderken muggle dünyasında yaşamak istemiyordu ve o da Şaşırtıcı bir şekilde, üniversite arazisinde bulunmanın bile kendisini patlayacak ve herkesi kendisiyle birlikte götürcekmiş gibi hissettirdiğini fark etti. Çılgınca hareket etmiş ve sonunda bir kez daha yaptığı şeyi derinden önemsedini hissedebileceği bir yere gelene kadar metanetle hareket etmişti.

Ancak diğerlerinin, yaptığı şeyi derinden önemsemesinin onun için ne anlama geldiğini gerçekten anladıklarından emin değildi. Büyücülük dünyasının büyük bir kısmı için aile her şey demektir; ondan kaçmak, onu devam ettirmek, sadece onun içinde var olmak

arkadaşlarının hayatına anlam katıyordu. Ama Hermione'nin ailesi yoktu. Kendi elleriyle sildiği ailesinin intikamını alamazdı. Sadece kendisi vardı. Sadece yaptıkları vardı.

Ve onlar için biraz şaka gibiydi, değil mi? Kibirli Hermione ve onun evcil hayvan davaları, ne sıkıcı. Her ne olursa olsun, onun bu işi çözeceğine kesin gözüyle bakıyorlardı. Her zaman öyle değil miydi?

Onunla şakalaştığımı biliyorum. Ginny, Malfoy'la bu işi halledebileceğini düşünmüştü, çünkü Malfoy formdaydı ve onu becermek istiyordu. Harry ve Ron, Malfoy'u kendisinden o kadar bıktırabileceğini düşünmüşlerdi ki, Malfoy kaçmak için her şeyi yapardı. (Şerefe, dostlar.) Ama kaçmaya , değil mi? Ve şimdi onun gerçekte kim olduğunu hatırlatan küçük bir şey vardı ve Ginny onu ciddiye almasını istiyordu. Ama o baykuş uçup gitmişti.

Barda Hermione'nin kolunu kaldırıp Ginny'ye yara izini göstermesi, tam da herkes Draco Malfoy'u ele verme zamanının geldiğine karar vermişken nasıl olup da bir şekilde onun tarafına geçtiğini açıklaması gereken bir an vardı. Ama Hermione bunu yapmamıştı. Belki de Aşırı adrenalize olmuş, az uyumuş ve nasıl oy vereceklerine çoktan karar vermiş insanlara sunum yapmaktan yorulmuştu. Ya da belki de yapmayacağı bir şey olduğunda mantığını dinlemek istemeyen biriydi. herkes istedi.

İstediginizi elde etmenize engel olmasına izin vermeyin.

Hermione kuğu tüyünü parşömen parçasına vurdu ve ne istediğini ve Shacklebolt'a mı yoksa

Harry ya da Ron ya da Ginny ya da Malfoy ya da Wizengamot ya da Bakanlık ya da herhangi biri onun yoluna çıktı.

Üzgün değilim, diye düşündü. Üzgün değilim. Üzgün değilim. Üzgün değilim. Üzgün değilim.

Bölüm Sonu Notları

CW: Umarım parmak sikişini seviyorsunuzdur çünkü bir patlama ile başlıyoruz.

CW: Şüpheli rıza

□ □ □ Tavsiye eden herkese çok teşekkür ederim

Yeni okuyuculara KANLI, İĞRENÇ VE ŞEHVETLİ □ □ □

Bölüm 12

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

PERŞEMBE, 25 EYLÜL 2003

Hermione çalışma odasında hafif bir akşam yemeği yedi - yakında dövüşmeyi bekliyordu ve bunu kan şekeri düşerken yapmayacaktı - ve orada NBM imzalı kırtasiye kağıdında bulduğu notu okudu: Narcissa kurtboğan iksiri teklifini kabul ettiği için onu tebrik ediyordu. Malfoy'dan ya da Malikâne baskınından hiç bahsetmiyor, sadece bu önlemin sayısız çocuk için iyi olacağından söz ediyordu. Narcissa mükemmel bir politikacı olabilirdi.

Sonra Hermoine ellerini yıkadı, dişlerini temizledi ve Malfoy'u aramaya gitti.

Onu ortak oturma odalarında buldu, kendisini beklediğini saklamak için pek bir şey yapmıyordu. yerde kaldı ama elindeki kitabı bir kenara fırlattı, sol elindeki pırlantalar ışığı yakaladı. Hâlâ elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla ona doğru yürüdü. Nezaketle uğraşmadı.

"Wizengamot'un kaç üyesine şantaj yapıyorsun?"

"Altı," dedi Malfoy, koltuktan ona bakarak, vücudu ona açık, elleri hafifçe kalçalarının üzerinde duruyordu.

"Ayrıntıları istiyorum," dedi Hermione. Adamın önünde, neredeyse ayaklarının arasında duruyordu, elleri kalçalarında. Elleri baktı - bileklerinin ince kemikleri, belirgin damarları ve eklemleri, uzun parmakları ve uzaklaştı. Haftalardır bu elleri izliyordu. şeker paketlerini bükme, origami vinçleri katlamak, salyangozları çağırmak-mühür yüzüklerini ona karşı hissetmeden önce.

Malfoy, "Ve tüm Seherbaz Departmanı gittiğine göre artık koğuşları yeniden düzenlemek istiyorum," dedi. Gergin görünüyordu ama onun üzerine gelmesini engellemek için hiçbir şey yapmadı. "Bana hâlâ kan borçlusun."

"Bir hafta içinde," dedi Hermione. "Koleksiyona başlamak üzereyim. Şimdi dökül bakalım."

"Karşılığında bir şey istiyorum."

"Elbette biliyorsun," dedi Hermione. İçini çekti, ama bunu bekliyordu. Kaşlarını kaldırdı.

Malfoy sert çıktı. "Malikânede hiçbir idari ya da sosyal görevin yok. Günlerini özgürce geçiriyorsun. Gecelerini istiyorum. Karımı yatağında istiyorum." Çenesi büküldü. "Her gece."

"Haftada bir gece."

"Her gece."

"Üç gece."

"*Her* gece."

"Dört gece."

"*Her gece*," diye homurdandı.

Hermione'nin kalp atışları . "Seninle seks yapmak zorunda değilim. Bu konuda zaten anlaşıştık."

"Ben *tecavüzcü* değilim," diye alay etti Malfoy. "Kendimi senin üzerinde zorlamayacağım-"

"Zaten var, çalışmada-"

"*Sakın* bu konuda yalan söylemeye kalkma," dedi öne doğru oturarak. "Kara büyü beni zar zor soktu bile. Ve *biliyorum ki sende* beni اساسız bırakacak yetenekler var.

yere."

Ona tutunurken kolundaki sert kasları hissedebiliyordu. Onu itmek yerine parmak içine soktu. Dudakları kadının şakağını okşarken adam *güzel* bir şeyler mırıldandı ve kadın adamın elini kendine doğru bastırdı, adamın parmakları hâlâ içindeydi.

"Peki," diye homurdandı, ensesinin arkası karıncalanmıştı.

"Azgın olduğun zaman beni kullanacaksın. Bana inat kendini inkâr etmeyi bırak." Arkasına yaslandı, suratı asıktı.

"*Peki.*" Sanki hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi, sanki az önce onu becereceğini kabul etmemiş gibi söyledi.

Nefesini içine çekti, çenesi sıkıştı. Bir açıklık görmüştü. "Bir varis istiyorum." Başını kaldırıp ona baktı, soluk gri gözleri onunkilere kilitlenmişti.

"Kariyerime odaklanmak için beş yıl." Hermione gözlerini kaçırmayı reddetti. "O zamana kadar sana avada etmemiş olursam, bunu düşüneceğim."

Malfoy'un gözleri eridi. Adam gözlerini kırıştırdı ve Hermione onun bu tavizi beklemediğini fark etti. Bu öğleden sonra ofisinde kendi on beş yıllık planını yazana kadar o bunu beklemiyordu.

"Çocuğun nasıl yetiştirileceğine ilişkin müzakerelere tabidir" diye ekledi.

Hiçbir şey fark etmedi. Gözleri Hermione'nin üzerinde geziniyor, öfkesi unutuluyor, yüzünde açgözlü bir ifade belirliyordu. Hermione bu olasılığın onun için gerçek olduğunu görebiliyordu. Draco Malfoy'dan bir çocuk sahibi olmak istiyor muydu? Buna beş yıl sonra karar verecekti. Şimdilik, istediği zaman çizelgesine uyuyordu: kariyer, çocuk, rütbe atlamak. Pansy Parkinson onun hakkında haklıydı.

"O zamana kadar," dedi, "bu konuda tek kelime daha etmeyeceğim. Rahatsız edilmek istemiyorum."

Başını salladı. "İyi olacağım," diye mırıldandı ve Hermione'nin sırtından aşağı bir ürperti indi.

Yüz ifadesi sertleşti. "Ama bu arada benim yardımımı kabul edeceksin. İkimiz de senin kariyerine odaklanacağız."

"Sadece," dedi Hermione, sesi aynı sertlikteydi, "eğer bana yaptığın her şeyi anlattırsan ve hedeflerin konusunda dürüst olursan."

"Bana asla inanmasanız da dürüst davrandım," dedi. "Benim sadakatim aileme. Bu artık seni de kapsıyor. Lucius ve ben bunu konuştuk. Malfoy Hanesi arkanda olacak." kaçırıldı, çenesi gergindi.

"Böylece Lucius'un kuklası olabilirim-"

"Hayır," diye tükürdü, yüzü acımasızca kıza dönerek. "Ailem beni yönetme hakkını kaybetti. *Daha yüksek ideallerim yok.* Karımı ve çocuğumu feda edeceğim bir dava yok. Sırf sana ait olduğum için sadık olacağım. Seni ilerleteceğim çünkü sen benim ilerlemem için varsın. Tek amacım bu. hedef."

Yine öfkeliydi, yüzünde daha derin bir acı parlıyordu.

Hermione ihtiyatla, "Tek istediğin de bu," dedi.

"Erişim istiyorum." Yutkundu. "Duygusal ilişkilere girmeyeceksin. Benimle konuşacaksın. İhtiyaçlarını benden saklamayacaksın. Seni tatmin etmem için bana şans vereceksin." Suratı asık görünüyordu. "Bana bir şans vereceksin. Sana karşı dürüst olacağım."

Hermione ona dikkatle bakarak, "Bana gerçeği söyleyeceksin," dedi, "ve ben de bunun gerçek olduğuna inanacağım." Bu onun için büyük bir tavizdi. Bir akrebe karşı yapılan bir hataydı. Ama aynı zamanda Malfoy'la sürekli paranoya dışında bir şey yaşayabilmesinin tek yoluydu. Bir deney olarak bunu deneyebilir miydi? "Seni bana yalan söylerken yakaladığım an gitti."

Başını salladı, yüzünde sabit bir ifade vardı.

"Shacklebolt, Flint ve Crabbe'nin sizin dirilişiler arasında statü mücadelesi vermenizle ilgili olduğunu düşünüyor-"

Homurdandı, başını başka yöne çevirirken neredeyse gözlerini devirecekti.

"Ölüm Yiyen bağları olan Slytherinleri ziyaret ederken görülmüşsün-"

"Her Slytherin'in Ölüm Yiyen'le bir bağı vardır. Bu suçlamalardan asla kurtulamayacağım-"

"Seherbaz Departmanı sizin üstünlükçüler için veritaserum ürettiğimize ve Nott'un da diğer tedarikçileri korkutmak için Knockturn'da olduğuna karar verdi-"

"Ama sen daha iyi biliyorsun," dedi, yüzü ona doğru eğikti.

"Ben daha iyi biliyorum," dedi, hareketsiz durup onu izlerken, göğsü ve sırtı uğuldamaya başlamıştı.

"Çünkü size karaborsada ne yaptığımla ilgili gerçeğı zaten söyledim." Bakışları tereddütsüzdü.

"Ve ben sana inanıyorum," dedi. Sığ nefes alıyordu. O da doğruyu söylüyordu.

Gözlerini kırıştırtarak bir nefes aldı. Sonra tekrar öne doğru oturdu ve elini uzattı. "Koluna bakmama izin ver."

Midesi bulandı. Bunu görmek istemiyordu. Onun istemiyordu. Görmesi kaçınılmazdı.

Kolunu uzattı, kolunu çekti, kumaş serbest kalmadan önce yakalandı. Kolunu , ön kolu ; yara izi kırmızı ve çatlaktı, derisi şişmişti, damarlarında zehirin siyah dalları dolaşıyordu.

"İşte ben de *bundan* " diye tısladı Malfoy, onu yakalayarak. "Sana güven olmaz! *Allah kahretsin.*" Sakinleştirici bir tılsım yaptı ve sorunsuz bir şekilde ona ders vermeye devam etti. "Seni yanımda tutmalıyım ki bunu *kendim* izleyebileyim. Şimdi bunu düzeltmek zorundayım!"

Ayağa kalktı, küfürler mırıldanıyordu, şimdi ona o kadar yakındı ki dans ediyor olabilirlerdi, sıcaklık ve öfke ondan yayılıyordu. Karanfil kokusunu alabiliyordu.

narenciye ve kendi kolunun iğrenç kokusu. Ve sonra onu odalarına doğru çekiyordu.

"İyileştirme ustalığına sahip olmanın ne *anlamı* var-" Elleri kızın üzerinde, onu itip kakarken sürekli suçlamalarını sürdürdü.

Ona izin verdi - bir anda düşünebildiği tek şey kanının dokunuşuyla içini kaplayan rahatlamaydı, sadece bu sözle bile içi ısınıyordu

bunun.

Onu süitinin kapısından geçirdi, oturma odasını geçti, koridordan geçerek yatak odasına götürdü. Kara büyü gümbürdüyordu; onun kişisel büyüünü odada hissedebiliyordu. Sonra devasa yatağının yanında durdu ve adam onu agresif bir şekilde soydu, dudakları sıkıca bastırdı, elleri Elbisesinin fermuarını açarken, kumaşı omuzlarından sıyırırken, kollarını uzun kollardan çekerken, hepsini kalçalarının üzerinden aşağı indirirken hızlı ve . Asasını cebinden çıkarıp yatağın üzerine fırlattı. Kadın itiraz etmeye fırsat bulamadan adam çenesini sallayarak, ". Hemen arkandayım." Yakasının düğmelerini açıyordu, yüzükleri parlıyordu. Gömleği üç büyük hareketle çıkarıp halının üzerine fırlattı.

Zayıf kasları ve beyaz üstüne beyaz yara dokularıyla solgun teni lamba ışığında neredeyse parlıyordu, Karanlık İşaret kolu hareket ettikçe yanıp sönen siyah bir "Git," dedi ve Hermione donup kaldığını, ona baktığını fark etti.

Topuklu ayakkabılarını çıkardı ve döndü. Godric, sütyeni, külotu ve mücevherleriyle neredeyse çıplak yatağa tırmanırken onun kışını izliyor olacaktı. Sonra sadece pantolonuyla üzerindeydi, örtüyü geriye itip arkasına otururken onu kucakladı, kollarını ona doladı, bacakları onu sardı.

Kan akıtma yüzüğünü ve yenileme iksirini hatırladı, yanlarındaydılar. Ne zamandır onun sormasını bekliyordu?

Sonra bileğini açıp onunkinin üzerine koydu ve kanını ön kolundan aşağıya doğru sürüklemeye başladı. Başı adama yaslandı, çıplak omuzları adamın sıcak tenine değdi, rahatlamanın etkisiyle gözleri kapandı, karnında bir sıcaklık birikti.

Kanını kızın tenine işliyor, saçlarına saçma sapan şeyler mırıldanıyordu. "Seni kötü kalpli, güvenilmez cadı. *Bana* yalan söylemememi söylüyorsun ve sonra da bunu benden saklayarak küçük bir canavar oluyorsun. *Kendi karım* benden sır saklarken ben Wizengamot'un yarısına şantaj yapıyorum. Dikkat etmeleri gereken kişinin *ben olduğumu* düşünüyorlar. Beni deli ediyorsun, sevgilim. Benden bir şey saklamayacaksın, aşkım. İşe yaramaz arkadaşlarına yalan söyleyebilirsin ama bana değil. Bana her şeyi anlatmalısın. Söylemezsem seninle ilgilenemem.

Biliyorum. Bilmeden yapılması gerekeni yapamam. Bana söylemelisin ki ne yapacağımı bileyim. Bana neyi sevdiğini söylemelisin. Çalışma odasında yaptığım şeyi sevdiğini biliyorum, değil mi? Çok ıslaktın, aşkım. Sen elimden aşağı damlıyordu. Tadın çok güzeldi. İki parmağı bir parmaktan daha mı çok sevdin? Üç tane denememi ister misin?"

Elinde değildi, inledi.

"Ah, öyle," diye mırıldandı, başını çevirip yüzünü öptü. Sağ elini külotuna götürdü. Kandan kaygan parmakları bel bandının altına kayd ve klitorisini buldu. Nefes nefese kaldı ve sonra iç geçirdi, midesi kasılırken bile doğru , elleri üzerindeyken zevk yayılıyordu, başparmağı hala kanını yarasına itiyordu. İçinden bir rahatlama sızıyordu.

"İyileştir beni aşkım," diye fısıldadı kulağına, "yoksa parmaklarım içindeyken kan kaybından "

Hermione nefesini içine çekti ve gözlerini açtı. Elleri Hermione'nin üzerinde gezinirken Malfoy bileğinden akan kanı durdurmak için hiçbir girişimde bulunmuyordu, kan Hermione'nin kolundan aşağı akıyordu. Hermione asasını kaldırdı ve Malfoy bir parmağını aşağı kaydırıldı. Kan karnına damladı. Kadın büyüye başladı ve adam parmağını kadının içine soktu. Kız boğazının arkasından bir ses çıkararak vulnera sanentur. Tekrar başladı, tekrarlardı ve sonra bileğindeki delik kapanırken, avucunun topuğu klitorisinin üzerinde, tembelce parmağını içine pompalıyordu.

"İyi mi, aşkım?" Sesi yumuşak. "Bana yalan söyleme."

"Bu iyi, Draco."

Bunu neden söylediğini bilmiyordu. Sadece ona böyle dokunurken *Malfoy* - eski düşmanı Malfoy- demek istemiyordu.

Adamın kalbinin sırtında daha hızlı attığını hissetti. "Bunu sevdim," diye fısıldadı.

Onu sarmalamıştı, kana sol eli çoktan sutyeninin dantelinin içine kaymıştı, sağ elinin parmak uçları ise klitorisinin üzerindeydi.

"Ağzımı kullanabilir miyim, aşkım?"

"Bayılmak üzere misin?"

"Muhtemelen... değil."

Ürperdi. Sonra elini buruşuk çarşafların üzerinde iksiri buldu ve adamın kollarından dışarı itti, dokunuşunun yokluğuyla teni buz kesmişti.

Adam yığılmış yastıklara yaslandı ve kadın dizlerinin üzerinde doğruldu, ona bakmak için beceriksizce döndü. Solgun ve kan içindeydi. Gözleri onun üzerindeydi.

Bacaklarının arasında diz çökmüştü, dizlerinden biri yukarı kalkmış, genişçe açılmıştı, adam uyluklarını kavramak için uzandı, başparmaklarının kanlı yastıkları hafifçe çıplak teninde daireler çiziyor.

Elmacık kemiklerinin ve çenesinin çizgileri, başını geriye atmış ona bakarken . Dudakları aralanmıştı, gözleri kızın ağzının üzerinde geziniyordu.

"O zaman bir öpücük alabilir miyim, aşkım?" Sonra başını kaldırdı, soğuk gri gözlerini onunkilere dikti, ağzı açıktı. Onu izledi, bekledi, yüz ifadesi Gözlerinin etrafındaki gerginlik dışında vurdumduymazdı.

O anda güzel ve zararsız görünüyordu - onun merhametine. Yalan olduğunu biliyordu. Draco Malfoy zararsız değildi.

Kadın iksir şişesini kaldırdı ve adam biraz doğrulup oturdu. Adam kadının kalçalarını bırakmadı. Ağzını açtı, gözleri onunkilerden hiç ayrılmıyordu.

Şişenin kapağını açtı ve içindekileri dikkatlice adamın bekleyen dilinin üzerine döktü, garip bir şekilde onu boğmak istemiyordu. Adam yutkundu, kadının bakışlarını tuttu. Hâlâ bekliyordu.

Ona inat olsun diye kendini inkâr etmemeye karar vermişti.

Aylardır o ağza bakıyordu. Dudaklarının şakağına değdiğini, ona sarılırken *güzel* şeyler fısıldadığını düşündü. Söylemesinden korktuğu onca şey yerine, *"Olanlar için üzgün değilim"* deyişini. *Sadece tekrar olmasını istiyorum.*

Ne istiyordu? Ona dokunmak istedi.

Boş iksir şişesini yanlarındaki çarşafların üzerine bıraktı.

Kendisine doğru eğilirken gözleri kızın yüzünde kaldı, kızın ağzının kendi ağzına yaklaştığını izlerken göz kapakları alçaldı. Kendini sabitlemek için önce bir elini, sonra da diğer elini onun iki yanına uzattı ve adamın elleri kaburgalarına doğru kaydı. Sonra dudakları onunkilerin üzerindeydi ve adam onun içine doğru nefes alıyor, dilini nazikçe kendi diliyle buluşturuyordu. Tadı iksir gibiydi, tatlı, meşemsi ve şifalı. Elleri ve dizleri üzerinde onu öpüyordu.

Sonra enesi kayarak ağızlarını daha da açtı ve onu açlıkla öpmeye başladı. Eli yukarı kayarak kadının göğsünü avuçladı. Karıncalanıyordu, her yeri uğulduyordu.

Adam onu karşılamak için zorluyor, kendine doğru çekiyordu. Sütyeninin danteli ve ipeği göğüslerini kavrayıp başparmaklarını sert meme uçlarına sürterken ağırlığı ellerinin üzerindeydi.

Daha dik oturdu, onu da kendisiyle birlikte hareket ettirdi ve sonra kolları boynuna dolandı, elleri saçlarındaydı, klitorisi ereksiyonuna sürtünüyordu. Onu öperken sabırsız sesler çıkarıyordu, elleri göğüslerindeydi, kalçaları ona doğru kayıyordu. Ondan daha fazlası için çaresizdi.

Sonunda öpücükten kurtuldu. "Bırak da ağızımı kullanayım, aşkım."

Kadın nefes nefese kalmıştı ve adam dişlerini kadının çenesinin gezdiriyordu.

"Isıracaksan hayır," dedi kalçalarını yuvarlayarak. Klitorisinin onun sikine sürtünme hissine konsantre olduğu için gözleri kapanmıştı. Sanki bunu sonsuza dek yapabilirmiş gibi hissediyordu.

"Birazcık bile mi?" dedi, sesi nefes nefese çıkmıştı. Kadının çenesini hafifçe ısıırıyordu.

"Isırmak yok," diye mırıldandı, elini adamın ensesindeki kısa saçlarda dalgınca gezdirirken.

"*Amını* ısırmak yok." Dişleri kadının çenesini sıyırdı. "Hâlâ başka yerlerimi ısırabilirim."

"Başka hangi yerler?" Kendi sabırsız sesini çıkardı. Godric, amcığı zonkluyordu.

"Göğüslerini ısırabilirim," dedi hemen.

"Evet, tabii ," diye iç geçirdi ve klitorisini ona karşı daha sert bastırdı.

"İç bacaklarını ısırabilirim."

"Hayır, bu gıdıklıyor."

"Nereden biliyorsun?" diye sordu, sesi son derece sinirli çıkıyordu.

"*Biliyorum*," dedi kendini beğenmiş bir ifadeyle.

"Isırmayacağım kadar sert ısırırım," dedi göğüslerini sıkarak.

"O kadar da zor değil."

"Ben iz bırakmam." Alınmış gibiydi. "Mücevherler bunun içindir."

"Tamam o zaman." Külotu sıırıslıklam olmuştu. Şimdiye kadar adamın pantolonunu da ıslatmıştı. İkisi de adamın kanına bulanmışlardı.

"Yüz, boyun, kulak memeleri, kık," dedi hızlıca.

"Hmm." Kalçalarını döndürürken gözlerinin açılmasına izin verdi ve onu kendisine bakarken buldu. "Sanırım."

Ağızı açıktı, gözleri kızın gözleri ve dudakları arasında gidip geliyordu. "İyi olacağım, aşkım. Ağızımı kullanmama izin ver."

"İstediğimi yaptıktan sonra," dedi.

Sanki gülümseyemeyecek kadar dalgınmış gibi dudaklarının kenarları seğirdi. Başını yukarı kaldırdı ve ağızı açık bir şekilde onu öptü, kadın ona yaslanırken iç çekti.

Geri çekildi ve bir parmağını pantolonunun bel bandı ile karnının sıcak teni arasında gezdirdi. "Çıkar şunları," dedi.

Onu çabucak öptü ve sonra onu kucağından indirdi, aniden ayağa kalktı - yatakta onun üzerinde yükseldi- pantolonunu ve pantolonunu çıkardı, bir tomar halinde haliya fırlattı. Kadın arkasına yaslandı, dirseklerini dayadı ve adamın sert aletinin kumaştan kurtuluşunu izledi. Elini yumruğuna dolamış, bunu isteyip istemediğinden emin değilmiş gibi ona bakıyordu.

"Ver şunu bana," dedi dizlerinin üzerine çökerek. Adamın önünde diz çökmüştü ama sanki kontrol ondaymış gibi hissediyordu. Adamın elini itti ve bir eli kalçasında olmak üzere onu kavradı.

Boğazının arkasından bir ses geldi. Sanki canını acıtmak istiyormuş gibi şaftı sıkıca, agresifçe sıktı ve adam keskin bir nefes aldı. Kadın adama baktı ve adam da ona bakıyordu. Ağzı açıktı, nefes almıyordu. Aletinin başı tam oradaydı, o kadar sert ve ıslaktı ki, pre-come ile parlıyordu - dayanılmazdı, ağzına sokmak istediği parlak, pembe bir oyuncaktı. Adam inlerken başını kaldırıp baktı. Dudakları ayrılmıştı. gözleri ona kilitlenmişti. Sert, etli başının ağzının çatısına bastırıldığını hissetmek tatmin ediciydi. Dilini onun etrafında döndürerek onu daha derine götürdü. Başını diğer tarafa eğip, dili üzerinde hareket ederken ağzını doldurmasına izin vermesini büyülenmiş bir şekilde izledi.

Geri çekildi, dişlerini başın yamacında gezdirdi. "Ne ısıracağım konusunda pazarlık yapmadık."

Şimdi nefes alıyordu, göğsü inip kalkıyordu. Cevap vermedi, sadece bundan sonra ne olacağı konusunda hiçbir söz hakkı yokmuş gibi izledi.

"Buraya gel," dedi.

Adam hemen yere düştü ve ardından kadın onu yastıklara doğru itmeye başladı. Sütyenini ve mahvolmuş külotunu çıkardı ve onun üzerine tırmandı, elleri omuzlarında, sert, ıslak siki aralarında. Adam onun üzerine çıkarken hareket etmedi, sadece kalçalarına uzandı. Onları yuvarladı, klitorisini adamın sikine sürttü ve adam dudağını ısırdı, gözleri izlemek için alçaldı.

Sonra dizlerinin üzerine kalktı ve ona pozisyon vermek için uzandı; bir nefes çekti ve kendini onun üzerine indirirken kayganlaştırıcı tılsımlar fısıldamaya başladı. Sonra, içine doğru iterken burnundan yoğun bir şekilde nefes veriyordu, kadın onu içine almak için eğildi.

"Siktir," mırıldandı, elleri sanki müdahale etmekten korkuyormuş gibi kalçalarının hemen üzerinde geziniyordu.

Sonunda adam içine girmişti ve kadın bir an için oturup amını adamın üzerine , adam da onun gibi nefes nefese sesler çıkarıyordu. Kadın sıktı ve adam kalçalarını eğerek sikini gidebildiği yere kadar içine bastırdı.

"Oh," dedi, "iyi çocuk."

Bunu neden söylediğini bilmiyordu. Sadece sürekli söylüyordu. *Ben iyi değilim. İyi olacağım. Bana iyi olduğunu söyle.* Son zamanlarda onunla çok fazla konuşuyordu. Hep konuşuyordu. Kelimeler ağzından kaçıyordu.

Ve eridi. şüphe yoktu. Yüzü gevşedi. Nefes verdi, omuzları gevşedi ve hipnotize olmuş gibi ona baktı.

Oh, diye düşündü. *Oh!*

Yüzü ona açıldı, gözleri korumasızdı. Acı ve bir tür merak gözlerinde toplanmıştı. Güzeldi. Acınası.

"*Draco,*" diye mırıldandı, onun adını söyleyerek "o" harfinin kalmasına izin verdi.

İç çekti, gözleri kapandı - sanki bunun tadını çıkarıyormuş gibi. Başının geriye düşmesine izin vererek boğazını ona gösterdi.

Pekala, diye düşündü.

Bunu ona karşı mı kullanacaktı? .

Bir eli adamın kaburgalarındaydı. Diğer elini boğazına götürdü, başparmağını köprücük kemiğinin kenarına koydu, Azkaban rünleri parmaklarının üzerinde görünüyordu. Sıkmadı, sadece orada adamın içinden geçen yaşamı hissetti; deri, tendon ve atardamar, nefes ve kan, hepsi şimdi ona sunulmuştu. Kalçalarını döndürerek onu sıktı ve parmak uçları etine battı.

"İyi olacak mısın?" diye fısıldadı ve adam başını hızla salladı, gözleri hâlâ kapalıydı.

Elini göğsüne , ağırlığını göğsüne verdi ve onu becermeye başladığında gözlerini açtı.

Onun sikinin üzerindeydi. Adam onun içindeydi. Ve kendini çok iyi hissediyordu.

Allah kahretsin.

Onu tutuşu, ağzına alıştı...

Sonra başparmağını sertçe boğazının dibine koydu. Sanki nefes borusunu ezmek üzereymiş gibi. Sanki onu sahipleniyormuş gibi.

Şimdi onun üzerinde hareket - yavaş ya da nazik davranmıyordu.

Yastıklara yaslanmıştı, kadın üzerine çöktüğünde karnı ona karşı sertleşmişti. Elleri göğsünde, kaburgalarında, omuzlarında, yara izlerindeydi.

Sol tarafındaki kabarık dokuyu hissettiğinde elini geri . Durup parmaklarını çizgiler boyunca gezdirmeyi ve onunla bu çizgiler hakkında konuşmaya çalışmadı. Sadece ağırlığını avucuna vererek Elinin topuğu ona battı, parmaklarını daha geniş açtı, onu tutuşunu değiştirdi, omzunu kavradı, kendini ona itti, ona süründü - özür dilemeden veya tereddüt etmeden ona dokundu, bankanın merdivenlerinde onunla boğuşur gibi.

Kanlı oyundan başı dönüyordu. *Zevkten* deliye dönmüştü. Elinin sert kıştırması, amcığının sıcak, ıslak ve sıkı olması, çıkardığı sabırsız sesler... Hepsi, onu tokatladığını, yumrukladığını, aşağı ittiğini hayal ettiği onca zamandan çok daha iyi hissettiriyordu.

Elleri kalçalarının üzerinde oynadı. Ona kimi kullandığını hatırlatmaktan korktuğu için bu kez ağzını kapalı tuttu.

Ama bunu söylemişti-Draco-sanki son derece farkındaymış gibi. Tekrar söylemeye istekliymiş gibi söylemişti-iyi çocuk.

Crabbe'e doğruyu söylemişti; herkes onun efendisi olacaktı. Onun amacı her zaman kullanılmak olmuştu. Sahip olduğu her güç ve statü kırıntısını akranlarına karşı kullanmıştı - neden kullanmasındı ki?

yer mi? Buna her zaman içerlememişti. insanlar için önemli olduğunu bilmek iyi hissettiriyordu. *Kanına, , büyüüne ihtiyacımız var, Draco. Planlarımızın anahtarı sensin.* Onu istiyorlardı; bedeni değerliydi. *Bunu bizim için sadece sen yapabilirsin.*

Sonra Voldemort onu işaretledi, Potter yaraladı, Azkaban ona dövme yaptı. -Vücudu başarısızlığının, korkaklığının ve utancının bir haritasıydı. Ama şimdi sanki hiçbirinin önemi yokmuş gibi ona dokunuyordu; sanki Mührü, yara izlerini ve rünleri görebiliyordu ve sadece kendi hak iddia etme iznini görüyordu.

Gözleri karnında, göğüslerinde gezindi. Eğer yüzükler olmasaydı, şu anda onun doğum kontrol tılsımlarını tamamlıyor, doğurganlık büyüleri fısıldıyor olacaktı. O zaman onunla işi biterdi. O da ya da bebeği alıp başka bir kanada taşınacaktı. (Sonra onlara ulaşmak için Malikâneyi paramparça ederdi. Basının Malfoylar'ı kavga ederken görüp görmedikleri hakkında hiçbir fikri yoktu). Yüzükler onu planlarının anahtarı yapıyordu ama aynı zamanda onun planlarına da tabi kılıyordu.

Onu beş yıl boyunca burada tutabilir miydi? Ona gerçeği söyleyeceğine söz vermişti. Korkunç bir ihtimal. Ona gerçekte kim olduğunu gösterecekti ve o da geri çekilecek, onu itecek, kaçacaktı. Şimdiden pişmanlık duyuyordu -Merlin, oturma odasında ağzından ne çıkmıştı? Ama bir yanı bu fikirden heyecan duyuyor muydu? Ona ne yaptığını söylemek hoşuna gidiyordu. Onu içine çekerken gözbebeklerinin patlamasını izlemeyi seviyordu, onunla savaşılmayacak kadar çok önemseddiği için yüzünün berbat olduğu o anı seviyordu. Ve şimdi belki de ona söylediği ve onunla hiç mücadele etmediği o anı seviyordu - ona gerçeği söylediğinde ve o gözlerinde bunu kabul ettiğini gördü. Neredeyse -Merlin, hayır, böyle düşündüğü için kulağa aptal gibi geliyordu. Ama şantajı, iksirleri, Nott'u Knockturn'e göndermesini biliyordu ve hiç aldırmıyordu, değil mi? Onun da tıpkı onun gibi kinci bir yanı vardı. Shackbolt'tan daha iyi bilmek hoşuna gidiyordu. Ona gerçeği söylemişti ve işte , şu anda. Karanlık İşaret ortaya çıkmıştı, kolu ona dokunuyordu ve o sadece

kendini ona geri itmek için geri çekti. Ve kendini çok iyi hissetti. Her şey çok iyi hissettiriyordu, her şey.

Göğüs ucunu çimdikledi. *Bana bak.*

O yaptı!

Gülümsedi. *Benim olduğumu unutma, aşkım. Bana bak, bana bak, bana bak.*

Kız üzerine bastırdıkça iki meme ucunu da sıkıyordu.

Planlarının anahtarı ben olacağım.

Gıcırdayıyordu, amı kasılıyordu. Sonra kalçaları, kalçaları, kıçı - her şey sıkılaştı ve yer değiştirdi ve ellerini adamın elinden çekip hareketsiz kaldı, nefesini tutarken amcığı adamın üzerinde harika bir şekilde kasıldı. Sonra nefesini sertçe verdi, avuçlarını adamın göğsüne bastırdı, gözleri kapalıydı. Kalçaları öne doğru sallanıyor, sikinin üzerine boşalırken başı geriye düşüyordu.

Evet, ona buna ihtiyacı olduğunu söylediğinde .

Şimdi zor nefes alıyordu, safir kolye göğüsleriyle birlikte yükselip alçalıyordu. İçinden bir ürperti geçti ve kıpırdanarak adamın boynuna sıkıca sarıldı.

horoz. İ çekti, gözleri kapalıydı, saçları yüzünün etrafında dalgalanıyordu.

Onun içinde dalgalanırken bekledi, yüzünü izledi. Bunu şimdi görmeliydi. Ondan başka hiç kimse bunu bir daha göremeyecekti.

Derin bir nefes aldı-

Onun sırası.

Adamın hareket ettiğini hissettiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. Dizleri bükülmüştü ve oturdu, bir kolunu ona sıkıca sardı, eliyle yatağa doğru itti, böylece ayakları onun altındaydı ve sonra ona tutunuyordu, sırt üstü düşüyordu ve o üstteydi, onları yatağın başından ayağına çevirirken horozu onun amından hiç ayrılmamıştı.

Kadından irkilmiş bir ses geldi. Sonra kızın bacakları adamın etrafına ve adam kızın üzerine çıktı, onu açlıkla, doyumsuzca, istediğı kadar öptü.

O da öptü, onu itmedi. Vücutuyla onu sarmasına izin verdi; ağzı, ona açık amı, elleri onun üzerindeydi.

"Benim," diye mırıldandı öpücükler arasında. "Benim, benim, benim."

"Draco . . . " Bir uyarı iması.

Ama ona Draco diye hitap ediyordu. "Evet, aşkım," dedi Draco, onun boğazını öperek.

Yavaşça içine girdi. "Seninim aşkım," diye mırıldandı kulağına.

Bunu istiyor muydu? Hayır, kesinlikle istemiyordu. Onun bunu istemesini istiyordu -kendisinin onu istediği gibi, onun da kendisini istemesini.

yavaşça becerdi, öptü, boştaki eli klitorisine uzandı.

İçini çekerek onu kendi çocuğuymuş gibi öptü.

Sonra adamın elini itti ve onu daha derine çekmek için kalçalarını oynattı, yüzünü adama doğru eğdi ve adam onu ciddiyetle beceriyordu, "Benden asla kurtulamayacaksın aşkım, asla asla asla ..." diye fısıldıyordu.

Adam onu daha sert beceriyordu, kadın soluk soluğaydı ve ona tutunuyordu, inliyor olabilirdi, kendini desteklemek için kolunu uzatmıştı, başı geriye atılmıştı. Onu sertçe beceriyordu, her zaman istediği gibi içine giriyordu, ondan asla ama asla kurtulamayacakmış gibi beceriyordu-

Geldiğinde çıkardığı ses, tutarsız, ke-

. . .

. . .

Zor nefes alıyordu-

"Aşkım, sen-"

Başını salladı. "Ben iyiyim." Sesi soluk soluğaydı.

Yüzünü öptü, vücudu titriyordu.

O iyiydi. Ona zarar vermemişti. Ondan nefret etmiyordu. Ona kızgın değildi. Şu anda değil. Henüz değil.

Onun yüzünü, boğazını öptü. Hâlâ taktığı kolyenin -onun kolyesinin- etrafını.

Vücudunu öptü ve bir iniltiyle ondan ayrıldı - bundan nefret ediyordu. Ama kadın ağzını kullanabileceğini söylemişti ve o da bunu . Meme uçlarını yaladı, kız nefes nefese kalıp iç çekerken göğüslerini ısırdı, sonra dudaklarını kan bulaşmış karnından aşağıya, bacaklarının arasına kadar takip etti, iç uyluğunun yumuşak etini öptü. Dişlerini kızın teninde gezdirdi ve kız ona tekme attı - "Oi!"- ve adam bir kahkaha attı, ağzı kızın üzerindeydi ve ısırdı. Kız bir ses çıkardı ve başı geriye düştü ve adam onu tekrar ısırdı.

Sonra ağzı kızın amciğindaydı. Kan, meni ve *kendisi* gibi kokuyordu. Onu yaladı -şimdi çok şişmişti- ve klitorisini daire içine aldı. Tıkanmıştı, tepki veriyordu, nefes nefese inlemelerle seğirmeye başlamıştı bile. Tuz, bakır, onun içine daldı. Yaladı ve yaladı. Meniyi umursamadı çünkü onun içindeydi. Kan onun değildi. Ona zarar vermiş miydi? Kadın kalçalarını oynatıyor, onun ağzına bastırıyordu. Hayır, ona borçlu olduğu kandı. Bunu da tahsil edecekti. Ama şimdi başparmağını onun sıcak, ıslak ve sarmalayıcı amciğine kaydırdı. Klitorisini emdi ve Kız adama sıkıca sarıldı ve sonra adamın dili kızın üzerindeydi ve eli Saçlarını tutuyor, onu aşağı çekiyordu -evet, buna bayılıyordu- ve o yaladıkça kadın yüzüne sürtünüyordu, çenesi ağrıyordu ve sonunda kadın onun üzerinde spazm geçiriyordu ve adam yalıyor, emiyor, bakırın içinden onun tadına bakıyordu.

Godric.

Godric.

Nefes nefese kalmıştı.

Başparmağı kızın içinden çıkmıştı. Ağzını kızın üzerinden kaldırmış, kalçasını öpüyordu, kız iç çekiyor ve seğiriyordu.

Başını kaldırdı ve ağzı kanlıydı. Taze kan, soluk tenine karşı parlak kırmızı.

"Bu-"

"Bana borçlu olduğun kan." Dizlerinin üzerine çökerken gri gözleri onunkilerin üzerindeydi. Kanı koluna, gergin karnına ve sikinin dibindeki sarı kıllara bulaşmıştı. Sertleşmişti.

"I-" Ron'da bir okul çocuğunun tiksintisi vardı. Diğerleri daha az öyleydi, ama hiçbir erkeğin onu gerçekten istemediği hissinden kurtulamamıştı.

Dudaklarını yaladı.

"Oh-"

"Benim için etmez, aşkım." Adam kızın amına bakıyordu.

Eğilmiş dizini öptü, sonra onu kalçalarından tutup yukarı çekti-

Oh, Godric.

Sert sikini tekrar kadının kaygan, şişmiş amına sokuyordu. Başını çevirdi ve ağzını sildi, çenesini omzuna koyarak kırmızıya buladı.

Adam sonuna kadar ve kadın nefes verdi. Sonra üzerine eğildi, onu durmadan becerdi.

"Sana söyledim," dedi, "o zaten benim."

Öfkeli bir nefes çekti, dirseklerinin üzerinde yükselirken yüzü buruştu, bu da yüzünü onunkine daha da yaklaştırdı. "Sen kontrol-"

"Kısır-" Onu öptü, ağzını onunkine açtı, hızı hiç yavaşlamadı. Dilinin tadı bakır, tuz ve kadın gibiydi.

"Sahiplenici-"

"Küçük-" Onu daha sert beceriyordu.

"Psikopat-"

"Canavar."

Yatağa doğru geri düştü. Bir daha boşalmayacaktı ama adam tüm doğru yerlere vuruyordu. Aleti onu dolduruyor, klitorisi vızıldıyordu.

"Ben de seninim," diye nefes nefese kaldı. "Benim kanım da senin, sana vermiyor muyum?"

Yaptı, ama- "Draco-"

"Evet, aşkım-" Kendini üzerine indirdi. "Evet-"

Şimdi onu sert ve hızlı bir şekilde beceriyordu, vücudu onunkinden bir santim uzaktaydı. Kan ve terden yapış yapış olmuştu, üzerinden yayılan sıcaklık bakır ve karanfili de beraberinde getiriyordu. Kadın kalçalarını oynattı. Adam sabırsız bir ses çıkardı ve onu daha hızlı becerdi.

Başını çevirerek boynunu ortaya çıkardı ve adamın ısırmasına izin verdi.

"Draco," diye iç geçirdi, çünkü onun bunu duymak istediğini biliyordu.

Adımları çılginca artıyordu.

"Draco."

Kadın amını onun üzerine sıktı ve adam inleyerek boşaldı, kadının üzerine yığıldı, aniden onun üzerinde çok ağırlaştı, burnu bakır, karanfil, ter ve seksle doldu. Adamın kolu kadının altından geçerek onu kendine bastırdı, sıcak teni kanla yapış yapıştı, kalbi ona karşı hızla çarpıyordu.

Boynunun kıvrımlarına doğru sertçe nefes alıyordu. Ön koluna dayanarak onun yüzünü öpmeye başladı. "Kalacaksın, aşkım."

Çok açgözlü, çok muhtaç. Hâlâ onun içindeydi ve ondan daha fazlasını istiyordu. Ne yapmıştı, onunla mı sevişiyordu? "Malfoy-"

"Draco-" dedi hızla, ona bakmak için geri çekildi, göğsü inip kalkıyordu. "Sen bizim yatağımızdayken."

Yatağımız.

Onun yüzünü okudu. "Anlaşmıştık aşkım, her gece. Artık senin de."

"Merlin, her şeyi sahip olma açısından düşünüyorsun." Kafası netleşmeye başlamıştı. Adamın ona söylediği şeyler ...

"Hangi erkek cadısını sahiplenmez ki?" Solgun gözleri cadının yüzünü tararken sesi keskinleşti. "Güvenebileceğin bir adam değil."

"Bu doğru değil-"

"Bu doğru. Diğer adamlarınız değersizdi." Ses tonu kesindi. "Hiçbirine güvenmiyorsun. Güvenseydin, ben seni yakalamadan önce onlardan birine giderdin. Bir tanesi bile işe , şu anda elimde olmazdın."

Godric, bu acıttı. İrkildiğini hissedebiliyordu; adamın bunu gördüğünü biliyordu. Gözleri ona dikilmişti. Tam tepesindeydi, ağırlığı onu yere yapıştırıyordu. "Bu çok saçma," dedi. "Harry ve Ron seni öldürmek istedi, biliyorsun-"

"Ama onlara hayır çünkü bunu yapmayacaklarını biliyordunuz."

"Bu yüzden değil-"

"Onlara hayır dedin çünkü beni elinde tutmak, becermek ve bana ne yapacağımı söylemek istiyordun-"

"Aman Tanrım," diye alay ederek onu çalıştı. zayıftı ama güçlüydü; onu yerinden kımıldatamadı.

"Sahiplenici olan sensin, aşkım. Yalan söylemeyi bırak-"

"Bırak beni, Draco."

"Çok kontrolcü-" Şimdi sırtıyordu.

"Ciddiyim."

"Çok otoriter-" çekilirken yüzünü buruşturdu ve kadın onu üzerinden yuvarladı.

"Şu yatağı temizle." Doğrulup oturdu. Kan ve ter içindeydi, zonklayan amcığından kan ve meni sızıyordu. "Ben banyo yapacağım. On birde dönerim."

Bir dizi yukarıda, onun yanında dirseğinin üzerine yaslandı. "*On bir-*"

"Bu bizim kararlaştırdığımız başlangıç."

"Bu çok saçma. Sen zaten buradasın-"

"Ve ben banyo yapmaya gidiyorum-"

"Buraya al, aşkım-"

"Eşyalarımaya ihtiyaım var-"

"Pip onları yakalayacak-"

Godric. Onunla çırılçıplak, ikisinin de kanına bulanmış bir halde tartışıyordu. O da buna aldırılmıyor gibiydi. Hem de hiç. "Geceler için anlaşmıştık," dedi, "benim değil bütün akşam-"

"Teknik olarak gece, gün batımı ile gün doğumu arasındadır-"

"Bizim amaçlarımız doğrultusunda, daha önce kararlaştırdığımız yedi saatlik süre-"

"En son görüşmelerimizde bunun net olduğunu sanmıyorum-"

"Herhangi biri makul olarak, halihazırda oluşturulmuş olan emsallere göre hareket edilmesini bekleyebilir-"

"Bence herkes *makul* bir şekilde gecenin halk dilindeki tanımını, yani gecenin yarısını bekler-"

"Seninle on iki saat geçirmeyeceğim-"

"Aslında on altı gibi olmalı, çünkü iş günü-"

"Bu durumda anlamsız bir ölçüt-"

"Bu durumda son derece uygun bir ölçüttür çünkü çok uzun süren bir çalışmanın ardından yorgun düşmüşsünüzdür."

"*Yorgun değilim*-"

"O zaman tekrar yapalım, aşkım." Ona doğru döndü, elini kalçasına koydu ve şimdi göz hizasında olan göğsünün yan tarafını yaladı. "Ben istiyorum sen."

Kadın refleks olarak ona vurmak için ona doğru döndü ve adam ona bakarak meme ucunu yaladı.

"Bu durumda," dedi. "Çok yorulдум."

"O zaman burada yıkan," dedi. "Kanımı toplamak için ne kullanıyorsun? Ah, ah-" Kız ona vurmaya çalışırken elini tutuyordu. "Bana borçlu olduğun kan."

"Bir adet kabı," diye tersledi.

"Yerleştirebilir miyim?" diye sordu, kaşlarını kaldırmış, umutlu görünüyordu.

"Kesinlikle hayır," dedi ve yataktan kalkmak için itti.

İç çekerek kanla ıslanmış çarşafın üzerine düştü. "Bir dahaki sefere?"

"Bir dahaki sefere olmayacak," diye mırıldandı, giysi ve ayakkabı yığınının takılmamaya çalışıyordu, bacağına iç kısmından kan akıyordu.

"Bir dahaki sefere olacak," diye mırıldandı arkasından.

Hermione üç çemberi de kramplar için iksirlerle kaplamıştı. Doğum kontrolü -döngüsünün hiçbir noktasında bunu riske atmıyordu- ve sonra karanlık bir vitray pencerenin altında, eğrelti otlarıyla çevrili çok sıcak bir banyoda oturdu. Dudakları şişmiş, amcığı acımış, vücudu çelişkili hislerle çalkalanırken zihni "*Ne yaptın sen?*" diye bağırıyordu.

İstediğı şeyin peşinden gitmeye karar vermişti. Direnmeyi bırakmayı kabul etmişti. Ama her şey beklediğinden çok daha hızlı gelişmişti. Sadece seks değildi, adamın ona bakışlarıydı. Kulağına fısıldadığı şeyler. Onun bir parçasını elde ettiği anda, daha fazlası için zorlamasıydı.

Diğer adamların değersizdi. Düşünceleri bu ana takıldı. Onu tehlikeye atacak bir pozisyona sokmuş ve kendisine değil, birlikte olduğu her erkeğe hakaret etmişti. Anılarının peşine düşmeden önce bedeninden bile çıkmamıştı. Hiçbirine güvenmiyorsun. Malfoy'un sesini duymadan başka bir erkeğı düşünebilir miydi?

Adam ona dokunurken kendini kendi bedeninde kaybetmişti. Sonunda onunla tartışmak, tanıdık bir zemine geri dönmek rahatlatıcı olmuştu. O batmıştı Bu sözlerle dişlerini kıza geçirdi ve kız hatırladı: *O küçük, acımasız bir canavardı.*

Sonunda dışarı çıktığında tertemiz bir oda ve yıkanmış, gömleksiz bir Draco buldu, sanki peşinden elfleri gönderecekmiş gibi volta atıyordu.

Sırf onu odasında tutmak için başka bir yerde banyo yapmıştı.

Döndü ve onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Ne *giyiyorsun*?"

Pip'ten kendisine gecelik getirmesini istediğini mi sanıyordu? "Eğofman altı," dedi buz gibi. "Tişört. Daha önce de anlaştığımız gibi, âdetim bağladı. Rahat olacağım."

Onu daire içine aldı - gerçekten daire içine aldı, bir aşağı bir yukarı baktı. "Tüm Doğru," dedi sonunda, kararlı bir şekilde, sanki ona bağlıymış gibi. Ellerini kalçalarına koyarak onu yatağa doğru itmeye başladı.

Hermione ondan bir adım uzaklaştı ve durdu. "Şartları müzakere etmemiz gerekiyor mu?"

"Hangi şartlar?" Şaşkın görünüyordu. "Yorgunsun. Yatmaya gidiyoruz."

Hermione kollarını kavuşturarak, "Bana öylece dokunamazsın," dedi.

"Az önce sana dokundum. Her yerine."

Hermione kızgın bir ifadeyle, "Bu senin genel iznin olduğu anlamına gelmez," dedi.

Doğruldu, kırıgın görünüyordu. "Şey, battaniye izni istiyorum."

"Kesinlikle olmaz," dedi Hermione. "Uyandıgımda beni kıcımdan sikkmeye çalışmana izin vermeyeceğim."

Malfoy'un ağzı açık kaldı. "Kaç kez- Sadece elimi *bağlı olduğum karımın* üzerine koyabilmek istiyorum." Sesini alçaltarak yaklaştı. "Senden kendi menimi yalamamdan gerçekten bu kadar hoşlanmadın mı aşkım?"

Hermione yüzünün ısındığını hissetti.

"Çünkü oldukça hoşuma gitti. Şimdi elimi kalçana koymasam olur mu?" Başını ona doğru eğmişti, gri gözleri öfkeliydi.

Godric, tam bir manipölatördü. "Senin azgın olman benim tüm bedensel özerkliğimden vazgeçtiğim anlamına gelmez."

Çenesini kaldırdı. "O zaman şartları görüşelim. Önce ben gideceğim." Tavrı parlak ve işbilirdi, Hermione'nin beklediği öfke ya da kızgınlık yoktu. Bir bukleye uzandı. Parmağının etrafında döndürdü. "Tüm bedensel özerkliğimden vazgeçiyorum. Bana dokunmana izin veriyorum. Asla sormanıza ya da özür dilemenize gerek yok."

Hermione ağzını açtı-

Kıvrıcık saçtan ona baktı, gözleri kıza dikilmişti. "Lütfen sorma ya da özür dileme."

"Malfoy, bu-"

"Ben senin kocanım, aşkım. Senin kullanman için yaratıldım." Başını eğdi. "Bununla başa çıkamayacağımı düşünerek beni aşağılama."

Sanki tamamen ciddiymiş gibi ona baktı.

Hermione derin bir nefes aldı.

Nefes verdi. "Sen . . . bana dokunmadan önce sormak zorundasın. Ve hayır dersdur. Fikrimi değiştirmeye hakkım var."

Kıvrımı çözdü. "Elbette aşkım. Yönlendirme aldığımı biliyorsun."

"On birden önce ya da altıdan sonra burada olmak zorunda değilim. Buradayken bana emir veremezsin. İstedığımı giyerim."

"Evet, Bayan Malfoy," dedi, görünüşe göre hiç tereddüt etmeden. Daha yakına kaydı.

Narenciye ve karanfil gibi kokuyordu, kan yıkanıp gitmişti. Boğazındaki nabızı, köprücük kemiğinin çizgisini, kalbini kesen yara dokusunu görebiliyordu. Kız da onun her yerine dokunmuştu. "Sana söyleyemeden yatağımızı terk ettin sevgilim, az önce seninle birlikte olmaktan keyif aldım. Hem de çok. Şimdi uykuya dalarken kolumu sana dolamak istiyorum. Hepsi bu kadar. İzin "

Kaşlarını kaldırdı ve son derece makul davrandığını gösteren bir ifadeyle ona baktı.

"Peki," dedi, gözlerini kaçırarak, kalbi çok hızlı atıyordu.

Ama elbette *hepsi* bu kadar değildi. Yatakta Malfoy kolunu ona doladı ve onu kendine doğru çekti. Onun sıcak tenini tişörtün ince pamuğunda, sikini kışında, kemikli dizini arkasında hissedebiliyordu. Malfoy çenesini kızın saçlarından kurtardı, tüm vücudu kızınkine yapışmıştı ve "İyi geceler aşkım," dedi.

Ve sonra uykuya daldı -kolu kızın üzerindeydi, kalp atışları hızlıydı ve sonra yavaş ve sabitti- sanki tek istediği buydu.

Hermione'nin de hoşuna gitmişti. Kendini neyin içine sokmuştu? Bölüm

Sonu Notları

CW: Bu bölüm tamamen kan, seks ve didişme içeriyor - aynı zamanda.

Not: Bacağının iç kısmından kan akıyor: "Do You Love Me?" için
Nick Cave and the Bad Seeds'e selam olsun.

💧💧💧 BLOODY, SLUTTY, AND PATHETIC'i yeni okurlara
tavsiye eden herkese teşekkür ederim! 💧💧💧

Bölüm 13

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

CUMA, 26 EYLÜL 2003

BASKIN!!! Potter, Malfoy Malikanesine Bakanlık Baskını Düzenledi

MALFOY MALİKANESİ BASILDI: Suçlama Yok Ama Eski Ölüm Yiyen İçin Sorular Devam Ediyor

MALFOYLAR BAKANLIĞA KARŞI: Bakanlık Tartışmalı Çifte Baskın Düzenledi

KURTBOĞAN İKSİRİ TEKLİFİ KABUL EDİLDİ: Hermione Malfoy'un Tutku Projesinin İç Yüzü

Hermione, üzerinde "GEÇEN GECE DRACO MALFOY'U SİKTİM" yazan bir rozet takıyormuş gibi hissetmemeye çalışarak Shackbolt'un ofisine ilerledi.

O sabah uyandığında Malfoy'un kolunu kalçasına dolamış, bir bacağını onunkine dolamıştı; yüzüstü yatıyordu, yüzü yastığa gömülmüştü, platin saçları alnına dökülmüştü. Kendini kurtarmak için hamle yapmıştı ama Malfoy kımıldamıştı, tutuşu sıkılaşmış, Karanlık İşaret ona doğru bastırılmıştı.

"*Draco*," tıslayarak onun bacağını tekmeledi, "işe gitmem gerek."

Dirseğinin üzerine kalkmış ve sırt üstü düşmüştü. Ona baktığında genç bir çocuk olduğunu görmüştü. "Kahvaltıya kal," demişti sessizce. "Sana bilmek istediğin her şeyi anlatacağım."

Bilmek istemişti. "Yirmi dakika içinde dönerim," demişti ve döndüğünde - adet kanı toplanmış ve bir durağanlık tılsımının altına yerleştirilmiş, Hermione işe gitmek için giyinmişti- Malfoy Yatak odasının oturma alanında, şöminenin yanında, çay ve kahvaltı tepsileri beklerken gömlek kolları ve pantolonlar. Saçları alnından geriye doğru taranmıştı, gümüş kol düğmeleri yerindeydi - bir kez daha Malikânenin Lordu.

Fincanı çay ile dolarken oturdu. "Yani," dedi, "Wizengamot'un altı üyesine şantaj ."

Malfoy sırtmıştı ve göğsü ve sırtı karıncalanmıştı, sanki önemli bir şey oluyormuş gibi, sanki bazen kötü şeyler ve durdurulamazmış gibi. "Ve size detayları anlattığımda, Mrs. Malfoy," dedi, "Wizengamot'un altı üyesine şantaj yapıyoruz."

Hermione şimdi de Shacklebolt'un sekreterine başıyla işaret etti.

Bekleniyordu.

Shacklebolt'un çay ikram etmesine ve baskından sonra kendisini daha önce kontrol etmediği için zorunlu mazeretlerini sunmasına izin verdi, teklifinin kabul edilmesinden dolayı tebrik etti.

Sonunda Hermione ay fncanını bırakıp buluşmalarının nedenini açıklayabildi. "Uluslararası Sihirli İşbirliği Departmanı'nda bir görev için başvurmak istiyorum," dedi ona.

"Şey, Hermione," Shacklebolt kaşlarını çatarak masasındaki kalemi bir kenara bıraktı, "Uluslararası Büyü'nün kadar zeki ve yetenekli birinin ilgisinden faydalanacağından eminim. Ama seni Sihirli Yaratıklar'da kaybetmeye dayanabilir miyiz bilmiyorum. Oradaki alışmaların-"

"Evet, Sihirli Yaratıklar'daki çalışmalarıma ne kadar değer verdiğinizi biliyorum."

Hermione sakın sakın konuştu. "Ve orada edindiğim diplomatik deneyimin Uluslararası Büyü'de bana iyi hizmet edeceğini düşünüyorum. Yeni bir meydan okumaya hazır olduğumu hissediyorum."

"Elbette, elbette," dedi Shacklebolt, mutsuz görünüyordu. "Bağışla beni Hermione, ama sormak zorundayım: Uluslararası meselelere olan bu yeni ilginin Malfoy LTD'nin yabancı ithalatına odaklanmasıyla bir ilgisi var mı? İhracat mı?"

Hermione kaskatı kesildi, çenesi kalktı. Alınmıştı ve hiçbir zaman iyi bir oyuncu olmamıştı. Bunun yüzünden okunduğunu biliyordu. "Beni bir piyon olarak görüyor olabilirsiniz Bakan, ama sizi temin ederim ki Malfoy beni yönlendirmeye çalışmaktan daha iyisini bilir."

"Evet, elbette, elbette." Shacklebolt başını salladı ama yatıştırıcı tonu onu daha da sinirlendirdi. "Eminim bunu size hatırlatmama gerek yoktur ama departmandan geçen bilgilerin hassasiyeti göz önüne alındığında ve

Dünya olaylarını etkileme potansiyeline sahipseniz, aradığınız atama türü Wizengamot onayı gerektirir - basit bir çoğunluk değil, iki Meclisin üçte biri. Çoğu zaman bu bir formalitedir, yeni işe alınanların listesini onaylamak gibi bir şeydir. Ancak, Wizengamot içinde sizi engellemeye çalışabilecek hizipler de var."

"Özellikle düşündüğün biri var mı?" Hermione kollarını savunmacı bir şekilde kavuşturmamaya dikkat ederek sordu.

"Eminim sen de biliyorsundur-" Shacklebolt durdu ve onu değerlendirdi. "Hermione, sana isim verecek olsaydım, o insanlar Draco Malfoy'dan bir ziyaret almazlardı, değil mi?"

"Tabii ki hayır," dedi Hermione, bunu kapalı ifadesinden daha iyi anlatabilecek şaşkın kahkahasını atamadı. "Bunu kendin de söyledin: Malfoy beni Ölüm Yiyenler'e karşı asla savunmaz."

Ofisine döndüğünde Malfoy misafir koltuğunda uzanmış, siyah ve koyu yeşil giysiler içinde, etrafı hokkabaz yılanlarla çevriliydi.

Francesco'nun gözleri ona kaydı, yüzü belirgin bir şekilde gergindi.

İçeri girdi ve Malfoy'un omzuna tek bir parmak ucuyla dokunarak, iki yılanın üzerinden geçip kendi sandalyesine ulaştı.

"Malfoy," dedi sertçe, " dur."

Sırtarak ona baktı. Godric'in yüzünde dün gece HERMIONE GRANGER'I SİKTİM rozeti vardı.

"Evet, Bayan Malfoy." Yılanları hemen ortadan kaldırdı. Sonra çenesini Francesco'ya doğru uzatarak, "Harika iş çıkardın, Puff," dedi.

Sekreteri daha önce olduğundan daha dehşete düşmüş bir ifadeyle ona baktı. "Teşekkür ederim?" diye ciyakladı.

Hermione genç adamın gözlerini önündeki dosyaya sabitlemesini izledi.

Malfoy'un ayağının masasının altında kendi ayağına değdiğini hissetti ve ona döndü. "Senin için bir işim var," dedi. "Bunu sonra konuşuruz."

Asasını halkalı parmaklarının arasında döndürürken kendini beğenmiş bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı.

Kapı çalındı ve ofisinin kapısı tanıdık bir yüze açıldı - Francesco da odadayken neden özel bir şey yarıda kesilmiş gibi hissediyordu?

"Malfoy?"

"Potter." En havalı ses tonunu kullanıyordu, kolu koltuğunun arkasına asılmıştı. Harry'ye doğru dönerken sandalyeye oturdu. Gömleğini göğsüne doğru çekti. "Tabii ki içeri dalma alışkanlığın var-"

Harry . "Ben burada çalışıyorum Malfoy. Bu kadar kısa süre sonra mesafeni korumak isteyeceğini düşünmüştüm-"

"Seherbaz Departmanı masum bir lord ve leydiyi evinde taciz mi etti?"

"Evet, Malfoy," dedi Harry kuru bir sesle. "Seninle ilgili akla ilk kelime hep masumiyet oluyor."

"Pekâlâ, yeter," dedi Hermione.

"Ve hanımefendi konuştu," dedi Malfoy. Ayağa fırladı. "Bu gece görüşürüz, sevgilim." Sonra masasının üzerine eğildi ve o daha cevap vermeden yanağını gagaladı.

Omzunun üzerinden Harry'ye sırtarak ofisten çıktı.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu Harry, gözleri Malfoy'un az önce kaybolduğu kapı aralığına takılmış, tedirgin görünüyordu.

"Ben nereden bileyim?" dedi Hermione. "Buralarda kimse bana bir şey anlatmaz."

Harry inledi ve Malfoy'un boşalttığı sandalyeye çökerken ellerini dağınık saçlarında gezdirdi. "Hermione, biliyorsun-"

"Biliyorum, biliyorum-" Elinin tersiyle itti.

Malfoy'u on bire kadar bekletmeye niyetlenmişti. Malfoy sıraya girmeyi alışkanlık haline getirmişti ve bir gece önce, şimdi geri dönmesi gereken korkunç emsaller oluşturmuştu. Ama bu onu odasında düşüncelere dalmış, Shackbolt'la yaptığı alışveriş hakkında onun fikrini almak için sabırsızlanıyordu. O kontrol etti ortak oturma odası (üç kez) ama orada değildi. Onu kendisine gelmeye zorlayacaktı, değil mi? Neredeyse ona kadar dayandı. (Tamam, 21:38)

Ofisinde olduğu kadar kendini beğenmiş görünmüyordu. Yatağın üzerinde oturmuş, yanında bir kitapla laleleri çağırıyordu. Çiçeklerle dolu bir vazo yatağının duruyordu, yaprakları karanlık odada bembeyazdı. Yine gömleksizdi - artık tanıdık gelen yara izlerine ve Mark'a, alnına dökülmüş platin saçlarına baktı.

Karnına, berbat eşofmanlarına baktı. "İhtiyacınız olan her şey var mı? Demleyebiliriz-"

"Sorun yok, Malfoy." Kramp iksiri çoğunlukla işe yaramıştı.

"Draco," dedi sessizce, onun yatağa tırmanışını izlerken.

Bir laleyi kenara fırlattı ve elini uzatarak kızın koluna doğru başıyla işaret etti. "İzin verir misiniz?"

Kadın onun yanına yerleşip kolunu uzattı, o da daha yakına kaydı, sol eli kadının kolunu kavrarken sağ eli de başparmağını sağlıklı pembe deride, yara izinin üzerinde gezdirebilmek için içeri girdi. "Bana Bakan'la görüşmeni anlatır mısın?"

"Belli ki mutsuzdu," dedi Hermione, artık düşüncelerini serbest bırakabildiği için biraz fazla hızlı konuşuyordu. "Beni Sihirli Yaratıklar'da kaybetmeyi göze alamayacağını söyledi."

Malfoy memnun bir ses çıkardı; kahvaltıda ona planlarını anlattığında bunu tahmin etmişti. Yanı ona karşı sıcaktı. Kızın kolunu bırakmamıştı.

"Beni Malfoy LTD'nin işine burnumu sokmakla suçladın."

"Yanak!" Acı acı güldü.

"Wizengamot'un onayına ihtiyacım olacağı ve tutucuların beni engelleyebileceği konusunda beni uyardı."

Malfoy onun iç kolunu okşuyor, çıplak göğsünden sıcaklık sızıyordu. "Ben de burada mı devreye giriyorum? Bana bir liste ver."

Sesi *çok* memnun geliyordu.

"Kimin olacağını tahmin edebilirsiniz. Ama şimdi Shacklebolt'un yorumu, *ilericilerin* sizin tarafınızdan seçildiğimi düşünürlerse beni engelleyeceklerinden endişelenmeme neden oluyor."

"Bu kendi kendine çözülebilecek bir sorun canım, eğer beni Bakanlık balolarında büyülemeye devam edersen-"

Başını ona doğru çevirdi. "O zaman bu hareket tarzı konusunda hemfikir olduğumuza sevindim," dedi ama o sadece güldü.

"Eve gittiğimizde durmazsanız, beni herkesin içinde hırpalamaya devam edebilirsiniz Bayan Malfoy." Adamın gözleri kızın yüzünde oynaşıyordu.

Hermione derin bir nefes aldı, ensesi diken diken oldu ve başını çevirip adamın kolundaki ellerine, belirgin parmak eklemlerine ve damarlara, başparmağıyla birlikte hareket eden kaslara baktı. Yutkundu. "Öyleyse ben de İlericiler arasındaki ilişkiler ve siz de kendi tarafınızla ilgileneceksiniz. Zaten Burke, Rowle ve Travers ile temas halindesiniz-"

Kara şantaj ile temas halinde.

"Selwyn'le de konuşmam gerekecek." Yatak takımıyla uğraşması için onu serbest bıraktı. "Nott ve Parkinson temsilcilerini alacaksınız."

"Flint'in muhtemelen kaybedilmiş bir dava olduğunu düşünüyorum."

Homurdanarak ona sıırttı - korkunç bir iç şakaydı.

"Peki ya Avery?"

Yüzü sertleşti. "Avery bir endişe kaynağı. Onunla konuştum-"

"Bakanlık da senin bir yeniden dirilişçi olduğuna ikna oldu-"

"Bu canlanmacılar için yeni bir haber olacak," dedi karanlık bir sesle. "Ona sadece House Malfoy'un Malfoy önlemlerini desteklemesini istediğini söylüyordum-"

"Ve sonra *karşı oy kullandı*-"

"*Evet, canım.* Kendi grubu Bakanlığını geri almayı planlarken benim tribünde oturmamdan pek etkilenmedi." Işıkları söndürmeye başladı. "Shacklebolt Evliliklerin bir etki yaratmasını bekleyebileceğini , bu hareketi bastırmak için ne yazık ki hazırlıksızdır. O sadece safkanları daha önce harekete geçmeleri için motive ediyor. daha fazla soyu istenmeyen soylara bağlanmış durumda. Avery, devirmek üzere olduğu insanlarla uzlaşmak için bir neden görmüyor."

"Avery' yanında kaç temsilcisi var?" diye sordu Hermione.

Malfoy alaycı bir ifadeyle, "Shacklebolt'un düşündüğünden daha fazla," dedi.

Hermione bunu düşünerek kaşlarını çatı. "Bu üçte iki oy demek. Silahlı ayaklanma ve Üçüncü Büyücülük Savaşı ihtimalini bir kenara bırakırsak... yeterince insana şantaj ."

Malfoy'un yüzünde geniş bir gülümseme belirdi ve başını eğerek ona sevgiyle , eli kalbini örtmek için hareket etti. "Bir de mükemmel cadı diye bir şey yoktur derler."

"Malfoy!" Kız ona öfkeyle vurdu. "İnsanlara şantaj yapmak *istediğimi* söylemiyorum. Sadece oy hakkım olmadığını söylüyorum!"

Ama son ışığı da söndürürken hâlâ ve sonra kolunu ona doladı ve vücudunu onunkine bastırarak kaşıkla yatması için onu aşağı çekti. Bir *mayısla* her şeyi *halledebileceğimi* mi düşünüyordu?

"Sana oylarını getireceğim," dedi, alçak sesle ve baştan çıkarıcı bir şekilde, sesinde eğlence vardı.

"*Ugh*," diye inledi, istemeden onun içine yerleşti. "Bu konuşmayı nasıl yapıyorum?"

Ona karşı gülüyordu. "Çünkü sen acımasız, kontrolcü, güce aç birisin-"

"İyi Godric." Kadın derin bir iç çekti ve adam onu daha da sıktı. Ondan yayılan ısı, kolunun baskısı, kramp giren midesine karşı rahatlatıcı hissettirdi.

"Oylama ne zaman?" diye sordu.

"İki hafta içinde," dedi.

"Tamam, aşkım. Halledeceğim."

Kendini içinde bulduğu durumu düşündü. Malfoy kefareтини ödemeyi reddederken, siyasi bölünmenin iki tarafı da onunla birlikte çalışmasını istemiyordu. (Shacklebolt, *onu* etkiliyor gibi görüldüğünde ortak bir zeminde buluşmaya pek *hevesli* değildi, değil mi?) Yani belki de onunla çalışmasını istemeyeceklerdi. Belki de Malfoylar'ın Bakanlığın en uygunsuz eşine dönüşmesi, her iki tarafla da ayrı ayrı çalışabilmelerini sağlayacaktı.

"İyi geceler aşkım," dedi saçlarına doğru.

Narenciye, karanfil ve kendi şampuanının kokusunu alabiliyordu. "İyi geceler, Malfoy."

"Draco," dedi sessizce.

Onun nefes alıp verdiğini, göğsünün kendisine doğru inip kalktığını hissedebiliyordu. Kalp atışlarını sırtında hissedebiliyordu. Onun dikkatini dağıtmıştı. Şimdi ona sadece dokunamayacağını hatırlatırsa azarlayan bir ev başkanı gibi konuşacaktı.

CUMARTESİ, 27 EYLÜL 2003-CUMA, 3 EKİM 2003

Draco Malfoy son derece muhtaç bir yatak arkadaşına dönüştü. Yatağın kendi tarafında kalmadı. Kolunu onun üzerine attı. Bacağını onunkinin üzerine attı. Agresif bir şekilde kaşıkladı. Saçlarıyla oynadı. Gece ona doğru döndüğünde, adam onu kucaklıyor, yanağını yaralı göğsüne yaslıyor, sivri çenesini başının tepesine koyuyordu. Kız onu dirsekleyerek uzaklaştırdığında Daha sonra parmaklarını bileğine dolamış, şakağını omzuna dayamış, ayağını bastırmış bir şekilde uyandı. Kadın şikâyet ettiğinde, adam kadının kendisini sıkıştırdığını, yastıkları çaldığını, yatak örtülerini kaptığını iddia etti.

"Ben sadece *tecavüze* alanımı savunuyorum canım," dedi, platin saçları yastığının üzerine yayılmıştı.

Hermione, "Yatağın kendi tarafında bile değilsin," diye işaret .

"Buranın yatağın benim tarafım *olduğunu* sanıyordum," dedi kurnazca. "Ne demek istiyorsun?
Yatağın *iki* tarafı da senin mi?"

"Söylediğim bu değil. *Bu* benim tarafım."

"Yatağımızın *bu* tarafı senin mi?" Kaşlarını kaldırdı. "İtiraf mı ediyorsun?"

"*Draco* ..." dedi sesli harfleri çıkararak.

Solgun gözleri parladı, kızın yüzünü taradı. Gülmek, öpmek ya da ısırmaq için ağzını açmış bekliyordu.

"Saçmalıyorsun," diye bitirdi.

Bir kahkaha attı ve gözleri kızın dudaklarına . "Bir daha aşkım.
Daha yavaş."

O ilk cumartesi, kız uyandığında, adam fısıldadı, "Kahvaltıya kal.
Kütüphanede yiyebiliriz."

Hâlâ kütüphaneyi görmemişti. Yaşadığı malikaneden kaçıyordu. Harry ve Ron'un artık ondan daha çok gördükleri malikâne. Malikâne bir hafta içinde kanıyla korunacaktı. Kütüphaneyi görmek istiyordu.

O gün onunla birlikte saatlerce çay içip rafları dolaştı, uzun, kemerli pencerelerden içeri güneş ışığı süzülüyordu, karanlık raflar koruyucu büyüler altında eski, belirsiz ve değerli metinlerle tıka basa doluydu. Ona en sevdiklerini gösterdi ve küçük anlar için kendini unutmasını izledi: bir büyücü çocuk klasiğinin kapağına gülümserken, onun Parmak uçları, tılsımlar üzerine ufuk açıcı bir çalışmadaki illüstrasyonları hafifçe izliyor.

Parmak uçları kızın kollarında, kalçalarında gezinirken onu koridorlarda ustaca yönlendirdi. Onun için bir kitap indirirken eli sırtının alt kısmında duruyordu. Arkasında durmuş, omzunun üzerinden okuyordu. Etrafına uzanırken onu içine hapsetti.

O gece yatakta onu kendine çekti ve sivri burnunu boynunun kıvrımına yerleştirdi, dudakları tenine .

O Pazartesi akşamı Hermione Bakanlık'tan eve döndüğünde soyunma odasını hatıraları dışında boş buldu. Topuklarının üzerinde döndü ve koridordan aşağı, ortak oturma odasından geçerek Malfoy'un süitine doğru yürüdü. Yatak odasına yaklaştığında, onun biriyle mırıldandığını duydu.

Cüppesi baldırlarında sallanarak odaya girdi. Malfoy, gömlek kolları ve pantolonuyla karşısındaydı, ayakkabıları halının üzerine atılmıştı. yatağında, yorganının üzerine yığılmış yaslanmış, Crookshanks göğsündeydi.

Başını kaldırdı, yüzü kedininkine doğru eğikti, parmak uçları hayvanın başının iki yanında duruyordu.

"Burada neler oluyor?" diye sordu Hermione. "Kedime ne yapıyorsunuz?"

"Sadece konuşuyorduk," dedi Malfoy hızla. "İşten eve mi döndün?"

Crookshanks'in Malfoy'un eline kafasıyla vurmasını dehşetle izledi.

"Bu duygusal bir ilişki," dedi Malfoy, kibirli bir ifadeyle. "Canavar artık *beni* seviyor."

Hermione hışımla yanına gitti ve Crookshanks'i ondan çekip aldı, kıpırdanan kediye göğsüne bastırdı. "Crookshanks mükemmel bir karakter yargıcıdır, bu yüzden bunun doğru olmadığını biliyorum. Şimdi, giysilerim nerede?"

"Soyunma odası, tabii ki." Çenesini kendi çenesine doğru eğdi. "Üstünü değiştir canım. Hadi yemek yiyelim."

Hermione ona baktı, sonra saçlarını geriye doğru salladı. "Kabul ettiğim bu değildi," diye mırıldanarak uzaklaştı.

Ama onunla daha küçük bir yemek salonunda akşam yemeği yerken, adam ona Uluslararası Büyü'nün son girişimleri hakkında bildiği her şeyi sordu ve masanın altından uzanıp sandalyesini kendi sandalyesine yaklaştırdı.

Yatakta onun etrafında kıvrıldı, parmak uçları kalçasında desenler çiziyordu.

Hermione uyandıĒında banyo malzemelerinin ve kanının bulunduĒu iksir şişesinin Malfoy'un banyosuna taşındığını gördü. Malfoy'un, Pip'in en sevdiği kişi olduĒunu ve Hermione'nin eşyalarını onun odasına taşıyacağını hatırlattığı bir kavgadan sonra
Hermione, onun istediĒi sıklıkta giysilerini ve eşyalarını süitine geri getirirken, iş için onun odasında hazırlandı.

Soyunma odasından çıktığında onu şöminenin önünde gazete okurken ve kahvaltı tepsileri hazır beklerken buldu.

"Biraz tost al canım," dedi başını kaldırmadan.

"Saat altıyı çoktan geçti," dedi. "Ben içeri giriyorum."

Kaşlarını kaldırarak ona bakmak için kâĒdın bir tarafını indirdi.
"Elflere, sevgiyle hazırladıkları yemek yerine o kokuşmuş kafeteryayı seçtiğinizi söylemek zorunda bırakacaksınız beni-"

"*Malfoy*." Bu kirli bir havuzdu. Pip'in kötü tarafına düĒmeyi göze alamazdı.
"*Bana* şantaj yapmaman gerekiyordu."

Sahte bir ilgisizlikle gazetesine geri döndü. "Ben bir caniyim, aşkım."

Adam ona manşetleri yüksek sesle okurken o da iki parça kızarmış ekmek ve biraz meyve yedi. Bakanlık kafeteryasının kokuşmuş olduğu doğruydu.

Kucağında Crookshanks'le birlikte Sabah *Postası*'nı okuyordu. Hermione tostunu yerken kısık gözlerle onları izledi.

"International Magic'te tanıdığınız herkesle öğle yemeği randevuları planlamaya başlamalısınız" dedi.

Hermione, "Uluslararası Büyü'den Cormac McLaggen'ı tanıyorum," dedi.

Malfoy'un dudağı kıvrıldı. "International Magic'te tanımadığınız herkesle öğle yemeği randevuları planlamaya başlamalısınız. Yeni arkadaşlar edinme zamanı ve farklı insanları etkilemek."

Hermione irkilerek uyandı. Bir şey vardı! *Lanet olsun*. Draco'nun topuğu kaval kemiğine çarpmıştı. Draco sağa sola savrulurken Hermione uzandı ve elini onun sırtına koydu. Draco hemen sakinleşti. Kâbus gördüğünde çırıyordu. Kız ona dokunduğu sürece durdu.

Kolunu uzatmadan uyuyabilmek için daha da yaklaştı, avuç içi adamın kürek kemikleri arasındaki sıcak tene değdi. Adam kıpırdandı ve geriye uzanarak kadının kolunu buldu ve kendine doğru çekti.

Hermione tostunu çiğnedi ve Crookshanks'in Malfoy'un kucağında mırıldanmasını iğrenerek izledi. Belki de Ron'un Crooks hakkında söylediği her şey sert ama adildi.

Malfoy, "Sihirli Yaratıklar konusundaki yetkinliğini kullanarak *Peygamber'e* uluslararası etkileri olan yaratık sorunlarıyla ilgili bir dizi köşe yazısı sunmalısın," dedi.

Hermione başını kaldırıp onun kalçalarına baktı, hâlâ kaşları çatıktı. Gömleğinin yakası açılmıştı; şimdi de boğazına bakıyordu.

"Wizengamot'takiler de dahil olmak üzere okuyucular sizi uluslararası ilişkiler konusunda da bir otorite olarak görmeye başlayacaklar."

Sonunda onun gözleriyle karşılaştı. "*Kahin* benden nefret ediyor. Bana böyle bir iyilik yapmazlar."

"onlara bir röportaj teklif et," dedi Malfoy, tostunu hızlı ve kararlı hareketlerle marmelatla doldururken. "Altın Kız'la nadir bir görüşme-"

"Bana sadece seni sormak isteyecekler-"

"Bu da ilericiilere benden ve politikalarımın nefret ettiğine dair güvence vermen için bir fırsat," dedi Malfoy, sanki kız yavaşmış gibi gözlerini büyüterek.

"Hmm," dedi Hermione, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Bu doğru olma erdemine sahip."

O Cuma akşamı Malfoy onu kütüphanede, köşe yazılarına ara verirken buldu. Şöminenin yanındaki yeşil deri birine kıvrılmış, kitapçının bir sonraki sezonun yeni çıkan kitaplarının ön kopyalarını önündeki alçak masaya bıraktı. İlkine başlamıştı, ilk başlarda övgüler alan edebi bir romandı bu, Malfoy kendini yanına atıp ciltlenmiş romanları karıştırmak için öne doğru eğildiğinde. Gömleğinin sırtını, pazularını sıkıca sarışını izledi.

Geniş kanepede olması gerekenden daha yakın oturuyordu, kalçası neredeyse kadının çoraplı ayaklarına değiyordu.

Seçimini yaptı ve ayakkabılarını halının üzerine attı, arkasına yaslanırken ayaklarını sehpanın üzerine koydu.

"Malfoy," dedi, "o bir muggle aşk romanı."

Bir kaşını kaldırarak ona baktı. "Ve benim yeterince romantik olduğumu mu düşünüyorsun? Başka bir talimata ihtiyacım yok mu?"

Hermione ağzını açıp kapadı. "Al bakalım," dedi sonunda.

Göz ucuyla onun yerine yerleşip sayfaları hızla çevirmeye başlamasını, ara sıra bir şeyi kontrol etmek istercesine geri dönmesini izledi. Onunla aynı ofisi paylaştığı için hızlı bir okuyucu olduğunu biliyordu ve şimdi sanki kitap gerçekten de bir ders ödeviymiş gibi özenle okuyordu. Hermione romanına geri döndü ve onun olay örgüsünün gerçekçi olmadığından, karakterlerin yavanlığından yakınmaya başlamasını bekledi.

Hermione onun muggle fantezilerini okuyamadığını keşfetmişti; kitapların yanlış büyü sistemlerinden çok rahatsız oluyordu. ayrıntılı olarak eleştirdi. Muggle teknolojisini Hermione bunu bekliyordu ama çoğu muggle bilimkurgusunu sıkıcı ya da kafa karıştırıcı buluyordu. Silahlara dayanan gerilim romanları onun için tatsızdı. Hayır, Malfoy'un sevdiği şeyler denizcilikle ilgili macera hikâyeleriydi - içindeki gemicilik patronuna hitap ediyorlardı, diye düşündü Hermione - ve kadın kurguları: çok kuşaklı destanlar, salon politikalarıyla dolu tarihi romanlar, yoldan çıkmış ama sonunda kurtarılmış aileler ya da evlilikler hakkında hikâyeler. Bu sözler ona hiç şüphesiz Lucius ve Narcissa'nın akşam yemeğinde yaptıkları dedikoduları hatırlatıyordu. Elbette Safkanlar miras, gayrimeşru çocuklar ya da çayda kimin kimi küçümsediği gibi konuların hayati önem taşıdığını düşünüyorlardı.

"Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum," diye mırıldandı.

Adam başını eğip kaşlarını çatarken Hermione ona baktı. Omuzları seğiriyordu sanki . . . *Oh*. Zihinsel olarak bir pozisyon üzerinde çalışıyordu.

Hermione, adamın gözleri hâlâ sayfadayken ayağını gelişi güzel irkildi. Kol düğmeleri dışarıdaydı, kolları işaretin altına kadar kıvrılmıştı. Kadın kumaşın altında tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Başparmağı kızın kemerine saplandı ve kız boğazının arkasından bir ses çıkardı. *Godric*.

Başparmağıyla bir sayfayı çevirdi, nişan yüzüğündeki elmaslar parıldarken dalgın dalgın ayağını ovmaya devam etti.

Hermione romanına konsantre olmaktan vazgeçti.

Malfoy şimdi kitabı bacağının üzerine koymuştu, böylece sayfaları tek eliyle daha kolay çevirebilecekti, başı metne eğikti. Çenesi esnemişti. Azkaban dövmesi boynunun diğer tarafındaydı. O olmadan, evdeki genç aristokrat gibi görünüyordu.

Diğer ayağını adamın uyluk kaslarına bastırdı ve adam o kemere geçti. Kadın iç çekti.

"Çift eklemlilik olmalı," diye mırıldandı.

Hermione şaşkın bir kahkaha attı.

O tarafa baktı. "Sevgilim-"

"Oh hayır-"

"Sadece öğrenelim mi-"

"*Ne* okuyordun?"

"*Pekala*," dedi anlamlı bir bakışla ve sonra birkaç sayfayı geri çevirdi. "Önce 'Benim için dizlerinin üzerine çök' diyorum ve sonra-"

"*Affedersiniz?*" Hermione kolundan kalktı. "Peki *ya sen?* dizlerinin üzerine çök?"

Malfoy hemen ayaklarını sehpadan indirdi ve kanepeden kayarak ona doğru döndü.

Merlin ona yardım etsin, dizlerinin üzerinde çekici görünüyordu, saçları alnına dökülmüştü, gömleğinin düğmeleri boğazından açıktı.

Açık kitabı ona doğru uzattı. "Adamın satırlarını okuyorsun o zaman aşkım. Sonra da 'Beni ne kadar iyi alabildiğini göster bebeğim' diyorsun." Salon pantolonunun üzerinden dizini öperken ona baktı.

Hermione homurdandı ve kitabı ondan aldı. "Godric. Bunu bana asla söylemesen iyi olur. Bu sadece-"

"Hmm, evet, şovenist." Malfoy onun ayak bileğini tutmuş ve bacağını kendine doğru çekiyordu. Şezlong giysisini çekiştiriyordu. "Bunları çıkarmamız gerekecek."

Ona kitapla vurup hayır diyebilirdi. Ama yapmadı. Onunla seks yapmak ... iyiydi. (Pekâlâ, herkesten daha iyiydi.) Bütün hafta boyunca yatakta onu daha fazlası için zorlamadan ona yapışmıştı, elleri ona uzanıyordu, vücudu ona karşı sıcak ve sertti, parmakları saçlarındaydı. Şimdi regl dönemi bitmişti (umurunda değildi).

Yün çoraplarını ayak bileklerinden aşağı yuvarlayarak ilerliyordu. Romanın kadın kahramanı oldukça esnek görünüyordu.

Malfoy'un elleri poposunun altında kayıyordu. Kalçalarını kaldırdı ve parmaklarının bel kemerini kavradığını hissetti, sonra da onu soyuyordu. Sayfayı çevirirken bir pantolon paçasını tekmeledi.

Erkek aşk ilgisi acı verici derecede iyi donanımlı ve-

Oh-Malfoy onun kalçalarını kendine doğru çekmişti ve şimdi sıcak ağzı onun üzerindeydi.

Hermione gözlerini , kitap hâlâ elindeydi ve içinden bir his geçiyordu.

"Merlin," dedi Malfoy, "okuldayken sen okurken amını yiyeceğimi bilseydim-"

Sonra dili kızın üzerindeydi ve kız kitabı göğsüne bastırmış, başı geriye düşmüştü.

Elleri kadının iç bacaklarındaydı, onları geriye itiyor, içini açıyordu ve sonra topukları adamın omzunda, sırtındaydı ve dili kadının içine giriyordu.

Ağzını onun üzerinden kaldırdı. "Devam et, aşkım." Tekrar klitorisine doğru yaladı.

"Bana beni ne kadar iyi idare edebileceğini göster, Draco," dedi, sesi sevdiğinden daha nefes nefese çıkmıştı.

Yirmi dakika sonra Hermione çok uzun sürdüğünü hissetti.

"değil," diye içini . "Yapabiliriz-"

"Beni acele ettiriyorsun," dedi. "Dur."

"zorunda değilsin-"

"Burada olmak istiyorum," dedi ona bakarak. Onu yavaşça yaladı. "Burada olmak istemiyor musun?"

"Sadece... kütüphanedeyiz-"

"Kütüphaneniz-"

"Sanki ... yakalanacakmışız gibi hissediyorum," diye itiraf etti.

"Burası senin evin, yakalanamazsın," dedi makul bir şekilde.

"Bu değil-"

"Evet, öyle. Artık senin. Ve burada bizi basacak kimse yok." Adam onun kalçasını öpüyor ve ona bakıyordu.

"Elfler-"

"On üç yaşına girdiğim yaz boyunca yaşadım. Günde on iki kez otuzbir çektim _."

"Draco-"

"Ortalama olarak-"

"*Draco*-"

"Aşağı yuvarlandı."

Gülmemeye çalışarak bıkkın bir iç geçirdi.

"Artık o kadar kötü değil. Tabii seninle konuşmuyorsam-"

Ağzını açtı-

"Ve sen beni azarladın-"

"*Draco*-"

"Aynen öyle." Sırıttı. "Senin o otoriter sesini seviyorum-"

"*Ben*-"

"Beni ediyor. O zaman kendime engel olamıyorum-"

"Seni bir daha *asla* azarlamayacağım-"

"Şu anda öylesin." On üç yaşındaymış gibi dudağını ısırarak sıırıyordu. "Ben sadece rol yapmaya devam edeceğim-"

"Yapacaksın. Sen korkunçsun-"

"Baştan başlayalım aşkım. Ben de seni aceleye getirdim." Adam kanepeye tırmanıyor, kadın otururken üzerine çıkıyordu. Onu koltuğa yaslamıştı.
"Önce seni öpmeliydim."

Ve sonra onu öpüyor, kazağını, tişörtünü çekiştiriyordu. Çevik parmakları sutyenini açarken, dili onun tadına bakıyor, onunkini yalıyordu.

"Bu nasıl ? Beni kütüphanede çırılçıplak bıraktın."

Adam hâlâ giyinikti, bükülmüş dizi kadının bacaklarının arasındaydı. Yeşil deri kanepede çırılçıplak . Eğer burası Hogwarts olsaydı, onun arkadaşlar şimdi içeri dalecek.

"Kütüphaneniz. Göğüslerin mükemmel, aşkım. Onları görmek istiyorum." Öne doğru eğildi, sol eli onu desteklemek için kalçasının yanına sıkıştırdı.

Hermione gözlerini devirmeye çalışıyordu ama adamın meme ucunda gezinen başparmağı ve boğazına dayanan ağzı dikkatini dağıtmıştı.

"Mükemmel değiller, soldaki daha büyük."

"Asimetri için çıldırıyorum," diye mırıldandı, kulak memesini emdi, meme ucunu çimdikledi.

Boynunu öpmeye devam etti, göğüs ucuyla oynadı, çimdikledi, . Sert ve hassastı, nefesi sıcak ve yumuşaktı. Odadaki soğukluk Gümleğinin ince pamuğundan vücuduna sızan sıcaklığı hissetti,

Karşı konulmaz. Yakınlaşmak, onu üzerine çekmek istedi. Aralarında yeterince mesafe bırakarak elini göğsünde tuttu, meme ucunun sert tomurcuğunu çimdikledi ve alay etti. Artık çok hassastı, aşırı hassastı. İç çekti ve omuzlarını sallayarak onu üzerinden atmaya çalıştı.

"de yap," dedi. Adam onun meme ucunu daha sert çimdikledi ve kadın nefes nefese bir ses çıkardı. Ağırlığını sağ eline kaydırđı ve meme ucunu emmek için başını eğdi - önce yaladıgında titriyordu - serbest eli diğeri tarafı çimdiklemeye ve alay etmeye başladı.

Amcığı zonkluyordu. Onu acele ettirmek istiyordu. Ona bunu boş vermesini, sadece onu sikmesini söylemek istiyordu. Daha soyunmamıştı bile. Hâlâ gıcır gıcır beyaz gömlek, koyu renk pantolon, hiç yüzükler. Çıplak olmaması gereken bu odada çıplaktı, sadece elmas ve safir bir yüzük takıyordu, adamın vücudu onunkini örtmediğı sürece açıktaydı.

Dili meme ucunun etrafında dönüyordu. Geri itti ve başını altındaki yumuşak etin kabarıklığını ısırdı. Ağzını diğeri göğsüne götürdü ve yalayıp emmeye başladı. Hermione daha sert nefes alıyordu, başının döndüğünü hissetmeye başlamıştı. Dili acımasızdı. Meme ucunu daha sert emdi. O yalıyor ve hafifçe ısıırıyordu. Eli Hermione'nin belindeydi. Hermione havayı içine çekerek kafasını boşaltmaya çalıştı. Adam ıslak meme ucuna üfledi ve Hermione ürperdi, sırtından aşağı akan ürpertiyle kıpırdandı. Adam meme ucunu çekiyor, çekiştiriyordu. Sonra onu öpüyordu, eli klitorisindeydi. Amcığı ağrıyor, kanla doluyor, kalp atışlarıyla birlikte nabız gibi atıyordu. Eğer onu sikmezse ölecekti. Daha soyunmamıştı bile.

Onu öptü, başparmağı klitorisinin üzerindeydi, ta ki kadın kıvrana kadar. "Draco-" dedi.

"Bana ne söyle, yapayım," dedi, ağzını onunkine dayayarak.

"Dizlerinin üzerine çök," dedi nefes nefese.

"Derhal, canım."

Sonra kanepeden kayarak onu kendine doğru çekti ve sonra sıcak ağzı tekrar amcığının üzerindeydi, klitorisi kaygan ve şişmişti.

"Tadın güzel, aşkım," diye mırıldandı ona karşı. Hafifçe öpmüyordu -Sanki her şeyi istiyormuş gibi agresif bir şekilde onu dilliyordu. Kendisine, adamın onu çekici bulmadığını, sadece azgın olduğunu ve kendisinin de müsait olduğunu söylemekten vazgeçmişti. tamamen giyinikti, dili sert ve düz bir şekilde klitorisinin üzerindeydi, sikine dokunulmamıştı. Başını kaldırıp baktığında kadın uzanıp saçlarını avuçladı, onu kendine doğru çekti ve kadın ağzına ve yüzünün sert kemiklerine bastırırken gözleri kapandı, boşalana kadar rahatlamadı.

---

4 EKİM 2003 CUMARTESİ

O ve Malfoy, Narcissa Malfoy'un geniş gül bahçelerinin ortasındaki bir ley hattı boyunca yerleştirilmiş bir lodos taşının üzerinde duruyorlardı, Malfoy onunla birlikte koğuşların üzerinden bir kez daha geçerken soğuk havada nefesi görünüyordu.

Malfoy ilk olarak kahvaltıdan hemen sonra büyüleri göstermişti. Bunlar öncelikle iyi bilinen koruyucu büyülerdi, ifadeler tanıdıktı - protego maxima, fianto duri, repello inimicum, salvio hexia, repello muggletum - ama Black ve Malfoy' özgü dil katmanlanmıştı ve birkaç parça hileli asa işi vardı.

Malfoy'un hareketleri modellemesini izlerken Hermione daha çok entelektüel bir merak duymuştu; yeni bir şey öğrenmek, bu klasik büyülerin nasıl değiştirildiğini görmek ve duymak heyecan verici ve tatmin ediciydi. ve sonra da buna izin veren temel büyü yapısını ayrıştırdı. Malfoy koşulları ona öğretme konusunda ukalalık yapmayacak kadar ciddiye alıyordu; hassas ve sabırlıydı, kendi hareketlerine odaklanmadığı zamanlarda onu yakından izliyordu. Kız bir bölümde ustalaştığında, Malfoy Hanesi'ne yaptığı yatırımı kanıtlarcasına, gözleri kızın üzerinde gezinirken, ağzı yumuşak bir memnuniyetle düzelirdi. Ya da belki sadece onu izlemekten hoşlanıyordu.

Ama burada, dışarıda, Malfoy Malikânesi tepesinde belirirken, Hermione göğsünde bir ağırlık hissetti, günün soğuğuyla birlikte ensesinde bir karıncalanma hissetti. Omuzlarını yuvarladı, üzerindeki ağırlığı atmaya çalıştı.

Böylece etkili bir şekilde büyü yapabilecekti. Uzun zaman önce ezberlediği bu dizileri okurken Malfoy'un neredeyse fark edilmeyecek şekilde duraksadığı anlar olmuştu ve Malfoy onun kan saflığıyla ilgili kelimeleri atladığını biliyordu. Özünde onu öldürmek isteyen bu yeri koruyarak ne yapıyordu? Bunu yaparken gerçekten de sahiplendiğine inanabilir miydi? (*Burası senin evin, yakalanamazsın. Ama o burada yakalanmıştı.*) Malfoy Malikânesi'nin eskiden olduğu gibi değiştirilebileceğine inanabilir miydi? (Ron'un sesi, ona geri dönüyor: *Draco Malfoy'u kurtarabileceğini mi sanıyorsun?*)

Malfoy bu kadar basit olduğunu düşünüyör gibiydi. Kelimeleri yorum yapmadan atladı. Alay etmeden ona koşuşları öğretti. Kan alma yüzüğünü, kan tazeleme iksirini ve kanının bulunduğu iksir şişesini topladı, sonuncusunu cebine koymadan önce incelemek için soluk kış ışığına tuttu. Süpürgeye binmeyi reddetmesi konusunda enerjik bir şekilde ama düşmanlık beslemeden azarladı.

"Nasıl oldu da dünyada uçamayan tek cadı ben oldum?"

"Her yerden büyü yapabiliriz, Malfoy. Merkezi bir yerde olmamıza bile gerek yok," demişti ona.

"Saf tembellik. Önce İodostan, sonra da arazideki her bir pusula noktasından döküm yapacağız. Bu gelenekseldir."

Bir kaşını kaldırmıştı. Malfoy Malikanesi'nde korkunç bir bağınaz olmak da gelenekseldi.

"Üç çemberin de üstünden geçmeyi severim," diye düzelitti. "Tercihen bir süpürge'nin üzerinde."

"Ben yaya olacağım."

"Öğle yemeğini ben getiririm o zaman." Dondurucu soğukta onunla birlikte arazisi boyunca kilometrelerce yürüme fikrinden gayet memnun .

Şimdi ona iksir şişesini uzattı ve kan alma yüzüğünü taktı. Parmakları soğuktan bembeyaz ve iskelet gibi olmuş bir halde uzanıp ceketinin ve gömleğinin kollarını sıvadı. Yara izi kırmızıya çalan bir pembeydi, henüz çatlamamış ya da iltihaplanmamıştı. Sol bileğini açtı ve sonra ürkütücü derecede sıcak kanını yara izi boyunca yaydı, sağ eliyle ovarken sol eliyle de kanının lodos taşına akmasına izin verdi.

Hermione onu bir gece önce hatırladı, kanepeye tırmanıp sikerken ıslak ağzını ön koluna silmişti. Kan ve sıvılar konusunda bir öncünün rahatlığına, bir sikicinin iştahına sahipti. Soyundu, sikini kızın içine soktu ve sadece birkaç dakika boyunca sertçe siktikten sonra çekip tekrar amını yalamak için aşağı indi.

Şimdi cebinden asasını çıkarıp kendini iyileştirirken, o da adet kanını sağ eline ve taş a sıçrattı. İşte oradaydı, Muggle doğumlu kanıyla işaretlenmiş Malfoy Malikânesi taşı. Şişenin ağzını kapatıp çantasına yerleştirdi ve asasını çekti. O ve Malfoy, kanlı elleri asalarının üzerinde, birlikte atıldılar. Gözleri buluştu. Sözleri ve hareketleri senkronize olurken, enerjinin ısı dalgaları onlardan dışarı doğru hareket ediyordu. Kara büyü kendi büyüyle birlikte onun içinde de titreşti. Yanında taşıdığı sarmal gerginlik, ayakları yere basan bir sükûnete dönüşmüş gibiydi. Burada gerçekten evinde gibiydi.

Bitirdiler ve adam ona baktı - konuşmadı ama memnun olduğunu söyleyebilirdi. Ona, kendisinden görmeye alışık olmadığı bir tür memnuniyetle baktı - kendini beğenmiş değil, cinsel değil, ama sanki ... . Godric, bilmiyordu. Sanki şimdi onun yanında kendini daha çok evinde hissediyordu. Sanki bu gelenekler onun için o kadar önemliydi ki, gerçekten de bir şeyleri değiştirdiklerini düşünüyordu. Onun, adı değiştiği için, artık bir kadın olduğu konusundaki ısrarını düşündü.

Malfoy. Sözcükler, niyetler, jestler... sihrin büyük kısmı buydu. Bunu biliyordu.

Arazinin en batı noktasına doğru yola . (Arazi, Hermione, Malfoy'ların tamamından uzak ve geniş araziden ayrı olduğunu öğrenmişti). Gün açık ve , yapraklar renk değiştiriyordu. Mutfak elfleri tarafından hazırlanan piknik yemeği tüy kadar hafif hale getirilmiş ve Hermione'nin uzun çantasına yerleştirilmişti. Malfoy botlarını ve ağır bir pelerini, Hermione ise muggle paltosunu ve spor ayakkabılarını giymişti. Saat yönünün tersine dönecekler ve kuzeyde sona ereceklerdi. Nefesleri önlerinde bulanıklaşarak yürürlerken, Malfoy neşeye göleti, quidditch sahasını, mezarlığı, çit labirentini işaret etti. Onu albino tavus kuşlarından uzak durması konusunda uyardı. (Gereksiz yere-Hermione zaten onların kötü olduğunu düşünmüştü).

Onu burada, odaklanmış ama rahat bir şekilde gören Hermione, sihirle çevrili olarak yetişmiş olmasının onun için ne anlama geldiğini düşündü. Onun içsel bir parçasıydı; kendi farkındalığından ayıramadığı bir parçası. Bunu her zaman biliyordu, varlığını her zaman varsaymıştı. Merlin, Azkaban'da اساسız geçirdiği yıllar tam bir işkence olmalı. (Hermione onun Vance Crabbe'nin kanına bulanmış halini düşündü ve o yılların onu gerçekten delirtip delirtmediğini bir kez daha merak etti).

Malfoy'un büyü çalışmaları zarif, sezgisel, hassas ve saldırgandı. Hermione'nin büyüleri kesin ve güçlüydü ama daha hamdı, bazen de işçiye benziyordu. Büyü onun için anlamlıydı ve çabuk öğrenirdi. Test edilmiş ve kanıtlanmış yeteneklerine güveniyordu. Ama yine de, Malfoy'la olduğu gibi, sihrini geç ve çoğunu kitaplardan öğrendiğini hatırladığı anlar oluyordu.

Malfoy'la on bir yaşında tanışmış olsaydı ve o da önyargılı bir ahmak olmasaydı, ondan ne kadar etkileneceğini düşündü.

Büyü ile büyüdüğünü, dünyasının büyü ile aşılandığını ve bazı insanların büyüye sahip olmadığını öğrendiğini hayal etmeye çalıştı - var olduğunu düşünmüyordu. Nasıl
Bu genç Draco Malfoy için anlaşılmaz bir şey olmalıydı.

Botlarını ve kızın spor ayakkabılarını kırbaçladıktan sonra bahçedeki kapıdan içeri girdiler. Salon soğuktu ama dışarıya kıyasla sıcaktı. Hermione üşümüştü ve yürümekten yorulmuştu ama bu memnun edici bir yorgunluktu - oyuncu seçimi sorunsuz geçmişti, bahçe çok güzeldi, kendini nerede bulduğuna dair zihinsel bir harita oluşturmaya başlamıştı, ne kadar tuhaf ve belirsiz olsa da.

Mutluydu, konuşkandı, açıkça bakmadığı zamanlarda ona bakışlar fırlatıyor, dudaklarında bir gülümseme oynayıyordu. Kütüphanedeki dün geceyi hatırlıyor muydu? Kanepede onu beceriyordu, bir eliyle destekliyordu, dizini omzuna bastırdı, baldırını öpmek için başını çevirdi. Adam kalçalarının üzerinde, başparmağı kızın klitorisinin üzerinde, kızın bacağına göğsüne doğru dik tutarak içine sokuyor, kızın dizardı kırıışı geriliyordu. Sonra, ateş sönerken onu öpmüş, sonra da makalesini bitirmek için bahaneler uydururken kıyafetlerini çıkarmasını izlemişti. Yatakta, onu kendine çekmiş, kolunu sıkıca sarmıştı. İzin verme fikrini uygulamakta tamamen başarısız olmuştu. Onun gecelerini istemiş ve almıştı.

Koridorda birlikte yürüyorlardı, üzerlerine sessizlik çökmüştü, o zaman onu gördü: beni fark etme tılsımının arkasına gizlenmiş çift kapı. Bu

koridorun girişinde . Bir an mide bulantısı hissetti.

O görmemiş yanından geçip gidebilirlerdi.

Ama vardı.

Yavaşladı. Durdu. Adımları onun yanında duraksadı.

"Görmek istiyorum," dedi kapılara bakarak. Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordu. Bir kapanış hissetmeyecekti. Geçmişin peşini bırakmayacaktı. Sadece yerde tutulduğu yeri, adamın durup izlediği yeri arayacaktı. Bu onu incitecekti. Onlar her neyse, canını yakacaktı.

Ona doğru baktı ve adam onu izliyordu, yüzü aniden altıncı yılın büyük bölümünde, Büyük Salon'da, sınıfta ona bakışlarını çaldığında gibi boştu. Onunla tartışmayacaktı. Bunun olmasını engellemeyecekti. (Hayır, yapmazdı, değil mi?)

Kapılara doğru başını salladı. "Kilitli değiller."

Gözleri adamın yüzünde gezindi; onu bir aşağı bir yukarı süzdü. Kötü bir andı. Hasta görünüyordu, içine kapanmıştı. Başını eğmiş, gözlerini ona dikmişti. Sanki zaman hiç geçmemişti. Dudaklarının alaycı bir kıvrılmaya başladığını, göğsündeki baskının arttığını hissetti.

Çabucak arkasını döndü.

Eli kapı kolunda. Ona son bir kez baktı. Beklediği gibi geri çekilmemişti. Öne doğru adım atmıştı.

Kapıya geri döndü. Kapıyı açtı ve adam sessizce onu takip etti.

Ay ışığı dışında karanlıktı. Tavan büyülenmişti. Avize gitmiş, yerine ağaran bir ay gelmişti. Oda çiçeklerle doluydu. Ayçiçekleri, yaseminler, gardenyalar. Parlak yeşil yapraklar ve beyaz çiçeklerden oluşan kapalı bir gece bahçesi. Kadife koltuklara giden kayrak bir yol, gümüş bir çay servisi.

Hermione bunu içine çekti ve sonra ona baktı, hareketleri hızlıydı, sanki onu yakalayacakmış gibi seğiriyordu.

Ona bakıyordu, ifadesi hâlâ boştu ama bir şekilde daha sakindi. Acaba Onun hemen çılglık atmaya başlamasını mı bekliyordu? Hâlâ çılgınlıklarını duyabiliyor muydu?

"Buraya gelen tek kişi Narcissa," dedi. "Bitkileri Longbottom'dan aldım."

Bir süre daha ona baktıktan sonra bahçe yoluna geri döndü. Yavaşça odanın ortasına doğru yürüdü, botlarının deri tabanları arkasından usulca sıyrılıyordu. Hayalet eğretili otlarının arasından Şömine duvar boyunca uzanıyor, mumlar şöminenin durmuş bir saatin etrafında kümeleniyordu. Kurşunlu pencereler öğleden sonra güneşi yerine tavan gibi bir gece gökyüzünü gösteriyordu. Sarmaşıklar koyu mor duvarları kaplamıştı.

Yere yatırıldığı yeri seçti ama yeşilliklerin arasından artık zemini göremiyordu. Adamın durduğunu düşündüğü yeri seçti. Yönünü bulmak beklediğinden daha zordu, oda hatırladıklarıyla çarpıtılmıştı. Daha büyük olduğunu hatırlıyordu; düzen tam olarak doğru değildi. Hafızası belirgin anlar ve bulanıklıkların bir karışımıydı. Bu odaydı ama değildi. Burada olan kendisiydi ama değildi.

Aslında onu hatırlamıyordu, her şey olurken hatırlamıyordu. Öncesi ve sonrasından kesitler. Onun izlediğini ve hiçbir şey yapmadığını hep biliyordu ama
-Ama o anda sadece Bellatrix ve acı vardı.

Bazen ne hatırladığından emin olamıyordu. Bunu asla kaleme almazdı. Narcissa ve Malfoy'un duruşmaları sırasında bunu reddetmişti.

Etrafına bakındı, kaşları çatıldı, çenesi gerildi. Dişlerini sıkıyordu. Baş ağrısını hissedebiliyordu.

Malfoy onun hemen arkasında, sessiz duruyordu. Mazeret yok. Özür yok. Bağışlanmak için yalvarmak yok.

Bunları hiç yapmamıştı - yargılanırken bile.

Şimdi bunları duymak istemiyordu. Geçmişini değiştirecek hiçbir şey söyleyemezdi.

Artık burada yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Etrafına bakındı.

Onu görmüştü.

Derin bir nefes aldı ve başını salladı.

Sonra kapıya doğru yürüdü.

Sonra dışarıda durdu, Malfoy sessizce kapıları arkasından kapattı.

Başka tarafa baktı, onun gözleriyle karşılaşmadı. Sanki göğsünün içinde bir şey kıpırdanıyor, boğazının dibinde bir şey varmış gibi hissediyordu.

Adamın hafif ama sert elini sırtında hissetti.

Duvarla birleştiği yere baktı, başı eğikti, adam yüzüne doğru hareket ederken vücudu donmuştu. Göz ucuyla adamın pelerinini çözdüğünü ve ayaklarının dibine bıraktığını gördü.

Duvarla birleştiği yerde yere bakıyordu, başı yana eğikti ve hareket edemiyordu. Adam yavaş ve sabit adımlarla ona doğru yürüdü.

Duvarla birleştiği yere bakıyordu, başı yana eğikti ve boynundaki gerginlik rahatsız edici, doğal olmayan bir his veriyordu ama hareket edemiyordu.

Kollarını ona doladı ve kendine çekti. Eğer onu iterse, vurursa, buna izin vereceğini biliyordu. Ama hareket edemiyordu.

Derin bir nefes aldı, göğsü ona doğru yükseldi ve nefesini verirken ona daha sıkı sarıldı.

Başını adamın sert köprücük kemiğine yasladı ve adam onu kendine daha sıkı sardı. Kadın gözlerini kapadı ve ona doğru nefes aldı.

Uzun bir süre onunla birlikte orada durdu.

"Hadi biraz uzanalım aşkım," dedi sonra, başını onunkine yaslayarak.

Kadın başıyla onayladı ve adam onları yatak odasına götürdü. Sonra gömleğini çıkarıp onu külotuna kadar soydu ve yatağa itip çarşafların altından kendine çekti. Başını adamın sıcak göğsüne yaslamış, elini adamın sol tarafındaki yara izlerinin üzerine koymuş, adam da elini kadının omzuna koymuş, çıplak tenini kadınınkine dayamıştı. "Sadece dinlen, Aşkım," dedi, saçlarını düzeltti, onunla senkronize bir şekilde nefes aldı.

Draco uyandığında yatağında sadece düz suratlı iblis vardı, ateş yanmıştı. Karısı onu terk etmişti. Korkunç bir akşam yemeği partisi, Terry Boot için bir doğum günü toplantısı. Günün erken saatlerinde ona söylemişti. Gitmiş miydi? Yoksa sadece gitmiş miydi?

Yüzüğün üzerindeki *avenseguim*'i kontrol edebilirdi. Belki de korkuyordu.

Misafir odasında karısının yüzünü görmek. Dışarıdaki koridorda tüm vücudunun kilitlenmesi. *Lanet olsun.*

Elbette o zorlayana kadar yara izini ona göstermemişti.

Soğuk çarşafların üzerinde halsiz bir şekilde yuvarlandı. Onu rahatlatan kişinin kendisi olması yanlıştı ama vücudunun ona yaslanmasını özlemişti.

Ondan önce çok güzel bir gün geçirmişti. Leydi Malfoy'una kavuşmuştu. Bir gece önce kütüphanede seks yapmış, sonra da malikânede hak iddia etmişti. Uçamadığı için onunla alay etmişti ama onunla birlikte arazide yürümek hoşuna gitmişti. En sevdiği yerleri gösterebilmiş, havalar ısındığında onu buralarda vakit geçirmek (sikişmek) için geri götürmeyi planlamıştı bile. (Seks, lanet olsun, daha fazlasını istiyordu. Buna kayıtsız kaldığını söyleyebilir miydi? O da öptü, o da sevişti - kendini unuttuğunda en az onun kadar saldırgandı). Sürekli onun elini tutmak istiyordu.

Ama bugün sonuydu, değil mi? Onu itemeyecek, ona hak ettiği gibi vuramayacak kadar kırılmıştı. Ama şimdi o olduğunu hatırlayacaktı. Soğuk bir omuz çevirirdi. Ona bir daha dokunmayacaktı.

O-

Kahretsin, çoktan Amerika'ya, Avustralya'ya, ondan olabildiğince uzakta başka bir yere mi ? Kaçabilir, Bakanlığın peşine düşüp esasını koparmasına meydan okuyabilirdi-

Bu onu yırttı-Draco esasını almak için çabaladı ve homonculous büyüsünü yaptı.

Hâlâ şehirdeydi. Derin bir nefes aldı gözlerini kapatıp yavaşça nefes verdi. Onu bulmaya gitmeyecekti. Bir kereliğine onu kendi haline bırakacaktı.

Belki de sadece akşam yemeği partisine gitmişti. Draco sırtını yastıklara yasladı, iğrenç şey ona küçümseyerek bakıyordu. Davet edilmemişti ve gitmek de istemezdi. (Gider miydi?)

Karısının kolu onunkine dolanmış, kulağına dedikodu fısıldamak için eğilirken eli pazusunda. Şimdi onun cevabına gülüyor.
Adam sırtıırken kızın gözlerinde muzip bir parıltı beliriyor. Onu hızlıca aşağı çeker,
düşüncesizce bir öpücük. Ve sonra ev sahiplerini selamlıyorlar. "Tabii ki buradayız," diyor. "Draco ve ben bunu kaçırmazdık."

Eğer Astoria'yla evli olsaydı, her hafta onun kolunda suarelere katılıyor olurdu. Tori ve Daph şampanyalarını yudumlayıp Yule planları yaparken, o da tam şu anda Salazar olarak Pucey ve Flint'le yemek öncesi ateş viskisi içiyor olurdu. Draco nostalji, utanç ve öfke dolu bir sızı hissetti.

, parmağını hayvanın kuyruğunda gezdirdi. Hayvan ayağa kalkıp uzaklaşmadan önce onunla alay gibi göründü ve yataktan atladı.

İç çekti.

Sarhoş olmak istiyordu, hem de çok ama çok sarhoş.

Ateş viskisinin ona çarptığını, sıcaklığının içine yayıldığını *hissedebiliyordu*. O kadar çok Slytherin partisi olmuştu ki, kas hafızası gibi bir şeydi. Kendini ayakta sırtıırken, pek de sevmediği bu arkadaşlarıyla dalga geçerken, kanepede cadıları izlerken hissedebiliyordu. Aynı anda hem güvenli hem de heyecan vericiydi. Herkesi güldürecekti. Çok fazla içerdi. Bir kavga, bir sevişme, sabah hiçbir önemi olmayacak aptalca bir sorun olurdu. Tüm bunların bir zamanlar ne kadar kolay, otomatik ve tatmin edici olduğunu *hissedebiliyordu*. Ve bunu özliyordu. O kadar genç ve aptal olmayı özlemişti. Bunun eğlenceli olduğunu düşünmeyi özlemişti.

Artık anıların tadını bile çıkaramıyordu -sonradan gelen her şeyle, şimdi anladığı her şeyle lekелendikleri .

Bunun utancıyla kızgındı. Kendini aldatılmış hissettiğı için kızgındı.

Pucey ve Flint ile içmek istemiyordu. Tori'ye ona katlanmasını söylesin diye Daph'a yalakalık yapmak istemiyordu. Merlin, gerçekten istemiyordu. Ama yine de bazen sahip olacağını düşündüğü hayatı özlüyordu. Voldemort'un savaşı kaybetmeden önce ondan aldığı hayatı.

Çünkü eğer Voldemort kazansaydı, Draco şu anda Pucey ve Flint ile ateş viskisi içiyor olacaktı, ama o, ne? Bir köyü yok ettikten sonra Muggle'lar mı? Bakanlık görevlilerine işkence mi etti? Karısını yere yatırıp kolunu mu oymuş? Pozisyon için yarışıyorlardı çünkü içlerinden biri Yılan. Biri diğerini çarmıha germek için yarışyordu. Voldemort'un geri gelmediğı farklı bir dünyada Draco'nun sahip olması gereken basit safkan hayatı asla .

Draco'nun kandırıldığını hissettiğı gelecek bir hayaldi ama çocukluğunun büyük bir bölümünde gözünün önündeydi. Şimdi onu kaybettiğı için bu kadar çocukça hissetmek utanç vericiydi. Karısının yüzüne, koluna baktığında her şeyin bağnazlığa dayandığını bildiğı halde utanç verici.

Bugün farklı bir fantezisi vardı: Malikâneyi onunla birlikte korumak, onların yapmak. Dün gece ona evin kendisine ait olduğunu söylemişti. Ama tabii ki o oda her zaman Bella'nın olacaktı. Elbette evi her zaman Voldemort'un olacaktı. Karısı burada asla mutlu olamazdı. Vazgeçmeliydi.

Onu Fransa'ya götürüp yeni bir ev alacaktı. Neden çocukluk evine kadar çocukça bağlıydı?

Kendini umutsuz ve yenilmiş hissediyordu ama yine de öfkeyle, bencilce yeniden onun olmasını istiyordu. Gençken karısının yapacağını hayal ettiği gibi, onun da bunu kendisiyle paylaşmasını istiyordu.

Bu onların yıllık Yule partisi ve adam onun yanında durmuş, konukları selamlıyor.

Malikânenin balo salonuna giriyorlar. Gryffindor kırmızısı, altın ve elmaslar içinde, saçları dağınık ve dağınık, gülümsüyor ve mutlu, oradaki en güzel kadın. Küçük oğullarını kucağında tutuyor -Draco onu birazdan yatıracak, ama o da ortaya çıkacak.

"dur," der çocuğa, "yarın uçmaya gideriz."

Başı onlara doğru savrulur. "Oh hayır-"

"Güvende olacağız, anne!" diyor mükemmel küçük oğlu ve Draco onun kaşlarını çatmasına .

"Ona koçluk yaptın," diye suçluyor.

"Onun quidditch takımına koçluk yapacağım," diyor ona. "Harika bir Slytherin arayıcı olacak, göreceksin."

Tehlikeli bir fantezi. Kendini hasta ediyordu. O yapıyordu
Bu yüzden hastalandı.

Draco'nun bu gece gitmesi gereken bir yer vardı. Ona henüz söylemediği bir yerde. Moralinin bozulduğunu hissetti. Ona söyleyecekti. Sadece söylemek istemiyordu. Bundan hoşlanmayacaktı. Ona güvenmeyecekti. Ama bunun yapılması gerekiyordu. Ve o eski çekimi hissedebiliyordu. Yapılması gerekenin kaçınılmazlığını.

Charlie'nin koğuşlarını kırmak çocuk oyuncağıydı. Theo sarhoştı ve birkaç dakika içinde içeri girmişti, midesi hala portkey yüzünden bulanıyordu. Sıcak kulübeye girdi ve kapıyı arkasından düzgünce kilitledi. Charlie bu gece birini bekliyorsa, çok kötüydü - Theo'nun büyü çalışmasını asla başaramazlardı. Ama saat geç olmuştu - Romanya'da iki saat sonra. Charlie'nin beklediği birileri varsa bile, onlar zaten buradaydı ve şu anda Theo'nun yanında kilitliydim. Ve muhtemelen buna çok kızacaklardı. Theo kendi kendine güldü-bu aynı anda hem kötü bir fikir hem de gerçekten harika bir fikir gibi geliyordu. *Hadi öğrenelim.*

Bir saat önce, bir yeraltı dövüş kulübünde absent içerken bir el hissetmiş ve ardından kucağına bir cadı düşmüştü. "Kim olduğunu biliyorum," demişti cadı.

"Ooh, trivia gecesi mi?" diye sordu Theo. "Ben de kim olduğumu biliyorum, yani berabere kaldık. Mısır'ın başkenti neresidir?"

"Seninkine gidebiliriz," dedi nazlı nazlı.

"Yakınından bile geçemezsin, aşkım. Burası Kahire."

Kolu adamın omuzlarına dolanmış, eli göğsündeydi. Güçlü bir paçuli kokusu vardı. Theo biraz burnunda diye düşündü. Şehvet, para ve doğurganlık büyülerinde kullanılırdı. Eğer yanında uyuyakalırsa, bir tutam saçı eksik olacak ve dokuz ay sonra kadın ona mal varlığının yarısı için dava açacaktı. Ki bu en iyisi olabilir! Ama o öyle düşünmeyebilirdi. Ama malikane.

Charlie neden ona malikânedeki mektup yazmamıştı? Theo Nott'un Nott Malikânesi'nde yaşadığını anlamak için dolandırıcı olmaya gerek yoktu. Charlie ona birkaç bin kalyon değerinde zümrütü Komodin.

"Senin hakkında *korkunç* şeyler duydum." Cadı eğildi, yüzünü çevreleyen koyu renkli bukeler Bellatrix'i andırıyordu. Adam onun kendisini öpmesine izin verdi, dili buzlu şeker yemiş gibi serindi.

"Hepsi doğru," dedi.

"Gerçekten mi?" Adamın kucığında kıvranıyor, onu sertleştirmeye çalışıyordu. Adamın elleri onun kalçasını ve dizini bulmuştu. "Sen ve Draco Malfoy'un Altın Kız'ın parçalarını açık artırmayla sattığınızı duydum."

"Ve sen de 'Bu ben olabilirim' diye düşündün," dedi Theo, yumuşak bir şekilde gülümseyerek.

"Duyduğuma göre Bakanlık son niyetini öldürdüğün için seninle eşleşmemiş."

"Ve sıradaki sen olmak istiyorsun," dedi Theo, kiminle evlenmesi gerektiğini merak ederek.

Kendini ona doğru bastırdı, dolgun göğüsleri göğsüne, yumuşak poposu kalçasına yaslandı. "Bana zarar vermezsin," diye mırıldandı.

Theo omuz silkti, parmakları dizinin iç kısmındaki hassas deride oynuyordu. "Kazalar olur."

Eli kemerine doğru hareket etti, sesi boğucu bir hal aldı. "Malfoy Malikanesi'ndeyken Voldemort'la tanıştığınızı duydum. Nagini'yi yemek yerken gördüğünü duydum. ve Malfoy'un Karanlık İşareti'ne dokundu. Yeni bir karanlık lordun geldiğini duydum ve-"

"Peki seni seks partisine davet ettirebilir miyim?" diye sordu Theo, yüzündeki tüm iyi niyeti bir kenara bırakarak. "Bir Ölüm Yiyen'in harika bir baba olacağını mı düşünüyorsun?"

Kıkırdadı, gerektiği kadar gergin değildi. "O kadar ciddi bir şey değil! Tuvalette sevişiriz diye düşünmüştüm."

Theo geri çekildi ve onu inceledi, gözleri ağırlaşmıştı. "Buna nasıl hayır diyebilirdim ki?"

Sırıttı.

Ayağa kalkması için çenesini salladı. "Bana bir dakika ver, aşkım. Bir kavga için bir adamla görüşmem gerekiyor."

Suratını astı ama onun yanındaki koltuğa oturdu ve "Hemen geliyorum" dedi.

Theo başıyla onayladı. Sonra ayağa kalktı, absentin geri kalanını içti ve uzaklaştı.

Dışarıda nemli havayı soludu; kulübe kıyasla temiz ve serindi ama alabildiği tek koku absent ve paçuliydi. Lamba ışığı kaygan kaldırım taşları üzerinde parıldıyordu ve şehrin ötesinden gelen ortam ışığı ufukta bir pus yaratıyordu; gece hem karanlık hem de aydınlıktı.

Theo elleri cebinde sokakta yürüyordu. Geç saatlere kadar dışarıda, liminal gökyüzünün altında sarhoş olmayı seviyordu, her şey sahte hissettirdiğinde. Kendisini babası sanan bu cadı gibi. Bir kahkaha. Çok komik. Ama Draco'yla eşkiyacılık oynadığı için başına gelen buydu. Draco onu tekrar içeri sürükledi çünkü Malfoylar asla uzak kalamazdı ve o da Draco'dan uzak kal.

Bir Weasley bu cadının düşündüğü adamla istemezdi. Charlie bu yüzden mi yazmamıştı? Ama o zaman broşu postayla geri göndermiş olamaz mıydı? Belki de onu satmış, altını başka bir ejderhayı kurtarmak için kullanmıştı. (Belki de onu Theo'nun bilmediği Romanyalı bir cadıya vermişti.

Belki de broş yere düşmüştü ve Charlie ertesi sabah kalkıp Theo'yu bir daha düşünmemek üzere yatağın altına tekmelemişti. (*Charlie onu öpüyordu, kaba eli Theo'nun yanında sıcacıktı, bacakları birbirine dolanmıştı.* Theo bunu ikinci kez düşünmüştü, üçüncü , dördüncü kez ve beşinci kez...) Belki de Charlie, Theo bir hırsız olduğu için onu saklamıştı.

Theo sokağın sonuna doğru yürüdü ve orada portkey satan bir tezgâh vardı ve Theo'nun aklına bunu öğrenmek için büyük bir fikir geldi.

Liman anahtarlarından birini satın almış ve Charlie'nin söylediğini duyduğunda büyülemişti. Ve şimdi buradaydı, neler olacağını öğrenmeye hazırdı.

Theo kapıdan uzaklaştı ve etrafındaki karanlık odaları bir çit gözüyle taradı. Theo, malikanelerde büyümemiş insanların evleri ev gibi olarak tanımlarken kastettikleri şeyin bu olduğunu düşünüyordu. Değersiz, Tabii senin değilse.

Theo takım elbisesinin ceketini bir sandalyenin üzerine bıraktı ve kemerli kapıdan geçerek gölgelerin arasında olduğunu bildiği yatağa doğru sessizce ilerledi. Charlie'nin yanında Rumen cadı var mıydı? Başka bir adam? Kavga çıkar mıydı?

Birine zarar verir miydi? Yoksa Charlie onu mı?

Hadi .

Düşük ışıkta gözlerini kııarak yan masaya baktı. İşte, en zayıf parıltı. Broş, tam bıraktığı yerdeydi. Bu ne anlama geliyordu?

Yatağı doğru baktı.

Charlie' yanında bir cadı yoktu. Başka bir adam da yoktu. Sadece Charlie vardı, gevşek bukleleri yastığının üzerinde dağınıktı.

Theo yorganın kenarını kaldırdı ve ayakkabılarıyla birlikte Charlie'nin yatağına tırmandı.

"Selam tatlım," diye mırıldandı Charlie. Soğuk rüzgâr, sabun ve kendisi gibi kokuyordu, sanki yatmadan hemen önce banyo yapmış gibiydi. "Ejderhalar ulaşmana izin verdi koğuşlar, hmm?"

"Neden? Yabancıları mı yiyorlar?" diye sordu Theo, neredeyse karanlıkta sessizce konuşarak, Charlie'nin yüzüne bakacak şekilde yan yatarak.

"Her zaman," dedi Charlie. Theo onun gülümsemesini görmekten çok duyabiliyordu.

"Belki de senin üzerinde kokumu almışlardır," dedi Theo. "Belki buraya ait olduğumu biliyorlardır."

"Üzerindeki cadı kokusunu ben bile ," dedi Charlie. "Sen ona ait değil misin?"

"Hayır," dedi Theo çabucak. "Ben kimseye ait değilim. Olmam gereken bir yer yok."

"Demek Romanya'ya geldiniz," dedi Charlie.

"Eve dönerken oldu," dedi Theo. Yorganın altından Charlie'ye uzandı ve çıplak tenini, kalçasını buldu. "Kendimi işe yarar hale getirebilirim."

Charlie düşünerek mırıldandı.

Theo sığ nefes alıyor, Charlie'nin kalabileceğini söylemesini istiyordu. Charlie'nin sikini emebileceğini ve Charlie'yi kendisiyle mutlu edebileceğini söylemesini.

"Diğer tarafa dön," dedi Charlie.

Theo emirlere uydu, ayakkabılarını yorganın altında çıkardı ve Charlie'nin çok fazla kıyafet giydiğinden şikayet etmesini .

Charlie kolunu ona doladı ve onu kendine doğru çekti. "Geç oldu tatlım," dedi Theo'nun kulağına yakın bir yerde. "İşe yaramaz olabilirsin."

Theo bir tedirginlik hissetti - o zaman Charlie onu neden burada istesin ki?

Ama Charlie'nin kolu sıcak ve kaslıydı ve onu sıkıca tutuyordu; nefes alış verişini sakın ve düzgündü. Theo yatağın ve Charlie'nin içine gömüldü ve Charlie onu daha da yakınına çekti ve hiçbir şeyden şikayet etmedi.

Theo birkaç saat boyunca derin bir uyku çekti ve sonra alkolün etkisiyle sarsılarak uyandı. Hava hâlâ karanlıktı. Charlie hâlâ derin ve sabit nefes alıyordu, kolu Theo'nun üzerindeydi. Theo sivri ejderha derisi ayakkabılarını yataktan çıkardı, sandalyeden ceketini aldı ve Charlie'nin alarmı çalmadan önce kulübeden sıvıştı.

Broşu yatağın başucundaki masanın üzerine bıraktı.

Elleri ceplerinde, Charlie'nin karanlıkta göremediği altın saati hâlâ kolunda, anahtar noktasına doğru yürüdü.

Keçi ağılını geçti ve durdu, çitin üzerinden eğildi. "Ejderhalara ait olduğumu söyle," diye fısıldadı hışırdayan hayvanlara.

Bölüm Sonu Notları

CW: Kütüphanede müstehcen materyal

CW: Bellatrix'in Hermione'ye yaptığı işkenceye geri dönüşler / TSSB donma tepkisi

CW: Ev istilas1 (AKA Theo Nott sınırlar konusunda kötüdür)

Not: Bahçeye dönüştürülen misafir odası başka bir kurguda yer alıyor ama hangisi olduğunu hatırlamıyorum. Burada bir gece bahçesine dönüştürdüm, ancak hangi kurguyu düşündüğümü biliyorsanız bana söyleyin, böylece kredi verebilirim. [DÜZENLEME: "Draco Malfoy ve Aşık Olmanın Ölümcül Çilesi" olduğunu hatırlattığı için mekseles'e teşekkür ederim]□

Not: Muhteşem BSP Draco eskizi için omniluci.estumbra'ya teşekkür ederiz! □

□ □ □ **BLOODYSLUTTY, AND PATHETIC**'i yeni okurlara tavsiye eden herkese teşekkür ederim! □ □ □

Bölüm 14

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

4 EKİM 2003 CUMARTESİ

Floo tozunu atıp şömineye adımını attığında karısı hâlâ yoktu. Draco şimdi Avery Malikânesi'nin giriş holüne adım atmış, pelerininin omzundaki isilerken etrafını tarıyordu. Bir safkan malikânesi için tipikti; kendi malikânesinden daha küçüktü ama tavus kuşu tüyleri ve çok fazla gümüşle gösterişli bir şekilde döşenmişti. Ve, bu gece, öğütücü astlar. Karar vericiler daha içeride olacaktı.

İnsan bir majordomo hızla bir grup adamın arasından sıyrılıp Draco'nun yanına geldi. "Efendim-" Asasını çekmişti ama hâlâ yanındaydı. "Bu özel bir toplantı."

Draco pelerinini geriye attı, bir kol düğmesini hızla çıkardı ve Karanlık İşaret'i ortaya çıkarmak için kolunu yukarı çekti. "Efendilerinize Draco Malfoy'un burada olduğunu söyleyin."

Adam Mark'ı ilk gördüğünde kaskatı kesilmişti. Şimdi döndü ve gözleri fal taşı gibi açılmış bir gence başıyla işaret etti.

Draco kol düğmesini cebine koydu ve dedikodu yapan portreler ve bakışlarını takas eden genç uşakların sıralandığı koridoru takip etti. Bir sonraki kapı

Draco Karanlık İşaret'i göstermelik bir netlikle gösterdi, çocuk ona keskin ve gergin bir baş hareketiyle karşılık verdi, gözleri Azkaban rünlerine kayd.

Draco-

Voldemort-

Azkaban-

Malfoy-

Fısıltıların yayıldığını duyabiliyordu.

Draco siyah Ölüm Yiyen bir dizi kapıdan geçti, saçları ve mühür yüzükleri lamba ışığında parlıyordu, çenesi dik duruyordu.

Vance Crabbe babasının nesli için bir hayal kırıklığı olduğunu söyleyebilirdi ama bu gece buradaki çocukları gören Draco, toplumdan uzak kaldığı süre boyunca Slytherin ortak salonunda efsanesinin sadece büyüdüğünü ve çarpıtıldığını bir anda anladı. Voldemort'la birlikte yaşamış, Karanlık Lord'un elinden Mühür'ü almış, kendi müdürünü öldürmeye teşebbüs etmiş, Azkaban'dan kurtulmuş safkan prens - Voldemort'un ölümüyle birlikte, asla yeniden yaratılamayacak bir grubun sonuncusu ve en küçüğü olmuştu.

Savaş hikâyeleri ve yasaklanmış propagandalarla büyümüş yeni bir saf gençlik. Draco'nun şimdi anladığı kadarıyla, mahkemedeki isteksizliğinin abartıldığını düşünen her Gryffindor'a karşılık, öyle olduğunda *ısrar eden* bir Slytherin vardı.

Bu çocukların yüzlerini okuyan Draco, kendi dirilişçi gençlik hayran kulübüne sahip olabileceğini biliyordu, tıpkı okuldaymış gibi zorbalık edip patronluk taslayacağı küçük bir çocuk askerler ordusu. Büyük oğlanlardan birkaçı onun yedinci yılında birinci sınıf öğrencisi bile olabilirdi. Utangaç gülümsemeler ve göğüslerini kabartarak onu izlediler, yanından geçerken birbirlerine dirsek attılar. Burnunun ucuyla onlara baktı, ağzının kenarı küçümsemenin en ufak bir ipucuyla seğirdi. Çekiciliğini hafife almıştı.

Erkekler malikânenin arka tarafındaki bilardo ve kâğıt odasında toplanmışlardı. Draco içeri girip duvarlara yaslanmış çocukların yanından geçti ve oyun masalarının yanında kümelenmiş büyücülerin arasında tanıdık Slytherin yüzleri gördü. İşte oyuncular bunlardı; daha yaşlı, daha iyi giyimli, muhafazakâr kesimli cüppeler ve aile yadigârı mücevherler. Yılan kravat iğneleri ve goblin işi yüzükler. El sıkışıp birbirlerinin sırtını sıvazladılar, sırlarını paylaşmak ve dostça hakaretlerde bulunmak için eğildiler.

Draco hemen silahını çekti ve Marcus Flint'i cruciatus lanetiyle vurdu.

Kayıtsız asa onunla sadece bir saniye mücadele ettikten sonra çatırdayarak canlandı, sihrinin gücü itirazlarını bastırdı.

Kırmızı şimşek çaktı ve Flint kulakları bir çığlıkla yere yığıldı, vücudu acıdan çığ gibi büyüyerek kırıldı ve yeniden kırıldı.

Büyücüler bağırarak geri sıçradı, içkiler döküldü. Draco'yu gördüklerinde asalarını kaldırdılar ve sonra yarı indirdiler. Şaşkın, öfkeli bakışlar. Sessiz talepler.

Draco asasını uzatarak Flint'i orada tuttu.

Avery ona doğru koşuyordu.

Draco, Flint feryat edip ağzı açık ve titreyerek onu izleyen çocuklara baktı. Genç olanlar muhtemelen bunu daha önce hiç görmemişti. Voldemort tarafından hiç çarmıha gerilmemişlerdi. Bella tarafından. Kargalar tarafından. Sınıf arkadaşlarının işkence görmesini ve salonlarının zemininde doğranmasını hiç izlememişlerdi. Bu onlar için sadece bir hikayeydi.

"İşin püf noktası, beyler," diye seslendi Draco, "nefreti gerçekten *hissetmektir*." İğrenç bir şekilde gülümsedi. "Ve ben hissediyorum."

Avery neredeyse ona yaklaşmıştı.

Draco asasını indirerek Flint'i serbest bıraktı.

"Avery," dedi yüksek sesle. "Bunu Marcus' borçluydum. Şimdi sonraki adımları konuşalım, olur mu?"

Avery Draco'yu arka ofise götürdü ve her şeyin yolunda olduğunu anlatmak istercesine diğer adamlara el salladı. Ama Draco gergin konuşmaları duyabiliyordu, Pucey'nin Flint'in yanındaki halının üzerinde diz çöktüğünü görmüştü. Pucey'nin çocuklar yayıyorlardı: Draco Malfoy geri dönmüştü ve tehlikeliydi.

"Gerçekten mi Draco?" dedi Avery, ona bir bardak ateş viskisi uzatarak, Avery'nin masasının iki yanındaki yerlerine oturdular. Draco, Avery'nin arkasındaki antika dolabında camın arkasındaki Ölüm Yiyen gereçlerine baktı kol düğmesini gömleğinin koluna geri takarken. Avery Malikanesi'nin bir baskında ne yapacağını merak ediyordu. "Bu tür iç çatışmalardan kaçınmaya çalışıyoruz. bu sefer."

"Marcus Bakanlığı *malikâneme* gönderdi," dedi Draco. "Eğer cadım bana haber vermeseydi aurorların ne bulacağı hakkında bir fikrin var mı?"

"Çamur kan," dedi Avery şaşkınlıkla.

"Karım," dedi Draco başını eğerek ve Avery ya da Shackbolt için kınama anlamına gelebilecek sıkı dudaklı, alaycı bir gülümsemeyle. "Sana sürekli söylüyorum Avery, Lucius Bakanlık içinde kendi adamımızı istiyor."

"O sana sadık." Avery sandalyesinde arkasına yaslanırken yüzünde şüpheli bir ifade vardı. "Bu gece burada olduğunu biliyor mu?"

"Tabii ki hayır," dedi Draco. "Benim kurtarılabilir olduğumu düşünüyor."

"Seni evcil hayvanı *sanıyor*," dedi Avery küçümseyerek.

"Ben de okşanmayı ve ikramlarla beslenmeyi severim," diye söylendi Draco, Avery'nin bakışlarını tutarken gözlerini kaçırarak. "Azkaban'ın soğuşunu bir ziyaretten daha uzun süre hissettiğinizde yatağımı kimin sıcak tuttuğu konusunda bana ders verebilirsiniz. Çünkü Artık Lucius'un elinde bir mal varlığı var ve Shackbolt Yasası'na uymamız gerçek amaçlarımı gizlemeye yardımcı oluyor."

"?" diye sordu Avery sertçe.

"Seninkiyle aynı, garanti ederim," dedi Draco. "Bakan'ı görevden almak ve evimi yeniden iktidara getirmek için. Barışçıl bir şekilde ya da ... başka türlü."

"Peki ya Karanlık Lord'un idealleri?"

Draco homurdandı. "Sormak zorunda mısın? Onlardan asla vazgeçmedim."

Bu doğrudu. Draco Voldemort'tan yalvarmanın insana ne kazandırdığını görmüştü - daha fazla işkence. Ve Tarikat'ın kendisinden ne kadar nefret ettiğini çok iyi biliyordu. Ama

Tutuklandığında ve sonra tekrar sorgulandığında yediği dayaklar, orada sahip olduğu tüm yanlış anlamaları ortadan kaldırabilirdi. Mahkemeye ömür boyu hapis cezası beklentisiyle gitmiş ve gelmeyeceğini bildiği merhameti aramamıştı. Kafeste geçirdiği süreyi aç, soğuk, uykusuz ve acı içinde geçirmişti - yaraları kasıtlı olarak tam iyileşmemişti - ve hissettiği şey kesinlikle pişmanlık değildi. Korku, öfke, kızgınlık-evet. Yaptığı her şeyden nefret ediyordu. Ona bunu yaptıran herkesten nefret ediyordu. Şimdi onu bu yüzden yargılayan herkesten nefret ediyordu. Gryffindor'larla alay etmişti.

Onu savunurlarken, annesi davasını savunurken ellerine baktı. Cezası açıklandığında öfke, korku, rahatlama ve uyuşma arasında durmaksızın gidip gelmişti. Çok yorucuydu, neredeyse dayanılmazdı. Bitmesi gerekiyordu ama hâlâ buna katlanabileceğinden emin değildi.

Ve hüküm giydikten sonra kimse Draco Malfoy'dan haber almak istemedi. Draco, serbest bırakıldıktan sonra sözde gerçekleştirdiği özür turuyla ilgili bazı hayali hikâyeler okumuştı ve bunların hiçbirisi doğru değildi. Draco Malfoy'un Muggle'ların rehabilitasyonla ilgili bazı tuhaf fikirleri vardı ve bunlar *Witch Weekly*'nin daha romantik yazarlarına kadar ulaşmıştı ama o hiçbir mektup kaleme almamış, hiçbir büyük açıklama yapmamış, hiçbir pişmanlığını dile getirmemişti. O basitçe Yıkık dökük evinde, sadece kapalı kapılar ardında hıçkıra hıçkıra ağlayacak kadar iyi yetiştirilmiş bir anneyle ve orada taciz edildi.

Şimdi de Avery ile alay ediyordu. "Kolumu yukarı çekip sana göstermem mi gerekiyor?"

Voldemort'un bana verdiği işareti fuayedeki on dört yaşındaki çocuklardan biriymişsin gibi mi takacaksın? Çocuk askerleri severiz, değil mi?"

Avery ekşi bir ifadeyle onu başından savdı. "Harekete katılmak için mi yoksa onu eleştirmek için mi buradasınız?"

"Bu kadar ince derili mi?" dedi Draco. "Seninle ittifak yapmak için buradayım, Avery. Asil Malfoy Hanesi senin yanında olacak. Karşılığında da karşılıklı çıkarlarımız için Malfoy Hanesi'nin konumunu güçlendirmeye yardım edeceksin. Başlangıç olarak, Bayan Malfoy'u Uluslararası Büyü'de görmek istiyoruz. Ona oy vermeniz gerekecek."

Draco arkasına yaslanıp ateş viskisini içti ve Avery'nin vereceğini bildiği kararı vermesini .

PAZAR, 5 EKİM 2003

Draco Malikâne'ye döndüğünde saat ikiyi geçiyordu. Ana floo'dan çıktı, botlarının sert deri tabanları ocağa sürtünüyordu. Haliya ulaşmadan önce taşa baktı ve soğuk, karanlık koridorlarda sessizce yürüdü. Kapıları ve pencereleri taradı, koğuşlardan gelen herhangi bir titreşime uzandı. Misafir odasının, yemek odasının önünden geçti.

Avery Malikânesi'ndeki bütün çocukları düşündü.

Yerde çığlık atan karısını düşündü.

O odada duran genç halini düşündü.

Merdivenleri tırmandı, uyuyan tabloların yanından geçti. Daha fazla koridor, daha fazla kötü anı. Annesinin burada olmamasına sevinmişti. Belki de şu anda onu görmek istemeyen tek kişi karısı değildi.

Sütlerinin kapısından içeri süzöldü, ortak oturma odasından geçerek kendi kapısına gitti. Kapıları açtığında, kadının orada olmayacağına dair bir korku duydu.

Tabii ki yapmaz.

Şu anda Potter'ın evindeydi. Weasley Kulübesi. Muggle Londra'sında bir otel. Burada olmaktansa herhangi bir yerde olmayı tercih etmez miydi? Kendi kendine yalan söylüyor, geçmişini geride bırakabileceğini söylüyordu. Bu gece bir hatırlatma oldu: Hiç kimse geçmişini geride bırakamazdı.

Koridorda yürürken pelerinini bıraktı, ayakkabılarını çıkardı. Evet, onun büyüünün izlerini hissediyordu. Geçen haftadan kalıntılar mı?

Burada mıydı? Çoraplı ayaklarıyla koridorda sürünerek ilerledi.

Evet.

Rahatlamaktan midesi bulanarak ürpertici bir iç çekti.

Onun kokusunu alabiliyor, büyüünü hissedebiliyor, yatağın kendi tarafında kıvrılmış yattığı yerden yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Birden dondu, Azkaban'a geri dönmüş gibi ürperdi.

Giysilerini olabildiğince çabuk çıkardı, yatağın kendi tarafına geçip çarşafların içine girerken onları halının üzerine serpiştirdi ve sonra onun üzerindeydi; arkasına geçti, koluyla onu olabildiğince sıkıca kendine doğru çekti, çenesini omzuna koyarak onu içine çekti. Adam çok soğuktu, kız ise çok sıcaktı. Mürekkep, şampuan ve bir çeşit cilt kremi gibi kokuyordu.

Uyandığında hoşnutsuz bir ses duydu. "Malfoy?" Sesi yorgun ve zayıftı.

"Draco, canım. Ben Draco," diye mırıldandı kulağını öperek.

"Draco . . ." Evet, ona doğru dönüyordu. Yarı uykulu. "Leş gibi kokuyorsun."

"Öyle mi canım?" Yüzünü öptü, hafif gagalarla. Eli karnının üzerinde geziniyordu. Kendini durduramıyordu. Kız çok yumuşak ve sıcaktı. Henüz onu itmiyordu.

Şimdi neredeyse sırtüstü yatıyordu, omzu adamın göğsüne gömülmüştü ve dönüp yarı kapalı gözlerle adama bakıyordu. "Ateş viskisi ve sigara ve ... kara büyü. Nerelerdeydin?"

"Sana sabah söylerim, aşkım. Şimdi döndüm." Onu itmiyor muydu? Dudaklarına dikkatlice bir öpücük kondurdu.

Ona vurmadı.

Elinin kalçasında, uyluğundan aşağıya doğru dolaşmasına izin verdi. Yapmamalıydı. Duramazdı.

İç çekerken gözleri kapandı. "Korkunç bir şey mi yaptın Draco?"

Titredi. "Her zaman öyle değil miyim, aşkım?"

Onu tekrar öptü ve ağzı açıldı ve sonra öpüşüyorlardı, gerçekten öpüşüyorlardı, ona doğru yuvarlanırken ve elleri her yerinde hareket ederken. Adam onun üstündeydi, onu öpüyor, boğazını öpüyor, tişörtünü yukarı itiyordu. Sonra pijamalarını, külotunu çıkarıyor, kalçalarını öpüyordu ve sonra yüzü, sonunda yeterince ısınabileceği amına gömülmüştü.

Hermione floo'dan çıkıp Sızdıran'ın öğleden sonraki telaşının bağışmaları ve yemek kokuları arasında ilerlerken, kadife ve tüvit giysili, muggle altın saatli Theo Nott'un ocağın yanındaki bir sandalyeden kalkıp geldiğini görünce şaşırdı. Önüne insan kümelerini dirsekleyerek geçerken ona baktı ve onunla aynı hizaya geldi.

"Granger," dedi gülümseyerek, kalın kirpikli gözleri parlıyordu, saçları mükemmel bir şekilde karışmıştı.

"Nott," dedi ihtiyatla.

Uzun kolunu onun yanından geçirip kapıyı tuttu ve içeri adım atarken kapıyı onun için açık tuttu. Sonra kalabalık sokağa girdiklerinde tekrar onun yanındaydı, elleri ceplerindeydi.

"Bugün nereye gidiyoruz?" diye sordu, sesini duyurmak için ona doğru eğilerek.

"*Ben* kitapçıya gidiyorum," dedi Hermione sınırcasına.

"Harika!" Nott doğrulurken gülümsüyordu. "Beni tekrar gördükleri için mutlu olacaklar."

Hermione gözlerini kısarak Malfoy'un kahvaltıdaki kaçamak bakışlarını düşündü. "Nott, eğer Malfoy seni beni takip etmen için gönderdiyse-"

"Sen değil, aşkım!" Nott, bu protestonun ne kadar içten olduğunu vurgulamak istercesine bir elini göğsüne götürdü. "Sadece dün gece Flint'i çarmıha germiş *olabilir* -size söyledi mi? Hayır mı? Ve *şimdi*-"

"Nott! Malfoy'un *bahsetmeyi unuttuğu* her *neyse*-" Kocasının adını duyunca çevredeki başların döndüğünü fark edince sesini alçalttı. "Ben koruyabilirim kendim-"

"Biliyorum, biliyorum, aşkım! *Sen değilsin.*" Kız kaldırımından inerken Draco'nun eli arkasındaydı. "Draco'nun Flint'in tek başına olduğunu düşünmesine izin çok kötü bir davranış-"

"Aman Tanrım! Hogwarts'a geri mi döndük? Koridorlarda yalnız yürüyemem yoksa Slytherin'ler üzerime atlar?"

"Bir de bana sor. Puff'lar en kötüsüydü, değil mi?" Titriyor gibiydi. "Sana karşı birlik olduklarında çok acımasızlardı."

Hermione dönüp ona baktı. "*Puffs* mı? Puff'ları için ne yaptın?"

"Hm?" Nott daldığı hayallerden sıyrıldığı için şaşırılmış görünüyordu. "Oh, sanırım kendimi bazı yanlış- Şey, önemli değil. İnsanlar bölgeci oluyor!" Ona yumuşak bir şekilde gülümsedi.

"Söylemiyorsun." Hermione'nin bakışı sivriydi.

Nott'un yüzündeki gülümseme öyle aniden kayboldu ki Hermione'nin sırtından aşağı bir ürperti indi, ama sesi . "Granger, *hiçbir fikrin yok.* Beni göndermek Draco'nun seni rahat bırakması demek."

"Senin kızdıracak kendi maçın mu?" diye sordu iğrenç bir şekilde.

"Muaf tutuldum," dedi Nott hızlıca. "Bakanlık benim akli dengemin yerinde olmadığını düşünüyor."

"Ama Azkaban'a gittikten sonra beni *Malfoy*'la evlendirdiler, öyle mi?" Bunun yol açtığı öfke düzgün ve temiz hissettirdi ve Hermione çamurlu huzursuzluğun ortasında buna sarıldı.

"Draco da öyle demişti!" dedi Nott mutlulukla gülümseyerek. "Siz ikiniz birbirinize çok benziyorsunuz!"

Hermione ona ters ters baktı. "Daha farklı olamayız-"

"Zeki, rekabetçi, *yoğun*-" dedi, kaşlarını onun ifadesine kaldırarak. "*Öfkeyle beslenen*-"

"Pekâlâ, pekâlâ," dedi başını sallayarak.

Nott, yoldan geçen birinin yolunu kesmek için gelişigüzel bir adım attı. "Draco Uluslararası Büyü'ye transfer olduğunu söyledi-"

"Malfoy benim hakkımda mı konuşuyor?"

"Ne zaman yapmadı ki?" Nott güldü.

"Ne?" Hermione sertçe ona baktı ama tavırlarında dalga geçtiğini gösteren hiçbir Şey yoktu.

"Sınıf birincisi, Harry Potter'ın en iyi kızı, tanıştığı ilk muggle doğumlu cadı-" Nott ona baktı, yüzünde yaramaz bir sırıtış vardı. "Draco *biraz* takıntılı değil miydi?"

"Ne?"

"Geldik!"

Ve sonra Nott kapıyı açıyor, onun için tutuyor, elini sırtına onu içeri sokuyordu. *Bu lanet olası Slytherinler ...*

"Hermione!" diye seslendi kitapçı müdürü. "DnmŐsn ve avukatını da getirmiŐsin!"

"Henry!" seslendi Nott arkasından. "En sevdiğim mŐterimle biraz kişisel zaman geçiriyorum! Yeni sürümlerde ne var ne yok?"

Hermione şaşkınlıkla, Nott'un kitapçılar arasında elini kolunu sallaya sallaya , tavsie ettikleri her şeyi alıp kapağını bilgece sallamasını ve ayrıntılı sorular sormasını izledi.

Dudaklarını büzdü. Belki de katkıda bulunma şansı bulamayan tek Slytherin Malfoy değildi.

Dört saat sonra, Nott bir koltuğa yayılmış, çay içiyor ve bir romanın sonuna yaklaşıyordu ki, Hermione ona Burrow'da yemeğe gideceğini ve onu floo'ya kadar geçirip siktirip gidebileceğini söyledi.

"Doğru!" dedi Nott, satın aldıklarını toplamak için sandalyeden kalkarken, o çalışanlarla birlikte yayıncıların kataloglarını incelerken orada geçirdiği öğleden sonrasına dair hiçbir husumeti yokmuş gibi görünüyordu. Onun akşam yemeğini yalnız yemek için Nott Malikânesi'ne gidip gitmediğini merak etti. Draco'nun bu akşam muhtemelen Malfoy Malikanesi'nde tek başına yemek yiyordu. Neden bunu düşünüyordu ki?

Döndüğünde Cho Chang'ın yaklaştığını ve el sallamaya başladığını gördü, tam o sırada Nott tam boyuna doğru doğruldu, elinde kitapları vardı.

"Ah," dedi Nott, Ravenclaw'ı selamlayamadan önce. "Cho. Buradasın."

Sesi gergin miydi? Hermione ona tekrar baktı. Gözleri Cho'ya kilitlenmişti.

Kafasının içinde Ginny'nin sesini duydu: *Cho'nun onu bağlamasına izin verdi-*

Cho ikisinin arasına baktı. "Merhaba, Hermione. Theo. Siz ikiniz buradasınız. birlikte misiniz?"

"Evet," dedi Nott çabucak. "Granger ve ben artık arkadaşız. Eşimle evliyim ve hepsi bu."

Cho kaşlarını kaldırdı. Tabii ki manşetleri görmüştü.

"Evet, *Theo* öğleden sonrayı benimle kitaplara bakarak geçirecek kadar kibardı," dedi Hermione, Cho ve Nott'un birbirlerini aşağı yukarı süzmemeye çalışmalarını izleyerek. "Ama ben şimdi yemeğe gidiyorum. Onsuz."

"Tamam," dedi Nott, kendine gelerek. "Ben Granger'ı floo'ya kadar geçireyim, güvenli bir şekilde indiğinden emin olayım. Eğer birkaç dakika burada kalırsan, Cho-"

"et," dedi Cho. "Burada ne kadar kalacağımı bilmiyorum ama- Seni görmek güzeldi, Hermione!"

"Evet," dedi Hermione. Cho'yu görmeyeli yıllar olmuş gibiydi. "Bir fincan çay içmeliyiz."

Ve sonra Nott, onu görmemiş gibi yaparken olabildiğince hızlı bir şekilde Sızdıran'a doğru itiyordu.

"*Theo*," dedi Hermione. "Geri dönmek istersen floo'ya kadar kendim gidebilirim-"

"Hayır, hayır," dedi Nott. "Bir işim varken sana bir şey olursa Draco beni avada eder. Gerçekten yapacak, Granger."

Sonra onu Sızıntı'nın kapısından içeri itti, eli sırtındaydı ve floo tozunu atıp "Yuva" derken onu dikkatle izliyordu.

Hermione yeşil alevlerin içine girdi, Theo Nott'un dönüp Granger, Malfoy ve Cho Chang'in yanına koştuğunu hayal etti.

"Sonra da Hermione'nin kedisini öldürürsek dava açmakla tehdit etti! Düpedüz dalga geçiyordu!" dedi Harry, gözleri parlıyordu, dirseklerini masaya dayamıştı.

Burrow'da her zamanki kaotik Pazar yemeği vardı. George'un elinde şu anda Angelina'nın başının üzerinde dönen bir halenin içinde havalanan çay lambaları vardı. "Biri gidecek

Bana her sinirlendiğinde karanlık." diye açıkladı. "Bu bir erken teşhis sistemi."

Angelina ona rulo fırlattı ama göz kırparak yakaladığı için ışıklar açık kaldı.

"Herkesin içecek bir şeyi var mı?" diye seslendi Molly.

"Molly, *otursana*," dedi Angelina.

"Belki Malfoy Crookshanks'ten hoşlanıyordur," dedi Hermione, Harry ve Ron'la onun hakkında dedikodu yapmama kararını bozarak.

"Malfoy mu?" dedi Harry, kuşkuyla.

"Crookshanks mi?" dedi Ron, inanamayarak. "Mione, o kedi tam bir baş belası. Beni tırmalamaktan ve ısırmaktan başka bir şey yapmadı."

"Crooks'a dikkat etmesini söyle, Hermione. Malfoy onu iksir malzemesine dönüştürecek," dedi Ginny, Susan'ın suratını asması üzerine Susan'la yaptığı ayrı konuşmadan başını kaldırarak.

Hermione bir kahkaha attı. Malfoy'u Crooks'a jambon yedirirken ve Crooks onu ısırırken Crookshanks'e saçma sapan şeyler fısıldarken yakaladığını onlara söyleyemezdi. Sanki onu savunuyormuş gibi görünürdü.

Onlara, koğuşa girdikten sonra adamın kendisine nasıl baktığını da anlatmayacaktı. Onu salona kadar nasıl takip ettiğini. Yavaşça ona doğru adım atması ve konuşmadan ona sarılması. Bunlar anlar . . . Evet. O anlar, grup tartışması için ortaya koymadığı anlardı.

Hermione her zaman Malfoy'un korkak olduğunu düşünmüştü ama onun yaptıklarından kaçmadığı bir yol vardı. Büyücülük dünyasında kaldı. Azkaban rünlerini örtmedi. Mührü katıksız bir şekilde taşıdı. Ona iyileştirme ustalığından bahsettiğinde göz temasını kesmedi.

Kız donup kaldığında arkasını dönmedi. Onu neşelendirmeye çalışmadı, dikkatini başka yöne çekmeye çalışmadı. Meseleyi kendi meselesi haline getirmedi - ona ne kadar kötü

Kız onu affedene kadar hissetti ya da kız ona saldırıp canını yakana kadar dudak büktü. Sadece onunla kaldı ve başka tarafa bakmadı.

"Buradasın," diye fısıldamıştı gece uyandırdıktan sonra içine girerken, ağzından çıkan artçı şoklar hâlâ içinde dalgalanıyordu, saçları ellerinden savruluyordu, vücudu onunkinin üzerinde ağırlaşıyordu. Belki o da aynı şeyi düşünüyordu.

Terry Boot'un doğum günü yemeği gürültülü ve içkili geçmiş, Hermione de iyi bir gösteri yapmıştı. Küçük bir sinir krizi geçirdi, sonra uyudu, saçlarını topladı, parti rujunu sürdü ve Malfoy ile Crookshanks yataktaydı; biri kaşlarını çatmış uyuyordu, diğeri yastığının üstünden bakıyordu. Terry'nin dairesine gittiğinde genişçe gülümsemişti.

Eğlenceli iş hikâyelerini anlattı ve birlikte güldü. Ancak saat on bire yaklaştıkça dikkatinin giderek dağıldığını fark etti.

Evliliklerinin ilk günleri olsaydı ve Malfoy ona sokağa çıkma yasağı koysaydı, Hermione neşeyle balkabağına dönüşürdü. Şimdi onu gömleksiz, yüzünde kederli bir ifadeyle beklerken hayal ediyordu, örtünün üzerine hayal ürünü laleler serpilmişti. Ama eve kaçmayacaktı. Sanki dışarı çıkmasına izin verilmiyormuş gibi.

Malikâneye 11:42'dönmüştü. Huysuz ve asabi olur, kavga çıkarırdı. Sonra onu yatakta kendine çekerdi, vücudu ona karşı sıcak ve katı olurdu ve o da buna izin verirdi.

Ama o orada değildi. Odalar çok büyük ve boş geliyordu - onsuz olmaya değildi. Soyunmuş, yüzünü yıkamış, dişlerini temizlemiş ve tüm bu süre boyunca onu dinlemişti. Çarşaf, onu rahatsız etmediği için gevrek ve soğuk geliyordu. Uykuya dalmak zordu.

Sonra -en tuhafı- uyandığında, sanki kayıp olan kendisiymiş ve sonunda onu bulmuş gibi yüzünü öpüyordu.

Onun geri gelmesini beklemediğini ancak o sabah fark etmişti.

Hermione'nin göğsü sıkışmıştı. Geri dönmek hiç aklına gelmemişti. Akşam yemeğinde bekleniyordu ve sonra da Malikâne'de bekleniyordu. Evet, olay örgüsünü kaybetmişti ama sonra bulmuş ve etmişti. Hangi

ona doğru geliyordu, ama bu öyle olmadığını gösteriyordu. Hermione fazla düşünmekle suçlanmadığı zamanlarda, zaman zaman bunun tam tersini yapmakla suçlanıyordu: soğukkanlı olmayı iyi bir zihinsel hijyen sanmakla.

Harry ve Ginny'yle birlikte Grimmauld Place'e gidip akşamlarını mahvedebilirdi. Burrow'a bir gün erken gelebilir, *Draco Malfoy'un Neden En Kötü Olduğunu* dinleyebilirdi. Bir otele gidebilirdi, böylece bunları duymak zorunda kalmazdı. Bunu hayal etmeye çalıştı, tanımadığı bir odada tek başına bir gece geçirmeyi. Bu ne işe yarar ki? Sonunda yaşadığı malikaneye dönmek zorunda kaldı.

Hermione daha hızlı konuşmalı, daha sıkı mücadele etmeli, böylece Malfoy Malikanesi'nde hiç yaşamamalıydı. Ama dürüst olmak gerekirse, ne fark ki? Malfoy Malikanesi'ni altındaki lanetli toprağa kadar yerle bir edebilirdi ve bu hiçbir şeyi değiştirmezdi. Hermione bu acıyı hep yanında taşıdı. Hiç geçmedi. Birileriyle -birkaç kişiyle- konuşmayı denedi ama işe yaramadı. Açıkçası, her zaman on adım geride olan insanlara kendini tekrar tekrar anlatmak çıldırtıcıydı. Asla ama asla dinlenmeyecekmiş gibi hissetmesine neden oluyordu.

Draco Malfoy değişmeyecekti. Onu affetmeyecekti. Ama şu anda, yarasını görmesine izin verebileceği tek kişi o gibi hissediyordu. Başına geldiğinde o da oradaydı. Ve şimdi burada onunla birlikteydi, gözlerini kaçırmıyordu. Onun duygularını bağışlamak zorunda değildi. Açıklama yapmak zorunda değildi.

Terry Boot'un doğum günü yemeğinden döndüğünde ve o orada olmadığına, sanki ona ihtiyaçlarını saklamamasını söylemiş ve sonra onun önünde kontrolünü kaybetmiş gibi hissetmiş ve sonuçta bundan hoşlanmamıştı. Onun etrafında olmak istemiyordu, öyle hissediyordu. Sonra geri geldi ve onu öyle bir öptü ki

Yumuşak bir şekilde, sanki kızın acınası halinden iğrenmemiş gibi, sanki onun orada olmasından rahatlamış gibi. Ona dönmüştü ve adam sanki ona doyamıyormuş gibi bedenini açlıkla, umutsuzca öpmüştü. Bunun nasıl bir his olduğunu kimseye açıklayamazdı, kendisine bile.

sabah, kahvaltıda, ona nerede söylemişti. *Godric*. Avery'yle başa çıkma fikri onunla yatağa girmek miydi? Bunun onu öldürtmeyeceğini düşündüğü için Malfoy mu daha aptaldı, yoksa amacının bu olmadığına inandığı için o mu?

Nefesini içine çekti ve kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Karaborsa soruşturmalarının arkasında Avery vardı. Nott komisyonculara kibarca sordu ve onlar da itiraf ettiler." Çayını karıştırıyordu. Kaşlarını ona doğru kaldırmıştı. "Onun yanına gitmeni istemiyorum-"

"Bu arada, sen de-"

"Zayıf noktalarını bulmaya yaklaşıyorum-"

"İşe alımlara yardımcı olacaksın-"

"Benim orada olmam kimsenin görüşünü değiştirmiyor, sadece bana bir ne olduklarına dair bir pencere." Sesi alaycı bir hal almıştı. "Ben bir gösteriyim

Midilli, canım. Beni dışarı çıkarsınlar ve kimin alkışladığını görsünler. Asamı indirdiğim için beni lanetlerlerse daha iyi."

Onu izlerken derin bir nefes almıştı. Onunla ilgili her şey keskin ve gergindi. *Mutsuz* olduğunu düşünmüştü.

"Sadece ben halledene kadar." Çenesi bükülmüştü. Bakışları yere düşerken kaşlarını çatmıştı. "Longbottom'la konuşmam gerek."

"Veritaserum'unu geri almak için mi? Bilmeni isterim ki, sırf hayır diyemeyecek kadar nazik olduğu için kaçak malını Neville'in üzerine yıkman bence haksızlık."

Malfoy karanlık bir kahkaha atarak ona baktı. "Benim sevgili, saf karım. Longbottom'ın ne ticareti yaptığına dair gerçekten hiçbir fikriniz yok mu? Kimleri tedarik ediyor?"

"Sen neden ?" demişti sinirlenerek. "Hogwarts bitki bilim bölümüne bitki tedarik ediyor. Misafir olarak ders veriyor."

"Evet, öyle şeyler yapıyor. Egzotik bitki toksinleri çıkarmadığı ya da paralı askerleri silahlandırmadığı zamanlarda." Onunla daha iyi yüzleşmek için döndü. "Öldürme yeteneği var. ekipler tüm Avrupa'da ve şimdi de Güney Amerika'da Ölüm Yiyenlerin kökünü kazıyor."

"Ne?" Hermione ne yapacağını şaşırmıştı. "*Ne paralı askerleri?*"

"Eski D.A., eski Teşkilat, özel müteahhitler." Malfoy omuz silkti.
"Longbottom'ın parası, bağlantıları ve bir savaş kahramanı kimliği var.
Duyumlar almak, istihbarat toplamak ve bir operasyon kurmak onun için zor
olmadı."

"Ne parası?" diye itiraz etmişti. "Tazminatları bir fidanlık satın almak için
kullandı-"

"Sonra da son derece nadir, tehlikeli ve ölümcül bitkilerin pazarını ele geçirdi."
Malfoy onun şaşkınlığına eğlenerek baktı. "Bakanlık, karanlık iksir piyasası,
karaborsa, muggle ilaç şirketleri, muggle istihbarat teşkilatları ve muggle
Suç firmaları, alıcılarını seçebilir ve fiyatlarını belirleyebilir. Ve şimdi
Parkinson kasalarına sahip olacak."

"Ve Pansy-"

"Aşık. Çok tatlı, değil mi?"

"Ama... *Harry ve Ron* bunu biliyor mu?" Onun dışında herkes biliyor muydu?

"Eğer iştahları varsa, onu bulmuşlardır. Burası küçük bir yeraltı. Ama ben öyle
olduğuna inanmıyorum." Malfoy ona bir süre baktı.

ay fincanının kenarı. Sandalyesine yerleşmiş, onu izliyordu. "Evcilik oynamakla çok meşguller."

"Bunu nereden biliyorsun-"

"ünkü sevgilim, ben siyasi baskıdan -ya da sizin deyiminizle şantaj ve haraçtan- anlayan hüküm giymiş bir savaş suçlusuyum."

Ona bıkkın bir bakış atmıştı.

"İnsanlar bana bir şeyler anlatır." Soluk gri gözleri ona dikilmişti. "ünkü beni işe almaya çalışıyorlar ya da bana ödeme yapmaya çalışıyorlar ya da çünkü onları ben yapıyorum. Longbottom'a Arjantin'e bakmasını kim söyledi sanıyorsun?"

"Ve sen de ona söyledin, çünkü ..." Hermione gözlerini kısmıştı. "Neville'den korkuyor musun?"

Malfoy bir kaşını kaldırdı. "Evet."

Godric.

"Godric, şu iksir laboratuvarı var ya-" dedi Harry.

"Bu konuda daha fazla şey duymam gerekecek-" dedi Arthur.

"Granger, gelip onu kullanabilirim, değil mi?" dedi George.

"Hiçbir şey bulamadığımıza inanamıyorum," dedi Ron, Susan onun kolunu şefkatle sıvazlarken patateslerin sonuncusunu da mideye indirdi. "Biri ona haber vermiş olmalı."

Harry karanlık bir sesle, "Son zamanlarda bir sürü uyanışçı gevezelik var," dedi.

Arthur, "Wiz Admin'de yılanlarla şakalaşırken görülmüş," dedi.

"Mione, hadi ama, bütün gün ne yapıyor? Neden hep senin ofisinde?"

Hermione, bunun bir şaka olup olmadığına onların karar vermesine izin vererek, "Belki de sadece benim arkadaşlığımı seviyordur," diye burnunu çekti. "Belki de bizim göz kamaştırıcı yasa taslakları ve muggle romanları hakkında konuşmalar."

Ron güldü. "Düşünebiliyor musun? Malfoy muggle kitapları okuyor. Hayır, gerçekten, ne yapıyor?"

"Şekerlemelerimi yiyor ve insanlara şantaj için bilgi arıyor," dedi Hermione, deadpan.

"Biliyordum," dedi Ron ve hepsi yeniden gülmeye başladı.

Hermione, Malfoy'u Burrow'daki akşam yemeğine getirdiğini hayal etti. Masanın altında bileğinin iç kısmını usulca okşar ve aşk romanları hakkında ona takılır mıydı? Hayır, aptalca davranırdı. En son ona izin verdiğinde Arkadaşlarının arasına karışmak için bir kitapçı satın almıştı. (Merlin, onu jambonla beslemenin onun versiyonu muydu bu?) Malfoylar ve Weasleyler arasında Burrow'un ortak bir zemin olamayacağı kadar çok husumet vardı. Ve tüm Seherbaz Dairesi çoktan Malfoy'un bir hortlak olduğuna karar vermişti. Öyle olmadığına dair kanıtı neydi - onun pantolonuna girmeye çalışmadığını *söylemişti*? Bunu açıklarken tam bir aptal gibi görünüyordu. Onları floo'da Karanlık İşaretini göstererek karşılamış, sonra da doğruca Avery Malikânesi'ne gitmişti.

Şimdi de Neville'e bilgi vermek niyetinde olduğunu söyledi.

Hermione sorularını kelimelere dökmeye çalışırken kaşları çatılmıştı. "Neville ne-"

"Kalem elek için hangi anılara sahip olmak istediğini düşün," demişti hızlıca ve Hermione'nin ağzı kapanmıştı.

Bu onu gerçek yaptı.

Neville Longbottom paralı askerleri yönetiyor. Hayır, buna inanamayacağını söylerdi. Belki de inanabilirdi.

Neville D.A.'yı yönetmiş, Voldemort'a meydan okumuş, Nagini'yi öldürmüştü. Hogwarts Savaşı'ndan sonra magazin el övgülerden uzak durmuştu ama yine de bazen -gazetelerde, gecenin geç saatlerinde barlarda insanlar savaş hikâyeleri anlatırken- Gryffindor'un Kılıcı olarak anılıyordu. Artık dünyada, bir şeyler görmüş ve hayatta kalabileceğini bilen bir adamın doğaüstü sakinliğiyle hareket ediyordu.

Belki Hermione, Neville'in kendi savcılığını yürüttüğüne pekâlâ inanabilirdi. Sır ticareti yapan savaş suçlusı kocası kesinlikle inanıyordu.

"Üzölme canım," demişti ona. "Longbottom ona karşı geldiğimi düşünürse, Pansy beni zehirlemesi için ona seve seve yardım eder."

"Pansy'den giderek daha çok hoşlanıyorum," dedi. "Oldukça mantıklı biri."

Ama bu konuda hiçbir şey mantıklı değildi, mi? Şimdi Harry ve Ron'u yemek masasından sürükleyip onlara her şeyi anlatmak istiyordu ama şüpheler de içine işlemeye başlamıştı.

Hermione geçmişte bildiklerini sınıfla paylaşma konusunda aşırı istekli olmakla suçlanmıştı. Ve şimdi bu durum, Hermione'nin

Herkes bunu bilmemeye *özen* gösteriyordu ve da her şeyi bilen küçük hanım rolünü oynarsa bu işin içine girmiş olacaktı. Neville Seherbaz Departmanı'ndaki arkadaşlarına, *kulağa son derece* yasadışı bir faaliyet gibi gelen bir şeye yardım ve yataklık etmek zorunda kalmamalarını sağlayarak bir iyilik yapıyordu. Belki Harry ve Ron bilmiyorlardı. Ya da belki Harry ve Ron onları yeminli görevleri ile eski görevleri arasında karar vermeye zorlayacak herhangi bir yöne bakmamaya dikkat ediyorlardı. silah arkadaşlarıydı. Belki de Malfoy'un düşündüğü gibi, Harry ve Ron sadece evcilik oynamakla meşgul değillerdi.

"Kesin sesinizi, millet," dedi Ginny, Hermione'yi düşüncelerinden uzaklaştırarak. Susan'la konuşmak için bıraktığı Harry'nin yanındaki sandalyeye oturdu ve şimdi onun elini tuttu. "Bir duyurumuz var."

Hermione, Ginny'nin Leaky'de limonata yudumladığını hayal etti ve anladı.

Ginny Harry'nin omzuna kendi omzuyla vurdu ve ona gülümsedi. Harry sırtıyordu, saçları dağınıktı, kazağının kolları yukarı doğru itilmişti, hâlâ Hermione'nin on bir yaşında tanıştığı çocuk. Masaya döndü ve söyledi.

"Hamileyiz!" Harry en geniş gülümsemesiyle gülümsüyordu, parmak eklemleri Ginny'ninkilerin arasında bembeyazdı.

Hermione gözlerinin dolduğunu hissetti, boğazının arkası bir duygu sızladı. Harry sonunda hep istediği aileye sahip olacaktı. Umutsuzca mutlu görünüyordu. Dehşete düşmüş görünüyordu.

Masadaki herkes Harry ve Ginny'ye sarılmak için ayağa fırladı. Arthur ve George onu sırtından alkışlarken, Harry sırtarak bir o yana bir bu yana savruluyordu.

Hermione dudaklarını birbirine bastırdı, sertçe yutkundu, gözleri irileşmişti. Gözyaşlarına boğulmayacaktı. O da en geniş gülümsemesiyle gülümsedi, gözleri parlıyordu.

Harry'nin Ron'un ailesine bu kadar takıntılı olmasını her zaman anlamamıştı. Şimdi biraz daha iyi anlıyordu, artık ailesini kaybetmişti, Ron'la uzun zaman önce ayrılmışlardı, artık dünyada yalnızdı. İsteddiği bu değildi -Ron'un ailesi onun ailesi değildi; onu hemen yutmaya hazırdılar ve bu ona her zaman biraz fazla gelmişti- ama şimdi anlıyordu. Harry bir daha asla yalnız kalmayacaktı. Ginny'den olan çocuğu asla yalnız kalmayacaktı.

O gece Hermione Burrow'un kokularını saçlarından temizledi ve sonra Malfoy'un ayaklı küvetinde, kalın, damlayan mumlar, eğrelti otları ve Malikane'nin her yerinde onu takip ediyormuş gibi görünen beyaz lalelerle dolu odada oturdu. Kapı gıcırdayarak açıldı ve Malfoy içeri baktı, sonra içeri girip pervaza yaslandı. Gömleğinin yakası açıktı, manşetleri Mark'ın altına kadar kıvrılmıştı ve bilek kemiklerini gösteriyordu. "İyi misin aşkım?" diye sordu.

"Kışt," dedi sertçe.

Başını eğdi. "Evet, Bayan Malfoy." Gözleri kızın üzerinde gezindi ve sonra kapıyı arkasından çekerek çıktı.

Buklelerini dikkatlice kuruttu ve yatağa eski, büyük boy bir tişörtle geldi.

Onu sessizce izledi, gömleksizdi, elinde hâlâ okumakta olduğu roman vardı.

Kadın yatağa tırmandı ve adam kitabı bir kenara koydu. "Sorun nedir, aşkım?" dedi sessizce, kadın uzanmadan önce.

Nefes aldı, başka tarafa baktı.

"Benden bir şey saklama," dedi, sesi gerginleşmişti.

Ona, onun sivri yüzünde sertleşmeye başlayan endişeye baktı. Çenesi bükülmüştü. O sabah ona söylediği şeyler... ne yapmış olmasından korkuyordu? Hâlâ Shacklebolt'un casusu olabilirdi, değil mi?

"Harry ile Ginny'nin bir bebekleri olacak," diye ağzından kaçırdı.

Şaşkınlık ve acı gözlerinde parladı ve sonra gözlerini kırpıştırarak ifadesini temizledi. "Aferin onlara," dedi.

"Ve onlar adına mutluyum-" Adrenalin Hermione'nin içinden akarak midesini bulandırdı. Az önce ona kendisinden bir şey saklamamasını söylemişti ama *bunu* duymak istemiyordu. "Ama bu bana ailemi özletiyor. Çünkü artık Harry'nin koca bir ailesi var ve ben-"

Malfoy kesin bir ifadeyle, "Sadece ben varım," dedi.

Gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Bu- bu bunu söylemeyecektim."

Ona baktı, gözleri ölüydü. "Ama bu yüzden üzgünsün."

"Draco." Elini tuttu ve adam karşı koymadı. Ona baktı. Konuşurken parmakları onunkilerle iç içe geçti. "Savaş sırasında ailemi unuttum. Onların isimlerini, benim ismimi, benimle ilgili anılarını, hepsini sildim, onları güvende tutmak için. Şimdi hayattalar, iyiler ve benim varlığımı bilmedikleri için çok mutlular. Avustralya'ya taşınabilir ve benim varlığımı bilmeden mutlu olmalarını *izleyebilirim*. Tam oradalar ve onları geri getiremem. Çok ileri gittim. I . . . Kiminle evli olursam olayım üzgün olurum."

Sonra başını ellerinin üzerine eğerek ona baktı ve aynı hızla tekrar aşağıya baktı. "Çok ileri gitmedin." ona sonra da başka bir yere baktı. "Onları kurtardın."

Ona dikkatle baktı. Kalbi aniden hızlanmış, göğsünde . "Draco, nesin sen? . ."

Bu kez onun bakışlarını tuttu. "Onlar hedefti, aşkım. Onları kurtarmak için cesur davrandın."

Ona baktı. Göğsü, sırtı, ensesi - hepsi karıncalanıyor, karıncalanıyordu. "*Sen-*"

"Hayır." Başını hızla salladı. "Hayır. Ama listeleri gördüm." Yine ellerini inceliyordu. Uzun kemikli parmakları onunkilerin arasındaydı.

"Nasıl-"

Derin bir nefes aldı ve başını kaldırıp onun gözlerine bakarken içini çekti. "Nasıl olduğunu biliyorsun aşkım. Yapmam gerektiğini düşündüğüm şeyi yaptım."

Yüzü ciddiye, teslim olmuştu.

Kadın adama baktı ve adam gözlerini kaçırmadı.

Yapmam gerektiğini düşündüğüm şeyi yaptım. Yapmıştı. Ama doğru tarafta olduğu halde neden ona bu kadar pahalıya mal olmuştu?

Üç ay önce olsa elini fırlatıp atardı. Şimdi kalbi her şeyi yutan kara bir delikti. Umudunu, öfkesini, acı dışında her şeyi yutuyordu. Ona kızmanın ne anlamı vardı ki? Ailesini feda etmişti. Ailesi de onu feda etmişti. *Ben yapmam gerektiğini düşündüğüm şeyi yaptım.* O yanlış olanı yapmıştı. Kadın doğru olanı yapmıştı. Ve işte hala buradaydılar.

"Başka bir odaya gidebilirim," dedi. Üç ay önce olsa, adamın onunla alay edeceğini biliyordu.

İçini çekerek göğsündeki basıncı dışarı atmaya çalıştı. ", Draco. Başka bir odaya gidersen kâbus görmeye devam edersin."

"Ben-"

"Tekmeliyorsun."

"Ben-"

"Öyle. Berbatsın. Sadece buraya gel," dedi.

Onu kendisiyle birlikte aşağı çekti, başını göğsüne yasladı, kollarını ona doladı.

Sonra eli saçlarında yatıyordu, bacakları birbirine dolanmıştı. Saçları yumuşacıktı; kalbi hızlı ve sert atıyordu. Narenciye, karanfil ve sabun gibi kokuyordu.

Gözlerini kapadı ve içini çekerek parmaklarını adamın saçlarında gezdirdi. Bir avuç tuttu ve çekti. Adam onun içine doğru nefes aldı.

Harekete o anı hatırlamaktan yorulmuştu. Harekete geçen kişi olmak istiyordu.

İyi. Harekete gereken biri vardı.

Kolunu yukarı iterek onu geri itti. Reddedildiği için yüzünü buruşturuyordu, kaşları çatılmıştı. Parmak ucunu pantolonunun bel bandının içinde, karnının sıcak teni boyunca gezdirdi. "Bunların çıkarılmasını istiyorum," dedi. "Tek kelime edersen seni sustururum."

Adam ona baktı, gözleri kocaman, ağzı kısıpırsızdı. Sonra soyunmaya başladı, yüzü sabit, gözleri temkinli bir şekilde onu izliyordu. Adamın çoktan yarı sertleşmişti.

Onun yanına uzanırken derin bir nefes çekti, çenesi yukarı kalkmış, boğazını ortaya çıkarmıştı. Kadın onu tuttu ve adamın nefesi kesildi. Elinde sertleşmişti. Başparmağını başın çıkıntısı boyunca gezdirerek sıkı ve adam titrek bir nefes alarak ona baktı.

Dirseğini adamın yaralı karın kaslarına attı ve sırtı ona dönük bir şekilde eğilerek sikini ağzına aldı. Bu onun için bir gösteri değildi. Göz teması olmayacaktı. Ona bakarken küçük nazlı öpücükler olmayacaktı.

Onu içine almak için daha geniş açıldığında çenesi tıkırdadı, dili onun etrafında hareket etti.

Parmak uçları kadının omurgasında geziniyordu, hafif ve çekingen. Kadın adamın karnına yaslanmıştı; adamın daha sert nefes aldığını hissedebiliyordu.

Dilini üzerinde gezdirerek bir ritim tutturdu, başını okşamak için yukarı çekti, parmakları şimdi sırtının alt kısmına yayılmıştı.

Kadın onu daha derine çekmek için kıpırdandı, adamın eli daha aşağı kayıyordu.

Taşaklarını iyice kavradığında iyice içine almıştı -hızlı bir nefes aldığını hissetti- ve hareket etmeyi bıraktı. Başını öyle bir eğdi ki azı dişlerinin arasındaydı. Ve sonra yavaşça . Adam hareketsiz kaldı. Aleti dişlerinin arasında kaya gibi sertti. Basıncı sert ve eşit tuttu. Sertçe ısırды ve onu orada tuttu.

Yanlış bir bırakma, başka bir ısırık. Bir tane daha. Parmak uçları ona karşı bir kez esnedi. Nefes almıyordu.

Sonunda daha da açılarak onu serbest bıraktı. Kadın onu döndürürken adam sarsıldı.

Dilini onun etrafında dolaştırdı, refleks olarak ağzına doğru iterken boğazının arkasından nefes nefese bir ses kaçtı. Kadın onu tekrar derinlere çekti, hızını artırdı. Adam onun altında kıvranıyordu. Kadın onu bırakmadı.

Sonra gömleğinin kumaşını avuçlamış ve çekiştirmeye başlamıştı; kadın geri çekildi ve adam soluk alıp titredi ama boşalmadı. Onun ağzına boşalmak istememişti ya da bunu onu uyarmadan yapmak istememişti. Gözlerini kırışırtıyordu, zor nefes alıyordu, başı geriye eğikti, o sırada Ona doğru döndü, yüzünü ona dönerek ayağa kalktı ve üzerinde durdu - eli hemen sikine doğru hareket ederek tabanını kavradı - tişörtünü ve külotunu .

Yere çöktü ve dizlerinin üzerine çöktü, elini uzaklaştırdı, sert, ıslak siki klitorisine doğru sallanıyordu. Çok umutsuz ve güzel görünüyordu, dudakları ayrılmış, ağzı açık, onu izliyordu. Öne doğru eğildi, kendini üzerinde destekledi ve adam çenesini yukarı doğru eğerek ağzını ona açtı. Kadın onun dudaklarını öptü.

"Sen iyi bir çocuksun," diye mırıldandı. "İyi bir iş çıkarıyorsun."

Onu öpmek için ayağa kalktığı anda hızlı bir nefes aldı, ağzı onu arzuluyordu. Eli onun saçlarındaydı. Diş macununun ve dilindeki ön spermin tadını almıştı.

Onu nefes nefese öptü ve sonra çekilerek sikine uzandı. Amını üzerine indirirken kayganlaştırıcı tılsımları kendi kendine fısıldadı. Onu içine almak için kalçalarını kaydırırken sabırsız küçük itişler. Adam

sıg nefes alıyordu, gözlerini indirmiş sikiinin içinde kayboluşunu izliyordu.

Kadın öne doğru eğildi ve adam dirseklerinin üzerinde doğrulup onu öperken kadın klitorisini adama bastırdı, adamın karın kasları kadına karşı sertleşti. Acele etmedi, bunun onun için de iyi olup olmadığını merak etme dürtüsünü bastırdı. Adam onu açgözlülükle, özensizce öptü, elleri kalçalarındaaydı.

İstedğini elde edene kadar onu becerdi, doruğa ulaşırken elleri sertçe onun üzerindeydi ve sonra kalçalarını tutmasına ve onu hala üzerinde tutmasına izin verdi, bir sesle serbest bırakana kadar umutsuz bir amaçla ona doğru itti. biçimsiz bir gürültü. İnledi, soludu, sızlandı ve homurdandı, yüzünü öptü ve saçlarını düzeltti ama tek kelime etmedi.

Bölüm Sonu Notları

CW: Ölüm Yiyen Draco

CW: Çocuk askerler

CW: İşkence (yani cruciatus laneti)

CW: THE FALLOUT ve diğer savaş AU kurgularından etkilenen gelişmiş sorgulama tekniklerine (yani işkenceye) atıflar

CW: Bellatrix'in Hermione'ye yaptığı işkenceye gönderme

CW: Travma tepkisi olarak başarısız terapi / bastırmaya atıflar

CW: Hermione'nin ailesinin savaş sırasındaki Ölüm Yiyen faaliyetlerine göndermeler

CW: Seks+ tehditler (yani sessizlik)

CW: Seks+ ısırma (yani Hermione'nin neyi ısıracağı konusunda pazarlık yapmadılar)

Not: Theo'nun Puffs karakterizasyonu itscometothis'in INNOCENT MONSTERS adlı kitabından etkilenmiştir.

Bölüm 15

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

PAZARTESİ, 6 EKİM 2003

Draco pantolonu, şık gömleği, parlatılmış ayakkabıları ve gümüş kol düğmeleriyle soyunma odasındaki yeşil brokar şezlongda oturmuş çay içiyor ve Hermione'nin işe gitmek için giyinmesini izliyordu. Hermione bir çift dantelli külot giydi, İran halısı ayaklarının altında yoğun ve dikenliydi. Onunla kahvaltı etmeyeceğini tahmin etmiş olmalıydı. Dün geceden sonra tekrar banyo yapmıştı ve şimdi geç kalıyordu.

İnsanlar bölgeci oluyor. Granger, hiçbir fikrin yok.

"Theo Nott'u Bakanlık avlusunda beni beklerken mi bulacağım?" diye sordu Hermione, siyah gardırobun iç çamaşırı çekmecesinden bir sutyen çıkarırken.

Draco sabahın serin havasında göğüs uçları sertleşen çıplak göğüslerine bakarken kaşları çatılmış, yüzünde acı dolu bir ifade belirmişti. "*Artık* benimle başka erkeklerden konuşmak zorunda mısın? Soyunduğunda düşündüğün kişi o mu?"

Elleri kalçalarında ona döndü ve bakışları göğüsleri ile gözleri arasında gidip gelirken ağlamaklı bir ses çıkardı. "*Theo*'yu düşünüyorum çünkü bana her şeyi anlatmadın. Flint'i çarmıha gerdiğini ondan duymam gerekiyordu." Sutyenini taktı.

"Ve şimdi beni cezalandırıyorsun," dedi Draco suratsızca. Asasız bir multicorfors büyü yaptı ve kızın iç çamaşırları Slytherin yeşiline döndü.

"Uslu durursan seni cezalandırmak zorunda olmadığımı biliyorsun," dedi Hermione, Draco'nun bundan hoşlandığından hiç şüphesi yoktu. Bakanlık'ta giydiği elbiselere geçmişti.

"Maviyi giy, sevgilim. Gözlerine çok yakışıyor."

Hermione kaşlarını kaldırmış, bekleyerek ona baktı.

Flint'le artan çatışması hakkında ona bilgi vermeye başladı ve Hermione mavi elbiseyi giydi. Aynı elbisenin üç rengi vardı; bugün hangi rengi giydiğini umursamıyordu.

"Bakanlık'ta güvende olduğunu düşünüyorum ama insanları beni test etmeye davet ettiğim bir zamanda Ara Sokak'ta yalnız olman hoşuma gitmiyor."

Hermione kayıtsızca mırıldandı. Draco'nun bunu yapmasına izin vermeye karar vermişti. Anlaşmanın kendi payına düşen kısmını yerine getirecek ve ona inanacaktı.

Ta ki onu bir yalanın içinde yakalayana kadar. Harry'nin sonsuza dek sürecektir bir yorulmak bilmeyen bir savaşçı olmak yerine, baba adayı olmasına izin verecekti. Neville'in ne yaptığını bildiğine güvenecekti.

Voldemort'un en büyük hayranlarının adil bir şekilde yargılanmasını umursuyor muydu? Hayır, umurunda değildi. Ailesine de vermeyi planlamıyorlardı.

Draco çay fincanı ve tabağını şezlonga bıraktı ve elbisesinin arkasını iliklemek için ayağa kalktı. Bunu yapabiliyordu ama ona izin verdi. Saçlarını omzunun üzerinden tutarken onun çevik parmaklarını ensesinde hissetti.

"Nott seni rahatsız mı etti canım?" diye sordu, daha sessiz. "Bence malikanesinden çıkması onun için iyi ."

"keyifli bir öğleden sonraydı," dedi dürüstçe, kolyesine uzanırken.

"Her şeyi yanlış anladım," diye kadın saçlarını tutarken ve adam goblin işi halkaları boynuna geçirirken, parmakları teninde sıcacıktı. "Altın olmalısın, gümüş değil. Kasaları ziyaret etmeliyiz."

"Cho'yu gördüğüne şaşırılmış gibiydi," dedi Hermione ve Draco'nun durakladığını hissetti. Saçlarını serbest bıraktı ve ona doğru döndü. Şimdi birbirlerine yakın duruyorlardı. Turunçgiller, karanfil ve çay gibi kokuyordu.

"Theo Chang'i gördü mü?" dedi, yüzü gergindi. Kolyeyi düzeltti, parmak uçları kadının köprücük kemiğindeydi.

"Muggle Londra'sından döndü. Ginny dün gece Bakanlık resepsiyonunda onunla konuştuğunu söyledi. Görünüşe göre savaştan sonra bir Muggle'la evlenmiş,
Bir çeşit atlet. Her zaman çok sportifti-"

Draco homurdandı. Ellerini onun kalçalarına yerleştirmişti. "Sportif mi? Çok iyi bir uçucuydu. Slytherin takımının yarısı ondan hoşlanırdı."

"Öyle mi?" dedi Hermione, kaşlarını kaldırarak. (Neden? Onu Hogwarts fetihleri konusunda sorguya çekmek istemediği kesindi).

Draco gülümseyerek onun yüzünü izledi. "Benim için tempus yapmazdı, aşkım. Sadece Diggory'ye ve sonra da Seçilmiş Kişi'ye göz koydu. Sonra hepimiz Potter'ın onunla birlikte snitch'i kaçırmalarını izlemek zorunda ."

"Cedric'i unutamamıştı!" dedi Hermione, hem Harry'nin hem de Cho'nun sözlerine gücenmişti.

"Tam Theo'nun tipi," dedi Draco yorgun bir ifadeyle. "Ağlatılmaya bayılır. Ama asla uzun süre kalmazdı. Onu güvenli bir sevişme için kullanır ve sonra yoluna devam ederdi.
Her seferinde onu mahvetti."

Cho'nun onu bağlamasına izin verdi.

Draco' bağlamayı düşündü. Dün gece gördüğü o çaresiz bakışı ona atarken bileklerini sabitlemeyi, dudaklarını ayırmayı.

Gerçi pek ihtiyacı yoktu, değil mi? Ona sadece dizlerinin üzerine söylemesi yeterliydi ve o da bunu yaptı. Onu susturmakla tehdit etti, o da konuşmadı. Ellerini sopayla uzaklaştırdı ve dokunmadı. İyi bir çocuk.

Yine de onun ellerini kullanabilmesi hoşuna gidiyordu. Çoğu zaman, bunu yaparken fısıldadığı saçmalıklara bile aldırımıyordu.

Elini farkında olmadan adamın karnına koymuştu, gömleğinin ince pamuğunun altında sert ve sıcaktı. Onun güzel ağzına bakıyordu.

Gözlerini kırıştırdı ve "Boşandı ve şu anda Oyun ve Spor'da çalışıyor. Ginny'yle konuşacak çok şeyleri vardı."

Draco kaşlarını çattı.

"Ve Nott beni floo'ya bıraktıktan sonra onu kitapçıda görmek için iki kat geri dönmüş olabilir."

"Ah, saçmalık," dedi Draco başını geriye atarak. "Charlie'yle kalması gerekiyor."

Hermione kendini başparmağıyla onun karnını okşarken buldu ve bir gülümsemeyi bastırdı.

"Dinle," dedi kadın ve adam ona baktı. "Nott'a Mysteries'e başvurmasını söyle. Senin küçük işlerini yaparak boşa gidiyor."

"Benim küçük ev işlerim," diye tekrarladı Draco, eğlenerek. "Evet, Bayan Malfoy." Onun ağzını izlerken sevgiyle gülümsüyordu.

"Ve George'u davet et."

Onun gözleriyle karşılaştı, şaşırmıştı. "George Weasley?"

"Harry ve Ron'dan iksir laboratuvarınızı duymuş ve onu kullanmak istiyor. Veritaserum işinden çekildiğine göre belki onunla birlikte dükkân için *yasal* bir şeyler ."

Draco hınzırca sırtmasına engel olamadı. "Evet, Bayan Malfoy."

"Güzel," dedi kararlı bir şekilde, bu maddeler zihnindeki yapılacaklar listesinden çıkarılmıştı.

"Öyle ?" diye mırıldandı, gözlerini kızın ağzına dikerek. "Şimdi senin küçük işlerini kabul ettiğime göre, bir öpücük için yeterince iyi oldum mu?"

"Draco," dedi ciddiyetle, kaşlarını kaldırarak. "Slytherin yeşili külot giyiyorum."

"Yani *çok* iyi olduğumu mu söylüyorsun?" diye mırıldandı. Sırıtiyordu, parmakları kadının belinde sıkılaşıyordu.

"Söylediğim şeyin bu olduğunu hiç sanmıyorum."

Kız başını sallıyordu ama adam ağzını kızın ağzına indiriyordu ve kız çenesini kaldırıyor, dudakları aralanıyor, gözleri kapanıyordu. Dilinin tadı şeker ve çay gibiydi ve elleri onu, Bakanlığa giderken hâlâ üzerinde hissedebileceği kadar sert kavramıştı.

Longbottom okuldayken karşı konulmaz derecede kolay bir hedefti - darmadağınık, sıkıntılı ve kolayca gözyaşlarına boğuluyordu. Ama şimdi Longbottom

Draco'dan daha uzun boylu, omuzları daha genişti ve Draco'nun Pansy'nin rahatlatıcı bulduğunu bildiği ama kendisinin son derece tehditkâr bulduğu sessiz bir sakinlik yayıyordu. Çünkü Longbottom'ın bir katil olduğunu biliyordu ve adamın bu konuda hiçbir çekincesi yoktu. (Pansy'nin de bu konuda bir çekincesi olmadığı açıktı, ama Pansy böyleydi.) Ayrıca Pansy'yi dinginliğe sürükleyebilmişti - Draco'nun daha önce hiç başaramadığı ve mümkün olduğunu bilmediği bir şey.

Draco deli, tiyatral, güvensiz katiller tarafından yetiştirilmişti - tecavüz ve işkenceden zevk alan katiller. Hapse girmişti. Yatılı okula gitmişti. Duyuları güç ve tehdide çok iyi uyum sağlamıştı.

Longbottom Draco'nun tanıdığı en korkunç insan olmaktan çok uzaktı ama en tehlikelilerinden biri olabilirdi. Tedbirli ve beklemeye istekliydi. Acele edip kendini göstermiyordu. Kendini tüketmeyecek ya da vermeyecekti. Sadece hedeflerine ulaşacaktı.

Draco'nun söyleyebildiği kadarıyla canlanmacılar Longbottom'ın niş bir silah tüccarından başka bir şey olduğunu hâlâ bilmiyorlardı. Eski muhafızlar hâlâ işleri yürütüyordu - hâlâ herkesin babasının kim takmışlardı, Pansy'nin parası ve bağlantılarıyla ne yaptığına dikkat etmeyecek kadar cinsiyetçi, Gryffindor'un Kılıcı'nın aynı zamanda bir kasap olabileceğini göremeyecek kadar gözleri dönmüştü. Ama Draco, Narcissa'nın gül bahçelerinde yeterince zaman geçirmişti.

Bir şeyler yetiştiren insanların, yaşamak istedikleri yere tecavüz eden her şeyi biliyorum.

Draco Longbottom'la kuşluk vakti Muggle Londra'sındaki bir parkta, zambak yastıkları ve su kuşlarıyla dolu bir göletin yanındaki bezelye çakıllı yolda buluştu. Pansy'nin etkisine dikkat etti - siyah ısmarlama takım elbise, muggle saati, Parkinson kol düğmeleri. Longbottom kaslı ve kendi teninin içinde rahatmış gibi hareket ediyordu. Mühür yüzüğü takmıyordu; tırnakları manikürsüzdü, elleri çalıştığı bitkiler yüzünden yara bere içindeydi.

"Malfoy," dedi, sesi yumuşaktı.

"Longbottom."

Longbottom bekledi. Yan yana durmuşlar, görünürde gölete bakıyorlardı.

Draco başını salladı. "Doğru. Alastair Avery ve onun dirilişçileri beni rahatsız ediyor. Eğer ilgilenirseniz, size bilgi ve finansman sağlayacağım. -Neye ihtiyacınız varsa."

"İlgi çekici," dedi Longbottom kuğuları izlerken. "Ama rakiplerinize suikast düzenlemek için bir kedi pençesi olarak kullanılmayacağım." Gözleri keskin bir şekilde Draco'ya baktı.

"Anlaşıldı," dedi Draco hızla, omuzları şimdi diğer adama doğru eğilmiş, onun tepkisini değerlendiriyordu. Davasını anlatmak için fazla zamanı kalmamıştı. "Ama durum bu değil. Artık saf ideolojilere karşı herhangi bir bağlılığım yok. Olsa olsa, Avery'nin babamı daha fazla boş yere satmasını engellemek isterim. Hayır, ilerletmek istediğim karımın kariyeri-"

Longbottom karanlık bir sesle, "Hermione'yi ilerlettikten sonra onun Malfoy'un çıkarlarını destekleyeceğini mi düşünüyorsun?" dedi.

"Merlin, hayır," diye güldü Draco. "Sen de onunla aynı okula gittin. Ona ne yapacağını söylemenin imkânsız olduğunu biliyorsun." Longbottom'a alaycı bir bakış fırlattı. "Hayır, günün sonunda ben basit bir Slytherin'im: hırslı, pragmatik." Ağız dalaşı yapan ördekleri izledi. "Kendi geleceğim gittiğine göre, hırslım artık karıma ait. Avery, benim için bir engel. Eğer bu hareket kendi yoluna giderse varoluşsal bir tehdit haline gelecektir."

"Peki Avery sizin bir çatışma içinde olduğunuzu anlıyor mu?"

"Avery, Malfoy Hanesi'nin karımı Bakanlık içinde bir varlık olarak kullandığına inanıyor," dedi Draco. "Ben de onun işe alım çabalarına yardımcı oluyorum, karşılığında da ona oy veriyorlar. Şimdi de ona ihanet etmeden önce onları sırtlarından vurmaya planlıyorum."

"Evet," dedi Longbottom, "basit bir Slytherin. Ve benden yardım etmemi bekliyorsun, neden?"

Draco durakladı, bir iç geçirdi. "Çünkü ikimiz de daha çocuktuk ve Avery'nin şu anda işe *aldığı* -benim de işe alınmalarına yardım *edeceğim*- çocukları gördüm. Her şeyin çok *çekici* olduğunu düşünüyorlar." Yüzü alaycı bir ifadeye bürünmüştü. Bulanık gölete baktı. "Yeniden canlanma hareketinin asla izin verilemez. Shackbolt, bu hareketi hafife aldı. Bu çürümenin derinliği. Bunu ortaya çıkaracak araçlara sahip değil. Yapılması gerekeni yapacak insanlara ihtiyaç var." Derin bir nefes aldı ve dışarı verdi. "Sen yaptığın işte iyisin, Longbottom. Ve ben de korkak bir hain olmakta iyiyim." Sesi acıydı.

"Bana nerede ve ne zaman olduğunu söyleyeceksiniz, ben de kontrollü yakma için insanları hazır tutacağım."

"Evet." Draco başını salladı. Evet, istediği buydu. Dirilişçi hareketin yok olmasını istiyordu.

"Peki Hermione'ye ne söyledin?"

"Kabul edersen Avery'yi seninle birlikte halledeceğim," dedi Draco. Longbottom'a dönerek yüzündeki savunmanın düşmesine izin verdi. "Ona gerçeği söyleyeceğim."

"O zaman bu bir ilk olur."

Draco donakaldı, Longbottom'ın sözlerindeki ısıklıkla sırtından aşağı bir ürperti aktı.

Longbottom'ın yüzü taş kesilmişti. "Pansy'ye nasıl davrandığımı biliyorum."

Draco nefesini tutuyordu. Kendini yanlış adamın yanında unutmuştu.

Çenesini kaldırdı. Bununla yüzleşmek zorundaydı. Gerçeği söylemek zorunda kalacaktı. Bu durumda gerçeği bulmak zor değildi, sadece söylemek yeterliydi. Longbottom'ın keskin gözlerine, dikilmiş çenesine baktı. Draco bunu söylemek zorundaydı. "Kötü davrandım. Pansy'yi hak etmediği şekilde incittim. Bana hak ettiğimden daha iyi davrandı." Gözlerini kırıştıırıyordu. Yutkundu. Boğazındaki baskı onu boğuyordu.

Longbottom'ın ifadesi nötrdü, öfkesi çoktan . "Bunu Pansy'ye söyle, bana değil."

"Yapacağım." Draco başını salladı ve ayaklarının altındaki çakıl taşlarına baktı. O geçmişini tekrar yaşamak istemiyordu. Ama geçmiş geçmiş değildi, değil mi? Hiçbiri için değil. "Artık her şey farklı. Karıma o şekilde davranmıyorum. O benim sadakatime sahip, Longbottom."

"Peki Hermione bunu elde etmek için ne yaptı?" diye sordu Longbottom sessizce.

Draco başını kaldırıp onun gözleriyle buluştu. Oradaki sakinlik cezalandırıcı ve talepkârdı. Draco bu konuda da gerçeği söylemek zorunda kalacaktı. Bir nefes aldı, çenesi kıpırdadı. "Bana gerçek bir insanmışım gibi bakıyor," dedi mutsuzca. Sonra gözlerini kaçırdı.

Longbottom'ın kendisini incelediğini, gözlerinin yüzünde gezindiğini hissedebiliyordu. "Pekâlâ," dedi sonunda. "Pekâlâ."

Draco eve gitti ve Pansy'ye bir mektup yazdı. Konuşmaya başladığında onu başından savamaması için bir mektup. Böylece istediği kadar tekrar okuyabilecekti. Böylece Longbottom'ın elinde sözünü tuttuğuna dair kanıt olacaktı. Böylece onunla yüzleşmek zorunda kalmayacaktı. Ne de olsa hâlâ bir korkaktı.

Ateş yeşil renkte parladı ve Theo floo'dan çıkıp Draco'yu kanepeye uzanmış, kayıtsızca bir iksir günlüğünü karıştırırken buldu, öğleden sonra postasının geri kalanı alçak masanın üzerinde bir yığın halindeydi. Draco başını kaldırdı.

"Sorun ne o zaman?" dedi Theo'nun yüzünü görünce. Yanındaki mindere vurdu.

Theo iç çekerek kendini yere attı.

"Bu Chang'le mi ilgili?" Draco günlüğü bir kenara bırakırken kaşlarını kaldırdı.

Theo yavaşça başını Draco'nun omzuna yaslayana kadar çöktü, kolları ve dizleri birbirine dolanmıştı. "Wood'la çoktan eşleşti," dedi Draco, sesi asıktı.

"Zavallı küçük sürtük," dedi Draco kibarca.

"Öyleyim," diye mırıldandı Theo.

"Charlie'nin nesi var o zaman?" diye sordu Draco.

"Ondan hoşlanıyorum," dedi Theo usulca. "Ve bana iyi davranıyor."

"Bunu duyduğuma üzıldüm," dedi Draco.

Bir süre bu şekilde oturdular, başları birbirine değiyor, nefes alışları senkronize oluyordu.

Sonunda Draco konuştu. "Bayan Malfoy, Gizemler'deki bir pozisyona başvuracağını söyledi. Görünüşe göre, seni boşa harcıyorum."

Theo zayıf bir kahkaha attı. "Potter ve Weaselbee'nin böyle hissettiğini mi düşünüyorsun?"

Draco yavaşça başını salladı. "Daha aptal ve daha az çekici olması dışında. Maddi olarak yoksul. Nadiren banyo yapıyor-"

"Hadi ama, Potter çok tatlıydı," dedi Theo.

Draco inledi. "Yine mi bu?"

"Öyleydi," dedi Theo ve Draco onu omuzladı.

"Eğer yapılmamış bir yataktan hoşlanıyorsanız-"

Theo başını koltuğun arkalığına yaslayarak Draco'nun uzun süredir acı çeken yüz ifadesine sırttı.

"Bana şimdi söyleme-"

"Hayır," diye güldü Theo. "Ne zaman yapacaktım ki? Weasley onun her yerindeydi."

"Keşke birbirlerinin siklerini nasıl çözseler de bizi rahat bıraksalar," diye mırıldandı Draco. "Bu arada sonunda Weaselette'i hamile bıraktı. Bir yavruları olacak."

"Peki Granger ne kadar rekabetçi?" diye sordu Theo sinsice.

Draco homurdandı. "*O kadar* da rekabetçi değil. Duyuru yemeğinden eve geldiğinde benimle kalakaldığı için çok üzgündü."

"Zavallı küçük sürtük," dedi Theo hüzünle gülümseyerek.

"Geçen hafta ondan bir varis istedim." Draco ona baktı. "Şimdi beş yıllık bir yasağın altındayım."

Theo bir kahkaha patlattı. "Oh, dostum-"

"Görüşmeler yapıyorduk!" dedi Draco savunmaya geçerek. "Devam ediyorlar."

"Yani sonuçta safkan bir evliliğiniz var."

"Pek sayılmaz. Astoria olsaydı, sadece bir tatil villası daha satın almak zorunda kalırdım. Sırf onu yatağa atmak için gerçeği söylemeyi kabul etmek zorunda kaldım."

Theo yüzünü buruşturdu. "Yani ona aşık olduğunu mu söyledin?"

"Ben-" Draco'nun yüzü . "Bu değil-" Gözlerini Theo'ya dikti.

Theo kaşlarını kaldırdı.

"Bu değil. Bu mu yani?" Draco öfkeli görünüyordu, çenesi bükülmüştü.
"Hayır. *Siktir*."

Theo omuz silkti ve bir gülümsemeyi bastırdı.

"Bunu ona söylemeyeceğim." Draco başını salladı, yüzü asıktı. "Hayır, bunu söylemeyeceğim."

Kulübenin kapısı açılıp Charlie iş kıyafetleri ve ağır botlarıyla içeri girdiğinde Theo Charlie'nin yatağındaydı.

Theo'nun gömleği açıktı ve aleti dışarıdaydı - bu garip olabilirdi.

"Oh, burada mısın?" dedi Charlie. Kapının arkasından kapanmasına izin verdi ve kemerli kapı aralığından Theo'nun üzerine doğru yürüdü. Gözleri Theo'nun sikinin üzerindeki eliyle oynadı ve botlarını çıkarmaya başladı.

Theo ona baktı. Dudağını ısırды. İzlemesine izin verdi. Charlie bir kahkaha attı ve kazağını çıkardı. Theo'nun üzerine tırmandı, tüm kasları sivrilmişti, yanık izi tulumunun yakasından görünüyordu ve Theo kendini ona bıraktı aşağı kaydı, ellerinin yukarı kaymasına izin verdi, Charlie'nin bileklerini yastığa bastırmasına izin verdi. Teni dışarıda olduğu için serindi, bukleleri rüzgârda savrulmuştu.

"Benim de bir saatim var," dedi Theo'nun başının sol tarafını sallayarak.

"Öyle mi?" Theo'nun dudakları açıktı. Yukarı bakıyor, Charlie'nin çilli yüzünü izliyordu. Charlie şimdi ona vuracak mıydı? Onu dışarı mı atacaktı?

"Bir süredir görmemiştim." Belli belirsiz gülümsüyordu.

Theo hafifçe, "Eşyalarını daha iyi takip etmelisin," dedi.

Charlie omuz silkti ve Theo'nun yanında yan yatarak başını elinin üzerine koydu. Theo yüzünü ona çevirdi ve Charlie'nin boştaki eli Theo'nun sikine gitti ve sıkıca kavradı. "Bir şeyler bulunmaya hazır olana kadar gelip gitmenin bir yolunu bulur. Ben telaşlanmıyorum."

Charlie'nin başparmağı ön spermle kayganlaşmış sikinin başını ovarken Theo nefesini içine çekti. "Onu sana veren kişi kaybettiğin için mi?"

Charlie sırttı ve başparmağını yalamak için elini kaldırdı. "Eşyalarım ne yaptığım konusunda başkalarının ne düşündüğü gerçekten umurumda değil."

"Doğru," dedi Theo, bakışları Charlie'nin ağzıyla gözleri arasında gidip geliyordu. Sığ nefes alıyordu. Neden kafası karışmış gibi hissediyordu? "Ya ..."
Charlie'nin ayrılmış dudaklarına, ela gözlerine baktı. "Ya insanlar senin işler senin için doğru değil mi?"

Charlie'nin sırtışı hiç . "Diğer insanların ne düşündüğü hiç umurumda değil."

Charlie eğildi ve Theo'yu öperken aşağı uzanıp Theo'nun sikini okşadı. Theo zevkten titredi. Neden başı dönüyordu? Ama o zaman neden hissettiği her şeyi hissediyordu? Theo her zaman bilmezdi. Bu

diğer insanların ne istediğini söylemek, onun ne istediğini söylemekten daha kolaydı. Eğer dikkat ederseniz, başkaları size anlatırdı. Theo her zaman Draco'nun ne duymak istediğini, Pansy'yi neyin güldüreceğini, bir kızın ne zaman bir aşık çocuktan hoşlanacağını, ne zaman kötü davranma zamanının geldiğini bilirdi. Eğer kendine dikkat ederse

Beden, ona güvenliğin bir tuzak olduğunu, acının birilerinin umursadığı anlamına geldiğini, insanların onun gerçeklerini yalanlarından ayıramamasının daha iyi olduğunu, insanların onu yalnızca kullanabileceklerse istediklerini, terk edilmeden önce gitmesi gerektiğini söyledi.

Charlie'ye bu yüzden mi aşık olmuştu - Charlie onu tuzağa düşürmeyecek bir güvenlik hissi verdiği için mi?

Theo'nun tek bildiği, şu anda Charlie'nin onu istediğini hissettiği idi ve Theo bunu her şeyden çok istiyordu. Gözlerini kapadı ve o ana, Charlie'nin sıcak diline, sert ellerine gömüldü. Charlie onun içine nefes alıyordu, Başının arkasındaki yastık yumuşaktı. Charlie saman, hayvan, soğuk rüzgâr ve duman gibi kokuyordu.

"Hey," dedi Charlie geri çekilerek ve Theo gözlerini açtı. Charlie'nin başparmağı sikinin başının üzerinde gezindi. "Bunu yapmak ve sonra ateşle oynamak ister misin?"

Theo aniden sırtıtmaya başladı, kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. Biri hiç bu kadar baştan çıkarıcı bir şey söylemiş miydi? "*Ben.*" Charlie'nin kemerine uzanırken gülüyor, neredeyse kıkırdıyordu.

Charlie başını salladı, yüzünde bilmiş bir gülümseme vardı. "Evet, öyle."

SALI, 7 EKİM 2003 - ÇARŞAMBA, 29 EKİM 2003

HERMIONE MALFOY ULUSLARARASI BÜYÜCÜLÜĞE GEÇTİ

DRACO'NUN ÖLÜM YİYEN BAĞLARI YENİDEN Mİ CANLANDI?

Sorular Köpek Malfoy Varisi TARTIŞILMAZ: Hermione Malfoy Kocas1

**Draco'yu Reddediyor
Politika**

**SAFLIK POLİTİKASI: Savaş Sonrası Siyasi Ortamda Her İki Tarafa da Yer
Var mı?**

**WEASLEYS'S WIZARD WHEEZES YENİ MELEK YATIRIMCISINI
DUYURDU**

**ALTINLAR İÇİNDE ALTIN KIZ: Hermione Malfoy Bu Sezonun En Sıcak
Takı Trendinde**

**PARKBOTTOM: Pansy Parkinson Yılın En Gösterişli Safkan Düğününü
Planlıyor**

The Daily Prophet gazetesinde bir fotoğraf: *Draco Malfoy Azkaban'dan ayrılıyor, pelerini arkasında dalgalanıyor ve Azkaban'ın altındaki görünme noktasına doğru yürüyor.*

bulutlu gökyüzü. Başını eğmiş, gözleri keskin elmacık kemikleri üzerinde geziniyor. Soluna bakıyor, hapishane rünleri yanıp sönüyor ve dönüp gitmeden önce sırtıyor görünüyor.

Witch Weekly'de bir fotoğraf: Draco Malfoy Hermione Malfoy'u Gringotts'a götürüyor, Hermione'nin üst kolunu kavrarken elinin soluk teni Hermione'nin koyu renk cüppesine çarpıyor.

Kadın ona yaslanırken ve adam bileğini kadının iç koluna doğru uzatırken kanı sıcak banyo suyuna damladı.

The Daily Prophet'ta bir fotoğraf: Hermione Malfoy pahalı siyah cübbesiyle Wizengamot odasına giriyor, boğazında ve kulak memelerinde altın ve elmaslar görünüyor. Dönerken yüzü geriliyor, ağzından "yorum yok" kelimeleri dökülüyor.

Hermione beşinci kattaki ofise girdiğinde ofisin pembe lalelerle dolu olduğunu gördü, Draco misafir koltuğunda oturmuş, asasını halkalı parmaklarının arasında döndürüyordu. Sırıtarak ona baktı.

"Tebrükler, hayatım. Umarım kapı kilitlenir."

"Postada senin için bir şey var," dedi Draco, üzerinde NBM yazan bir zarf uzatırken, yüzünde temkinli bir ifade vardı.

Hermione onun sandalyesinin yanına geldi ve poposunu masasının kenarına dayadı. Uzun, kemikli parmakları dizinin dibinde, onun mektubu açmasını izliyordu. Bir tür azar ışıtmeye hazırlanıyordu ama sadece onun için iyi dileklerle karşılaştı
Uluslararası Büyü'de zaman.

Hermione kaşlarını kaldırdı ve kâğıdı tekrar zarfına yerleştirdi.

"Ne dedi?" diye sordu Draco, gözleri kızın yüzüyle elleri arasında gidip gelirken.

"Bu Narcissa'yla benim aramda," dedi Hermione küstahça, adamın boğazının çizgisine, açık yakasına bir bakış atarak.

"Benimle mi ilgili?" diye sordu Draco, tam bir narsist gibi.

Hermione soğukkanlılıkla ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Dudaklarım mühürlü," dedi.

Neredeyse öfkeyle nefesi kesilecekti. Sonra ayağa kalktı, kadının kalçalarının arkasından tutarak onu masanın üzerine kaldırdı. "Bunu göreceğiz," diye homurdandı.

Adam eğildiğinde gülmemeye çalışarak dudaklarını birbirine bastırıyordu.

Wizarding World News'da bir fotoğraf: Paltolarının yakaları kalkık olsa da saçlarından tanınabilen Malfoy ve Nott, dar bir kapı aralığını doldururken kameraya sırtlarını . Nott'un eli Malfoy'unkine doğru kalkıyor. Draco omzunun üzerinden bakar, gözleri keskin ve güvensizdir, sonra kapıyı açar ve içeri süzülürler.

Hermione kahkaha seslerini takip ederek zindan laboratuvarının derinliklerine indiğinde Draco, Theo ve George'u mora , kazanlardan birinin yeni kaynadığının tüm belirtilerini gösterir halde buldu. George bir parşömen parçasına notlar alıyordu, yüzünde vahşi bir sırıtış vardı, rakish Draco ve Theo birbirleriyle itişip kakışırken, ıslak taş zeminde kayarken, Draco ıslanmamış malzemeleri kurtarıırken Theo çalışma alanını temizlemeye çalışıyordu. Draco daha sonra iki gün boyunca hıçkırdı ve ne üzerinde çalıştıklarını açıklamayı reddetti.

The Daily Prophet'ta bir fotoğraf: Malfoy ve Pucey, muhafazakâr kesimli cüppeleri ve Slytherin kravat iğneleriyle, gece geç saatlerde safkanlara hitap ettiği bilinen özel bir kulüpten çıkıyorlar. Pucey iki yana bakıyor ama Malfoy dudağı kıvrılmış bir halde kameramana bakıyor. Ağzından "siktir git" kelimeleri çıkıyor. O fotoğraf kararırken esasını çeker.

Dirseğine dayanmıştı, sabahın ilk ışıkları buruşuk beyaz-sarı saçlarının kenarlarını bir hale gibi parlatırken onu öpmek için eğildi. "Güzel," mırıldandı dudaklarına karşı, parmakları karnında geziniyordu. "Benim güzel, güzel karım."

Draco onu kucağına, masasının arkasına çekti. "İzin ver seninle kabuk şirketlerini gözden geçireyim, sevgilim," dedi bir defteri açarken, eli eteğinin ince yününden kızın kalçasını sıkıyordu.

Draco karanlık, dumanlı oyun odasında oturdu ve sigarasından bir nefes çekti. muggle sigarası - safkanlar, muggle yeniliklerine takıntılı, tahmin edilebilir ikiyüzlüler. Diğerleri, hükümeti ve üst düzey endüstriyel mevkileri istenmeyenlerden temizledikten sonra kuracakları hayali sosyal düzeni tartışıyorlardı ve o da olmak istemediği yere dönmüş, bu sıkıcı saçmalıkları dinliyordu. Onları bir yiğit olduğuna ikna etmesi gerekiyordu, ama buna zahmet bile edemiyordu. Asasını indirdiği için ondan nefret eden gerçek inananlar asla kazanılamayacaktı ve geri kalanlar da onun adı ve parası onun hoşnutsuzluğunu görmezden gelmeye yeter.

Draco ateş viskisini yudumladı ve sarhoş huysuzlaşmasına izin vermeyi düşündü. Asıl yapmak istediği eve gidip karısını becermekti. Diğerlerini duymazdan geldi, o sabah gardıroba yaslanıp o gün kiminle buluşacağını sorduğunu hatırladı ve sonra

O cevap verirken parmak uçları göğüs uçları sertleşene kadar göğüslerinde gezindi. "Malcolm MacDougal Lucius'tan nefret ediyor," demişti ona. "Entwhistle'in lobicilerin istismar etmeyi bildiği bir kumar sorunu var.

Sallow'un konuşması

ilerici bir oyun ama saf amaçlara bağlı yapıyor." Adam başparmaklarını göğüs uçlarında gezdirirken, kadın bunu anlayarak başını sallamıştı. Sonra da yanağına bir öpücük kondurarak onu işine gönderdi.

Onu meşgul edecek kişinin kendisi olabileceğini keşfetmişti. Tartışmak, pazarlık etmek, ona yeni bilgiler getirmek, fikirleriyle agresif bir şekilde ilgilenmek - eğer onu entelektüel olarak eğlendirirse, ona neredeyse istediği kadar dokunabilirdi. Eğer onu memnun ederse, okşamasına, öpmesine ve nazikçe ısırmasına izin verirdi. Eğer onu heyecanlandırırsa, anlaşmazlık bitmeden onu parmaklayabilirdi. Ona ne kadar çok dokunursa, o kadar çok tepki veriyordu.

Ama ondan sıkıldığında, ona sinirlenmeye başladı ve sonra ellerini fırçalayarak uzaklaştırdı. Sevgi dolu bir kızgınlık ya da öfkeli bir iç çekiş Bıkkınlık kabul edilebilirdi; onu ve tartışmalarını bıktırıcı bulmaya başladığı için iç çekmesi kabul *edilemezdi*. Şu anda burada olsaydı *yüksek sesle* iç çekerti. Draco sırtarak, bu saf fantezileri sadece lojistik temelde parçalara ayırırken yüzünde beliren tiksinti ifadesini hayal etti.

"Bunu duyduğuna sevindiğine eminim Malfoy," dedi Grantham Montague-Graham'ın babası.

"Nasıl yani?" dedi Montague'ne söylediği hakkında en ufak bir fikri olmayan Draco.

Montague kıkırdayarak, "O amur kanlıyı evinizden ıkarabileceksiniz," dedi.

Draco nefes verdi, sigara dumanı başını sarmıştı. "Peki bunu neden yapmak isteyeyim?" diye sordu ölü gözlerle.

Diğer adamlar birbirlerine bakarken kahkahalar -bazıları gergin, bazıları bilerek- yükseldi.

Draco Avery'nin balo salonunda yeleği ve gömlek kollarıyla çocuk askerlerle düello yapıyordu. Draco kendini sokan büyüler, zehirli yılanlar ve buzlu suyla sınırladı ama bunun dışında geri adım atmadı. Çocukları korkutup kaçırđı. Daha az emin çocuklar ve ne yazık ki, onu daha cesur olanlara sevdirdi.

Draco karısının ofisinin açık kapısından içeri girdiğinde sekreterinin akşam için eve gittiğini ve Cormac McLaggen'ın masasında ona doğru eğildiğini gördü, eli omzundaydı, yüz ifadesi gergindi.

"McLaggen," diye hırladı Draco iri yarı adama ilerlerken, "kafatasını açmadan önce elini karımdan çek."

McLaggen irkildi ve bir adım geri çekilirken eli kızın omzundan düştü.

"Cormac," dedi kuru bir sesle, "Draco Malfoy'u hatırlarsın."

"Malfoy," dedi McLaggen çenesini kaldırarak. "Sadece Hermione'yle son mevzuatımı paylaşıyordum." Bakışları Draco'nun boynunda gezindi.
"Azkaban'dan çıktığını fark etmemiştim."

"Seni onu mıncıklarken yakaladığıma göre geri döneceğim," dedi Draco, McLaggen'ın alanına girerek.

"Malfoy!" Sesi azarlar gibiydi. "Burada çalışmak zorundayım. İş arkadaşlarımı parçalamaya iznin yok."

"Ama gerçekten *istiyorum* canım." Gözleri McLaggen'ın gözlerinden ayrılmamıştı.

"Hayır," dedi ama McLaggen çoktan Draco'nun etrafından dolanarak hızla kapıya doğru ilerliyordu.

Draco onun gidişini izlemek için döndü, McLaggen'ı yanına yerleştirirken eli onun sandalyesinin arkasını buldu.

Aşağı baktı. "İyi misin aşkım?"

Başını kaldırmadı. "dolaşırken seni duyamıyorum."

Tereddüt etti, yüzünde bir sırıtış belirdi. Sonra onun yanında bir dizinin üzerine çöktü. Dirseğine yaslandı ve parmak uçlarını onun kalçasında gezdirdi. Başını kaldırıp ona baktı. "İyi misin aşkım?"

Uzandı ve platin bir saç telini adamın alnından geriye doğru düzeltti. "Günün nasıl geçti?"

Ona sırtarak baktı. "Daha yeni başladı."

Parmakları adamın saçlarında hafifçe gezindi. "Benim için iyi olacak mısın?"

"Lütfen, aşkım. Çok iyi olacağım."

"Bana bak sevgilim," dedi sessizce, soyunma odasındaki şezlongun kenarına oturmuş, ona bakıyordu.

İtaatkâr bir şekilde yukarı baktı -Salazar, bu bir fantezinin hayata geçmesiydi- büyük kahverengi gözleri, sikinin etrafındaki soluk pembe dudakları. Bunu seviyordu ama zamanda nefret de ediyordu.

Dili etrafında dolanırken saçlarını boynundan yukarı doğru büktü ve üzerindeki mücevherleri daha iyi görebilmek için başını eğdi. Onun sıcak, ıslak ağzından aldığı zevk içinde dalgalanıyordu ama kontrolü bir süre daha elinde tutmak istiyordu.

"Haklıymışım canım," diye mırıldandı. "Altın rengi gözlerindeki benekleri ortaya çıkarıyor."

Ona baktı, sikini daha derine çekiyordu. Kalbi sertçe atıyordu. Sığ nefes alıyordu, dudakları ayrılmıştı.

Onu görmek büyüleyiciydi. Okuldayken bunu kaç kez hayal etmişti? Eli onun buklelerindeyken-

Ona baktı-

Hayır, yapamadı.

"Gel buraya aşkım," dedi, saçlarını bırakıp ona doğru uzanarak. "Dizlerinin üzerinde duramazsın."

Onu kütüphanedeki yeşil deri kanepeye oturtmuştu. Adam nefes nefese ama hiçbir iş yapmıyordu. eğip boynunu öpüyordu. Evet, *hayır*. Alçaktan, köprücük kemiğine yakın bir yerden öpüyordu ama sağ tarafa doğru ilerliyordu. Orada olmamalıydı. Yara izlerine dokunmasına ihtiyacı vardı; Mühür'ün kendisine dokunmasına izin vermesine ihtiyacı vardı. (Utanç verici, bunu asla yüksek sesle itiraf etmezdi ama doğru.) Azkaban rünleri, yine de - ağzı onların üzerinde olmamalıydı.

"Yapma," dedi. Zor nefes alıyordu. "Dur," dedi.

Durmadı.

The Daily Prophet'ta bir fotoğraf: Malfoy, Graham Montague ve Miles Bletchley, Falcons maçında özel bir locada birkaç muhafazakârla birlikte Wizengamot'un üyeleri. Diğerleri ellerinde puroları, hararetli bir sohbet içinde el kol hareketleri yaparken, Malfoy gökyüzünü seyrediyor, sigarasını içerken yüzünde tiksinti ve özlem karışımı bir ifade belirliyor.

"Nott neden içeri gelmedi?" diye sordu Avery.

"Başkalarıyla iyi oynamıyor," dedi Draco kartlarını düzenlerken.

"Tek bu olduğunu sanıyordum," diye alay etti Graham, babasına bakarak. "Nott bir sapkın."

Grantham hüzünle, "Babası iyi bir adamdı," dedi.

"Bunu tersten anladın," dedi Draco sertçe, başını kaldırarak. "Adam sadistin tekiydi."

"Peki Junior değil mi? Knockturn'de terör estirdi-"

"Hiç *hobin* olmadı mı?"

"Ne yapmaya çalışıyorsun Malfoy?" dedi Avery. "Kapıyı açmadan önce kafesi salladığınız söyleniyor. O simsarlarla çalışıyorduk _."

"Ki Nott'un *komisyonculardan* çıkması gerekiyordu," diye tersledi Draco. "Sosyal olarak alt seviyedekilerin evimle ilgilenmesinden hoşlanmıyorum."

Grantham: "Artık bizim de işin içinde olduğumuzu bildiğine göre-"

"Belki de az önce ne dediğimi duymadın," dedi Draco.

Graham: "Siktir , Malfoy. Eviniz tam bir çamur deryası-"

"Evlat," dedi Avery, "senden gelecek iyi niyetli bir jest şu anda çok işimize yarayacaktır. Bize kullanabileceğimiz bir şey ver ve Nott'u dizginle-"

"Başımdan beri bunu açıkça belirttiğimi sanıyordum, Avery." Draco aniden öne doğru oturdu, sesi sertleşmişti. "Beni Lucius gibi bir takım oyuncusu olarak bulamayacaksın. Malfoy Malikânesi askerleri barındırmayacak. Annem bu işe karışmayacak. Elimde tuttuğum cadı *benden* başkasına yasak. Nott da öyle. Beni ve ışıltılı kişiliğimi alıyorsun. Bu sefer ev hayatım bozulmayacak."

"*Ev hayatının* bir parçası değil mi?" diye alay etti Graham.

"*Evet*," dedi Draco.

"Önceliklerini sıraya koymalısın," diye homurdandı yaşlı Montague.

Draco elindeki kartları yere attı. "Şu anda önceliğim kendi evimde canımın istediği her şeyi yapmak. Voldemort'un orada çömelirken bana ne öğrettiğini bilmek ister misiniz?"

Grantham Montague başını ekşi bir şekilde eğerek, "Aydınlat beni," dedi.

"o ki Montague, bir melez onları yılana yedirirken herkesin kanı aynı akıyor," dedi Draco, "ve etrafın embesillerle çevriliyken affedilmeyecek şeyler *kolay* oluyor." Ve sonra Graham'ı çarmıha gerdi.

Grantham, oğlu çığlık atıp kıvranan vücudu sandalyesini devirirken ve Avery geriye doğru sarsılırken asasını kaptığı gibi ileri atıldı. "*Neyin var senin, Malfoy-*"

Draco laneti bozdu. "Ah, pardon, o *sizin korumanız altında* mı?" diye sordu küçümseyerek. Arkasına yaslandı, asasını Grantham'ı lanetlemek için hazır tutuyordu. "Benim adamımı rahat bırak, ben de seninkini bırakayım."

"Lanet olsun, Malfoy-"

Draco Avery'ye baktı. "Buraya büyük ölçekte güç elde etmeye geldim, küçük saflık testlerine girmeye değil. Cezamı çektim ve *bir bok* feda etmeyeceğim. O yüzden Nott hakkında sızlanmayı bırak ve benim cadımın banyo suyunu alamadığın için şikayet etmeyi bırak. Onunla işim henüz bitmedi."

Parkinson martini bardağını yana kaydırđı ve siyah lake tırnağını deri ciltli düğün ajandasının bir sayfasında gezdirdi.

"Ben beyaz ve gümüş rengi giyeceğim elbette. Longbottom siyah orman yeşili desenli siyah giyecek, oğlanlar da siyah orman yeşili desenli siyah giyecek. Ginny Potter ve Lovegood Longbottom'ın yanında duracak - siz Gryffindor'ları altın rengi, Lovegood'u da bronz rengi giydirim. Bronz kulağa korkunç geliyor çünkü öyle, ama bir Ravenclaw'a altın rengi giydiremem ve uyumlu daha açık bir ton buldum-göreceksiniz. Sonra adamları ve Nott'un Weasley'si için orman yeşili -hâlâ açık olduklarını varsayarsak, ama Nott Romanya'ya gidip duruyor. Hepsi bu kadar. Bu kadar basit!"

Hermione şaşkın bir ifadeyle, "Düğün davetlilerini mi giydiriyorsun?" diye sordu. Pansy'nin kendisi için sipariş ettiğı beyaz şaraptan bir yudum aldı.

Parkinson burnunu kırıştırdı. "Tabii ki. Ve kimse yanlış ayakkabılarla grup fotoğraflarımı mahvetmeyi *düşünmesin*."

Hermione bir kahkaha attı. Ve insanlar *onun* otoriter olduğunu düşünüyordu.

Hermione, Draco'nun ne yapacağını kendisine söylenmesini gizliden gizliye bekleyen korkunç bir ahmak olduğu için Narcissa ve Pansy'ye teşekkür etmesi gerektiğı ihtimalini düşündü.

(Harry, Ron ve Ginny'nin aksine, onlar buna pek de gizli olmayan bir şekilde içermişlerdi).

(Karşılaştırma yaptığından *değil*.)

"Harry senin için yeşil bir takım mı giyiyor?"

"Orman yeşili," dedi Pansy. "Bu konuşmayı Longbottom'a devrettim."

"Peki Neville bütün bunları sorun etmiyor mu?" Hermione sordu.

Pansy ona boş boş baktı. "Ona istediğimin bu olduğunu söyledim."

"Ama ya kabul etmezse?" diye sordu Hermione. O ve Draco, Crookshanks'in bir kedi olup olmadığı konusunda anlaşıyorlardı.

Pansy omuz silkti. "O zaman bu konuyu konuşuruz."

Hermione ona baktı. Kulağa çok basitmiş gibi geliyordu.

Pansy bir not aldı. "Düğün portresi yaptırmadığınız için fotoğrafçıya Draco'yla birkaç resminizi çektireceğim-"

Bir düğün portresi. "Oh, bu-"

"Ve bunu sosyete sayfalarına satabilirim."

"Doğru," dedi Hermione. *Bu lanet Slytherin'ler ...*

Hermione, Shacklebolt'un ofisinde Bakan, "Theodore Nott, Gizemler Dairesi'ne başvurdu ve sizi referans."

"Oh." Çay fincanını yere bıraktı. "Okul boyunca en yüksek notları aldık - oldukça zeki. İnsanlarla arası iyi, çok yakın, kişisel ilişkiler kurdu. Hogwarts'taki bağlantıları. Ve anladığım savaş sırasında Ölüm Yiyen akranlarıyla arasına mesafe koymuş-"

"Ama Tarikat'a hiç katılmadı," dedi Shacklebolt. "İki yıl ev hapsinde kalmasının nedenlerinden biri de bu - gerçi Nott Malikânesi'nde olup bitenler göz önüne alınırsa, esasen suçluluk duygusuydu. Bu arada-" Elindeki dosyanın üstünden Hermione'ye bakarken bir kaşını kaldırdı. "Ortakları son derece şüpheli olmaya devam ediyor. Nadir ve karanlık eserlerin yaptığı söyleniyor-"

"Gizemler için onları geri almasını sağlamak için bir neden daha-"

"Ve kocanızın olarak hareket etmek için. Knockturn'dan gelen raporları size anlatmıştım."

Hermione yüzünü buruşturdu. "Onları sadece çalışma odasında ateş viskisi içerken görüyorum."

Shacklebolt'un yüz ifadesi şüpheliydi ama çenesini göğsüne yasladı ve dosyayı karıştırdı. "Akli dengesizlik geçmişi var." Yüz ifadesi düşünceli bir hal almıştı. "Bu bir Konuşulamayan olarak çalışmasına engel değil. Hatta bazı durumlarda tercih edilir."

"Bence onu işe almak iyi bir fikir olur," dedi Hermione. "Uzlaşma ruhu içinde."

Witch Weekly'de bir fotoğraf: Draco ve Hermione Malfoy, hemen arkalarında Theodore Nott olduğu halde Twilfitt and Tattings'ten çıkıyorlar. Arkasına bakıyor.

Nott dikkatle ona doğru eğilirken, gözleri yüzüne sabitlenmiş, gülümsemesi daha da büyüyor. Kolu kızın beline dolanmış olan Malfoy ara sokağı tarıyor. İfadesi sabitti, ağzının bir köşesi başlamıştı.

Kız topuklu ayakkabılarını çıkarırken Draco şezlongdan kalktı. "Bana komite toplantısından biraz daha bahset," dedi.

O konuşurken, adam ateş viskisi bardağını başının arkasındaki gardırop rafına koydu ve bluzunun düğmelerini açmaya başladı.

Başını salladı, dikkatle dinliyordu. Eğer dikkatini vermediğini düşünürse, ellerini çekerdi.

"Aferin oğlum," diye mırıldandı kadın, adam nefes nefese bir inilti çıkarırken, başını dökme demir küvetin sert dudağına yaslamış, parmak uçları kaburgalarının üzerindeki ıslak teni kazıyordu. Adam kayganlaştırıcı tılsımlar fısıldarken, kadın üzerinde hareket ediyor, elleri adamın omuzlarında, küvetin duvarında duruyordu. Adamın kanıyla pembe renge bürünmüş sıcak su ve mum ışığı titredi.

Onunla birlikte yatağa uzandı, parmak uçlarını kolunda gezdirdi. Kadın neredeyse uyuyordu. Siyah yüzüğün lamba ışığında parıldamasını izliyordu. Ona söylemeliydi. Yüzüğün ona zarar verdiğini bildiğini. Yüzüğü çıkarırsa güvende olacağını. Ama bir *daha* sormamıştı, güvende olduğunu düşünmüyordu. Ona söylememişti çünkü yüzüğü çıkarırsa ona ihtiyacı kalmayacaktı. Ve böyle düşünmesi onun haklı olduğunu kanıtlıyordu.

"*Sen*," dedi ofisine hışımla girerek. Adam tırnaklarını incelerken kadın onu misafir koltuğuna oturttu. "Rowle'a ne söyledin?"

"Yapmak zorunda olduğum şey," dedi bir şekilde, gözlerini kısarak yukarı baktı.

"Bunu evde konuşuruz," dedi ve Francesco gizlice izlerken sandalyesine çöktü.

"*Tamam*." Ve bir anda ayağa kalktı, cüppesi arkasından fırlayarak kapıdan çıktı.

"Francesco sonunda istifa etti," dedi ve elinde son *Büyücülük Dünyası Haberleri*'nin bir kopyasını tuttu. "Sizden zaten korkuyordu, şimdi de paranızı almaktan çekiniyor."

"Sadakat buraya kadarmış," diye alay etti Draco. "Bu bir Puff'ı son işe alışımıdı."

The Daily Prophet'ta bir fotoğraf: Malfoy ve Bole Knockturn Alley'de, başları aşağıya ve uzağa dönük. Malfoy yukarı bakıyor, kan sıçramış
Yüzüne bakarken bir şeyler mırıldanıyor ve görüntü bozulup kaldırım taşlarına düşüyor.

Hermione Elçi'yi kurutma kâğıdının üzerine fırlattı, eli kalçasındaydı. "Bu sefer kime zarar verdin?"

Masasının arkasından ona baktı. "Bunu hak eden biri," dedi soğukkanlılıkla.

PERŞEMBE, 30 EKİM 2003

"Hay aksi," dedi Ginny, onun sağında oturuyordu.

Hermione başını kaldırdığında beyaz-sarı saçlarıyla Malfoy'un Leaky'nin arka tarafındaki masalarına doğru ilerlediğini gördü. Yoğun bir Perşembe gecesiydi ama Draco sanki onları görmüyormuş ya da duymuyormuş gibi içenlerin arasından sıyrıldı, soluk gri gözleri Hermione'ye kilitlenmişti. Hermione bir adrenalin sarsıntısı hissetti, kalp atışları hızlandı. O sabah onu sert ve hızlı bir şekilde sikmiş, "benimki benimki benim" diye fısıldamış, sonra da çayını içerken onun giyinişini izlemişti. Dirilişçilerle geçirdiği gece geç saatlerden sonra içine kapanmış ama yüzeyin hemen altında çılgına dönmüştü.

"Sadece biz demiştik!" dedi Susan, gözleri kocaman açılmış bir halde.

Hermione birden Susan'ın doğum günü içkilerini Ron ona Draco'nun orada olacağını söylediği için kaçırdığını anladı. Bir suçluluk dalgası, Susan'ın Draco'yu ailesinin çoğunu öldürmüş olan karanlık büyücüyle ilişkilendirmek için her türlü nedeni olduğunu biliyordu. Susan'ın ailesinin listesini görmüş müydü?
isimler de mi?

"Onu ben davet etmedim." Diğerleri ona bakarken Hermione sesindeki savunmacılığı gizleyemedi. Harry onu iş çıkışı bir şeyler içmeye ikna ettiğinde bunu düşünmemişti bile, ama ona söylemek zorunda değildi Siyah yüzüğü takarken onu nerede bulacağını.

"Ron, "Ona baskın yapmamızdan sadece bir ay sonra onunla oturup içiyorsak bu nasıl görünecek?" dedi.

"*Benimle* oturup içiyorsun," diye tersledi Hermione.

"*Size* baskın yapmadığımızı herkes biliyor," dedi Harry .

Ve sonra Draco siyahlar giymiş, Azkaban dövmesi onu itibarsız gösterecek şekilde başında dikiliyordu. (O itibarsızdı.)

"Sevgilim," diye mırıldandı, alçak sesi tehdit doluydu ve kadın içinden bir sıcaklık yayıldığını hissetti.

Kayıtsızmış gibi kaşlarını kaldırdı. "Malfoy."

Ona doğru eğildi, sağ eli sandalyenin arkasındaydı, sol başparmağı ve işaret parmağı yanağını öperken çenesini yakaladı ve onu içine hapsetti.

"Dışarıda yalnız olmanı istemediğimi biliyorsun," diye mırıldandı kulağına, burnunun dar ucu ona değiyordu. Narenciye. Karanfil. Nefesinin sıcaklığı teninde.

Başını ona doğru çevirdi, yüzleri birbirine yakındı, parmak uçları hâlâ onun üzerindeydi. Gözleri onun sivri çenesinde, artık çok iyi tanıdığı huysuz ağzında gezindi. "Gevşeme Malfoy."

Sırıttı. "Evet, hanımefendi."

Yakındaki bir masadan bir sandalye çekip Harry'yle onun arasına oturdu, kolunu Harry'nin sandalyesinin arkasına doladı, yan tarafı Harry'nin omzuna sert ve sıcak bir şekilde yaslandı. "Mrs. Potter, Mrs. Weasley, Weasley, Potter."

Harry ve Ron hep bir ağızdan, "Malfoy," dediler. Ginny ve Susan temkinli görünüyorlardı. Hermione onu oturmaya teşvik etmekle hata ettiğini fark etti. Onun yakınlığı

dikkatini dağıttı.

"Buraya davet edilmedin Malfoy," dedi Ron, sesi meydan okuyan ama henüz kızgın olmayan bir tonda, kollarını masaya dayamıştı.

"Uslu duruyor, Ron," dedi Hermione, sesindeki uyarı notu her iki adama da yönelikti.

"Evet, Ron. Uslu duruyorum." Kendini beğenmiş bir sesle ona yaklaştı, başparmağıyla omzunda yavaş daireler çizmeye başladı. Onu itmesi gerekiyordu - bunu ikisinin de yüzünde görebiliyordu. "Artık karımın nerede olduğunu biliyorum."

"O kendi halinde ," dedi Harry sertçe.

"Kendi düşmanlarıyla," dedi Draco keskin bir sesle. "Benimkilere ek olarak. O yüzden aşırı korumacı davranırsam anlayışla karşılarsın."

"Endişelenmesi gereken senin arkadaşların-"

" yok, Ron-"

"Sana bir şans verdik, Malfoy." Ron öne doğru eğildi. "Ama yine eski haline döndün, değil mi?"

Draco'nun sesinde artık sert bir ton vardı. "Bana hiç şans vermemeliydin, Gelincik. Beni öldürmeliydin. Ama bu saçmalıktı, değil mi? Senden sert bir konuşma bile duymadım." Çenesini Harry'ye doğru salladı. "Sen de öyle, Seçilmiş Kişi. Onu doğruca eve götürmeme izin verdin, değil mi?"

"Tam burada oturuyorum!" diye bağırdı Hermione, sırayla Draco ve Ron'a bakmak için uzaklaşarak.

"Mione bize seninle başa çıkabileceğini söyledi," dedi Ron, sanki o hiç konuşmamış gibi Draco'ya kilitlenerek.

"Beni *çok güzel* idare etti," dedi Draco, gözleri kızın üzerinde gezinirken. "Yani," bakışları Ron'a kaydı, yüz ifadesi acımasızca eğleniyordu, "iyi oynadın."

"*Malfoy*, sen-"

"İşte böyle aşkım, ver onu bana." Gülümsüyordu, gözleri sanki yalnızlarmış gibi tekrar kızın ağzındaydı. Kalabalık odada , tek başına ona odaklanması müstehcen hissettirdi. "Hadi, aşkım. Canımı yakman hoşuma gidiyor."

"*Tanrım*," dedi Harry.

"Draco, eve döndüğümüzde sana çok kızacağım," dedi Hermione alçak sesle.

Kulağına eğildi ve fısıldadı, "Ve seni bağlayacağım, böylece nerede olduğunu bileceğim ve gecenin geri kalanında seni becereceğim."

Omurgasından aşağıya doğru akan ürpertiye gizlemeye çalışırken çenesi dışarı çıktı, başı yana eğildi.

"Sana ne dedi Hermione?" diye sordu Ginny. "Malfoy, az önce onu tehdit mi ettin?"

"*Evet*," dedi Draco, gözleri Hermione'ninkileri ararken. "Ve her kelimesinde ciddiymdim."

Yüzündeki soğuk memnuniyet ifadesine bakarak ona ters ters baktı. Godric, çok güzeldi.

"Mione, ne dedi?"

"Söyle onlara, aşkım." Gri gözleri onunkilere dikildi. "Ron bilmek istiyor."

"Bu boş bir tehdit," dedi Draco'yla göz temasını kesmeden.

"Değil." Masanın geri kalanına baktı. "Ama siz olsanız bu konuda ne yapardınız?"

"Dışarı çıkmamız gerekiyor mu, Malfoy?" Ron ayağa kalkmış, asasını eline almıştı.

Draco hemen ayağa kalktı, asası dışarıdaydı, Harry de hemen arkasından.

"Beni mi kandırıyorsun, Ronald Weasley?"

Masanın geri kalanı Ron'un karısına bakarak donup kalırken Hermione'nin başı Susan'a döndü.

"Cidden şu anda eski kız arkadaşın için kavga mı ediyorsun?
Bu gece burada olmamızın tek nedeni ona bir bebeğimiz olacağını söylemek mi?" Susan çok öfkeliydi. *"Önce Mione'ye söylemek bütün olaydı. Şimdi masada olduğumu bile unuttun."*

"Ne oluyor lan-"

"değilim, *Malfoy*-"

"Affedersiniz, özür dilerim," dedi Hermione. "Tebrikler, ikinize de. Bu
-"

"Ah, çeneni," dedi Susan, Hermione'nin şimdiye kadar dikkat etmediği maden suyunu iterek.

Mione'ye söylemek.

Hermione Harry ile Ginny'ye baktı, yüzleri aynı şekilde buruşmuştu. "Zaten biliyor muydun? Yoksa-"

Ginny ona dudak bükerek gülümsedi.

"Bunu sen planladın."

"Evet, Mione. Çocuklarımız Hogwarts'a birlikte , tıpkı bizim gibi." Ron ona sinirli görünüyordu, sanki bu kavgayı Susan'la o başlatmıştı, Sanki bunu açıklamak zorunda değilmiş gibi. "Kendini dışlanmış hissediyorsan bakma ama sen zaten hep bekârdın ve şimdi bu Ölüm Yiyen tarafından hamile bırakılacak değilsin ya."

"Bu Ölüm Yiyen denemediği için değil," diye hırladı Draco.

Ginny ve Susan soluk soluğa kaldılar ve sanki bütün masa Hermione'ye döndü. Konuşmak için tam nefes alamıyormuş gibi hissediyordu.

"Dalga geçmeyi bırak," diye tersledi Ron. "Hermione asla-"

"Devam et, sevgilim. Onlara ne kadar uğraştığımı anlat-"

"Ve hepimiz biliyoruz ki siz değerli soyunuzu lekelemezsiniz-"

Draco ürkütücü bir sakinlikle esasını kaldırdı, Hermione koluna yapıştı, sandalyesi devrildi, iki eli bileğindeydi. Bu onun kayıtlı asası değildi-

"Draco! Yapma!"

Ona baktı, yüzü bomboştu. Sonra Ron'a döndü, çenesi gerilmişti. "Benimkine kafayı takacağına kendi karınla ilgilen Weasley."

Sonra onu kendine çekti ve topuklarının üzerinde dönerek masadakilerin başırları arasında gözden kayboldu.

Kabaca yatak odalarına indiler, kadın onu itti. Kadın hemen ona .

"O da neydi öyle, Draco?" Elleri kalçalarında, yataklarının duruyordu. Adam onları gözden kaybetmeden önce çantasını almaya bile fırsat bulamamıştı.

"Eski erkek arkadaşını benden kurtarmak mı?" Önünde adım atmaya başlamıştı, vücudundaki sarmal enerji kaçmak için yalvarıyordu.

"Seni kendinden kurtarıyorum! Azkaban'a geri dönmeye mi ?"

"Beni oraya koymaya mı çalışıyorsun? Tek başına dışarı çıkıyorsun, ben de seni bulmak zorunda kalıyorum.
_"

"*Ron'u* bulmak için orada olduğunu sanıyordum," dedi. "Çünkü *o*, Ron'un performans içindi."

Ona döndüğünde ağzı abartılı bir hakaretle açık kaldı. "*Benimle* kavga etti."

"Ve sonra bana, duygularımı hiç düşünmeden, üzerinde kavga edilecek bir seks bebeği gibi davrandın-"

"Bunların başında, birilerinin beni becerdiğini düşünmesi *utancı* geliyor, değil mi?" Elini saçlarının arasından geçirerek öfkeyle baktı. "Sana bir varis için yalvardım ve sen onun bana iftira atmasına izin verdin-"

"Şehrin her yerinde canlanmacıyı oynuyorsun. Bütün benim *alt-insan* olduğumu *düşünmen*-"

"Hayır, *gizli hikâyem* ikiyüzlü olmam. Becerdiğim Muggle doğumlu hayvandan vazgeçmeyeceğimi düşünüyorlar-"

"Aman Tanrım, insanlara *ne* söylüyorsun?" Adrenalini yükseliyor, midesi çalkalanıyordu.

"Hiçbir şey," dedi, sesi boğuklaşıyordu ama etkisi gerçekçiydi. "Sana bir bakıyorlar ve asla uzak duramayacağımı anlıyorlar. Sonra amının tadının nasıl olduğunu soran çocuğu çarmıha geriyorum ve benim ipin ucunda olduğumu anlıyorlar. Benimle yer değiştirmek için adam öldürecek tek kişi Weasley değil."

Neyi çarmıha gerdi? "Ron yapmaz-"

"İşte bu yüzden diğer adamların seni korumuyor," dedi acı acı. "Potter evcilik oynamakla çok meşgul ve Weasley o kadar kıskanç ki sana aşık mı yoksa senden nefret mi ettiğini bilmiyor-"

"Bu çok saçma." kaldırdı, kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. "Ron benden *nefret* etmiyor."

"Oh, ama *var*," dedi, ona doğru dönerek. doğru adım atarak yüzünü izledi. "Senin için yeterince iyi olmadığından nefret ediyor. Senin başka biriyle mutlu olman fikrinden nefret ediyor."

" zaman seninle birlikte olduğum için oldukça memnun olmalı," dedi Hermione hınzırca.

"Öyle," diye tısladı Draco, ona doğru eğilerek. "Çok heyecanlanmıştı. Onu sadece benimle eşleşmek için terk ettiğini öğrendi. Daha iyisini yapabileceğini düşündün, değil mi, ama büyü senin bir Ölüm Yiyen'den iyi olmadığına karar verdi. Onu terk eden sendin, değil mi?"

Hermione saçlarını yüzünden geriye doğru salladı. "Karşılıklıydı."

"Yani, dediğim gibi," dedi Draco, "onu terk ettin."

"O yıllar önceydi," dedi Hermione. "O şimdi Susan'la evli-"

"Ve o bile skoru biliyor. Senin gibi ona saygı duyacak bir cadı bulacağını sanıyordu." Gözleri kızın üzerindeydi, yüzünü tarıyordu. "Sana kötü davranmamı *istiyor*. Onun yerine onunla birlikte olmayı istiyor-"

"Bu . Bu şekilde düşünmen hastalıklı-"

"Bence çok daha kötüsü," dedi Draco karanlık bir ifadeyle, gözlerini kaçırıp geri çekilerek.

"Oh?" bir sıcaklık kapladı. "Ron hakkında mı konuşuyordun? Yoksa kendinden mi bahsediyordun?"

Draco ona baktı, yüzü kesilmiş, gözleri kırışmamıştı. Sonra ona doğru geri adım attı, parmakları çenesindeydi, ağzı onunkine yakındı.

"Sorun senden nefret etmem değil, aşkım."

Nefesini tutuyordu.

Geri çekildi, tekrar volta atmaya başladı, öfkesi akıyordu. "Onu savunacaksın ama beni savunmayacaksın."

"Sen Ölüm Yiyen'i oynarken seni savunamam!" diye bağırdı Hermione yumruklarını sıkarak.

"Anlaşıldı," dedi ona ters ters bakarak. " işime döneyim, olur mu?"

Topuklarının üzerinde dönerken hâlâ ters ters bakıyordu ve sonra gitmişti.

Bölüm Sonu Notları

CW: Ev istilas+ wanking (AKA Theo Nott sınırlar konusunda kötü olmaya devam ediyor)

CW: İkincil karakterlerden gelen bağnazlık/ homofobi

CW: Seks, şiddet, kan, ateş tasvirleri veya bunlara yapılan atıflar

CW: Ron'a saldırma (sözlü). Draco Ron hakkında bazı şeyler söyleyecek ve bir şeylerin peşinde mi yoksa kıskanç ve yansıtıcı mı olduğuna siz karar vereceksiniz. Olivia Rodrigo'nun "Obsessed" şarkısına bir alkış.

Not: Terk edilmeden önce gitmesi gerekiyordu: Taylor Swift'in "I Did Something Bad" şarkısına selam olsun. (Theo ile en çok bağdaştırdığım şarkı The Irrepressibles'ın "In This Shirt "ü.)

☐ ☐ ☐ **BLOODYSLUTTY, AND PATHETIC**'i yeni okurlara tavsiye eden herkese teşekkür ederim! ☐ ☐ ☐

Bölüm 16

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

PERŞEMBE, 30 EKİM 2003

Draco Avery Malikânesi'nde sinsice dolaşıyor, bir kavga arıyordu.

Balo salonuna yaklaştığında, düello yapan çocukların bağırarak yaptıkları büyüleri ve seyircilerden gelen alay ve cesaretlendirme çağrılarını duyabiliyordu. Kapıyı temizlerken takım elbisesini çıkarıp köşeye fırlattı ve alıştırma alanının ortasındaki ikiliye uyarıda bulunmadan fırlattığı yılanları çağırdı. İki de çırpındı, peş peşe dönerek acı veren büyüler savurdular. İki düelloçuyu da alt ederken duvarın dibindeki çocuklar çığlık çığlığa bağırıyordu.

Onları agresif bir şekilde geri iterek bir dizi hızlı iğneyi fırlattı. Çocuklardan biri omzunu yakaladı ve sırtarak silkindi; acı çok iyi hissettiriyordu. Bakanlık balosunda yüzüne o büyüyle vurmasının acısına hiç *benzemiyordu*, *seni savunamam* diye bağırmasının ve onun haklı olduğunu bilmesinin acısına hiç benzemiyordu. Hâlâ bedeninde, hâlâ dünyada olduğunu bilmesini sağlayan, son derece keskin bir sızı.

Çocukları buzsuyla ıslattı ve içlerinden biri asasını düşürdü, ama diğeri ateşle ilerledi. Draco homurdandı ve onu tekrar ıslattı. Sonra da gözlerindeki suyu kırıştırırken suratına hızlı bir iğneyle vurdu.

"Seni lanet olası otuzbirci!" diye bağırdı çocuk ilk çılgılığından sonra ve Draco güldü.

Asasını döndürerek onu tekrar soktu ve çocuk inleyerek boyun eğdi.

Draco hepsini Longbottom'a sattığında bunun öldürülmemiş olmasını umuyordu. Bu çocuklara davalarının çürük olduğunu söyleyebilirdi ama ona asla inanmazlardı, değil mi? Bunu kendi başlarına öğrenmek zorunda kalacaklardı.

Çocuğun rakipleri onunla alay ederken, arkadaşı kurutma büyüsü yapmak için öne çıktı. Draco rakiplerine birkaç yılan fırlattı ve onların geri sıçradığını gördü, sonra da karşı kapıdaki kargaşaya doğru döndü -Avery ve Burke, iki Montague, Bole ve bir avuç diğeriyle birlikte yoğun, karanlık bir kama halinde balo salonuna doğru ilerliyordu. Flint mesafesini koruyordu, yeniden büyüyen parmakları hâlâ kırmızı ve hamdı.

Draco, Malfoy Malikânesi'ndeyken Rodolphus, Rabastan, Kargalar ve yarıdakçılarının odalara girdiğini gördüğünü hatırlıyordu. Eviyken artık olmayan odalar.

"İşte orada!" diye seslendi Burke.

"İşte " dedi Draco ekşiyerek, daha fazla yılanı düşünerek. Merlin, bu aptalın peşinden giden Graham Montague olabilirdi.

"Bole, işte, daha bu gece Leaky Cauldron'daydı-"

"Tatlı Salazar'ın lanet olası siki," diye mırıldandı Draco.

"Görünüşe göre Harry Potter'ı çizdiğin yerde-"

"Merlin, onu avladın mı?" diye bağırdı çocuklardan biri büyük bir heyecanla. Diğerleri birbirlerini itip kakıyor, "Yapmalıydın!" ve "Bize yaptığını söyle!" diye bağııyorlardı.

"Evet, çocuklar," dedi Draco, asıl suçluya küçümseyen bir bakış atarak. "Benim için sıradan bir Perşembe gecesi, büyücülük dünyasının kurtarıcısına, söz konusu dünyanın en ucuz ve en çok ticaret yapılan barında, basın, halkın ve belli ki saflık hareketinin en büyük dedikoducularının önünde suikast düzenlemek." Küçümsemesini Bole'a aktardı. "Aslında Weasley'i çiziyordum."

"Cadısı onu durdurdu," diye kıs kıs güldü Bole.

"Benim cadım," dedi Draco kuru bir sesle. "Altın Kız olarak da bilinir, Altın Üçlü'nün üçte biri. Şaşırtıcı bir şekilde, diğer üçte ikisini idam etmem konusunda bir fikri vardı."

Çocuklar "Yapmalıydın!" ve "Potter sadece bir auror!" gibi saçma sapan şeyler söyleyip bağııyorlardı. Daha iyi bir ruh halindeyken

Gelincik'in Potter'ı ne kadar çabuk gözden memnun olmalıydı - bunun zencefilı kızırdırdığını biliyordu.

Avery kaşlarını çatarak onu izlerken Burke ona sırtıyordu.

Draco bir kaşını kaldırdı. Bunu şimdi mi yapmak istiyorlar?

Draco asasını cebine soktu ve rahatça kol düğmelerini çıkarmaya başladı.

Çocuklar birbirlerine dirsek attılar ve hareketsiz kaldılar.

Draco burada bile Karanlık İşaret'i göstermedi. Çocukların gözleri onun ellerini takip ederek birbirlerinin yüzlerine kaydı. Birkaçı ilk gece onu görmüştü; çoğu ise sadece diğerlerinden duymuştu. Mühür'e sahip olan neredeyse herkes Azkaban'da, sürgünde ya da toprak altındaydı. Hepsi şimdi onu görmeyi umuyor, onu daha iyi görebilmek için yer değıştiriyordu.

Draco kol düğmelerini cebine attı ve göğsündeki düğmeleri çözerek Burke'e ve etrafında kümelenen adamlara baktı. Kendilerini bunun nereye biliyordu. Çocuklar araya girmeye korkarak sessizce izlediler.

Sonra Draco omzunun üzerinden uzanıp kumaşı kürek kemiklerinin arasına sıkıştırdı ve gömleğı başının üzerinden çekerek kollarından sıyrıp bir kenara fırlattı.

Burke'ün irkilmesini, Avery'nin gözlerinin hafifçe açılmasını izliyordu ama keskin nefes alışları duydu ve Bole'nin yara izleri kesilirken geri adım attığını gördü.
sol tarafı boyunca ortaya çıktı.

Kalbine kadar ulaşmış, sol göğüs kafesinin üzerinde yoğunlaşmış, kenarlarda kalınlaşmış ve sonra kaburgalarının üzerinden geçerek karın kasları boyunca uzanmıştı - o sırada onu sindirmeye yetecek kadar. Okulda, Potter'ın yaptıklarını kibar insanlardan saklamak için sadece yüzünü düzeltecek yapmışlardı. Sonra da . Tarih galipler tarafından yazılır; savaşta kaybolan bir ayrıntı daha.

Draco elini dağınık saçlarında gezdirdi ve omuzlarını geriye atıp başını boynuna yaslayarak rünlerin görünmesine izin verdi.

"Harry Potter bunu bana eğitimsiz bir genç olarak Hogwarts tuvaletinde yaptı çünkü *benden hoşlanmıyordu*. Savaş alanında sana ne yapacağını sanıyorsun?"

Karanlık İşaret, yara izleri, Azkaban mahkûmunun dövmesi: teninde yazılı bir hikâye vardı ve bu, saflık hareketi için hiç de hoş bir hikâye değildi.

Bir kahkaha attı ve çocuk askerlere alaycı bir bakış attı. "Bu bir bar kavgası olmayacak çocuklar. Muggle deyimine bakın 'top yemi'. Bu sizsiniz."

Adamlara doğru ilerlerken asayı cebinden çıkarıp parmaklarının arasında döndürdü. "Hadi Burke, savaş yaralarını görelim. Doğru ya, Amerika'daydın. Sizinle sadece laf ve sarhoş düellosu yapıyoruz ve açıkçası benim cadım yatmadan önce daha iyi dövüşüyor." Avery'ye baktı, ifadesi sertleşmişti. "Peki, bu gösteriyi ne zaman yola ? *Planları* duymak istiyorum."

"Eminim öyledir," diye seslendi yağlı bir ses ve Flint sonunda eli arasında, ilerledi. "Onları doğruca Potter'ın çamur kanına mı götürüyorsun?"

"Oh ho! Altın snitch konuşuyor!" dedi Draco elini bir şekilde sallayarak. "Bu güzel bir yansıtma Marcus. Beni aurorlara ispiyonlarken kaç kişinin üzerinde yuvarlandın? veritaserum?"

Alçak bir tepki gürültüsü -erkekler suçlamadan rahatsız olmuş, çocuklar Draco'nun yasadışı olarak bira ürettiğinin doğrulanmasından etkilenmişlerdi.

"Ben öyle bir şey yapmadım-"

"Düşündüm Marcus," dedi Draco asasını boynuna vurarak, "rünlerin nerede? Kalem eleğini sen mi çağırdın? Ben sorgu odasında dövülürken *gönüllü oldunuz* mu? Duruşmamı okuyabilirsin Bakanlığa ne söylediğimi bilmek istersen, transkriptini alabilirsin. Merlin her şeyi biliyor. dedi-"

"Evet, senin duruşman," diye alay etti Flint, birbirlerine ona doğru adım atarak, "çamur kanlının hoşgörü için yalvardığı yer. Ona borçlu olduğunu mu düşünüyorsun? Şimdi mi?"

"Azkaban'da geçirdiğim zaman için pek çok kişiye borçluyum. Ama cadımın senden daha fazla sadakat gösterdiği senin keskin gözleminse, o zaman-gerçekten- iyi tespit Marcus. Gerçek bir arayıcı gözü. Evet, *iyi* bir kız oldu." Alay etti. "Oysa sen sadece küçük bir sürtüksün."

Flint onu çarmıha germeye çalıştı ama Draco bir saptırma büyüsüyle hazırды ve lanet sekerek dağılan, bağırان çocukların üzerine düştü. Kan dökmek için kesici bir diffındo ile karşılık verdi. Flint saptırdı ama zamanlaması yanlıştı; Longbottom'dan sonra kör bir noktası vardı.

Draco yaratıcı olmaya zahmet etmedi - bin kesikle ölüm de görürdü. Hızlı, odaklanmış bir yaylım ateşi gönderdi, zamanlama ve açđ Flint'in kaçışmasını ve savunmaya geçmesini sağlayacak kadar değışkendi. Cübbesinin bir kolu şerit halindeydi ama koyu renkli kumaş hasarı gizliyordu. Draco'nun çıplak göğsü sıyrılmıştı ama Flint'le arasındaki mesafeyi kapatırken akan kanın sadece belli belirsiz farkındaydı. Bu doğru değildi; düello pozisyonunda kalmalı ve Flint'in pes etmesine izin vermeliydi. Ama bu aptallar bir savaşı girmek üzere olduklarını sanıyorlardı ve savaş doğru değildi, değil mi?

Draco beklemediğı bir expelliarmus fırlattığında Flint'in beyaz gömleğı parçalanmış, kanlar içine işlemişti. Draco refleks olarak asayı ve Flint'i yakasından tutup karnına iki sert yumruk atmadan hemen önce kendi asasını cebine soktu.

Draco onu parkeye fırlatıp tekmelediğinde ve tekmelemeye devam ettiğinde Flint hâlâ eğilmiş, nefes nefese kalmıştı. Şimdi büyücüler protesto ediyordu - bu hiç de onurlu bir davranış değildi. Ama Draco

ağırbaşlı olmak; birinin canına okumak istiyordu. Bir kaburgasının kırıldığını hissetti. Flint'in yumuşak karnına zarar veriyordu. Adamlar vahşi vuruşlardan kaçınarak çocuklar gibi dağılmışlardı ama o henüz sersemlememişti.

Draco Flint'in üzerine düştü, dizi göğsünde, eli boğazındaydı, Flint kan kaybedip nefes almakta zorlanırken bir hayvan gibi hırlıyordu.

"Benden hiç hoşlanmadın, değil mi Marcus?" Terliyordu ama tek hissedebildiği içinden sızan buz gibi bir kaçınılmazlık duygusuydu. "Ben de senden hoşlanmıyorum."

Zor nefes alıyordu. Havayı içine çekti ve sesini yükselterek asaya uzandı. "Bu ispiyoncunun dilini çıkarmam gerekirdi." Onu sersemletmek için bir girişimde bulundu ve "Sectum" dedi.

Sonra biri onu Flint'in üzerinden çekip aldı ve Flint yere düşerken asasını savurdu ve büyücünün şah damarı ile şahdamarı kesildiği için Flint'in kanı her tarafına sıçradı.

Draco omzunu parke zemine çarptı ve dirseğiyle Bole'un suratına vurdu. Sonra Bole'u tekmeleyerek üzerinden attı ve başka kimin geldiğini görmek için ayağa fırladı.

Hiç kimseyi. enesinden kan damlıyordu ve saçlarını gözlerinden kurtarmak için başını geriye attı. Odanın etrafına baktı ama kimse yoktu. şok, öfke, soğuk değerlendirme ve korku gördü; birkaç adam Flint'in hâlâ sıcak olan bedeninin üzerine çömelmek için acele ediyordu. Çocuklar cıvıldıyor ve bakıyorlardı.

Bunu onların gözlerinde görebiliyordu; sıkılmış bir Draco'nun gelip düellolarıyla kendini eğlendirmesine alışmışlardı. Hiç şüphesiz onunla amatör ve huysuz bir sahtekâr olarak alay edildiğini duymuşlardı. Onun güvende olduğunu düşünmeye başlamışlardı.

Artık öyle olmadığını biliyorlardı.

Bazıları korkmuştu. Diğerleri ise kendilerinden daha küçük birini zapt etmeye hazır görünüyordu. Daha az popüler olan çocuklar bundan sonra dikkatli olmalı.

Draco sadece öfke ve adrenalin hissetmesine izin verdi ve kötü şeyler olduğuna ve bunların başkasının başına gelmesinin daha iyi olacağına dair soğuk bir kesinlik hissetti.

Çenesini ön koluna silerek kanı bulaştırdı. Kan birikiyor, cilalı parke zemine yayılıyordu. İsraftı ama zaten *Flint*'in kanını kim isterdi ki? Alay etti ve dimdik ayağa kalktı.

"Ee, Avery," dedi. "Şu planlar hakkında."

Avery, Draco'nun kanlı gövdesine bir aşağı bir yukarı baktı. Elindeki asayı aldı.

"Çalışma odasında konuşuruz," dedi sonunda, yaşlı Montague'a işaret ederek ve çenesini kapıya doğru sallayarak.

Draco gömleğini ve takım elbisesinin ceketini çıkarıp omzuna attı ve Avery'ye yolu göstermesini işaret etti.

Gençlere dönerek onlara şöyle bir baktı. "Çalışmaya devam edin çocuklar. Bir dahaki sefere size Azkaban'ın zevklerini anlatacağım."

Sonra kapıdan çıktı, diğer adamlar onun geçmesine izin vermek için ayrıldılar.

Draco çıplak göğsü yara bere içinde ve kanlar içinde, dirseklerini sandalyesinin kollarına dayayarak ağır ağır oturdu ve asayı önündeki masaya koymak için elini uzattı. Parmaklarını cilalı ahşabın üzerinde hafifçe bıraktı, bakışları yaşlı adamların üzerindeydi.

"Beyler, söylediklerimde ciddiydim. Kendimi -Malfoy LTD'nin hatırı sayılır kaynaklarıyla birlikte- emrinize sundum çünkü harekete geçmenin yakın olduğunu duydum. *Prophet*'in dedikodu sayfalarında davamız için ücretsiz reklam sağlayarak tüm şehri dolaştım. Ama yönetmem gereken bir mülküm ve evde kendi eğlencem var, bu yüzden eğer bu sadece bir sosyal kulüpse-"

"Malfoy! Marcus Flint'in şu anda balo salonumun zemininde ölü olduğu gerçeğini görmezden gelmemizi mi istiyorsun?" diye sordu Avery.

"Bakanlığa ispiyonlamasına göz yumuyorsun, tabii, neden olmasın?" dedi Draco. "Sana bir iyilik yaptım, Avery. Cesedinden kurtul

Eğer o kazansaydı, benimkini nasıl yok edecektiniz?"

Avery ve Montague birbirlerine ekşi bakışlarla baktılar.

"Sadece şunu unutmayın: Bakanlık tarafından görevlendirilen eşime kasalara ve Malfoy LTD'ye tam erişim izni verdim. Ölürsem ya da hapse geri dönersem, bunların kontrolü hatırı sayılır kaynaklar Lucius ya da Narcissa'ya değil ona kalacak. Dolayısıyla, bu varlıkları yeniden kurulmuş bir Tarikatın eline vermek istiyorsanız, beni iki kez çaprazlayın. Aksi takdirde, beni hayatta tutup Azkaban."

Draco arkasına yaslandı ve Avery ile Montague'un patlamasını izledi.
"Malfoy!"

"Lanet olsun, evlat! Bize şantaj mı yapıyorsun?"

Draco alay etti. "Hiç de bile. Bu sadece zaten senin kararın olduğuna emin olduğum şeyi pekiştiren bir sigorta poliçesi - Marcus Flint'in başına gelenlerden beni uzak tutmak. Ve Bayan Malfoy'un peşine düşme, ikisinin de. Malfoy Hanesi misilleme yapacaktır."

"O çamura bu kadar bağlı olamazsın," diye çıkıştı Montague.

"Öğren," dedi Draco sertçe, gözleri ölü, bakışları sabitti. O an gerildi. Başını eğdi ve Montague'un gözlerinin boynundaki dövmeyle baktı. "Ya da sana bölgeci olduğumu söylediğimde bana güven."

"Draco, oğlum, eninde sonunda bu hayvanı bırakmak zorunda kalacaksın-"

Draco homurdandı. "Avery, eğer safkan üstünlüğü için işe alım konuşman bana hangi cadıyı ne kadar süreyle becereceğimi söyleyeceğin şeklindeyse, o zaman ne kadar ilgisiz olduğumu anlatamam. Şimdi siktirip gideceğim, değil mi? Shackbolt'u alaşağı etmek için burada olduğumuzu sanıyordum ama siz karımın amına kafayı takmak istiyorsunuz."

Draco ayağa kalktı ve yanındaki sandalyeden gömleğini kaptı, kalan düğmelerini çözüp gömleğini çıkarırken yaşlı adamlara alaycı bir bakış attı. Kollar kolların arasından.

"Malfoy," dedi Montague sonunda. "Arjantin ve gemicilikle ilgili endişeleriniz hakkında konuşalım."

"Evet, *gidelim*," dedi Draco.

CUMA, 31 EKİM 2003

Draco gece yarısından çok sonra Malikâne'ye döndü ve koridorlarda dolaşarak koğuşlardaki boşlukları yokladı.

Avery ve Montague'den istediği bilgiyi almıştı; üst düzey bir planlama oturumu, Arjantin'den gelen önemli oyuncular, kısa süre sonra harekete geçecekleri beklentisi içindeydiler. Onlara çocukları eve söylemişti, onlar dedikoducuydu. Onları, Potter gibi konukların ülke dışında olacağı ve basın dikkatinin dağılacğı Parkbottom düğününün olduğu gece yapmaya ikna etmişti. Nakliye ve ulaşımın sağlanması karşılığında kendisinin de görünmesine izin verilmesinde ısrar etmişti. Kabuk Adamları ve malzemeleri muggle yöntemiyle taşımanın Bakanlığın onları izlemesini engelleyeceği düşünülüyorsa, şirketler ve elverişli bayraklar gerçekten de yararlıydı. Draco bundan o kadar emin değildi ama Malfoy LTD'nin manifestoları elinde tuttuğu anlamına geliyorsa bu oyunu oynamaya hazırdı. Onu arkadan lanetlemek ve karısının peşine düşmek için artık ona ihtiyaçları kalmayana kadar bekleyeceklerdi. Onlara önce o ulaşacaktı.

Yani. Olaylar planlandığı gibi ilerliyordu.

Yine de Marcus'u öldürmeyi planlamamıştı. Nihai ikincil hasar olarak, evet. Kişisel olarak, o gece, seyircilerin önünde, hayır.

Ama bu kişisel bir şeydi. Çenesini tuttu, kalbi hâlâ olması gerekenden daha hızlı atıyordu. Marcus'un yerde yattığını, parçalandığını, kanının etrafında biriktiğini görebiliyordu.

Pişman olmayacaktı.

Aslında şey, karısının onu herkesin önünde reddetmesinden ne kadar acınası bir şekilde hoşlanmaya başladığıydı. Avery'nin onu ne kadar kızdırdığı,

Montague, Flint -herkes- onun üzerinde hak iddia edemeyeceklerini düşündüler.

Weasley onun çocuğunu doğurma fikriyle alay ediyor. Cadıların nefesi kesiliyor. *Onu* evlatlıktan reddederlerdi, değil mi? Bozulduğuna karar verirlerdi. (*Bozulmuş.* Adamın sikini tutarken nasıl nefes nefese kaldığını ve sızlandığını, nasıl bastırdığını ve becerdiğini bir bilen olsaydı. Adamın üstünde çok güzel görünüyordu, bukleleri yüzüne dağılmıştı, altın rengi gözleri ağır ağır kapanıyordu. Ve bundan, herhangi birinin bilmesinden utanıyordu). Weasley yerde iki buklüm yatarken, o Weasley'i tekmelemek istiyordu.

Bella ve Voldemort'un geçirdiği, Karga ve Lestrangle'ların onun sözü olmadan dolaştığı koridorlarda yürüdü. Korkutabilirdi
Artık çocuklar da. Eski takım kaptanının göğsüne diz çökebilir ve çok ileri giden bir kavgada boğazını kesebilirdi. Bir barda ona elini uzatmadığında bunun ona ne faydası vardı? Kendi evindeki bir oda bile onu eski korkusuyla hasta ederken?

Malikânenin içinde sürüklenirken belki de hiçbir şey üzerinde kontrol sahibi olamayacağını, belki de burada bile olmadığını hissediyordu. Karanlıkta neyin gerçek olup neyin olmadığını, zamanın ilerleyip ilerlemediğini kim söyleyebilirdi? Belki de
Diğerlerinin öldüğünü, babasının hapiste olduğunu kendisinin de onu evinde tutan bir yetişkin olduğunu hayal etmişti. Belki yarın hepsi geri dönecekti. Belki de her zaman bu koridorlarda dolaşıyor olacaktı, hâlâ on yedi yaşında. Yine de o kadar uzun zaman önceymiş gibi geliyordu ki belki de hayal ettiği kısım buydu.

Merdivenleri ve süitin içine süzüldü, koridordan yatak odasına indi, göğsü uyuşmuştu, ona yaklaştıkça gerçeklik geri geliyordu.

Eve her zaman onun hâlâ burada olup olmayacağını merak ederek mi gelecekti?

Öyleydi.

Neden? Neden kaldı?

Bir öfke parıltısı hissetti. Tiksinti. Herkes onun bu kadar çürümüş olduğunu düşünürken neden kalmıştı? O *çürümüştü*.

Göğsü sıkışmış, omuzları dayanılmaz derecede ağırlaşmıştı. İğrenme duygusuyla boğulabilirdi. Çığlık atabilirdi.

Ayakkabılarını tekmeledi, giysilerini yırttı, kol düğmelerini ve asasını yere bıraktı.

Kızın uyanmasını umarak, ona bağırmasını ve çığlık bağırmasını umarak kabaca yatağa girdi. Yüzüne vuracaktı ve bu çok iyi hissettirecekti.

Ona doğru ilerledi ve kendini onun etrafına attı. Kadın kemikli omuzlarıyla sıcak ve yumuşaktı, adam ise çok üşümüştü. Kadın derin bir nefes alıp içini çekti ve adam da onunla birlikte nefes verdi. Omuzlarının düştüğünü hissetti. Kadın sıcak ve yumuşaktı ve etrafındaki hava ağır ve sakin hissettiriyordu-

Lanet olsun. Ağlayacaktı.

Hayır, bunu istemedi.

Adam onu çok sert bir şekilde kendine doğru çekti, her şeyin üzerine bastırdı ve kadın şiddetle sarsılarak uyandı, anında çırpınmaya başladı.

Evet.

"Benim," dedi alçak sesle.

Ona acıyla dirsek atarak kışını kasıklarına doğru itti. "Lanet olsun, Draco! Küçük pürist arkadaşlarının yanına dön."

Kadın ona karşı koyarken o da sıkıca tutundu, kafatasının arkasıyla dudağını yarmasın diye içgüdüsel olarak başını geriye attı. "İstemiyorum," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, kadın ona doğru sallanırken nefesi düzensizdi, kolu onunkinin altında kenetlenmişti. "Burada seninle olmak istiyorum."

"Seni istemiyorum," diye .

O kadar acıyordu ki neredeyse . Acıdan boğulacakmış gibi hissetti. Sanki göğsü çökecekmiş gibi.

Sonra dişlerini sıktı ve bacağına onun üzerine attı. Öne doğru yuvarlandı ve ağırlığıyla onu sıkıştırdı. Dirseği karnına saplanmış, parmakları çarşafın üzerinde yayılmış halde ona karşı mücadele etti ve hareketsiz kaldı, saçları yüzündeydi. Kalbinin göğsünde hızla çarptığını hissedebiliyordu.

"Ama bana sahipsin," dedi öfkeyle, saçlarına doğru. "Bana sana ait olduğumu söyle."

"Çekil. Çekil. Beni." Sesi gırtlaktan geliyordu.

"Bana sahip çık," dedi, ona doğru eğilerek, onu yatağa bastırdı. "Söyle."

Kadın başını geriye doğru savurdu ve adam, dudağı çoktan şişmiş olan ağzında acı patlarken homurdandı. Kan tadı almıştı. Kara büyü kenarlarından çatırdıyor, acıtmaya ve yakmaya başlıyordu; niyetine güvenmiyordu. O lanet olası yüzük-

Adam kızın elini tuttu, kız kıvranırken başını geri çekti-

O yüzüğün ona zarar verdiğini biliyordu-

Kız adama doğru eğilirken ve adam kızın parmaklarını çekiştirirken acıdan şimşekler çakıyordu-

Başparmağını bandın üzerine koydu.

Kız tekme atıp debelenirken ikisi de sıkılmış dişlerinin arasından sertçe nefes alıyordu-

Elini parmaklarının üzerinde kaydırды, çekiştirdi-

Adamın altında kendini küçük ve boyun eğmiş hissediyordu, kemikleri etin içinde sert noktalar halindeydi-

Yüzüğü ondan çekip aldı, odanın bir ucuna , yere çarptığını duydu ve sonra Kara büyü ona çarptı-

AĞRI-

. . .

. . .

Arkasındaydı.

. . .

Kalbi yeniden atmaya başladı-

Nefes nefeseydi, titriyordu.

Hâlâ yüzüğün eşini takıyordu ve bu durumdan hoşnut değildi. Acı tükürürken ve beyaz bir ateş gibi yanarken seğirdi.

Nefesini tutamadı.

Onun kendisine doğru eğildiğini hissedebiliyordu. "Seni lanet olası pislik," dedi, sesi alçak ve acımasızdı.

Gözleri sıkıca kapanmış, köşelerinden yaşlar sızıyordu. Her şey çok acı veriyordu. "Neden sadece beni sevemiyorsun?" diye fısıldadı.

"Ne zaman yapabileceğimi düşünsem, tam bir *hıyar* gibi davranıyorsun," diye tısladı.

Gözlerini açtı, kırpıştırdı. *Ne zaman yapabileceğini düşünse...*

Karanlık odada onu zar zor görebiliyordu, yüzü gölgeler içindeydi. Yakınına eğilmişti-

"Daha iyi olabilirim," diye fısıldadı. Göğsünün içi boşalmış gibi hissediyordu. Boğazının arkası gözyaşlarıyla ağrıyordu. Acıdan nefes almaya çalıştı. "Lütfen."

"Yapabilir misin?" dedi soğuk bir şekilde.

"Lütfen," diye fısıldadı.

Arkasını döndü, kendini tekrar yere attı, sırtı ona dönüktü.

Karanlıkta sırtüstü yattı ve boğazındaki ağrıya karşı nefes almaya çalıştı.

Örtüyü kendi etrafına çekti ve adamın ayağını tekmeleyerek uzaklaştırdı.

Kıpırdanarak uyandı, ağır perdelerdeki aralıklardan odaya ışık sızıyor, yorganın kenarlarından içeri soğuk sızıyordu. Omuzlarını kamburlaştırıp örtüyü daha sıkı çekti, Draco'nun parmak uçlarının kürek kaydığını hissetti. Genellikle onun üzerine kapanırdı, ince geceliğiyle bile onu ısıtır, ona doğru nefes alırdı, kolları onun üzerinde ağırlaşır, ayakları onunkilere dolanırdı. Dün gece-

Neydi o? Ne yapacağını sanmıştı ki? Yüzüğü çıkar-

Kolundaki yara kaşınıyor ve yanıyordu.

Gagasını cama vurduğunu duydu. Onu uyandıran şey bu muydu? Omzunun üzerinden pencereye doğru baktı. Draco'yu yatağın kendi tarafına , kolunu uzatmış, Crookshanks'i yastığının üzerinde görebiliyordu.

Örtünün altından sıyrıldı ve geceliğinin içinde titreyerek yatağa ilerledi. Tıkırtı tekrar duyuldu ve perdeyi geri çekti, soğuk hemen üzerine saldırdı. Pervazda Harry'nin karlı baykuşu Hannelore duruyordu, elinde Hermione'nin Sızıntı'da bıraktığı boncuklu çantası vardı. Hermione pencereyle uğraşırken baykuş sitemle başını eğdi -genellikle Draco postayı çalışma odasından alırdı, ama bu kanat sıkışmıştı. Sonunda kaldırıp açtı, soğuk hava içeri doldu, Hannelore bu hareket karşısında kanatlarını çırpıttı. Hermione çantayı almak ve notu baykuşun bacağından çözmek için gün ağarırken uzandı. Baykuş kaba bir yorumla öttü, Hermione ikramların eksikliğinden şüphelendi ve uçup gitti.

Hermione arkasına döndüğünde Draco'yu hemen arkasında, çıplak göğsü soğuktan tüyleri diken diken olmuş, pencereyi kapatmak için ona doğru uzanırken buldu. Hermione bir adım geri çekilince Draco sarsılarak pencereyi kapattı, kollarındaki ve sırtındaki kaslar kasılmıştı, yüzü ciddiydi, normalde ona küfreder ve sataşırdı, biliyordu. Adam ona baktı, hala orada duruyordu ve çenesini kaldırdı, sanki "Devam et o zaman" der gibiydi.

Çantayı yere bıraktı ve Ginny'nin düzensiz elindeki nota baktı. Her şey aklına geldiğinde rahatsız edici bir adrenalin patlaması yaşadı; korkunç kocasının içkileri berbat etmesi, onu arkadaşlarının geleceğinde bir yabancı haline getirdiğini anlatmak içindi. Hayır, zaten öyleydi.

Başını kaldırıp adama baktı, sabahın ilk ışıkları altında onu izliyordu; saçları dağılmış, dudağı patlamış, gözleri kan çanağına dönmüştü. Adamın üzerinde sadece pantolonu vardı ve gözleri adamın omuzlarındaki, karın kaslarındaki ve kalçalarındaki belirgin kaslarda gezindi. Göğsünde taze bir yara vardı, gövdesi kötü bir şekilde kırbaçlanmış kanla kaplıydı. Dün gece ne olmuştu?

Gözlerini kırıştırdı ve açmak istemediği nota geri döndü.

"Pencereden uzak dur aşkım," dedi sesi titreyerek. "Hava soğuk."

Kadın dalgınca başını salladı ve adam elini uzatarak onu uzaklaştırdı; o kadar nazikti ki, sanki dün gece yaşanmamıştı, sanki hâlâ yaşanmıyormuş gibi.

Kıyafetlerinin arasından yasadışı esasını aldı - pahalı eşyalarını her zaman her yere bırakırdı, elflerin her şeyi düzeltmesine alışkındı. Kumaş sigara dumanı kokuyordu. G mleğın üzerinde kan vardı. Pip'in hepsini yaktığını umuyordu.

Kadın yatağın kenarına çökmüş kitap okurken, adam lambaları ve ocaktaki ateşini yakıyordu.

Ginny Hermione'ye, Harry'yle ona güvende olup olmadığını haber vermesini tembihledi. Daha önce bir şey s ylemediğı için üzgündü -Susan'ın batıl inançları vardı. Ama Hermione ne düşünüyordu ki, Malfoy'un Ron'u yemlemek için masalarında kalmasına izin vermişt ? Susan çok üzgündü.

Hermione nefesini burnundan çekti, ağızı sert bir çizgi halinde, çenesi gergin. Susan'ın yerinde olsaydı o da  z l rd .

"Ne?" dedi Draco sertçe. Çözülmüş sabahlığıyla yeniden ortaya çıkmış, elini dağınık saçlarında gezdiriyordu. "Ne yazıyor?"

Dudaklarını büzdü.

"Ne?" Şimdi onun üzerine doğıru geliyordu.

 l  gözlerle başını kaldırdı ve bileğinin bir hareketiyle ona uzattı.

Notla onun yüzü arasında bir bakış attı ve dikkatini nota vermeden önce ona son bir ihtiyatlı bakış fırlatarak notu kaptı. "Bu bir insan eliyle mi yazılmış?" mırıldandı hemen, çenesi sanki imzaya atlamış gibi aşağıya doğru sallandı. "Ginevra kalemini iki elinin arasında mı tutuyor? Ayak parmakları?"

"Ne? Hayır-"

Parşömeni geri almaya çalıştı ama adam azarlayıcı bir bakışla parşömeni hemen elinden aldı. O izlerken gözleri parşömeni taradı ve sonra kaşları çatılmış bir halde ona baktı. "Bu saçmalık ne? *Seni suçluyorlar-*"

"Tabii ki beni suçluyorlar," dedi Hermione. "Kendilerini suçlu hissediyorlar, o yüzden
Eğer kalmana izin vermeseydim bunların hiçbirinin olmayacağına kendilerini ikna etmişler-"

"*Bana bırak.*" Notu tekrar okuyarak öfkeyle bakıyordu. "Seni asla dışarıda yalnız bırakmazdım-"

"*Bir savaşta kendi başıma kaldım-*"

"Hâlâ sırtından vurulabilirsin," diye . "Dün gecenin gösterdiği gibi."

"*Birçok durumda,*" dedi Hermione ters bakarak ve gözlerini kaçırdı. Hâlâ acı çektiğine dair bir işaret var mı diye onu izlemekten kendini alamadı.

"Onlarla bir daha konuşmanı istemiyorum." Notu buruşturdu ve şöminenin olduğu yöne doğru fırlattı.

"Gerçekten mi? Nerede durduğundan emin değildim," diye tersledi. "Hangi arkadaşlık edeceğini ben mi seçiyorum? Susan'ın seni bu yüzden orada istemediğini biliyorsun-"

"Yapmak zorundayım-"

"Hadi ! Tıpkı dün geceki gibi Avery'ye koştun. Bu tamamen senin kararındı-"

"O senin için bir tehdit-"

"Bunu halletmenin başka yolları da vardı! Ortasında olmak istedin
-"

"Orada olmaktan *nefret ediyorum,*" diye hırladı dişlerini göstererek.

"Biliyorsun ama kendine engel olamadın," dedi dişleri kenetlenmiş bir halde.
"Bana yalan söylemiyorsun, kendine yalan söylüyorsun."

Onun gözleriyle buluşamıyordu. Uzaklara bakıyor, gözlerini kırıştırıyor, dudaklarını büzüyordu.

"Bu sefer senin seçimin olmasını istediğin şey bu muydu?"

Başını yana eğdi, geri adım atarken gözlerini devirdi. Başını sallıyordu, çenesi esniyordu, ağzı sanki milyonlarca cevap çiğniyormuş gibi dönüyordu. Sanki kadın çok ama çok yanılıyordu ama bunu söyleyemiyordu.

Onu izlerken yüzünün asık olduğunu biliyordu.

"Belki de yarım kalmış bir işim vardı," dedi sonunda. Sonra kıza baktı, onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Peki ya sen?"

"Peki ya ben-"

"Bana kendime yalan söyledigimi söylüyorsun. Peki ya sen, aşkım-"

"Peki ya *ben*?"

"Sen lanet bir yalancısın, aşkım." Ona mırıldanıyordu. "Bana kendimden bahsettiğimi söylüyorsun, kıskandığımı söylüyorsun, ama beni neden o masada tuttun?"

Zihni bomboştu. Başını sallıyordu. Ne diyordu bu adam?

"Bunun Bones'u üzeceğini biliyordun-"

Ona baktı.

"Yani bu Bones'un üzülmesini istediğin anlamına geliyor." Başını eğdi, gözleri onun üzerinde oynuyordu, ağzı bir ısırik almak için açıktı.

"Neden ben-"

"Evet, neden ki?" diye tersledi. "Belki de kıskanıyorsun?"

Şimdi alay eden oydu. "Ben *kıskanç değilim*-"

"Belki de Bones'un kocasının masada olmasına izin vermesini kıskanıyorsun." Bunu hafifçe söyledi - bir şey bulduğunu düşünüyordu. Çenesini salladı

Onu. "Orada olmadığım zaman beni özlemiyor musun aşkım? Beni onları cezalandırmak için mi orada tutuyorsun? Sen yapmayacaksın diye kavga çıkarmak için mi? Biliyorsun ben senin köpeğimin sevgilim, beni istediğin kişinin üzerine salabilirsin."

Hermione alay etti. "Arkadaşlarımla kavga etmeni istemiyorum-"

"Öyle değil mi?" Burnunun ucuyla ona baktı. "Ne büyük arkadaşlar. Tüm zamanını onlara yalan söyleyerek geçiriyorsun ve sonra da seni anlamadıkları için çok kızılıyorsun."

"I-" Hermione havayı içine çekti ama dışarı veremedi.

Acı bir kahkaha attı. "Sanki onlara kızgın gibi onları hep savunuyorsun."

Hermione'nin ağzı açık kaldı, kaşları çatıldı, düşünceleri birbirine karıştı. *Bütün zamanını onlara yalan söyleyerek geçiriyorsun ve sonra da seni anlamadıkları için çok kızılıyorsun.*

Kahvaltı tepsileri şöminenin yanındaki yan masalara fırladı ve adam aniden döndü, bu kavgaya onun kadar istekli değildi.

Tepsisinden Sabah *Peygamberi'*ni almak için ilerledi ve ona dönerken tepsiyi sallayarak açtı.

"Artık resmileşti," dedi.

Ayağa kalktı ve adamın uzattığı elindeki kâğıdı kaptı.

DRACO ALTIN ÜÇLÜDEN YARARLANIYOR

Fotoğrafta Draco'nun bileğini tutmak için sıçradı, Harry ve Ron arkalarında duruyordu, vücudunun hareketi -yanlarındaki masadakiler bunu çekmiş miydi- Ron'u ve esasını gizliyordu. Draco ona doğru baktı, boynundaki Azkaban rünleri görünüyordu, yüzünün keskin açıları boş ifadesinin zalimce görünmesine neden oluyordu. Fotoğraf dönüp duruyordu -kendini kötü adamın üzerine atıyordu, tekrar ve tekrar.

Kâğıdı yatağın üzerine fırlattı. "Bunların hepsi çok gereksiz," diye tısladı. "Masada oturmak mı istiyorsun? Yalan *söylemeyi* bırakıp onlara söyleyeceğim-"

"Dün gece Marcus Flint'i öldürdüm."

Hermione'nin nefesi kesildi. Olduğu yerde donup kalmıştı. Adam ona bakıyordu - ağzı gergin bir çizgi halindeydi, solgun gözlerinin etrafında gerginlik vardı. Meydan okuyan ve öfkeli görünüyordu ama aynı zamanda korkmuş olduğunu da düşündü.

Hareket etmedi. Şimdi birbirlerine yakın duruyorlardı. Onun sıcaklığını hissedebiliyor, kırbaçlanmış kanının kokusunu alabiliyordu.

"Ne oldu?" dedi dikkatle.

"Beni senin için casusluk yapmakla suçladı. Düello onun istediği gibi gitmedi, ben onun şahdamarını açtım."

Düello, tuzak değil. Arkadan vurma değil. Bir düello. Kaybedecek o olabilirdi.

Gözleri adamın göğsüne kaydı, eli oradaki kanlı yaraya gitti. Kimse onu iyileştirmemişti. Daha kötü bir şeyi mi iyileştiriyorlardı? Gömleğindeki kan bu sefer ona mı aitti? Ona baktı, parmak uçları adamın teninde hafifçe geziniyordu. "Yaralandın mı?"

Gözleri acıyla doldu. Yutkundu ve aşağı baktı. Göğsünün parmaklarının altında yükselip alçaldığını hissedebiliyordu. "Hayır, aşkım," diye fısıldadı.

Gözleri ona odaklanmıştı. Kalbi hızla çarpıyordu. "Tanıklar vardı." Bu, çözmesi gereken bir sorun gibi geliyordu.

"Seherbaz Departmanı ile konuşmak isteyen hiç kimse-"

"İspyonculuk onlara bir şey kazandırana kadar. Departmanla çalışıyor olsaydınız, bunun önüne geçebilirdiniz-"

Draco homurdanarak başka tarafa baktı. "Her ne kadar veritaserum verilip dövölmekten hoşlansam da, ilk tutuklanmam sırasında bu eylemi yeterince yaşadım-"

"Yapmazlar-"

Başını kaldırdı ve yüzündeki ifade onu durdurdu.

Ona doğru eğildi; dudağı yarılmış, gözleri yorgun, sesi yumuşaktı. "Sence burnum kaç kere kırılmıştır, aşkım? Sence kaç kaburgam kırılmıştır? Sonra asa elini kırıyorlar ve hemen iyileştirmiyorlar. Bileğini kırarlar ve bir daha asla doğru düzgün yapamayacağını düşünürsün. Hücrene geri dönüyorsun ve bütün gece kırık bileğini tutuyorsun ve eğer şanslıysan, hücren uyuşacak kadar soğuk oluyor, ama sonra onu bir daha asla hissedemeyeceğinden korkuyorsun. Ağlıyor musun, aşkım? Seni ağlatmayalı uzun zaman oldu." Sesi fısıltıya dönüştü. "Ağlama aşkım. Herkes bunu hak ettiğimi biliyor."

O kadar yakındı ve o kadar hareketsiz duruyordu ki, sanki gerçekten nefes almıyormuş, sanki artık bedeninde değilmiş gibi, gözyaşlarının ağzına doğru yuvarlanışını izlerken, gözleri yüzünde geziniyor, dudakları aralanıyordu. Göğsü -yaralıydı, şimdi tekrar kesilmişti- sık bir nefesle yükseldi. Kadın hissedebiliyordu

Yüzündeki gözyaşları, sırtı ve boynu karıncalanıyor, göğsü ve boğazı sıkışıyor -O da nefes almıyordu. Böyle olduğunda onun da aynı karıncalanmaları hissedip hissetmediğini merak etti. Adamın ağzına, ona verdiği yarık dudağa baktı.

Hayata dönmek için derin bir nefes almaya zorladı kendini.

Sol elini kaldırdı, başparmağını adamın sivri çenesine, parmaklarını çenesine ve yanağına dokundurarak yüzünü kavradı. Yarık dudağı hak etmişti, tutuklanmayı hak etmişti ama ... "Draco," dedi sessizce. "Bunu hak etmedin.
Bu."

Elini kaldırıp kızın ön kolunu tuttu, parmakları kırmızı, tahriş olmuş yara izinin etrafını sardı. Gözleri kızın yüzünde gezindi, ağzı bir sonraki adımda ne yapacağını unutmuş gibi açıktı. Harap olmuş dudaklarını yaladı. "Elbette yaptım, aşkım."

Göğsüne bir damla gözyaşı düştüğünü hissetti.

Başını çevirdi ve şişmiş ağzıyla avucunu öptü. Sonra bakmak için kolunu çekti. Çenesi büküldü. "Dün gece yapmayacaktım- Yüzük seni incitiyor ve-"

"Beni incittin."

Nefesi kesildi ve başını eğdi, beyaz-sarı saçları tırtıklı bir koronaya dönüştü.

"Eve gelip hıncını benden çıkaramazsın, Draco. Ben de bunu hak etmiyorum."

Bir nefes aldı ve . Ağır bir şekilde nefes verdi, gözleriyle buluşmadı. "Vur bana, aşkım. Vur bana."

"Ne? Hayır-" Ama kız elini çekmeye çalışırken adam ona sarıldı.

"Lütfen aşkım. Canımı yak. Beni aşağı it ve tekmele-"

"*Draco, dur!* Bunu yapmayacağım!"

"Ama ben bunu hak ediyorum-"

"*Dur!*" diye tısladı. "Bu beni daha iyi hissettirmiyor. Bu *senin* için, benim için değil."

Başını eğdi. Hâlâ . Berbat görünüyordu. Berbat haldeydi.

Başparmağını yara izinin üzerinde gezdirdi. "O zaman bırak da bununla ben ilgileneyim," dedi.

Ne zaman tedirgin olsa onunla ilgilenmek istiyordu - ki bu artık her zaman oluyordu. Her zaman seksle sonuçlanıyordu. Kolu kaşınıyor ve acı veriyordu, onun kanına ihtiyacı vardı. Onu daha iyi hissettirebilirdi. Daha iyi hissetmek istiyordu. Ama o henüz buna hazır değildi.

Başını iki yana salladı. "Ben işe gidiyorum."

"Bu gece-"

"Bu gece St. Mungo'nun Samhain balosu var. Görülmem gerek-"

Draco hızla ona bakarak, "Öyleyse biz de ortaya ," dedi.

"Sen değil," dedi Hermione. "Şu anda daha fazla drama kaldıramam."

"İyi olacağım-"

"Ne zamandan beri- *Yapmayacaksın. Yapamazsın.*" Sesi kızgın geliyordu ama çok üzgündü.

"*Yapacağım-*" Sesi yalvarır gibiydi ama sonra karardı. "Flint'ten sonra dışarıda yalnız olmanı istemiyorum."

"İnsanlarla dolu bir balo salonu olacak-"

"Güvenmiyorum-"

"Ve ben sana güvenmiyorum!"

Draco sanki ona tokat atmış gibi irkildi.

"Eve gelip beni incittiğinde güvenimi kırdın! Korktuğum için kara büyü kalbini durdurdu!"

Başını eğdi. Onun gözlerinin içine bakmadı. Cevap veremedi.

Kolunu ondan çekti. "İşe gidiyorum, *Malfoy*. O asadan kurtul."

Yirmi dakika sonra dışarı çıktığında, adam şöminenin yanında çay içiyordu, açık sabahlığının içinde darmadağınık ve suratsızdı, göğsü ve dudağı iyileşmemişti, yargılayıcı bir Crookshanks kucağından onu izliyordu.

Yaralandın mı?

Yaralandın mı?

Yaralandın mı?

Yaralandın mı?

Draco o anı tekrar tekrar yaşadı, ona bir adamın boğazını kestiğini söylediği ve kızın ona nazikçe dokunduğu, alnının kırıştığı, gözlerinin acıdığı, onun için endişelendiği anı. *Onun* için.

Lucius ve Narcissa'nın sahip olduğu şey buydu. Onun istediği de buydu.

Ve her şeyi berbat etmişti. Hem de çok fena batırmıştı.

Hayatının son zamanlarda geldiği noktayı nasıl bu kadar hafife almıştı?

Slytherin yeşili iç çamaşırlarından başka bir şey giymeyen karısının, giymesini istediği elbiseyi askıdan çekerken "Marcus Flint'i çarmıha germeyi kim istememiştir ki?" diye mırıldandığını duyunca neredeyse çay fincanını ve

çok aptalca şeyler söylemişti. Ona kesinlikle iğrenç şeyler söylemişti. Wizengamot'un oturmakta olan bazı üyelerinin eğilimleri ve o sadece burnunu kırıştırdı ve daha fazla ayrıntı istedi. McLaggen konusunda kızgınmış gibi bile davranmamıştı. (*Benim için iyi olacak mısın? diye sordu onu okşarken-* Merlin. Ona ne yaptığını biliyordu). Malfoy LTD'yi ilgilendiren yasa taslaklarını ona iletmeye başlamış, laboratuvarında ona katılmaya başlamıştı (gerçi *hatalı* bir şekilde kendi iksirinin onunkinden daha güçlü olduğunu iddia etmişti).

Onu kütüphanenin derinliklerinde yakaladığında, kütüphanede anlamsızca öpüştü. Yataklarında ona sarılarak uyudu. Bir Cumartesi sabahı onun mükemmel amcığını yemek için zaman ayırdı ve sonra onu kitapçıya götürdü, orada onu eve götürüp amcığını tekrar yeme zamanı gelene kadar Regency romanları okudu. Kız da buna izin verdi -içini çekti, kıvrandı, saçlarını çekti ve onu öptü- çünkü adam onu ne kadar hızlı ve sert sikse de, ne kadar ısırsa, yakalasa ve çimdiklese de, onu *korkutmuyordu*. Ona *zarar* vermedi.

Onu bağlamayacaktı bile, barda blöf yapıyordu. Onunla ilgili okul fantezilerinin çoğu aşağılayıcıydı ve şimdi bunu yapamayacağını anlıyordu - Malikânede olmazdı, ona tutsak olduğunu, baskı altında tutulduğunu hatırlatabilirdi. Onu dizlerinin üzerine çöktürmeye dayanamıyordu, zorlanmış hisseceğinden ve bunu yüzünde göremeyeceğinden korktuğu için arkadan alamıyordu -başka bir erkeği hayal ediyor olmasından korkuyordu. *Bana bak. Benim olduğumu unutma.*

Ama o sadece işlemsel şartları kabul etmişti. Ona sevgi sözcükleriyle hitap etmedi, ona karşı hisleri olan duygusal bir kız öğrenci gibi konuşmadı, gelecekleri hakkında küçük fanteziler kurmadı. Adam onu boşalttı. Onun sevdiği şeyi yaptı. Ona söyleneni yaptı. Ve işe yaradı. Onun hoşlandığı şeyi yaptı. Yüzüne dokundu. Ona verilen ismi kullandı. Bazen ona ne zaman iyi davrandığını söylerdi. Çok iyi olduğunu düşünmüştü.

Ve sonra ona zarar verdi.

Eve geldi ve ona zarar verdiğinden emin oldu.

Onu Bella'yımsı gibi tutmuştu. (*Ach, ölmek istiyordu.*)

Goyle Malikanesi'nden şok olmuş bir şekilde döndüğü zamanı hala hatırlayabiliyordu.

oldukça gençti. Lucius'a Greg'in babasının Greg'in annesini tokatladığını gördüğünü ve ona büyü yapamadan asayı elinden aldığını söyledi. "İşte bu yüzden

Goyle'lar asla uşaktan öteye geçemeyecek," diye burnunu çekti Lucius. "Görüyor musun? Zayıf." Bir erkeğin evindeki cadılarla ilgilenmesi gerekirdi. Bir çocuk gibi taleplerde bulunarak onları hırpalamamalıydı.

Sonra Lucius hepsini Voldemort'un uşağı yapmıştı. Draco şimdi bile babasının yanılabılır olduğunu öğrendiği tüm o yolları düşünmemeye çalışıyordu.

Şimdi Draco yine on yedi yaşındaydı ve kendisine yaptırılanlar yüzünden öfkeliydi.

Yapmak istemediği şeyleri. Kavga aramak. Onu istemeyen cadıya karşı sert davranmak. Bir çocuk gibi davranmak. Haklı mıydı? Bunu kendine o mu yapmıştı? Bu sefer farklı olacağını düşünüyordu. Kontrolün kendisinde olacağını düşünerek.

Tam bir saçmalık.

Elinin altında Marcus'un çırpınan nabzı. Kanı Draco'nun yüzüne sıçradı.

Bir an, barda, ona sahip çıkacakmış gibi hissetmişti. Onunla flört ediyordu. *Belli etme, Malfoy.* Sonra omzunu ona yasladı, onun tarafını tutmaya başladı. *Uslu duruyor Ron. Sorun yok, Ron.* enesini kapalı tutsaydı, gitmek onun fikri olacaktı. *Biz gidelim. Sorun yok.*

Ama lanet Weasley-

(Seks bebeği de neydi? Eğer ifade kendini açıklıyorsa, bu iğrençti).

-Onun *asla* yapmayacağı şeyleri söylemeye hakkı olduğunu düşünerek.

Artık doğruydu. Bir varis için beş yıl ve o ancak bir ay dayanabildi. Odasına geri dönecekti. Pip'e onu bırakmasını söyleyecekti.

O kızıl amcıkla birlikte olması onun suçuydu, değil mi? Zinde ya da akıllı değildi, hatta iyi bile değildi. *Theo* iyiydi. Gelincik sadece güvensiz bir aptaldı. Ama Draco kapıyı açmış ve onu içeri itmişti. Ona sataşıyordu, böylece Gelincik ona isim takmadığında kahraman gibi görünebilecekti.

Draco yine kötü adamı oynamıştı. En basit şeydi. Herkesin bildiği apaçık bir şeyi alıp yüksek sesle söylediniz. Sonra herkes çıldırdı, inkar etti.

Ron benden nefret etmiyor. Gerisini cevapsız bırakmış, kollarını savunmacı bir şekilde kavuşturmuştu.

Bazen, itiraf edemediği bir gerçeğe yüzleştğinde yaşadığı o hayvani panik anını görebiliyordu. Kaşları çatılır, kelimeleri takılır ve sonra bir oklüzyon gibi her şeyi unuturdu. Çenesi yükselir ve böyle hissetmediğinde, böyle düşünmediğinde ısrar ederdi. neden bahsettiğini bilmiyordu. İki katına çıkar, küçük vahşi bir canavar gibi saldırırdı. Onun hırçın küçük canavarı. Onu burada istiyordu. Geri gelmesini istiyordu.

Basına ondan nefret ettiğini söylemesini istemişti. İlerici bağlarını sürdüreceği konusunda anlaşmışlardı. Bunun özel bir şaka gibi geleceğini düşünmüştü. Sonra kadın ona dokunmaya başladı ve komik olmaktan çıktı. (*İncindin mi? İncindi.*) Açgözlülük ve kızgınlık duydu. Ona sahip olmak ve onun da kendisini kabul etmesini istiyordu. Bu asla yeterli değildi -onay, şefkat, kabul. Merkezindeki boşluğu doldurmaya asla yetmiyordu.

Artık ona asla sahip çıkmayacaktı. Bunu söylemişti: *Güvenimi kırdın.*

Güvendiği şey yüzük değildi, oydu. Aletiyle, parmaklarıyla ya da diliyle ona her , onu incitmeyeceğine güvenmişti. Ne zaman onun yatağında savunmasız bir şekilde uyusa. Onun soyunma odasında çırılçıplak durduğu her seferinde. Neden anlamamıştı? O düşünmüştü

onu becersin diye iyi davranıyordu. Ona güvenmesi için iyi davrandığını anlamamıştı. Ona güvenebileceğini anlamamıştı.

Şimdi o da gitti.

Draco sırt üstü yatağa uzanmış, turuncu iğrenç şeyi göğsüne bastırmıştı.

Nasıl geri alabilir ki?

Bunu ne kadar etmiş olursa olsun, bu onun için işlemsel değildi. Belki de (*İncindin mi? İncindin mi? İncindin mi?*) onun için de işlemsel olmadığını düşündü.

Ama artık çok geçti.

Onu nasıl geri alabilirdi? Geri alamazdı. Bir kez kaybettiğin güveni geri alamazsın. Yeniden yapamazdı ve bu sefer doğru yapamazdı. Draco kötü adamdı. Her zaman kötü adam olacaktı.

Bölüm Sonu Notları

CW: Şiddet+kan (yani dayaa dönüşen düello) CW: Adam

öldürme+kan (yani kanlı cinayet)

CW: M/M tecavüze ima yoluyla gönderme

TW: Aile içi şiddet (örneğin birinin yere ve boğuşma sırasında dudağının kanaması)

CW: Siyah nişan yüzükleri hoşnutsuzdur (yani birisini elektrik çarpar)

CW: Travma tepkisi olarak ima edilen tekrarlama zorlantısı

CW: Gelişmiş sorgulama tekniklerinin (yani işkencenin) açıklamaları

CW: Travma tepkileri olarak ima edilen disosiyasyon/depersonalizasyon ve derealizasyon

Not: Duruşma okuyabilirsiniz: Bu replik Musyc'in BRING HIM TO HIS KNEES adlı eserindeki bir replikten etkilenmiştir.

Not: Savaş alanında sana ne yapacağını düşünüyorsun? LovesBitca8'in TÜM YANLIŞ ŞEYLER kitabında Draco'nun "Bu adamın zamanımızın en karanlık büyücüsünü yenen adam olduğu bana çok açık geliyor. İki kez."

Not: Marcus Flint'i çarmıha germeyi kim istememiştir ki?:

Black_Phoenix22 yorumlarda benzer bir şey söyledi ve komik olduğunu düşündüm.

Bölüm 17

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

CUMA, 31 EKİM 2003

Charlie'nin alarmı çaldı ve hemen kalktı - her yeni günü karşılamak için tuhaf bir şekilde hevesliydi. Theo kolunu Charlie'nin belinden çekmedi ama bu pasif protesto Charlie'nin kayarak pantolonunu yerden almasını engelleyemedi.

"Gel benimle sabah beslenmesini yap," dedi ve yatağın kenarına oturarak onları çekti.

Theo inledi ve sırtını yastığa yasladı. Bu lanetli saatte hava hâlâ karanlıktı ve soğuktu. "Hayır, bu kadar erken işe yaramazım. Keçilere selamımı söyle." Charlie'nin vücut ısısının kaybını telafi etmek için yorganı daha da yaklaştırdı. "Ve o lamaya benden ona, en içten dileklerimle 'siktir git' deyin."

Charlie sırtıttı. Pantolonunu ve kazağını giymiş, kemerini bağlamaya başlamıştı bile. "Ona söylerim. Bir saat içinde döndüğümde işe yaramaz olacak mısın?"

"Lezzetli bir şekilde terli ve yıkanmamış mı olacaksın?"

"Yıkanmamış ve keçi kokan-"

Theo takdirle mırıldanıyor, dudağını ısıırıyordu. "Senin sikini yalayacağım ve sana kahvaltı hazırlayacağım."

"Tatlım," dedi Charlie, yatağa oturup Theo'yu öpmek için eğilerek, "sadece keçiler bu kadar yanmış tost yer. Sikimi yala ve *ben de* Kahvaltı."

"Bu çifte anlam mı taşıyor?" diye sordu Theo.

Charlie onu tekrar öptü. "Kahvaltıda sperm ve çaydan daha fazlasına ihtiyacın var-"

"Bu mükemmel bir kahvaltı. En sevdiğim kahvaltı-"

"Bu yüzden sabah beslenmesini yapamayacak kadar zayıfsın-"

"Belki beni daha sık besleseydin-"

"Kaybolmadığın her zaman seni besliyorum."

Theo Şimdi ortadan kaybolmak istiyordu. Charlie ona bakmıyordu, botlarını çekiyordu. Ama sesi h   hafif ve dostaydı. Theo dikkatle, "Sanırım beni başından atmak istiyorsun," dedi.

Charlie ona d  nd  . "Soğuk bir yatakta uyanmayı ve sabah seviŐmemeyi sevdiğimi mi sanıyorsun?"

Theo kaşlarını kaldırdı. "Oh, Şimdi sevişme mi oldu?"

"EĞer hala buradaysan şöyle. Seninle mutfakta seviŐeceĐim ve kahvaltı hazırlayacağım." Charlie onu   pt  . "Ya da bir dahaki sefere g  r  Ő r  z."

"Doğru," dedi Theo, eli sanki kendiliğinden uzanmış gibi Charlie'ye uzandı. "Bu gece St. Mungo'ya gidecek misin?"

Charlie geri çekildi. "Umarım şöyle değildir. İçinizde şöyle bir his var mı?"

"Hayır, gala. Bug  n Samhain," dedi Theo, parmaklarıyla Charlie'nin kazağını çekiştirerek.

Charlie omuz silkti. "Bunun için davetiye almadım."

Theo aniden doğruldu ve yorganın göğsünden düşmesine izin verdi. Yorgan olmadan, Charlie'nin sıcaklığı olmadan oda buz gibiydi. Kollarını Charlie'nin beline doladı ve onu sıkıca kavradı. "Benimle gelir misin? Artı-birim olur musun?"

Hermione floo'dan çıkıp Bakanlık avlusuna girdi -ve bir grup gazeteciye. Buraya ne kadar erken gelmişlerdi? Asansörlere doğru döndü ve acele etmemek için kendini zorladı.

"Hermione! Hermione! Hermione! Draco Malfoy dün gece neden Harry Potter'ı çizdi?"

"Hermione! Harry Potter'ın hayatını kurtarmak konusunda ne hissediyorsun?"

"Hermione! Bayan Malfoy! Ron Weasley kocanızın Azkaban'a ait olduğunu söylüyor-"

Hermione'nin başı döndü. "Ne?"

Kan kokusu alan basın onu sıkıştırdı.

"Ron Weasley, Draco Malfoy'un pişmanlık duymayan bir kan üstünlükçüsü olduğunu ve daha uzun bir ceza alması gerektiğini söylüyor. Yorum yapmak ister misiniz, Mrs."

Malfoy?"

Ron'un Flint'ten haberi yoktu. Tabii ki bilmiyordu. Asansörlere doğru yeniden yöneldi.

"Bayan Malfoy! Bayan Malfoy! Ron Weasley evliliğinizin güvenli olmadığını söylüyor-"

"Bu çok saçma," diye homurdandı, itiş kakışı yarmaya çalışırken bir dirsek attı. Ginny'ye geri dönmesi gerekiyordu.

"Bayan Malfoy! Bayan Malfoy! Kocanızdan korkarak mı yaşıyorsunuz?"

Hızlı için "Ondan nefret ediyorum," diye açıkladı. "Ondan *korkmuyorum*." Birinin bileğini tekmeledi.

"Hermione! Bayan Malfoy! Korku içinde yaşamamanın size ne zararı var?"

"Eğer ima ettiğiniz buysa, ben işimi gayet iyi yapabilecek durumdayım," diye tersledi ve asansör için çağrı düğmesine basarken Skeeter'ın kıdemsiz ortağına ters ters baktı. Ofisi uluyanlarla dolu olacaktı.

"Hermione! Hermione! Ron ve Susan'ın hamile olduğu söylentilerine ne diyorsun?"

"Bayan Malfoy! Sizin hamilelik duyurunuzu ne zaman bekleyebiliriz?"

"Hermione! Buraya gel, tatlım! Fırsatın varken Ronald Weasley ile evlenmediğin için pişman mısın?"

Hermione nefesini içine çekerken sırtı dikleşti. Sonra asansörün kapıları açıldı ve Hermione içeri adım attı, kapılar gazetecilerin yüzüne kapanırken dönmeyi reddetti.

Hermione beşinci kattaki ofisine girdi ve uğultular çıkarmaya başladı.

Ron'la ayrıldıklarında Hermione bir kasırga dolusu nefret mektubu almıştı. "Karşılıklıydı" cümlesi artık sinaplarına işlenmişti, çünkü gerçeği itiraf etmek daha fazla tecavüz ve ölüm tehdidini davet etmek demektir. Kadınlar onu sevdiklerini, gerçekten sevdiklerini, ama yüzüne vurmak, boğazını yumruklamak, onu kendilerinin yapacağı gibi takdir etmediği için bir uçurumdan aşağı itmek istediklerini söylemek için yazıyorlardı. Defalarca onunla çalışması gerektiği söylenmişti; sanki o bir iş, kendisi de kaytaran bir çalışanmış gibi. O iyi bir adamdı, bu yüzden istediğini almalıydı. Onun ne istediği önemli değildi.

Önemli olan herkesin çoktan karar vermiş olmasıydı: Harry Ginny'yle, Hermione Ron'la evlenecek ve Altın Üçlü sonsuza dek birlikte kalacaktı. Hermione, fantezilerini içine dökebilecekleri boş bir kap olmayarak herkesi hayal kırıklığına uğratmıştı ve bunu ona hissettirmişlerdi. Hermione'ye, hiç gerçekleşmemiş bir törende Ron'a bağlandığını tasvir eden hayran resimleri gönderilmişti. Doğurmadığı kızıl saçlı çocuklarının büyülü portrelerini almıştı. Ron ve Susan'ın düğünü uluslararası bir haber olmuştu ve Hermione bugün hâlâ Ron'la birlikte olması gerektiğini söyleyen mektuplar alıyordu. Yabancılar Hermione'yi *Susan'ın önünde* Ron'la yeniden bir araya gelmesi için neşeyle teşvik etmişlerdi. *Hem de birden fazla kez.*

Hermione Ron'la arkadaş kalmak istemişti ama aynı zamanda Ron'la arkadaş kalmak zorundaydı. Büyücülük dünyası Hermione için çok küçüktü. Ron'un kalbini kıran ve Üçlü'yü ayıran cadaloz. (Peki ya onun kırık kalbi?) Bu da Susan'ın *onunla* arkadaş olmak zorunda olduğu anlamına geliyordu. Ama bazen Ron ve Susan'la arkadaş olmak, gerginliği hissedebildiğini kendine itiraf etmeyi reddetmek anlamına geliyordu. Susan'ın ona kızdığını bildiğini kabul etmemek anlamına geliyordu. Bu, Susan'dan üstün olduğunu düşündüğünü kendine itiraf etmeyi reddetmek anlamına geliyordu. Tıpkı hayatının büyük bölümünü

Ron'la olan ilişkisi, onun birazcık daha zeki olmasını dilediğini kendine itiraf etmeyi reddediyordu. Bu düşüncelere sahip olmak istemiyordu. Böyle düşünmezse herkes için çok daha kolay olurdu. Onlara sahip olmayan kişi gibi davranmak yorucuydu çünkü kötü niyet yorucuydu. Ama Hermione rol yapmadığında kötü şeyler oluyordu, örneğin Ron ve Bu yüzden herkes ondan nefret ediyordu.

Malfoy onun bir yalancı olduğunu söylüyordu ama kan kastı ataerkilliğinde yaşamak herkesi yalancı yapıyordu. Hermione iş yerinde her aşağılama ve hakareti dile getirirse, yerini koruyamazdı. Basındaki cinsiyetçilik hakkında çok fazla düşünmesine izin verirse, evden çıkamazdı. Eğer cadıların yutması beklenen tüm öfke ve hüsrani içine atarsa, hapsedilmeden kalamazdı. Hermione kötü niyet üzerine kurulu bir dünyada yaşıyordu -çünkü önyargı kötü niyetti ve dünya bununla doluydu- ve en büyük yalan da bunu fark etmesinin kendi hatası olduğuydu.

bir şekilde hissetti. Kendine fark , umursamadığını, o kadar da kötü olmadığını söyledi. Doğruyu söylediğiniz için cezalandırıldığınızda, yalan söylemeyi öğrenirsiniz - en çok da kendinize.

Hermione daha az azimli olsaydı, şimdi Ron'a bağlanmış olurdu - baskı o kadar yoğundu. Sevdiği ve kapana kısılmış hissettiği bir çocuğu ve onu mutsuz ettiğini kabul etmeyi reddettiği bir evliliği olacaktı. Ama büyücülük dünyasını terk etmektense ailesini unutan o korkunç yanı bunu yapmasına izin vermedi. O yanı gerçeğe tutunuyordu: Birinin yardımcısı ya da aracı olmak yerine hayatını kendisi için yaşamak istiyordu.

Şimdi kendini incinmiş ve terk edilmiş hissediyordu çünkü arkadaşları yoluna onsuz devam ediyordu. Onu aralarına almadıkları için gafil avlanmıştı. Geceyi -Sızıntı'daki kavgadan sonra, Ron'la ilgili kavgadan sonra, soğuk, boş yatakta uyumaya çalışırken- sanki bir kez daha düşünürse tüm hayatını çözebilecekmiş gibi düşünerek geçirmişti. Ama dönüp dolaşıp aklına gelen şey şuydu: *Ne bekliyordu ki?*

Belki de Ginny doğruyu söylüyordu ve Susan bebek doğmadan önce kötü şansı davet etmekten korkuyordu. Ya da belki Susan, Hermione'nin yüzünün çay havlularına, hatıra takvimlerine ve *Prophet*'ın ön sayfalarına yapıştırıldığını gördükten sonra kocasının ukala, sümüklü eski sevgilisini yatak odasına davet etmek istemiyordu. Belki de Ron, Hermione ona kariyerine odaklanması gerektiğini defalarca söyledikten sonra, eski kız arkadaşının duygularını karısının isteklerine tercih etmemişti. Belki de Ginny ve Harry bir arkadaş ile aile arasında kalmışlardı (ve bir Weasley her zaman aileyi seçmek). Belki de Ron ve Malfoy, Hermione'nin daha önce başvurabileceği bir erkek olmadığı konusunda ilk kez hemfikirdi. Belki de arkadaşlarının Malfoy varisini kabul ettiğinden haberi yoktu çünkü onlara hiçbir şey söylememişti.

Malfoy'un da cömertçe belirttiği gibi -nasıl oluyor da bunu hep yapıyordu-onlara sürekli yalan söylüyordu. Yara izinden ne kadar nefret ettiği hakkında. Hakkında

Ailesini ne kadar özlediğini. Uluyanların onu ne kadar etkilediğini. Onlara Weasley'lerin eve, ocağa ve quidditch'e odaklanmalarını ne kadar dar görüşlü bulduğunu söylemedi. Onlara Weasley'lerle birlikte

Onlarla tam olarak paylaşamadığı daha fazla şey varmış gibi hissediyordu.

Onlara bazen en çok ortak noktalarının geçmiş olduğunu söylemedi.

Cevap çok açıktı, değil mi? Hamile kalacaktı. Hepsinin yeniden ortak bir noktası olacaktı. Malfoy muhtemelen yere düşecek ve minnettarlıktan ağlayacaktı. Arkadaşları onun baba olmasını atlatacak ve onu tekrar aralarına kabul edeceklerdi. (Kim bir bebeği sevmez ki, hatta adını bir takımyıldızından alan sivri sarışın bir bebeği?) Malfoy ailesinin fotoğrafı önümüzdeki on yıl boyunca Shackbolt'un kampanya posterlerinde dönüp duracaktı. Herkes heyecanlanacaktı.

Onun dışında herkes. Hamilelik için baskı altında olduğu düşüncesi onu panik içinde mide bulantısıyla doldurdu. Hazır değildi. Bunu yapamazdı. Bakanlık onu evlenmeye zorlayabilirdi. Ama kimse onu çocuk sahibi zorlayamazdı. (Zaten o yasa henüz çıkmamıştı.)

Hermione, Pansy'nin tavsiyesine uymuş ve korkunç bir ahmakla evli olmanın iyi bir hedef kontrol listesinin önüne geçmesine izin vermemişti. *Bir gün* çocuk isteyeceğini düşünüyordu ve beş yıl içinde hazır olacağına karar vermişti, bu da ona işe dönmek ve yükselmek için zaman kazandıracaktı. Bunu bilmiyordu. beş yıl içinde hazır olacağını . Hiç hazır olup olamayacağını bilmiyordu. Hermione'nin hayatı ve vücudu üzerinde çok az kontrolü vardı; daha fazla kontrolden vazgeçmek güvenli hissettirmiyordu.

Hermione herkesin istediği şeyi istemediği için üzgün hissediyordu, herkesin onun istemesini istediği şeyi. Bu onda bir sorun olduğunu düşünmesine neden oldu - çünkü toplum ona böyle , hayatını kendisi için yaşamak istemesi onu bencil ve kusurlu yapıyordu. Bunun kadın düşmanlığı olduğunu biliyordu ve bunu içselleştirdiği için üzgün ve kızgın hissediyordu. Neden daha hızlı konuşamıyor, daha çok mücadele edemiyor ve bir şekilde sosyalleşmeyi reddedemiyordu? Bunu düşünmek göğsünde bir baskı hissetmesine neden oluyordu, sanki içinde bir şey kafese kapatılmıştı ve umutsuzca dışarı çıkmaya ihtiyacı vardı. Belki de bunlar kimsenin duymak istemediği düşünceler olduğu içindir.

Eğer Ginny, Susan ve çocuklar planlarına onu da dahil etmiş olsalardı, Hermione yapmak istemediği bir şeyi yapmak için yoğun bir baskı hissedecekti. Bu ihtimal karşısında paniğe kapılır, en gerçek yanının bunu yapmasına izin vermeyeceği için üzölür ve bunun kendisini kusurlu hissettirmesine kızardı. (Sırayla söylemek gerekirse, tamamen aynı hissedecekti.) Annesini özleyecek ve bir türlü sahip olamadığı bebeği tekrar tekrar hayal edecekti. Ginny'nin yumurtlama takip cihazını önemsiyormuş gibi yapar ve Harry'nin yataktaki performansı hakkında çok fazla şey söylendiğinde yüzünü buruştururdu. Ron'un yataktaki performansı hakkında dertleşmek istemeyen Susan'ın yanında umursamıyormuş gibi davranabilirdi. Belki bu onu Ginny'ye yaklaştırırdı. Ya da belki bu ona Ginny'yle aslında birbirlerine pek benzemediklerini, Susan' Hermione'nin beşinci tekerlek olmasından bıktığını, Harry ve Ron'da her zaman kendisinin tam olarak parçası olmadığı bir şeyler olduğunu, onun diğerleriyle aynı istemediğini tekrar tekrar hatırlatacaktı.

Malfoy bunu zaten söylemişti, değil mi? Ron, Malfoy'un ona kötü davranmasını mı istiyordu? Belki de. Malfoy arkadaşlarının onu hayal kırıklığına uğratmasını istiyor muydu? Kesinlikle. Kıskanç ve sahipleniciydi. Elinden gelse onu herkesten ayıracaktı. Kimseye ne kadar az güvendiğini ona sürekli hatırlatırdı. Onu gören tek kişinin kendisi olduğunu, onu takdir eden tek kişinin kendisi olduğunu hissettirecekti, ta ki kadın sadece onunla birlikte olmak isteyene kadar. Bunu bildiği için

Onu savunulamaz bir pozisyona soktu: arkadaşlarını ona karşı savunmak çünkü onun kendisini izole etmesine izin vermek istemiyordu, hatta onlardan daha da uzaklaştı çünkü onunla olanları onlara anlatmak istemiyordu.

Bunu kendine saklamıştı -seks sonrası şefkatli öpücükler, soyunma odasında Bakanlık politikalarından konuşmanın kolay aşinalığı, onu gibi davranmayı bıraktığında duyduğu memnuniyet, onu etkilediğini söylemediği onca zaman. Ginny'nin sırtışını, Harry'nin yüzünü buruşturuşunu ve Ron'un alay edişini görmek istemiyordu, sonra onlar tüm detayları isteyip Malfoy'un onu kullandığını söylediler. Ne diyecekti ki? Onun tatlı olduğunu mu? ona bir şans verdi mi? Pek çok bağınaz, becermek istedikleri kadınlar için istisnalar yaptı. Aslında bu konuda kötü bir şöhrete sahiplerdi. Draco bu şansı hak etmemişti. başkalarının şüphe duymasını istemiyordu. Neden kendisinininkini ona verdiğine şüphelerini duymak istemiyordu. *"Ben sana söylemiştim"* dediklerini duymak istemiyordu.

Ginny'ye baykuş gönderip iyi olduğunu söylerdi. Susan'a çiçek gönderirdi. (Papatyalar uygun muydu? Safkanların çiçek dilini hiç öğrenmemişti. Karanfil değil - o kadarını biliyordu). İçindeki Narcissa'yı yönlendirecek ve tartışmak istemediği her konuyu görmezden gelecekti, ki şu anda çoğu bu şekildeydi.

üzerinden kolunu ovuşturdu. Yara kaşınıyor ve yanıyordu, yüzüğü parmağından çıkardığında Kara büyü patlamasıyla aydınlanmıştı.

Yüzük canını yakıyor.

Ne zamandır biliyordu?

İçgüdüsel olarak ona karşı koymuştu, kalbi hızla çarpıyordu, ona bu şekilde hissettirdiği için öfkeliydi.

Gün ışığında, eğer ona zarar vermeyi planlasaydı, önce yüzüğünü çıkarması için onu kandıracağını biliyordu. Onunla güvende olduğuna yemin ederdi. Ona asla zarar vermeyeceğine söz verirdi. Ona iyi olacağını söylerdi.

Bunun yerine, bunu olabilecek en Malfoy şekilde, onu en çok incitecek şekilde yapmıştı. Onun öldüğünü sanmıştı. Onun üzerine eğilmişti, Kalbi yeniden atmaya başladığında kaşları çatılmış, korkudan midesi bulanmıştı.

İçeri girerken fotoğraflarının çekilmesi için bir an önce çıkmaları gerekiyordu. Longbottom onu yatağın ayak ucundaki bankta bekliyordu, smokini içindeydi, papyonu açıktı.

Cep mendilini düzeltmek için yukarı doğru yürürken gözleri onun üzerinde gezindi. Sonra bacaklarının arasında durdu, nasırlı elleri mini elbisenin içinde kolayca erişilebilen uyluklarının arkasında gezindi.

Etek ucunun kadının bacaklarına değdiği yere bakıyordu. "Bu çok güzel."

Kısa kesmek istedi. "sonraki resepsiyon için gümüş renginde yaptırdım," dedi ona. "Bu gece bir deneme olacak. Eğer bana fahişeye diyen elliden az uluyan olursa, daha kısa bir şey bulacağım."

Longbottom yavaşça başını salladı, parmak uçları kumaşın üzerinde geziniyordu. "Pekâlâ," dedi. "Savaşabilirim."

"Çene yukarı."

Adam itaat etti ve kadın onun papyonunu bağlamaya başladı.

"*Witch Weekly* yarın geliyor," dedi gözleri ellerinde.

"Ben-"

"Medya ile konuşun. Bu yüzden onlara yoğun programınızdan zaman ayıramayacağınızı söyledim. Seni güçlü, sessiz, başarılı ve yazın."

Kayıtsızca mırıldandı.

"Beş dakika sonra içeri gireceksin ve ben çok şaşıracağım-" Adamın ağzının kenarının kıvrıldığını görmek için başını kaldırıp baktı. "Ve diyeceksin ki, 'Ben

kalamam' diyeceksin ve beni yanağımdan öpeceksin. Sonra da muhabire dönüp 'Pansy'ye sahip olduğum için şanslıyım' diyeceksin."

Şimdi belli belirsiz gülümsüyor, kadın kravatıyla uğraşırken tavana bakıyordu.

"Tek yapmam gereken bu mu?" diye sordu.

"Tek yapman gereken bu," dedi. "Ve *sonra*, sen gider gitmez, muhabire şimdiye kadar gördüğüm en büyük alete sahip olduğunu söyleyeceğim-"

"Aman Merlin," diye iç geçirdi. "Keşke dalga geçtiğini düşünseydim."

"Ben ," dedi. "Bunu basmayacaklar ama her kelimeme takılacaklar."

"Aman Tanrım-"

"Ve verdiğim fotoğrafa bir kez daha bakın-"

"Ah benim sersem teyzem," diye mırıldandı.

"İşte," dedi yakalarını okşayarak. Adam çenesini indirdi ve kadın öpmek için eğildi. Adam balçık ve çay gibi kokuyordu. "Basınla ben ilgilenirim ve dosyalayacağım bazı ticari markalar var. Ama telaşlanmana gerek yok."

"," diye mırıldandı Pansy'nin ağzına karşı. "Sana sahip olduğum için şanslıyım, Pansy."

Dudaklarını gagaladı ve geri çekildi. "Çok doğal bir doğum. Tam not."

Ona baktı. Merlin, iyi görünüyordu.

"Sözümü geri alıyorum," dedi. "Bir sürü pratiğe ihtiyacın var. Rol yapmamız gerekecek-"

Şimdi gülüyordu, kadının kalçalarını öne doğru çekiyordu, böylece kadın onun içine düştü, kolları boynuna dolandı.

"Sana sahip olduğum için şanslıyım, Pansy."

"Neredeyse. Tekrar dene."

"Sana sahip olduğum için şanslıyım, Pansy."

"Oraya varmak üzeresin. Biraz zaman ayırmalıyız-"

"Sana sahip olduğum için şanslıyım, Pansy."

"Hayır Nev," dedi gülümseyerek, yüzünü öperek, "sana sahip olduğum için şanslıyım."

Draco terli bir uçuş ve eski bir quidditch kazağıyla banyoda otuz bir çekmeyi düşünürken posta koltuğun yan sehpasına düştü.

Draco bir tedirginlikle doğruldu. Akşam postası genellikle çalışma odasına gelirdi. O yatak odasındaydı. Etrafı tatmin edici olmayan bir şekilde incelemeden önce, döşeme tahtalarının üzerinde Siyah yüzüğü bulmuş ve kuyumcuya gitmişti, sonra da günün büyük bir kısmında yatakta yatmış, diz çökmüş iblisin sonunda onu boğmasını ummuştı.

"Teğekkür ederim Pip," diye seslendi, çünkü görmek istediğini düğündüğü bir Ėey olmalıydı. Ama öyle miydi? En üstteki akĖam baskısına dikkatle uzandı.

MALFOY MAÇI İPTAL EDİLECEK Mİ???

Draco'nun midesi bulandı, makaleyi tararken göğsünde çılgınca bir baskı oluştu. Odaklanamayacak kadar üzgündü, hiçbir şey . Tekrar başlamak zorunda kaldı, göğsündeki baskı onu boğuyordu.

Skeeter, aylarca süren kamuoyu çatışmasının ardından, tartışmalı evliliğiyle ilgili soruların ulaştığını yazdı. *Weasley lanet Weasley*
-Bakanlık maçının, işaretlenmiş bir Ölüm Yiyeceği'nin en başta asla seçilmemesi gerektiği gerekçesiyle iptal edilmesini istiyordu. Karısı onun yanında güvende değildi. Anonim kaynaklar (lanet olası McLaggen) onu ofisinde bir yıldırma kampanyası yürütmekle suçluyor ve eşinin onun tarafından korkutulduğu için meslektaşlarıyla özgürce konuşamadığını ima ediyordu. Avery, Wizengamot'un karısının başvurusunu yeniden değerlendireceğine dair söz vermişti.

HAYIR.

Hayır, hayır, hayır, hayır. Hayır. Hayır! Bu bir felaketti. Wizengamot'un emri olmadan onunla yaşamak zorunda değildi. Taşınacaktı. Kendi odalarına değil, Malikâne'den tamamen. *Başka bir ülkeye* taşınabilirdi. Belki Avustralya'ya, ailesinin onun varlığından habersiz mutlu olmasını izlemeye... *Bu* acıyı onunla yaşamaya tercih ederdi. En azından *onları* seviyordu.

Bu bağ neredeyse kopmazdı, neredeyse. Bir yemin bozucu bulup evlilik sözleşmesini geçersiz kılmak için dava açabilirdi. Ya da yapmazdı - ondan ayrı yaşardı, bağ onun yanında olmadan büyüsünü tükettirdi ama onu kalmaya zorlamazdı. Sevgililer edinirdi -bir sürü büyücü onun bağlanmış olmasını umursamazdı- ve evlilik dışı çocuk sahibi olurdu. Yüzüğü çıkarmıştı. Kendi kasası olan, yabancılaşmış bir Malfoy karısı olarak gayet iyi yaşayabilirdi.

Onun kanına bile ihtiyacı olmayacaktı. Onun var olduğunu ve kendisinden kaçtığını bilmekten son derece mutlu olmasını izlemek için anahtarını taşıyan kişi o olacaktı.

Karısı, yeni kocasıyla birlikte mütevazı tuğla evinden yuvarlanarak çıkıyor, şu buruşuk Gryffindor'lardan biri. Adam bebeği kucağına almış, kadın da yeni yürümeye başlayan çocuğun yapışkan elini tutuyor; ön yola çıkmadan önce çocuğun ayakkabılarını ve küçük ceketini düzeltmek için eğiliyor. Çocuğun saçları erkeğinin siyah saçlarına, buklelerine ve altın sarısı gözlerine sahip - platin yok, gri yok - ve kadın onu kucağına alıp tombul yanağından öpüyor, erkeğine doğru eğilir ve çocuğa "Babana onu sevdiğimizi söyle." der.

HAYIR. HAYIR. HAYIR. HAYIR HAYIR HAYIR. Ne yapabilirdi ki? Daha iyi olabilirdi. Daha çok çabalardı.

Yapabilir misin? Arkasını dönmeden hemen önce.

Hayır. Hayır. Bir süre deneyebilirdi ama yine de kendisi olacaktı. Her zaman kendisi olacaktı. En kötüsü de buydu, değil mi? Var olduğunu ve kendinden asla uzaklaşamayacağını bilmek.

Ach. Sarhoş olmak istedi. Suratına yumruk yemek istiyordu. Kadın yüzüne yumruk atarken sarhoş olmak istiyordu. Eğer onu yere serip karnına tekme atarsa, bundan daha iyi hissedecekti.

Bunu bile yapmazdı.

Draco, bunu hak etmedin. Eli yanağında.

Koğuşların onu karşıladığını hissetti ve sonra kadın ona bakmayı reddederek soyunma odasına doğru ilerlemeye başladı. Her şey öfkeye dönüştü. Gelincik'ten daha iyi değildi; onun başka bir adamla mutlu olmasını istemiyordu. Onu burada istiyordu.

Draco ayağa fırladı, kâğıt avucunun içinde buruşmuştu. "Bunu onunla birlikte mi planladın?" diye bağırdı.

Çamurlu çizmeleriyle onun peşinden koridordan aşağıya, soyunma odasına doğru yürüdü.

"Sen neden ?" diye çıkıştı, sütyeni ve külotuna kadar soyundu - artık diğerleri gibi Slytherin yeşili.

"Sen ve *eski erkek arkadaşın*. Onu basına sen mi gönderdin?" Gazeteyi ona doğru sallıyordu.

"Evet, çünkü tüm büyücülük dünyasına çaresiz bir rehine olarak gösterilmek *hoşuma* gidiyor," diye tersledi, saçları yüzüne dağılmış bir halde kapı aralığından onu iterek geçti.

Çıplak omzu koluna çarparken onu yakalayıp kendine çekmek istedi. Arkasını döndü ve topuklarını sürüyerek tuvalete doğru ilerledi.

"İtiraz ettiğimde reddedilir," diye lavabosunun yanındaki beyaz lale vazosunun etrafını araştırırken. "Bir Bakanlık balosunda düpedüz düello yapıyoruz ve bu *harika*. Ama Harry'ye komik bir bakış atıyorsun ve Ron, Rita Skeeter'ın önünde hapsiriyor ve *birdenbire* herkes umursuyor."

Kadının sesindeki küçümseme karşısında yüreği burkuldu. Hâlâ karısının ondan daha çok nefret ettiği şeyler vardı. (Basından. Wizengamot'tan. Ataerkillikten.) Ama kin onu inciten bir kocayla birlikte tutamazdı. İşte bu onun için bir fırsattı. Wizengamot maçı geçersiz kılacaktı. Tanıklığı onu Azkaban'a geri gönderecekti. Bill Weasley bağı bozacaktı.

"Yani onu bu işe sen bulaştırdın."

"Onu işe *sen* bulaştırdın. O çok istediğin sert konuşmayı aldın - sadece senin yerine *Peygamber'e* verdi. Kendi kocamdan korktuğumu düşündükleri sürece kimse bana dış politika konusunda güvenmez!" Ellerini havaya kaldırdı. "Saç tokalarım hangi cehennemde?"

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye sordu.

"St. Mungo'ya, herkesin *korku içinde yaşamadığımı* görmesi için." Ona dik dik bakarken elleri kalçalarındaydı. Adam onun göğüs uçlarını görebiliyordu. Sütyeninin . Sütyenini çıkarmak onu yalayıp emmek . üzerine inmesi için yalvarıyordu. Onun amına gömülmek istiyordu.

"Bensiz *hiçbir yere* gitmiyorsun," diye homurdanarak kazağını kafasına geçirdi.

"Neden? Rol yapıp Ron'un davasını onun yerine sen üstlenesin diye mi?" dedi iğrenç bir şekilde.

Kazağı yere attı ve küvet dolarken botlarını çıkarmaya başladı. "Ben her zaman benden bekleneni yapmaz mıyım?" diye alay etti.

"Ne yaptığın umurumda değil," dedi ve dışarı çıktı.

"Gelip seni bulmamı isteme, sevgilim!" bağırdı arkasından. "Geleceğimi biliyorsun!"

Kaynar suya girdi, çenesi gerildi, boğazı sıkıştı ve ağrıdı. *Wizengamot'un maçı iptal etmesini istemediğini* söylememişti. *Yine de seninle kalacağımı* söylememişti.

Giyinme odasına gittiğinde, Pansy hâlâ oradaydı; kalçalarına kadar oturan, kolları bileklerine kadar dantelli, boğazına kadar dantelli, siyah, ağır bir ipeğe . Theo'yla birlikte Pansy'nin düğünü için hazırlanırken Twilfitt ve Tattings'te bu elbiseyi seçmişti. Tüm o dantelleri yırtmak istemişti.

İğnelerini bulmuştu ve makyaj masasının alçak, yastıklı taburesine oturmuş, saçlarını topluyordu. Avery'nin oğlanları gibi onun saçını görünce irkilmedi ya da

Yara izleri ya da kolundaki işaret. (*Marcus, vücudu sarsılıyor ve kanıyor, kanı Draco'nun çıplak göğsüne sızıyor*). Draco en sade muggle smokinini askısından yırtıp çıkarırken aynada ona baktı.

Büyük jet küpelerini takmak için aynaya doğru eğildi ve yüzünü başka yöne çevirdi. Çok güzel ve memnuniyetsiz görünüyordu. Tam bir Leydi Malfoy. Kalbinin çok hızlı attığını hissedebiliyordu.

Lütfen, aşkım. Sensiz ben bir hiçim. Hizmet etmek için yaşıyorum. Sadece yanında olmak istiyorum
Senin tarafında. Lütfen benden vazgeçme. Lütfen senin için denememe izin ver. Yerde ayaklarının dibinde sürünüyor olmalıydı. Ama ona daha önce pek çok kez iyi olacağını söylemişti ve o zaten sözlerinin değersiz olduğunu biliyordu.

Geç kalmışlardı. Balo salonu, dağdaki bir açıklığa benzetilmişti. Orman - masalar, balkabaklarıyla çevrili küçük, büyüleyici şenlik ateşleriyle aydınlatılır, Üvez meyveleri, narlar, kadife çiçekleri ve beyaz-sarı saçları karanlık odada bir spot ışığı gibi. Kolunda, çenesi yüksekte, gömleğinin yakasının üzerinde Azkaban rünleri sergilenirken içeri girdiğinde tüm başlar döndü. Kızın sandalyesini çekti ve elini kıza uzatırken nişan yüzüğünün elmasları ateş ışığında parıldadı.

"Süpürgenden mi düştün, evlat?" Draco'nun oturduğu yerin solunda oturan yaşlı Slytherin Sallow'du. Hermione başını kaldırıp baktığında Draco'nun dudağını hiç iyileştirmedigini fark etti. Gözle görülür bir kefare -Merlin, kendini beğenmişin tekiydi.

Draco başını Sallow'a doğru çevirdi. "Düştüm Bayan Malfoy," dedi ve tekrar ona döndüğünde-

Yüzüne bir tokat attı. *Yine* mi bu saçmalığı yapıyordu?

Avucunun çatlamasıyla başı yana savruldu, saçları dağıldı. Cazibesine rağmen, etraflarındaki her masa haykırıyordu. Sonra platin saçlarını alnından silkeledi ve gülümseyerek ona döndü. Gözleri yanıyordu, yarılan dudağı yeniden açılmıştı. Kanı yalayıp uzaklaştırdı, ağzı müstehcendi.

Sonra elini omzuna koyarak onu sandalyesine oturttu. Kadın oturdu, yüzü sertti, eli acıyordu.

Masaya döndü ve cadıları selamladı. "Draco Malfoy," dedi, sanki masa arkadaşları bilmiyormuş gibi. "Eşim, Hermione Malfoy." Bunu dikkatle söyledi, adı ve soyadı arasında bir duraklama oldu. "Aldığı kadar iyi veren biri. Değil mi sevgilim?"

Hermione ona bakmayı reddederek, "Siktir git Malfoy," dedi. "Geç kaldığımız için özür dilerim-"

"Tamamen benim hatamdı," diye mırıldanarak onun yanına oturdu.

Masanın geri kalanı onlara açık bir şok ve düşmanlıkla -ve evet, şehvetle- bakıyordu. Masanın karşısında oturan genç kadın Hermione'nin kocasını fena halde becermek istiyordu. Hermione yılan kolyesi olmasa bile onun Slytherin olduğunu bir şekilde anlayabilirdi; ince ve siyah saçlıydı, güzel, dar bir yüzü ve hesapçı bir havası vardı. Yanında oturan adamda bir Ravenclaw'un dalgın tavırları vardı ve

Hermione bunun pek de heyecanlı olmayan bir Bakanlık maçı olduğunu tahmin etti.

Draco eşleştirilmiş şaraplar dışında çorba ve salata tabaklarını görmezden geldi. Kolunu Hermione'nin sandalyesinin arkasına sarkıtmış, oturduğu yerde kamburlaşarak içiyordu. Hermione onun dokunuşundan kaçınarak dimdik oturdu, kolundaki yara dantel kolunun altında yanıyor ve kaşınıyordu.

Hermione söylenirken masanın geri kalanı yapmacık bir konuşma yaptı. Dün gece onun ödünü koparmış, sonra da eve gelir gelmez ona bağırırmıştı. Marcus Flint'i öldürmeye gitmişken düşünmesi mümkün değildi, Wizengamot'ya baskı yapmak için, evde Susan'la kavga ettiğine şüphe olmayan Ron'la birlikte bir komplo kurmuştu. Bunu *o* istemişti. Hem neden bu kadar kızgındı ki? Makalenin yaptığı tek şey, kamuoyunda özenle geliştirdiği şiddet yanlısı gerici imajını parlatmaktı. Zayıf görünen oydu. Çoktan bağlanmışlardı. Wizengamot ne yapacaktı? Yine hıyarlık edip kızıdan intikam almaya çalışıyordu. Bunu hak etmiyordu.

Öne oturdu ve çıplak parmaklarıyla salatasındaki çilekleri kopardı, kendi çileklerini ise yemeden bıraktı. Bu çok çocukçaydı, diye homurdandı. Buradaki kimsenin onunla birlikte olduğunu bilmediğini mi sanıyordu? Hermione, Slytherinli kadının onu izlediğini görebiliyordu, Draco'ya sempatik bir bakış fırlatabilmek için Hermione'nin onu dirsekleyerek uzaklaştırmasını umuyordu.

Hermione Draco'nun kendisine yaslanmasına izin verdi, kolunu sandalyesinde ona doladı, vücudu artık tanıdıktı. Narenciye, karanfil ve aşırı tatlı beyaz şarap gibi kokuyordu. Neden bu kadar hap gibiydi? Tek istediği- Doğru- olduğu halde neden herkesi uzaklaştırıyordu? Ona ne yaptığıının umurunda olmadığını söylemişti. O da bundan nefret ettiğini biliyordu.

Başlangıçlar geldi ve adam onun tabağından bir şeyler almak için kendi tabağını görmezden geldi ama daha çok içmek ve somurtkan bir şekilde odaya bakmak için. Masa arkadaşlarının gözleri Hermionenin üzerinde geziniyor, merak ve hoşnutsuzluk yüzlerinden okunuyordu; Slytherinli kadın konuşurken el kol hareketleri yaparak Hermione'nin dikkatini çekmeye çalışıyor, o ise kararlı bir şekilde uzaklara bakıyordu. Hermione Pansy'nin şimdiye kadar ona büyü yapıp yapmayacağını ya da daha ayrıntılı bir intikam planlayıp planlamayacağını düşündü.

Draco'nun baktığı yere doğru bir göz attı ve oradan geçen bir Slytherin'in Sallow'un kulağına eğildiğini gördü. Hermione yaşlı adamın yüzünde beliren şaşkınlık ve dehşeti izledi.

"Salazar!" Masalarına geri döndü. "Flint'in oğlu Marcus. Malikânesinin arazisinde ölü bulundu. Muggle'lar tarafından öldürülmüş!"

Hermione irkilmişti ama şimdi koltuğunda geriye doğru yaslanmıştı. Normalde öne doğru eğilip bu şeffaf pürist propagandayla ilgili görüşlerini paylaşırdı. Masanın geri kalanı birbiriyle konuşuyordu, yanındaki Hufflepuff çifti ayrıntı istiyordu.

"Şok edici," diye söylendi Draco, ona doğru uzanarak. "Flint koğuşlarının muggle'lar tarafından aşılmasının imkânsız olduğunu sanırdım."

Bu durum Sallow'u şaşırtmışa benziyordu. "Şey," dedi kararsızca, "muggle'lar zeki olabilirler."

"Sanırım Marcus işin kolayına ," dedi Draco, kadehini doldurmak için sol elini kullanırken. Sürekli içmesine rağmen kafası pek iyi görünmüyordu. "O kadar çok büyücü her yere büyü yapıyor ki. Bayan Malfoy ve ben kan koğuşlarımızı yaparken dört pusula noktasına da vuruyoruz."

Masadaki tüm gözler ona kilitlenmişken Flint unutulmuştu, yemek arkadaşları bu ifadenin işaretli Ölüm Yiyen ve sözde kan saflığını yeniden canlandıran Draco Malfoy'dan geldiğini düşünüyordu.

Hermione buzbir kayıtsızlığa bürünmüş, bunun nereye görmek için bekliyordu.

"Özür dilerim-" dedi Slytherinli kadın. "*Onu* kullandığınızı mı söylüyorsunuz? Malfoy Malikanesi'ni korumak için kan mı?"

Draco'nun kafası sanki varlığını yeni fark etmiş gibi kadına doğru döndü.

"Karıma doğru dürüst hitap edemeyeceksen benimle konuşma," diye gerçek bir kinle tükürdü. "Tabii ki Malikâne Leydi Malfoy'un kanıyla korunuyor. O bir mülkümün sahibesi."

Slytherinli kadın Draco'nun bakışlarının ağırlığı altında kekeleydi, Hermione, kızın yüzünden öfke ve aşağılanmanın geçişini soğukkanlılıkla izledi.

Sonunda kadın çenesini tutup gözlerini kaçırdı ve Draco kadehinden bir yudum içmek için bakışlarını kaçıırken masa yeniden nefes alır gibi oldu, kolu Hermione'nin etrafında gerilmiş gibi görünse de ona hiç bakmadı.

"Her ne olsun," dedi gözlerini kırıştıran, kırmızı suratlı Sallow, "bence bu, Bayan Malfoy'a saygısızlık etmek istemem ama, onun şiddet eğilimlerinin muggle'lar gerçek bir endişe kaynağıdır-"

"Saçmalık," diye alay etti Draco. "Bir muggle'ın Marcus'a yaptığı en kötü şey bir barda ona fazla hizmet etmek oldu."

"Sanırım muggle şiddetine alışmışsın," dedi Sallow ekşiyerek, Draco'nun yarılmış ve şişmiş dudağına bakarak.

Hermione'nin omurgası sertleşti ama Draco çoktan Sallow'un sırtına vurmak için uzanmış, alaycı bir kahkaha atıyordu. "Çocuk eldivenlerine mi ihtiyacın var, yaşlı

Spor mu? Birkaç çizik almadan Gryffindor'larla gütüşemezsin. Bayan Malfoy tam bir kedicik. Lucius bana bunu hatırlatıyor-"

Ne? Draco babasının ürkütücü derecede mükemmel bir taklidini yaparken Hermione yüzünü kontrol etmeye çalıştı.

"Vücudun tamamen sıkıştı mı? Gözlerinden kan mı akıyor? Bir kedicikle evlenmişsin, Draco. Sızlanmayı kes."

Puff'lar şaşkın bir kahkaha attı.

"Peki Lucius bugünlerde *nasıl*?" diye sordu Sallow iğneleyici bir sesle.

"Onu ziyaret etmelisin, Sallow. Artık pek dışarı çıkmıyor," dedi Draco, sanki babası müebbet hapis yatan bir savaş suçlusunu değil de eve kapanmış bir mahkummuş gibi. "Eminim birbirinizi daha çok göreceğiniz bir geleceği dört gözle bekliyordur."

Herkes hüküm giymiş isyancı Draco Malfoy'dan gelen bu açıklamanın olası anlamlarını düşünürken masanın üzerine uğursuz bir sessizlik çöktü.

Hermione Draco'ya baktı ama Draco onunla göz göze gelmedi.

Draco onun omzunun hemen arkasında durmuş, bir eli cebinde, bir eli yemekten sonra içtiği ateş viskisinde, öne doğru sallanarak ara sıra onun vücuduna çarpıyor, ona orada olduğunu hatırlatıyordu.

Sanki unutabilirmiş gibi.

Akşam yemeğinde şarap ve tatlıdan başka bir şey yemediğin için korkunç bir baş ağrın olacak," dedi.

"Ne yaptığının umurunda olmadığını sanıyordum." *Demek bu konuda kara kara düşünüüyordu.*

"Başın ağrıdığına ne kadar umurunda," dedi ona.

"Güzel yemek arkadaşlarımızdan birine büyü yapan *ben* değilim." Masadan kalktıklarında Slytherinli kadının alnında çıbanlar çıktığını görmüştü.

"Onun güzel olduğunu düşündün, değil mi? Metresin olmak için seçmelere katılan kadın?"

"Demek bir açıklık olmasını bekliyorsun," dedi bir şekilde. Onun kıskançlığının tadını çıkarması, onun üzerine titremesinden memnun gerekirdi. "Benden kurtulduktan sonra Weasley'e geri dönecek misin?"

"Ron *evli*, Malfoy."

"Ben de öyle. Ama bu kimseyi durdurmaz."

Godric, çok sinirliydi. Neden Ron'a geri dönecekti ki? (*Neden herkes Ron'a takılıp kalıyordu?*) Kanla imza atmıştı. Kimse kimseden kurtulamayacaktı-

"Pip eşyalarını toplayacak."

Ne oluyor lan?

"Oylamadan hemen sonra Malikaneden çıkabilirsiniz."

Evlilik sözleşmesindeki o madde. Onu kovuyor muydu?

"Kasanı saklaman çok akıllıca. Bill Weasley ile anlaşmakta hiç zorlanmayacaksın."

Bill'i işe almak- Düşündüğü şey bu muydu- *İstediği* şey bu muydu?

"Mücevherleri al. Ama canavar *benimle* kalacak."

Hermione alay etti. Bu bir Malfoy Özel'di: Kendisi kurbanı oynarken herkesi buna zorluyordu. Sonra da kedisini çalarken ona hakaret ediyordu. Onun *mücevherlerini* istemiyordu.

Benim, benim, benim.

Senden vazgeçmeyeceğim.

Benden asla kurtulamayacaksın.

Draco onu becerirken bu sözleri kulağına fısıldadı. Ona ne yapması gerektiğini söylüyormuş gibi davranmayı seviyordu, sanki istediği gibi yapmıyormuş gibi. Dizlerinin üzerine çöküp *lütfe*n ve *ben seninim* demeyi seviyordu. Bazı sapkınlıkları olan bir konuşmacıydı.

Ama bunu kendisi de söylemişti, ona yatırım yapmıştı çünkü o onun evi. Şimdi bunun tersine çevrilebileceğine dair ilk ipucu ve o da her şey bitmiş gibi davranıyordu.

Beni öldürmeliydin.

Neden sadece beni sevemiyorsun?

Sorun senden nefret etmem değil.

Bence çok daha kötüsü.

Kitapçıyı satın aldıktan sonra oturma odasında onu kendine doğru çektiğini hatırlıyordu, ondan istediğini alamadığı için hayal kırıklığına uğramıştı. Parmağındaki yüzüğü çıkardığında çok kızmıştı.

Ron'u terk ettikten sonra, ulumaları ona kendisinin de mükemmel olmadığını hatırlatmıştı. Hatalarını inkâr ederek bırakmalı ve Ron'a onu geri alması için yalvarmalıydı, yoksa inadı yüzünden sonsuza dek yalnız kalacaktı. Hermione inkar ettiği bu hataların ne olduğunu merak etmişti; ona pek çok hatanın farkında olduğunu hissettiriyordu. Ama aynı zamanda bunların neden İlişkisine dair imgelemler ona çok cezalandırıcı geliyordu. Hermione sevgisini özgürce vermek istiyordu, kendi aklını bilmesine izin verilmeyen bir ocuk gibi azarlandığı için teslim olmak istemiyordu. Özerklik herkesi delirtiyordu. Her gün toplumda kalabilmek için kendine yalan söylemek zorunda kalıyordu, her gün dünya ona duygularının tehlikeli ve içgüdülerinin şüpheli olduğunu söylüyordu ama uyması gereken bu taleplerin onu ne kadar güvensiz hissettirdiğini görmezden gelemiyordu.

Dirilişçilerle geçirdiği zaman arttıkça Draco daha da dengesizleşiyordu. şimdi yine kavga çıkarıyor, fiziksel şiddet uyguluyor, onu vermeye hazır olduğundan daha fazlasını vermeye zorluyordu. Yüzüğü parmağından çıkardığında, sonunda onunla işi bitmiş gibi hissetmişti.

Ona kendisinden bir şeyler saklamamasını söylemişti. Ona ihtiyaçlarını söylemişti. Ve defalarca, onun yzeyssel ihtiyaçlarıyla ilgilenmesine izin vermişti.

O ise daha derin gerçeği saklıyordu. Yüzüğü çıkarırsa onun için kanını akıtmasına gerek kalmayacaktı. Kanının akmasına izin vermişti.

Draco yara iziyle ilgilenmeyi seviyordu. Belki de çok fazla. Eve kızgın ve içine kapanık bir halde gelir ve kolunu görmek isterdi. "Bunun ihtiyacı var," derdi kabaca, oysa demek istediği *benim bakıma ihtiyacım* olduğu idi. Onu aceleyle banyoya götürür, soyar ve bileğini açana kadar ona patronluk taslardı ve kadın ona karşı erirdi ve sonra onun da yumuşadığını hissedirdi. Onu iyileştirir, yatağa götürür ve ona iyi olduğunu söylerdi ve o da ona dokunurken o aptal, umutsuz bakışını atardı. Ondan yüzüğü tekrar çıkarmasını istememişti. Sadece ona dokunmaya devam etti. Nedenini düşünmek istememişti. Hisleri tehlikeliydi, içgüdüleri şüpheliydi.

Ama yüzüğün onu incittiğini biliyorsa, ona her şeyi anlatmadığını da biliyordu. (Ne zamandır biliyordu?) Kendini tutuyordu. Hâlâ kendini koruyordu. Eve gelmiş ve ondan daha fazlasını istemişti. Kadın korktuğu için vermemişti. O da ikisini de cezalandırdı.

Artık işi bitmişti. Onları birbirine bağlayan halkayı çıkarmıştı. *Peygamber*'de şansını görmüştü. Bunu onun yaptığını iddia etmenin bir yolunu bile bulmuştu. Onun fikri olduğu konusunda ısrar ederken onu tahliye edecekti. Sonra da Bill'i kiralayıp bağı koparacak ve ona istediği şeyin bu olduğunu söyleyecekti.

Draco onun bedenini kendi bedeniyle çarpıştırdı.

"Cho ve Oliver," dedi, barın yanındaki çiftte doğru başını sallayarak- şiddetli kol ve bacak hareketlerine bakılırsa süpürge manevraları hakkında konuşuyorlardı.

omuz hareketleri. "Günde on altı saat quidditch hakkında konuştuklarını mı sanıyorsun?"

Adam homurdandı -kendine rağmen, diye düşündü. "Evet. Theo bir sma örden kaçtı. Spordan nefret eder."

Kadın şaşkınlıkla ona baktı.

"Bazen birini sadece bizi istemediği için isteriz," dedi karanlık bir sesle, bakışları onun üzerindeydi.

Hermione ensesinin arkasını hissetti, kafa derisi karıncalanmıştı.

Draco'nun gözleri kaydı. "En yeni Konuşulamaz'ımızdan bahsetmişken..."

Theo Nott'un yanında vahşi saçlı Charlie Weasley ile onlara doğru koştuğunu gördü, kızılın yakasında bir Pucey broşu vardı.

"Granger!" diye seslendi Theo, yakınlardaki kafaları çevirerek. Kulağı  entikli bir adam hızla uzaklaştı. "Bakanlığın beni işe alması için kaç yalan söyledin?"

"Neredeyse hiç," dedi adam onu önce bir yanağından sonra diğer yanağından öperken. Adam nane gibi kokuyordu. "Şaşırtıcı bir şekilde."

Sırtarak doğruldu ve dirseğini Charlie'nin omzuna attı, bileğindeki altın saat görünüyordu. Charlie'nin eli onun sırtındaydı.

"Ve sen-" Theo boştaki eliyle Draco'nun çenesini tuttu, Draco'nun yüzünü bir o yana bir bu yana eğerken kendi çenesini de değerlendirici bir ifadeyle kaldırdı. "Kötü davranışlar yüzünden dayak mı yedin?"

"Hak ederek," diye mırıldandı Draco.

Theo tısladı. "Merak etme sevgilim, hâlâ eve götürülebilecek kadar güzelsin."

Hermione kuru bir sesle, "Onu istiyor musun, Nott?" diye sordu.

Draco, Theo'nun yanağına bir tokat atmasına izin verdi.

"Uysal," dedi Theo. "Bunu sevdim. Neden paylaşıyorsun, Granger?"

"Onu tamamen ele vermek," dedi Hermione.

Draco ona ters ters baktı.

"Belki de artık eşyalarımı paylaşmıyorumdur," dedi Charlie, Theo'yu kaburgalarından d rtterek.

"Ah, *gerçekten mi?*" diye Theo, Draco'nun yüzünü i terken ona döndü. Draco gözlerini kısarak ona doğru döndü.

"Gerçekten mi?" dedi Charlie arsızca sırtıtarak, bakışları Theo'nun dudaklarında gezinirken.

"Ne zamandan beri?" diye sordu Theo, yüzü ifadeler arasında sıkışmıştı.

"Kahvaltıdan beri," dedi Charlie kendini beğenmiş bir omuz silkmeyle.

" yle mi?" diye sordu Theo.

"Evet," dedi Charlie ve Theo'nun gömleğinin önünü yumruklayarak onu içeri çekti.

Sonra ağızları açık  p ş yorlardı, Theo'nun parmakları Charlie'nin gevşek buklelerindeydi, Charlie'nin eli onun kalçasındaydı.

"Hey, herkesin içindeyiz!" diye seslendi tanıdık bir ses ve Hermione Ron'un yaklaştığını görmek için ona baktı. Charlie iki parmağıyla Hermione'ye işaret ederken Hermione gözlerini devirdi.

Theo öpücüğü derinleştirdi, çenesinin sert çizgisi diliyle birlikte hareket ediyordu.

Hermione, Ron'un omzunun üzerinden Parkinson'ın mini elbisesi ve platform topuklu ayakkabılarıyla geldiğini , Neville de hemen arkasında yürüyordu.

Ron bir kaldırımda durdu ve Hermione Draco'nun elinin belini kavradığını hissetti.

Pansy, Ron'un yanından geçerken, "Güzel, Weasley, sen değil," dedi. "Weasley! Takım elbiseni konuşmamız gerek!"

"Mione, seninle bir dakika konuşabilir miyim?" Ron'un yüzü .

"Hayır," diye bağırdı Draco.

Bu kadar yeter.

"Malfoy, buraya gel," diye tersledi Hermione, dönüp onun kulak memesine uzanarak.

"Hey," diye adam, kadın başını kendi başına doğru sallayınca.

"Malfoy," dedi dudakları onun kulağında, "bana iyi davranmak varken neden suratsız bir sürtük gibi davranıyorsun?"

Draco nefesini içine çekti.

"Sana dikkat edeceğim-"

Narenciye. Karanfil. Ateş viskisi. Yanağının sıcaklığı.

"Ama Ron'un söyleyeceklerini dinlemek için beş dakika istiyorum."

Boğazının arkasında hırıltıya benzer bir ses.

"Beni görebileceğiniz bir yerde olacağım ve hemen geri geleceğim."

Onun içindeki gerginliği hissedebiliyordu.

"O zaman eve gidelim."

Kıpırdamadan durdu. Sonra başını salladı ve kadın kulağını serbest bıraktı.

"O zaman bir öpücük alabilir miyim?" diye sordu, yüzü hâlâ onunkine yakındı.

"Hak ettiğin zaman."

Doğruldu, çoktan Ron'a bakmaya başlamıştı, parmak uçları onun belindeydi.

Neville Charlie'nin elini sıkarken Hermione döndü ve Ron'a kenara çekilmesini işaret etti. Draco'ya dönüp bakmadı.

"Bak Mione, olayların gidişatı için özür dilerim. Söylediklerimin o şekilde çıkmasını istememiştim. Ve sana söyleyebilirdim de, sadece - bilirsin işte, Susan'la." Ron ensesini ovuşturdu ve başını kaldırıp ona baktı. Çıktıkları zaman bunu çok sevimli bulmuştu.

Draco onu iki arada bir bırakmıştı: Eğer onu çok fazla savunursa, kötü bir koca gibi görünecekti; eğer onu yeterince savunmazsa, kötü bir koca gibi görünecekti.

Kötü bir arkadaş gibi.

"Herhalde Flint'i duymuşsundur," dedi Ron. "Harry departmana döndü ama senin iyi olup olmadığını görmek istedim-"

Öfkesi alevlendi. "*Peygamber'e* koştuktan *sonra* mı bana soruyorsun?"

"Ben kimseye koşmadım! Onlar *bana* yaklaştı ve- Mione, hepimizin *istediği* değil miydi?"

Keşke bilseydi. Flint'e, Crabbe'e, , saldırılara, içeriden bilgi sızdırmaya, yasadışı bira üretimine, kaçak mallara tanıklık edebilirdi. Wizengamot temyiz başvurusunu geriye dönük olarak onaylamasa bile, Malfoy'u Azkaban'a geri gönderebilir ve kasalarını boşaltabilirdi. Ona bir avantaj sağlayabilir ve ülkeyi terk etmesine izin verebilirdi. İsteddiği de tam olarak bu değil miydi?

Malfoy, ofisinde, saçma sapan taklitleriyle bir kavganın ortasında onu güldürüyordu.

Malfoy, çok fazla marmelatlı tost yiyor, Crookshanks kucığında, Shacklebolt hakkında alaycı bir yorumla Sabah Elçisi'ni ona uzatıyor.

Malfoy, çalışma odasındaki kanepede, beşinci sayfaya geçerken dişlerinin arasında bir tüy kalem, Uluslararası Büyü amaç bildirgesini düzenliyor.

Malfoy, bir tutam saçı alnına düşmüş, kazana bakarken yüzü ciddileşmiş, sessizce sayıyor, kızın onu izlediğini fark etmeyecek kadar odaklanmış.

Malfoy, kızın üzerinde ağırlaşıyor, "Benden asla kurtulamayacaksın, asla asla asla" diye söz verirken sesi kırılıyor.

Draco'dan kurtulmak istemiyordu.

Ona gerçeği söylemişti: Daha yüksek idealleri yoktu. Güç arzusunun bir amacı yoktu - bu sadece doyurulamayan bir kendini koruma içgüdüydü. Cesur değildi - muhtaçtı ve kendinden nefret ediyordu ve bu onu pervasız yapıyordu. Daha büyük bir iyiliğe inanmıyordu, sadece kendi iyiliğine sadakat duyuyordu. Bencildi.

Ama onun da bencil olmasına izin verdi. Ve da bencilce ondan kurtulmak istemiyordu. Bu gece onunla ne yapacağını bilemese bile. İmkânsız olsa bile. Onu kışkırtmaya çalışsa bile.

"istediğim," dedi Ron'a, "Bakanlık'ta ciddiye alınmak ve *Kahin* beni beceriksiz biri olarak gösterirken bunu yapamam-"

"Mione, sen neden bahsediyorsun? Seni tehdit ediyordu!"

Neden bahsediyordu? *Tüm zamanını onlara yalan söyleyerek geçiriyorsun.* Derin bir nefes aldı.

Gözleri kızın eline kayd ve bileğini kavradı. "Yüzüğü çıkardı. Seni zorluyor muydu-"

"Bana tecavüz etmiyor Ron. Devam edeceğiz, mı?" Elini çekti. "Ahmak gibi davrandığını biliyorum-"

"Bu onun *aptal* olmasıyla ilgili değil. Bu onun bir *faşist* olmasıyla ilgili. Azkaban'ın onu geri püskürttüğünü sanıyorduk. Bize iyi olduğunu söyleyip durdun. Ginny bize geri çekilmemizi söyleyip durdu. için kavga ediyordunuz, Tanrı aşkına. Şimdi tam *bir Ölüm Yiyen oldu*-"

"O çürümeye inanmıyor. Dirilişçilere yakınlaşmak için kendi nedenleri var-"

"Onlarla aynı fikirde olması gibi mi?" Ron'un gözleri kocaman açılmıştı. "Buna nasıl kanıyorsun? Sana ne söylüyorsa saçmalık. Ne *yaptığına* bir bak. Knockturn'da olmadığı zamanlarda ne diyor, davaya katılmayan herkesi tartaklıyor mu? Onlarla oyun mu oynuyor? Seninle gerçek mi? Seni sevdiğini söylüyor mu?"

"Hayır, tabii ki değil-"

"Daha önce hiç böyle hissetmemişti-"

"Hayır-"

"Sende durum farklı, sen çok mu farklısın? Bunun onlar için bir fetiş olduğunu biliyorsun -tüm zamanlarını takıntı yaparak geçiriyorlar-"

"Öyle değil-"

"Merlin, Mione, sakın bana oy için gerçekten onunla yattığını söyleme."

Yüzü buruşmuştu. "Ne demek istiyorsun?"

Doğruca ona baktı. "Wizengamot oyları karşılığında Malfoy'la seks takası yaptığın söylentileri sana ulaşıyor."

Ona doğru sarsıldı, yumrukları iki yanında sıkılmıştı. "*Oy için seks ticareti yapmıyorum-*"

"*Ben* de öyle dedim. Herkese kanamalı bir yol olmadığını söyledim-"

"Sırf kariyerimi destekliyor diye-"

"Oh, demek ne söyleyeceğini biliyor-"

"İşim benim için önemli ve Draco bunu anlıyor-"

"Sizinle nasıl oynayacağını biliyor. Sana sadece duymak söylüyor. Seni satacak ve sen de onun işini kolaylaştırıyorsun-"

"Olan şey bu değil-"

"Seni umursamıyor! Seni sadece becerebildiği için beceriyor-"

"Siktir , Ron. Belki de sadece iyi seviştiği için sevişiyorumdur-"

"Bahanen bu mu? Seni sikiyle mi etkiledi?"

Hermione onu tokatladı-

Sonra bir kol beline dolandı- "Dur bakalım Granger. Artık benimlesin-"

Spearmint-Nott, onu arkasından sürükleyerek-

Draco elinde asasıyla onun önüne çıkıyordu.

Draco'nun sesi kesilmişti: "Ona ne söyledin Weasley?"

Ron iğrenerek: "Sana dokunması için bile ne söyledin?"

Draco, alay ederek: "O başımı aşağı tutarken hiçbir şey söyleyemedim."
_"

Sonra Ron ve Draco birbirlerine büyü yapıyorlardı-

Döküm için geri adım atarken, zemin temiz-

Nott onu geri çekiyordu, ayak hareketleri emindi, başı omzunun üzerindeydi.
"Hadi, Dray-" Sesinde karanlık bir sırıtış vardı.

Draco bir dizi iğneyi tükürüyordu, Ron protegolarla saldırısını yavaşlatmak zorunda kaldı.

"Adil dövüş," diye seslendi Nott, kolu kızın etrafındaydı ve Hermione arkasına dönüp baktığında Neville'in taş suratlı, Charlie'nin ise dudaklarını büzmüş olduğunu gördü.

Draco bir doğru adım attı ve onu kısık gözlerle emdi. Sonra Ron yerini korurken bir başka bombardımanla ileri atıldı.

Pansy'nin eli Nott'un kolundaydı, tırnakları smokin yününe batıyordu. "Yakalayın onu," dedi nefesinin altından.

Draco vahşi bir difindo-

Partiye katılanlar, büyüler sektikçe kalkanlarını savuruyorlardı.

Seherbazlar kalabalığın arasında ilerliyordu-

"Expelliarmus!" diye bağırdı Ron, Draco'nun asası ona doğru uçuyordu-

Draco dişlerini göstererek kanlar içindeki Ron'a asası bir langlock vurdu ve ona saldırdı-

Ron'un asa kolunu kenara itti ve çenesine bir yumruk indirdi-

Karnına bir yumruk-

Birisi ığlık atıyordu-

Hermione, Nott'un sert erevesi karşısında donup kalmıştı.

Draco Ron'u yere fırlattı, Ron ona yakın mesafeden bir iğneyle vurunca acı içinde kükredi.

Sonra Draco Ron'u tekmeliyordu, platin saçları uçuşuyordu, Ron ona defalarca büyü yaparken, sesi kısık ve kırıktı-

Draco hırlayarak Ron'un üzerine düştü ve yüzüne bir yumruk indirdi-

Ron asasını bir kenara fırlatarak onun kafasına doğru çılgınca savurdu-

Draco ona yumruk attı, parmak eklemleri kan içindeydi-

Ron'un yumruğu Draco'nun başını geriye doğru salladı.

Hermione Nott'un elinden kurtuldu-

"Granger!"

Kalbi boğazında, asası havada-

Ve arkadan sersemletilirken her şey karardı.

Bölüm Sonu Notları

Uyarı: Draco ve Hermione 16. Bölümdeki olaylardan sonra kötü bir ruh hali içindedirler.

CW: Ejakülat hakkında şaka

CW: İnternetteki insanların Hermione hakkında söylediklerini yansıtan ulumalar

TW: Hamilelik hakkında herkesin paylaşmayacağı duygular

CW: Travma tepkisi olarak sarmal / felaketleştirme / tünel vizyonu / pasif intihar düşüncesi / kendini sabote etme

CW: Küçük karakterlerden gelen önyargılar / toplum genelindeki kadın düşmanlığı ve herkesin paylaşmayacağı önyargılarla ilgili duygular

TW: Aile içi şiddet (yani kadın tokat atıyor)

CW: Ron'u dövmek (fiziksel) (yani o da Ron'u tokatlıyor)

CW: Ron'u dövmek (fiziksel) (yani Ron ve Draco kavga edecekler ve sanırım hepimiz bunun olacağını gördük)

CW: Cliffhanger

□ □ □ BLOODY, SLUTTY, AND PATHETIC'i okuyan ya da tavsiye eden herkese teşekkür ederim! □ □ □

Bölüm 18

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

CUMARTESİ, 1 KASIM 2003

Hermione ıslak taşın üzerinde uyandı, iliklerine kadar üşümüştü. Sarsılarak doğruldu, anında uyandı, elleri eteğinin cebindeki asasını aradı. Orada değildi. Çılgınca taş bankı yokluyor, dönüp aramak için ayağa fırlıyordu ki, donup kaldı. Bir hücredeydi. Tabii ki asası yoktu.

Draco ne yapmıştı?

Draco ona kan üstünlükçülerine zarar verdiğini, Crabbe'i sakatladığını, Flint'i öldürdüğünü söylediğinde, kendi kendine *ne olmuş yani*, demişti. Lavender, Fred ve Tonks ölebiliyorsa, onlar da ölebilirdi. Ama Draco'nun kendini Ron'un üzerine öyle attığını görünce . . . Hiç düşünmeden, hiç tereddüt etmeden, hırlayarak onu olabildiğince sert bir şekilde tekmeledi.

-Sanki Ron'un ölmesini istiyormuş gibi. Sanki hiçbir acı onu durduramayacakmış gibi. Flint'i de böyle mi öldürmüştü? Draco onu yere yatırıp boğazını mı kesmişti?

Gürültülü, paslı bir gıcırta - eteği bacaklarının etrafında dönerek döndü ve gölgelerde bir hareket gördü. Hücrenin kapısı açılıyordu ve sonra Malfoy içeri itilmişti, dağınık beyaz-sarı saçları karanlıkta bir mum alevi gibiydi.

Ona doğru koştu. "Draco! Draco."

Ona, hâlâ giydiği smokine tutunuyordu. Adam ona doğru dönüyordu, kadının elleri onun üzerindeydi.

Şişmiş ağız kan içindeydi, şakağındaki kan hem taze hem de yapışkandı, iğnelerden kaynaklanan kırmızı damarlar inanılmaz derecede beyaz tenine yayılmıştı, saçları alnına dökülmüştü. Sert, kemikli bileklerini tutuyordu - eğer kırılmışlarsa çok kabaca. *Sonra bileğini kırarlar.* Ama kırılmamışlardı. -Tabii ki değıllerdi.

Bakışları yüzünde, morarmış yanağında gezinirken soluk gri gözleri ona odaklanmıştı.

"Onu sen mi öldürdün?" diye sordu.

"Bilmek istediğin bu mu?" Kanlı dişlerini göstererek ona dudak büktü. Sesi düellodan dolayı hırıltılıydı.

Kadın adamın bileklerini bırakmadı. "Evet, bilmek istiyorum," dedi. "Görevini yap Malfoy, beni bilgilendir. Ne yaptığını bilmek istiyorum."

Çenesini kaldırdı. Harap dudakları ayrılmıştı, sivri burnunun ucundan ona bakarken gözleri ağırlaşmıştı. Kıpırdamadan duruyordu ama kadın onun içindeki gerginliği hissedebiliyordu. "Peki ya istediği gibi gitmediyse?"

Hermione havayı içine çekti-

Ron'u öldürmüştü.

-Sonra ağlamaya başladı, korkudan midesi bulanıyordu.

Yüzünü örtmek için bileklerini indirdi, elleri şakaklarındaydı, acı içinde kıvranıyordu. Nefes nefese kalmıştı, göğsü kabarıyordu-

Boğuluyordu-

Nefes alamıyordu-

Herkesi kaybedecekti. Öyle ya da böyle, herkesi kaybedecekti.

O ne yapmıştı?

O ne yapmıştı?

"Aşk, aşk-" Ellerini çekiştiriyordu. "Aşkım. Onu ben öldürmedim." Sesi yırtılmıştı, nefesi kesiliyordu. Parmak uçları onun ellerindeydi. çenesinden tutup yüzünü ona doğru eğdi. Adam onun üzerine eğilmiş, yanaklarından öpüyordu. "Ağlama, aşkım. Ben yapmadım-"

"Draco-" Gözyaşları arasında nefes almaya çalışıyordu. Başı dönüyordu. Göğsü çok sıkıydı. "İstemiyorum-"

"Onu savunma-" Geri çekildi, sesinde sert bir ton vardı. "Sana ne söyledi?"

Başını sallıyordu. Bir önemi yoktu. "Sadece herkesin düşündüğünü. Bana duymak istediklerimi söylüyorsun-"

Dudağı kıvrılıyordu.

"Bana sırtını döneceksin ve ben bunu senin için kolaylaştırıyorum-"

"Senin neyiniz benim için *kolay*?" diye alay etti.

Bir kahkaha attı. "O zaman neden işi zorlaştırıyorsun? Halka açık bir kavga
-"

Öfkeli görünüyordu, kaşları çatılmıştı, ağzı hırlıyordu. "Kimse beni yanımda
göremeyecek-"

"Ya sen-"

"Hala savunmada-"

"Draco!" İçini çekti, hayal kırıklığının ağırlığıyla yere yığıldı. Ona baktı; kanlı
yüzüne, öfkeli gözlerinin arasındaki kırıışıklığa. "*Azkaban'a geri dönmeni
istemiyorum.*"

Soluk bir duyuldu, alnı kırıışmıştı, ağzı az önce parmaklarını kapıya sıkıştırmış
gibi açıktı. Ona baktı.

"Azkaban'a gitmeni istemiyorum." Kendi gözlerinin arasındaki kırıışıklığı
hissedebiliyordu. "Seni geri göndertecek şeyler yapamazsın-"

Sonra onu kabaca, açlıkla öpüyordu, omuzları kamburlaşmıştı, elleri
yüzündeydi, ağzı onun kanının ve kendi gözyaşlarının tadıyla doluydu.

Onu kaba taş duvara yaslamış, dizleri bacaklarının arasında, ona doğru bastırıyordu. Tüyleri diken diken oluyordu - soğuk, ıslak duvar - adamın sıcak, hırıltılı nefesi. Elleri kızın üzerinde, göğüslerinde, kaburgalarında ağırlaşmıştı.

Zor nefes alıyordu, adamın kollarını tutuyordu, başını arkaya atmıştı. gözlerini duvara çarptı. Çenesindeki gözyaşlarını yalıyordu, sivri burnu ona dönüktü.

"Hâlâ beni tutmak istiyor musun?"

"Deniyorum, Draco-"

Ona doğru eğildi, ağzı onunkinin üzerindeydi. Hücredeki tek sıcak şey oydu, ısı onun üzerinden sızıyordu. Kadın onu kendine doğru çekiyordu. Adamın eli eteğini yukarı kaldırıyordu. İpek, taş zeminden dolayı nemli ve pütürlüydü. Adamın onu öperken kumaşı yukarı çekmek için aşağı uzandığını hissedebiliyordu, dili ısrarcıydı. Ön kolunun üzerinde birikmişti ve sonra parmakları külotunu buldu. İnce ipeğin arasından klitorisini okşadı ve kadın soğuk taşa doğru sarktı, karnında daha fazla sıcaklık birikti.

Öpüşmeyi kesti, dudakları onunkilere değdi. Parmakları ıslak ipek üzerinde kayıyordu.

Onunla birlikte nefes aldı, kalçaları için oynadı, zevk yukarı doğru yayıldı, eli adamın pazusunda sıkıydı.

Şişmiş ağzı onunkinin üzerinde gezindi. "Maçı iptal etmelerini istemiyor musun? Beni terk etmek istemiyor musun?"

"Hayır, Draco- Sana eve gideceğimizi söylemiştim-"

"istemiyor musun?"

"*Hayır*. Draco. Beni kovan sensin-"

"Hayır! Hayır, aşkım. Hayır. Ben sadece- Hayır." Yalvarıyordu. Parmakları hareket etmeyi bırakmış, eli aşağıya kaymıştı, amını tutuyordu. "Gitmene asla izin vermeyeceğimi biliyorsun. Bunu biliyorsun-"

"Draco," diye iç geçirdi, "beni becerirken her şeyi söyleyeceğini biliyorum."

"Henüz seni becermiyorum," dedi, diğer eli pantolonunun düğmesine gitti.

"Draco-"

Kanlı dudakları kızın yanağına değiyordu. Soğuk hücrede nefesi sıcacıktı. "Belki de yeterince cesur olduğum tek zaman budur." Ona çok yakındı.

yüzünü görmek için. Ona doğru nefes aldı. "Seni incittiğim için özür dilerim," diye fısıldadı.

Daha sonra, kız bir şey söyleyemeden onu öptü. Eli sikiyordu. Kadının bacağına çekiyordu.

Sonra kalçalarının arkasından tutup onu yukarı kaldırdı, kollarını boynuna doladı, dizlerini onun yanlarına koydu ve onu duvara yasladı, parmak uçları içeri girdi, harap ipek beline dolandı. Onu sertçe taşa bastırdı, onu kavrayışını değiştirdi ve yüzünü buruşturdu, kanlı kaşları çatıldı ve sonra onu çekiştiriyordu külotunu kenara çekti ve nefesi kesildi ve adam kayganlaştırıcı tılsımı fısıldarken siki içine doğru itiyordu ve sonra adam onu hücrenin duvarına yaslayarak sikerken nefesi kesildi.

"Seni istiyorum, aşkım. Sen de beni istediğini söyle."

Nefes nefese kalmıştı, gözyaşları yanaklarında ıslak ve kaşıntılıydı, kürek kemikleri dantellere ve sert taşlara acıyla sürtünüyordu. Duvar çok soğuktu. Adamın vücudunun sıcaklığı onunkine dokunduğu yerde yuvarlanıyordu, bu yabancı yerde tanıdık olan tek şey onun hissiydi. Ona olabildiğince sıkı tutunuyordu. "Ben de seni istiyorum."

Kalçalarını yuvarlayarak ona doğru bastırdı. "Tekrar söyle."

Bir kahkaha attı. Çok açgözlü, çok muhtaç. Ama o da öyle değil miydi? "Draco, ben de seni istiyorum."

Kilitte bir anahtar sesi duyulup kapı tıkırdadığında ikisini de çıkarmamıştı. Bu gece yanlış yaptığı bir şey daha vardı.

Bir an için durmayacağını düşündü. Ama başka bir adamın onu tehlikeye atılmış halde görmesine izin vermeyecekti. Onu sadece o böyle görebilecekti.

Bir iniltiyle geri çekildi -bu garipti, kız ona tutunuyordu- ve sonra ayakları tekrar taşın üzerindeydi ve titreyen elleriyle eteğini düzeltiyordu, zor nefes alıyordu ve adam kendini uzaklaştırıyordu, ki bu berbat bir şeydi.

"Ne?" diye bağırdı, kapı paslı menteşelerin feryadıyla içeri doğru sallanırken.

"Merlin," diye mırıldandı auror, gölgelerin arasından çıkıp Draco'nun ters ters baktığını ve gömleğini içine soktuğunu gördü. "Sorgulanmak üzere aranıyorsun, Malfoy."

"Doğru," dedi, dudağı kıvrılmaya başlamıştı bile. Ağzı onu öldürüyordu, kaburgaları çığlık atıyordu ama umurunda değildi.

"Draco," diye tısladı ve Draco sarsılarak ona döndü. Sorun neydi? Duvara yaslanarak doğruldu-Merlin, iyi görünüyordu. Bukleler yayılıyordu saç tokalarından kurtuldu. Yüzü nemli ve kızarmıştı. Dudakları arı sokmuş. O

bunu yapmıştı. Kalıp ona bakmak istedi. Saçlarını yolmak. Onu becermeyi bitirmek. "Hapishaneye geri dönme," dedi ona.

Doğru. gereken şey buydu. Bir gülümseme hayaleti şişmiş ağzını çekiştirdi. Gözleri genişti, onu içine çekiyordu. ona bir daha öyle baktığını görmek istemiyorum.

Onu öptü ve auror kolundan tutamadan dışarı çıktı. Henüz suçlanmamıştı. Onu tartaklamalarına gerek yoktu.

Robards ve -sürpriz- Shacklebolt sorgu odasında stenograf kılığında bir legilimens ile birlikte bekliyorlardı. Yani üst ve kirli numaraları değerlendirdi. Gurur verici.

"Bakan," diye . "Robards."

"Onu karısıyla birlikte buldum," dedi auror ayrılmadan önce karanlık bir sesle.

Draco kelepçelerini vurdu, ceketini silkti ve yerine oturdu.

Robards, Draco'nun dağınık saçlarına, kan lekeli ve buruşuk gömleğine, şişmiş dudaklarına baktı. Burnunu çekti. "Merlin, Malfoy, *nezarethanede seks* mi yaptın?"

Draco döşemesiz koltukta kıpırdandı uzanıp ayarlarken yüzünü buruşturdu. Hâlâ yarı sert durumdaydı. "Gerçekten bir beşlik daha kullanabilirdim. dakika."

Shacklebolt'un yüzünde tiksinti okunuyordu.

"Karının senden hoşlanmadığını sanıyordum," dedi Robards ekşiyerek.

"Bunun ne ilgisi var?" diye sordu Draco, sırf ters ters baktıklarını görmek için.

Shacklebolt bir iç çekti. "Malfoy, onun nezarethanesine nasıl girdin? Ayrı tutulmanız gerekiyordu."

Draco homurdandı. "Gerçekten mi? Onun beni iyi becermesini istediğini sanıyordum."

Shacklebolt'un ona vuracağını düşündü.

Draco başını karşısında oturan diğer adama eğdi. "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum Robards, ama senin bir auror'un var. rüşvet."

"Bana ismi ver. Şimdi."

"Yakalayamadım. Hepsini sorguya çekmen gerekecek," dedi Draco alaycı bir gülümsemeyle.

Kanlı dudağını diliyle ısırdı ve on yedi yaşındayken tıpkı buna benzer bir odada dayak yediğini hatırlayınca legilimens'in yüzünün kızardığını gördü. Saklamak zorunda olduğu her şeyi, sadece unutmayı dilediği her şeyin altına gömmüştü bile. Bu kolaydı - o kadar çok kötü Aralarından seçim yapabileceğiniz anılar.

"Dün gece neredeydin Malfoy?" diye sordu Robards.

"Eşim ve Üçlü'nün geri kalanıyla Sızdıran Kazan'da buluştum - belki basındaki haberleri görmüşsünüzdür? Sonra Bayan Malfoy ve ben eve gittik. Beni gecenin yarısına kadar uyutmadı-"

Shacklebolt yorgun bir şekilde başını sallıyordu.

"Dövüşmek," dedi Draco.

"Ne hakkında?" diye sordu Robards.

"Buna inanmayacaksın," dedi Draco çenesini eğip Azkaban rünlerini göstererek, "ama eski erkek arkadaşını kıskandığımı düşünüyor."

"Pekala," dedi Robards kuru bir sesle, "bu gece bunu kavuşturmuş olacağız."

"Oldukça," dedi Draco.

Kapı menteşelerinde gıcırdadı ve auror geri döndü.

"Ron nerede?" Hermione o daha konuşmadan sordu.

"Hastanede," dedi asık suratla.

bulandı. Kavga ettiklerinde işler hep çirkinleşirdi. O kabalaşırdı, o da çirkinleşirdi. Bu ona doğruyu söylemediğini düşündüğü anlamına gelmiyordu. Bu onun ölmesini istediği anlamına gelmiyordu. "O-"

"Yaşayacak," dedi auror. "Gitmekte özgürsünüz."

Hermione titrek bir nefes verdi ve kırıkmış eteğini düzeltti.

Rutubetli taş koridordan geçip demir hücre kapılarının önünden geçerken ağzı midesiyle birlikte burkuldu. Ya Harry Flint Malikânesi'nden dönmüş ve onu bekliyorsa? Ya Ginny St. Mungo'dan gelip ona durumun ne kadar kötü olduğunu söyleseydi? Draco hakkında ne söyleyecekti?

Kirli bir işlem alanına adım attı. Harry'nin saçlarını, Ginny'nin kararlı yüz ifadesini aradı. Sadece Theo Nott'u buldu, smokininin içinde aristokrat bir tavırla kamburunu çıkarmış, gecenin başında olduğu gibi ustaca karıştırılmıştı.

Nott gülümsedi. "Merhaba, Granger."

Hermione içini çekti.

Masa auroruna döndü. "Asam mı?"

"Yazım denetimi için tutuldu," dedi, ilk auror'dan daha dostça değildi.

Hermione başını salladı. Asasını kaldırmıştı; yanlış bir şey yapma şansı yoktu. Ama doğru bir şey de yapmamıştı. Kötü adamlarla savaşırken kahraman Ron'a yardım etmemişti. Şimdi Ron hastanedeydi ve o da Draco'yla işbirliği yaptığı için suçluydu.

"Draco Malfoy ne zaman serbest bırakılacak?"

"Bu gece olmaz," dedi kesin bir ifadeyle. "Ölüm Yiyen kocan sabah onda Wizengamot'un huzuruna çıkacak."

"Hangi suçlamalarla?" Sesi tiz çıkmıştı.

Omuz silkti, evrak işlerini yürüttü. "Duydum. Söylentiye göre Shackbolt tüm bunları halletmeye hevesliymiş." Eliyle yaptığı küçümseyici bir hareket Hermione'yi sardı. "Bu arada, Ölüm Yiyen kocanın erkek arkadaşı senin için burada."

Sıkılmış ifadesini Nott'a doğru kaydırды. "Senin türünün paylaşmayı sevdiğini duydum."

"Annen de bana bunu söylemişti," dedi Nott dostça.

"Seni lanet olası pislik-"

"Ona geleceğimi söyle, tamam mı?" Nott'un kalın kirpikli gözleri kısıldı, vücudu biraz fazla hareketsizdi.

Nott elini uzatırken auror ayaktaydı. "Hadi, Granger."

Hermione onun kendisini koridora çıkarmasına izin verdi, artık Nott'la birlikte olduğu için suçluydu.

"Rahatsızlık verdiğim için zgnm, Theo," dedi. "Kendimi eve uurabilirim ve senin Charlie'ye dnmene izin verebilirim."

"Granger," dedi, onun yanında yürürken, "saat ikiyi geçti, Charlie şu anda St. Mungo'dan ayrılmıştır ve Malfoy Malikânesi hâlâ aranıyor. Evine gitmiyorsun, benimle eve geliyorsun."

"Bu değil-"

"Seherbaz Departmanı'nda köstebekler olmadığını mı düşünüyorsun?" Sesi rahattı, elleri cebindeydi. "şimdiye kadar Draco'nun tutulduğu, senin اساسız olduğun ve Malfoy 'nin floo'rozeti olan herkese açık olduğu haberi yayılmıştır. Avery'nin adamları seni ele geçirmek için can atıyor. En iyisi kimsenin senden beklemeyeceği bir yerde olman."

"Theo, sen bilinen bir ortaksın."

"Doğru," dedi. "Ama Nott Malikânesi birilerinin sizi aramaya geleceği son yer."

Kaşlarını kaldırmış, bekliyordu.

Ona doğru baktı. "Çünkü güvenli değil," dedi.

Hermione floo'dan çıkıp bulanık karanlığa adımını attı, ayaklarının altında kırık bir şey çıtırdıyordu.

Theo kızın bileğini sıkıca ama kız geri çekilmedi.

"Yakın dur, Granger," dedi, onu yanına çekerek. "Delikler var."

Hermione midesinin düştüğünü ve kalp atış hızının yükseldiğini hissetti.

Theo asasını yaktı ve Hermione onun uzun adımlarına ayak uydurmak için acele etti. Koyu renkli parke döşemelere, harap kilimlere, kenarları kıvrılan floklu duvar kâğıtlarına göz attı. Yüzlerini duvara dönmüş, kenarlarından öfkeli mırıltılar ve feryatlar yükselen tabloların uzun bir koridorda yürüdüler. Gözünün ucuyla korku dolu bir hareket gördü.

Burada duvar boyunca yanık izleri gördüğünü düşündü. Bir şey damladı. Hava eski kara büyüyle ağırlaşmıştı ve mide bulantısı içinden geçti-tüm bunlar çok yanlış geliyordu. Umutsuzca asasının yanında olmasını diledi.

Gıcırdayan merdivenlerden, enkazlarla dolu örümcek ağılı koridorlardan aşağı iniyor ve sonunda Theo ağır kilidi açmak için bazı karmaşık büyü işlemleri yapıyordu.

Çift kapıdan geçiyorlardı ve , yatak odası süitindeydiler, Theo hemen karmaşık bir dizi kilidi çalıştırdı.

Oda karanlıktı ama Hermione koridordaki çürümüş küf kokusundan sonra temiz koktuğunu fark edince rahatladı. Masanın üzerinde mumlar canlandı. ve Hermione oradaki ıvır zıvır yığını arasında bir zaman döndürücü görünce istemsiz bir ses çıkardı.

"Kırılmış," dedi Theo, onun bakışlarını takip ederek. "Şimdilik!"

Adam kızın bileğini bıraktı - süitin dışındaki sıkı tutuşundan sonra garip bir şekilde güven verici bir hareketi bu - ve karanlık bir kapıya doğru yürüdü. "Sana giyecek bir şeyler bulalım, olur mu?"

Titrek ışıktaki Hermione şöminenin yanındaki at kılı kanepeyi, kitap yığınlarını, birkaç antika saati, bir kahinin kristal küresini, taşlaşmış bir mantar değirmenini ve Theo'nun kocaman dört kişilik yatağını seçebiliyordu; perdeleri kenara çekilmiş, tavuskuşu mavisi örtüsü buruşuk çarşafı ortaya çıkarmak için geriye atılmıştı. Yatağa ihtiyatla baktı.

Hermione, Draco'dan bile daha az tahmin edilebilir bir adamla birlikte lanetli bir malikânedeki bu odalara kilitlenmişti.

Theo siyah pijamalarıyla kapıda belirdi, elinde bir tomar tavus kuşu mavisi vardı. ", Granger. Burada üstünü değiştirebilirsin ama sana yaklaşan bir şey olursa seslen."

Theo'nun hayaletleri var mıydı? Boggartlar? Vahşi elfler? Çok daha kötü bir şey mi?

Yavaşça ona doğru ilerledi. Yanına yaklaştığında, ona ipek pijama gibi görünen bir şey ve bir diş fırçası uzattı -Hermione neye dönüştüğünü sormadı- ve sonra eliyle banyoyu işaret etti.

Theo'nun usulca "Granger," dediğini duyduğunda elini kapıya dayamıştı.

Ona doğru döndü ve adamın yoğun bakışları gözleriyle buluştu. Sonra uzun parmaklı elini uzattı ve esasını sessizce Hermione'nin kollarındaki kumaş yığınının üzerine bıraktı. Hermione bir nefes çekti, gözleri yaşlarla doldu ve sonra parmak uçları sırtındaydı, onu odaya ve kapıyı arkasından kapatıyordu.

Oda karanlık ve erkeksiydi; Draco'nun eğrelti otları, çiçekleri ya da vitrayları yoktu. Eteği kirli, dantelleri artık kaşındıran elbiseden çıktı ve sol kolunu inceledi. Draco'nun sürekli kolunu kesmesine alışmıştı. bakıcılıklar onu sakinleştiriyordu. Şimdi deri iltihaplanmıştı, yara ağlıyordu, kabuk bağlamış ve çatlamıştı. Hiçbir işe yaramayan bir soğutma büyüü yaptı ve sonra kırbaçlayabileceği her şeyi kırbaçladı. Theo'nun asası zarif ve şımarıktı, tıpkı onun gibi. Küpelerini çıkardı ve lavaboda yüzünü ovaladı - Theo bulaşmış makyajına tepki vermediği için BAFTA'yı hak ediyordu- ön koluna bakmamaya çalıştı. Draco'dan bu şekilde ayrılacağını hiç düşünmemişti. O asayla ortadan kaybolmuş muydu?

Theo'nun sabunu ve havluları sandal ağacı gibi kokuyordu. Diş macununun tadı nane gibiydi. Mumlar hiç yanmadan tılsımlı bir şekilde yanıyordu.

Straplez sutyenin içinde bir dakika daha duramazdı. Sütyeni çıkarıp elbisenin üzerine fırlattı, sonra da pijamaların içine girdi, Bilmediği bir yerde neredeyse çıplak olmaktan rahatsızdı. Onları küçültmüştü, hâlâ çok büyüklerdi. Ama kıyafet değiştirme konusunda berbattı. açtı, tokaları küpelerinin yanında bir yığın halinde bıraktı ve sonra vazgeçti.

Kadın dışarı çıktığında, Theo karşıdaki duvar kaplamasına yaslanmıştı. O kadar hareketsiz duruyordu ki, sanki kaybolmuş gibiydi. "Tamam," dedi duvarı iterek. Kadın asasını uzattı ve adam asayı kadının elinden aldı. sanki hiçbir şey olmamış gibi.

Onu nazikçe yatağa doğru sürükledi. "İçeri gir."

"Nerede uyuyorsun?" diye sordu.

"Kapıya en yakın tarafta," dedi Theo. "Kanepe için çok uzunum ve burada yalnız kalman iyi bir fikir değil. Kanepede uyuyabilirsin ama Lütfen yapma Granger. Gerçekten hiç rahat değil." Yorgun bir içtenlikle söyledi.

Hermione durakladı. Theo'yu kanlar içinde ve gülerken görmüştü; söylentilere göre yakın zamanda Knockturn'da şiddetli bir katliam yapmıştı. Ayrıca ona hiç zarar vermemişti. Sadece esasını ona emanet etmişti. Ve Draco'nun ne kadar kinci olduğunu çok iyi biliyordu.

Yatağa girdi.

Çarşaf lar seks değil lavanta kokuyordu. Theo alarmla birlikte bir tempus attı ve görünüşe göre hiç tereddüt etmeden onun peşinden içeri girdi. Yatağın uzak tarafına kıvrıldı ve yorgunluk onu çarptı. Her şey çok ağır geliyordu, sanki yatağın içinde eriyordu.

Theo yan yattı ve başını elinin üzerine koyarak ona doğru döndü. "Ee, Granger ..." Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Weaselbee ona tokat atmana neden olacak ne söyledi?"

"Ne söylemedi ki?" dedi ve Theo sırtıttı. Yatak büyüktü ve Theo birkaç metre uzaktaydı. Soğuk odada Theo'dan yayılan sıcaklığı hâlâ hissedebildiğini düşündü. Adamın uzun bacakları ve baştan çıkarıcı gözleri vardı. "Umarım bu Charlie'yle aranızın açılmasına neden olmamıştır."

"Onu ejderhaları beslerken gördün mü?" diye sordu Theo, gizlice. "Düşündüğünüzden daha az duygusaldır. O ve Weaselbee'nin ejderhaları çok yakınlar."

"sekiz yıl var," diye onayladı Hermione. "Ben hep Charlie'nin daha çok Bill'le konuştuğunu sanırdım. Molly şikayet ederdi."

Theo sırtıyordu. "Yani Pazar geceleri beni Burrow'a götürmeyecek."

Hermione homurdandı. "Molly sana fazladan bir porsiyon aldıracak ve sonra da Charlie'ye ona ne zaman torun vereceğini soracak."

"Nereye koyabilirim ki?" diye sordu Theo, gözleri parlayarak.

Hermione hüzünlü bir kahkaha attı. Theo'yla konuşmak kolaydı çünkü doğruyu söylüyor ama bunu bir kol mesafesi kadar uzakta tutuyordu.

"Charlie'yi Narcissa'yla tanıştıracam," dedi. "Sadece gülleri için ejderha gübresi getirmesini isteyecek-"

"Ne?"

"konuda oldukça ciddi! Eskiden o benim annemmiş gibi davranırdım. Babam annemi öldürdükten sonra. Malfoy Malikanesi'ne uçar ve onu takip ederdim."

O gülümsüyordu ama Hermione ağlayabileceğini düşündü.

"Dray ve ben kardeşmişiz gibi davranırdım. Onun bakım paketlerinde benim için şekerlemeler gönderirdi."

Hermione hatırlamaya çalışarak gözlerini kırptırdı. Malfoylar'ın korkunç kartal baykuşunun içeri süzülüşünü, Draco'nun şekerine hükmedişini hayal edebiliyordu. Theo'yu neredeyse hiç hatırlamıyordu. O zamanlar çok sessizdi. O zamanlar çok sessizdi.

Narcissa, Theo ve Draco'yu küçük tatlı çocuklar olarak düşünüyordu. Hangi şekerleri sevdiklerini takip . Şimdi Theo bu lanetli malikânede, Draco da bir hücredeydi. "Ron'dan uzaklaşmalıydım. Eğer tepki vermeseydim-"

"Granger! izin veremezsin." Theo eğleniyordu. "Draco ve Weaselbee kavga edeceklerdi. Bu konuda bana güven."

"O *Peygamber* parçası Draco'yu *havaya* soktu," diye itiraf etti. "Şey. Zaten-" Theo'ya dikkatle baktı. "Keyfi yerinde değil. Sana söyledi mi? Flint'i öldürdü. Dün gece bir düelloda."

"Zavallı küçük sürtük-"

Hermione'nin kaşları havaya kalktı.

"Draco," dedi Theo. "O gerçek bir katil değil, biliyorsun. Flint uzun zamandır bunu istiyordu. Ama bu muhtemelen Draco'nun duygularını incitmiştir."

"Doğru," dedi Hermione, Theo'nun bu cümleinin ne anlama geldiğini düşündüğünü merak ederek. Ama haklıydı-Draco incinmişti. Theo'nun donuk yüz ifadesine baktı. "Bu yüzden mi Draco için bir şeyler yapıyorsun? Duyguları incinmesin diye mi?"

"Kesinlikle!" Theo memnun bir şekilde sırıttı. "O narin bir çiçek, Draco. Çok fazla güneş ya da gölge alamaz."

Hermione onun yüzünü izledi. "Peki ya senin duyguların?" diye sordu.

"Ne duygusu?" diye sordu Theo, hâlâ gülümseyerek. Ama Hermione onun duyguları olduğunu biliyordu.

Theo konuyu değiştirdi: "O zaman şiddet yanlısı bir suçlu olarak iftiraya uğradı-"

"Gerçek iftira olamaz, Theo!" Ama onun kendisiyle alay ettiğini anlamıştı. Yine de şimdi kaşlarını çatıyordu. "Ron bana sadece diğer herkese nasıl görüldüğünü söyledi. Gerçi Bakanlık'taki herkesin bunu bilmesine ihtiyacım olduğundan emin değilim. Draco'yu etkilemek için seks ticareti yaptığımı sanıyor-"

"Kocanızla yatmakla mı suçlanıyorsunuz?" Theo kaşlarını . "*Scandale*."

"Ölüm Yiyen olduğu zaman öyle!"

Theo'nun gülümsemesi azaldı ve parmaklarının kopardığı yere baktı çarşaf. "Draco'yu böyle mi görüyorsun?" Kirpiklerinin arasından ona baktı.

Hermione, "Hayır ama o herkesi ikna etti, bu yüzden aptal gibi konuşuyorum," dedi. "Sanki Mührü her gün görüyormuşum ve ne olduğunu bilmiyormuşum gibi-"

Theo'nun yüzünden bir şey geçti ve durakladı.

"Her gün görüyor musun?" dedi onu izlerken.

"Draco gömleksiz uyuyor," dedi yavaşça.

Çenesini yukarı kaldırarak onu inceledi. "Yani onu her gün görüyorsun."

Hermione alnının kırıştığını hissetti. "Onunla birlikte yaşıyorum," dedi. Yüzünü buruşturdu. *Ne?*

Theo omuz silkti. "Ona musun?"

"Ne anlamı olabilir ki?" dedi Hermione, dudağı tam olarak kıvrılmadan.
"Orada olduğunu biliyorum. Yaptığı şeyi yapmamış gibi davranmadı hiç."

Theo başını salladı, yere baktı. Çekingen bir yüz ifadesi takındı. "Yani nüfuz için seks ticareti mi yapıyorsun? Bana söyleyebilirsin, etkilenirim." Arsız sırıtışı.

"Hayır," diye homurdandı Hermione. "Bir ilişkimiz var. Ya da ben öyle sanıyorum. Draco tutucuların benim bir tür muggle doğumlu evcil hayvan olduğumu düşündüklerini söylüyor-" Bunu neden tekrarlıyordu? Onun söylediğini unutamadığı için mi?

"Granger," dedi Theo, gülmek ister gibi bakarak, "Draco evcil hayvan."

Hermione, "Öyle diyor, sonra da söylediğim hiçbir şeyi yapmıyor!" dedi. "Ona bana beş dakika vermesini ve eve gideceğimizi söyledim. Ron'u St. Mungo'ya koydu ve biz de hapse girdik!"

"Sadece dalağı yırtılmış," dedi Theo, şimdi gülerek.

"Theo!"

"Köpekler korktukları zaman ısırırılar, Granger." Hâlâ gülümsüyordu. "Draco senin onu istememenden korkuyor."

"Onunla her gün sevişiyorum!"

Theo'nun memnun gülümsemesi genişledi, kaşları kalktı. "Peki bunu yaparken onun hakkında ne hissettiğini de söylüyor musun?"

Hermione, "Evet, ona berbat bir ahmak olduğunu ve umarım cehenneme gideceğini söylüyorum," diye tersledi. Ama Theo'nun ne demek istediğini çok iyi biliyordu ve hayır, ona söylemedi.

"Peki o sana ne diyor?" Theo sinsice sordu.

"Kıcımı sevdiğini," dedi Hermione, soğukkanlılıkla. "Sana söyleyeyim, bu gerçekten içten bir duygunun dışa vurumu. Memelerimin de büyük hayranı."

Theo şimdi kıkırdıyordu. "Siz ikiniz birbirinize çok benziyorsunuz."

Hermione içini çekti.

Theo sırt üstü yere kapaklandı. "Draco'nun Wizengamot'a ne söyleyeceğini duymak için *sabırsızlanıyorum*."

Adam ışıkları söndürürken Hermione inledi.

Perdeleri açık bıraktı. Yan yattı.

"Teşekkür ederim Theo," dedi karanlıkta.

"Ne zaman istersen, Granger."

Adamın sesinden ne düşündüğünü anlayamadı.

"Theo," dedi.

"Evet, Granger?"

"Teşekkürler. . . brokerlar için."

"Benim için zevkti, Granger." Adamın sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

"Evden dışarı çıkmak güzeldi."

"Doğru," dedi.

Hermione karanlıkta yatıyor ve Theo'yu bu korkunç yerde tek başına düşünüyordu. Pansy'yi malikânesinde. Draco'nun Malfoy Malikânesi'nde sadece annesi ve elflerle yaşadığını. Pansy ve Theo'nun Draco'nun çalışma odasında birbirlere sokulmalarını, Theo'nun kolunu Draco'nun omuzlarına atmasını ve Draco'nun ona yaslanmasını, Draco'nun yataklarında onun yanında kalmayı reddetmesini düşündü.

Bazen birini sadece bizi istemediği için isteriz.

Seni istiyorum, aşkım. Sen de beni istediğini söyle.

Draco'nun nasıl hissettiğini bildiğini sanıyordu. Ama belki de yalnızdı ve dokunmaya açtı ve o da bir yenilikti - onu istemiyormuş gibi davranan bir muggle doğumlu.

Draco, ben de seni istiyorum.

Pansy Parkinson, Wizengamot salonunun seyirci galerisinde onun yanındaki koltuğa çöktü.

Hermione'nin yüzüne bir bakış attıktan sonra, "Salazar," dedi ve Hermione'nin sadece büyü olduğunu tahmin edebileceği şeyler yapmaya başladı. "Bana daha önce haber vermeliydin, Nott."

"Selam, Pans," dedi Theo kolayca. Hermione'nin diğ er tarafında oturmuş, bacak bacak üstüne atmış, basını incelerken ayağını koridorda zıplatıyordu.

Bir saat önce, at kılı koltukta ona bayat bir ç erek ve ılık çay ikram etmiş, bir yığ ın kitabı ve kelebek bıçağını bir kenara itmişti.

"Elfler bir tür grevde," demişti ona fısıltıyla. "Babam onlardan çok fazla öldürdü."

G r n    e bakılırsa elfler h l   Theo'nun giyim kuşamındaki m kemmelliğ   kendilerini adamışlardı, ç  nk   Hermione bir kez daha kusursuz bir şekilde tüvit ve kadife giymişti. Theo, Hermione yıkanırken onun elfler tarafından temizlenmiş elbisesini cenaze elbisesine d n    t rm    , Hermione de saçlarını  r p tutturmuş ve küpelerini tekrar takmıştı. Şimdi Pansy ona ruj sürüyor gibiydi, *Prophet*'ın  n sayfasında solgun görünme ihtimalinden dehşete kapılmıştı.

Odanın kapıları açılıp bir auror Draco'ya ortadaki sandalyeye kadar eşlik ederken Pansy başını çevirdi ve Hermione de koltuğunda doğruldu.

Sanki bir ş f garson tarafından masasına g t r l  yormuş gibi yürüdü, oturmadan önce kelepçelerini vurdu, yüzükleri parlıyordu, beyaz-sarı saçları ışığı yakalıyordu. D n geceden kalma smokini sabahın ilk ışıklarıyla daha da şıklaşmıştı. Gömleğini temizlemişler, dudağını, y z n  , eklemlerini iyileştirmişlerdi - Hermione görünmeyen hasarı merak etti.

Başını arkaya atmış . Hermione Azkaban'ı göremiyordu. bulunduğu noktadan rünleri göremiyordu ama onların sergilendiğini biliyordu. Sivri burnunun ucuyla aŗađıya bakıyordu, tam olarak ters ters bakmasa da kibirli bir memnuniyetsizlik havası hissediliyordu.

Kendini çok tanıdık hissettiği anlar oldu -yataкта, parmaklarını saçlarında gezdirirken, o meme uçlarını yalayıp emerken, o mühür y z klerinin bantları göğsüne bastırırken- ve sonra anlar Onu bütünüyle gördüğünde ve onun ne kadar güzel ve ona ne kadar yabancı olduğu karŗısında nefesi kesildiğinde. Hermione göğsünde bir huzursuzluk hissetti. Onun yargılanmakta olduğu duygusundan hoŗlanmamıŗtı. Bunun nasıl sonuçlanacağı konusunda kendini kandırđıđı duygusundan da hoŗlanmıyordu.

ŗef Warlock Warrington, duruŗmayı Abbott'un kalıtsal koltuğunu dolduran temsilci Phineas Ford'a devretmeden önce Uzlaŗma Yasası'nın baŗarısı ve Wizengamot'un bu yasanın bütünlüğünü sağlamadaki rolü hakkında yaptığı abuk sabuk açıklamalarla oturumu baŗlattı.

"Draco Malfoy," dedi Ford, "Yasa'nın evlilik yetkisine dahil edilmeye uygunluğunuz konusunda soru iŗaretleri var-"

"Yine de ben de dahilim-" dedi Malfoy.

"ŗimdi yeniden gözden geçirdiğimiz bir karar," diye tersledi Ford. "Siz hüküm giymiŗ bir savaŗ suçlusunu ve kendi itirafınızla Karanlık İŗareti isteyerek almıŗ eski bir  l m Yiyen'siniz. Azkaban cezanızın ve ardından ev hapsinizin sona ermesinden bu yana geçen süre içinde, inandırıcı bir şekilde gözdağı vermek, saldırı ve yasadıŗı miktarlarda kontrollü uyuŗturucu bulundurmakla su landınız.

İksirler. Şu anda hastanede olan Seherbaz Ronald Weasley ve kısa süre önce malikanesinde ölü bulunan Marcus Flint ile kamuoyu önünde tartışmalara karıştınız-"

"Bakanlık baskınları, kontrollü uyuşturucu madde bulundurmadığımı doğruladı.

İksirler," dedi Malfoy, sesi tehditkârlaşarak, "ve savaştan beri Flint Malikânesi'ne "

Theo onun yanında irkildi ve Hermione odadaki herkes Malfoy'un Flint Malikanesi'nde aktif bir Ölüm Yiyen olarak bulunduğunu anladığında kötücül duraksamayı hissedebildi.

Hermione'nin omuzları gergindi. Zaten başı ağrıyordu. Bu bir tuzakmış gibi hissediyordu. Hiçbir anlam ifade etmeyen bir his çünkü Malfoy aslında suçluydu.

"Görünüşe göre senin asan da öyle," diye kabul etti Ford. Demek ki yasadışı asayı bulamamışlardı, yoksa Ford şimdi onu sallıyor ve neden bu kadar çok düello büyü yapmak için kullanıldığını soruyor olacaktı. "Ancak halka açık düello yapmak hâlâ para cezasına tabi bir suç-"

"*Baykuşla beni,*" dedi Malfoy.

Ford'un ifadesi karardı. "Eski bayanla eşleştiğinden beri Hermione Granger, siz de yeni eşinizle kamuoyu önünde bir dizi tartışmaya girdiniz-"

"Balayı ," dedi Malfoy.

"Eski Bayan Granger, St. Mungo's Samhain galasında size vururken görülmüş-"

"Görünüşe göre artık benden korkarak yaşamıyor-"

"Dokuz Temmuz'da burnunuzu kırmış gibi göründü-"

"Evlilik anlaşmamızın şartları buna izin veriyor-"

"Bakanlığın Gündönümü Balosu'nda düello yaparken görülmüşsünüz-"

"Elden kaçtığını kabul etmeye hazırım-"

"Bay Malfoy!" Ford sabrını yitirmişti.

"Eğer ona zarar verdiğimi düşünüyorsanız, beni suçlayın," dedi Draco, bakışlarını sabit tutarak. "Eğer onun *bana* zarar verdiğine inanıyorsanız, bu onun ayrıcalığı. Bayan Malfoy benden tamamen yararlanabileceğini biliyor."

Basın ve seyirci galerileri kaynıyordu.

Greengrass temsilcisi ve daimi bir kararsız olan Thaddeus Rake, "Bize bağıın tamamlandığını söyleme şekliniz bu mu?" diye sordu.

"Sana karımla ilgili cinsel içerikli *hiçbir şey* söylemeyeceğim," dedi Draco ters ters bakarak. "Mastürbasyon yapacak başka bir şey bulman gerekecek."

Basın ve seyirci galleyleri kaydadı.

"Düzen!" diye gürledi Warrington.

"*Bay Malfoy*." Rake tekrar denedi: "Biz sadece bu birlikteliğin durumunu tespit etmeye çalışıyoruz. Bakanlık tarafından zorunlu kılınan evliliklerin nihai amacı yeni neslimizi üretmektir. Eski Bayan Granger ile kan bağı nedeniyle çocuk sahibi olamayacağınıza dair yaygın spekülasyonlar var. durum-"

"Kendi dışında evlenen bir cadıdan nasıl bir çocuk bekliyorsunuz? Yeni neslimizi üretmek için Bayan Malfoy'a tecavüz etmemi mi öneriyorsun?"

Odada bir öfke patlaması oldu. Hermione dudaklarını büzerek burnundan sertçe nefes verdi. Hermione bu argümanı, bu yılki

yasa tasarısı geçmeden önce. Sanki bunu söylemesi hoş karşılanmayacakmış, böyle bir şey gibi elinin tersiyle itilmişti. Şimdi de ahmak kocası bunu söyledi ve herkes şok oldu.

"*Bay Malfoy*. Madem bu maçın uygunsuz olduğuna inanıyordunuz, neden itiraz etmediniz?" diye çıkıştı Warrington.

Hermione, başı Warrington'a doğru savrulurken omurgasının dikleştiğini hissetti. Neden itiraz etmemişti? Temyiz *etmişti*.

Ford, "Wizengamot, her iki tarafın da maça itiraz ettiği durumlarda itirazları kabul etti," dedi.

Öyle mi? Hermione hızlı tırnak işaretlerinin çılgına döndüğünü görebiliyordu. Bu bilgi daha önce kamuoyuna açıklanmamıştı.

"Siz ve eski Bayan Granger 1 Temmuz'da eşleştiniz. Aynı gün onun itirazını aldık. Dosyada sizden gelen bir itiraz görünmüyor."

"O halde dosyalarınız doğru," dedi Malfoy.

Tüm basın mensupları birbirini itip kakıyordu. İkisi de tepki vermeyince Hermione'nin gözleri Theo ve Pansy'ye kaydı. Adrenalini tavan yapmıştı. Temyize gitmemiş miydi? Temyiz başvurusunun reddedilmesinin nedeni *o muydu?*

Ondan başka herkes biliyor muydu? O ve basın?

"Eski Bayan Granger ile eşleştirilmeye itiraz etmediniz mi?"

Wizengamot'tan protesto sesleri yükselmeye başlarken Malfoy, "Bir cadı verilmesine kim itiraz eder ki?" diye sordu. "Hediye paketi. Bir fiyonkla bağlanmış-"

"Bay Malfoy!" Ford sinirlenmişti. Seyirci bölümü . "Bu hiç uygun değil-"

"Oh, ama *doğru*." Ford'a ters ters bakıyordu ama sıırtmaya da başlamıştı. "Wizengamot bana bir hediye verdi. Sevgili savaş zamanı düşmanım, kendi çatımın altında. Neden itiraz edeyim ki? İstediğin şey bu değil miydi? Yeniden savaşmamız değil miydi? Sadece bunu herkesin içinde yapmayacak kadar kibar olacağımızı düşündün. Karımın iyi bir kız olacağını, her şeyi kapalı kapılar ardında tutacağını, basına senin piyonun olmaktan mutlu olduğunu söyleyeceğini düşündün. Böylece ona zarar vermemiş gibi davranabilirdiniz. Ama karımla aynı okula gitmiş olsaydınız, bilirdiniz: O cadı kavga etmeyi sever. Ve hiçbir zaman çok kibar olmamıştır."

Odada bir kargaşa vardı. Hermione dudağını çiğniyordu. *Lanet olası Malfoy*. Ne yapmaya çalışıyordu? En büyük kavgada onun tarafını tutmuştu. mümkün olan en kışkırtıcı şekilde-

Shacklebolt temsilcisi Ali Khan, "Beyler, belki de bu ma iptal edilmeli," dedi

İşte oradaydı. Onları buna kışkırtmıştı. Hermione havayı içine çekti, çenesi sıkıldı. İhanete uğramıştı, ihanete uğramış hissediyordu. Nezarethanede söylediklerinden sonra. Nezarethanede söylediklerinden sonra-

"Bağla ilgilenmeleri için Bakanlık yemin bozucularını göndereceğiz. Bayan Granger daha uygun bir eşle yeniden eşleştirilebilir-"

Hermione'nin midesi bulandı. Kalbi hızla çarpıyordu. Malfoy ona ne yapmıştı? Neden fark etmemişti ki, gerçekten hasta olabilirdi.

O bunu yapmazdı. Bir eşya gibi elden ele dolaşmayacaktı. Yabancı bir adama verilmeyecekti. Ülkeyi terk edecek, kaçacak, korkunç bir şey yapacak ve herkesi yanında götürecekti, Wizengamot'un ulaşabildiğİ her üyesini onlardan önce öldürecek-

"Bay Malfoy," dedi Ford, "eğer bize bu evlilikten bir sonuç , sadece daha fazla şiddet olacağını söylüyorsanız-"

"Hayır, beyler," dedi Malfoy, "korkarım bu benden alamayacağınız bir dövüş."

O ne yapıyordu?

Malfoy çenesini indirdi, solgun gözleri keskin elmacık kemiklerinin üzerinde sert ve düzdü. "Bağ . Sözleşme imzalandı ve mühürlendi. Asil Malfoy Hanesi'nin Hermione Malfoy üzerinde hem yasal hem de büyü hak iddiaları var ve bu iddiaları uygulayacağız."

Hermione nefesini tutuyordu. Basın ve seyirciler hareketsiz kalmıştı. Hermione'nin göğsü ve sırtı karıncalanıyor ve karıncalanıyordu, sanki geri dönüşü olmayan bir şey yaklaşıyormuş gibi, öngöremediği bir şey. Ne oluyordu?

"Eğer maçı iptal ederseniz," diye devam etti Malfoy, "Bakanlığı bloke edeceğiz.

Malfoy Malikanesi'ne erişim. Bakanlık yeminini bozanlarla işbirliği yapmayacağız. Evlilik sözleşmesini uygulamak için dava açacağız. Tazminat davası açacağız. Varlıklarımızı Gringotts'tan daha dostane bir ülkeye taşıyacağız. Malfoy LTD benim yönetimim altında sözleşmelerini yeniden değerlendirecektir."

Wizengamot üyeleri birbirlerine temkinli bakışlar atıyor, Avery yüzünde ekşi bir sırıtışla Malfoy'u izliyordu. Malfoy'un davayı on yıllarca sürdürecektir parası ve kını vardı. Büyücü Birleşik Krallığı, Malfoy'un milyonlarını bankalarında tutmayı çok istiyordu. Ve hepsinin Malfoy LTD ile anlaşmaları vardı - bazıları diğerlerinden daha yasal. Bazıları diğerlerinden daha acil.

Malfoy gözlerini açıkça haraç aldığı yönetim organına dikti. "Karım olduğu yerde kalacak. Onu bana siz verdiniz beyler ve ben de geri vermeyeceğim."

Oylama hızlı oldu.

Malfoy eşleşmesinin iptal edilip edilmeyeceği sorusu üzerine, hayır oyları kabul edildi ve Hermione'nin Draco Malfoy'la evliliği kesinleşmiş oldu.

Hermione, Wizengamot'ya kötü niyetle bakan Malfoy'a baktı ve harcanmamış adrenalinden midesi bulandı.

Duruşmaya ara verildi, basın mensupları ayağa fırladı ve Theo ayağa kalkarak tembelce kollarını açtı. "Hadi gidip adamını alalım," dedi sırtarak.

Hermione salladı, tahta gibi oturduğu yerden kalkarken Theo ve Pansy de arkasına geçip fısıldaşarak birbirlerine dirsek attılar. "İşte bizim " dediğini duydu Theo'nun, Pansy de kıs kıs gülüyordu.

Çok geçmeden Pansy ve Theo, Hermione'yi aralarına almış, dışındaki izleyici kalabalığını yararak ve sonra Malfoy gazeteciler tarafından çevrelenmişti. Sinirli ve soğuk görünüyordu.

Sabahın on birinde smokininin içinde buyurgan, Bakanlık ışığının altında yüzünün kemikleri keskin, Azkaban dövmesi onu sonsuza dek bir tehlike olarak işaretliyor.

Başını çevirdi ve gözleri kilitlendi, basın ne olacağını görmek için geri çekildi, ona koşacak mı yoksa onu hexleyecek mi?

Wizengamot onun sadakatini ortaya çıkarmıştı. Draco Malfoy'la evli olmaktan, ondan alınmaktan korktuğu kadar korkmamıştı. Onunla savaşıyordu. Bunu -evet, öyle sanıyordu- bir protesto biçimi olarak herkesin içinde yapmıştı. Shackbolt ve *Cadı*'ya bir siktir git *Haftalık* ve cadıların itirazlarını aşacağını söyleyen diğer herkes. Ama gerçek şu ki, evliliğe hiç karşı çıkmamıştı, bağlandıktan sonra da. Bill'e onu hapisten kaçırmayı için rüşvet vermemişti. Yasadaki boşluklar; Malfoy'u öldürmenin en iyi yolunu bulamamıştı; onu yatağına pazarlıkla aldığından beri ondan ayrı uyumamıştı bile. Bir kedicik gibi davranmış, ısırmış, tırmalamış ve sonra da parmaklarını buklelerinde gezdirirken onunla birlikte kıvrılmıştı.

Belki de Malfoy yabancı bir adam olmadığı içindir. Onu on bir yaşından beri tanıyordu, kim olduğunu biliyordu. Ve bu, onunla birlikteyken kendisinin de kim olduğunu bildiği anlamına geliyordu. Bağnaz ve zorba olan oydu. O ise haklı olan. (Soykırımcı bir deliye bağlılık yemini *etmediğinizde*, her zaman haklı olan sizdiniz). Ve böylece onunla dövüşmek zorunda kaldı. Hermione'nin hayatında başka kimseyle dövüşmesine izin yoktu. Bu onun itibarı için kötüydü, kariyerine zarar verirdi, duyguları yanılttı, direnci şüpheliydi. Ama Malfoy'la birlikte kendini serbest bırakmıştı. Ve bu *harika* bir histi. Kendini tutmamak. Kibar olmak zorunda olmamak. Hâlâ sevilip sevilmediği konusunda endişelenmek zorunda değildi. Nasıl hissettiğini hissetmeliydi. Sonra adam onu kendine çekti ve boynunu öptü, sikini emdi ve yüzünü de yaladı.

Duyguları ve arzuları doğrultusunda hareket edebilmek, neredeyse güç sahibi olmak gibiydi. Ve tabii ki Wizengamot bu yanılsamayı da ortaya çıkarmıştı.

Hermione onun maçı iptal ettiğini sandığı ihanet duygusunu hâlâ göğsünde hissedebiliyordu. Vücudu bunun geçmesine izin veremiyordu. Bir dakikadan diğerine onun ne söyleyeceğini bilmiyordu. Hissetmişti. Diğer adamlarla oynarken çaresizdi, onlar da rövanşla tehdit ediyorlardı.

onu. Bir an hayatının kontrolü Wizengamot'un , bir an Malfoy'un ama asla onun değil. Asla, asla o değil.

Nott ona h    Granger diyordu ama değişimini hissetmişti. Onu o k  hne bekleme salonunda g  rd  ğ nde, *tabii ki* diye d  ş  nm  şti. Elbette Bay ve Bayan Malfoy'un iş bitiricisi onu hapishaneden almak için bekliyordu. şimdi Nott'un eli arkasındaydı ve onu kocasına doğru g  t  r  yordu. Artık bu konuda hiçbir soru işareti yoktu. Ama Hermione'nin soruları vardı.

Y  z  ğ  ne zamandır biliyordu?

Temyiz başvurusu hakkında neden yalan s  ylemişti?

Ona s  ylemediği şey neydi?

Neyi bilmiyordu?

şimdi kimdi o?

Kadın ona doğru ilerlerken salon sessizleşti ve adam daha uzun boylu, sırtı dimdik durarak dikkatle onu s  zd  .

Hermione'nin her yeri uyuşmuştu, g  ğs   sıkışmıştı. Kalbi   ok hızlı atıyordu.

tenine değen yarılmış, şişmiş dudaklar iyileşmiş, kanlı alnı lekelenmemiş, bir zamanlar dağınık olan saçları alnından geriye taranmıştı; o çılgınca çiftleşme anının, fısıltıyla yapılan itirafın tüm kanıtları yok olmuştu.

Seni incittiğim için özür dilerim.

Ben de seni istiyorum.

şimdi mükemmel görünüyordu. Zorla evlendirildiği kötü benziyordu.

Hermione yaklaşırken, Hermione vücudunu ona doğru çevirdi. Hermione ona ulaştı ve Hermione eğilip alçak sesle, dudakları Hermione'nin kulağına yakın, basın onu dinlemeye çalışırken sustu, "Bunu hak ettim mi, aşkım?" dedi.

Hermione geri çekildi ve o da doğruldu. Gözleri Hermione'nin yüzünde, sabit ifadesinde gezindi. Hermione ona bakıyordu, araştırıyordu.

Ona elini uzattı.

Adamın yüzünde acı ifadesi belirdi -işte, tanıdığı o somurtkan aşık karşısındaydı- ve sonra kızın elini kendi elinin içine aldı.

Geri çekildi ve onun önünde eğilerek elini öptü. Sonra zengin, neredeyse dokunulmaz bir aristokrat gibi kızın parmaklarını öptü. Tüm Wizengamot'u tehdit edip geri adım atmasını izleyebilecek türden bir aristokrat. Aynı aristokrat aynı şeyleri kullanabilirdi. bir maçı durdurmak için tehditler.

Neden yalan söylemişti? Ona neyi söylememiști?

Onun elini tuttu ve parmaklarını öptü. Ve ona baktığında, dudakları teninde hafif, soluk gri gözleri ağlamaklıydı, tüm flaşlar patladı.

Bölüm Sonu Notları

CW: ***Büyük karakterin ölümü hakkında spekülasyon*** (büyük karakter ölmez)

CW: Geliştirilmiş sorgulama tekniklerine (yani işkenceye) yapılan atıflar

CW: Sadece bir yatak var+ Theo Nott'un kötü sınırları var+ bu Hermione'yi sinirlendiriyor (kimse hile yapmıyor, kimse SA'lanmıyor)

CW: Ron-savunuyor

CW: Tecavüze yapılan göndermeler

CW: Erkek yasa koyucular kadınların hayatları hakkında kararlar alıyor

☐☐☐ BLOODY, SLUTTY, AND PATHETIC'i okuyan ya da tavsiye eden herkese teşekkür ederim! ☐☐☐

Bölüm 19

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

CUMARTESİ, 1 KASIM 2003

POTTER FLINT SORUŞTURMASINI YÖNETİYOR: Flint Malikanesi Arazisinde Bir Gecede Yapılan Aramanın İç Yüzü

MALFOY EŞLEŞMESİ ONAYLANDI: Bakanlığın En Tartışmalı Eşleşmesini Geri Çevirmek İçin Yapılan Oylama Başarısız Oldu

TEMYİZLERİN SIRRI? GOLDEN TRIO'DAN DEATH EATER

TRIANGLE'A: Hermione'nin Yeni MoM Maçı Yetki Bilgisi Açıklandı
Birçok Erkek

Soldaki fotoğraf: *Hermione Mayıs ayında, Hogwarts Savaşı anma töreninde, Harry ve Ron'un yanında. Çocukların ikisinin de Saç kesimi. Elbisesi birkaç . Ama ellerini tuttuğunda üçü de gülümsüyor.*

Sağdaki fotoğraf: *Hermione, Nott ve Malfoy'un arasında kalmış, yüzü ciddi. Siyah ipek ve dantel giymiş, Theo'nun küçülmüş pelerini omuzlarında, saçları toplanmış, Pansy'nin göz alıcı makyajı kendi yapabileceği her şeyden daha koyu ve sofistike. Slytherin erkekleri uzun boylu ve zayıf, Slytherin erkeklerinin yaptığı gibi birbirlerine yakın duruyorlar - Malfoy'un eli onun sırtında, Nott'un eli Malfoy'un sırtında, her zaman yol gösteriyorlar, güdüyorlar, müjdeliyorlar Gitmesi gerektiğini düşündükleri yöne doğru. Malfoy'un ifadesi*

keskin ve acımasız. Nott uzaklara bakarken sırtıyor, karanlık kirpikli yatak odası gözleri bir şekilde tehlikeli.

Skeeter, o tam bir hödük, Hermione'nin hem Harry hem de Ron'un peşinde olduğu konusunda ısrar etmekten, Hermione'nin hem Malfoy hem de Nott'la yattığını söylemeye kadar varmıştı. İç sayfalarda, Gündönümü Balosu'nda Nott'un Hermione'nin elini öperken Hermione'ye dik dik baktığı, Sokak'ta ona gülümsediği, Malfoy'un ikinci kattaki koridorda Nott'la karşılaştığında öfkeyle yüzünü buruşturduğu resimler yer alıyordu.

"Onu *nereye* götürdün?" Adamın kolu kadının omuzlarını sıkıca sarmış, onu göğsüne bastırıyordu. Elleri adamın gövdesine bastırılmıştı; yün kokusu, nemli hücre kokusu, narenciye, karanfil ve kanın en hafif izlerini alabiliyordu.

"Onu Savoy'a, Avery'nin her kapıdan kaçabileceği bir yere mi götürecektim?" diye sordu Theo. "O sıkık suratın arkasındaki beyni kullan, sevgilim."

"Onu *Potter*'a götürmeliydin, seni aptal herif," diye tısladı Malfoy, kızın üzerindeki eli esniyordu. Wizengamout odasının dışında yeniden bir araya geldiklerinden beri onu saldırgan bir şekilde tutuyordu ve kız ona karşı koymamıştı.

"Granger, aşkım," dedi Theo, "Red, St. Mungo'da yatağının başında otururken ve kocası gizemli bir cinayeti araştırırken sabahın ikisinde floo'sunu açık mı bırakıyor? Yoksa sence birisinin el işi mi Potter'lar meşgul mü?"

"Onu *Longbottom*'a götürebilirdin-"

"Ah, haklısın." Theo kaşlarını kaldırdı. "Yaşa ve öğren?"

"Seni lanet olası dangalak," diye homurdandı Malfoy. "Nerede *uyudu*?"

"*Benimle*, tabii ki."

Malfoy ondan bir adım geri çekildi, elleri onun kollarına kenetlendi ve onu bir aşağı bir yukarı . "Pekâlâ," diye mırıldandı.

Hermione kilitlenmiş çenesinin arasından, "Benim konuşma gücüm var, Malfoy," dedi.

Doğruldu. "O zaman konuşuyor muyuz, aşkım?"

"Ben Pansy'ye yetişirim o zaman," dedi Theo. "Granger, istediğin zaman Malikâne'ye . Sadece onu evde bırak."

"İyi günler, Nott," dedi Malfoy. "Ve defol git."

Theo Hermione'ye göz kırptı ve sırtarak uzaklaştı.

Malfoy kızın elini tuttu ve onu ters yöne doğru çekti. Daha önce onun elini hiç tutmamıştı. Hâlâ taktığı elmas nişan yüzüğünün kenarlarını hissedebiliyordu, tutuşu o kadar ısrarcıydı ki.

"Asanı alacağız, aşkım." Onun taş kesilmiş yüzüne baktı. "Bana doğru düzgün büyü yapabildiğinde kendini daha iyi hissedeceksin."

Tanrı yardımcısı olsun, Seherbaz Dairesi'ne el ele girdiler. Malfoy sırtarak sorgulanması, el konulan asası, Malikâne'ye yapılan son baskın, Ron'a saldırması ve darp etmesi ve bunlarla ilgili tüm yüklü para cezalarıyla ilgili bir yığın evrakı imzaladı, görünüşe bakılırsa Bakanlık bürokrasisine suç şüphelilerine uygulandığı şekliyle oldukça aşınaydı. Elini ancak asasını bıraktığında, sıra kendi formlarını geldiğinde bıraktı. Sonra onun üzerinde durdu, parmak uçları hafifçe kürek kemiğinin üzerindeydi, vücudu ona doğru eğilmişti, duruşmadaki tüm kibirli küçümsemesi gitmişti.

"Sevgilim," dedi kulağına. "Beni taşlaştırmadan önce seni eve götürmeme ve koluna bakmama izin ver."

Elbisesinin dantel kolunun altındaki yara izi kırmızı ve çatlaktı, siyahtı. Dirseğinin iç kısmına doğru uzanan zehir çizgileri, yüzüğü parmağından çekip çıkarırken içinde patlayan Kara büyü'nün yakıcı bir hatırlatıcısıydı.

Allah kahretsin, onu nasıl haraca bağlayacağını da biliyordu.

Draco onun bilinçsizce sol kolunu çekiştirmesini izledi. Eve vardıklarında, arkadaşları Wizengamot'un haber vermeden duruşma yapacağını basından öğrenirken, bir baykuş topluluğu tepeye konmuştu -Draco bir Seherbaz Dairesi baykuşunu (Potter olduğuna şüphe yoktu) ve Potter baykuşunu (Dişi Gelincik olmalı)tanıdı. Shacklebolt, Malfoy'undan kurtulmaya o kadar hevesliydi ki hayranları Draco'ya bağırarak için galeriyi doldurmadan önce toplanarak Draco'ya bir iyilik . Zarfların hepsinin üzerinde Onu öldürüp dair ACİL sorular sorduğunu tahmin ediyordu. Şu anda *Peygamber*'in özel baskısına kaşlarını çatmış bakıyordu. Ne yazdığını bilmek istiyor muydu ki?

Ona kendisini istediğini söylemişti ve o da sorgu odasına girip ahmak gibi davranmıştı - Shacklebolt ve Robards ondan ne kadar nefret ettiklerini kolayca fark etmişlerdi. Sonra Wizengamot'la birlikte odaya girmiş ve onlar da tüm yanlış soruları sormuşlardı. Ne söylediği önemli değildi, onu elinde tutmak için kozu olduğunu biliyordu.

Şimdi adam ona sahipti ve kadın bu durumdan hiç hoşnut görünmüyordu.

Fikrini değiştirmişti.

Ne olsa Gelincik'e kızgındı.

Ya da Nott Malikanesi'nde bir şeyler olmuştu.

Draco özgür olsaydı Nott'un onu oraya götürmesine asla izin vermezdi. Olmak savaşı geri getirmiş, ona neyle evli olduğunu hatırlatmıştı. Ya da .

..

Nott'un pelerininin tokasıyla oynuyordu, yüzünde dalgın bir ifade vardı.

Nott iyi bir arkadaşı. Charlie'yi Pansy'ye patronluk taslaması için bırakmış ve Draco'nun yanında durup karısını Gelincik'le birlikte izlemişti. Kadın yumruklarını sıktığında doğrulmuştu. Sonra kadının amcığı tokatlamak için geri çekildiğini görmüşler ve hep birlikte hareket etmişlerdi. Nott doğruca ona yönelmişti; Draco'ya bakmasına gerek yoktu. O saçmaladıktan ve kızın içeri alınmasına izin verdikten sonra onu bekleyeceğini biliyordu. Böyle şeyleri tartışmak zorunda değillerdi. Aynı insanların çevresinde büyümüşlerdi, aynı şekilde düşünüyorlardı. O ve Nott birbirlerine çok benziyorlardı.

Draco'nun gözleri karısının yüzünde, çatık kaşlarında gezindi. O ve Nott birbirlerine çok benziyorlardı. Nott'un ondan daha iyi olması dışında. Mührü almamıştı. Ölüm Yiyen'i oynamamıştı, rol bile yapmamıştı. Avery ve arkadaşlarının yakınında. Bunu böyle tutmak Draco'nun işiydi; Nott'un asla için pis işleri yapmak, Avery'nin tayfasının Nott'un onun koruması altında olduğunu bildiğinden emin olmak, böylece onlar da Nott'a yaklaşmayacaklardı.

Nott'un omzunda ağlamış mıydı?

Nott'un omzunda ağlamıştı ve sonra-

Hayır.

Nott kötü şöhretliydi ama bunu yapmazdı. Draco'ya değil. Onunla yapmazdı.

Asla.

Kesinlikle olmaz.

Kesinlikle olmaz.

Cazip bile gelmezdi.

Ama kim ki? Ona bir baksana.

Yine de yapmazdı.

Belki de daha önce vardı. Yasaklı bölümle ilgili hikaye. Çok *spesifikti*.

O ve Nott birlikte sınıf birincisiydiler. Draco da öyleydi ama Slytherin odalarında çalışmıştı. Ve Theo saygılıydı-

Onun olayı buydu, kızlara iyi davranırdı. Draco'nun olayı bu değildi. O kendisine sataşılmasından hoşlanan yatardı. (Ya da ona sataşmayı - Slytherin'in büyük kızlarından birkaçıyla, Salazar. Draco'ya haddini bildirmişlerdi). Ama Theo çok tatlıydı. Ona iyi davranırdı.

Belki de Gelincik'e yaptıkları için Draco'yu cezalandırmak istemişti ya da belki de sadece Draco'nun o nezarethanede başlattığı işi birinin bitirmesini istemişti; onu ıslak bir taş duvara dayayan bir ahmağın değil, düzgünce yapacak birinin. Draco ne düşünüyordu? Onun görüp dövüşmeyi bırakmış, büyücüler üzerine çullanmadan önce Gelincik'in son bir atış yapmasına izin vermişti. Sonra hücrelerin soğukluğunu hissetmiş ve onu bulmak için çaresiz kalmıştı. Onu ağlatmıştı - artık neredeyse hiç ağlamıyordu - ve onu geri almak, onu hâlâ istediğini kendine kanıtlamak için bildiği tek yolla çaresiz kalmıştı.

o soğuk taş duvara doğru itmiş, içine doğru itmişti ve birkaç dakika boyunca o kadar sıcaktı ki, istediği her şey buydu. Olabildiğince yakındı, kız ona öyle sıkı sarılmıştı ki, dünya onun için küçülmüştü. Ama bu onun için iyi değildi, değil mi?

Bu senin için, benim için değil.

Draco içini çekerek suçluluk duygusunu ve utancını bastırdı.

Nott, asası yokken yanında kalmakta haklıydı. O lanetli malikânede onun için en güvenli yer onun yatağıydı; gerçek buydu. O da

Nott'a her yerde güvenebilirdi. Bu konuda bir sorunu yoktu. Sorun *yaşamak istemiyordu.*

Onunla bir sorunu vardı.

Nott'un pelerinini dikkatle kanepenin arkasına yerleştiriyordu. Sonra Draco'ya onu iade etmesi gerektiğini söyleyecekti. Kahretsin, bunu dizginlemesi gerekiyordu.

Smokin ceketini yatağın üzerine fırlattı.

"Koluna bakayım aşkım." Bunun için hâlâ ona ihtiyacı vardı. Son bir kez. *O yüzüğü asla çıkarmamalıydı.*

Ona doğru ilerledi. Dün gecedен kalma ipek ve dantel giysiler içindeydi, eteği gündüz için kısaltılmıştı. Nott'un işiydi, giyim konusunda umutsuzdu. Kız ona bakıp topuklu ayakkabılarından kurtulurken Draco önünde duruyordu. Ürperdi, her , kızın aniden kısaldığı ve adamın aniden uzadığı o küçük an.

Adam onun elini tuttu istediği zaman tutacaktı, buna karar vermişti- ve onu banyodaki küvete götürdü. Onunla soyunmayacakmış gibi davranmaktan vazgeçtiğinden beri kan tahlillerini orada yapıyorlardı. Artık onunla çıplak olmak istiyordu. Onu daha iyi hissettirecek tek şey buydu. (, değil mi?) Bu sefer işi berbat etmeyecekti.

Gün ortasıydı ve ışık vitraydaki koyu yeşilin arasından içeri süzülüyor, eğrelti otlarıyla oynaşıyordu. Ayakkabılarını arduvaz karoların üzerinde çıkardı ve ona döndü, elini bırakıp arkasına geçti ve ensesindeki düğmeler.

"Ben oyuncak bebek değilim," dedi, başını onun için eğerken bile.

Bu eski kavga mı? "Biliyorum, sevgilim." Ama onu soymayı seviyordu. Düğmeleri çabucak çözüyordu. Nott onun için mi yapmıştı?

"Bugün ben de böyle hissettim," dedi karanlık bir sesle. "Senin ve Wizengamot'un uğruna kavga edeceği bir oyuncak. Bana ne olacağını bilmiyordum."

"Aşkım." Ona doğru adım attı, çıplak boynunun arkasını öptü, kolları onun etrafında dolandı ve onu kendisine sıkıca tuttu. Kız mis gibi kokuyordu. sandal ağacı benzeri Nott. Onun nefes alışını hissedebiliyordu. "Benden şüphe mi ettin? Gitmene asla izin vermeyeceğimi söylemiştim."

Onun kollarında kaskatı kesildi.

İşte geldi. Sırtını göğsüne dayamıştı, kalbi göğsüne doğru sertçe çarpıyordu.

"Bana temyize gideceğini . İlk mektubunda. Yazdığın ilk şeyde. *Açıkçası, temyize gidiyorum.*"

"Açıkçası, itiraz ediyorum-"

Tırnaklarını geçirerek adamın kollarını kendisinden uzaklaştırdı. Ona karşı dönüyordu. "Benimle *sıkışmış* gibi davrandın. Sana *zorla* kabul ettirilen bir aşağılama. O sözleşmeyi müzakere ettiğim süre boyunca, itirazımın hâlâ kabul edilebileceğini düşünmüştüm. Şimdi basın önünde, *Wizengamo'tan*, görünüşe göre Bakanlığın yarısının zaten bildiği bir şeyi öğreniyorum - bu karar verilecekti ama siz itiraz etmediniz. Neden bu konuda yalan söyledin? Bu mu? Yüzüğün bana zarar vereceğini başından beri biliyor muydun?"

"Bilmiyordum. Kolunu gördükten sonra anlamadım. Ama tabii ki benim hakkımda böyle düşünürsün." Alay etti ama kalbi buna dayanmıyordu.

Kadının sol bileğini yakaladı ve dantelli dar kolunu çekiştirmeye başladı. Onu çıplak istiyordu. Ona izin verdi - ellerinin üzerinde olmasına alışmıştı, değil mi? "*Bu* yüzden yalan söyledim. İtiraz etmezsem bir *komplotu* olduğunu düşüneneğinizi biliyordum. Ama yapmadım. Ne anlamı var anlamadım."

"Benimle evli olmayı umursamadın." Sesindeki şüphecilik. "Sonra Bana katlanamadığını söyleyerek geçirdiğin yıllar-"

"*Sevdiğim birine kendimi* , değil mi?"

"Bu mı?" diye sordu. "Benimle inadına evlendin-"

"Ve?" dedi Draco, bu işin nereye gittiğine üzülerək. Diğer kolunu gevşetmeye başladı. "Bu bir köpek ve midilli gösterisiydi. Ne yaptığının bir önemi yoktu. Shacklebolt'un imzaladığı yasaya bütün Altın Üçlü karşı çıkmıştı. Aziz Potter Wizengamot'a seslendi ama onlar yine de yasayı geçirdiler. Kimse *bana* iyilik yapmıyordu. Duruşma fotoğraflarımı sadece suçlarımın geçmişiyile birlikte yayınlıyorlardı, böylece insanlar bana tükürmeye başlayacaklardı. tekrar halka."

Sessizleşmişti; adamın söylediklerindeki gerçeği anlaması gerekiyordu.

"Mektubu aldım ve bana Altın Kız'ı vermeleri kötü bir şakaydı, ama Shacklebolt'un bir galibiyete ihtiyacı olduğunu ve seni sıraya soktuğunu düşündüm. Sonra sen karşı koydun ve seni korkutmak istediklerini ve akıllarına gelebilecek en kötü şeyin ben olduğumu anladım. Doğru insanlardan özür dilediğinde, beni hapse geri göndermek için bir neden uyduracaklardı, seni bir Hufflepuff'la eşleştireceklerdi, seni başka bir küçük savaş kahramanı turuna göndereceklerdi. Ama sen onları daha çok kızdırdın. O gün ofisinde Warrington'a yalvarman gerekiyordu, ona bağırman değil. Sadece seni dizlerinin üzerinde görmek istediler, hayatım. Bundan çok kolay kurtulabilirdin."

Orada durmuş, ona göz kırpmıyordu. Gerçekten hiç fark etmemiş miydi?

Şimdi başını sallıyordu. "Hayır, hayır. Yalvarmama izin verirlerdi ve yine de benimle evlenirlerdi. Gücü olan sendin. Warrington'ı bugün yaptığın gibi tehdit edebilirdin. Neden öylece kabul ettin?"

Draco bu sorudan hoşlanmamıştı. Dudakları gergin bir çizgi halindeydi, sanki bir yanı diğer yanının cevap vermesinden korkuyordu. Uzandı ve elbiseyi omuzlarından çekmeye başladı-

"*Oh.*"

Bunu daha da az sevdi.

"Bu mı?" Kadın ona ama adam gözleriyle buluşmuyordu. "Gerçekten bunu yapacağımı mı düşündün? Acına son vereceğimi. Planın *bu* muydu?"

Draco ona baktı, gözleri çok geniş, çenesi çok sıkılmıştı. Plan bu . Ama plan bu *değildi*. Bunu iyice düşünmesine izin vermemiştir.

Warrington'ın ofisinde o an yaşanmıştı -gözyaşlarına boğulması, sızlanıp yalvarması gerekirken, "*Hadi şu işi bitirelim,*" diye hırladığı o an- yalvarmak yerine ceza olarak onu seçtiği o an -o anda onu kışkırttığı her şeyin tek başına olduğundan daha iyi olacağını düşünmüştü. Herhangi bir şey.

Kadın onu izliyordu. "Ama o zaman neden sözleşme yapıyorsun? Yüzük? Neden kendi köpek ve midilli şovunu yapıyorsun?"

"Bir şeyleri yapmanın doğru bir yolu vardır," diye tersledi. Bu doğrudu. Kasalara gitmişti. Ayağa kalkmış ve onun doğum taşı olan yüzüğü seçmişti. Gelenek. Kendine engel olamamıştı. "Belki de Wizengamot'a söylediklerimde ciddiymdim. Bana ne yapacağını öğrenmeyi neden istemeyeyim ki? Eğer beni çamura geri sürükleyeceklerse, seni de benimle birlikte sürükleyeceğimi ve bunun herkesin işine düşündüm." Zavallı bir kayıtsızlık pandomimiyle omuz silkti. "Ama belki başka bir şey olur. Belki de sadece görmek istedim."

" bu," dedi. "Sadece görmek istedin."

"Neden olmasın?" Adam ona sertçe baktı. "Hayatımda başka şey yapmıyordum."

Bütün yüzü gerildi. "Peki ya *benim* istediklerim? *Hayatım* için?"

"Ne olmuş ona?" Elbiseyi kalçalarından aşağı doğru itti, böylece ayaklarının dibinde . Sütyeni ve külotu içindeydi. Adam tekrar yüzüne bakıyordu. "Bunu başka bir erkekle yapabileceğini mi düşünüyorsun? Onun yerine kimi istiyorsun?"

Wood mu? McLaggen konusunda yanıldım mı? İtiraz etseydim Weasley'i geri almanın bir yolunu bulur muydun?"

"Ron'la uğraştığın yeter-"

"Kim o zaman?" Kendisine zarar vermesini istiyordu ama bu diğer adama da zarar vermek istiyordu.

Başını iki yana salladı.

"Nott'la yattın mı?" İşte ağzından kaçırmıştı.

Yüzü allak bullak oldu - şaşkınlık mı? Ya da oyalanıyor. "Ne?"

"Dün gece." Elleri iki yanında, öylece durmuş ona bakıyordu. Garip bir his -kalbi yerinden çıkacakmış gibi- vücudunu sarmıştı. göğsünü, sırtını. Sormak onu öldürüyordu. Merak etmek onu öldürüyordu. Nott'un onu öptüğünü, vücudunun onunkinin üstünde olduğunu, altın sarısı gözleriyle Nott'a baktığını hayal edip duruyordu ve sonra o buz gibi sıcak his içinden geçiyordu.

O altın benekli gözler genişledi.

Nefesini içine çekti-

"Draco Lucius Malfoy."

Draco'nun kalbi durdu.

"*Bunu bana söylemeye nasıl cüret edersin? Seninle bir hücrede seviştikten sonra seni en yakın arkadaşınla aldattığımı mı sanıyorsun?*" Çenesi öne doğru itilmişti. "Senin derdin ne? *Neden böyle düşünüyorsun?*"

"I-" Onun adını daha önce hiç böyle söylememişti. *Seni aldatıyor.*

"Avery'nin partilerinde beni aldattığın için mi? bu mu?" Şimdi onun göğsüne vuruyordu - sert ama yeterince sert değil. Yüzü buruşmuştu. "Kızları da getiriyorlar mı? Bu yüzden mi eve bu kadar azgın geliyorsun-o yüzük takılıyken rahat edemiyorsun?"

Draco'nun kalbi göğsünde küt küt atıyordu. *Beni aldat*, eve gel-gerçek bir eş gibi konuşuyordu. *Onun* karısı. Sesi *incinmiş* gibiydi. "Hayır, aşkım-" Draco onun ellerini tuttu. "Hiç kız yok. Sadece konuşma ve düello-"

"Sen buna böyle mi diyorsun?" diye alay etti. "Senin bir sürtük olduğunu biliyorum-"

"Hiç kız yok! Ben erkeklerle yatmam! Senden başka kimseyi becermek istemiyorum!" diye bağırdı Draco. "Şimdi seni becermeye çalışıyorum!"

"Oh, çok güzel," diye tükürdü, ellerini serbest bırakmaya çalıştı ama adam bırakmadı. "Nott'u ben becermedim. Adamını bana gönderme ve sonra o oradayken beni suçlama!"

"Haklısın, aşkım. Haklısın." Adam kolunu ona dolamaya çalışıyordu ama kadın dirseklerini dışarı çıkarmıştı. "Sadece herkes Nott'u beceriyor. Benden uzun. O daha yakışıklı-"

"Ben insanları göre sikmem!" diye bağırdı. "Onları gerçekten önemsemeliyim-"

"Beni önemsiyor musun?" Bunu bir suçlama gibi bağırarak söylüyordu.

"Tabii ki seni önemsiyorum, seni aptal !" Onunla dövüşürken gözlerine bakmıyordu.

"O zaman neden seni başka biriyle eşleştirmelerini istiyorsun! Benim neyim var ki! Neden yeterince iyi değilim!"

Aptalca, aptalca bir soru... Onunla ilgili yanlış olan her şeyi biliyordu.

Adam ellerini bıraktı, başka tarafa baktı ve kadın ona doğru yığıldı. Bunu anlayamadı. Göğsüne düştü, elleri gömleğinin önündeydi. Omuzları kamburlaşmış, başı öne eğilmişti.

"Sadece söz hakkım olsun istiyorum," dedi sesi kısık bir şekilde. "Bunun benim seçimim olmasını istiyorum."

Kollarını ona doladı. Sonunda.

"Her zaman seçme şansımız olmuyor," dedi. *Seçme şansım yoktu.*

Kadın adama sokulmuştu; adam onu sıkıca tutuyordu, elleri çıplak tenindeydi. Başını onunkinin üzerine eğdi. "İçinde bulunduğumuz dünyayı biz seçmiyoruz. Bize ne yapacağını biz seçmeyiz. Ama ben itiraz etmediğimde bir seçim yaptım. Senin de bir seçim yaptığını sanıyordum. Warrington'a yalvarmadığında. Beni baskın konusunda uyardığında. Azkaban'a gitmememi söylediğinde. Bir seçim yaptığını sanmıştım, aşkım. Beni seçtiğini sanmıştım."

Ona karşı nefes aldı. Hiçbir şey söylemedi, karşı çıkmadı.

Sonra başını salladı. Küçük bir hareket. Ama o bunu hissetti.

"İyi bir takım değil miyiz aşkım? Bence öyleyiz. Seni Sihir Bakanı yapacağız. Her şeyde söz sahibi olacaksın. İntikamını alacaksın."

Kız ona karşı hareketsiz kaldı. Draco nefesini tuttu.

"Gerçekten Bakan olabileceğimi düşünüyor musun?" diye sordu sessizce.

"Elbette," dedi Draco, Azkaban'ın soğuğunu iliklerinde hissederek. "Sen yaşıtlarının en parlak cadısısın ve bir Malfoy'sun. Her şeye sahipsin. İhtiyacınız olan silahlar."

Odanın soğukunda teninin tüyleri diken diken olmuştu. Adam ona daha sıkı sarıldı.

"Sana sahip olmama izin ver," diye fısıldadı. "Sen zaten bana sahipsin."

Ayaklı küvet doluyor, soğuk odada buhar yükseliyordu.

Çenesini kaldırıp öpmüştü, çekingen bir öpüştü ve şimdi askısız sütyenini çözerken dudakları boynundaydı, bağırıp birbirleriyle boğuştuktan sonra dokunuşu hafifti. Sütyeni yere bıraktı ve sonra elleri göğüslerindeydi, meme uçları avuçlarına karşı sertti. Adam omzuna doğru iç çekti, sıcaklığından yayılıyordu ve kadın titredi.

Onu küvetin kenarına oturttu ve önünde diz çökerek külotunu çıkardı. Kalçasının iç kısmını öptü, kendine doğru çekti, sıcak ağzıyla içine bastırdı. Sanki onu tatmayalı iki günden çok daha uzun bir süre olmuş gibi, açlıkla, ısrarla öptü ve yaladı. Kaşları çatılmış bir halde klitorisinin üzerinde daireler çiziyordu.

"Draco," diye iç geçirdi ve parmak uçları kalçalarına battı.

Dokunuşu o kadar rahatlatıcıydı ki, kadın hâlâ
Tüm öfkesinin altında üzüntü ve güvensizlik vardı. Sert koruyucu kabuğunun
içinde kıvrılıp kalmak istemişti. Ama sonra o nezarethanede
Onu kaybetmek, Wizengamot galerisinde çıkmak istediğini düşünmüştü ve
korkusu onu parçalamıştı ve bu çok acı vericiydi.

Hermione'nin kafası uğultularla doluydu. Bir yandan tatlı, açık, savunmasız ve
güven veren biri olarak kalması, diğer yandan da sürekli tehdit ve eleştirilere
kulaklarını tıkaması gerekiyordu ama bunu yapamıyordu, ikisi birden
olamazdı. Kalbini katılaştırmak ve dünyanın bu şekilde işlediğini anlamak
zorundaydı

-İnsanlar zeki, hırslı cadıları sevmezdi, öfkeli kadınları sevmezlerdi, onu da
sevmezlerdi. Ama bunu kabul etmek onu bir şekilde
Saldırıya karşı dayanıksızdı; bu onu daha az tahmin eder ve korunur hale
getirmiyordu. Hâlâ aynı şekilde incinmişti ve daha fazla acıdan kaçınmak için
aynı şekilde endişeliydi, elde edemediği aşk yüzünden kalbi aynı şekilde
kırılmıştı. *Neyim var benim? Neden
Yeterince iyi değil miyim?*

Anne babasından sonra Hermione herkesin onu terk edeceğini ve bunun kendi
suçu olacağını düşündü. Ailesi onun suçuydu. O zaman Ron için fazla sert
araba kullanan, fazla hasarlı biriydi. Diğerleri içinse fazla kariyer odaklı ve
duygusal olarak mesafeliydi. Draco'yu olabildiğince uzak tutmuştu, eğer
yapmazsa onu inciteceğinden emindi. Ve incitmişti de. İnsanlar
yaklaşmalarına izin verdiğinizde sizi incitir. Onlara değer verdiğinde insanlar
seni incitir.

Wizengamot'a dik dik bakan buz gibi gri gözlerini hatırladı. Ondan şüphe
etmişti. Sonra adam onun üzerinden onları tehdit etmişti. Tüm büyücülük
dünyasına ondan vazgeçmeyeceğini söylemişti. Korkunçtu.

Gözlerini adamın ağzı ve elleri dışında her şeyden ayırarak, isteniyor olmanın verdiği rahatlamayı hissetti.

Draco Malfoy onu sevdiğini hiç söylememişti ve eğer söyleseydi ona inanır mıydı? Kin, öfke, belirsizlik, başka bir şey için dile getirilmemiş umut - bunlar gerçek ve doğru hissettiriyordu. Bunu anlıyordu. O da hissetmişti. Hayır, Draco Malfoy onu sevdiğini hiç söylememişti ama ona gitmeyeceğini göstermeye devam etmişti.

Onun sahiplenici davranışlarında rahatlık bulmamalıydı. Cormac'ın gözünü korkuttuktan sonra onunla sevişmemeliydi - Nott'un yanında kendini güvende hissetmemeliydi çünkü o bölgeciydi - yoluna çıkan herkesi cezalandırmak için Malfoy LTD'yi mahvettiği için kendini değerli hissetmemeliydi. Şu anda onun yüzüne sürünmemeli, sabırsız sesler çıkarmamalıydı. Yapmamalıydı. Ama o ne olduğunu biliyordu.

O istiyordu ve o da bunu ona vermek istiyordu ve eğer dizlerinin üzerinde durmasını sağlayacaksa ona da istediğini vereceği düşüncesiyle içinde hastalıklı bir heyecan hissetti.

Seni alayım.

Her şeyde söz sahibi olacaksın. İntikamını alacaksın.

Her şeyde söz sahibi olacaksın.

İntikamını alacaksın.

Kızın nefesi kesildi ve amcığı adamın amcığını sıkarken adamın ağzı kızın üzerine kapandı.

parmakları ve spazmlar onu sarsıyordu. Ayaklı küvetin sert kenarına tutunmuş, dik durmaya çalışıyordu. Ona karşı titriyor, kalbi hızla çarpıyor, nefesi boğazında düğümleniyordu. Sonunda gözlerini kırpıştırarak ve seğirerek nefesini verdi ve sonra adam tekrar içine girmeye başladı.

"Draco," mırıldandı, beyaz-sarı saçlarına bakarak.

Adam karşılık olarak mırıldandı, dili kızın üzerindeydi.

"Dizlerinin üzerinde çok güzel görünüyorsun."

"Oh, aşkım-" Ona karşı sırıtıyordu. Kalçasını öptü ve buz gibi gri gözleriyle ona baktı. "Bu bana söylediğin en güzel şey mi?"

Topuklarının üzerine oturdu, parmaklarını ağzına soktu, gözlerini onunkilere dikti ve emmeye başladı.

Godric.

Ayağa kalkarken gömleğindeki çivileri çıkarıyor ve yere düşmesine izin veriyordu. Pantolonunun kemerine uzandı. Gömleğini çıkarıp ağzını silerken sırıtıyordu.

"Draco-"

Gövdesini saran çürüklere baktı, iğnelerin kırmızı izleri vardı. Homurdandı. "Gelincik için çok üzülme. Vuruşlarını yaptı."

Gömleğini çıkardı, pantolonunu ve çoraplarını çıkardı. "Gir şu küvete aşkım," dedi onu öpmek için eğilerek. "Nott'un sabunu gibi kokuyorsun ve bundan nefret ediyorum."

"Hücre gibi kokan herif söylüyor bunu." Ama kadın sıcak suya batıyordu, adamın ağzıyla yaptıklarından sonra bacakları gevşemişti. Sadece yüzükleriyle onun arkasından tırmanıyordu. "Sana iyi olmanı söylemiştim-"

"Ama ben iyi değilim, aşkım. Ben sadece seninim." Saçlarını açmaya, tokalarını koparmaya ve dikkatsizce yere atmaya başladı. Sonra parmakları saç örgülerini çözüyor ve gevşek buklelerini topluyordu, saçları kafa derisini çekiyordu.

Banyodaki sıcaktan, adamın vücudunun sıcaklığından ve gün içinde yaşadığı duygu karmaşasından başı dönmüş bir halde adama yaslandı.

Kan alma yüzüğünü ve yenileme iksirini aktive etti. Adamın şişenin mantarını dişleriyle çekip yere tükürdüğünü duydu; şişeyi ilk o içmeye başlamıştı. Eğilip küvetin kenarına uzandı ve

camın kayrak üzerinde yuvarlandığını duydu. Sonra başparmağını yaranın üzerinde gezdiriyor, hoşnutsuzlukla tıslıyordu. "Benim hatam," diye mırıldandı.

Kolları onu sımsıkı sarmış, içine hapsetmişti. Adamın önünde sağ bileğini açışını izledi, kan suya damlıyordu. Sonra kanı kolunun iç kısmına doğru kaydırıldı. Adamın kanının verdiği rahatlama anında kendini ona bıraktı, daha fazla sıcaklık yayıldı ve karnında birikti. Adam kendini iyileştirdikten sonra kanı yara izine sürdü ve kadının amcığı sıkıştı, küçük artçı şoklar içinden geçti.

"Draco," diye iç geçirdi. "Bundan sonra beni becerecek misin?"

"Sikimi mi istiyorsun, aşkım?"

Bir uyarı duyduğunda anlıyordu. "Sikini istiyorum, Draco. Beni becermeni istiyorum."

Ilık, kanlı suyun içinde ona karşı ürperdi. "*Bu* bana şimdiye kadar söylediğin en güzel şey."

"Bu çok saçma Draco, gerçekten sana hiç iltifat etmiyor muyum?" (İltifat etmedi.)

"Bilmiyorum canım. İltifat nedir?"

Gülümsemesini sesinden uzak tutamadı. "İltifatın ne olduğunu bilmiyor musun?"

"Hayır, hiç duymadım," dedi Draco onun boynunu öperek. "Senden duymadım. Bana bir örnek verebilir misin, böylece nasıl bir şey olduğunu anlayabilirim?"

"Örneğin, çok güzel bir el yazınız olduğunu söylesem."

"Ders aldım," dedi Draco. "Benim hakkımda söyleyebileceğin en iyi şey bu, değil mi?"

"Bu senin tek kurtarıcı özelliğin, evet," dedi Hermione. "Bu ve amcık yemede iyi olman."

Draco ona doğru mırıldanarak, "İşte *bunu* kendi başıma halletmem gerekti," dedi. "Şey, *tamamen* kendi başıma değil-"

Hermione öne doğru sıçradı, su şıpırdıyordu. "İşte bu yüzden sana iltifat etmiyorum!" Ona ters ters bakmak için döndü. "Bir daha asla, Malfoy. Bir daha asla. Her şeyi duymak ister misin-"

"*Hayır, istemiyorum,*" diye bağırdı, ters bakarak. Sert bir nefes verdi. Sonra daha yumuşak, gözleri kızın yüzünde oynaşıyor: "Affet beni, aşkım. Uzun zaman oldu

herkes kıskanırdı. Hâlâ umursadığın fikrine alışmaya çalışıyorum."

Hermione, "Umursadığımı anlamak için beni kıskandırmak zorunda değilsin," diye tersledi.

"Bilmiyor muyum?" dedi Draco, onu kendine çekip omzundan öperek.
"Söyle bana? Önemsediğini? Bana aptal demeden, lütfen."

"Ama aptalca davranıyorsun."

"Öyle değilmişim davran."

"*Öyle olmasaydın,*" dedi Hermione, yüzü öne dönük, kalbi daha hızlı atıyordu - bunu söylemekten neden korkuyordu? Ona bakamıyordu. "Seni önemsediğimi söyledim. Zeki ve yakışıklı olduğunu, politikada ve iksirlerde çok başarılı olduğunu, ellerini ve ağzını sevdiğimi söyledim-"

"Ne yapıyorlar?" Parmak uçları kadının üzerinde hafifçe geziniyordu.

"Nasıl göründükleri. Ama, evet, aynı zamanda ne yaptıklarını da. Seninle birlikte olmayı sevdiğimi söyleyebilirim ve kitapçı için sana uzun zaman önce teşekkür etmeliydim. Çünkü bayıldım. Teşekkürler, Draco."

Onu kucağına aldı ve sivri çenesini omzuna dayayarak kendine doğru çekti.
"Belki bir gün aptallığı bırakırım ve sen de bana bunları anlattırırın."

"Belki," dedi. İç çekti. "Beni neden istiyorsun ki Draco? Sana karşı pek iyi ."

"Neden iyi olmanı isteyeyim ki?"

"Senin için sadece kefareti , değil mi? Bundan bıracaksın-"

"Biliyorsun, ben cezalandırılmaya aç biriyim, aşkım-"

"Hayır, ben berbat biriyim. Hasarlı, güvenilmez, *öfkeyle beslenen*-"

"En sevdiğim duygu-"

"Hiç kimseye açılmam. Kimse beni sevmiyor-"

"Beni kıskandıracak kimse yok-"

"Günde yüzlerce uluyan bana ne kadar kaltak olduğumu söylüyor-"

"Aşk."

Sesi o kadar ciddiye ki durdu ve bir nefes aldı. Çok üzgün hissetti, onun Omuzları çok ağırdı. Bu düşünceleri engellemek için o kadar çok zaman harcamıştı ki. Şimdi onlar tarafından boğulmuştu. Bu çok fazlaydı.

"Slytherin'e sınıflandırılmalıydın," dedi alçak sesle ve sakın bir şekilde. "Biz kadınlarımıza sempatik olmaları gerektiğini söylemeyiz. Yani senden hoşlanıyorum."

Kız omzunun üzerinden ona bakmak için döndüğünde adam geri çekildi. Acınası görüldüğünün farkındaydı, gözleri onun güvenini arıyordu. Ama onun bakışlarının yumuşak ve sabit olduğunu gördü.

"Bunu kaldırabilirim, aşkım."

Kadın içini çekti ve adam öne doğru eğilip ağzının kenarını öptü, parmak uçları kızın yüzünde kırılğanmış gibi dikkatli bir şekilde gezindi.

"Bırak alayım aşkım," diye fısıldadı. "Göründüğümde daha güçlüyüm."

Ona doğru eğildi ve "Eğer bu kadar kaba olmasaydın, sana güzel ve zeki olduğunu, gizlice oldukça komik olduğunu ve düşündüğünden çok daha çekici olduğunu söyledim ve seninle sihir yapmayı, seninle kitaplar hakkında konuşmayı ve Bakanlıktaki herkesi korkutmanı izlemeyi seviyorum." dedi.

"Belki bu kadar kaba olmayı bırakırım ve sen bana bunları anlattırırın," dedi Hermione.

"Bundan şüpheliyim," dedi Draco, "ama her halükarda seni yakaladım."

Draco onun saçlarını yıkayıp kurutmasını izledi ve sonra onu yatağına götürdü, Yan yana uzanıp öpüşüyorlardı. Adam onun yanında kendini sağlam ve tanıdık hissediyordu. Kadının eli adamın yaralı kaburgalarının üzerindeydi. Sırt üstü dönmeye ve onu kendisiyle birlikte çekmeye çalıştı. Onun ağırlığını üzerinde hissetmek istiyordu. Adam kımıldamadı.

"Draco-"

"Sen üstte olabilirsin, aşkım. Ben yapmayacağım-"

"Draco," dedi usulca. Başparmağını bir yara izi boyunca ovuşturdu. "Burada olmak istiyorum. Seni üstte istiyorum."

Yutkundu. "Seni bir daha tutmayacağım, aşkım."

"Draco." Onun soluk gri gözlerinin içine baktı. "Çok fazla gelirse sana söylerim."

"Gitmeyeceğim-"

"Sana anlatacağım."

Ağzı gergindi, gözleri kızın yüzünde geziniyordu. Sonunda, "Seni incitirsem bana söylersin," dedi.

"Sana anlatacağım, Draco." Başparmağını adamın kaburgalarına sürttü. "Ama bana zarar vermiyorsun-"

"Ve bu sefer duracağım."

"Yapacağını biliyorum."

Onun tereddütlerini ve içinde dolaşan gerginliği hissedebiliyordu.

"Draco... bana istediğimi ver." Onu kendine çekti. "Sana ne istediğimi söylüyorum."

Sonunda, vücudu sıcak ve sert bir şekilde ona doğru ilerledi. Kadın çenesini eğerek adamın omzunu temizledi, kollarını adamın etrafına dolayarak onu kendine çekti.

Kendini tutuyordu.

"Draco. Seni almama izin ver."

Adamın aldığı nefesi, göğsünün ona doğru genişlediğini hissedebiliyordu.

Sonra nefesini verdi. Ve ağırlığını yavaşça üzerine bıraktı.

Onu orada tuttu, kalça kemikleri iç uyluklarına batıyordu, uzun bir süre ve sonra onu yavaşça ve sonra sert ve hızlı bir şekilde becerdi.

Onu kendisine doğru tutuyor, parmak uçlarını teninde gezdiriyor, bir yandan da ne kadar ahmak olduğunu düşünüyordu; nasıl hissettiğini bilmeyi hak etse bile ona asla iltifat etmeyerek güvensiz bir egoist olduğu için onu cezalandırıyordu. Flört ediyor, sevişiyor ama asla gerçekten bağlanmıyordu. Ona aşık olmaktan korkuyordu çünkü ya ... Ya o da onu sevmezse. Ya onunla dalga geçtiyse. Ya ona ihanet ettiyse.

Ya onu seviyorsa ama yine de yürütemiyorlarsa? Peki ya

Onun hatasıydı, çünkü çok berbat durumdaydı. Ya herkes ona böyle söylediğini söylerse. Ya tüm büyücülük dünyası bunun olabileceğini düşündüğü için onunla alay etseydi. Ya bunu asla atlatamazsa. Ya canı çok yanarsa.

Draco'ya güvenmediğinden değil, kendine güvenmediğinden. Kolu hiç iyileşmemişti ve kendisi de iyileşmemişti. Artık hayata güvenmiyordu. Kötü şeyler oldu. Ne kadar zeki olursanız olun, ne kadar çok çalışırsanız çalışın, etrafınızdaki her şeyi ve herkesi ne kadar kontrol etmeye çalışırsanız çalışın, kötü şeyler oldu ve siz onları durduramadınız. Kötü şeyler oldu ve bazen geldiklerini görebiliyordunuz, sırtınız ve göğsünüz karıncalanıyor, nefesiniz daralıyor, yüzünüz uyuşuyordu ve yine de yapabileceğiniz hiçbir şey yoktu.

Hermione Granger, her zaman çok zeki olmuş, her zaman çok çalışmış, her şeye rağmen ailesini kaybetmiş, her şeye rağmen hayatının kontrolünü kaybetmişti. Ve şimdi Draco'yu sevmekten korkuyordu çünkü ya bu sadece bir kayıp daha olsaydı ama bu sefer dayanamayacağı bir kayıptı.

Theo kolları zambaklarla dolu halde St. Mungo'ya doğru yürüdü. Weasley'lerin odasını bulmak yeterince kolaydı; kapının dışındaki koridor diğer Weasley'lerle doluydu.

Theo, Bill'in ejderha derisi ve mumlu kanvas giysiler içinde, uzun saçları dağınık bir şekilde Gizemler'den gelip gittiğini görmüştü. O, Bill'in lanet kırıcıyla çalışma şansını yakalamıştı. Theo'nun Bakanlığa sadakati yoktu -tam tersine- ama Gizemler'i seviyordu. Malikâne'den çıkmak, yasadışı ticaret yapmadığı insanlarla görüşmek ve

özmesi gereken bulmacalar. Onu öldürebilecek bulmacalar, ama yeni olan başka ne vardı ki? Eğleniyordu.

Granger'a borçluydu.

Ginny onu fark etti ve duvardan uzaklaştı. "Görüyorum ki Ferret teslimatçısını göndermiş."

"Kendi başıma da gelebilirim, Red," dedi Theo gülümseyerek. "Her zaman Draco'nun yardımına ihtiyacım yok."

Gözlerini devirdi ve odaya doğru yürüdü. Bakmasını bilene kendini göstermeye başlamıştı.

Bazen Theo'nun gözünde geleceğe dair bir şeyler canlanıyordu - zaten herkes gibi Kehanetler dersinde numara yapmamıştı. Asla hisse senedi fiyatları ya da öldüğünde yalnız olup olmayacağı gibi işe yarar şeyler değildi. Sadece küçük anlar, hisler. Ve hissettiği şey Draco ve Astoria boktan bir maç olurdu. Mükemmel görünürlerdi. Ama o gelecekteki Draco, Astoria bebeği Greengrass malikanesine götürürken Theo'yla çalışma odasında ateş viskisi içiyor ve ona daha sonra yetişeceğini söylüyordu. Draco'nun kendini Granger'a atmasını izlemek gerçekten çok daha eğlenceliydi. Pansy olabildiğince hızlı hamile kalacak, sonra da Draco Granger'a inek bakışları atacaktı.

Bill, George'a baktı ve Theo'yu engellemek için birlikte döndüler. Theo, ikizler tarafından tükürükle kızartılmanın pek çok fantezisini kurmuştu ama

kendisine saldıran kızıkların Bill ve George olması biraz (heyecan verici bir şekilde) dehşet vericiydi. Theo, doğru koşullar altında her ikisinin de onu öldürebileceğinden emindi. Bill bunu hiç tereddüt etmeden yapar, George da iş bittiğinde gülerdi. Weasley çizgisi Weaselbee'ye geldiğinde gerçekten seyrelikti.

"Nott," dedi Bill.

Theo gülümsemesini yuttu. "Adil bir dövüş oldu," dedi. "Bunu çözmelerine izin vermeliydik."

"Oh, halloldu," dedi George. "Granger dışarıdaki hayata nasıl alışıyor? Charlie onu dışarı çıkardığını söyledi."

Theo başını iki yana eğerek düşündü. "Hepimizi avlamaya hazır."

"Sert ama adil," dedi George bilge bir baş hareketiyle. Sonra gülmeye başladı. "Ginny her şeyi kaçırdığı için telaş içinde."

Theo sırtıyordu. "Nasıl yani?"

"Harry geri çağrıldığında eve gitti ve doğruca uyudu." George . "Ron'u hastanede, Malfoy ve Granger'ı gazetelerde görünce uyandı - daha yeni gelmişti, annem ona izin vermemizi söyledi dinlen."

George'un gülmesi bunu komik yaptı-

"Malfoy'un Longbottom'a yaklaştığını duydum," dedi Bill.

Hiç komik değil. Bill bunu muhtemelen Theo Seherbaz Departmanı'nda aylaklık Longbottom'dan duymuştu.

"Malfoy'un amacı ne?" diye sordu Bill. Theo'yu dikkatle ve açıkça inceliyordu (Saçları ve yara izleri Theo'nun işine yarıyordu).

Theo yapma zahmetine girmedi. "Voldemort'un yönetiminde yeterince kan saflığı yaşadı. Ve Granger'a aşık."

George çenesini Bill'e doğru sallayarak, "Sana söylemiştim," dedi.

Demlenirken Draco onun hakkında hiç susmamıştı. Sürekli kapıyı onun için kontrol . Sonra kadın geldi ve ona yardıma ihtiyaçları olmadığını söyledi. Kadın gitmiş, o da kapıyı izlemeye geri dönmüş, onun geri gelmesini beklemişti.

"Granger onun hakkında ne düşünüyor?" diye sordu George.

Theo başını bir o yana bir bu yana eğdi.

"Yakaladım seni," diye güldü George.

Sıra onda: "Ron Longbottom'dan haberdar mı?"

George bir kaşını kaldırdı. "Hayır, dostum."

Theo onunla Bill'in arasına baktı. "Nasıl yapamaz?" diye sordu.

"Ickle Ronniekins'in hızı değil, değil mi?" dedi George. Sırtışında bir keskinlik vardı.

Lanet olsun. Theo da sırtıyordu.

Bill, Theo'yu bir aşağı bir yukarı süzüyordu. "Charlie ile niyetiniz nedir?"

Theo'nun gülümsemesi düştü. "Özel olduğumuzu söylüyor." Bakışları iki adam arasında gidip geldi. "Ona aşık olabilirim."

Bill ve George kaşlarını kaldırıp omuz silkmeye benzer bakış attılar.

"Annem, Granger için taşıdığını düşündüğü meşaleyle Susan'ı üzdüğü için Ron'a çok kızdı, o yüzden Malfoy'un bu konuda bir avantajı olabilir," dedi George.

Bill, "Sen Malfoy'a her şeyin bittiğini söyle, biz de Ron'a her şeyin bittiğini söyleyelim," dedi.

"Anlaştık," dedi Theo. Bir şey değil, *Granger*.

"Onları ben alırım," dedi George, zambaklara uzanarak. "Susan seni lanetleyecek."

Theo onun asık suratını görmeyecek kadar mutluydu. Teslim oldu çiçeklerle karşıladı ve bu iyi ve makul Weasley'leri selamladı. "Beyler, benim için bir zevkti."

Theo topuklarının üzerinde döndü ve geldiği yoldan geri yürürken ılık çalmaya başladı. Bu kadar çok kardeşe sahip olmanın güzel olacağını düşündü.

Floo yeşil renkte yanıp söndü ve Harry ile Ginny, hanımefendinin süitinin oturma odasına girdiler. Harry otuz dört yıldır uyumamış gibi görünüyordu.

Saatlerce. Ginny kusacak gibi görünüyordu.

"Hermione, iyi misin?" diye sordu Harry, Ginny koyu kırmızı ve altın rengi aksanlara bakarken.

"Öyle mi?" diye sordu Hermione.

Sonra Ginny ona sarıldı. "Neden bana baykuş göndermedin?"

"Gecenin bir ve sen uyumadın mı?"

"Çünkü kimse beni aramadı!"

"Dizime *kadar bataklığın içindeydim*-"

"Düşünmüyordum," dedi Hermione. "Malikâne aranıyordu, ben de Nott'la kaldım-"

"Nott Malikanesi'nde olmaz. Godric, Hermione! Orada insanlar *öldü. Yakın zamanda.*"

"Şey, bu izler-"

"Duruşmada ne oldu?" diye sordu Ginny. "Onlara *söyledin* mi-"

"Sadece Malfoy'u aradılar-"

"*Ne?*"

Hermione karanlık bir ifadeyle, "Sanırım benim itirazımı kabul ettikleri için duruşumu bildiklerini düşündüler," dedi.

"Şey-" Harry Ginny'ye baktı. "Bu senin duruşun *değil mi?*"

"Hadi ," dedi Hermione.

Harry bir iniltiyle kanepeye düştü ve parmağının üzerine kapandı. Hermione sandviçleri doldururken. Ginny ona yaslanıp elini kalçasına koyarken gözleri odanın içinde . Üzerinde ofisinde sakladığı buruşuk yedek takım elbisesi vardı.

"Harry, bunca zamandır Flint Malikanesi'nde miydin?"

Ginny'ye bir salatalıklı sandviç uzattı.

"Ugh, *hayır*."

"Arazi ve malikâne," dedi. "Robards sonunda Gin'le St. Mungo'da buluşabilmem için devreye girdi-"

Pip oradaydı, Ginny'nin eline bir zencefil çiğniyordu.

"Oh-"

"Durumu nasıl?" diye sordu Hermione, midesi bulanıyordu. "Dalağı mı yırtılmış?"

"Ve birkaç kaburga-"

"Ve akciğeri çökmüş," dedi Ginny. "Susan onu iyileştirmek mi yoksa büyülemek mi istediğine karar veremiyor. Ya da büyü yapabilmek *için* onu iyileştirmek-"

Hermione wincing-

"Nott *zambaklarla geldi*-"

Hermione'nin kaşları kalktı. Bunlar cenazeler için değil miydi?

"Ve *onu* büyüleyemedi *gitti*-"

Harry onu dikkatle izleyerek, "Bill ve George'la ateşkes yaptı," dedi.

Hermione'nin kaşları hâlâ kalkıktı. "Ne dedi o?"

"Gizemli davranıyorlar," dedi Ginny. "Ateşkes istemek Gelincik'in yapacağı bir şey değil-"

"*Ben* ateşkes istiyorum," dedi Hermione. "Daha fazla kavga istemiyorum, özellikle de Neville'in düğünü . *Hepimiz* orada olacağız. _"

"Hermione, boş ver onu, sen nasıl hâlâ Malfoy'la evlisin?" Ginny öne doğru oturdu. "*Kâhin* *çekişmeli* derken ne *demek istedi*-"

"O, şey, Gringotts'tan parasını çekmekle ve herkesin nakliye sözleşmelerini iptal etmekle tehdit etti-"

"Ne oluyor lan?"

Ama Ginny'nin gözleri kısılmıştı. Hermione'nin ona Draco dediğini duymuştu. Çenesini yakaladığında yanağını eğdiğini görmüştü.

"Beni yeniden eşleştirmekten bahsediyorlardı-"

"Ki bu da senin . . ." Harry yüzünü buruşturuyordu, "Ne istiyorsun?"

"Hayatımı kontrol etmelerini hiç istemiyorum!"

"Daha iyi birini bulabilirdin," dedi Ginny, kurnaz kurnaz bakarak.

"Ya da Goyle'u Azkaban'dan şartlı tahliye ettirebilirdim-"

"Belki de sadece hükümeti devirmek için aktif olarak komplo kurmayan biri-"

Hermione, "Açıkçası, Wizengamot'la uğraştıktan sonra ben de bundan yanayım," diye tersledi.

Harry gözlerini devirerek arkasına yaslandı. "Flint Malikanesi'nden çıkardığımız iğrenç şeyleri görseydin söylemezdin."

"*Burada* bulamadığın bir şey," dedi Hermione.

Harry başını eğerek konuyu kabul etti. Tartışmadan çoktan yorulmuş görünüyordu.

Hermione oturduğu yerde doğruldu. "Malfoy korkunç bir ahmak olabilir-"

Pip elinde Ginny için soğuk kompres ve Hermione için azarlayıcı bir bakışla oradaydı.

Hermione zayıf bir sesle, "Merhaba Pip," dedi. "*Dediğim* gibi, Malfoy ve ben *geçmişte* kavga etmiş *olabiliriz*-"

Pip ona son bir kez yan gözle baktı ve sonra Ginny'nin elini okçarken tatlı tatlı gülümsedi.

"Ama anlaşılmaya vardık. Eğer Wizengamot *sorsaydı*, yeniden eşleşmektense Malfoy'u seçerdim."

Harry'nin gözleri Pip'e kaydı. "Sen-"

"Evet," dedi Hermione ilkel bir tavırla. "Benim seçimim de bu olurdu."

Harry yavaşça, "Sen ve Malfoy anlaşmaya vardınız," dedi.

"Evet," dedi Hermione.

Harry ve Ginny birbirlerine, düşündükleri kadar ince olmayan bir bakış attılar.

"Bugünkü sonuçtan memnunum," dedi Hermione. "Mutsuz olduğum tek şey, kendi kararlarımı verme konusunda bana güvenilmemesi."

Harry bir nefes aldı ve bir süre durakladıktan sonra nefesini verdi. "Doğru," dedi.

Hermione kazağını çıkarırken, "Ginny seni Pip'in favorisi olmaktan çıkardı," diye açıkladı.

Acil baykuşlarına cevap vermek için Draco'yu üzerinden çekip almıştı. Sonra da onu Crookshanks'le uyuklarken bırakmış, Harry ve Ginny'nin bunun tamamen nefret seksi mi yoksa Stockholm Sendromu mu olduğuna karar vermeye çalışmalarını izlemişti. Ne insan ne de hayvan kımıldamış gibi görünüyordu. Bu da çarşafın altında hâlâ çıplak olduğu anlamına geliyordu.

Draco'nun ağız açık kalmış, bir an için saçma bir şekilde gücenmiş gibi görünmüştü. Sonra homurdandı ve başını çevirdi. "Tabii ki hamile bir cadıyla kıyaslanamam."

"Hermione kot pantolonunu kalçalarından sıyırarak, "Sana korkunç bir ahmak dediğim için hâlâ sıralamanın en altlarındayım," dedi.

"Hak etmiştin," dedi Draco ona doğru uzanarak, "seni gaddar küçük canavar."

PAZARTESİ, 3 KASIM 2003

"Draco, Draco, tam bir gösteri. Karın için kavga mı ediyorsun? Wizengamot'u tehdit etmek mi?" Avery ikinci kattaki masasının arkasına oturmuş, kendini olduğundan daha büyük göstermek için kollarını genişçe kolçaklarına dayamıştı.

Draco, Avery'nin misafir koltuğuna yerleşti ve bacak bacak üstüne attı. "Kimse beni cezasızlıkla kışkırtamaz, Avery. Bunu sen de biliyorsun."

Avery gözlerini kaçırarak, "Bu çamurlu amcığın tadı lokum gibi olmalı," diye mırıldandı.

"Asla bilemeyeceksin," dedi Draco, sesine kızgınlığın karışmasına izin vererek.

Avery homurdandı. "Kesinlikle yapmayacağım."

"O zaman işimize bakalım," dedi Draco, düzeltmekte olduğu kol düğmesine odaklanarak. "Yer ve zaman?"

"O kadar hızlı değil, Draco-"

Draco kaşlarını kaldırarak yukarı baktı.

"İki aşamalı bir randevu kullanacağız-"

Draco omuz silkti. "Tamam o zaman."

"Port anahtarları size anahtarlacak-"

"Kan bağıyla mı?" diye sordu Draco.

Avery başıyla onayladı. "Birincisi sizi ikincisine götürecektir. İkincisi sizi planlama oturumuna . Arjantin'de her şey ayarlandı mı?"

"Elbette," dedi Draco çenesini sıkarak. *Elbette* bu işi Longbottom'a devretmek yerine kendisi yapmak zorunda kalacaktı. Bunun onu öldüreceğini tahmin etmeliydi. "Portkeyler ne zaman?"

"İlki için 16:20. İkincisi için 16:25."

"Yeterince kolay," dedi Draco. Bunun gerçekten gerekli olup olmadığını sormadı. Avery'nin ona neden güvenmediğini biliyordu. Eğer bu işte başarısız olursa, hemen peşine düşeceklerdi.

Asasını çekti ve Avery'ye kanını vermeye hazırlandı.

Hermione başını kaldırıp Theo'nun kapı aralığında belirmediğini, sonra da elleri pantolonunun cebinde, kalın kirpikli gözleri Hermione'nin üzerinde, ofisine yürüdüğünü gördü.

"Draco şimdi ne yaptı?" diye sordu eğlenerek.

"Daha açıklayıcı olmanız gerekecek," dedi kuru bir sesle, tüy kalemmini yere bırakarak.

Kendini misafir koltuğuna atarken dosyalarla çevrili vazoya başıyla işaret etti. "Beyaz laleler." Draco'nun masasının üzerine bıraktığı muggle şekerlerini karıştırmaya başladı, parmakları uzun ve evikti. "Bir zr."

Hermione gözlerini kırpıştırarak çiçeklere baktı.

Sonra Draco bir adım atmadan ikinci bir sandalye getirerek onun ofisine girdi.

"Nott."

"Sevgilim."

Slytherin adamlarının yanlarında getirdikleri enerji hissediliyordu. Ofisi daha küçük ama daha canlı, sanki bir şeyler üzereymiş gibi hissediyordu. Hepsi koyu yn ve kaşmir, ipek kravatlar ve gümüş yüzükler, seks ve tehditkrdı. Draco Theo'ya doğru eğildi, eli Theo'nun sandalyesinin arkasında, platin rengi saçları Theo'nun koyu renk dalgalarına karşı parlıyordu ve "Pansy'ye Longbottom'la buluşmam gerektiğini söyle," dedi. Hermione elini kaldırıp, "Pansy'ye Longbottom'la buluşmam gerektiğini söyle," dedi. kaş. "Ve tatlılarımı yemeyi bırak."

"Ama *Peygamber'e* göre senin olan benimdir," dedi Theo.

Draco onun elindeki şekeri tokatlayarak aldı.

"Başlatma şimdi," dedi Hermione.

"Ama onu getirmek çok kolay," dedi Theo, Draco'nun ejderha derisiyle kaplı ayağına kendi ayağıyla vururken dudağını ısırarak.

Draco gözlerini kısarak, "Neden buradasın, Nott?" diye sordu.

"Granger'ı kontrol etmeye geldim, değil mi?" dedi Theo, bir tokat daha savuşturarak. "*Hey!* Ve baykuşumu aldığından emin olmak için. Sanırım söylemeye *çalıştığın* şey, 'Theo'yla bu ateşkesi görüştüğün için teşekkür ederim. Weasley'ler.'"

Hermione dikkatle, "Teşekkür , Theo," dedi.

Theo gülümseyerek doğruldu. "Kızım için her şeyi yaparım." Ona kirpiklerini kırptırıyordu.

"Salazar," diye inledi Draco, sandalyesinde kambur durarak. "Siz ikiniz beni deli ediyorsunuz. Belki de Weasley'lerle ateşkes yapmak istemiyorumdur."

Theo bir karamela şekerinin paketini açarken kararlı bir ifadeyle, "Öyle," dedi. "Bill ve George Longbottom'la aynı gemide."

Draco sertçe ona baktı. "George da mı?"

Theo şekeri ağzına attı. "Mm-hm."

Hermione kaşlarını çatı. "Ama Harry ve Ron bilmiyor-"

"Neyi bilmiyorum?" dedi Harry, aniden onun kapısında dikilmişti, Ron da hemen arkasındaydı.

Slytherin erkekleri birlikte dönerek sırtmaya başladılar bile.

"Yerine başkası geldi," dedi Theo, sert şekeri kesinlikle müstehcen görünen bir şekilde yanağına sürerek. "Granger'ın artık daha eğitilebilir kucak köpekleri var."

Ron, Harry'nin omzunun üzerinden, "Umarım kendinizi kastetmiyorsunuzdur," dedi.

"Hav," dedi Draco.

"Mione, bu pisliğe ihtiyacın yok-"

"Kayınbiraderin hakkında böyle mi ?" dedi Draco.

"Ben *senden* söz ediyorum," dedi Ron karanlık bir sesle. "Ve Charlie Nott'la evlenmiyor."

"İşte böyle " Theo, elini göğsüne götürerek teatral bir şekilde arkasına yaslandı. "Neden yaşlı erkekler sadece benimle sevişmek istiyor?"

"Sen bir seks oyuncası, sevgilim," dedi Draco, yüzlerini buruşturan Harry ve Ron'a bakarak.

Hermione, "Bu kadar yeter, siz ikiniz," deyince Theo ve Draco iğrenç bir şekilde sırttı.

Hermione içini çekti. "Neden siz ikiniz gitmiyorsunuz, ben de Harry ve Ron'la konuşayım."

Theo şekeri ağzında yuvarlayarak, "Evet, hanımefendi," dedi.

Draco ayağa kalktı ve Gryffindor adamlarına sırtını dönerek masasının üzerine eğildi. "Dışarıda olacağım," diye mırıldandı. Onu öptü, dudakları yumuşacıktı. "İhtiyacın olursa beni ara."

Ona baktı ve başıyla küçük bir selam verdi. Adam gülünç bir şekilde Harry ve Ron konusunda *yardıma* ihtiyacı olmayacaktı. Ama onların önünde onunla kavga etmeyecekti.

Draco tatmin olmuş bir halde doğruldu ve dönerken Theo da yanına fırladı. Slytherin'ler kapıya doğru yürüdüler ve Harry ile Ron sinirlenirken alaycı bir tavırla dirsek atarak dışarı çıktılar. Hermione başını salladı. Godric, Hogwarts'a geri dönmüştü, yılanlar tarafından evlat edinilmişti.

Draco sırtını onun kapısının karşısındaki duvara yasladı ve Theo onun yanında durup ön kolunu Draco'nun başının üzerine koyarak öpüşeceklermiş ya da sırlarını anlatacaklarmış gibi eğildi.

"Biliyorsun, Dray-"

"McLaggen," diye mırıldandı Draco ve ikisi de büyücüye bakmak donup kaldılar, koridorda yaklaşırken gözleri onu takip ediyordu.

Theo çevirdi ve karamela şekerini yüzüne tükürdü.

"Ne oluyor lan!" diye homurdandı McLaggen, kafasını geriye atıp onlara doğru savurdu ama Draco dişlerini gösterdi ve Gryffindor ilerlemeye devam etti.

"Gerçekten kıskanç olduğunu düşünebilirim," diye devam etti Theo.

"Peki bu neden-"

"Asla yapmayacağımı biliyorsun-"

"Yaptığın onca şey dışında-"

"Bir eşle değil-"

"Tüm eşler hariç-"

"Karınla değil-"

"Ve bu şekilde kalsın," diye tersledi Draco.

"Dostum," dedi Theo eğilerek, boştaki eli cebinden çıkmış, Draco'nun karnındaydı, "*beni istemiyor. Senin hakkında konuştuk.*"

Draco'nun gözleri onun kapısından Theo'ya kayd.

"Bu sana Mark'ı örttürmediğini biliyorum-"

Draco bunun nasıl çıktığını sormadı. Theo uygunsuz konuşmalar konusunda uzmanlaşmıştı.

"Demek iğrençliğine onu korkutup kaçırmaya çalışan bir ahmaktın, *iğrenç* vücut-"

Theo kulağına mırıldanırken Draco gözlerini devirdi, Theo'nun parmak uçları onun karın kaslarını .

"O da sana aşık zaten-"

Draco'nun kafası ona doğru döndü, yüzleri artık öpülecek kadar yakındı, mide bulantısı içinde fırtınalar koparıyordu. "Bunu o mu söyledi?"

"Hayır, söylediği hiçbir şeyi yapmadığını söyledi," dedi Theo, sesi acımasızdı.

Draco bir iniltiyle başını duvara çarptı.

"Ama aynı zamanda yaptığın şeyi yapmamış gibi davranmadığını ve senin odanda, senin yatağında, seninle bir *ilişki* içinde olduğunu söyledi. Bana onun her gece seninle olduğunu söylemedin, Dray." Çenesini salladı.

"Tebrikler

-Seninle yaşamaya karar verdi. Bana aşk gibi geldi, sevgilim."

Draco iç çekti. Theo sandal ağacı ve karamela gibi kokuyordu. Theo'nun söylediklerinin doğru olduğuna inanmak istiyordu.

"Her zaman önce sen söyleyebilirsin," dedi Theo.

Draco ona baktı ve Theo onun yüzünü görünce güldü.

"Doğru," dedi duvarı iterek. "O zaman daha iyi bir evcil hayvan ol, Draco ve bu kadar endişelenmene gerek kalmasın."

Göz kırptı ve elleri cebindekaramela şekerini tekmeleyerek uzaklaştı.

"Nott," dedi Draco.

Döndü ve sonra geri geldi.

"Bana bir şey olursa, onun arkasını kollayacak mısın?"

"Sonsuza kadar, Dray. Sormana bile gerek yok."

Draco'yu şakağından öptü ve bu sefer Draco onun gitmesine izin verdi.

"Merlin, Hermione," dedi Harry, Draco'nun boşalttığı koltuğa çöküp elini saçlarında gezdirirken. Ron hâlâ kapıya ters ters bakıyordu.

"Ron, otur da bir parça şeker al," dedi Hermione. (Draco bilse nasıl da sızlanırdı.) "Seni sadece getirdiklerini biliyorsun, değil mi?"

"Nott çok arsız," dedi Ron, ağır ağır diğer sandalyeye yerleşip bir karamela aldı. "Charlie'nin bir Slytherin'le ne işi var? sikik çocuk?"

Harry ona baktı. "Shagging hi-"

"Evet, o kısmı anladım," dedi Ron. "Bir Hufflepuffla birlikte olmalı, yani koruda yaşamak isteyen biriyle. Peki Malfoy ne yapmaya çalışıyor?"

"*Kâhin*'le yaptığın gösteri sayesinde Wizengamot onu yılın kocası seçti, bu yüzden kendini oldukça romantik hissediyor. Dalağın nasıl?"

" değil," dedi sert şekerin etrafında.

"Hâlâ yaralı değil misin?" diye sordu, onun hareketlerine bakarak.

"*Sorun* değil," dedi, şekeri azı dişlerinin arasında kırarak.

"Ama *burada* olmamızın *nedeni*-" Harry Ron'a baktı.

Ron arkasına yaslandı, kaslı kollarını kavuşturdu. "Demek ki haddimi . Malfoy'un seni sikiyle etkileyip etkilemediğini sormamalıydım."

Harry gözlerini kısarak Ron'a baktı ve "*Gerçekten* mi?" dedi.

Ron çenesini salladı. "Malfoy bunun acısını senden çıkarmıyor, değil mi?"

Hermione, "*Sadece benimle sevişmeyi* ," demedi. Potter'larla çay içmek ve koğuşları yeniden düzenlemek dışında, hafta sonunu yatakta geçirmişlerdi. Hermione acıdığını söylediğinde, adam onun amını episkeymiş ve onu tekrar becermişti.

" değil."

Hermione kendi ateşkesini ilan etmişti. Arkadaşları onun yanında olmadığında öfkelenmek iyi hissettiriyordu; onları uzakta tuttuğunu itiraf etmek daha az iyi hissettiriyordu. Ron'a önemli bilgileri vermemişti. Draco'nun niyetine inansa bile ona . Ama neden inansın ki?

Yiyenler onun kardeşini ve karısının ailesini mi öldürmüştü? Savaştan dünyanın nasıl işlediğine dair zor kazanılmış bir alaycılıkla çıkan tek kişi Hermione değildi. Ron'a baktı ve bir zamanlar tanıdığı çocuğu gördü, onu da değiştiren öfkeyi gördü. Savaştan sonra birbirlerini incitmişlerdi. Kendileriyle ne yapacaklarını bilememişlerdi; birbirleri için ne yapacaklarını bilememişlerdi. Hermione kendi mutsuzluğu için onu suçlamıştı, ama daha sonra onun mutsuzluğunun bir parçası olduğu için kendini kötü hissetmişti. mutsuzluk da. Ron olaylara her zaman doğru şekilde tepki vermiyordu. O da yle. Arkadaşları düşüncesiz, dar görüşlü ve bencil olabiliyordu. Tıpkı onun gibi. Bazen biri sizin için tam olarak hazır olmazdı.

Çünkü kendi hayatları yüzünden dikkatleri dağılmıştı ve bazen Hermione de o kişi oluyordu. Hermione onlara nasıl söyleyeceğini bilemediği her şeyi söylemediği için kendini biraz rahat bırakıyorsa, paylaşmadığı şeyleri bilmedikleri için de onları biraz rahat bırakıyordu.

Ayrıca, Altın lü'y dağıtarak Sihir Bakanı olmayacaktı. Öyle ya da böyle, Harry ve Ron'la arkadaş kalacaktı. Bunun ne anlama geldiğini hâlâ çözmeye çalışıyordu.

"Flint soruşturman nasıl gidiyor?" diye sordu Hermione.

Ron sert şekeri dişlerinin arasında ıtırdattı. "Malfoy senden bilgi mi istiyor?"

"İyi tespit, Ronald," dedi Hermione. "Bir cinayetin örtbas edilmesine yardım ediyorum."

"Kulübe katıl," dedi Harry. "Hayatımda hiç bu kadar çok engelleme görmemiştim. Bu insanlara destek olmak imkansız. Yasaklı malzemeler için onlara ceza kesebiliyoruz, hepsi bu. Evrak işleri ve bürokrasiden başka bir şey yok."

"Yani başka bir savaş başlatmalarını beklemek zorunda kaldın," dedi Hermione.

"Ve eğer yaparlarsa, buna karşı koyarım." Harry içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ama yorgunum, Hermione. Sebeplerden biri de bu. Ginny'yi beklerken Hogwarts'ı daha çok düşünür oldum-"

Hermione kaşlarını çattı. "Çocuklarınızın oraya gitmesi konusunda mı?" Ron'a bakmamaya çalıştı. Ron araya girmiyordu.

Harry yavaşça başını salladı. "Bu ve ... öğretnenlik."

Hermione bir sıcaklık hissetti. Harry, Hogwarts'a, büyücülük dünyasındaki ilk evlerine geri dönmüştü. "Bu harika, Harry. Gerçekten. Sen de mükemmel."

Başını eğdi ama başını sallıyordu. "Belki hemen değil ama-"

"Ne yapardın-"

"Karanlık Sanatlara Karşı Savunma."

Hermione mutluluğunun acı tatlıya dönüştüğünü hissetti. Çocukları bir sonraki savaşa hazırlıyorlardı. Her zaman bir sonraki savaşı bekliyor olacaktı. Onlar Bir sonraki savaşın askerlerini hep çocuklarında görürlerdi. Avery'nin çocukları askere almasına kızan Draco'yu düşündü - Draco aynı çocuklara savaşmayı öğretiyordu. Yorgun olduğunu söyleyip savaş alanına dönen Harry'yi.

Ne Harry ne de Draco yeni bir savaş istemiyordu. Ama bir gün Draco'nun eğittiği çocuklar Harry'nin öğrencileriyle bir savaş alanında karşılaşacaklar mıydı?

Draco'nun daha fazla insanın ölümüne neden olarak verdiği zararı hafifletebileceğini aptallık ediyordu.

Draco Malfoy'un kefareti konusunda endişelendiğini fark edip .

"Peki Harry benim bilmediğimiz şey ne?" diye sordu Ron, kaşlarını kaldırarak.

"Ah-" Hermione tereddüt etti. Harry soluklanmak istiyordu, bir yeraltı Tarikatı değil. Ron, Draco'ya sadece lafta kaldığında güvenmezdi. Neville'in sırları onun ifşa edebileceği şeyler değildi. "Malfoy'a George'u bira içmeye davet etmesini söyledim-"

"Vay canına, Mione- bunu neden yaptın?"

"George yemekte bana sordu-"

"Dalga geçiyordu! Malfoy'la asla bira içmez!"

"Bence George'un yapıp da senin yapmayacağın pek çok şey var-"

"*Bu* ne anlama geliyor?"

"Gerçekten mi? Aklına *hiçbir şey* gelmiyor mu?"

"*Ne demek istiyorsun-*"

Kapı hızla açıldı ve Draco içeri girdi, Ron ve Harry çoktan ayağa kalkmışlardı bile-

"Karıma *bir kez daha* bağıırırsan Weasley, bu ateşkes sona erer-"

"Özel bir konuşma yapıyoruz, Malfoy-"

"duyabiliyorsam bu özel bir şey değildir," dedi Draco. "Şimdi seni herkesin gözü önünde koridordan aşağı sürüklemeyden önce çık dışarı."

"Denediğini görmek isterim-"

"Ben olsam yapmazdım!" dedi Hermione. "Ofisimde kavga etmek yok! Ron, Harry, sonra görüşürüz. Malfoy-" Yanındaki halıyı işaret etti. "Benimle gel."

Hemen odayı geçip ona doğru gitti, giderken de Ron ve Harry'ye sııttı.

Harry onları kısık gözlerle izledi. Ron ağzını açıyordu-

"Ron," dedi Hermione, sesinde uyarıcı bir ton vardı.

Elleri ceplerinde, yanında duran Draco'dan yayılan beğenmişliği hissedebiliyordu. Şık siyah takımının içinde bekliyordu.

Ron ona dik dik baktı.

Hermione başını çevirse Draco'nun gülümseyeceğini biliyordu.

Sonunda Ron ve Harry açık kapıdan dışarı çıktılar.

Hermione asasının bir hareketiyle kapıyı kapattı ve Draco ona dönerken sandalyesinde döndü.

Dudaklarını ıslatıyordu.

"Aşağı, oğlum," dedi.

Dizlerinin üzerine çöktü, gözleri erimişti.

Kadın yüksek topuklu ayağını adamın kalçasına koydu ve adam kadının bileğini tuttu. Parmakları etrafını sardı ve sıktı. Çenesini indirmiş, bakışlarını sabit tutuyordu. Burnunun ucuyla onun ayırık dudaklarına, titreyen nabzına baktı. "Benim için havla."

O yaptı.

SALI, 4 KASIM 2003

"Bu ek riski göze alıyor musunuz?" diye sordu Longbottom, yaralı parmakları önündeki viski bardağına hafifçe vurarak. Gözleri her zamanki gibi keskindi.

"Başka bir seçeneğim olduğunu sanmıyorum," dedi Draco, küçümser görünmemeye dikkat ederek. "Sadakatim beni bağladı."

"Demek tutarlısın," dedi Longbottom, yapabileceği gibi küçümsemeden.

Draco onun bakışlarına karşılık vererek, "Hem de çok," dedi.

Garson yaklaştı ve Longbottom'ın gözleri onun her hareketini takip ederken ona bir muggle banknotu uzattı.

"Eğer işler benim için kötüye giderse," dedi Draco, "karıma göz kulak olmanı istiyorum."
_"

"Hermione'nin endişelenmesine hiç gerek yok," dedi Longbottom, yüzü son derece sakindi.

ÇARŞAMBA, 5 KASIM 2003

Draco dik merdivenleri tırmanıp ofise girdi, pelerini renk cümbüşü içinde kara bir delikti.

Masanın arkasındaki eflatun giysili adama, "İzleme koğuşları aşabilecek bir izleme cihazına ihtiyacım var," dedi.

"Çok kolay," dedi George Weasley sırtarak.

PERŞEMBE, 6 KASIM 2003

Hermione başını elinin üzerine koyarak yan yattı ve parmak ucuyla Malfoy'un sivri burnunun köprüsünde .

Gözleri kapalıydı. Sırt üstü yatarken belli belirsiz gülümsüyordu ve kadın onu okşuyordu.

Crookshanks, Malfoy'un yastığının üzerinden, yüzünde aşırı kıskanç bir ifadeyle onu izliyordu.

CUMA, 7 KASIM 2003

Pansy masasının başında akşam postasını açıyordu.

"Utanç verici," diye mırıldandı. "Kim bu kadar geç cevap verdi?"

Gümüş zarfı yarararak açtı ve içinden Bay ve Bayan Draco Malfoy'un davete katılacağını bildiren kartın yanı sıra küçültülmüş parşömen parçaları çıktı. Küçümsemeyi tamamladı. Belgeler, Draco'nun Avery malikânesinde gördüğü ya da Avery adına ziyaret ettiği herkesin davaya olan heveslerine göre sıralandığı bir liste gibi görünüyordu. Malfoy LTD paravan şirketinin elverişli bir bayrak altında taşıyacağı adam ve malzemelerin manifestoları.

Longbottom ofisteki siyah deri koltuğa oturmuş, bitki bilim öğrencilerinin kompozisyonlarını işaretliyordu. "Draco projen için sana güzel şeyler gönderdi," dedi ona.

Longbottom kaşlarını kaldırdı ve onları süzdü.

"Umarım bunların düğün hediyesi sayılmayacağını biliyordur," dedi Pansy, LCV kartını diğerlerinin yanına koyarken.

Longbottom belgeleri taradı, sonra daha dik oturdu ve isimleri incelemeye başladı. "Demek ciddiymiş," diye mırıldandı.

Pansy homurdandı. "O hiçbir şeyi yarım yamalak yapmaz."

Ayağa kalktı ve masasının üzerinden geçerek kanepede ona katıldı.

"Neville," dedi dikkatle, elbisesinin (Balenciaga) kumaşını düzelterek. "Draco güvende olacak mı?"

Başını salladı, hâlâ elindeki sayfalara bakıyordu. Kolları kıvrılmıştı ve kadın kollarındaki kalın damarları, dağınık yara izlerini görebiliyordu. "Yaralanabilir. İçeri girmenin yolu o olacak."

"Ve öldürülebilir mi?"

"Evet." Tereddüt etmeden söyledi.

"Ve o bunu biliyor mu?"

"Evet."

Longbottom'a "Sadece endişeleniyorum," dedi.

"Biliyorum," dedi kibarca.

Draco'nun kendisiyle görüştükten sonra gönderdiği mektubu okumayı reddetmişti.

Draco onun maruz kaldığı her aşağılanmayı saymamıştı, gururlu olduğunu biliyordu. Ama özür dilemişti. Ve ona teşekkür etmişti. Mektubu iki kez okudu ve bir çekmecenin arkasına koydu. Saklamak istiyordu ama bir daha asla görmek istemiyordu.

Pansy içini çekti ve kaçırdı. Draco ne yapacaksa yapacaktı. Artık onun işi değildi. Yine de.

Longbottom için endişelenmiyordu. Longbottom derin duygularla hareket ediyordu, insanların öfkelenmesine neden olan yüzeysel kırılmalarla değil. Risk alıyordu ama bunlar hesaplanmış ve stratejikti. Beklemekten ya da başkalarının onu hafife almasından korkmuyordu. Egosu her şeyi yapmasını gerektirmiyordu. Kendi başının çaresine bakabilirdi. Ve eğer yapamazsa, o zaman kadın onunla ilgilenirdi.

Buna kıyasla, Draco kavgadan geri adım atmayan ve bunu tüm odanın görmesini sağlamak zorunda olan lanet olası bir aptaldı. O ve Granger birbirleri için mükemmeldi. İkisi de kendilerini fazla ciddiye alıyordu. İkisi de her şeyin doğru yolunu bildiklerinden emindi ve bunu size bildirmeleri gerekiyordu.

Pansy birlikte Noel ağacı süslemelerini izlemek için *para* ödeyecekti. Pansy hiç Noel ağacı süslememişti, bunu elfler yapmıştı.) (Longbottom'ın burada olmasıyla bu değişecekti.) (Malikânede bir bahçe turu yapmalıydı.) Ama önce Draco'nun Aralık ayına sağ salim ulaşması gerekiyordu.

Bu yüzden hiçbir zaman savaş bitmiş gibi hissetmedi - çünkü bitmemişti. Öyle ya da böyle, yanlış yaptıkları, anlamadıkları her şeyin bedelini ödemeye devam edeceklerdi. Belki bu kez Draco bunu hayatıyla ödeyecekti. Kimse şaşırmayacaktı bile.

"Pansy." Longbottom belgeleri bir kenara, yan masadaki öğrenci kompozisyonları yığınının yanına koymuştu.

Ona baktı, yüzü hareketsiz ve açıktı. İçini çekti - onun sakinliği çok rahatlatıcıydı.

"Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu pantolonunun düğmelerini açarak.

"Evet." Alt dudağını ağzına götürüp emdi. Longbottom dikkat dağıtma konusunda çok iyiydi.

Fermuarını açtı. "Bu kağıtları işaretlerken sikimi sıcak tut, sonra seninle ilgileneceğim."

Başını salladı, adamın silik yara izleriyle çaprazlama kesilmiş parmaklarını izledi. Adam sikini çıkardı.

"Eller yok," dedi.

Başını salladı.

"Yapıştırma tılsımına ihtiyacın var mı?"

"Evet," dedi ellerini koyarak.

Kelimeleri söyledi ve kızın elleri sıkıca yapıştı. İyi oldu. Onlar olmadan geçinmeye konsantre olabilirdi.

Ayak bileklerini de birbirine yapıştırdı.

"Oh." Zekice. Ayaklarını kanepeye doğru salladı, yüzünü ona dönmek için yan dönene kadar sırtı ona dönüktü. Garipti ve başını onun kalçasına yaslayabilmesi için kaymak dışında yardım etmedi. Aleti daha da sertleşmişti. Güzel, bu onu tahrik ediyordu. Dudaklarını yaladı ve ağzını açtı ve şimdi yerine yerleşene kadar ona yardım etti.

Dilini yumuşak, pürüzsüz tende yavaşça bir o yana bir bu yana hareket ettirdi ve adamın siki ağzında daha da sertleşti. Tatmin edici.

Denemelerine geri dönmüştü.

Pansy onun sikini, klitorisini ve Astoria Greengrass'ı düğüne davet etmemesi gerekip gerekmediğini düşünüyordu. Mesele şu ki, Daphne'yi görmek istiyordu. Ve eğer Daphne'yi davet ederse, Astoria'yı da davet etmek zorundaydı -ve dolayısıyla Astoria'nın korkunç Durmstrang kocasını da- ama Tori, Draco olmasaydı onun olacak şatoda olduğu için biraz ineklik mi yapacaktı-

Longbottom kızın alnını avuçladı, başparmağı burnunun köprüsündeydi ve gözlerinin arasındaki kırışıklığı düzeltmek için başparmağını yukarı doğru kaldırmaya başladı.

Pansy burnundan soludu ve Astoria'yı bırakarak adamın sikine yeniden odaklandı. Başparmağının tekrarlayan baskısı çok rahatlatıcıydı, tembelce emerken dili adamın sikinin üzerinde hareket ediyordu. Adamın eli sıcaktı; vücudundan gelen ısıyı hissedebiliyordu. Sonra eli gitti, kâğıdı kanepenin koluna dayamak için havalandı. Pansy amını sıktı, kendini parmaklamak istiyordu. Bu iş sinir bozucu bir hal almak üzereydi, değil mi? Pansy şimdi klitorisini daha çok düşünüyordu.

Pansy biraz daha sert emdi, ağzı doluydu ama çenesi henüz ağrımıyordu. Adamın eli göğsüne doğru indi. Okurken dalgınca sıkıyor, kavrıyordu. Pansy burnundan biraz daha sert nefes alıyordu. Kalçalarını oynattı ve amını sıktı, bu da işleri daha da kötüleştiriyordu. Klitorisine küçük daireler çizilmesini istiyor. O olmak isterdi

Islak, zonklayan o anda ağızında olan siki üzerine indiriyordu. Adamın onu cehenneme çevirmesini istiyordu.

Longbottom kompozisyonu işaretlemek için elini kaldırdı ve kız burnundan hava . Adamın eli geri dönmüştü, sıkıyordu, sert meme ucunu cımbızlıyordu. elbisesinin ve sütyeninin kumaşı. Elini kaldırdı. Pansy amını tekrar tekrar sıkıyor, klitoris vızıldıyor, dili daha bir istekle hareket ediyordu. Okurken elini onun kalçasına dayadı. Elini kaldırdı. Pansy klitorisine dokunmak için çaresizce kıvranıyordu.

Sonunda uzandı ve elbisesinin eteğini yukarı kaldırdı. Kâğıdı iğaretleme için elini kaldırdığında Pansy bağı adamın kucağında, siki ağızında, donu açıkta, gevşek bir şekilde yatıyordu. Sonra eli geri döndü, külotunun içine doğru ilerledi, kalçalarının arasına girdi, parmakları klitorisine sürtündü. Evet, tek düşünebildiği klitorisiydi. Onun kendisine dokunmayı hiç bırakmamasını istiyordu. Onun sayfaları sol elle çevirdiğini duyabiliyordu. İşaretlenmemiş her makaleye özensizce mürekkeplenmiş ve notsuz bir "O" atsa iyi olurdu.

Klitorisine daha sıkı bastırıyordu. Kadın amını sıkıyor, kalçalarını adamın eline bastırıyor, siki üzerinde mırıldanıyordu.

"Merlin," diye mırıldandı.

Kağıtlar karıştırıldı.

Yumuşak bir "siktir et".

Sonra da: "Pansy, seni kanepenin arkasına yatıracağım ve ağzına ."

Mükemmel.

Adamın sikinden geri çekiliyor, ona bakıyor, kendi üzerine yuvarlanıyordu. Dirseği arkasındaydı, üzerindeki ağırlıkla acı çekiyordu ve sonra hareket ediyordu, elleri onun üzerindeydi, onu oturmaya itmeye yardım ediyordu.

Onu alamadı

Dizleri kadının altında, kadın kanepenin arkalığına doğru öne eğilmişti, adam ayağa kalkmış ve onu bedensel olarak hareket ettiriyordu. Dizlerinin üzerindeydi, kızı dışarıdaydı, bilekleri beline yapışmıştı, yüzünün yan tarafı kanepenin sırtına dayanmıştı. Adamın eli kızın klitorisine uzanmıştı, siki kızın içine giriyordu ve sonra da kızın canına okudu.

Sonra kanepede ona sarılıyor, çenesine masaj yapıyor ve yüzünü öpüyordu.

"Düğün için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı. "Çok güzel görüneceksin."

", değil mi?"

Gülümsedi, ağzını ona dayadı.

"İşaretlemeniz gereken kaç deneme kaldı?" diye sordu.

"Bir."

Sırıtiyordu. Bunu ona söyletecekti. "Bir deneme için daha dayanamadın mı?"

"Gerçekten yapamadım, Pansy."

Bölüm Sonu Notları

CW: Reşit olmayanlarla cinsel ilişkiye göndermeler, olası

tımar CW: Zımnı intihar düşüncesi

CW: Zımnı hamilelik yorgunluğu ve mide bulantısı

CW: Hamile kadının bebekleştirilmesi (yani kötü haberin saklanması)

CW: Ron-savunması

CW: Herkesin paylaşmayacağı dostluk standartları CW: Hafif

esaret ile horoz ısınma

Not: "Yaşa ve öğren?": Çalışan Kız'daki Joan Cusack'a sesleniyorum.

Not: "Shacklebolt'un imzasını taşıyan tüm Altın Üçlü karşı çıkmıştı. Aziz Potter Wizengamot'a hitap etti": Bölüm 1'e bakın: "Bu, yasaya karşı çıkarken söylediğimiz her şeyin doğru olduğunu kanıtlıyor. fatura!"

Not: Doğum taşlı yüzük. Gelenek: Bu HeyJude19'un IN THESE SILENT DAYS adlı eserinden etkilenmiştir.

Not: "Kimse beni cezasızlıkla kışkırtamaz": Bu kesinlikle metal ulusal slogan için İskoçya'ya haykırın.

Not: "tadı lokum gibi ... Asla bilemezsiniz": Evet, bu bir Narnia ve Pulp Fiction buluşması.

Not: Hastanede son derece hızlı iyileşme süreleri olduğunu varsayıyorum çünkü

☐ Sihir. ☐

Not: "Hermione'nin asla endişelenmesine gerek yok": Fargo'ya sesleniyorum.

Not: gümüş zarf: Sinflower81'in THE SILVER ENVELOPE adlı eserinden esinlenilmiştir.

Bölüm 20

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

CUMARTESİ, 15 KASIM 2003

Draco o kadar kibirliydi ki aynalara bakmak için fazla zaman harcamazdı. O vardı

Mahkûm numarasını ezberlemişti, tekrar görmesine gerek yoktu. Gözleri boynuna takılan herkesin yüzünde bunu görmüştü. Şimdi gözleri şatonun yatak odasındaki boy aynasına takılmıştı ve bunu nasıl olup da daha önce düşünemediğine hayret etti.

"Kahretsin," dedi . Üzerinde bir bornoz vardı, gardırobun iç çamaşırını çekmecesine bakıyordu, saçları yüzüne dağılmıştı.

"Ne oldu, sevgilim?"

"Şimdi fark ettim, her şey olup biterken Neville ve Pansy'ye bir hediye almayı tamamen unutmuşum."

"İşte davetimiz iptal edildi."

"Dalga geçme-"

"Görgü kuralları bize bir yıl veriyor, canım-" O bıkkın bakışı. "Ama görüyorum ki bu senin kişisel standartlarına uymuyor! Bana bırak, aşkım."

"Draco-"

Yaklaşıyordu. "Zevkli son dakika hediyelerimle tanınırım."
_"

"*Draco*-"

", abartısız bir şey-" Onu gardırobun üzerine hapsetmişti. Mürekkep, şampuan, cilt kremi ve kendisi gibi kokuyordu.

"*Malfoy*." Dudakları büzülmüştü.

"Sadece bir jest-" Eli, bornozunun içinden karnına doğru süzüldü.

"Sana güvenilmez-"

Parmakları kadının klitorisine ulaşmıştı. "Nott'u mağazalara göndereceğim-"

"Nott *bir dükkan almasa iyi olur*-"

"Tabii ki hayır." Küçük daireler çiziyordu. Ona izin vermek için yer değiştiriyordu. "Saçmalama-"

"Zaten herkesi bu gösterişli yerde ağırlıyorsunuz-"

"Bu eski yığın mı?"

"Göstermene gerek yok-"

Parmakları kayıyordu - kız muhteşem bir şekilde ıslanmıştı.

"Herkesi geride bırakarak-"

Kıpırdadı ve adamın parmakları . . . oradaydı, onu itiyordu. Adam kaşlarını kaldırdı ve sanki dinliyormuş gibi başını salladı.

Nefesi kesildi. Devam etti. "Uygunsuz derecede pahalı bir-"

"Anlaşıldı, aşkım. Biraz çöp hediye edeceğim-"

"Berbatsın-"

"En kötüsü, aşkım." Dudağını ısırды, yüzü onunkine yakındı ve onu niyetle parmaklamaya başladı.

"İşte bu yüzden kimse seni sevmiyor-"

"*Hiç kimse mi?*" Onu izlerken dalgınca gülümsüyordu. Elinin üzerinde kıvranıyor, klitorisine dokunmasını sağlamaya çalışıyordu.

"*Ben*, kendi adıma, senden nefret ediyorum-"

Adam kızın klitorisine dokundu ve kız gardırobun arkasına doğru yığıldı, kalçaları öne doğru kaydı. "Mm, ve bunu sana yapmak zorunda olmaktan nefret ediyorum," diye mırıldandı. "Dinle, aşkım-"

"Şimdi ne olacak?" diye iç geçirdi, ona doğru bastırarak.

"Küçük bir deney olarak, benim için ellerinin ve dizlerinin üzerine çökmeye ne dersin?

-Yatakta, sevgilim! Uygunsuz bir şey yok ve ben seni aynada seyrederken arkadan anlamsızca becermeye çalışıyorum."

"Burada neyi test ediyoruz?" diye sordu, göğüslerinin sallanmasına neden olan bornozunu omuzlarından silkeleyerek. Draco acı verici bir şekilde sertleşmişti.

Sebepsiz yere bunu yapmaktan korkup korkmadığımı. "Malikane için kaç tane ayna alacağımı."

"Aferin Godric," dedi karısı onu iterek.

Aptal gibi sırtıyordu, bu ses tonunu biliyordu. Kadının yatağa doğru giderken bornozunu yere bırakmasını izledi. Parmaklarını emmesi için elini ağzına götürdü, gözleri kıçıdaydı. Yatağa tırmandı ve dizlerinin üzerinde, açığı değerlendirerek aynaya baktı. Adam şimdi onun göğüslerine bakıyordu.

"Beni bekletme," dedi dört ayak üzerine düşerken.

"Derhal, canım." Görüntüyü zihninde sabitledi ve sonra aceleyle onun yanına gitti.

Kısa süre sonra onun arkasındaydı, siki kıkına dayanmış, saçlarını topluyordu. "Gözlerini görmek istiyorum, aşkım."

İki elini birden kullanması gerekti ama sonra saç buklelerini yüzünden geriye doğru çekti ve sağ eliyle hepsini tutabilecek şekilde saç büktü, çenesini kaldırdı.

Aşağı baktı ve boştaki elini kızın amcığında gezdirdi; kız ıslaktı ve parlıyordu. Yukarı baktı; kız gözlerini deviriyor ve sırtıyordu ama ona hiç karşı koymuyordu. Elini önce sikinin üzerinde, sonra tekrar kızın üzerinde gezdirerek, içine girerken kızın yüzünü izledi. Her şeyi bir anda yaşadı; amcığının ılık, ıslak kavrayışına doğru itme hissini ve gözlerinin kapandığını, nefes alırken ağzının açıldığını gördü. Onu içine almak için geri iterken, kalçalarını hafifçe oynatırken zevkli bir irkilme. Sonra içini çekti, tatmin olmuştu, kendinden memnun görünüyordu, ondan da memnun. Draco gözlerini kırpıstırdı. Nefesini tutuyordu. Ağlayacakmış gibi hissediyordu.

Kadın belli belirsiz gülümseyerek gözlerini açtı ve Draco kendini topladı. Karısını saçlarından tutmuş, elleri ve dizleri üzerinde tutuyordu, siki kabzasına kadar içindeydi ve şimdi anlaştıkları gibi onu anlamsızca becermesini bekliyordu.

Draco işe koyuldu.

Kalçasını sıkı eli, doğru zıplayan kıcı, önünde uzanan sırtı, omuzlarındaki kaslar, aynadaki yüzü ve göğüsleri -Draco her şeyi içine çekiyor, zevkten dört köşe oluyordu.

"Sırtına gelebilir miyim?" diye sordu parlak bir sesle.

"Eğer tek bir tel bile-"

"Bugün olmaz o zaman." Söz veremeyecek kadar heyecanlıydı.

Ön kollarının üzerine çöktü-

Tatlı lanet Salazar-

Kıçı kalkıyor ve adama doğru itiliyor-

Aleti daha derine dalıyor-

Saçını düşürmüştü-

Kalçalarını kavırıyordu, parmak uçları etine batıyordu-

"Serviks-"

Yavaşladı. Eğer vurursa, her şey biterdi-

"Bu iyi-" Sesi soluk soluğaydı.

İyi idi. Çok iyi idi. İyi davranıyordu-

Başı öne eğikti. Aynaya baktı-

Siktir-

Onun kendisini sikmesini izliyordu-

Kesinlikle kötü görünüyordu-

Yavaşlaması gerekiyordu. Yavaşlamak zorundaydı yoksa-

Ona doğru eğildi, kolunu beline doladı, dizlerinin üzerine çekti, sırtı ona dönüktü, saçları yüzüne geliyordu. Aynada her şeyi görebiliyordu; yüzünü, göğüslerini, amının tümseklerini. Birlikte kalçalarının üzerine çöktüler, kadının eli onu desteklemek için aşağıdaydı, diğer eli klitorisinin üzerindeydi. Adam onun yüzünü, göğüslerini ve içine girerken hareket eden elini görebiliyordu.

"Bana senin olduğumu söyle," diye nefes nefese kızın yüzünü izledi.

Dudakları aralandı, gözleri ağır ağır kapandı. "Sen benimsin, Draco," dedi zorlukla nefes alarak. Kızın gözleri yukarı kayarak onunkilerle buluştuğunda Draco aynaya bakıyordu "Sen bana aitsin."

Havayı içine çekti. Ona ne yaptığını biliyordu-

Daha sert itiyordu, zevk yoğundu. Ağzı açıktı, göğsü inip kalkıyordu; aşağıya bakıyordu, onun hissine odaklanmıştı.

"Üstte olmama izin ver," dedi ve adam tekrar içine girdi ve sonra çekilip geri düştü. Kadın adamın üzerine tırmanmak için dönmeye başlamıştı bile. Elleri adamın her yerindeydi; sikinde, göğsünde. Sonra tekrar içine girdi ve kalçalarını döndürüyordu, eli boğazındaydı.

Yüzünü onunkine yaklaştırdı, saçları onun etrafına dolanarak kendisi dışındaki her şeyi engelledi. Dudakları kulağına değdi. Sesi fısıldıyordu, "Sen çok iyi bir çocuksun, Draco."

Draco düşünemedi-

Sonra onun üstüne çıktı. Adam ona bakıyordu.

Ona sürtünüyordu, amcığı sıkılaşıyor ve kenetleniyordu- *Evet.*

Her Şeyin onun yüzünde oynamasını izledi. Her seğirmeyi ve spazmı hissedebiliyordu-

Sonra ayaklarını altına alarak yukarı itti ve onları ters çevirdi; stteydi, saçları yatağın dökülüyordu. AŖağı bakabiliyordu ve Yüzünü görebiliyordu; yukarı bakıp aynada karısını becerirken kendini izleyebiliyordu. AŖağı baktı - onu görmek istiyordu. Kendini onun içine olabildiğince sert sokmak istiyordu. Ve yaptı da.

Draco onu zorunlu altın elbisenin içine sokarken Hermione kolunu inceledi. Pansy'nin hakkını vermeliydi, cadı sahneye çıkmaktan korkmuyordu. Elbise vücuda tam oturuyordu ve gülünç derecede , ışıktaki parıldıyordu.

"TeŖekkr Pansy," diye mırıldandı Draco arkasında, elleri Ŗimdi onun kıının üzerindeydi.

Omzunun üzerinden ona bir bakıŖ fırlattı. "Sanki tüm iŖ kıyafetlerimin yakasını yavaşça kaldırmıyormuŖsun gibi."

Yüzünde masum bir ifade vardı, ama arkasını döndüğünde adamın nefesinin altından "İŖ yerinde kimsenin memelerini görmesine gerek yok" dediğini duydu. Adamın elleri kadının kalçalarında geziniyordu.

"Lafı açılmışken-"

"Hayır," dedi, "başkalarının memelerinizi görmesi konuşmamız gereken bir şey değil-"

"Herkes bu elbisenin içinde göğüslerimi görmek üzere, buna-"

"Sakın söyleme-"

"Arkadaşlarım."

Draco boğazının altından hırladı.

"Gryffindor'ların hepsi bugün Neville için burada olacak ve senden saçma sapan bir şey duymak istemiyorum-"

Homurdandı.

"Yani kavga etmek yok, ters ters bakmak yok, alay etmek yok, surat asmak yok-"

"Benden aldığınız diğer şeylerle birlikte somurtmak kaçınılmaz."

"Uğursuzluk yok, büyü yok, düello yok-"

"O zaman kesinlikle somurtuyor olacağım."

Omzunun üzerinden bir bakış daha attı.

"Oh, yani ters ters bakmaya iznin var-"

"Ben Harry ile dans ederken sen somurtuyor olacaksın-"

"Hayır, aşkım, bu kimse için güvenli değil-"

"O zaman en iyi şekilde davransan iyi edersin."

"Ben de öyle davranacağım," dedi. "Aksi takdirde herkes dalga geçtiğimi düşünecek-"

"Ya da-"

"Ya da bana ayrıntılı bir seks oyunu oynattığınızı."

"Bu-"

"Ayrıntılı bir seks oyunu oynayabilir miyiz?" Adamın elleri tekrar kızın kışındaydı.

"Boncuk işlerini karıştırırsan ve Pansy ikimizi de avlarsa olmaz."

"İşim bittiğinde elfler duvarlardan boncuk topluyor olacak-"

"Önce beni içine sokmayı bitir," dedi başparmağını yara izi boyunca gezdirerek. Yara izi beyaza dönüşmüş ve kolunun içine gömülmüştü, okunaklıydı ama göz kamaştırması kolaydı. Onun fermuarın üstündeki kancayı kaldırdığını hissetti. "Saçımı düzeltmem gerek."

"Serbest bırak canım," dedi ve boynunu öpmek için kenara itti.

"Kontrolden çıktı," dedi ona doğru eğilerek.

"Ben de seni böyle seviyorum," diye mırıldandı.

Hermione şatoya vardıklarından beri kendini kontrol altında tutuyordu, Draco'nun hafife aldığı on yedinci yüzyıl mimarisi karşısında biraz dehşete düşmüştü ve buranın şu anda Narcissa'nın evi olduğunun farkındaydı. İçeri girdiklerinde Narcissa onları karşılamak için oradaydı. Hermione, Draco'nun "Anne" deyişini duymuş, sarılışlarını görmüş ve Draco'nun annesinin korunmasız sahip olduğunu biliyordu - Hermione artık okulda Malfoylar'ın kartal baykuşu Narcissa'nın şeker paketlerini getirdiğinde olduğu gibi küçümsemek istemiyordu.

"Annen buradayken ne yapıyor?" diye sordu Draco'ya.

Draco omuz silkerek, "Bahçelere gider, hayır yemeklerine katılır, elflerle whist oynar," dedi.

Şimdi Hermione kapılarının dışındaki koridorda hızlı hızlı Fransızca konuşulduğunu duyuyordu. Draco ve Narcissa onun önünde İngilizce konuşuyorlardı ama şato elfleri sadece Fransızca anlıyormuş gibi davranıyordu; Pip'in Hermione ve Draco'nun bavullarıyla birlikte gelmesine neden olan da buydu. "Onlara güvenmiyor. Bize," diye fısıldamıştı Draco sırtarak. Şato ile Manor elfleri arasında uzun süredir devam eden bir tür rekabet vardı ve bunu eğlenceli buluyordu.

"Senin anlamsız arkadaşlarının yanında uslu duracağım," dedi Draco şimdi, başı hâlâ onun boynuna eğikti. Sonra da onu ısırdı, hem de sertçe.

"Şimdi saçlarımı aşağıya yatırmam gerekecek-" Aynadaki ısırık izine bakmak için onu dirsekleyerek uzaklaştırdı, boynu kızarmıştı. "Ne oldu da

İz bırakmak, mücevherler bunun için mi?"

"Neden ikisi birden olmasın?" dedi Draco, onun yanağını öptükten sonra gardıroba doğru ilerleyerek kadife kaplı kutuları çıkarmaya başladı.

Hermione kolunu ve boynunu göstererek göz ucuyla adamın kutuları açıp özenle hazırlanmış altın ve elmas kolyeleri, küpeleri, bilezikleri ortaya çıkarmasını izledi-

Sonunda ona döndü. "Draco, bu çok fazla."

"Öğleden sonra arazide bir düğün için mi?" Bir kaşını , alnı kırıştı. "Sevgilim, ancak bu kadar yeter."

Hermione'nin üzüntüsüne rağmen, konuklar geldiğinde Malfoy altınları ve elmaslarıyla sıırıslıkla olmakta hiç de hoşnut değildi. Parkbottom'ın konuk listesi geniş bir yelpaze oluştuyordu - tam da Shackbolt'un berbat Uzlaşma Yasası'yla umduğu gibi - ve Draco'yla birlikte şatonun arkasındaki avluya adım attıklarında Hermione, Slytherinli kadın kümesinin onu aşağı yukarı süzdüğünü gördü ve sırtları dikleşip burun delikleri alevlendiğinde karanlık bir memnuniyet dalgası hissetti.

Draco onu korkunç bir insana dönüştürmüştü. Hayır, o zaten öyleydi.

Boştaki elini uzatıp adamın pazusunu tuttuğunda kadın adamın kolundaydı ve adam gözlerinde garip bir ışıkla hemen ona baktı. "Daphne Greengrass Pucey'i getirdi." diye fısıldarken başını onunkine eğdi.

Draco'nun gözleri oraya kaydı. "Flint'ten önce bile kendinden uzak duruyordu. Belki de canına tak etmiştir."

"Ve Greengrass kardeşler bize hançer gibi bakıyorlar."

Onu ağzının kenarından öptü, hızlı ve düşüncesizce. "Astoria ile nişanlıydım," dedi doğrulurken.

"Ne?"

"Beni yakaladınız çünkü Yeşil Çimenler deli olduğuma karar verdi-"

"Merlin, Yeşil Çimenlerle bir konuda hemfikir miyim?"

"Çok mu kıskanıyorsun canım?" diye sordu umutla.

Onun yüzüne baktı, sırtıyordu ve hevesliydi. Daha az aptal olmaya çalışıyordu. "Çok kıskandım," dedi. "Herkesin seni benimle görmesini istiyorum.

ve tüm dikkatinizin bende olduğunu bilin."

Ona gülümsedi. Sonra onu ağzı açık, diliyle öpmek için başını eğdi. Narenciye. Karanfil. Kızın eli adamın kolunu kavıyor, takım elbisesinin ince yünü parmaklarının altında kırışıyordu. Korkunç bir gösterişçiydi. Kadın Nefes nefese kalmıştı.

"İşte siz ikiniz-"

Godric. Hermione kayınvalidesinin sesini duyunca yüzünün ısındığını hissetti.

Hermione döndüğünde Narcissa'nın gümüş takılarla süslü, sert, siyah bir elbiseyle yaklaştığını gördü. Sık sık Draco'nun babasına benzediğini düşünürdü ama şimdi Narcissa'yı gördüğünde tek görebildiği Draco'nun yüzüydü.

"Merhaba anne." Draco yanağını öpmek için eğilmişti bile, sanki az önce onu Hermione'yle öpüşürken aynı ağızla yakalamamıştı.

"Draco, canım, yukarıda sana ihtiyaç var. Ben de Hermione'yi birkaç hanımla tanıştırayım, olur mu?"

"Elbette anne." Draco Hermione'ye baktı, yüz ifadesi dikkatliydi. "Tamam mı, aşkım?"

"Elbette, Draco." Derin bir nefes aldı ve ona güven verici bir baş selamı verdi.

Onun çekini öptü, annesinin dirseğine dokundu ve sonra tırmanan sarmaşık ve Pansy'nin düğün çelenkleriyle çerçevelenmiş çift kapıya doğru adım attı, Slytherinli kadınların gözleri onun dar siyah orman yeşili takım elbiseli zayıf formunu takip ediyordu. Platin rengi saçları ışığı yakalıyordu; Kasım ayı olmasına rağmen, bahçede güneşli bir bahar günü varmış gibi görünüyordu. Hermione bunun ne kadara mal olduğunu hayal bile edemiyordu.

Hermione gözlerini Draco'nun sırtından ayırdı ve Narcissa'nın yüzünde belli belirsiz bir gülümseme buldu. Sonra Narcissa kolunu gevşekçe Hermione'ninkine doladı ve Hermione nazikçe konuğa sürüklendi, yaşlı kadınlar telaşlı elbiseler ve yadigar mücevherler içinde konuşuyorlardı

"Deirdre, canım, sana gelinimi tanıştırmama izin ver, Hermione Granger Malfoy. O ve Draco aynı okula gittiler. Evet, Pansy ve Neville ile! Tabii ki Hermione'nin notları çok yüksekti, Draco çok kıskanırdı! Ama o zaman adamın peşinde olması *gerekirdi*."

"Oh, Mallory, gelinim Hermione Granger ile tanıştın mı? Malfoy mu? Draco'yla daha bu Temmuz'da evlendiler. Evet, Draco Malfoy LTD'nin başına geçti ve Hermione de Bakanlık için önemli işler yapıyor. Onunla gurur duyuyoruz."

"Dolores, gelinim Hermione Granger Malfoy'la tanışmalısın. Çok güzel değil mi? Tabii ki Draco ona bayılıyor."

"Perdita, sana gelinim Hermione Granger Malfoy'u takdim etmekten mutluluk duyuyorum. Granger Hanesi - evet, Hermione onun soyunun ilk üyesi. Malfoy Hanesi'ne böyle bir yetenek kazandırdığımız için çok şanslıyız. O ve Draco güçlü bir çift oluşturuyor, sizce de öyle değil mi?"

Narcissa'nın dokunuşu hafifti, kollarını okşadı ve üstünkörü öpücükler verdi. Hermione, konuklarının onun yaklaşımı karşısında doğrulmalarını izledi. Bakışlar Hermione'nin üzerinde geziniyor ve Narcissa mesajını iletirken ona dönüyordu: Malfoy Hanesi Hermione'ye sahip çıkmıştı ve hepsi sevdim. Kadınlar kibar gülümsemeler ve değerlendiren gözlerle Hermione'ye döndüler.

Hermione, Narcissa'nın artık kalbinde önyargı taşımadığını düşünmüyordu. Narcissa'nın öncelikleri konusunda net ve pragmatik olduğunu düşünüyordu ve onun önceliği Draco'ydu. Draco'yu herhangi bir kişiye, herhangi bir inanca, herhangi bir bağlılığa tercih ederdi. Bir karanlık lorda yalan söyleyebilir, politikasını değiştirebilir, Hermione'yi gelini olarak kabul edebilir ve Malfoy Malikânesi'nden vazgeçebilirdi ve Draco'yu koruyacağını düşünüyorsa bunu gözünü kırpmadan yapardı. hayatta ve hatta biraz daha az mutsuz. Lucius ve Narcissa bu eşleşmenin Draco'nun topluma dönüşü için gerekli bir adım olduğuna karar ve işe yarayacağından emindiler.

Ama Hermione anlamaya başlamıştı, Lucius ve Narcissa da Draco'nun itiraf etmekte tereddüt ettiği bir şekilde onun siyasi kariyeriyle ilgileniyorlardı. Pansy iki ay önce Lucius'un Hermione'nin Bakan olmasını beklediğini tahmin etmişti. Hermione'nin kendi on beş yıllık planı daha ılımlıydı: Uluslararası Büyü'ye transfer olmak (tamam), kendini kanıtlamak (in ilerleme), beş yıl içinde bir bebek sahibi olmak (düşünüyor), Bölüm Başkanlığına terfi etmek (yapılacak), olabildiğince yüksek rütbelere tırmanmak (belirlenecek). Belki Bakan Yardımcısı olurum diye düşünmüştü.

başkasının yönetimi farklıydı. Draco, babasının daha büyük hırslarını onun üzerine yıkmak istememişti - ta ki Draco kendi hırsı haline gelecek incinip öfkelenene kadar. Malfoylar kendilerine engel olamıyorlardı. Ama Hermione Bakan olmak istiyordu. Belki o da kendine engel olamıyordu.

"Eustacia, bu benim gelinim, Hermione Granger Malfoy. Bize bu Temmuz'da katıldı. Draco için ideal bir eş-"

"Ah, evet," dedi Eustacia, gri bukleleri kocaman zümrüt küpelerinin güneş ışığını yakalamasına izin veren yüksek bir saç modeline dönüşmüş, tombul ve yaşlı bir kadın. "Sizi ve genç Efendi Malfoy'u gazetelerde gördüm. _"

Hermione'nin gülümsemesi durakladı. Bu, kavga ederken çekilmiş fotoğrafları demekti.

"-ve *senin için iyi*, kızım. Onu diken üstünde tutuyorsun! Ah, Dagwood ve ben nasıl da kürek çekerdik!" Mutlu bir nostaljiyle parlıyordu.

Narcissa'nın sesi . "O ilk yıl-"

"Ona neye sahip olduğunu göstermelisin!" diye bağırdı Eustacia. "Sana karşı gelmemesi gerektiğini bildiğinden emin ol."

Yaşlı kadınlar güldü, Eustacia Hermione'nin kolunu okşadı.

"Biliyorsun, Hermione Bakanlık için çalışıyor-"

"Evet, Uluslararası Büyü!" Yaşlı cadı göz kırptı. "Aferin sana, kızım."

"Hükümette gerçekten daha fazla cadıya ihtiyacımız var," dedi Narcissa.

"Çok doğru," dedi Eustacia zarif bir . "Büyücüler sadece işleri karıştırır."

"Düşünüyordum da... neden küçük bültenine Hermione'yi de eklemiyorsun?" dedi Narcissa, Hermione'nin şimdi farkına vardığı bir şekilde ses tonu hazırlıksızdı.

"Oh!" Eustacia'nın gözleri parladı. Sinsi bir sırıtışla Hermione'ye baktı. "Bu sadece aptalca bir dedikodu gazetesi, canım." Kıkırdadı. "Her şeyi takip etmeyi severim. siyaset."

"Vay canına, Hermione, bütün kasayı mı giyiyorsun?" dedi Ron.

"Peki bunlar hep sende miydi?"

Hermione, Ginny'nin ellerini onu hissetmeden önce .

"Her zaman böyle *değildim*," dedi Ginny, dekolteli altın elbisesine bakıp onun yerine kendi göğüslerini sıkarak.

"Ama denediğimde, toplum içinde uygun olmuyor," dedi Harry.

Ginny ellerini karnına götürdü. "Acıktım mı yoksa kusacak mıyım bilemiyorum."

"Susan da kendini iyi hissetmiyor," dedi Ron. "Muhtemelen bağdan sonra kalmayacağız."

Hermione Susan'ın Cho, Luna, Padma ve Parvati'yle birlikte durduğu yere baktı, başını kaldırmış, gözleriyle şatonun soluk taş duvarlarını tarıyordu. Hamile olsun ya da olmasın, Susan'ı kendini iyi hissetmediği için suçlayamazdı.

Malfoy mülkünde rahattı. Hermione Molly'ye Susan'ı rahat bırakacağını ve bir süre Pazar yemeklerine katılmayacağını söylemişti.

"Açım," dedi Ginny. "Yine acıktım."

Yakınlarda, Charlie ve Theo orman yeşili ve siyah orman yeşili giysiler içinde durmuş, Pansy'nin fotoğrafçısı fotoğraflarını çekerken birbirlerini itip kakıyorlardı.

"çok yakışıyorlar," dedi Harry.

Ron kuru bir sesle, "Bunlar sadece takım elbiseler," dedi.

Harry tek kaşını kaldırarak ona döndü.

"Evet, tamam, Charlie mutlu," dedi Ron, Harry'den Hermione'ye bakarken başını sallayarak. "Savaş sonrası dönemde herkes yeşil bir takım elbiseye ve kendi psikopat Slytherin sikicisine sahip oluyor, bana aldırmayın."

Hermione ve sonra Ron kollarını kavuşturup kederli görünmeye çalışırken Harry'yle birlikte gülmeye başladılar.

Theo Charlie'yi öptü ve şatoya doğru yürümeye başladı. Hermione, Cho, Luna, Padma ve Parvati'nin sol tarafta duran kümelerinden, Daphne Greengrass, Tracey Davis ve Terence Higgs'in de sağ taraftaki gruplarından onun hareketlerini izlediklerini gördü. Ama Theo kapıların yanında onu bekleyen Narcissa'ya odaklanmıştı. Yanağından öpmek için eğilmiş, ona doğru uzanıyordu.

Charlie çenesini sallayarak Ron'u onayladı ve ona doğru yürümeye başladı.

"Görünüşe göre bir rakibin var," dedi Ron, içeri girerlerken Narcissa'yla kol kola Theo'yu başıyla işaret ederek.

Charlie şöyle bir baktı ve güldü. "Narcissa sonunda Lucius'tan boşanırsa, ilişkimizin açılacağı haberini aldım bile."

Herkes kıs kıs gülerken Ron inledi ama Hermione, Theo'nun Charlie'yi Narcissa'yla tanıştırdırkenki yüz ifadesini hatırlıyordu.

Neville, Pansy ve Theo bir gün erken gelmişlerdi, Narcissa Neville'i bitkiler hakkında konuşması için görevlendirirken, Pansy de Hermione'yi misafir taşıma lojistiğini iki kez kontrol etmesi için görevlendirmişti - ki Hermione gizliden gizliye bundan zevk alıyordu, Pansy'nin düğün detaylarına (hepsini kendi isteği dışında öğrenmişti) yatırım yaptığı için değil iyi bir hesap tablosuna direnmek. Theo ve Draco zamanlarını içki içerek, para için kâğıt oynayarak ve itibarsız Fransız iş bağlantılarına baykuş göndererek geçirirken Theo giderek çılgınlaşıyordu, ta ki Hermione, Draco, "*Lanet* olsun," diye mırıldanırken ikisinin birbirlerini tokatladığını fark edene kadar. Charlie yakında gelmezse seni kendim sikirim," diye mırıldanırken Theo, "Ben konuşuldum, *efendim*," diye şarkı söylüyordu.

Sonunda Charlie anahtarla içeri girmişti -hafta sonu için korudaki bekçilik görevlerini tamamlamıştı- ve Hermione kendini Theo'nun yumuşayıp hareketsizleşmesini, Charlie'nin yanında durmasını izlerken bulmuştu, parmakları Draco'nun kolundaydı
Başını eğmiş, gözlerini Narcissa'ya dikmişti. On yaş daha genç görünüyordu. Ama Charlie Narcissa'nın elini tutarken sırtıyordu ve sonra Narcissa Theo'ya dönüp koluna dokunarak gülümsedi ve Theo yeniden canlandı.

Şimdi Hermione, Charlie'nin eğilip daha önce hiç görmediği yarı yetişkin bir kediye kucağına şaşkınlıkla izliyordu. Avluya, ötesindeki üzüm bağlarına göz gezdirdi. Nereden gelmişti bu kedi?

Charlie hayvanı çarpık koluna alıp bir bebek gibi kucaklarken ona döndü. Sonra hayvan yüksek sesle mırıldandı, patileri havada, Charlie agresif bir şekilde başını okşayıp kulaklarıyla oynarken.

Charlie gülümseyerek başını kaldırdı ve Hermione'nin yüz ifadesini gördü. Tek omzunu silkti. "Başıboşları kendime çekiyorum."

Kısa, geleneksel bir bağdı ama bu Pansy Parkinson'ın kurnazlık yaptığı anlamına gelmiyordu.

Hermione, Pansy'nin konuklarını şarkılar, şiir dinletileri, ilham verici okumalar, mum yakma ya da odağı kendisinden uzaklaştırabilecek diğer zaman doldurucularla oturtmayı umursamadığını esir bir izleyici olarak geçirdiği zamanlardan biliyordu. Güvercinleri, kelebekleri ve havai fişekleri déclassé olarak reddetmişti. Nikâh memuru, Pansy onu fotoğraflarından çıkarma fırsatı bile bulamadan arka planda kaybolan isimsiz bir büyücüydü. Ama Ginny ve Luna'nın elbiseleri pırıl pırıl parlıyor, dört refakatçi de kucak dolusu egzotik yeşillik taşıyordu ve Neville'in siyah takım elbisesi ve siyah orman yeşili yeleği bir eldiven gibi oturmuştu - şu anda Pansy'nin okuldaki tüm arkadaşlarına (ve düşmanlarına) onun uzun boylu, geniş omuzlu, kaslı ve sola doğru giyindiğini bildiren bir eldiven. Hermione, Neville çelenkli kapıların yerini alırken Slytherinli kadınların birbirlerini dirseklediklerini görebiliyordu.

Pansy'nin cüppesi tehlikeli miktarda dekolteyi gözler önüne seriyordu ama Pansy'yle el ele tutuşurken Neville'in gözleri hiç ayrılmadı. Neville'in eli çıplaktı, kolunda bir Parkinson kol düğmesi görünüyordu. Pansy'nin zümrüt yüzükleri büyülu güneş ışığında parlayıp ışıldıyordu; sadece dikkati eline çekmek içindi. O ve Neville evlilik yüzüklerini değıştirmiyorlardı.

Yemin , Hermione uzaktan bile olsa içini bir sıcaklık kapladı ve Neville ile Theo ağladılar. Draco çenesi sıkılmış bir halde duruyordu. Hermione onun ağlamayı reddettiğı anlamına geldiğini düşündü ve bu kadar çok geçmiş paylaştığı birinin bağı infaz ettiğini görmekten mi yoksa burada yapacağı töreni hayal etmekten mi kaynaklandığını bilmiyordu. İkinci kattaki bir ofiste zorla evlendirildikleri gün, Bakanlığın Narcissa ve elfleri mahrum bıraktığını söylediğini hatırlıyordu. Bir düğün isteyip istemediğini hiç söylememiştı.

Sonra Neville ve Pansy biraz fazla uzun öpüşüyorlardı ve Neville Slytherinli kadınlara muzipçe göz kırparken Pansy ona avluya kadar eşlik ediyordu ve Theo sırtarak Ginny'ye kolunu uzatıyordu ve Draco Luna'ya doğru eğilerek ne dediğini duymak için onun koluna giriyor, Neville ve Pansy'nin durduğu yere doğru yürürken ona gülümsüyordu. Draco ve Luna'nın beyaz-sarı saçları ışığı yakalıyor, Luna kollarındaki yeşillik yığınları tarafından cüceleştiriliyordu.

"İyi misin?" diye sordu Hermione, Draco'ya yetiştiğinde, elfler geç öğle yemeğı için ortaya çıkan ziyafet masaları boyunca bağdan oturma düzenini çoktan yeniden kurmuşlardı.

"İyi, aşkım," dedi, ama olarak öyle olmadığını biliyordu. "Buketim beni çok fena ısırdı."

Yanlarında duran Theo kendi buketini ortadan kaldırarak Pansy'nin elini kendi elinin arasına aldı ve yanağına bir öpücük kondurdu. "En iyi dileklerimle, Pansy," dedi.

"Teşekkür Theo," diye mırıldandı, adam doğrulurken sevgiyle ona baktı.

Sonra Neville'in elini tuttu ve onu öne doğru itti. "Hey, baba-" Neville'i dudaklarından öptü. "Aileye hoş geldin."

Pansy çiçekleriyle ona vuruyordu - "Nott, erkeğimin üzerinden çekil!"- ama Neville kaşlarını kaldırdığında Theo çoktan onun yolundan çekilmişti.

Theo kalabalığın içine doğru geri çekildi, iki eliyle öpücükler gönderdi ve sonra Charlie oradaydı ve Theo tepsiden şampanya kadehi almak için dönerken kolunu Charlie'nin boynuna doladı ve vücudu Charlie'ninkine çarparak durdu, zencefil hareket etmeden onun tüm momentumunu emdi.

"Sevgilim," diye mırıldandı Theo, sırttan, vahşi saçlı Charlie Weasley'ye sıkıca sarılmıştı.

"Salazar," diye iç geçirdi Draco. "Odalarındaki bütün mobilyaları kıracaklar."

Şimdi Draco ve Hermione karşılarında oturuyorlardı, Theo ise uzanmıştı. kolunu Charlie'ye dolamış, içiyor ve yemeğini etobur orta parçasına ve kucağındaki yarı yetişkin kediye boş boş yediriyordu.

"Pansy'nin Luna ve Rolf'u başka bir masaya oturtması ne yazık," dedi Charlie çatal ve bıçağıyla meşgul olarak.

"Öyle mi?" Theo sırtıyordu.

Charlie başını çevirdi. "Rolf ile notlarımı karşılaştırmak istedim."

Theo'nun sırtışı genişledi, kaşları kalktı.

"Boynuzkuyruklar üzerinde," dedi Charlie.

"Pekâlâ," dedi Theo, çenesi yukarı kalkarak. "O zaman Luna ile notları karşılaştıracam."

Charlie kendi kaşlarını kaldırdı.

Hermione şeyleri kaçırdığını hissediyordu ama ne olduğunu tahmin etmeye başlamıştı.

"Peki notları ne kadar kapsamlı?" diye sordu Theo.

"Zaten biliyorsun," dedi Charlie. "aldığını gördün."

Oh.

"Öyle mi?" dedi Theo.

"Evet," dedi Charlie.

"Tamam o zaman." Theo dudağını ısırdı ve Charlie'ye bir üzümlü domates yedirdi.

Charlie çiğnerken göz temasını hiç kesmedi.

Theo izledi, dudaklarını ayırdı, bakışlarını sabit tuttu ve Charlie'ye bir yaban mersini yedirdi.

Hermione gözlerini kırptırdı ve başka tarafa baktı.

Luna ve Rolf avlunun diğer tarafındaki masalarında ona karşıdan işaret ederken, Ginny'nin gözlerini şüpheyle kısarak onu dinlediğini görebiliyordu. Harry, McGonagall'la konuşmak için yerinden kalkmış, ona doğru eğilmiş, elini onun sandalyesinin arkasına koymuştu. Hogwarts öğretmenleri Neville için topluca dışarı çıkmış ve büyükannesiyle birlikte oturmuşlardı. Hermione hepsi oturmadan önce merhaba demiş, Draco da ona eşlik etmekte ısrar etmişti.

üzerindeki kızgınlığı hissedebiliyordu. Yol boyunca Slytherin'lerle dikkatli bir şekilde selamlaşırken kolunu ona dolamıştı, pek çoğu pek çok nedenden ötürü yoktu. Profesörler ılıklaşmıştı

ne küçümseyebildikleri sahiplenebildikleri mezun ve bağışçı. Hermione fazla parlak bir şekilde gülümsemiş, garip bir kızgınlık hissetmişti. Draco o zamandan beri sessiz ve ayıktı.

Neville ve Pansy avlunun ortasında tek başlarına dans ederken Draco'nun gözleri Pansy'ye kilitlenmişti, parlak cüppesi onun şeklini gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu. Sonra Neville büyükannesiyle dans ediyordu ve Pansy yaklaşırken Draco başını kaldırıp baktı.

"Hadi, seni otuzbirci. Ev sahibi olarak bu iş sana düşüyor."

Draco gülümseyerek eğilip Hermione'nin yanağına bir öpücük kondurduktan sonra ayağa kalkıp Pansy'ye kolunu uzattı. Hermione arkasına yaslanıp Draco'nun dar takım elbisesinin içindeki zayıf formunu izlerken o da Pansy'nin etrafında ustalıkla dönüyordu. Onları daha önce de dans ederken görmüştü; Yule balolarında, okuldaki Samhain partilerinde. O zaman kendine rağmen onları izlemişti. Ona çok garip davranıyorlardı, şımarık küçük pislik ve onun kaba kız arkadaşı. Kimseye iyi davranmıyorlardı.

Birbirlerinden hoşlanıyorlardı ama yine de bir sürü arkadaşları, onları seven aileleri ve peşlerini bırakmayan tuhaf bir ilişkileri var gibiydi. Her şey Hermione'ye kıskanılmayacak kadar sefil görünüyordu ama bu kadar farklı kurallara göre oynamanın nasıl bir şey olduğunu merak etmişti. O anlarda, onların kafalarının içinde neler olduğunu merak etmişti. Şimdi Draco sarhoş ve alaycı değildi, Pansy de ona asılmıyordu. Draco onu tarafsız bir ilgiyle idare ediyordu ve Hermione onu yine uzaktan izlemekte özgürdü.

Godric, o çok güzeldi.

Sonra dans alanı dolmaya bağıladı, Neville ve Pansy tekrar ortadaydı ve Draco onun yanındaydı. Çıplak elini onunkinin içine soktu ve çok geçmeden Draco'nun kalçası onunkine değdi, bir o yana bir bu yana çevirirken göğüsleri neredeyse birbirine değiyordu, parmak uçları onun kürek kemiğine bastırıyordu, gözleri ufuktaydı.

"Aptalmışım gibi davran-" dediğinde güneş asmalara doğru alçalıyordu.

"Numara mı?"

"Ve sanki özel olarak kavga edecekmişiz gibi bana tokat at."

"Draco," dedi. "Bu bir *düğün*."

Charlie kurt ıslığı alana ve Theo, "Siz ikiniz bir oda bulun!" diye seslenene kadar başını aşığı çekti, eli ensesindeydi, parmakları oradaki kısa saçların arasındaydı ve onu öptü.

Yatak odasına geri döndüler.

Onu birkaç dakika öptü, eli çenesindeydi ve sonra geri çekildi. Hermione aşığıdaki avludan gelen müziğı ve konukları duyabiliyordu. Güneş yakında batacaktı, hâlâ Kasım ayıydı ve sihir ancak bu kadarını yapabiliirdi. Pansy gümüş mini elbisesini giyecek, peri ışıkları yanacak ve avlu gürültülü bir dans partisine dönüşecekti.

Ama şu an Hermione'nin aklından çıkarmaya çalıştığı, korktuğı andı. Avery'nin üst düzey planlama toplantısı, Arjantin'den gelen önemli oyuncular, yoldaki adamlar ve malzemeler, konuşmanın ve düellonun ötesine geçmesi beklenen aksiyon. Draco ortaya çıkması için ısrar etmişti - nerede olduğunu bilmiyordu. O da nerede olduğunu bilmiyordu. İkinci portkey onu oraya götürene kadar bunu bilemeyecekti. Bir tuzak kurmuştu -Avery, Neville'in adamları Draco'nun peşindeyken yakalanacaktı. Ya da Avery bir tuzak kurmuştu ve Neville'in adamları oraya ulaşamadan yakalanan Draco olacaktı.

Bir gün önce Hermione Neville'i yalnız yakalamıştı. "Neden Harry ve Ron'a söylemedin?" diye sormuştu ona.

Başını ona doğru eğmişti. "Kimseyi savaşta yaşamaya devam etmeye mecbur etmeyeceğim," demişti ona, gözleri sakın ve hüzünlüydü. "Bazı insanlar yeterince şey yaptı. Hayatlarına devam etmelerine izin verilmeli. Eğer yapamazlarsa, o zaman beni bulurlar."

Draco, "Eğer bir saat içinde dönmezsem, herkese kavga ettiğimizi ve beni kovduğunu söyle," dedi.

"Draco," dedi Hermione. "Burası senin evin."

"Benim olan senindir, aşkım." Yere bakıyor, ceplerini karıştırıyordu. Sonra doğruldu ve elinde bir yüzük kutusu vardı. Önünde tutuyordu, tam olarak ona sunmuyordu. "Buna şimdi sahip olmanız çok uygun Bayan Malfoy."

Hermione'nin kaşları çatıldı. Adamın soluk kemikli parmaklarının açılmasını izledi.

Kutuyu. İçinde altın ve Malfoy mührü vardı; bu bir mühür yüzüğüydü. Altın bir Malfoy mühür yüzüğü.

Kadın başını kaldırdı ama adamın gözleri aşağı bakıyordu.

"Bunu senin için yaptırdım, sevgilim. zorunda değilsin. Üzerinde sadece basit koruyucu tılsımlar var, yadigâr büyüler yok, sana zarar verebilecek hiçbir şey yok. Önce Bill Weasley bunu senin için onaylasın. Ama eğer geri dönmezsem, bu senin mirası elden çıkarmanı kolaylaştıracak."

Hermione derin bir nefes aldı. "Draco... peki ya annenle baban?"

"Sen benim karımsın," dedi Draco basitçe ve başını kaldırdığında soluk gri gözleri açık ve ona odaklanmıştı.

gerginliği görebiliyordu. Açık kutuya baktı, Malfoy mührü gümüş yerine altın rengindeydi. Dikkatle uzandı ve yüzüğü kadifeden çıkardı. Beklediğinden daha ağırdı. Yüzük Mühürün bir ağırlığı vardı, bant önemsiz değildi. Elini ters çevirdi. Yüzüğün arkası kazınmıştı: HGM.

Yüzü gergin olan Draco'ya baktı ve sonra başparmağıyla işaret parmağı arasında tuttuğu yüzüğü inceledi.

Draco kutuyu hâlâ açık bir şekilde elinin yanında tutuyordu. Ona doğru küçük bir kayma oldu; yüzüğü yuvasına geri götürmesi için bir uyarı.

Hermione altın mührü düşündü. Kanla imzalanmış evlilik sözleşmesi ve kasanın anahtarı zaten ondaydı. Dul kalırsa Malfoy'un mallarını dağıtmakta hiç zorlanmayacaktı. Ama yüzüğün aslında kasalarla ilgili olmadığını biliyordu.

Hermione bunu kabul etmek zorunda değildi. Yüzüğü kutusunda saklayabilir, Draco öldürülürse Malfoy mirasını ortadan kaldırmak için kullanabilirdi.

Ya da geri dönerse onunla farklı bir miras inşa çalışabilir.

Hermione nefesini içine çekti. Narenciye, karanfil ve düğün çiçeklerinin kokusunu alabiliyordu. Adamın hareketsiz bedenindeki sarmal gerilimi hissedebiliyordu.

Hermione yüzüğü sol elinin üçüncü parmağına geçirdi; yüzük ona battı, kanını örnekledi ve sıkıca oturdu; başını kaldırdığında Hermione sertçe yutkunuyor, çenesi bükülüyordu.

Hermione, Muggle Londra'sındaki bir otelin barında Pansy ile yaptığı bir konuşmayı hatırladı.

"Draco," dedi. "Sen bana aitsin. Ve senden bana geri dönmeni bekliyorum. Anlıyor musun?" Onun soluk gri gözlerine baktı, tüm acısını ve arzusunu dışa vurdu. "Geri dönmene *ihtiyacım* var."

Adam ona baktı ve sonra başını eğerek hızla başını salladı. "Yapacağım, aşk." Kendi kendine başını sallarken ağzı sert bir çizgiydi. Eğildi ve onu dudaklarından iffetle öptü.

Sonra geri çekildi, çenesi kenetlenmişti, lanetli gözleri kızın üzerindeydi ve elini Longbottom'ın ilk anahtarının bulunduğu cebe soktu. Bu onu götürecekti. Başka bir cepteki ikinci anahtar ise onu geri getirecekti.

Bir duraklama oldu -göğsünün nefesiyle yükselip alçaldığını gördü- ve sonra gitmişti.

Bana nerede ve ne zaman olduğunu söyleyeceksiniz, ben de kontrollü yakma için insanları hazır tutacağım.

Kasım güneşi batmak üzereydi, gökyüzü fuşya ve turuncuya bürünmüştü, tanımadığı bir tarlaya vardığında -bildiği kadarıyla Longbottom'ın tarlalarından biri değildi. Daha sonra bir daha asla bulamayacaktı.

Koyu renk taktik kıyafetler giymiş, asaları muggle silahlarının yanında kılıfında duran küçük bir grup bekliyordu.

Alicia Spinnet öndeydi, saçları sıkıca örülmüştü.

"Malfoy." Elinin arkasındaki Tarikat dövmesini göstererek onu iki parmakla selamladı. "Yolumuzun üzerinde misin?"

"Ben senin adamınım," dedi. "Ya da köstebek, olduğu gibi."

Çenesini salladı. "Ben alırım, Ferret."

"Körlemesine gidiyoruz. Anahtarla girene kadar son konumu bilemeyeceğim." Ona muggle parasını uzattı ve eşini havaya kaldırdı. "Eşleştirilmiş izleyiciler. İçeri girdiğimde benimkini aktive edeceğim."

"O zaman hemen arkanda olacağız," dedi Spinnet, parayı çevirip yakalayarak, sesi pek de alaycı değildi. "Ve eğer bu bir ihanetse, önce ben seni avlayacağım."

"Aynı şekilde," diye mırıldandı Draco.

Kıkırdadı. "Mecbur kalmadıkça saçını karıştırmayacağım, Malfoy. Hadi gidelim."

Başını salladı ve Avery'den ilk zaman ayarlı port anahtarını, bir çengelli iğneyi çıkardı. Tam başparmağını batırdığı sırada güneş ufku altına düştü ve göbeğindeki keskin bir çekişle alandan göz kırptı.

Sonra karanlık bir sokağa girdi. Muggle Londra'sı gibi kokuyordu. Dar. Islak. Tuğla üzerine grafiti. Yemek artığı kokan bir atlama yeri. Asasını yaktı; pelerinli bir figür sokağın girişinde duruyordu. Spinnet'in ekibini de yanında getirmeye çalışsaydı, ikinci anahtarı bulana kadar burada tıkanırlardı.

Döndü ve mide bulantısıyla savaşılarak geçidi dikkatle taradı ve atlamanın arka köşesine sıkışmış küçük kutuyu almak için eğildi.

Açtığında kafatasına oyulmuş bir oniks boncuk gördü. "Zekice," diye mırıldandı.

Başını kaldırdı ve derin bir nefes alarak gözlerini kapattı. Sokağın pis kokusuna bakılırsa bir hata. *İyi*. Gözlerini açtı ve işaret parmağıyla kan lekeli başparmağı arasındaki boncuğu sokaktan göz kırparken kutunun düşmesine izin verdi-

Bir arazisinde, kapıların içindeydi, hava temiz ve serindi. Goyle Malikânesi. Salazar, tahmin etmeliydi. (Herkes tahmin edebilirdi. Avery ve ekibi tam bir aptaldı.) Spinnet'in ekibi, izleyiciyi etkinleştirdikten sonra portkeylerini onun bulunduğu yere büyülemekte hiç zorlanmayacaktı.

Bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı ve bir muhafızın kapıyı açmak için hiçbir harekette bulunmadığı ön girişe doğru yürüdü.

Yaklaşan adama başıyla selam verdi.

"Bakalım," dedi muhafız, Draco'nun sol kolunu işaret ederek.

"Benim," dedi Draco kesin bir ifadeyle.

"Polijüjlenmiş olabilir," diye burnunu çekti adam. "Görelim bakalım."

Karanlık İşaret Çok Özlü İlaçla yeniden üretilemezdi. Belki de bu bir makul bir güvenlik önlemiydi. Ama Draco adamın kendisini çemberlerden geçirmekten şüpheleniyordu.

Kol düğmesini telaşsızca çıkardı ve kollarını, işaretini gösterecek kadar yukarı çekerek gözlerini dikmiş muhafıza baktı. Adam sonunda cesaretini kaybetmiş gibiydi, mahcup bir öksürükle başını sallayarak onu geçirdi.

Draco onu geçti, sonra geri dönerek bir sersemletme darbesi indirdi. Kol düğmesini yerine takarken adamın yere yuvarlanışını izledi. Sonra topuklarının üzerinde döndü ve Goyle Malikânesi'nin derinliklerine, geçmişine doğru yürüdü.

Çocukken burada süpürgeye binerdi. Greg'in yatak odasında çalıntı şarapla sarhoş olmuş, Greg'e Daphne Greengrass'a olan aşkı hakkında acımasızca takılmıştı. Yapış yapış yaz partileri. Greg'in boşboğaz babasıyla akşam yemekleri, Draco'nun başını sallayarak eşlik etmesi. Bir dizi Ölüm Yiyen ayak işi -Greg ve babası

Şimdi Azkaban'da. Bu gece Avery'nin grubunu kim ağırladı? Greg'in annesi mi? Kuzenlerinden biri mi? Draco salıverildikten sonra malikânenin kime miras kaldığını öğrenmeye çalışmamıştı ama bu bilgiyi öğrenmekten çok ondan kaçınmak için çaba sarf etmişti.

Kas hafızası onu giriş holünün modası geçmiş duvar kâğıtlarının yanından geçirip Greg'in odalarına çıkan merdivene götürdü. Toplantı içeride olacaktı - evet, resmi yemek odasından gelen seslerin gürültüsünü duyabiliyordu.

Draco cebinden muggle parasını çıkarıp fısıldadı, "Avenseguim." Bunu daha önce yapmalıydı ama Avery'nin grubunun burada olduğundan, başka bir portkey'e yönlendirilmeyeceğinden emin olmak istemişti.

Spinnet'in ekibine için zaman tanıyarak koridorda durakladı. Şimdi kaçabilirdi belki ama yapmayacaktı.

Planlarımızın anahtarı sensin. Bunu bizim için sadece sen yapabilirsin.

Bunu daha önce de yapmıştı - küçük bir grubun olmaması gereken bir yere girmesine izin vermişti.

Bu sefer sizin seçiminiz olmasını istediğiniz şey bu muydu?

Draco'nun amacı her zaman kullanılmak olmuştu.

Bu kez sıra Longbottom'daydı.

Tarih tekerrür ediyor.

Ama bu sefer ona geri dönecekti.

Mermer bir kaide üzerindeki bir büstün yanındaki duvara yaslandı ve nefes alıp konsantre oldu. Portreler yakında dedikodu yapmaya başlayacaktı.

Boğuk ayak sesleri duydu ve doğrulurken omuzlarını geriye atarak lambri kaplamayı itti.

Burke'tü.

"İçeri girmene gerek yok Malfoy. Burada halledebiliriz."

Draco karanlık bir şekilde güldü. "Eğer kabul törenin olacaksam biraz yardıma ihtiyacın olacak Burke."

Asasını savurdu ve Burke ona avada yapmaya çalışmadan ona bir diffindo ile vurdu. Zaten Burke'ün içinde bir avada olduğunu sanmıyordu. Kendini çok fazla seviyordu. Affedilmeyenlere karşı nefret duymalıydın.
-Ama hedefiniz için olmak zorunda değildi. Genelde değildi, gerçekten.

Büyü Burke'ün havaya kaldırdığı eline çarparak parmaklarını ve asasının tepesini uçurdu. Burke çığlık attı -acıdan çok şaşkınlık, diye düşündü Draco- ve Draco onu boğazından yakalayarak tekrar büyü yaptı. Derin bir kesikti, hemen kan fışkırdı ve Burke yere yığıldı. Draco öne çıkıp başında durduğunda çoktan kan kaybetmeye başlamıştı.

"Çok kötü, Burke," dedi yumuşak bir sesle. "Hızlı olmalısın. Her şey elinden çok çabuk alınabilir."

Ama Burke'ün son nefesini verirken onu duyabileceğini sanmıyordu. Burke'ün ders alması için artık çok geçti.

Kapıların yanında bir hareketlenme oldu ve Draco başını kaldırdığında ılığın etkisiyle Avery'yi gördü.

Avery onun Burke'ün üzerinde durduğunu gördü ve Draco avada onu yendi. Kolaydı; Avery'den düello alıştırması olarak kullandığı çocukları işe aldığı için nefret ediyordu ve o çocuklardan biri olduğu için kendinden de nefret ediyordu.

Avery kapının hemen dışındaki cilalı fayansın üzerine yığıldı ve Draco kara büyü'nün Burke'ün etrafındaki halı yolluklarını hızla ıslatan kan gibi içine yayıldığını hissetti. Sıcak, dikenli ve bağımlılık yapıcıydı, ateş viskisi gibi, nefret gibi.

Alçak bir düdük sesi. Spinnet'in ekibi gelmişti. Draco arkasındaki koridorda ilerlediklerini hissedebiliyordu. Arkasına baktı, bir hataydı.

Kapıya dönüp baktığında çocuklardan biri duruyordu, öldürülmemesini umduğu çocuk. Draco ona çocukları eve göndermesini söyledikten sonra Avery onu getirmişti. Çocuğun gelmek için zorladığına şüphe yoktu.

Koridora adım attı, esasını kaldırdı ve Draco onu bir flipendo ile geriye uçurdu. Spinnet ona doğru yaklaşırken ona döndü.

"Kapıcıyı yakaladık," dedi sessizce. "İyi iş, Malfoy. Bundan sonrasını biz hallederiz."

Tam çocuğun difindosu ona çarptığında karanlık koridora bir göz attı.

Ani bir acı, omzunda ve boğazında-

Sıcak kan fışkırmaları-

Tatlı Salazar-

Spinnet "Avada kedavra!" diye tükürüyor.

Draco yerdeydi-

Onun üzerine eğilmişti-

"*Episkey. Episkey. Episkey.* Bu tutmaz, Malfoy. Yardım edebilecek birine git. Anahtarın nerede? Yanında mı? Nerede o?"

Cebini yokluyordu, kanaması vardı-

Şimdi uyuşuyor-

Kız onun cebindeydi-

Elini tuttu-

İçine bir şey düştü-

Göbeğinden keskin bir çekiş-

Draco yatak odasının zemininde kanlar içinde belirdi, boynundan kan .

"Draco!" Hermione ona doğru hamle yaparken bile savunmasız sanentur yapıyordu. Sonra onun donuk gözlerini gördü. "Pip!" diye bağırdı. Al!

Narcissa!"

Pip ve Narcissa odaya girdiler, Pip'in eli Narcissa'nın bileğindeydi.

"Draco!" Narcissa onun yanında dizlerinin üzerine çöktü ve bembeyaz olmuş yüzünü ellerinin arasına aldı.

Sonra esasını eteğinden çıkardı ve Hermione, Draco'nun yaka düğmesiyle uğraşırken, Pip de onun kesik, kana bulanmış gömleğini ve ceketini yok ederken, şarkılı vulnera sanentur'da Hermione'ye katıldı. Pip parmaklarını şıklattı ve yeni kan pompalanırken bile Draco'nun yaralı göğsündeki kan temizlendi. Narcissa onun üzerine eğilmiş, esasının ucuyla yaranın üzerinde iç içe daireler çiziyor, sol avucunu göğsünde, kalbinin üzerinde düz tutuyordu.

Hermione yapışkan parti elbisesiyle yatağın kenarındaki boncuklu çantasına doğru süründü ve kan akışını durdurmak, eti örmek için şifa büyüsünü söylerken çantayı askısından tutarak kendisine doğru çekti.

Hepsini döküyordu -neredeydi lan bu iksir-. Draco'nun iksiri. Onunkinden daha güçlüydü, bunu şimdi kabul ediyordu.

Elinde iksir şişeleriyle Draco'nun yanına döndü. Narcissa başını kaldırdı, buz mavisi gözleri korkulu ve kararlıydı, esasının ucunda dönüp durarak Hermione'yle birlikte sözleri söylüyordu.

"Draco, Draco," diye fısıldadı Hermione, beyaz-sarı saçlarını alnından geriye doğru düzelterip başını yavaşça kaldırmaya çalışarak -çok ağırdı, sanki çoktan ölmüş gibi ağırdı- iksiri onu boğmadan ağzına dökkebilmek için başını dizlerine yaslamaya çalışıyordu.

Mantarı çekmişti-

Elleri adamın ağzındaydı, kendi kalbi onu boğuyordu-

Sadece dilinde birikiyordu-

Şimdiden çok mu kan kaybetmişti?

Lütfen lütfen buna dayanamıyordu. Onu da kaybedecekti.

"Draco, seni seviyorum," diye fısıldadı, çok geç kalmıştı.

"Seni seviyorum."

"Seni seçiyorum."

Çok geç.

"Lanet olası iksiri yut ki seni tutabileyim."

Çok geç.

Çok geç.

Çok

Geç oldu.

Ve sonra yutkundu.

Hermione titrek bir nefesle hıçkırdı. Adam öksürerek kan ve iksir kusunca Hermione başparmağıyla adamın dudaklarını sildi. Ağızına daha fazla iksir döktü, kanlı parmakları çenesindeydi ve savaştan sonra şifa derslerinde tekrar tekrar çalıştığı büyülü sözleri söylüyordu.

Narcissa onun üzerine eğildi, Hermione onun üzerine eğildi, kadınların başları birbirine yakındı, sesleri eşzamanlıydı. Narcissa asasını Draco'nun boynunda ve omzunda dolaştırırken Hermione şişenin kalanını ve ardından bir ikincisini Draco'nun ağızına damlattı, annesiyle birlikte kelimeleri ezbere söylüyordu.

Kanama yavaşladı.

Et örgüsü.

Derisi kaynaştı.

Draco derin bir nefes aldı ve yerden kalkmaya başladı.

"Anne?"

Elleri onun üzerindeydi ve oturmasına yardım ediyorlardı.

Hermione onun arkasında diz çökmüş, ona doğru sürünerek-

Narcissa dizlerinin üzerinde, eli yüzünde-

"Anne, buradasın. Aşkım?"

"Draco-" Sonra yüzünü ona döndü, bacakları altında birbirine dolanmıştı. Elleri onun yaralı kaburgalarında ve karnındaydı, Malfoy'un mühür yüzüğü onun

Kan. Kalbi çok hızlı atıyordu, nefesi çok sığıdı.

Narcissa nazikçe, "Hermione beni Pip'e aldırđı, canım," dedi.

Draco ona baktı. "Yardım etmek için mi?"

Hermione'nin nefesi kesildi. Adamın açık, korunmasız yüzüne baktı. Başını salladı ve gerçeği söyledi. "Ben- ben Narcissa'yı aradım, böylece sen Birbirimizi bir daha göremeden öleceğiz. I-" Nefesi ürperdi. "Öleceğini sanmıştım, Draco. Anneni isteyeceğini düşünmüştüm."

Kaşları çatıldı, gözleri acıyla doldu.

Ve sonra ağlıyordu, kollarını adamın beline dolamış, yüzünü adamın yaralı ve kanlı göğsüne bastırmıştı.

Kolu ona sarılmış, eli omzunda sıkıca duruyordu. "Aşk-"

Hıçkırarak ağlıyordu, adamın çıplak teni yanağının altında ıslak ve yapış yapıştı.

Onu kaybedeceğini düşünmenin acıya karşı omuzları kamburlaştı. Ağlamayı durduramıyordu-

Nefes nefese kalmıştı-

Nefes alamıyordu-

Kollarını ona dolamıştı-

Başının üstünü öpüyordu.

"Aşkım, aşkım, benden asla kurtulamayacaksın."

"Draco," dedi annesi, "kendini neye ?"

Draco Hermione'yi kendine doğru çekerken onu ileri geri sallıyordu. Gerçek ve katıydı, teni Hermione'ninkine karşı sıcaktı. Kalbinin atışını, içinden akan kanı duyabiliyordu.

"Aşk," diye fısıldadı.

Birdenbire en kötüsü sona ermişti. Onu aşağı itti ve .

O . Buradaydı. Onu tutmuştu. Burnunu çekiyordu. Sığ nefes alıyordu. O buradaydı. Onu kaybetmemişti.

"Bu sadece politika, anne. Kaçırılmadan önce partiye geri dönmeliyiz."

Hermione derin bir nefes aldı. Parti-

"Ah, Draco," diye iç geçirdi Narcissa. "Tıpkı baban gibi."

Hermione geri çekildi, Draco onu bıraktı. Narcissa ayağa kalkıyordu.

Hermione kabaca gözlerini sildi. Draco dudaklarını ayırmış, ona bakıyordu. Dudaklarına, çenesine kan bulaşmıştı. Göğsü kan ve onun rimeliyle kaplanmıştı. Hermione'nin şakağından bir bukleyi geriye doğru fırçaladı.

"Pip," dedi Narcissa.

Pip parmaklarını şıklattı ve Draco'nun gömleği ve ceketini temizlendi, onarıldı, yatağın üzerine serilmişti. Narcissa'nın elbisesindeki ve ellerindeki, Draco'nun tenindeki kan yok olmuştu. Hermione aynaya baktığında elbisesini tertemiz, makyajını da yenilenmiş bulacağını biliyordu.

Draco terbiyeli bir çocuk gibi, "Teşekkür , Pip," dedi. "Ben teşekkür , anne."

"Narcissa." Hermione ayağa fırladı. "Teşekkür ederim-"

Narcissa onu kucakladı, Draco da yere uzandı. Annesi pahalı nergis parfümü gibi kokuyordu. Kolları çelik halatlar gibiydi.

"Büyü seninle eşleştğinde doğruydu," dedi. Geri çekildi ve Hermione'nin çenesini kavradı, gözleri öfkeliydi.

Sonra geri çekildi ve elini yanına uzattı. "Pip?" Ve bir anda kayboldular.

Sonra Draco ayağa kalktı ve onu kendine doğru çekti. Kız onun yaralı göğsüne bastırdı, kolları sıkıca sarıldı, vücudunun sert hatları artık çok tanıdıktı. Turunçgiller, karanfil, kan ve yenileyici iksir gibi kokuyordu. Birbirlerine karşı nefes aldılar.

"Burke'ün beni öldürmesi gerekiyordu ama ben önce onu ve Avery'yi öldürdüm," dedi usulca, saçlarına doğru. "Çocuklardan biri ben bakmıyorken bana büyü yaptı. Alicia Spinnet onu avladı ve beni dışarı çıkardı-"

"Alicia Spinnet!" Hiçbir fikri yoktu. Nedense bu Draco'nun iki kan üstünlükçüsünü öldürmesinden daha şaşırtıcı gelmişti.

"Alicia Spinnet," dedi gülerek. "bir ekip vardı. Asalar ve muggle silahları-"

"Aferin Godric," dedi Hermione.

"Korkunç, aşkım." Ama sesi korkmuş gibi gelmiyordu. Sesi dikkati dağılmış gibiydi, sesi-

"Hermione," dedi.

Nefes aldı. Başını kaldırıp ona baktı; keskin çenesi ve sivri burnu, çok iyi tanıdığı zalim ağzı, onu her yerde takip eden gözleri.

"Beni sevdiğini söylediğinde-" Ses tonu dikkatliydi. Soluk gri gözleri kızın gözleri ve ağzı arasında gezindi. Kalbinin çok hızlı attığını hissedebiliyordu. "Bu sadece ben öldüğüm için miydi?"

"Hayır, canım." Kalbi boğazına düğümlenmişti. Yine ağlamaya başlayacaktı. Dehşet verici olan da buydu - bunu tekrar söylemek, hayattayken ve uyanıkken, onu reddedebilecekken, hayal kırıklığına uğratabilecekken, içini boşaltabilecekken. O zaman

aynı şekilde hissetmeyebilirdi. Ama o nasıl hissettiğini biliyordu. Ve o da bilmeliydi. O soluk gri gözlere baktı. "Seni seviyorum. Seviyorum."

Nefesini içine çekti, çenesi sıkılmıştı, boğazı çalışıyordu. Gözlerini kırptırıyordu ve sonra gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyordu. Titrek bir nefes daha aldı. "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı. Sertçe yutkundu. "Seni çok seviyorum. Bunu hak etmiyorum-"

"Şşş, Draco-" Onu öpmek için çenesini kaldırdı, dudakları sadece onunkilere değiyordu. "Bunu hak ediyorsun."

Ve sonra onu ağılıkla, umutsuzca öpüyordu-

Bakır ve tuz tadı vardı-

Makyajını yeniden yapması gerekecekti.

Neville avludaki dans pistinin diğer tarafında, gümüş rengi mini elbisesiyle Tracey Davis'le konuşan Pansy'nin yanında içkisini yudumluyordu ama Gözleri Hermione'ye takıldı ve gölgelerin arasından çıkar çıkmaz Draco'ya dikildi. Başını kaldırdığında Draco'nun neredeyse belli belirsiz bir baş hareketiyle çenesini salladığını gördü. Neville elini cebinden çıkardı ve Hermione bir sarsıntıyla onun elinde eski DA parasını tuttuğunu fark etti. Kayıtsızca kontrol etti ve tekrar cebine koydu. Gözleri Draco'ya kaydı

O da başını salladı. Pansy ona bir Geyler söyledi, o da hafif bir gülümsemeyle Pansy'ye döndü, eli Pansy'nin ensesine düştü, etkileşim bir dakikadan kısa bir süre içinde, sanki hiç olmamış gibi sona erdi.

Draco onu kendine doğru çekti, vücudu sert ve sıcaktı, "Görünüşe göre Spinnet başarılı olmuş," diye mırıldandı.

Harry onun şakağını öptü ve yanından geçen tepside bir kadeh ateş viskisi aldı. Hermione tam ters yöne, şampanya taşıyan bir tepsiye doğru dönüyordu ki, Harry'nin kısık gözlerle onları izlediğini gördü. Onun her şeyi gördüğünü hemen anladı. Sadece bunun ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyordu.

Sonra Theo onlara doğru atıldı, Charlie'yi de beraberinde sürükledi, kolu Charlie'nin boynuna sıkıca dolanmıştı. Charlie'nin gömleğinin göğüs kısmı açıktı ve Hermione eski yanık izlerini görebiliyordu.

Theo eğilip Draco'yu yanağından öptü. "İşte buradasın," dedi.

"İşte buradayım," dedi Draco onun gözlerine bakarak.

Theo göz kamaştırıcı, içten gülümsemesiyle parladı. Sonra dans pistine doğru döndü.

"Kadeh kaldıralım!" Theo şampanya flütünü kaldırarak kalabalığa seslendi.
"Nedime kadehlerine ihtiyacımız var!"

Slytherinler ve Hufflepufflar, Theo kendini Charlie'den kurtarıp onun dudaklarını öperken ve öne doğru adım atarken onayladıklarını haykırdılar.

"Pans, seni seksi kaltak!" diye bağırdı şampanya kadehini havaya kaldırarak.
"Kızıl olmayan en fit Gryffindor'u ve bir numaralı bitki babasını kaptığınız için tebrikler!"

Gryffindor ve Hufflepuff'lardan alkışlar.

"Ve ona o dar takımları giydirdiğiniz için teşekkür ederim!"

Neville başını sallarken ve Pansy sırtırken seks Slytherin ve Ravenclaw'lardan çığlıklar yükseldi.

"Ve sen, Longbottom! Tatlı, sabırlı Pansy'mizi-"

Pansy kalabalığı iki parmakla selamlarken Slytherin'lerden alay , diğerlerinden de inilti yükseldi.

"-Sana aşık olmak-"

Aws'lerin gerçektir.

"-ve Şimdi k   enizde isteyebileceğiniz en sadık, en zeki, en komik, en acımasız cadıya sahipsiniz. Pans, Dray ve ben sizi seviyoruz!"

Kalabalık alkıŐlıyor ve içki içiyordu ama Theo'nun yüzündeki geniş gülümseme kaybolup Neville'e o kalın kirpikli gözlerini diktide Hermione sırtından aşağıya doğru bir ürperti hissetti.

"Ve Longbottom, bu ve daha fazlası için sonsuza dek sana borçlu ve hizmetindeyiz. G nleriniz uzun, düŐmanlarınız kısa ömürlü ve bağınız verimli olsun."

"Duyun, duyun!" diye bağırdı kalabalık ve Hermione göğsünü ve sırtını hissetti karıncalanıyor ve ürperiyordu, sanki kötü Şeyler olmuş gibi, sanki geçmiş siz anlayana kadar kendini tekrar etmeye devam edecekmiŐ gibi, sanki bazen geleceği değiştirmek için korkunç bir Şey yapmak zorundaymıŐsınız gibi, sanki bazen kendinizi değiştirmek için acı verici bir Şey yapmak zorundaymıŐsınız gibi, Theo'nun kendisinin ve Draco'nun Longbottom'a olan sadakatiyle yeni evlendiğini fark ettiğinde - bunun son olmadığını Draco'nun eve kanlar içinde döneceği, geçmiş geride bırakana kadar yapmaları gerektiğini düşündükleri Şeyi yapmaya devam edecekleri zaman.

Neville, Theo'ya bakıp başını sallayınca Hermione'nin başı Draco'ya kaydı; Draco kadehini ve çenesini Neville'e doğru kaldırmıştı, yüzü ciddiye. Ona daha yüksek idealleri olmadığını s ylemiŐtı, yalan s ylemiŐtı.

Hermione'nin gözleri Harry'ye ve onun kalabalığın içinde kıpırdamadan durup izlediğini gördü.

Charlie'ye baktı, Bill ve George şimdi onun yanında duruyorlardı ve yaralı kızıl adamların bilmiş ifadelerle baktıklarını gördü.

Sonra Theo gülüyor ve Charlie'yi öpüyordu, Draco'yu öne doğru iterken kolunu Charlie'nin omuzlarına atmıştı. "Senin sıran, Dray!"

Slytherinler onunla alay edip tezahürat yapıyor, diğer ev mezunları karanlık bakışlar fırlatıyordu ve Draco sırtarak dudağını ısırđı -onunla aynı okula gitmişti.

Neredeyse siyaha çalan koyu yeşil takım elbisesiyle dans pistinin kenarına geldi, gözleri ışı l ışı ldı, platin saçları mükemmel bir dalgayla alnına döküldü. Ateş viskisi kadehini kaldırırken sol elindeki elmaslar peri ışıklarının altında . Hermione'nin nefesi kesildi. Godric, o çok güzeldi. Onu sadece sevmiyordu, ona aş ı ktı. Nasıl başka türlü davranabilmişti ki?

"Sonunda kendisini mutlu edebilecek bir adam bulan en eski ve en sevgili arkadaşım Pansy'ye-"

Slytherinler gürültü lü bir şekilde sevindiler, birbirlerini dirsekleyerek Kaş ları ve hınzır sırıtış ları yılların ortak oda dramasını anlatıyordu.

"Ve her bakımdan benden daha iyi ve daha cesur bir adam olan Longbottom'a-"

Gryffindorlar ve Ravenclawlar şaşkın bir sevinç çılgılığı attı, Slytherinler alay etti, Pufflar iki tarafı da kışkırttı.

Neville kadehini kaldırdı, Pansy sırtarak onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Umarım komşu olmaktan hoşlanıyorsundur!" Draco arkasına uzanıp Hermione'nin elini tuttu ve onu kendine çekti. "Çünkü Bayan Malfoy ve ben size yandaki üzüm bağını satın aldık ve adını Parkbottom olarak değiştirdik!"

Pansy çılgılık attı, Neville'in göğsüne vururken içkisi döküldü.

"Üzüm yetiştirmenin tadını çıkar, Longbottom! Pansy şarapla ilgilenecek!"

Kalabalık bağırıp çağırıyordu. Neville gülüyordu. Draco Hermione'nin elini tutarken Hermione şaşkınlıkla ona bakıyordu. Kim birine düğün hediyesi olarak *üzüm bağı* alırdı ki? *Lanet olası kocası...*

Draco çenesini yeni evlilere doğru uzatarak genişçe gülümsedi - Hermione'nin sadece evde görebildiği o savunmasız gülümseme - ve ateş viskisini geri çekti. Kadehi ortadan kaldırdı, kalabalık onay çılgınlıkları attı ve George'un tüm havai fişekleri patladı.

Sonra Draco Hermione'ye döndü ve onu orada başka birinin olduğunu unutana kadar öptü.

Bölüm Sonu Notları

CW: Çekişmeli, pazarlıklı ve aynalı seks CW: Üç ölüm
ve bir düğün

CW: Çok fazla kan CW:

Duygusal üzüntü

CW: Ayrım gözetmeyen paralı askerlik (yani faşistleri öldürmek) ima edildi

Bölüm 21

Bölüm Notları

[Notlar](#) için bölümün sonuna bakınız

EPİLOG

KASIM-ARALIK 2003

GOYLE MALİKÂNESİ YANGINDA KÜL OLDU

ÖNDE GELEN DİRİLİŞÇİLER KAYIP Wizengamot Koltukları Boş

Oturuyor MUĞLA DENİZİ KORSANLIĞI YÜKSELİŞTE: Bilmeniz

Gerekenler

BARIŞTILAR MI? Draco ve Hermione Parkbottom Düğününde Barıştı

MALFOY ETKİSİ: Bakanlık Maçı Başvuruları Hızla Artıyor

Harry ofis kapısını arkasından kapatırken Hermione başını kaldırıp baktı. Kravatını gevşetmiş, kollarını dirseklerine kadar sıvamıştı. Masasına doğru yürüdü ve *Prophet*'in sabah baskısını yere attı. Adam misafir koltuğuna otururken Hermione refleks olarak gazeteye baktı, yüz ifadesi sakin ve kontrollüydü.

", Hermione." Başını eğdi ve kollarını kavuşturdu. "Burada gerçekten neler oluyor?"

Draco bekledi, yüzü nötrdü.

Lucius burnunun ucuyla masaya, Draco'nun eline baktı, ama gözleri Draco'nun yüzüne döndüğünde daha derin bir duygunun yüzeye çıkmasına izin vermedi. "O iyi bir kız," dedi, temposu hızlı ve kesindi. "Senin de ona iyi bak."

"Ona ben bakıyorum," dedi Draco. "Ve iyi bir kız olarak anılmaktan nefret ediyor."

Lucius kıkırdadı. "Tabii ki öyle."

Draco yumuşak bir patlama sesi duydu ve defterinden başını kaldırdı. Avlanmayı seven bir yer elfiydi.

"Kapıdaki yabancı," dedi ellerini sıkarak. Bir yapmacıklık, diye düşündü Draco. Elfin geyik avladığını görmüştü. Ama Malikâne'ye bugünlerde pek misafir gelmiyordu. Seherbaz Departmanı doğruca floo' geldi.

Draco masasının üzerindeki dürbünü kaptı ve pencereye gitti. Kanadı iterek açtı, soğuk hava üzerine çarptı ve daha iyi bir açı yakalamak için dışarı eğildi -evet, tam orada duruyordu. Avery'nin çocuklarından biri.

"Teşekkür ederim, Pim," dedi Draco. "Bundan sonrasını ben hallederim."

Yumuşak bir patlama sesi duyuldu ve Draco yalnız kaldı.

Draco bir an durup düşündü. Doğrudan içine girebileceği kadar açık bir suikast girişimi mi?

.

Draco görünebilirdi ama kapıya doğru yürüdü, siyah pelerini dalgalanıyordu, kayıtsız asası yanında duruyordu. Malikâne arkasında belirdi; göz korkutmak için yapılmıştı ve o da işini yapmasına izin verdi, giderken çocuğu izledi. Muhtemelen on yedi yaşındaydı, oldukça kaslı ve Draco'dan oldukça kısaydı.

Çocuk yerinde durdu, elindeki titreme ona ihanet ediyordu.

"Lord Malfoy," dedi çocuk, Draco durup kapının parmaklıkları arasından ona bakarken ve Draco onun diz çökmeye hazır olduğunu gördü.

"Neden benim evimdesin?" dedi soğuk bir şekilde.

"Lord Malfoy-" dedi çocuk hızla doğrulurken. "Eğer sizinle konuşabilirsem-"

"Senin gibileri Leydi Malfoy'un barındırmayacağım," dedi Draco. "Benimle yarın bu saatlerde Nott Malikânesi'nde konuşabilirsin ya da hiç konuşmazsın."

Çocuğun gözleri büyüdü ama sertçe başını salladı. "Orada olacağım. Teşekkür , Lord Malfoy-"

"Defol git," dedi Draco.

"Evet, efendim." Ve son bir ağlamaklı bakışla gözden kayboldu.

"Bana söylemediğine *inanamıyorum*," dedi Ron.

"Bunu gerçekten yapmadan önce söyleseydim bana inanır mıydın?" diye sordu Hermione. Turnabout being fair play, they were having this conversation at the Leaky, barely touches butterbeers on the table before them. Harry önce Ron'la konuşmuştu.

Ron kollarını kavuşturdu ve arkasına yaslandı. Yüzü sabitlenmiş bir halde ona baktı. "Hayır," dedi sonunda.

"Sana o çürümeye inanmadığını söylemeye çalıştım ve sen bana güvenmedin-"

"Ona güvenmedim-"

"Bu yüzden sana söylemedim-"

"," dedi Harry, "şimdi de kendi etrafında dönüp duruyorsun."

Ron iç geçirdi ve başını öne eğdi. Yorgun görünüyordu. Bir süre sonra, "Hâlâ kızgınlım," dedi.

Hermione kibarca, "Ve senin duyguların da geçerli, Ronald," dedi.

Ron uzun bir ona baktı. Sonra homurdandı. "Şimdi beni idare ediyorsun," dedi.

Hermione omuz silkerek yüzünü buruşturdu.

"," dedi Ron, ama bara bakarken ağzı bir karış . Sonra gözleri yavaşça kısıldı. "Dur bir dakika." Öne doğru eğilerek Hermione'ye sabitlendi. "Bekle. Bir dakika. George'un benim yapmayacağım şeyler yapacağını söylediğinde-"

Hermione ona yüzünü buruşturarak, dudaklarını büzerek gülümsedi.

"O kendini beğenmiş *orospu çocuğu*-" Ron başını salladı. Sesinin tonu yükseldi. "Sanırım şimdi de bizden bir şeyleri örtbas etmemizi bekleyecek! Öyle değil mi?"

"Yani..." Harry şimdi yüzünü buruşturuyordu. baktı. "Bazı şeyleri örtbas edeceğiz."

" bu değil!" dedi Ron. "Siktiğimin *George'u*."

Hermione'nin yüzü dikkatle nötrdü. Fazla nötr.

"Pekâlâ, *başka* kim var?" dedi Ron.

"Bill."

Ona baktı. Sonra omuzlarını silkti, tam olarak omuz silkme sayılmazdı. "Evet, Bill kimseye bir şey söylemez. Pekâlâ." Durakladı. Yandan uzun bir bakış. "I Charlie'nin bildiğini varsayalım."

"Sanırım," dedi Hermione.

Ron başını sallayarak, "Bir avuç şerefsiz," dedi. Ama birasını aldı.

"Bir şeyleri etmekten bahsetmişken," dedi Hermione yavaşça. Harry'ye baktı.
"Goyle Malikânesi mi?"

Harry yüzünü buruşturdu. "Shacklebolt mutlu değil. Büyülü bir şey alıyoruz. ülkede bulunmaması gereken bir sürü insandan imzalar -Ama resmi olarak değillerdi. Öyle oldukları ve bizim bunu bilmediğimiz gerçeği onu kötü gösteriyor. Buradaki pek çok şey kötü görünüyor."

"Yani-"

"Yani pek çok şey halının altına süpürülüyor."

"İşte gidiyoruz!" dedi Theo, çocuğu kapı aralığından iterek. Draco ısıtılmamış odada çocuğun nefesinin kesildiğini görebiliyordu.

Çocuk kendini hemen toparladı, iyi bir düelloçuydu, diye hatırladı Draco. Draco, Theo'nun babasının masasının arkasında, ölü adamın lanetli çalışma odasında oturuyordu. Kitaplar raflarda çürüyor, küf duvar kâğıtlarına yayılıyordu.

"Otur," dedi Draco.

Çocuk bunu yapmak için acele etti ve sandalyenin eski püskü döşemesinin üzerinde kaydı.

"Konuş," dedi Draco.

"Lord Malfoy." Omzunun üzerinden, Theo'nun lekeli halının üzerinde yükseldiği yere baktı. "Lord Nott." Hızla geri döndü. "Ben Eoin Barry. Benim babam John. Biz Avery'nin fakir akrabalarıyız-"

Bunu söylemek çocuğa pahalıya mal oldu ama bunu inkâr etmek mümkün değildi. Onun Kıyafetleri kabul edilebilirdi ama yıpranmıştı. Mücevher takmazdı, aile yüzüğü bile yoktu.

"Babam beni Avery'ye gönderdi. Benden yükselmem bekleniyor ve ben de bunu yapmaya hazırım!"

Draco, tam tersi bir izlenim bıraktığı düşüncesine kapılmış gibi görünüyordu ama burada da ince bir kızgınlık çizgisi vardı, diye düşündü. Tamamen kendisine ait olmayan bir göreve atanmıştı.

"Ama emin değilim. I . . ." Ve sonra kelimeler döküldü: "Sen bir muggle doğumlu ile evlisin-"

"Farkındayım," diye söylendi Draco, gözleri dümdüzdü.

Çocuk hızla başını salladı, sanki bir darbe bekliyormuş gibi başını eğmişti. "Evet, elbette efendim. Ben sadece belki de sizin daha ... daha .. açık fikirli olduğunuzu kastetmiştim." Sonra gözleri Draco'ya kayd. Bir nefes aldı. "Gazetede sizin ve Leydi Malfoy'un resmini gördüm..."

Draco bir kaşını kaldırdı.

"Ve öyle görünüyordu-"

"Başka erkeklerin karıları hakkında spekülasyon yapmaman konusunda seni uyaracağım," diye tükürdü Draco. Öne doğru eğildi, gözleri kısıldı. "Onları hiç tartışmamanın daha güvenli olduğunu öğreneceksin."

"ki! Elbette, efendim! Çok özür dilerim efendim. Bana ne oldu bilmiyorum. Bir daha asla Leydi Malfoy'dan bahsetmeyeceğim demek istemedim."

"Az önce yaptın," diye hırladı Draco.

"Efendim!" Çocuk eğik başını sallıyordu. "Hayır, efendim. Ben-ben-ben demek istemedim
-"

Draco kollarını kavuşturmuş, elini ağızına götürmüş, kahkahasını bastırmaya  alışan Theo'ya baktı. Theo elini . "Barry!" bağırdı. "Kendine gel."

"Efendim!"

Draco'nun ağızının köşesi kıvrıldı ama yüz hatlarını silikleştirdi.  ocuk doğırulurken o da arkasına yaslandı.

"Asla haddimi aşmam, efendim. Sadece şunu söylemek istemiştim-"  ocuk derin bir nefes aldı. "Kan saflığına inandığımdan emin değılim ve belki senin de inanmadığını düşündüm." Kıpırdamadan oturdu, kendini  elikleştirdi.

Draco bir kaşını kaldırdı. ", " dedi bitkin bir ifadeyle. "Kimin için casusluk yapıyorsun?"

Çocuğun nefesi kesildi. "Efendim, ben-"

Draco'nun gözleri Theo'ya kaydı ve Theo çocuğı kelep eledi.

 ocuk irkildi ama ses çıkarmadı. şartlanmış o zaman.

"Efendim, yalan söylemiyorum! Sadece ben ve birkaç kişi daha var! Onların adına da konuşuyorum!"

"Öyle mi?" diye sordu Draco, Theo'ya bakarak. Theo'nun kaşları kalkmıştı.

Theo çocuğun üzerine arkadan eğildi, ellerini sandalyenin kolçaklarına dayadı ve uzun kollarıyla Barry'yi kafesledi. Yüzü çocuğunkine çok yakındı. Durakladı. "Diğerleri kim?" diye fısıldadı.

"Oh!" Çocuk isimleri sıralamaya başladı.

Draco onları hayal edebiliyordu. Toplantıların kenarlarında pusuya yatmış, balo salonuna hiç oyalanmadan düello yapmaya gelmiş bir avuç insan. Daha yoksul ve daha kararlıydılar, korkuyorlardı ama tatsız görevlere boyun eğmişlerdi. Draco için kanın saflığına inanmak kolay olmuştu. Gençken kendini pek çok insandan üstün hissediyordu ve altınları yüzünden şımartılmak yerine kanı yüzünden özel olduğu söylendiğinde bunu kabul ediyordu. Bu çocukların altınları yoktu, olanların da boktan olduğunu daha net görüyorlardı.

"Ve hepiniz iş mi istiyorsunuz? Ne istiyorsunuz?"

"Babam Avery's'de bir akıl hocası bulacağımı umuyordu. Benim için doğru eşleşme değildi. Ama siz ne yaptığınızı biliyor gibisiniz, efendim. Görünüşe göre

kendi düşünce tarzına sahip olmak-"

Draco homurdandı. Hogwarts'taki her on beş yaşındaki çocuk gibi düşünüyordu: çişini yapıyor ve cadısının amını hayal ediyordu.

"Diğerleri ve ben, bize verebileceğiniz her türlü fırsat için minnettar oluruuz. Bizler çalışkan insanlarız. Hızlı öğreniriz. Faydalı olabiliriz."

Draco Theo'ya baktı. Theo doğruldu ve omuz silkti. Draco kendi çocuk askerlerini istiyor muydu? İstedüğinden emin değildi. Ama bir yıl sonra başka efendiler bulduklarında onlardan biri tarafından öldürölmek istemiyordu. Bir yıl sonra, başka bir dirilişçi yuvasının yok edilmesine yardım ettiğinde de onları öldürmek istemiyordu.

"Pekâlâ, yeter. İşletme müdürlerimle konuşacağım. İşiniz olacak." Malfoy LTD'nin geniş bir holdingi vardı. Birinin her zaman bir ofis memuruna ihtiyacı vardı. "Ve karşılığında-"

Çocuk doğruldu, çenesi dikleşmişti.

"Her birinizden haftalık raporlar alacağım."

Çocuk bekledi.

Draco bekledi.

"Ne üzerine, efendim?" diye sordu sonunda.

"Her şey," dedi Draco. "Şirketin ne kadar iyi yönetildiği. Kim hırsızlık yapıyor. Hangi söylentileri duyuyorsun. Hangi eğilimleri fark ediyorsun. İş dışında sana kimler yaklaşıyor. Bana daha iyi bilgi getirebilmen için hızla yükselmeni bekleyeceğim. Bir şeyler uydurma."

Çocuk başını salladı, rahatlamıştı. Bunu yapabilirdi. Draco onu inceledi. Zaman tanıyacak, hangi çocuklara güvenilebileceğini, hangilerinin bilgi ve kozdan anladığını ve her ikisini de nasıl elde edeceğini öğrenecekti. Eğer iyi olurlarsa onları Bakanlığa ya da karısının muhaliflerinin yönettiği şirketlere yerleştirecekti.

"Nerede kalıyorsun?" diye sordu Draco.

Çocuk utanmış görünüyordu. "Avery Malikanesi'ndeydik. Potter'ın baskınları yüzünden zor şartlarda uyuyoruz-"

Gerçekten hiç paraları yok muydu? Maaşları ya da Avery'den biriktirdikleri maaşları yok muydu? "Neden eve gitmedin?" diye sordu Draco.

Çocuğun yüzü sertleşti. "Babam benim hırs eksikliğimden etkilenmezdi."

Theo'yla bakışlırlarken Draco içini çekti.

"Eğer yerde kalabilirsek-"

Draco istese ona bir otel bile ısmarlayabilirdi ama bu çocuğun ne kadar zavallı olduğu konusunda ihtiyatlıydı. Bu, Draco'yu sırtından bıçaklayacak kadar yaklaşabilmek için Draco'nun kahramanlık kompleksini tetiklemeyi amaçlayan bir köstebek miydi? Draco bir kahraman değildi. Çocuğun kendini kanıtlamasını sağlayacaktı. Theo'nun masanın köşesine tünemek için hareket edişini izledi.

Theo çocuğa bir aşağı bir yukarı baktı. "Sakso çekiyor musun, Barry?"

Çocuk yutkundu, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Evet, efendim?" Gözleri Theo ile Draco arasında gidip geliyor, bu görüşmenin yeni bir aşamaya geçmesini bekliyordu.

"Yatağıma bu şekilde girebileceğinizi sanmayın," dedi Theo, yüzü ifadesiz bir şekilde. "Siz misafir kanadında uyuyabilirsiniz. Orası güvenli değil ve elfler özgür ve düşmanca davranıyorlar; bakımınızı onlarla müzakere etmeniz gerekecek. Hayatta kaldığınız sürece ya da daha uygun bir yer bulana kadar orada kalabilirsiniz. Eğer benden çalar ya da beni ihbar ederseniz, sizi idam eder ve cesedinizi arazide yakarım."

Çocuk Theo'ya baktı. Theo da ona baktı. Sonra Barry, "Şartlarınızı kabul ediyorum Lord Nott," dedi.

Draco ve Theo birbirlerine baktılar.

Theo geniş bir gülümsemeyle çocuğa döndü. "Zekice."

Karısı gözlerini kısmıştı. Soyunma odasında duruyorlardı. Elleri belindeydi. "Kanı temiz gençleri rehabilite fikriniz onları Baker Sokağı Düzensizleri'ne dönüştürmek mi?"

"Bu göndermeyi biliyorum," dedi Draco, eteğinin fermuarını açarak, "ve benim kendi kişisel casus ağımın nesi var? Onlar benim hakkımda casusluk yapıyorlar. şirketler."

"Şimdilik," dedi. Topuklu ayakkabılarını çıkardı ve boyu uzayınca Draco gülümsedi.

"Şimdilik," diye , kızın onun nasıl düşündüğünü bilmesinden memnun olmuştu. "Nott'a bir iyilik yapıyorum-"

"İyilik mi? Güvenmediğiniz çocukları bir ölüm tuzağında barındırması için onu gönüllü yaparak mı?"

Draco eteğini kalçalarından sıyırdı. "Elfler bebek evinde daha çok bebekle daha mutlu olacaklar. Belki sonunda Nott Malikanesi'ni doğru yola sokarlar. Ve içinde

Bu arada çocukları benimle üçe üç quidditch oynamaya zorlayabilirim. Quidditch'i özledim."

"Saçmalıyorsun," dedi adam onu kendine doğru çekip elini külotundan aşağı kaydırarak kığını avuçlarken. "Theo neden sadece işe-"

"Şşşt!" Uyarı dolu bir bakışla geri çekildi, sesi fısıltıya dönüştü. "Elfleri kızdıracaksın. Malikâneler onların. Nott onun beklemek zorunda." Sihirli Yaratıklar'da geçirdiği onca yıla rağmen hâlâ elflerin nasıl düşündüğünü anlamamıştı. "saçmalayan sensin."

Kığını çimdiklerken dudağını ısıırıyordu.

Kadın sarsıldı, ona karşı kıpırdandı ve şimdi adam sırtıyordu. O kadar sertti ki -Akşam yemeğinden önce onu becerecekti. "Narcissa'nın briç kulübündeki kızlara senin için casusluk yaptırdığını biliyorum. Ayak uydurmalıyım."

"Sadece küçük bir dedikodu, mümkün olduğunca çok bilgi sahibi olmak isterim," diyerek ona yaklaştı.

", sevgilim." Onu öperken gülümsüyordu, elleri onu sıkıca kavramıştı. "Bana beni sevdiğini söyle," diye fısıldadı.

"Seni seviyorum," dedi. Bunu her seferinde söylerdi.

Floo yeşil renkte yanıp sönerken Pansy Draco'nun loş çalışma odasına girdiğinde Draco'nun masasının arkasındaki tanıdık görüntüsüyle , Theo şöminenin yanındaki kanepeye uzanmış, kucığında turuncu kürküyle mırıldanıyordu.

"Merhaba, yaramazlar," dedi Pansy omuzlarındaki isi fırçalayarak. "Balayında ne kaçırdım?"

Draco masasının arkasından başını kaldırdı. "Hala Mrs. Burke mü? Etkilememiz gereken Wizengamot atamaları var. Boş koltukları onlar dolduruyor."

Draco içmeye zahmet etmediği çayın oturuyordu, Rowle ve Travers da onunla birlikte Knockturn'deki küçük masaya oturdu. Çay evi dumanlıydı, oda çok sıcaktı ve herkes dışarıdaki soğuğa karşı hâlâ sarınmış olduğu için ter kokuyordu.

Rowle, "Avery'nin bu durumu şok edici," dedi. "Hareket için büyük bir gerileme."

"O gemilerin kan gölüne döndüğünü duydum," dedi Travers. "Tarikat herkesi öldürmüş."

Rowle, "O zaman Tarikat olduğunu söyleyecek kim yaşadı?" diye sordu.

Draco neredeyse gözlerini devirecekti.

"Mürettebat mı?" dedi Travers.

"Mesele şu ki beyler," dedi Draco, onlar gemilerin kendisine ait olup olmadığını sormadan önce, "yeniden inşa etmemiz gerekecek. Elbette yurtdışında bulunan herkes o gemilerde değildi. Ve biz hâlâ buradayız. Şimdi kim yönetecek?"

"İsterdim," dedi Rowle, "ama annemle babamın yaşları ilerliyor ve işlerinde biraz yardıma ihtiyaçları var. Evde küçük çocuklarım var. Ele avuca sığmıyorlar-"

"Gerçekten mi?" diye alay etti Draco, sırf götlük olsun diye.

Travers, "Yaxley Azkaban'dan bir şeyler almaya çalışıyor," dedi. "Babanla konuşmalısın. Fransa'da fon arayan bir ekip var-"

"bile duymadım. Henüz bir şey yapmamışlarsa neden altın dağıtayım ki?" diye burnunu çekti Draco.

Travers, "Hayır, onlar ciddi," dedi.

"Eğer *ciddilerse*," dedi Draco. "Bazılarımız dadı elfçilik oynamakla meşgul değil-"

Rowle'dan beklediği kederli bakış-

"Eğer gerçekse yatırım yapmaya hazırım," dedi Draco. "Ciddi sorularınızı bana gönderin."

Malikânede küçük bir Yule partisi verdiler. Neville, Pansy ve Padma geldiler. Harry ve Ginny de görüldü. Charlie, Theo ve George çok fazla havai fişek patlatırken, Angelina onları tersledi. Elfler çok fazla yemek servis ettiler.

Hermione, Draco'dan Noel'de ona herhangi bir işyeri, bina ya da arazi almayacağına dair söz aldı. Ona bir Mont Blanc kalem ve muggle şekeri ve müstehcen muggle iç çamaşırları verdi. Sonra onu Paris'e götürdü ve dokunduğu her şeyi satın almaya çalıştı.

2004

Neville Pansy'nin ofisinde oturmuş, Malfoy'un Avery'nin bilinen ortaklarının listesini inceliyordu. Liste alfabetikti ve Malfoy'un özel öğretmen el yazısıyla titizlikle notlandırılmıştı. Üzerinde düzgünce çalışmak birkaç yılını alacaktı.

Malfoy'un verdiği bilgiler şimdiden işe yaramıştı. İkinci ve üçüncü bir ekibi denizdeki gemilere bindirmek zor olmuştu ama manifestolardaki rota ve gemi bilgileri bunu mümkün kılmıştı. Malfoy ayrıntılara önem veren biriydi. Stratejik bir düşünürdü; Neville'in neye ihtiyacı olacağını doğal olarak tahmin ediyor gibiydi.

"Pekala, Longbottom."

Adamın ağzı bir karış açık kaldı ve kadın kanepeye uzanırken ona baktı; eteği dalgalanıyor, sütyeni sabit duruyordu. İş modundaydı.

Malfoy'un listesini bir kenara koydu.

"Bildiğiniz gibi," dedi nezaketle, "hedefim bu takvim yılında ilk bebeğimizi dünyaya getirmek."

Neville kaşlarını kaldırarak elindeki şemalar içeren sayfaların bir kopyasını ona uzattı.

"Bu amaçla, gebe kalmaya yardımcı olduğu bilinen pozisyonların bir listesini hazırladım. Benim düşüncem, favorileri yoğun rotasyonda tutmaya devam ederken listede aşağı doğru ilerleyebiliriz. Eğer *şimdi* , tatillere ayırmak istediğim Aralık ayından tamamen kaçınmamız mümkün olabilir."

Ona *ciddiyim* bakışını fırlattı.

"*Sonra-*"

"Pansy," dedi Neville. Neville onun iri, sürmeli gözlerini, üst dudağındaki Eros kavisini, göğüslerinin kabarıklığını fark etti. Ona bakarken ağzı yumuşadı. Göğsü nefesiyle birlikte inip kalkıyordu. Sayfaları bir kenara .
"Seni hamile bırakmak için bir hesap tablosuna ihtiyacım yok."

"Hermione-" Shacklebolt'un yüz ifadesi düşünceli ve acılı arasında bir yerdeydi. Onun misafir koltuğunda oturuyordu, sürpriz bir ziyaretçi. Geldiğinde ofise şöyle bir göz atmıştı ve şimdi Draco'yu orada yakalamayı umduğunu düşünüyordu. "Bizi biraz endişelendirdin-"

"Öyle mi?" Hermione bir kaşını kaldırdı.

"Longbottom düğününden çıkan fotoğraflardan sonra-"

Hermione bekledi ama o bitirmedi. "Kocamla uygunsuz bir ilişki yaşamakla mı suçlanıyorum?" diye sordu.

"Şey-" Shacklebolt onun gözlerine bakamayarak esprisiz bir kahkaha attı. *Haftalık Cadı* dergisinin ön sayfasında bitmek bilmeyen bir döngü içinde Draco Malfoy'la öpüşmesi ilerici kimliğine büyük zarar vermişti. Ama tam olarak nasıl? Shacklebolt şikâyet edebilir miydi? Bakışları kadının sol elindeki altın mühür yüzüğüne takıldı ve orada kaldı, yüz ifadesi sertleşerek teslimiyete dönüştü.

Hermione başını hafifçe eğerek, "Belki de bunu Wizengamot'a götürmelisin," dedi. "Bir duruşma düzenleyebilirler. Sana ne düşündüğümü söyleyeyim-"

Shacklebolt derin bir iç çekerek ona baktı.

"-çünkü onlar benim yerime karar veriyorlar."

Adam tam Hermione'nin geçerken "orospu" diye mırıldandığında kitapçı görünmüştü. Hermione bir nefes çekti ve ardından Theo

Adamın böbreklerine, sırtına pis bir vuruş. Adam yere yığıldı ve Theo seslendi, "Devam et Granger. Sadece bir dakika sürecek."

Hermione yürümeye devam etti. Arkasında Theo'nun güldüğünü duydu. Arkasına bakmadı.

"Unutma, bu gece Pansy ve Padma ile Muggle Londra'sına gidiyorum," dedi Hermione.

"O halde seni geç, kızgın ve azgın bekliyorum," dedi Draco, Crookshanks kucağında, tostuna marmelat sürerken.

"Ben-"

Alaycı bir kaşını kaldırdı. "Kaba, agresif, ucuz beyaz şarap kokan-"

"O *pahalı* bir beyaz şaraptı. Pansy'nin bana izin vermediğini biliyorsun-"

"Sözlerini kendine sakla, aşkım. Yatmadan önce su içeceğim ve gerineceğim-"

"Ben *o kadar* kötü değilim-"

"Kötücül, aşkım. Kısır-"

Theo kirli koridorda koşarak floo'ya doğru ilerledi, asası yanında gevşekçe duruyordu, gözleri örümcek ağları arasında hareket olup olmadığını tarıyordu. Uzaktan gelen bir çığlık duydu ama bu, ilgilenmesi gereken bir çığlığa benzemiyordu.

Theo kısa süre önce misafir kanadında bir keşif gezisine çıkmış ve burayı duvar kâğıtları soyulmuş, ışıkları yanıp sönen, yerdeki deliklere tahtalar döşenmiş, köhne bir erkek yatakhaneine dönüşmüş halde bulmuştu. Kuruması için asılmış çamaşırlara bir anlık bakış. Kapalı bir kapının ardında kaba sevişme -ya da kaba seks- sesleri.

Son durumuna göre şaşırtıcı bir gelişme! Görünüşe göre Nott elfleri memnundu! İsteksizce ama memnun! Belki Pip gelip onlarla konuşurdu?

Draco Azkaban'ı ziyaret ettikten tam beş dakika sonra tepinerek içeri girmişti ve şimdi hâlâ soyunma odasında gürültü yapıyordu. Bu adamın bu kadar gürültü yapması için hiçbir neden yoktu.

Hermione raporlarını yanındaki kanepeye bıraktı. Kendini parmaklarını Crookshanks'in tüylerine soktu ve sonra yüzünü buruşturarak mırılayan kediye kucağından . Ayağa kalktı ve koridorda sessizce yürüdü.

"Draco," dedi soyunma odasına girerken.

Başını kaldırdı, elleri kalçasındaydı. Kızın görebileceği hiçbir şeye bakmıyordu.

Ona doğru ilerledi ve ellerini yanlarına koydu. Sağ elinin altındaki gömleğin ince pamuğundan yara izlerini hissedebiliyordu.

Adamın gergin yüzüne, kaşlarının arasındaki kırıışıklığa baktı. "İlgiye ihtiyacın var mı?"

Kıpırdamadan durdu. Onun solgun, düzgün tenine baktı. Onun güzel ağzını. Uzun kirpiklerini.

Sonra içini çekti ve ellerini bıraktı, omuzları gevşedi. Başını salladı, yüzü asıktı, ölü gözlerle bakıyordu.

Hermione başparmağıyla onun sert karnını okşadı. "Oral seks ilgisine mi yoksa konuşma ilgisine mi ihtiyacın var?" diye sordu.

Gözleri açılmıştı. "İkisini de alabilir miyim?" diye sordu.

"Evet," dedi.

Draco lüks bir barın arka tarafındaki bir masada oturmuş, Bulgaristan'dan gelen bir Yaxley kuzeniyle sohbet ediyordu. Ağır yüz hatları, koyu renk saçları ve şaşırtıcı derecede nazik elleri olan iri yarı bir adamdı. Draco onun asasına ve cam eşyalara hafifçe dokunduğunu fark etmişti.

Fazla üzgün görünmeyen kuzen, "Avery'yle berbat bir iş yaptık," dedi.

Adam kalın kaşlarını kaldırırken Draco, "Orada olmam gerekiyordu, biliyorsun," dedi. "Bakanlığın eski sevgilimi bir bahçıvanla izlemek için kaçırdım."

Adam bir kahkaha attı ve sonra başını eğdi. "*Doğru*. Şimdi yerleştirdim. Muggle fetişi olan sensin. O muggle karısını aldın-"

Draco homurdandı. "Ben sevdiğim şeyi severim," dedi gülümseyerek. "Kendimi mahrum bırakmaya gerek yok."

Adam Draco'ya bakarken bir duraksama oldu. O an uzadı. Sonra güldü. "Evet, pekâlâ."

"En çok sevdiğim şey güç," dedi Draco başını eğerek, parmakları ateş viskisi bardağının üzerinde. "Malfoy Hanesi sabırlı olabilir. Bakanlık'la oynamamız gereken oyunları oynadık. Benim için hiç de tatsız olmadı-" Gülümsedi. "Ama bu sabrın karşılığını almak üzere olduğunu duyuyorum."

Adam oturduğu yerde kıpırdandı, deri ceketini gıcırdadı. "Grup şu anda küçük ama büyük planlarımız var."

Draco çenesini kaldırdı, yüz ifadesi cesaret vericiydi. "İşte bunu duymak hoşuma gidiyor."

Floo yeşil renkte yanıp söndü ve Charlie yuvarlanarak Theo'nun yatak odasına girdi. Theo nefesini tutmuş, alt dudağını çiğniyor ve aynı anda bakıyordu. Yatak odasındaki floo'yu yıllardır açmamıştı. Charlie'nin gevşek bukleleri rüzgârda savrulmuş gibi görünüyordu, çilli yüzü beklenti içindeydi. Gülümsemeye başlamıştı bile.

Theo Charlie'nin tüm ziyaret girişimlerini ertelemiş, Charlie'ye ona gelmeyi sevdiğini söylemişti. Öyle de yaptı. Charlie'yi Charlie'nin kulübesinde görmek hoşuna gidiyordu, her şey Charlie'gibi geliyordu ve Theo kendi değilmiş gibi hissediyordu.

hayatı hiç sevmezdi. Charlie'nin yatağına girmeyi, çarşaflarda Charlie'nin kokusunu duymayı -soğuk rüzgâr, ateş, duman ve o- ve uykuya dalmayı, Charlie'nin eve dönmesini ve onu küçük bir hediye gibi orada bulmasını beklemeyi seviyordu.

Ama Charlie'nin yatağındaydı ve Charlie onu tutmuş, konuşurken boğazını öpüyordu - aslında gevezelik ediyordu - ve sonra Charlie başını kaldırıp, "Orada bir sürü genç yaşıyor ve ben bunu görmedim mi?" dedi.

"Ne?" dedi Theo. "Ne diyordum ben?"

"Ooh, çok aristokratik," dedi Charlie şimdi etrafına bakarak. "Neden beni burada istemediniz?"

Theo onu izlerken, "Kara büyüyle dolu, bir kanadı perili ve elfler babam savaş sırasında onlardan çok fazla öldürdükten sonra burayı lanetledi," dedi. Charlie uyumsuz bir yerdeyken daha da kendinde görünüyordu. Kendini küçültmez, sessizleştirmez ya da uyum sağlamaya çalışmazdı.

"Bill buna bayılırdı," dedi Charlie, gözleri parlayarak. "Onu davet etmeliyiz."

"Bill' davet etmek mi istiyorsun?" diye sordu Theo aptalca.

"Neden olmasın?" diye sordu Charlie.

Theo neden olmadığından emin değildi. Belki de Charlie'nin etrafına bakıp Theo'kafasının içini göreceğini ve Theo'nun eğlence için olduğunu, hatır için olmadığını anlayacağını düşünmüştü. Theo

Anlıyorum. Bunu kim istedi? Kim ailesini Theo'nun yaşam tarzına davet etmek isterdi ki? Ama sonra Charlie ejderhaların büyük köpekler olduğunu ve en sevdiği kardeşlerinin Bill ve George olduğunu düşündü-

"Gerisini görmedin," dedi Theo. "Bu iyi kısmı."

" mi?" diye sordu Charlie, Theo'yu dört kişilik yatağına doğru destekliyordu. Elleri Theo'nun kaburgalarında, Theo'nun elleri onun pazılarında, Charlie'nin kaslı vücudu onunkine yaslanmıştı. Theo'nun dudaklarını gagaladı ve sonra onu yatağına itti. "En güzel kısmı, seni bu lüks yatağında anlamsızca becerdikten sonra perili evini keşfetmeye gideceğimiz zaman."

"Öyle mi?" diye sordu Theo.

"Evet," dedi Charlie sırtarak. "Neden olmasın?"

"Her şeyden nefret ediyorum," diye açıkladı Pansy. "Çok sıcak. Ve bu sutyen de çok sıkı-" Arkasındaki tokayı öfkeyle kavrarken yüzü buruştu. Sonra askıları omuzlarından koparıp dantelleri ve telleri odanın diğer ucuna fırlattı. "Sırtım ağrıyor. Ve ayaklarım acıyor. Ve herkes aptal."

Neville onun sadece külotuyla yatağına tırmanışını ve bir iniltiyle sırt üstü düşüşünü izledi, göğüsleri , elleri

Bebeğiyle şişmiş karnının iki yanında dinleniyordu. Bir Pazar gününün öğle vaktiydi, yaz sonu güneşi tül perdelerin arasından içeri süzölüyordu.

Yan masadaki iksir şişesine uzandı sonra yaklaşıp aloe verayı yavaşça karnının şişliğine sürmeye başladı.

Elleri çarşafın üzerine düştü. "Bu çok güzel," dedi. " yapmaya devam et."

Gölümsedi.

Dokunuşu hafifti, parmakları jelle kayıyordu, nasırlı avuç içi kayıyordu sıkı derisi boyunca. İri, sürmeli gözleri kapandı. Nefesi düzleşti.

İşi bittiğinde şişenin ağzını kapattı ve bir kenara koydu. Sonra başını eğdi ve meme ucunu ağzına aldı. Tembelce dilledi ve sonra emmeye başladı.

"Oh-" Nefes alırken sesi soluk soluğaydı. "Bunu yapmaya devam et."

Hermione gecenin ilerleyen saatlerinde uyandığında, adam ona sarılmıştı, kolları ona sımsıkı sarılmıştı ve Hermione'den sıcaklık sızıyordu. "Seni seviyorum," diye mırıldandı Hermione'nin içine.

Saç.

Kadın ona doğru döndü ve adam kolunu kaldırarak izin verdi. Sonra eli tekrar kızın yan tarafındaydı, kalçasının üstündeki dipte, sıkıyordu.

"Ben de seni seviyorum," dedi onu içine çekerek. Adam narenciye gibi kokuyordu ve karanfil ve sabun, cildi hala banyodan kalma nemli. Dumanlı bir odadaydı ve insanların bağınazca konuşmalarını dinliyordu.

"Tekrar söyle," diye fısıldadı.

"Ben de seni seviyorum, Draco." Her bunu söylüyordu. Bunu ondan daha sık duymaya ihtiyacı vardı. "Bu geceki kimdi?"

"Fransız faşistler," dedi. "Sana sabah anlatırım." Onu yumuşak bir şekilde öptü.

Ona doğru bastırdı, elleri onun üzerindeydi ve öpüşme daha sert ve daha umutsuz bir hal aldı.

"Yeni eşlerden biri isteyken Harry için endişelenip endişelenmediğimi sordu." Ginny homurdandı. "konuştuğunu unuttu, değil mi? Sanırım bu Harry'nin hayatının hiç olmadığı kadar az tehdit altında olduğu bir an."

Hermione acı bir kahkaha attı. Grimmauld Place'deki salon halısının üzerindeydiler, Hermione gözlerini bebek battaniyesinin üzerindeki James'e dikmiş, onun tüylü yanağını okşuyordu. "Bu onlar için sadece bir hikâye," dedi. "Bunu yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu düşünmüyorlar."

Ginny mırıldanarak onayladı. Sonra da, "Malfoy için endişeleniyor musun?" diye sordu.

Hermione şaşırarak başını kaldırdı. Ginny'nin yüz ifadesi alışılmadık derecede dalgındı, ama gözlerini kaçırmıyordu.

Hermione bunu dikkatle düşündü. Ginny ona gerçek bir soru soruyordu ve o da gerçek bir yanıt vermek istiyordu. "Goyle Malikânesi konusunda endişeliydim. . geri dönmek istemediğini söyledi. Pansy bir keresinde bana Draco'nun intihara meyilli olduğunu düşündüğünü söylemişti ve bilirsin-" Bunu söylemek zordu. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Ginny kaşlarını çatarak yavaşça başını salladı.

"Kendini öldürtmesinden korkuyordum çünkü hak ettiğinin bu olduğunu düşünüyordum."

Ginny James'e bakıyordu, parmakları onun ayağını tutuyordu, dudakları büzülmüştü.

"Ama Őimdi dűŐűnűyorum da..." Hermione derin bir nefes aldı. "Biliyor musunuz, çocuklar onu gerçekten rahatsız ediyordu - baĒnazların her zaman iŐe aldığı çocuklar. Onlar kendi gelecek nesillerde de devam edecek, böylece asla olmayacak. Ve o çocukları gördű ve ... Draco'nun artık yaşamak istediĒini biliyorum. Bence bu onun yapmak zorunda."

"Çocuklar yüzűnden," dedi Ginny, gözleri yeniden Hermione'nin yüzűnde ydi.

"Bir çocuk yüzűnden," dedi Hermione. "çocuktur. Sanırım Draco'nun o çocuk için her Őeyi yaptı. Kimsenin korumak için yeterince çaba göstermediĒi ya da kendi kiŐiliĒi olarak sayĒı duymadıĒı çocuk."

Hermione Ginny'nin anlamasını beklemiyordu, ama hemen başını salladı. "Harry de ," dedi Hermione, bebek ona tekme atana kadar ayaĒını sallayarak. "Bence mantıklı olmasa da bu yüzűnden auror oldu - Harry ne zamandan beri kuralları ve evrak iŐlerini seviyor, deĒil mi? Ama bence senin de dediĒin gibi, bunu gençliĒi için yaptı. Annem çocukların aslında kural istediĒini söylüyor. Düzen, yapı. Sadece kaos olduĒunda korkutucu oluyor. Bir bebeĒiniz var ve size rutin, rutin, rutin diyorlar."

"DoĒru," dedi Hermione, listelerini ve hesap çizelgelerini, reform faturalarını, duygularının kaosunu düşünerek. Dünyayı genç benlikleri için güvenli hale getirmeye çalıştıklarını düşünürken çok geç kalmışlardı.

"Şimdi James için endişeleniyor. James'in yaŐadıĒı Şeyleri yaşamak zorunda kalması hakkında. Ve ona bunun olmasına *asla* izin vermeyeceĒimizi söyledim. olur-"

"Ama-"

"Ama," dedi Ginny. "Dünya tehlikeli bir yer. Hasta insanlarla dolu."

Hermione Ginny'ye baktı, Ginny'nin gözlerinin altındaki uykusuzluğu görebiliyordu. Çocukken öğrendikleri şey buydu. Kötü şeyler oluyordu. Sizi koruması gereken insanlar bunu yapmadılar ya da yapamadılar.

Çoğu zaman cesur bir görüntü sergiliyorlar.

Elini Ginny'ninkinin üzerine koydu. "Elimizden yapıyoruz."

Ginny ona baktı. "Öyleyiz," dedi sessizce.

Floo yeşil renkte yanıp söndü ve Bill Weasley ile Alicia Spinnet dışarı çıktılar, taş ocaktan hızlı adımlarla geçip girişten geçerek koridorda ilerlediler. Duvarlar resimsizdi, koyu, erkeksi bir desenle yeni kâğıtlanmıştı; İran işi yer yollukları ayak seslerini yumuşatıyordu. Çalışma odasının kapısına ulaştılar ve Bill kapıyı açtı, önce Spinnet'in girmesi için geri çekildi.

İçerideki iki adam çoktan etraflarına bakmışlardı. Nott sandalyesinde yaslanmıştı, ayakları önündeki masanın üzerindeydi, arkasındaki raflar boştu, elindeki

Elinde bir bardak tutuyordu. Longbottom tavuskuşu mavisi kanepede siyah takım elbisesi ve beyaz oturuyordu, iri elinde aynı renkte bir bardak vardı, gözleri keskin bakıyordu.

Nott sıırttı ve selamlamak için çenesini kaldırdı.

"Malfoy şimdi kimi ortaya çıkardı?" diye sordu Spinnet.

Bu bebek geç kalmıştı ve Pansy'nin başına gelmişti.

"Longbottom!"

Onu ofisinde buldu. Kadın kendini kapıdan içeri attığında haritalarından başını kaldırıp baktı. Kadının halini görünce bir kaşını kaldırdı.

"Doğumu başlatmak için seks yapıyoruz," dedi, elini karnının üzerine koyarak.

Ağzı buruştu. "İşe yaradığına dair bir kanıt olmadığını sanıyordum."

"," dedi. "Yine de yapacağız. Bu bebeğin çıkmasını istiyorum."

Güldü ve sonra gülümsedi. "Anlaşıldı," dedi. "Seni burada mı beceriyorum yoksa yatak odasında mı?"

Pansy, "O yatak odasına giriyoruz ve ben doğum yapana kadar da çıkmıyoruz," dedi.

Longbottom'ın bakışları onun üzerinde gezindi, göğüslerinde ve karnında durdu. Gözlerinin içine baktı. "Bunu yapabilirim, Pansy."

Hermione, Draco'nun Pansy'nin elini tokatlayarak uzaklaştırmasını izledi.

"Draco, o *benim* bebeğim-"

"Ve onu *ben* tutuyorum," dedi Draco ters ters bakarak. Birbirlerine yakın oturmuş, dirseklerini kanepeye dayamışlardı.

"Evlendiklerini düşünsenize," dedi.

Neville kuşkululu bir homurtu çıkardı. "Biraz daha çay?" diye sordu, gözleri kamaşarak.

Noel sabahıydı ve Theo Charlie'nin yatağında çıplak ve sarhoştı, Charlie'nin romlu eggnog'unu içiyor (iğrenç) ve Charlie'yi çikolataya batırılmış şekerlenmiş portakal dilimleriyle besliyordu (oldukça iyi). Charlie dişlerini Theo'nun parmaklarına geçirdi ve sonra çenesinden tutup onu öptü. (O da sarhoştı.)

"Annem senin için bir şey gönderdi," dedi.

"*Benim* için mi?"

"Senin için."

Charlie yumuşak, hediye paketine konmuş bir yumruyu uzattı ve Theo yumurtalı içkisini yan masaya koydu.

Theo yumruyu salladı -ki bunun hiçbir etkisi olmadı- ve sonra kâğıdı yırttı.

İçindekileri yukarıdan aşağıya doğru taradı. "Bu iğrenç!" dedi ve giydi. Önünde T harfi olan mavi bir kazaktı.

Charlie ellerini Theo'nun kaburgalarına koymuştu. "Renk sana yakışıyor," dedi.

"Öyle mi?"

"Evet."

Theo onu öperek, "Annene teşekkür ettiğimi söyle," dedi. "Bu ziyaret etmemiz gerektiğİ anlamına mı geliyor?"

Charlie de onu öptü ve ellerini yünün üzerinde gezdirdi. "Hayır. Gelecek yıl."

"Ooh!" dedi Theo, uzaklaşarak. "Pansy ve Bitki Kralı'nı ziyaret etmeliyiz."
_"

"Öyle mi?"

"Onları eğlendirecek tek bir bebekle evde sıkışıp mı kaldılar? patlıyorlar. Duvarlara tırmanıyorlar. Onları neşelendirmeliyiz."

Charlie bir kaşını kaldırdı.

"Onlara bir keçi getirmeliyiz!"

Charlie sırtttı. "Bu onları eğlendirmek için mi yoksa seni eğlendirmek için mi?"

"Evet," dedi Theo, en geniş takınarak.

2005

Draco, Theo ve George Nott malikânesinde durmuş, soğukta nefesleri bembeyaz kesilmişti. Draco pencerelerdeki hareketliliği , çocuklar cereyanlı misafir kanadındaki şöminelerine yakın duruyorlardı, elfler onları çivili sıcak çikolatayla şımartıyordu.

"Şimdi, amacınız hedefinizin onlarla birlikte yakalandığınızı düşünmesi, değil mi?" dedi George. Büyük turuncu ponponlu örgü bir şapka takıyordu. "Ama *gerçekten* mecbur kalırsan ..." Kaşlarını kaldırdı ve muggle dudak kremi tüpüne benzeyen küçük bir silindiri havaya kaldırdı. "Flash bang."

"*Ver bana,*" dedi Theo, George'un parmaklarının arasından kaparak.

Karanlık ve dağınık ofisin kapısı açılıp cüppelerin hışirtısını duyduğunda Theo çoktan misafir koltuğuna oturmuş, ayağını sektirerek işaretlenmemiş parşömen yığınlarını ve el konulmuş Weasley ürünlerini inceliyordu. Okula geri dönmek tuhaftı. Theo koridorlarda bir hayalet gibi hissediyor, öğrenciler yanından koşarak geçerken taş duvarlara sarılıyordu.

"Nott."

Theo başını geriye eğerek ona baktı ve gülümsedi. "*Potter*," diye mırıldandı.

"Benimle başlama, Nott." Potter masanın arkasına yerleşti, her zamanki gibi buruşuk ve eğri büğrüydü.

Theo dilini yanağına bastırdı ve gözlerinin Potter'ın dağınık saçlarında, eski yara izinde, alt dudağında oynamasına izin verdi. Sonra flört etmeyi bıraktı ve işe koyuldu.

"Beni Malfoy gönderdi," dedi. "Ailene yönelik bilmen gereken tehditler var."

Draco bir muggle kulübünün arka tarafındaki özel bir odada, alçak bir masanın etrafına kıvrılmış bir bankette oturuyordu, bir yerli terörist ve onun sağ kolu

Theo kendini neredeyse onun kucağına attığında, karşısındaki diğer kan üstünlükçüler gürültülü kümeler halinde duruyordu.

"Lanet olsun, sevgilim, seni bulmak imkansızdı-"

Draco ondan uzaklaşıyordu, Theo'nun kolu boynuna dolanmıştı. "Belki de bulunmak istemedim-"

"Hayır, bunu duymak istiyorsun-"

Sağ kol: "Bu ne hakkında-"

"Allah kahretsin, Nott-"

"Dokunaklı!"

"Neden buradasın?"

"Söylentilere göre Weasley bu gece size baskın yapacak-"

"Neden bununla başlamadın? Yukarı! Kalk!" Draco ayağa kalkmış, Theo'yu üzerinden itiyordu. Adamlar diğerlerini çağırmaya başlamıştı bile. Biri ortadan kayboldu. Sonra Draco Theo'yu yakasından yakaladı. "Hadi gidelim."

"*Evet*, seni kızgın seviyorum-"

Theo'nun elini tokatlayarak uzaklaştırdı ve onu perdeli kapıya doğru sürükledi. Dışarıdaki dar geçitte Spinnet ile göz göze geldi, ekibi çalıntı Bakanlık teçhizatıyla arkasında sıralanmıştı, olay raporu Weasley tarafından kaybedilmişti.

Sonra o ve Theo adımlarını hızlandırarak kalabalık zemin kattan geçtiler ve sonra ara sokağa girip gözden kayboldular.

Hermione pazar öğle yemeğinden sonra Yeşil Oda'da bir koltuğa oturmuş, Neville ve Pansy'nin sohbetin ortasında uyuyakalmasına izin vermiş, Draco Posey'yi tekeline alırken kanepede birbirlerine yaslanmıştı.

"bir tehditsin, değil mi? Bir terör." Aynı şeyi fısıldıyordu Crookshanks'e uyguladığı bebek saçmalığı. Koyu renk pantolonu ve beyaz gömleğiyle kendi koltuğunda oturuyordu, paçaları Mark'ın altına kadar kıvrılmıştı, başı onun üzerine eğikti.

Başını kaldırdı ve Hermione'yi onu izlerken yakaladı. Ona , kaşları kalkık, solgun gözleri parlıyordu.

Merlin.

"Bayan Malfoy! Bayan Malfoy! Evlilik yetkisinin Uzlaşma Yasası'ndan çıkarılacağı yönündeki haberlerle ilgili açıklamanız nedir?"

Hermione, "Çok gecikti," diye tersledi. "Bu tedbire karşı çıktığımı herkes biliyor."

"Hermione! Hermione! Draco Malfoy ile olan bağını koparmak için harekete geçecek misin?"

"Özel hayatım hakkında yorum yapmayacağım," dedi Hermione ve asansörlere yöneldi.

Muhabir geri adım attı, kalabalık da onunla birlikte hareket etti. Draco iki haftasını onu avluda dolaştırarak ve basın kartı olup da üç adım yaklaşan herkesi (ve birkaç talihsiz imza arayıcısını) büyüleyerek geçirmişti. Yüzünde pişmanlık duymayan bir sırıtişla cezaları altın olarak ödediği fotoğrafı *Prophet*'in ön sayfasında yayınlanmıştı.

Hermione beşinci kattaki ofisine vardığında Pep'i Malfoy malikânesinin toprağından bir saksıya tünemiş, son uluyanlarını da ortadan kaldırırken buldu. Hermione teşekkürlerini iletti ve çoğunlukla sağır olan yer elfi gösterişli bir selamla odadan çıktı.

Draco yatak odasındaki kanepeye oturmuş, ellerini iğrenç yaratığın fırfırının içine sokmuştu,
Aptal Travers ve onun aptal komitesindeki saklı büyücüler hakkında atıp tutarken gözleri onu takip .

Kadın nefes aldığında, "Çenesini kırmamı mı yoksa sadece dinlememi mi istersin?" diye sordu.

"İstiyorum-" Bunu düşündü, kendi çenesi de kilitlenmişti. Nefesini burnundan çekti ve omuzları düştü. "Hayır, sadece dinle."

"Devam edin," dedi.

Draco beşinci kattaki ofisine girer girmez Hermione, "Çenesini kırmışsın," dedi.

"Ama önce ben dinledim!" dedi Draco.

"Quidditch nasıldı?" diye sordu. Eve yeni gelmişti ve onu yatak odasındaki oturma alanında uzanırken buldu.

"Saçmalık," dedi mutlulukla. "Nott'un sahasının hâlâ çalışmaya ihtiyacı var ve hiç yardımcı olmuyor. Bana ne getirdin?"

"Seni getirdim. ." Adam sivri çenesini kaldırmış, başını kanepenin arkasına yaslamış bir şekilde ona , kadın uzattığı çantasını karıştırdı.
"Saf müstehcenlik."

Sırıttı ve kadının kendisine uzattığı kitabı almak için doğruldu. "Bunu kontrol etmeme yardım edecek misin?" diye sordu sayfaları karıştırırken.

Onun yanına yerleşirken homurdandı. Uçtuğu için sıcak ve misk kokuluydu, saçları hâlâ rüzgârla savruluyordu. "Duyduğuma göre ters-harem sahnesi vahiy-"

Sert bir yüz ifadesi takınmıştı. "*Bunu* yapmayacağız."

"Nott haklı," dedi, kazağını tuttu ve onu öpmek için eğildi. "Kolay kandırılıyorsun."

"Beni gaza getirmeye devam et," diye mırıldandı, ağzı onunkinin üzerindeydi.
"Bakalım ne olacak."

Hermione eve vardığında güneşten yanmış, gözleri morarmıştı, Draco onun yüzünü görüp elini uzatınca Hermione yatağa tırmanıp onun kollarına girdi. Adam yastıklara yaslanmıştı, Hermione de başını onun göğsüne yaslayıp kalp atışlarını dinledi. Draco ona sarıldı, bacağını onunkinin üzerine attı.

"Bir dahaki sefere seninle gelmeme izin ver," dedi sessizce. "Bunu tek başına yapma."

Başını salladı, azı dişlerini sıktı ve sonra kendini ağlamaya bıraktı.

Hermione, Draco'nun bebeklik fotoğraflarını bulmuştu ve onları bulmaktan çok, Pip tarafından atı suya götürür gibi götürüldüğünden şüpheleniyordu.

Onları içiyordu.

Sivrileşmeden önce şaşırtıcı derecede tombuldu, yine de gözlerinin ve çenesinin ona ait olduğunu görebiliyordu. Beyaz-sarı saçları

doğduğundan beri bir parça karardı. Burada dantelli beyaz yenidoğan önlükleri içindeydi ve daha yeni başlayan bir çocukken, sanki o gün bir yönetim kurulu toplantısını yönetmesi gerekecekmiş gibi gülünç minyatür cüppeler içindeydi, saçında sert bir parça vardı. Hermione başını salladı ve onun dönüp dönüp gülmesini izledi. Geri dönüp hepsine tekrar baktı.

Onları incelerken hafifçe gülümsüyordu, adam ona bakıp güldüğünde de gülümsüyordu.

Birkaç favorisi vardı. . . onları döngü halinde izlerdi.

Pip'in oynadığı kirli, pis bir havuzdu.

Hermione Bakanlık'tan eve döndüğünde Draco'yu çalışma odasının gölgelerinde, defterine bakarken buldu.

"Hâlâ burada mı çalışıyorsun?"

"Öyle görünüyor," diye tersledi.

Hermione kaşlarını ona doğru kaldırırken eli kalçasına gitti.

Burnundan bir nefes aldı, çenesi gergindi ve Mont Blanc kalemını yere attı. Sonra sandalyesinde geriye doğru itildi ve kollarını kavuştururken çenesi yukarı doğru eğildi. Asık suratla ona baktı.

Hermione ona baktı, yüzü ifadesizdi.

Sonunda, "İlgiye ihtiyacım var." dedi.

"Öyle görünüyor," diye mırıldandı.

Elini bıraktı ve masanın onun tarafına doğru ilerledi. Kollarını beline dolayıp başını yaslayabileceği kadar yaklaşıp kadar onu izledi, yüzü somurtarak sertleşti. Başını göğsüne yasladı, avucunu yanağına koydu ve şakağından geriye doğru uzanan saçlarını nazikçe okşadı.

"Kötü bir öğleden sonra mı geçirdin?" diye sordu ona.

"Evet," dedi.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu.

"Hayır."

Hermione parmak uçlarını platin saçlarında gezdirdi. Narenciye. Karanfil. Onun nefes alışını hissedebiliyordu.

"Benimle uçar mısın?" diye sordu. "Sadece göle kadar."

Düşünerek mırıldandı. "Canını sıkıp çok hızlı gidiyorsun diye bağırabilir miyim?" diye sordu.

Yanağı avucunun altında kıvrıldı ve "Evet" dediğinde hafifçe gülümsediğini duyabildi.

"Pekâlâ zaman," dedi Hermione, kalbi hızla çarparken ona yapışarak bir süpürge yolculuğu geçirdikten sonra ikisinin de gölet kenarında sevişmeye hazır olacaklarını çok iyi biliyordu.

"Adil ticaret yasasına karşı çıkmanızın Nice'de sömürdüğünüz elf emeğiyle bir ilgisi var mı? Orada birkaç atölyeniz var, değil mi?" diye sordu Hermione.

Justin Finch-Fletchley misafir koltuğunda kıpırdandı, dudakları büzüldü. "Bu atölye çalışmalarının herkes tarafından bilindiğini bilmiyordum."

" değil mi?" Hermione bir kaşını kaldırdı. "Malfoy."

"Hanımefendi." Dereotu hokkabazlığı yaptığı geniş ofisteki koltuktan kaldırıp baktı. (*Birileri azmıştı.*)

"Justin'in Nice'teki atölye çalışmaları hakkında bir şey duydun mu?"

Malfoy, "Çok şey duydum," diye söylendi.

"İşte gördünüz," dedi Hermione. "Malfoy burada çalışmıyor bile ama bunları duymuş. Bölümün geri da bir şeyler duymadığını ya da yakında duyacağını düşünemiyorum."

"Şanslıymışsın Malfoy," dedi aracı olan adam.

Muggle Londra'sının karanlık bir bölgesinde, bir barın arkasındaki gergin bir toplantıdan çıkıyorlardı -Draco aradığı karanlık büyücüyle tanıştırılıyordu. Draco, derin bir geçmişi olan, yüksek profilli bir sempatizandı. cepler ve değişimi gerçekleştirmek için şiddet kullanma isteği; eninde sonunda,

Herkes onunla tanışmak istiyordu ve genellikle bunun kendi fikirleri olduğunu düşünüyorlardı. Draco'nun yaptığı şeylerin çoğu son derece basitti: Kendini müsait hale getirir ve sonra da Longbottom'a ham bilgileri aktarırdı. Draco bir katil değildi, o bir giriş yoluydu. Longbottom'a gerçeği söylemişti: Hain olmakta iyiydi.

"Nasıl yani?" dedi Draco, ama bildiğine dair bir his vardı içinde. Aracı, parmakları pek çok iksirde olan bir adamdı. O iksirleri bir araya getirmeye başlayabilecek biri. Bir sokak lambasının altından geçtiler ve Draco adamın yüzündeki kurnaz ifadeyi gördü. Sonra tekrar karanlığa döndüler.

"Avery ile olan şu iş. Bulgaristan'daki Yaxley ekibi. Fransa'daki eğitim kampları. Bakanlığın kabul bu baskın. Herkes ölürken seni kaçırmaya devam ediyorlar."

Bir sokak lambasının altından geçtiler ve Draco omuz silkti. Kendini küçümseyen bir gülümseme. "Ne derler bilirsin. İyi olmaktansa şanslı olmak daha iyidir."

Adam homurdandı, karanlığa geri döndü. "Kimse seni iyi olmakla suçlamadı, Malfoy."

Draco güldü. Sonra da vücudu yeşil bir şimşekle aydınlanan adamı avladı.

"Bazı şeylerde iyiyimdir," dedi Draco, adamın kaldırırma yığıldığını görmekten daha fazlasını hissederek.

Draco gözlerini kırptırdı, gözleri karanlığa alışmaya çalışıyordu. Sonra uzaklaştı.

Draco bir katil değildi ama esasını indirmeyi bırakmıştı. Hayatında neredeyse iki kez kan kaybından öldükten sonra, bu hissin pek de hoşuna gitmediği sonucuna varmıştı. Her ne kadar yaygara koparmaktan hoşlansa da, en son ölümden döndüğünde karısının gözlerinde gördüğü o saf korkudan hiç hoşlanmamıştı. Eğer karısının yanına yine kanlar içinde dönerse, bunun kendi kanı olmayacağına karar vermişti.

Bu çok kötü oldu. Bu adamdan nefret etmiyordu. Ama eve gidememe fikrinden nefret ediyordu. Ve bu yeterliydi.

Hermione sıcak suya girdi ve başını küvetin kenarına yasladı, soğuk odada buhar yükseliyordu. İşe geç kalıyordu, acele etmesi gerekiyordu ama yorgunluk üzerine çökmüştü. Draco'yla seviştikten sonra çok uyumuştı, o sırada Draco ona çaresiz bir bakış atıp fısıldıyordu, "Evet, lütfen, Hermione-" onun üzerine çıkarken. Şimdi amcığı ağrıyordu, göğüsleri sızlıyordu. Kapıyı kontrol etti, adamın elinde gazeteyle içeri girmesini istiyordu. Onu tekrar becermek istiyordu.

İşe gitmeli.

Sabunu kolunda gezdirirken durdu ve kalıp elinden kaydı.

Dik otururken su sıçradı.

Adrenalini tavan . Kalbi hızla atıyordu.

Yara izi gitmişti.

Derin bir nefes aldı ve başparmağını pürüzsüz, lekesiz derinin üzerinde gezdirdi.

Bir gece önce Draco'nun ona bakıp gülümsediğini düşündü. gözleri canlıydı. Parmak ucunu burnunun köprüsünde gezdiriyor, ona doyamadığını düşünüyordu. O mükemmel yüz. O güzel ağız. O tam bir ahmaktı. Onu yemek istedi.

Bir kazaymış gibi davranabilmek, bunu düşünmemiş gibi davranabilmek, kendi seçimi değilmiş gibi davranabilmek için dikkatsiz davranmasına izin vermişti. Ama bu onun seçimiydi -şu anda, bu onun seçimiydi.

Başparmağını, yedi yıldır ilk kez iz bırakmayan düzgün derinin üzerinde gezdirdi.

Bazen işler değişir.

Derin bir nefes aldı.

Kararını verdi.

"Draco!" diye bağırdı.

Gömleği ve pantolonuyla kapıya geldi, elinde *Peygamber vardı*.

Anladıktan sonra onunla birlikte ayaklı küvete girdi.

"Seninle ilgileneceğim," diye mırıldanmaya devam etti, onu öptü, ona sarıldı, giysileri sıırıslıklamdı. "Seninle ilgileneceğim İkisi de."

"Biliyorum," dedi. Onun açık, umut dolu yüzüne baktı. Berrak gri gözlerine. Suyun sıcaklığını, sert dökme demiri, adamın ellerini üzerinde, bacaklarının onunkilere dolanmış olduğunu hissedebiliyordu. "Draco, korkuyorum."

"Biliyorum, aşkım." Onun gözlerinin içine baktı. Başka tarafa bakmadı.

"Korkmuyor musun?" diye sordu.

"Hayır, aşkım."

"Hiç mi?"

"Hiç de değil."

Zayıf bir kahkaha attı. "Tam bir ahmaksın."

Ona gülümsedi. "Biliyorum, aşkım."

Nemli buklelerini yüzünden geriye doğru düzeltti. Onu öptü ve adam kıyafetlerini çıkarıp ıslak kumaşı arduvaz karoların üzerine attı ve sonra onu yatağına geri götürdü.

Pansy'nin bir yaşında ve yeni doğmuş bir bebeği vardı. Ama aynı zamanda bir elf ordusu da vardı ve aile yerinde olmasının tatil rutinini neden bozması gerektiğini anlamıyordu. Longbottom'a hâlâ bir bahçe turu ve açık ev yaptıklarını ve Nott'a *lanet olası bahçesini yemesi* için bir keçi getirmeyeceğini söylemişti. Longbottom dışarıdan sorumluydu ve İçinden elfler sorumluydu ve şenlikli ve güzel olacaktı ya da Tatlı Salazar'ın haşlanmış taşakları, birini avlayacaktı. Tanrı aşkına.

Aslında Pansy iki kızı olacağı için gergindi. Annesiyle iyi bir ilişkisi yoktu. (Şu anda annesiyle *herhangi bir* ilişkisi yoktu.) Kadın arkadaşlığı konusunda iyi değildi. Ama kızları yokmuş gibi davranan cadılardan biri de olmayacaktı. (Annesiyle ilişkisi olmamasının nedeni de bu zihniyetti.) Bir erkek için çabalayıp sonra da ona ödölmüş gibi davranmayacaktı. Eğer erkek çocuklarla vakit geçirmek isteseydi, Draco ve Nott vardı, değil mi? Hayır, karar verilmişti. İki kızı vardı ve bundan hoşlanacaktı.

Neville yaptı.

Şimdi Primrose'u sallıyor, yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle ona bakıyordu. Annesi, "Aşık olmuş," derdi. (*Kafamdan çık anne.*) Pansy koridorda durmuş, Posey'i kucağına almış, çocuk odasının açık kapısından onu izliyordu. Merlin, çok iyi görünüyordu.

Pansy bir an için zamanın dışına çıktığını hissetti. Buraya nasıl gelmişti? Büyümüş, evlenmiş, bu mükemmel adamdan iki çocuğı olmuştu. Bu ne zaman olmuştu?

Sonra Posey mızızlanmaya başladı. Kafasını kaldırdı ve Pansy onu kapıdan içeri girdi. Sallanan sandalyeyi hepsinin sığabileceğı kadar uzattı.

Pansy ailesiyle birlikte oturmuş, büyük kızı kucağında, kocasının kolu onun etrafında, ileri geri sallanıyordu.

2006

Barry sessizce karşısındaki koltuğa oturduğunda Draco, Nott'un masasının arkasında oturmuş son raporlara bakıyordu. Bazı çocuklar . Birlikte daire tutmuşlardı. Ya da kız bulup genç yaşta evlendiler. Ama Barry gibi diğerleri kalmıştı. Nott onlardan kira almadı. Elfler onlara gözde oyuncakları gibi davranıyordu. Draco iyi para ödüyordu. Onlar sadıktı.

"Cormac McLaggen'ın ofisinde bir pozisyon için başvuracaksın," dedi Draco.

Başını kaldırdı ve Barry kısa, keskin bir verdi. Hafif kambur oturuyordu, gözleri Draco'ya dikilmişti.

"İşe alındığınızdan emin olun. Yükselmek için çalışacaksın. Vazgeçilmez olacaksın. Orada olduğun her yıl daha fazla ödeme yapacağım. Bundan on yıl sonra Bayan Malfoy'a en üst mevki için meydan okumaya başladığında senin Genelkurmay Başkanı olmanı bekliyorum."

Barry anlayışla başını salladı.

"Kendine bulaştırdığın delikanlı kim-Whitby?"

Barry başını salladı, ağzı gergindi.

"Güvenilir mi? Kürek çekerken ispiyonlamaz mı?"

"O sağlam, efendim." Bunu söylerken hafifçe gevşemişti.

Draco başıyla onayladı. "İçeri girdiğinde Finch-Fletchley'nin ofisine başvuracak. Sen onun referansı olabilirsin. JFF'ye de göz kulak olmak istiyorum."

"Ona söyleyeceğim, efendim."

Draco göz teması kurdu. "İyi adam."

Barry koltuğunda doğruldu.

"Bayan Malfoy! Kocanızın çıkarları tarafından yozlaştırıldığınız suçlamalarına ne diyorsunuz?"

Hermione, "Benim politika sicilim kendi adına konuşuyor," diye tersledi. "Politikalarımı takip eden her ilerici kuruluş tarafından yüzde doksanıncı gösteriliyor."

mevzuat. Bunu rapor edin!"

"Bayan Malfoy! Buraya gelin!"

"Hermione! Hermione! Kocanla aranızın ısındığını söyleyebilir misin?"

Draco'nun kolu Hermione'nin etrafında sıkılaşıırken, "Özel hayatımla ilgili bir yorumum yok," dedi Hermione.

"Bayan Malfoy-"

"Hermione!"

"Hermione! Hermione! Hermione! Bebek ne olacak?"

"Ne bebeği?" dedi Hermione, elini koruyucu bir şekilde hamile karnının üzerine yayarak.

Draco onu öperken asansörün kapısını açık tuttu ve sonra asansörün içindeydi, kapılar kapanıyordu ve Draco'nun "Defol git!" diye hırladığını duyabiliyordu. Atrium. Saat beşte onun için geri dönecekti.

Basını agresif şekilde gazladığı bir deney yürütüyordu ve daha sonra basının neredeyse tamamen eksikliğini nasıl ele aldıklarını görmek için bekledi. özel hayatı hakkında raporlanabilir alıntılar. Sonuçlar karışık, ancak veri toplama devam ediyordu.

Theo ve Draco, Longbottom'ın serasının arkasına göründüler ve aralarında yan yana duran adamı çatlak döşemeye fırlattılar.

Draco kelepçelerini vurdu ve önce hapsetme, sonra da susturma büyüsü yaptı.

Theo boynunu kırdı. "Vay be. Biraz kötü." Kanlı yakasını çekti, takım elbise ceketini silkerek yerine oturttu.

Draco hâlâ zor nefes alıyordu. Sol elinin küçük parmağı kırılmıştı. Büyücü onlara bağlıyordu ama Draco onun dudaklarını okuyamıyordu.

Uzaktan gelen bir ses duydu.

Theo uzun sera koridoruna bakarken Draco da ona doğru baktı ve ağzı geniş bir sırıtışla doldu. Theo ejderha derisinden ayakkabısının sivri burnuyla fayansın üzerindeki adamı dürttü. "Babam geldi." Tekrar yukarı baktı. "Aman Merlin. . . ve Aziz'i de getirmiş."

Draco onun bakışlarını takip etti. Longbottom seranın orta koridorunda ilerliyordu, bitkileri ona doğru uzanıyordu, pelerini geriye doğru akıyordu. Hemen arkasında da Harry Potter vardı, yüzü asıktı, hâlâ profesör cüppesini giyyordu.

"Ne yaptın oğlum sen?" Theo adamı tekrar dürttü ve gülmeye başladı.

Draco onun yanında yüzükoyun yatıyordu, ön kollarının üzerindeydi ve karnını öpmek için eğilmişti. Kız yastıklara yaslanmış, onu izliyordu.

"Benim, , benim," diye mırıldandı öpücükler arasında. Başını çevirdi ve elmacık kemiğini bir kedi kokusuymuş gibi karnına sürterek onu işaretledi.

"Saçmalıyorsun," dedi ve parmağının ucuyla adamın alnındaki bir tutam saçı itti.

Adam ona baktı, kurnaz değildi. "Ama o benim," dedi. Karnını öpmek için geri döndü. "O benim bebeğim."

"Burada bütün işi ben yapıyorum," dedi Hermione. "Bu benim bebeğim."

"Hmm," dedi Draco. Onun karnını öptü. "Onu seninle paylaşacağım."

Hermione kuru bir sesle, "Cömertçe," dedi.

"tanınırım," dedi Draco, kendini yatakta daha aşağı itip bacaklarının arasına doğru ilerleyerek.

Doğum korkutucu ve acı vericiydi ve Hermione, Draco ve bebek ilk hafta boyunca çok ağladılar, ama Narcissa Hermione'ye soğuk Lahana yapraklarını dolgun göğüslerine koydu ve onlar uyurken bebeği kucağına aldı, Hermionenin saçlarını şakaklarından geriye doğru düzeltti ve ona doğal olduğunu söyledi ve sonra Hermione biraz daha ağladı.

"Senin için daha iyi bir ruh halinde olmadığı için üzgünüm," dedi Hermione, kendisi de pek iyi bir ruh halinde değildi, sinirleri saçları kadar yıpranmıştı.

"Granger!" diye azarladı Theo, telaşlanan Scorpius'un ellerini tutarak. "Mızımızlanan sarışın bir bebeği yatıştırmak için *yıllarımı* harcadım."

Hermione yan yatmış, başını ellerinin arasına almış, bebeğine bakıyordu. Banyodan döndüğünde Draco'yu sırt üstü uyurken bulmuştu, Scorpius onun göğsünde uyuyor, Crookshanks Draco'nun yastığında uyuyor, Pip de onları izliyordu.

Hermione neredeyse dokuz ayını Pip'in gözdesi olarak geçirmiş, her kapisine seve seve cevap vermiş, ama Scorpius doğar doğmaz görevinden alınmıştı. Ama Pip onun banyodan görünce odadan fırlamıştı ve şimdi Hermione, Draco, Scorpius ve Crookshanks'e göz kulak oluyordu. Uyurken hepsi de çok masum görünüyordu.

Narcissa'ya, "İnsanlar bebek uyurken uyumak gerektiğini söyler," demişti ve Narcissa hafifçe gülmüştü.

"Ama istemeyeceksin canım," demişti gülümseyerek. "Bebeğine bakmak isteyeceksin."

Haklıydı. Hermione sadece onun küçük burnuna, minik parmaklarına, narin kirpiklerine ve şimdiden Draco'nunkine benzeyen ağzına bakmak istiyordu. Genleri hiç mücadele etmemişti. Bebek tıpkı Draco'ya benziyordu. Ona doyamayacağını düşünmüştü ama daha fazlasına sahip olmuştu.

Hermione aylardır ilk kez gerçek giysiler giymiş ve Malikâne'den ayrılmıştı. Harika hissettirdi. Berbat hissettirdi.

"Tam zamanında," dedi Harry.

Hermione başını kaldırıp Draco'nun beyaz-sarı saçlarının bardaki ışığı yakaladığını ve arka taraftaki masalarına doğru ilerlediğini gördü. Öğle yemeği telaşının en kötüsü geçmişti ve Hermione onu odanın diğer ucundan izleyebiliyordu. Siyah giyinmişti, yakasının üstündeki Azkaban dövmesi görünüyordu. Nişan yüzüğünün elmasları parlıyordu, solgun eli Slytherin yeşiline yayılmıştı evet, göğsüne bastırıldığı bebeği getirmişti. Ve tabii ki Scorp'u da yeşil giydirmişti.

Hermione çok geniş bir şekilde gülümsediğini hissetti - onlar yaklaşırken onlara gülümseyerek aptal gibi görünüyor olmalıydı.

"Bizi özledin mi?" diye sordu Draco, ona doğru yaklaşarak.

"Yaptım," dedi ona gülümseyerek.

Sırıttı ve yakındaki bir sandalyeye ilişti. Onun yanına yerleşti ve bebeği havaya kaldırarak masayı inceledi. "Bak Scorp," dedi Draco, "bu Mumya, büyücülük dünyasının kurtarıcısı ve bir gelincik."

"Umarım ilk kelimesi gelinciktir," dedi Ron. "Gelincik, gelincik, gelincik-"

"Dur, onu ben tutayım," dedi Harry.

"Hayır," diye tersledi Draco, burnu kırışarak. "O *benim* bebeğim."

"Oh, buna hiç şüphe yok," dedi Ron alaycı bir ifadeyle, Scorp'un beyaz-sarı saçlarına bakarak. "Gryffindor'un elden düşme kıyafetlerinden gönderirim, böylece onu düzgünce giydirebilirsin-"

Draco tüy yumağı yutmuş bir kedi gibi gerçek bir tiksinti sesi çıkardı ve Hermione diğerleriyle birlikte kahkahalara boğuldu.

Hermione malikâneye döndüğünde Theo ve Draco'yu Draco'nun çalışma odasındaki kanepede birlikte otururken buldu, Theo Scorp'u kucağına almış, Draco casuslarının raporlarını okurken kirli bir deniz şarkısı söylüyordu.

"Nasıl oluyor da hiçbiri büyü yapamıyor?" diye sordu Draco, bir parşömen parçasını bileğinin bir hareketiyle alçak masanın üzerine fırlatarak. "Potter buna nasıl dayanıyor?"

"Belki Potter heceleyemiyordur," dedi Theo, başını bebekten kaldırarak.

"Harry büyü yapabilir," dedi Hermione, firfırlı elbisesiyle kulüp sandalyesine çökerek.

Hermione gözlerini devirirken Theo, Draco'nun alaycı bakışları karşısında, "Voldemort da öyle dedi," dedi.

Draco ona doğru uzanarak, "Bebeğimi bana geri ver," dedi.

"Yapma!" dedi Theo, Draco'nun elini omzuyla engelleyerek.

"Kartlar nasıldı aşkım?" diye sordu Draco, Theo kollarında Scorp olduğu halde koltuktan fırlarken.

"Acımasız," dedi Hermione iç çekerek. Yastıklama tılsımına rağmen ayakları ağrıyordu ve şezlong kıyafetlerini giymek için can atıyordu. "Üç ilişki, iki yasadışı iş anlaşması ve kendi standart altı briç becerilerim hakkında her şeyi duydum. Narcissa beni eğitmeleri için şato elflerini gönderiyor."

"Bu *çok* acımasızca," dedi Draco etkilenmiş görünerek.

Theo kanepenin arkasına dolanmıştı ve şimdi bebeğin yanağına bir ahududu üfledi ve Scorp'u gülerek Hermione'nin kucağına bıraktı.

Hermione ayaklarını, elbisesini ve utanç verici derecede kötü briç oyununu unuttu. Kendisine karşı sıcak ve katı duran mutlu bebeğine gülümsedi ve yüzünü öpmek için onu kaldırdı.

Draco, Narcissa ve elfler Scorp'un ilk Noel'ini kutlama ihtimaliyle çılgına dönmüşlerdi. Malikâne sanki önünden aşağıya çelenkler kusmuş gibi görünüyordu. Hermione'nin geçtiği her kapıya ökseotu asılmış, her oda çobanpüskülü, sarmaşık, kuşburnu, gül ve elmalarla süslenmiş mumlarla dolmuştu. Yule ağacının altında her gün yeni hediyeler beliriyor, yarısının üzerinde "Scorpius'a: Scorpius'a: Baba'dan" ve yarısı da "Anneye: Scorpius'tan Scorpius'tan annesine" yazıyordu. Hermione bir keresinde, "Bu biraz fazla mı?" diye sormuştu ve Draco o kadar incinmiş görünüyordu ki, o zamandan beri ağzını sıkı sıkıya kapalı tutuyordu, evet, Scorp'un Noel'i açıkça sevdiğini kabul etmek dışında.

Şimdi Noel günü öğleden sonraydı ve Hermione Scorp'u emzirirken Draco da onun yanında, ayağını ona bastırarak, şeker krizini atlatmaya çalışıyordu. Hermione'nin sağ elinde hâlâ Scorp'un kuyumcudan seçtiği devasa elmas yüzük vardı. Draco'nun beslenmesi bitince hep birlikte biraz kestirecekler, sonra da Narcissa'yla birlikte Neville'in bahçelerini gezmeye gidecekler ve Neville, Pansy, Theo, Charlie ve kızlarla Noel yemeği yiyeceklerdi.

İki gece önce Grimmauld Place'e gitmişler, Draco ve Ginny, Scorp ve Albus'la birlikte salonun halısına yayılıp atışmış, James Ginny'ye sarılmış, Hermione de Harry'yi bodrum katındaki mutfığa kadar takip ettikten sonra onunla konuşurken yarım bira içmişti. Çocukların önünde yapmak istediği bir konuşma değildi bu.

"Şimdi her şey yolunda mı?" diye sormuştu ona. Draco ona Harry'nin o bahar karanlık büyücüye ne yaptığını tam olarak anlatmamıştı. Sanki onun Harry hakkında o şekilde düşünmesini istememişti.

"Öyle, evet," dedi. "Neville'de Malfoy'un veritaserumu vardı-"

Hermione baskını hatırlayarak inledi -Harry bir auror'du ve boş bir kaz kovalamacasına gönderilmişti. Çok uzun zaman önceymiş gibi gelmişti.

Harry sert bir kahkaha attı. "Böylece bilmemiz gerekeni öğrendik. Neville ve ben son birkaç ayımızı temizlik yaparak geçirdik. Sanırım biz iyiyiz. Onu buraya getirdikleri için Malfoy ve Nott'a borçluyum."

Hermione başını salladı. "Sen-"

"Malfoy da öyle dedi-"

"Sadece bunun bitmesini istiyorum. Draco'nun da tek istediği bu."

"Nott-"

"Muhtemelen ."

"Aman Merlin." Harry bir kahkaha attı. "Daha önce bir sorguya giderken hiç bu kadar agresif bir şekilde flört edilmemiştim."

Hermione Scorpius'a baktı, o da Hermione'ye baktı ve Hermione gülümsedi. Harry'ye büyücüye ne yaptığını sormamıştı. Ailesini tehdit eden birine ne yapacağını şimdi anlıyordu.

2007

Scorpius'un ilk kelimesi gelincik değildi. "Kedi" idi.

Draco çömelmiş, bir eliyle sallanan Scorpius'u sabitliyor, diğer eliyle de yağlı bir küp doğranmış jambonu tutuyordu. "Canavara bir ver," dedi.

Scorpius kaşlarını çatarak jambonu ondan almaya odaklandı. Küçük parmakları Draco'nun düz avucundan küpü aldı.

Sonra bir çığlık attı ve onu Crookshanks'in suratına fırlattı. Düz suratlı iblis jambonu halının üzerinden kaptı ve Scorpius gülüp alkışladı.

"Harika," dedi Draco.

Draco bir parça daha jambon uzattı ve Scorpius dikkatle ondan aldı.

"Yavaşça," dedi Draco, eli çocuğın sıcak sırtındaydı, parmak uçlarının altında küçük bir kemiğİ vardı. "*Yavaşça.*"

Scorpius jambonu uzattı ve iğrenç yaratık sadece dişlerini kullanarak eti parmaklarından nazikçe aldı.

"Aferin oğlum," dedi Draco. Scorpius'u kendine çekip yanağından öptü ve oğlu kahkahalarla güldü.

"Dün, bu sonbaharda üçüncü kez soyuldum-"

Hermione'nin başı geriye gitti. "Bu şok edici," dedi. "Kötü bir mahallede mi oturuyorsun?"

"Ne?" diye tersledi Rake. Ofisteki misafir koltuğunda oturuyordu ve yüzü şaşkınlıkla buruşmuştu. "Ben kesinlikle inanmıyorum. Başka bir nedeni olduğuna inanıyorum-"

"Kışkırtıcı mı giyinmiştin?"

Rake'in ağızı açık kaldı.

" ne vardı? Büyük miktarlarda altın taşıdığınız mu?"

"Hayır ve hayır," diye çıkıştı Rake. "Bu soygunlar sizin politika girişimlerinizden birine karşı oy kullandığım her meydana geldi-"

"İnanması ne tuhaf bir şey," dedi Hermione. "Seni soyduğumu mu düşünüyorsun?"

"*Hayır-*"

"Önlemlerime karşı oy kullanma alışkanlığınız olduğunu bilmiyordum. Üç kez, ne utanç verici."

Adam ona ekşi bir bakış fırlattı. "Ve *her seferinde* farklı bir genç adam tarafından saldırıya uğradım ve soyuldum."

"Ve sen ne düşünüyorsun, bu genç adamları çalıştırdığımı mı? Küçük bir ... çete gibi mi?" Hermione güldü. "Onlar için küçük bir yatakhane olduğunu mu sanıyorsun?" Gülümsedi.

Rake dudaklarını büzdü. "Tabii ki hayır-"

"Bütün bunlar kulağa oldukça hayal ürünü geliyor," dedi Hermione. "Size nasıl yardımcı olabileceğimi bilmiyorum. Sanırım benim yolumdan oy vermeye başlayabilir ve bir şey olup olmadığına bakabilirsin. değişiklikler."

Rake ofisini hışımla terk etti ve Hermione, Draco'nun psikolojik operasyonları karşısında başını salladı. Küçük ama -evet, pekâlâ- hafifçe tatmin edici. Doğum izninden büyük bir hınla dönmüş, Rake'in karşı oy kullanması için Wizengamot'u yasa tasarılarıyla doldurmaya başlamıştı, Draco da yle.

Bu yıl gerçek bir Yule partisi veriyorlardı - Draco annesinin dönmek istediğini bildiği tam bir balo değildi henüz, ama briç kulübündeki hanımları, karısının arkadaşları ve meslektaşları ortalıkta görünmekten fazlasını yapıyordu. Bir zamanlar söz verdiği gibi, Weasley'lerin sayısında bir sınır yoktu.

Yanında durmuş, bir kolunda oğlu olduğu halde konukları selamlıyordu. Gryffindor kırmızısı giymişti, elbiseyi o seçmişti. Saçları dağınık ve , o ısrar etmişti. Kontrolcü, sahiplenici, berbat bir budala, umurunda değildi. Onu böyle görmek hoşuna gidiyordu. Malfoy mühür yüzüğünü takmıştı. ve geçen yıl ona aldığı ve çok büyük olduğunu düşündüğü elmas yüzüğü çıkardı. Gülümsüyordu ve mutluydu, oradaki en güzel kadındı.

Draco boştaki elini onun kışından uzak tutmakta zorlanıyordu. Scorp'u yatağa atmak istemiyordu, gerçi çocuk huysuzlaşmak üzereydi. Gösteriş yapıyordu ve üzgün değildi.

Yanaştı ve onu öptü. Pansy'nin yarı kalıcı rujunu sürüyordu; onu istediği kadar öpebilirdi.

"Bana beni sevdiğini söyle," diye mırıldandı, ağzı onunkine yakındı. O yapmadı kaç misafirin onları sarılmış kötü ev sahipleri olarak gördüğüne dikkat etti. Herkesin görmesini istiyordu.

"Seni seviyorum." Ona gülümsedi. Bunu her seferinde söylerdi.

"Ben de seni seviyorum," dedi.

2008

"Kimmiş benim cesur oğlum?" diye sordu Lucius, kucağında kıvranan sarışın bebeğin üzerine eğilerek.

Karısı bebeği Azkaban'a getirmesinden nefret ediyordu. (Karısı onun Azkaban dövmesinin Malfoy ailesinin doğum lekesi olduğunu düşünerek büyür.

Draco bunun alçakça bir darbe olduğunu düşündü). Ama kendi idealleri onu mahvediyordu; çocuğun büyükbabasını tanıma şansını elinden alamazdı.

En azından Lucius onu ortadan kadar. Scorp'u alıkoyma tehdidinin karısına Lucius üzerinde tam bir kontrol sağladığını bilmek bu soğuk hücrede Draco'nun kalbini gerçekten ısıtıyordu.

Draco gülümseyerek babasının ziyaret için Slytherin yeşili giydirdiği on sekiz aylık bebeği gıdıklayışını izledi. Çocuk gülmekten çılgık atıyor, Lucius'a baba diyordu.

"Sana bir sürprizim var," dedi.

Babası sertçe başını kaldırdı, tek kaşı kalkıktı. "Eski dostlarımdan daha öldürdün."

Draco homurdandı. "Hayır, bitti. Artık sakın bir hayat yaşıyorum."

"Belli ki," dedi Lucius, kahkahası taş duvarlarda bebek için bir yüz ifadesi takınarak.

Draco bir dakika daha onları izledi.

Sonra iç göğüs cebinden bir fotoğraf çıkardı ve masaya doğru kaydırıldı.

Babası burnuna baktı -gözlüğe ihtiyacı vardı- ve kaşlarını çatarak ona uzandı. Gözlüğü yüzüne yaklaştırdı, dikkati bölünürken diğer eli içgüdüsel olarak Scorp'un üzerinde sıkılaştı. Gözlerini kısarak , sonra irkildi ve gözleri Draco'ya kaydı.

"Bir saniye mi?" Yaşlı adamın sesi çatallaştı.

Draco hızla başını salladı, kendi gözleri de yaşlarla dolmuştu. Gözlerini kırıştırtarak onları geri yuttu. "Bir kız," dedi. "Üç aylık hamile."

Lucius'un yüzünde vahşi bir gülümseme belirdi -Draco Lucius'u en son ne zaman gülümserken gördüğünü bilmiyordu, gerçek bir gülümseme- ve sonra ayağa kalkıp Draco'yu sertçe kucakladı, Scorp da aralarında- ve sonra Draco ağlamaya başladı.

"O zamandan beri bir saniyemiz bile olmadı-"

"Biliyorum," dedi Draco. Babası kolunu omuzlarına dolamış, Draco'yu Dünya Kupası'nı kazanmış gibi sarsıyordu. Draco , babasının cesur çocuğu olmaya çalışıyordu. Ama bunu o kadar çok istiyordu ki... bunun gerçek olmasını o kadar çok istiyordu ki. Karısı onu seviyordu. Mükemmel küçük oğluna sahipti. Mükemmel bir küçük kızı olacaktı. Onu burada soğuk ıslaklığa karşı tuttuklarında ve boynuna dövme yaptırdığında, bir yıl içinde bir hücrede öleceğini düşünmüştü.

Draco'nun babası elini ensesinde kenetlemişti. Draco'nun şakağını öptü.
"Aferin oğlum. Aferin."

Draco kalbinin nasıl kabardığına güldü. Çok saçmaydı, tek yaptığı karısıyla sevişmekti. Hiçbir şey yapmamıştı. Ama babası onunla gurur duyuyordu ve gurur Draco'nun içine kara büyü'nün sıcaklığı gibi sızıyordu. Karısını yeterince memnun etmişti onu ve çocuklarını da yanında tutmuştu. Yapmak zorunda değildi.

Lucius'un göğsü kabarmıştı ve Draco onun övgüyü almak üzere olduğunu biliyordu. "Bu maçı işte bu yüzden istiyorduk! Malfoy soyunu yeniden canlandırdın.
Bu muggle doğumlu kan-"

"Söyleyeceğin bağınazca şeyi söyle ve içinden at," dedi Draco, soğukkanlılığını yeniden kazanarak.

Lucius hakarete uğramış gibi davrandı. "Muggle'ların daha doğurgan olduğunu söylemek bağınazlık değil!"

Lucius gülen çocuğa "Değil!" diye tekrarlarken Draco kaşlarını kaldırdı. Anne babasının eski düşünce asla tam anlamıyla terk etmeyeceklerini biliyordu. Scorp'un bir safkanla evlenmesini beklediklerinden emindi.

Draco -hiçbir neden yokken- Scorp'un yaş aralığındaki tüm sosyete çocuklarının haritasını çıkarmıştı bile. Oğlu aşk için evlenecekti -tabii ki-

Ama Draco onun Parkbottom çocuklarından birine aşık olmasını tercih ederdi. O kızlar *acımasız* olacaktı. Bu da, şansı yaver giderse, Scorp'un büyüyünce Potter'ların genç oğluna aşık olacağı anlamına geliyordu. (Draco aklına *bu* tohumu ektiği için Theo'yu tokatlamıştı. Scorp istediği kişiye aşık olabilirdi. Ron Weasley'nin kızı olmadığı sürece. Draco bu durumda hayatları mahvetmeye hazırdı.

O Mayıs ayında Hogwarts Savaşı'nın onuncu yıldönümü için bir tören düzenlenmişti. Draco bu kadar ihtiyatlı davranmasaydı, buna bir köpek ve midilli gösterisi derdi. Hermione programın büyük bir bölümünde sahnede oturup hiçbir şey yapmadan ekranda görünmesinin beklendiğinden yakındığında sadece alaycı bir sesle onaylamıştı. Hermione onun retrospektiflerden korktuğunu biliyordu. Basın onun yanında, Scorpius'u tutarken çekilmiş fotoğraflarını yayınlıyacaktı ve bu fotoğrafların yanında Draco'nun on yedi yaşındayken bir kafeste, boynuna henüz dövme yapılmamış, sonsuza dek bir döngü içinde çelimsiz ve alaycı bir şekilde dururken çekilmiş fotoğrafları olacaktı.

Uzun, rahatsız edici ve duygusal bir gündü. Beşinci yıldönümleri, Hogsmeade'de stres attıkları sarhoş bir cümbüşle sona ermişti. Şimdi Hermione, Ginny ve Susan ağır hamileydi. (Ah, ne ironi.) Erkekler gergindi. Çocuklar . Hermione, yirmi üç aylıktan itibaren etrafındaki herkesin, biri onlara tuhaf tuhaf baksa gülmeye, ağlamaya ya da kendilerini yere atmaya saniyeler kaldığını hissediyordu.

Aslında Hermione, Draco'nun Seamus'a pis pis baktığını, sonra da seyirciler arasında Ginny'nin yanında oturan Albus'a gülümsediğini görmüştü. Hermione, Molly ve James hemen ayrılırken ön sıradaki üçünü izlemişti

Draco Molly için papatyalar yarattı ve Scorp'u tutarken Albus'un kalçasına tırmanmasına izin verdi. Theo, Draco'nun diğer tarafına oturmuş, Posey üzerine atlayıp kulağını çekerken kurtarılmaya muhtaç bir halde üzgün görünüyordu. Hermione onun gelmek istemediğini biliyordu ama Neville Hermione, Harry ve Ron'la birlikte sahnede idi ve Pansy onu kızlara yardım etmesi için zorlamıştı. Albus ve Scorp ağlamaya başlayınca Draco aniden ayağa kalktı ve üç parçalı siyah takım elbisesi içinde, her iki kolunda ağlayan bir çocukla Büyük Salon'dan çıktı.

Hermione, Malfoy altınıyla finanse edilen Hermione Granger Muggle Çalışmaları Kürsüsü'nü duyurmak için kürsüye çıktığında o geri dönmüştü - yüzü sabit, çocuklar kırmızı yanaklı ama sakinleşmişlerdi.

Alevler yeşil renkte parladı ve Draco başını kaldırıp Theo'nun dışarı çıktığını gördü. floo, küçük bir kıızı göğsünde tutuyordu, yüzü ürkütücü bir şekilde boştu. Uzun, dalgalı kahverengi saçları ve iri, kalın kirpikli gözleri vardı - etrafa bakıyordu Şimdi utangaç bir şekilde gülümsüyor.

"Bu bir kedi!" diye bağırdı, işaret ederek.

Draco ayağa kalktı, Theo çömelip onu dikkatlice yere bırakırken masasının üzerinden geçti - kızın üzerinde şeffaf gümüş bir elbise ve pembe ayakkabılar vardı - ve sonra kız Draco elleri kalçalarında durup onu izlerken Crookshanks kanepeye doğru .

"Theo," dedi yavaşça. "Kimin çocuğunu çaldın?"

Theo durmuş izliyordu, kollarını savunmacı bir tavırla kavuşturmuş, bir eliyle ağzını kapatmıştı. Gözleri Draco'ya kaydı. "Dostum."

Draco onun turuncu tüy yığınının okşamasını izledi, ısırmaya başlarsa Crooks'u uzaklaştırmaya hazırdı. Pansy'nin kızlarıyla yaşıt gibi görünüyordu ama bu Posey ya da Prim değildi. Theo'ya baktı.

Theo elini cebine attı ve katlanmış bir parşömen parçası çıkardı. "Dostum, notta onun benim olduğu yazıyor."

"Merlin, Theo-" Draco kâğıdı almak için bir adım öne çıktı.

"Scorp nerede?"

Draco notu açarken dalgın dalgın, "Sabah Narcissa'yla," dedi. "*Luna* mı?"

Theo yavaşça başını salladı. "Granger'la ilk evlendiğiniz Bakanlık balosunu hatırlıyor musun?"

Draco kaşlarını kaldırdı. "Sen, Charlie ve Luna . ." Küçük kıza baktı. Sonra tekrar Theo'ya baktı.

"Talimatlara uydum!" dedi Theo.

"Pansy'nin düğününde hiçbir şey söylemedi mi?"

Theo başını salladı.

Draco notu taradı. "Sevgili Theodore... nasılsın. Ne güzel bir bahar oldu değil mi? Rolf ve ben Kanada'dan döndük. . . uzun yıllar sürecektir bir araştırma gezisine çıkıyoruz . . . onunla birlikte olmak çok güzeldi ama kızının bakımını üstlenmenin zamanı geldi . . . onun yardımına benden daha çok ihtiyacın var." Theo'ya baktı, kaşları çatılmıştı.

Theo sadece çaresiz bir omuz silkme hareketi yapabildi.

Draco okumaya devam etti. "O dört-"

"Ben dört yaşındayım!" diye bağırdı kız, dört parmağını havaya kaldırarak.

"Aynen öyle, tatlım. Çok iyi," dedi Draco. "Onun doğum günü Nisan 22. En sevdiği renk deniz salyangozu. Kitapları ve hayvanları seviyor ve

Kehanet konusunda yetenekli. Tabii ki öyle. Burada bir Ravenclaw var. Adı da - benim, Scamander'lar açık fikirlidir." Başını kaldırıp Theo'ya baktı. "Theodora Lovegood Nott."

"Teddie!" diye bağırdı kız.

"Teddie, o zaman." Draco ve notu alçak masanın üzerine fırlattı. "Teddie, tatlım, ben senin Draco amcanım. Seni alabilir miyim? Benimle kanepeye oturur musun?"

Kız bunu düşündü ve sonra başını salladı. Draco gülümseyerek onu kaldırdı ve kucağına oturttu. Crookshanks kızın bacağına vurunca kız güldü ve öne doğru eğilip iblise uzandı.

Draco kızın eteğini düzeltti ve sonra elini ağzına götürmüş olan Theo'ya baktı. "Tebrikler, Theo. Nott soyu bir nesil daha uzadı. Sen görevini yaptın."

Theo'nun ağzı açık kaldı, elleri havaya kalktı. "Hiç de bile! Onu yukarı getirmeliyim!"

Ateş yeşil renkte parladı ve Pansy eteğini fırçalayarak floo'dan çıktı. "Sadece bir saatlik huzur ve sessizlik," diye mırıldandı. Yukarı baktı. "Draco, kimin çocuğunu çaldın?"

"Nott'un!" dedi genişçe sırtarak.

Kulübenin kapısı açılıp Charlie iş kıyafetleriyle içeri girdiğinde Theo, Charlie'nin sarkık kanepesindeydi. Güneş batmıştı - bir ejderhayla her zamankinden daha fazla dışarı çıkmış olmalıydı.

Charlie bir kaşını kaldırdı -Theo'nun bugün burada olmaması gerekiyordu. Sonra Theo'nun önünde durup gözlerini onun üzerinde gezdirirken kaşlarını indirdi. Kız Theo'nun kucağındaydı, ona yaslanmış uyuyordu. Sıcak ve nemliydi; ikisi de daha önce biraz ağlamıştı. Theo, kızın zayıf bedeninden çok daha fazlası tarafından ağırlaştırılmış hissediyordu, sanki içine gömüldüğü minderlerden kendini asla kaldıramayacakmış gibi.

Charlie'ye baktı. "Artık bir kızım var."

Charlie'nin yüzü değişmedi. "Ve eve bir keçinin girmesine izin vermişsin."

"O anda iyi bir fikir gibi gelmişti," dedi Theo. Kalemdeki çocuk da koltukta uyuyordu. Theo verdiği hasarın çoğunu onarmıştı.

"Kızınızın adı ne?" diye sordu Charlie.

"Theodora Lovegood Nott," dedi Theo. "Ona hamile kaldığında sen de oradaydın."

"Demek artık bir kızımız var," dedi Charlie.

"Evet," dedi Theo, yeniden ağlamaya başlayarak.

"Tatlım," dedi Charlie, "herhangi biriniz yemek yedi mi?"

"Keçi adına konuşamam," dedi Theo, "ama geri kalanımız konuşmadı."

Charlie eğildi ve Theo'yu dudaklarından öptü. Sonra uyuyan kızı sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi nazikçe aldı. Kız kıpırdandı, kolları boynuna dolandı, eli küçük sırtındaydı. "Keçiyi yerine koy," dedi. "Akşam yemeğine başlayacağız."

Theo derin bir nefes aldı ve ayağa kalktı, elleriyle yanaklarını sildi, gözyaşları bulaştı.

Charlie başını eğdi ve Theo onu öpene kadar bekledi. "Hey," dedi Charlie. "Bu iyi bir şey."

"Draco da öyle dedi," dedi Theo. "Ama *ben benim*."

"Doğru," dedi Charlie. ". Baban değilsin."

Theo bir nefes daha aldı ve Charlie'nin yüzüne baktı, ilk kez ciddiye.

"Öyle mi?" dedi Theo.

"Evet," dedi Charlie.

Parkbottom'daydılar ve çok güzel bir gündü. Pansy sabahı tüm şişe etiketlerini yeniden tasarlayarak ve kozmetik serisinin pazarlama metnini düzenleyerek geçirmişti ve şimdi bir kadeh şarapla bahçelerde dolaşarak bir bankta oturmuş yazışmalarını okuyan Neville'e ulaştı.

Yakınlarda, çit labirentinde, Posey ve Prim kardeş olmakla meşguldü.

"Bağırmaı kes!" diye bağrdı Pansy. "Theo Amca ve Charlie Amca birazdan Teddie'yle birlikte burada olacaklar ve hepimiz güzel vakit geçireceğiz!"

Neville homurdandı ve BlackBerry'sini cebine soktu. Sonra uzanıp Pansy'yi kucağına çekti.

Kolunu adamın boynuna dolamış, elini de kalçasına koymuş bir şekilde ona yaslanırken bardağını uzattı. "Merhaba," dedi ve onu öptü. Adam balçık ve çay gibi kokuyordu.

"Merhaba," dedi, ağzı onunkine yakındı. Sonra geri çekildi. "Kararımı verdim," dedi gözleri kızın yüzünde gezinirken.

"Neye karar verdin?" Başını eğip onu inceledi. Merlin, adam iyi görünüyordu.

"Yan projeyi emekliye ayırıyorum," dedi sessizce. Gözleri onunkilerden ayrılmadı.

"Bu iyi, Nev," dedi. "Yeterince şey yaptın."

Bir kez başını salladı. Sonra içini çekti ve şarap kadehini ondan aldı. Adam içkisini yudumlarken kadın ona doğru eğildi.

"Hayatına devam edebilirsin," dedi ona.

Theo, Charlie'nin romlu eggnog'unu içiyor (iğrenç) ve bu yılın mavi tişörtünü giyiyor (iğrenç) ve Noel günü Burrow'da Ron, George Ginny'yle Bavarian Snap oynarken Charlie kanepede oturuyor, Teddie de kendi mavi tişörtüyle onun kucağına uzanıyordu. Teddie Harry'ye yaslanmış, yeni bir kitabı karıştırıyor ve ayağını tekmeliyordu; Charlie de Harry'yle birlikte Bill'in Mısır'daki korkunç bir lanetle ilgili anlattığı hikâyeye gülüyordu.

Theo, Charlie ve annesinin öğle yemeğinden önce mutfakta konuştuklarına kulak misafiri olmuştu, Molly, "Annesi geri döndüğünde ne olacak?" diye fısıldarken Charlie Teddie'yi kucağına almış duruyordu.

Charlie umursamaz bir tavırla omuz silkti. "Ziyarete geleceğini umuyorum."

Theo, Luna'nın Teddie'yi alıp götüreceğini düşünüp düşünmediğini sorduğunda Draco çileden çıkmıştı. "Çok geç!" diye terslemişti. "O senin." Ama o Draco'ydu. Theo anlayacaktır. Sadece anlamayacağını umuyordu.

Haber Nott elfleri arasında ateş gibi yayılmıştı: yeni bir Nott varisi! Yüksek sesle ağlamalar ve bol bol şarkılar söylenmiş, elfler böcürtleri kovalamış, koridorları havalandırmış ve nihayet Malikânenin bitirmişlerdi. (Bir kanat hâlâ periliydi ama ne yapabilirdiniz ki?) Theo, Charlie ve Teddie'yle birlikte bu yeni ve yabancı yeri keşfetmişti. Artık yazlıkta olmadıkları gecelerde Theo, Teddie'nin deniz mavisi odalarında uyuyordu. Theo daha önce babasının yalnız olduğunu hissetmişti. Şimdi Teddie'yle birlikte kendi evlerinde olduklarını hissediyordu.

Teddie aniden başını kaldırdı ve Charlie ona doğru eğilerek, "Ne oldu tatlım?" diye sordu.

"Herkes çığlık atacak," dedi.

Sonra Theo'nun önündeki tüm kartlar patladı ve herkes çığlık attı.

2009

Hermione, Draco ve Theo'yu kış bahçesinde buldu, güneş ışığı cam bölmelerden içeri süzülüyordu, Teddie aralarındaki rattan kanepede oturuyordu.

"Mmm . . . Sea the Stars."

"Beşinci turda Yıldızlar Denizi," dedi Draco, yarış formunu işaretleyerek.
"Harika, aşkım."

"Draco!"

Kucağında kıpır kıpır bir Rosie ile avucun etrafında dönerken kafasını çevirdi.

"Teddie'den midilli seçmesini istemeyi bırak!"

"Ama quidditch sahasında çok kötü."

"Dray Amca-"

"Notts sportif değildir," dedi Theo, Scorp'u saksıdaki canavar otundan çıkarmak için koltuktan fırlayarak.

"Üzgünüm aşkım, ama bu doğru," dedi Draco, kaşlarını kaldırarak Teddie'ye baktı. Tekrar Hermione'ye döndü, kaşları hâlâ kalkıktı.
"Kazancı altmışa kırk paylaşıyoruz."

Theo, Scorp için bir kurbağa yaratmıştı. Konservatuvar kurbağalarla doluydu. Hermione eğretilerlerinden gelen nağmeleri duyabiliyordu. Crooks bağırsakların üzerine eğilmiş gibiydi.

Hermione bunların hiçbirinin şu anda onun sorunu olmadığına karar verdi.
"İçeri girmem gerekiyor. Rusya'yla bir sorun var-"

Draco yarış formunu Teddie'ye uzatmıştı ve Rosie'yi ondan almak için uzanıyordu. "Başka bir şey söyleme aşkım. Burada her şey kontrolümüz altında."

Theo bir kurbağa daha yaratmıştı. "Ah, ah-yalama onu, Scorp. Tükür onu! Tükür onu!"

"Bunu görebiliyorum," dedi Hermione. "Bu zehirli mi?"

"Kurbağalar salmonella taşır!" dedi Teddie.

"Pip!" diye bağırdı Theo.

Pip oradaydı, Scorp'un ağzını açmaya çalışıyordu. Rosie karnına tekme atarken Draco tepki vermedi. "Devam et, canım. Her şey kontrol altında." Ona gülümsedi.

"Oh, yutmuş," dedi Theo.

"Burada iki sorumlu yetişkin var," dedi Draco, "artı Theo."

Crookshanks kurbağa bağırsakları kusmaya başladı.

Pip parmaklarını şıklattı ve Scorp öksürerek bir kurbağa çıkardı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Hermione. Draco'nun dudaklarını öpmek için eğildi ve daha fazlasını görmeden kapıya yöneldi.

Hermione misafir koltuğunda arkasına yaslandı, bacak bacak üstüne attı ve masasının arkasında oturan Ford'a baktı. Kollarını göğsünde kavuşturmadı ya da kolunu kıpırdatmadı. Sesini nötr tuttu. "Sadece şaşırdım, Bay Ford, cadıların özgürlüğünü kısıtlamaktan yana olmanız beni şaşırttı. Üç ayrı vakada fesih konusunda şahsen ısrarcı üreme hakları. Görünüşe göre iksirin *ortaklarınız.*"

Ford ağzını açıp kapattı ve burnundan nefes verdi. Sinirli görünüyordu.

Hermione bir kaşını kaldırdı. "Bizi duruşmalarınıza tanıklık *etmeye* çağırmayabilirsiniz ama konuşuyoruz."

Ford dudaklarını büzdü, şimdi öfkeliydi. "O olaylar *özel meselelerdi-*"

"Kesinlikle," diye tersledi Hermione. "Ve bir cadının kendi evinin mahremiyetinde hazırladığı iksirler özel bir mesele olarak kalmalıdır. Eğer Wizengamot

dahil olmak istiyorsa, önümüzdeki haftalarda pek çok özel meseleyi çok ama çok aleni hale getireceğim."

Ford ona ekşi bir ifadeyle bakınca Hermione yüzünün gevşemesine ve asık suratlı olmasına izin verdi. Yüzünü hoş ve dikkatli tutmak için her gün, her zaman bu kadar çok kas kullanması şaşırtıcıydı. Nahoş görünmek istediğinde tek yapması gereken gevşemektir.

Onu beklerken Ford'ağızı buruştu. Sonunda, "Önlem için desteğimi geri çekeceğim" dedi.

İyi çocuk, diye düşündü Hermione. Ama bu sözler Draco ve Scorpius içindi.

Hermione ikinci doğum izninden sonra işe dönmüş ve uzun bir çalışma temposuna girmişti. Draco'nun raporlarını gözden geçirdi, Eustacia'nın bültenlerini okudu, Narcissa ve briç kulübündeki ilişkisini geliştirdi, koridorlarda göz göze geldiklerinde Draco'nun köstebeklerine başıyla selam verdi. Ama toplayabildiği onca bilgiye, arka oda anlaşmalarına ve kirli oyunlara rağmen, politika onun için Büyük bir yasa tasarısı geçirmek, doğru kişiye şantaj yapmak ya da önemli bir konuşma yapmak ve bir şekilde sonsuza dek kazanmak. Tıpkı Draco'nun büyük bir hesaplaşmaya girip kan üstünlüğünü sonsuza dek yenemeyeceği gibi. Bir zamanlar hesaplaşma - Hogwarts Savaşı - ve işte hala buradaydılar. Bir karanlık lordu öldürebilirsin. Ama bir fikri öldürmek çok daha zordu. Değişim dramatik bile kademeli olduğu ortaya çıktı.

Kurtboğan iksiri teklifi Hermione'nin kariyerinde bir dönüm noktası olmuştu. Parkbottom'ın düğün gecesi evliliğinde bir dönüm noktası olmuştu. Draco'nun kendine Voldemort süsü veren en son kişiyi yakalaması, kanın saflığı hareketini bastırma çabasında bir dönüm noktası olmuştu. Ve her dönüm noktasıyla birlikte dünya dönmeye devam etti ve yapılması gereken daha çok iş vardı.

Hermione üreme özgürlüğünü kısıtlayan bu önlemi bozguna uğratacak, yaratık hakları için savaşımaya devam edecek, safkan önyargısını yüceltten yasaları ortadan kaldıracak ve o en üst noktayı ele geçirene kadar ilerleyecekti. Ve o zaman iş sadece başlamış olacaktı.

2010

Hermione omzunun üstünden Harry'nin Draco'ya bir şeyler söyleyip tepkisini beklerken Draco kahkahalara boğuldu, Rosie başını geriye atarken ona sarıldı. Harry o sinsi gülümsemesini takındı ve sonra o da gülmeye başladı. Nott sahasının kenarında duruyorlardı. Etraflarındaki çimenlere oyuncaklar, eşyalar ve Theo'nun korudan çaldığı keçiler saçılmıştı.

Hermione, Ginny'nin çocukları başlattığı yere bakmaktan kaçındı. Süpürgeler ama belli ki hepsi çok gençti ve Parkbottom kızları bunun güvenli olamayacağı kadar pervasızdı. Gözleri misafir kanadında gezindi - artık sessizdi, delikanlıların hepsi dışarı çıkmıştı.

Arkasını döndüğünde çıplak ayaklı Teddie'nin avluda, bir elinde çay fincanı ve tabağıyla Hermione'nin karşısında oturan Theo'ya doğru sürüklendiğini gördü. Theo şöyle bir baktı ve kolunu uzatarak kızı kendine doğru çekti. Kız koltuğun koluna yaslandı, o da kıza doğru eğildi.

"Diğerleriyle birlikte uçmak istemiyor musun?" diye sordu Hermione.

Teddie burnunu kırıstırarak başını salladı.

"Sadece Charlie'yle," dedi Theo gülümseyerek, onun yüzünü izleyerek.

"Ejderhalar farklıdır," dedi ciddi bir şekilde başını sallayarak.

"Daha az huysuz," diye kabul etti Theo.

Parmaklarını sandalyenin kolunda gezdiriyordu. "Charlie ne zaman burada olacak?"

"Yakında, aşkım." Çay fincanını yere bıraktı ve altın saatini kontrol etti. Ona doğru eğildi, yüz ifadesi gizliydi. "Yarım saat sonra. Nev Amca, Pans Teyze ve Padma Teyze geliyorlar, George Amca ve Angie Teyze Fred ve Roxy'yi, Weasel Amca da Molly Hugo'yu getirecek. Ve muhtemelen pasta da olacak."

Dudağını çiğneyerek başını salladı. "Charlie ateş yakacak mı?"

"Evet."

"Güzel," dedi kararlı bir şekilde ve Theo gülümsedi. "Baba " O çekti başını geriye doğru eğerek.

Adam yanıt olarak başını eğdi. "Evet, aşkım?"

"Kelebeği alabilir miyim?"

Kaşlarını kaldırdı ve sonra ayağa kalkmadan cebine uzanmak için yer değiştirdi. Hermione kaşları çatık bir şekilde onun bir kelebek çıkarmasını izledi.
bıçağı kıza uzattı.

"Açıkken koşmak yok," dedi ve kadın hızla başını salladı.

Adam kızın başının üstünü öptü ve kız bıçağı kaptığı gibi kaçtı.

Hermione'ye dönüp çay fincanını eline aldığı anda gülümsüyordu.

"Babalık sana yakışıyor," dedi kuru bir sesle.

"Sanırım öyle!" dedi mutlulukla.

2014

Hermione pencereden dışarı baktı ama Draco ve Scorp süpürgelerinin üzerinde göremeyeceği kadar uzaktaydılar.

", Theodora. Biraz yaprak biti öldürelim, mu?" Narcissa'nın sesi gül tarhlarından yükseliyordu. "Babanın senin yaşındayken beni bahçede ziyarete geldiğini biliyor muydun?"

"Demlemek mi istersin, yoksa bahçeyle uğraşmayı mı tercih edersin? Büyükanne?" diye sordu Hermione, demlenmeyi umarak ama Rose'u gereksiz yere etkilememeye çalışarak.

"Ew."

Öte yandan, kimse Rose'u gereksiz yere etkilemiyordu. Hermione Rose'un kıvrılmış dudağına neredeyse gülecekti. Hermione'nin kahverengi gözlerine ve buklelerine sahipti ama onu babasının kızı olarak gösteren tek şey platin saçları değildi.

"Demlemek istiyorum - demleyeceğimizi söylemiştin."

"Pekâlâ! Laboratuvar ayakkabılarını giy o zaman. Burnu açık olmasın-"

"Açık ayak parmağı tanımıyorum-"

"biliyorum. Bugün ne demlemek istersin?"

Rose hemen, "Çok Özlü İlaç," dedi.

"Kesinlikle hayır," dedi Hermione.

"Patlayan bir şey," dedi Rose.

"Hayır," dedi Hermione.

"İçkisine kattığımızda babamın saçlarını yeşile çeviren bir şey," dedi Rose.

Hermione burnundan gelen kahkahayı yutmaya çalıştı. "Fred'le çok fazla vakit geçiriyorsun."

"Anne!"

"Göreceğiz," dedi gülümseyerek ve elini uzattı.

2017

Hermione'nin ofis kapısı açıldı.

"Seherbaz Departmanını arıyorum!" diye bağırdı resepsiyonist-

Draco hemen onun yanında durup omzunun üzerinden *Peygamber'i* okuduğu yerden yılanları fırlattı ve Cormac McLaggen geri sıçradı

-

"Sırada crucio var, McLaggen," diye hırladı Draco.

McLaggen olduğu yerde kaldı. Barry onun arkasında, kapı aralığında duruyordu, gözleri kocaman, ağzı ince bir çizgi halindeydi. "Ofisimde bir köstebeğiniz var, öyle mi?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum, Cormac-"

"Bu onayları benden çalmak mı? Her zaman bir adım önde -"

"Eğer seni tahmin edilebilir bulup bulmadığımı soruyorsan, Cormac-"

"Hayır, hayır-" Parmağını ona doğru salladı. "Barry!"

"Efendim?" Yüzü hüzünlüydü.

"Son iki yıl içinde işe alınan herkesi işten çıkarın-"

"Efendim-"

". Göreceğiz, değil mi?"

"Buna gerçekten gerek yok, Cormac-"

"Beş yıl-"

"*Gerçekten*, Cormac-"

"Oh, hoşuna gitmedi mi?" Şimdi de kendini beğenmiş.

Sonra Ron geldi, Barry'yi dirsekleyerek geçip onun ofisine girdi. "Pekâlâ, ne oldu?" Sıkılmış gibiydi.

"Oh, anlıyorum. En ufak bir meydan okumada Altın Kız doğrudan zirveye çıkıyor-"

"Senin için buradayım, Cormac. Sen çok önemlisin." Ron bunu soğukkanlılıkla söylerken diğer adamın omzuna vurdu.

McLaggen gözleri kısılırken bile doğruldu.

"Neden gelip bana ?" dedi Ron. Ayaklarına baktı ve sonra McLaggen'in gözleriyle buluştu. "Bu yılanlar senin mi?"

Kızlar koyu renk saçlı ve iri göğüslüydü, şimdiden Pansy'den daha uzunlardı. Posey babasına çekmişti; ketum ve entrikacı olabiliyordu. Prim ise Pansy'nin ikiziydi ve uykusunda bile konuşmayı hiç bırakmazdı. Kızlar vahşi hayvanlar gibi dövüşürlerdi - ta ki dışarıdan bir tehdit gelene kadar. Anlamak için yetiştirilmişlerdi: Parkinson-Longbottom kardeşler birbirlerine kenetlenmişlerdi ve asla ispiyonculuk yapmazlardı.

Şimdi ikisi de sessizdi, McGonagall'ın misafir koltuklarında sırtları dik, bacakları bileklerinden çaprazdı. Görünüşe göre ikisinin de makyajını Prim yapmıştı; eli ağırdı.

"Merhaba kızlar," dedi Pansy, her birini yanaklarından öperek. Kendi annesi ona ölümcül bakışlar fırlatır, daha Pansy'nin ne yaptığını öğrenmeden yol Pansy'yi azarlamaya hazır olurdu. Babası ise hiç gelmezdi.

Şimdi Neville kendini bir sandalyeye katlıyordu ve Pansy koltuğa oturdu Yanında eteğini düzeltiyordu. Ellerini kucağında kavuşturdu ve McGonagall'a aktif dinleyici yüzünü gösterdi. Pansy kızları Beauxbatons'a göndermeyi planlamıştı ve ancak arkadaşlarıyla birlikte okula gitmek istedikleri konusunda epeyce sızlanıp öfkelendikten sonra vazgeçmişti. Duydukları hoşuna gitmezse onları anında Hogwarts'tan uzaklaştırmaya hazırdı.

McGonagall boğazını temizledi. "Bay Longbottom. Bayan Parkinson Longbottom. geleceğim. Anladığım kadarıyla kızlarınız Scorpius Malfoy ve Albus Potter tarafından yetiştirilmiş-"

Pansy kaşını kaldırdı. Demek ki McGonagall Neville, sevgili konuk öğretim görevlisi yerine başka bir babaydı. Nasıl da Gryffindor.

"Bay Malfoy ve Bay Potter Hogwarts'ta aramıza katıldığından beri, kızlarınızın onlara karşı tutumu belirgin bir şekilde ... tescilli oldu."

Pansy neredeyse homurdanacaktı. Kızların onlara evcil hayvan gibi davrandığını kastetmişti.

McGonagall dudaklarını büzdü. "Belki de sonuç olarak talihsiz bir olay yaşadık. Görünüşe göre kızlar, Bay Malfoy ve Potter'ın Hufflepuff Evi'ndeki bazı büyük çocukların ellerinde gördükleri muameleye itiraz etmişler. O çocuklar şu anda hastane kanadındalar."

Posey ve Prim kendilerinden memnun bir şekilde daha dik otururken omuzlarında bir seğirme oldu.

"Scorp ve Albus'a zorbalık yapılyordu ve kızlarım onlara karşı çıktı. Zorbalılar," dedi Pansy, sesi kısıktı. Yetişkinlerin nerede olduğunu sormadı - onlar bunu hiç görmemişti. Bu Slytherin Evi ile Pufflar arasında olmuştu. "Ev puanı vermelisiniz. Yapmaları gerektiği gibi genç ev arkadaşlarını savundular."

Pansy çenesini kaldırdı ve kızlarının da onu takip ettiğini gördü. Kendisindeki huyları ancak çocuklarında gördükten sonra fark etmişti.

Tıpkı annesinin ne kadar dikkatsiz olduğunu ancak kendisi anne olduğunda öğrenmiş olması gibi. Ondan önce, bunu doğal karşılaması gerekiyordu.

McGonagall Neville'e bakarken ağzı bir karış açık kaldı.

"Onları seyirci olmaları için yetiştirmedik," dedi sakın bir sesle.

McGonagall içini çekerek gözlerini Parkinson Longbottom ailesinin üzerinde gezdirdi. "Diğer çocuklara büyü yaptıkları için ev puanı vermeyeceğim."

Pansy ve Neville beklediler.

"Ama ev puanlarını da düşürmeyeceğim," dedi McGonagall.

Posey ve Prim birbirlerine yan gözle baktılar.

"Bu tek örnekte."

Pansy şimdilik tatmin olmuş bir halde arkasına yaslandı. Başka örnekler de olacaktı. En azından kızlar yakalanmamayı öğrenene kadar. Ama kızları kendi başlarına olmadıklarını kabul edeceklerdi.

Teddie solaryuma doğru sürüklendi ve sonunda Theo'nun çay içip *Anarşist Yemek Kitabı*'nı karıştırdığı kadife kanepeye yerleşti. Kadın kamburunu çıkarmış, ona doğru eğilmiş, çelimsiz bacaklarını eteğinin altına sıkıştırmıştı. Saçları uzun ve dağınıktı, bakışları doğrudan bakıyordu.

"Baba," dedi, kelimeyi uzatarak.

Theo başını ona eğdi, tuhaf muggle tarifleri unutulmuştu. "Evet, aşkım?"

"Sana bir şey söylersem, kızmayacağına söz verir misin?"

"Evet," dedi Theo gülümseyerek.

"Şey ..."

Theo onu içine çekerek bekledi. Okuldayken ya da annesini ziyarete onu çok özölüyordu.

"Okulda bir ocuk beni öpmeye çalıştı ..."

Theo bir kaşını kaldırdı.

"Ve onu bıçakladım."

Theo başını salladı, yüz ifadesi cesaret vericiydi. "Ve cesedi Charlie'nin Boynuzkuyruğu'na vermemi istiyorsun."

"Hayır-" Kelime uzun ve düşünceli. "Sadece bir . Bana fazla dokunmadı."

"Sana dokunmasını mı istedin?" diye sordu Theo, gülümsemesi yumuşak ve nötrdü.

"Hayır-" Uzatılmış ama kesin. "Ama dinlemedi."

Theo'nun gülümsemesi düştü. "Kim bu çocuk?"

Teddie başını eğerek parmağını minderin dikişinde gezdirdi. "O Slytherin'de. Yedinci sınıflardan biri-"

"Aşkım," dedi Theo nazikçe, "bana onun adını ver. Charlie ve ben ona nasıl dinlemesi gerektiğini hatırlatacağız."

"Bu iyi mi?" diye sordu Teddie.

"Evet," dedi Theo ve onu içine almak için kanepeye doğru ilerledi. "Dray Amca da gelecek. Sen istemedikçe kimsenin sana dokunamayacağını biliyorsun. Evet ya da hayır diyeceksin."

Theo onun yaşındayken bunu bilmiyordu. Ona söylediğinden emin .

Başını onun göğsüne yasladı ve Theo oturup bitkileri, hayvanları, kitapları, bıçakları ve ateşi seven ve hâlâ dünyada nasıl olması gerektiğini çözmeye çalışan hayalperest, duygusal olmayan kızına sarıldı. Elinden gelse, sırf arkasını kollamak için onu her yerde takip ederdi.

Ona adını söyledi. "Ve bundan sonra beni rahatsız etmeyecek mi?"

"Hayır, aşkım," dedi Theo. "Bundan sonra kimse seni rahatsız etmeyecek."

"Malfoy."

"Hanımefendi." Geniş ofisindeki kanepeden başını kaldırıp baktı, başparmağı telefonunun üzerindeydi. Üç parçalı siyah bir takım elbise giymişti, platin rengi saçları alnından mükemmel bir dalgayla geriye doğru taranmıştı.

"Komite toplantımız var," dedi Hermione.

"Oturuyor musun Malfoy?" diye sordu Padma, Hermione'nin masasının yanında dururken elindeki kâğıtları göğsüne bastırarak.

"Ben burada çalışmıyorum, Patil," dedi Draco alaycı bir tavırla, e-postasını göndermek için aşağı bakarken.

"Evde görüşürüz o zaman," dedi Hermione, ayağa fırlayıp telefonu cebine koyarken.

"Evet, Bakan Yardımcısı," dedi Draco, masasına doğru yürüyüp eğilerek yanağından öptü. Kapıdan çıkarken Padma'ya başıyla selam verdi. "Kıdemli Müsteşar."

2019

Draco Malfoy, çocukları ve annesiyle birlikte ön sırada oturuyordu. galeriye çıktı ve karısının ilk kez Wizengamot'a başkanlık etmesini izledi.

Daha önce, yeni ofisinde durmuşlar ve büyücü Birleşik Krallığı'na sadakatini teyit eden yemini imzalamasını izlemişlerdi. Hızlı ve kendinden emin bir şekilde imzalamıştı, sağ elindeki elmas parlıyordu. Sonra tüy kalemı bıraktı ve mühür yüzüğünü parmağının alt tarafına çevirdi. Parşömene bastırdı, yüzük kanını akıttı ve elini kaldırdığında Malfoy mührü karşısındaydı - ıslanmış ve parlıyordu

adının yanındaki ışık. Kanlı yüzüğü tekrar yerine taktı ve belgeyi heceleyerek kuruttu -mürekkep hafifledi, kan koyulaştı- sonra başını kaldırıp onunla göz göze geldi. Ağzının köşesi kıvrılmıştı

Kameraların önünde sırtımayı reddettiği için. Onu tam orada, ağzının köşesinden öpmek istemişti.

Şimdi ayağa kalktı ve seyirciler ve yabancı adamları için yemin törenini okudu. Rosie'nin diğer tarafında oturan Narcissa başını kızı doğru eğdi, karısına doğru başını salladı ve "O bir gün sen olacaksın canım," dedi.

Draco, Rosie'nin nefesini içine çektiğini, ağzının kararlılıkla gerildiğini gördü. Yüzünde "*Evet, olacak,*" diyen bir ifadeyle dönüp annesine baktı.

Shacklebolt koltuğunu sembolik bir güç devriyle yeni Bakana bıraktı ve Bakan konuşmasına yönetim vizyonunu ortaya koyarak başladı. Reform, reform, reform. Draco ezberlemişti. yardım etmişti. İşte bu *onun* ifade tarzıydı. Alkış için ara verildi, işte oradaydı. Draco seyircilerin arasında sırtıtmakta kendini özgür hissediyordu.

Scorp onun yanında kıpırdandı ve Draco ona doğru baktı. Rosie şu anda Wizengamot'un üyelerini biraz vahşi bir yoğunlukla inceliyor, ona gereken değeri vermeyen herkese gözlerini kısarak bakıyordu.

Annesinin adresini. Ama Scorp sadece annesine baktı, ağız yumuşacıktı. Eli hâlâ Draco'nun elinin içindeydi.

Draco'nun oğlu çok tatlı ve . Draco'ya on yaşlarındaki Theo'yu hatırlatıyordu. Draco bazen Scorp'un dünya için fazla tatlı olmasından endişeleniyordu ama aynı zamanda onun bu şekilde kalmasını da istiyordu.

Albus onun yanına oturmuş, Scorp'un ayağı da onunkine dayanmıştı. Sonra Potter'ların geri kalanı, onların arkasında bir kızılar denizi, Draco'nun arkasında Teddie ile Theo ve Charlie, Narcissa'nın diğer tarafında Parkbottom ailesi geldi.

Eşinin Bakan Yardımcısı olan Patil önce yemin etti ve diğer Bakanlık yetkilileriyle oturdu. Öğle yemeği verilecek ve ardından çocuklar -Bu tarihi olay için dersten muaf öğrenciler okula trenle dönecekti.

Draco başını kaldırıp karısına baktı. Koyu renk cüppeler giymiş, saçlarını toplamıştı. Son yirmi yılını hükümette geçirmişti. Artık cilalanmıştı. Bir odaya hükmedebilir, işbirliğine ikna edebilir, uzlaşmayı düşünebilirdi. Oylarını nasıl sayacağını ve kayıplarını nasıl azaltacağını biliyordu. Pragmatizmi ve kendini korumayı öğrenmişti. Ama şimdi daha hızlı, daha güçlü konuşmaya başladığında - heyecan verici finaline yaklaşırken - onu tanıdığı sürece sahip olduğu o korkunç itici iradeyi, o hafif vahşi yoğunluğu hala görebiliyordu. On bir yaşındayken trenle okula gittikten sonra tanıştığı kızı hâlâ görebiliyordu.

Hermione adrenalinle , gün o kadar yoğun aktivitelerle doluydu ki kendini hem yoğun bir şekilde canlı hem de dünyadan biraz uzak hissediyordu.

Pek çok kez hayalini kurduğu günün tekil gerçekliği. İşte bu büyük fikir - o Sihir Bakanı'ydı - sıradan fiziksel ihtiyaçlarla temellendirilmiş, yerine getirilmesi gereken bir dizi görev ve program olarak Bir sa  tokasını ayarlaması gerekiyordu, bir yastıklama tılsımına ihtiya ı vardı, yiyecek bir şeylere ihtiya ı vardı, tuvalete gitmesi gerekiyordu.

Artık son bir etkinlik kalmıştı: Bakanlık balo salonunda resmi bir resepsiyon. Hermione siyah giymeyi d   nm   tı. Ağırba lı görünmek istemişti.

Narcissa, Hermione'nin değerlendirdiği elbiseleri görünce, "Olamaz," dedi. "Odadaki en önemli kişi sensin, canım. Herkes seni *görmek* isteyecek."

Hermione Gryffindor kırmızısı giyyordu.

Uzun kollu, bele oturan bir elbise ve yer kaplayan dolgun bir etek. Yanında, Draco sahip olduğu en sade smokini giymişti, bu da onu bir şekilde daha da dikkat çekici kılıyordu. Ya da belki Hermione'nin gözleri hep ona takılıyordu; o zayıf v coda, o keskin çeneye, o soluk gri gözlerin üzerindeki beyaz-sarı saçlara.

O ve Draco balo salonunun açık kapılarının önünde durdular. Kız onun kolundaydı. Bir an için dışarıdan içeriye bakıyordu. Draco'yu görebiliyordu. kameralar havada, basın bekliyordu. Kalabalığın içine dağılmış olan Wizengamot  yeleri konu malarından ba larını kaldırıp onun girişini izlemeye koyuldular. Her Bakanlık bürokratı, görevlisi ve çalışanı ona baktı. Yabancı h k metlerin temsilcileri ve Muggle Başbakanı onu süzdü.

Hermione tereddüt ettiğini hissetti. Bugünden itibaren Bakan o . Öyle ya da böyle hepsinin hakkından gelecekti.

Sonra Draco ona doğru döndü, kolu onunkinin içindeydi ve onu kendine çekiyordu, boştaki eli de onun belindeydi.

Narenciye. Karanfil. Yanağının sıcaklığı. Eğilmişti - sivri burnu ona dönüktü, dudakları kulağına yakındı.

"Hepsi senden korkuyor, sevgilim" diye mırıldandı.

"Öyle olmalılar," dedi Hermione.

The Daily Prophet Özel Baskısından Alıntı HERMIONE GRANGER
MALFOY SİHİR BAKANİ OLARAK YEMİN ETTİ:

Hermione Malfoy (kızlık soyadı Granger), 1998 yılında Vekili olarak atanan ve aynı yıl resmen göreve başlayan Kingsley Shacklebolt'un yerine Sihir Bakanı olarak bugün yemin etti.

Bakan'a kocası Malfoy LTD nakliye patronu ve Sacred 28 soyundan Draco Malfoy ve çocukları Scorpius eşlik ediyordu
Hyperion (13) ve Ara Rose (11), her ikisi de şu anda Hogwarts Cadılık ve Büyücülük Okulu'nda Slytherin Evi'nin üyeleri olarak Malfoy aile geleneğini sürdürüyorlar, ayrıca Bakan'ın kayınvalidesi, hayırsever Narcissa Black Malfoy. Bakan'ın kayınpederi Lucius Malfoy, Azkaban'da ömür boyu hapis cezasını çekmeye devam etmektedir. Diğer önemli katılımcılar
Baş Seherbaz Ronald Weasley ve Hogwarts DADA profesörü Harry Potter - Bakan'la birlikte İkinci Büyücülük Savaşı'nın Altın Üçlü'sünün üyeleri.

Geçtiğimiz on beş yıl içinde Granger ismi büyücülük dünyasında Granger & Malfoy arasında bir şekilde yaygınlaştı.
kitapçı zinciri, Hogwarts'ta Hermione Granger Muggle Çalışmaları Kürsüsü, St. Mungo's Hastanesi'nin Granger kanadı ve diğer Bakan'ın kızlık soyadıyla kurduğu hayır kurumları.
Bu süre zarfında, Bakan aynı anda Malfoy ismini Bakan Yardımcısı olarak ve Uluslararası Sihirli İşbirliği ve Sihirli Yaratıkların Düzenlenmesi ve Kontrolü Departmanlarındaki önceki görevlerinde iddialı bir yasa taslağını savunarak hükümet reformu ile eşanlamlıdır. (Bayan Malfoy'un yasama sicili hakkında daha fazla bilgi için bkz. s. A10- A11.)

Bakan, 2003 yılında dönemin Bakanı Shacklebolt'un imzasını taşıyan Uzlaşma Yasası'ndaki kısa ömürlü evlilik yetkisi kapsamında Bay Malfoy'la evlendiğinden beri iktidarda hızlı bir yükseliş yaşadı. Birçok kişi tarafından büyücülük siyasetinde tartışmalı bir figür olarak kabul edilen Bay Malfoy'un resmi bir siyasi pozisyonu yoktur ve on altı yaşında Karanlık İşaret'i aldığından beri tanınmış hiçbir siyasi partinin kayıtlı üyesi olmamıştır. Savaşın hüküm giydi
İkinci Büyücülük Savaşı sırasında Ölüm Yiyen olarak işlediği suçlar nedeniyle Azkaban'da iki yıl hapis yatmış, ardından iki yıl ev hapsinde tutulmuştur. Serbest bırakılmasından bu yana, iş ve safkan çevrelerinde aktif olan ve zaman zaman safkan ideologlarla birlikte görülen Bay Malfoy, karısının ilerici gündeminin agresif bir destekçisi olarak ortaya çıktı ve birçok kişiye liderlik etti.

gerçek siyasi inançlarını sorgulamak için. Ancak, röportaj taleplerini reddetmeyi alışkanlık haline getiren ve medya ile sadece basın açıklaması yoluyla iletişim kuran Bay Malfoy, siyasi eğilimlerini açıklığa kavuşturması için yapılan tüm çağrılara direnmiştir. Sorulduğunda, Malfoy Hanesi'nin mühür yüzüğünü takan ve kayınvalidesiyle birlikte birçok tanınmış bağış toplama etkinliğine ev sahipliği yapan Bakan, sadece önceki yönetim tarafından Bay Malfoy'a zorla bağlandığını söylemekle yetiniyor. Buna rağmen, Bay Malfoy sık sık karısının ve tüm resmi etkinliklerde ve Malfoyların yıllık Yule Balosu'nda Bakan'la birlikte görünür.

Bakan, görevdeki ilk icraatının Lucius Malfoy'u affetmek olacağı yönündeki spekülasyonları bertaraf etmek için harekete geçti ve kayınpederinin kaderi konusunda yapılacak herhangi bir Wizengamot oylamasından çekileceğini açıkladı. Ancak Bakan'a yakın kaynaklar, masasına ulaşması halinde cezanın hafifletilmesini veto etmeyeceğini belirtiyor. Bakan daha şimdiden, sırasıyla Cormac McLaggen ve Justin Finch-Fletchley'in ofislerinden uzun süredir Genelkurmay Başkanları olan Eoin Barry ve Jason Whitby'yi işe alarak Bakanlık personelini .

---

*Büyücülük Dünyası Haberleri'*nde yer alan BAKAN MALFOY'UN ÇILGIN KÖPEĞİ başlıklı *haberden* alıntıdır:

. . . Haberlerini öncelikle moda sayfalarından alanlar, Bay Malfoy'un sadece Bakan'ın zarif giyimli kol şekeri olduğunu düşündükleri için affedilebilirler, ancak siyaset dünyasının daha az tuzlu yönlerini takip edenler, Malfoy'un Hogwarts'taki günlerinden beri peşini bırakmayan fısıltılara aşina olacaklardır; Malfoy, bugüne kadar seçkin çevresini oluşturan bağlantıların çoğunu ilk kez burada kurmuştur.

On yedi yaşında, İkinci Büyücülük Savaşı sırasında işlenen savaş suçlarından hüküm giyerek, Mühür'ü alan en genç Ölüm Yiyen olarak ünlenen Azkaban dövmeli Malfoy, 2003 yılında Bakanlık tarafından şimdiki Bakan'a bağlandığı sırada birçok kişi tarafından ıslah olmamış bir kan üstünlükçüsü olarak görülüyordu ve erken dönem boyunca, ara sıra da olsa, bilinen diğer safkanlarla birlikte sık sık görülüyordu.

Bu dönemin kan saflığını yeniden canlandırma hareketi nihayetinde sönümlenip ölse de - en sesli savunucularının çoğunun ölümü veya ortadan kaybolması nedeniyle - Malfoy zarar görmeden ve muhafazakar ve ilerici ortakların ilginç bir karışımıyla ortaya çıktı ve bazılarını sorgulamaya yöneltti.

Bu kanlı savaş sonrası dönemde oynadığı rol.

Gryffindor eşi onu o zamanki Seherbaz Harry Potter, şimdiki Baş Seherbaz Ronald Weasley ve Parkbottom kurucu ortağı ve CEO'su Neville Longbottom gibi ilerici Gryffindor figürlerine bağlasa da

Malfoy ve eski Bayan Granger o dönemde Shacklebolt yönetimi tarafından zorla evlendirildikleri için kamuoyunda hararetli bir mücadeleye girişmişlerdi (Shacklebolt'un tartışmalı Uzlaşma Yasası hakkında daha fazla bilgi için bkz. s. B10). Malfoylar kamuoyu önündeki düelloları ve kavgalarıyla tanınırlardı; Bayan Malfoy, kocasının saldırı ve darp, gözdağı verme, dağıtmak amacıyla kontrollü iksir bulundurma ve diğer aile içi terör eylemleriyle suçlandığı bir dönemde birçok kez kocasının siyasi bağlarını reddetti. Potter -Bayan Malfoy'un isteği üzerine- Malfoyların ilk çocuğunun vaftiz babası olarak ünlenmiş olsa da, Malfoy ve Ronald Weasley, Weasley'nin daha önceki yüksek profilli bir aşktan sonra Bayan Malfoy ile olan iş ilişkisine rağmen (ya da belki de nedenle), kamuoyu önünde biraz daha soğuk bir ilişki sürdürdüler.

Bunun yerine, Malfoy'un ilerici bağlantılarının başka, daha dolambaçlı bir yoldan gelmesi muhtemel görünüyor: oğlunun *diğer* vaftiz babası Theodore Nott. Esrarengiz bir figür Nott soyundan gelen ve bir varmış bir yokmuş Konuşulamayan, Malfoy'un çocukluğundan beri yakın arkadaşıdır ve bazı söylentilere yol açmıştır ikisinin gençliklerinde romantik bir ilişki yaşadıkları söylenir. Malfoy bağının kurulduğu dönemde Nott, Malfoy'un en hevesli arkadaşı olarak ün kazanmıştı.

Knockturn'da Malfoy'un kirli işlerini yapmak için hiç beklenmedik bir anda ortaya çıkmasıyla tanınan baltacı. Uzlaşma Yasası'nın evliliğinden muaf tutuldu

Bilinmeyen nedenlerle Nott ilk kez bu dönemde dragontamer Charles Weasley ile ilişkilendirildi ve bu Weasley'nin Malfoy'u Nott aracılığıyla diğer Weasley kardeşlerin sözde anti-purist faaliyetleriyle tanıştırmış olması muhtemeldir.

Weasley ailesinin pürizm karşıtı politikaları iyi bilinmekle birlikte, bağımsız lanet kırıcı Bill Weasley ve Weasleys's Wizing Whizzes'in sahibi George Weasley'nin savaş sonrası dönemde pürizm karşıtı paralı askerlik işlerinde aktif olarak yer aldıklarına dair söylentiler belki de daha az yaygındır. Bill Weasley bu konuda yorum yapmayı reddetmiş ve Malfoy'la ilgili olarak sadece o zamanlar Gringotts Bankası'ndaki işinin bir parçası olarak Malfoy malikanesi için çalıştığını doğrulamak için konuşmuştur. Bu arada George Weasley, yıllar boyunca çeşitli noktalarda WWW üretimi yangın çıkarıcı cihazlar bulunmasına rağmen, kendisinin yalnızca bir şaka dükkânı sahibi olduğunu yüksek sesle savunmuştur. Hogwarts'taki yılları Bakan ve Malfoy'un yanı sıra Nott'unkilerle de çakışan George, Malfoy Malikanesi'nden birinin 2003'ten beri WWW'ye özel yatırımcı olduğu yönündeki haberleri yalanlamamıştır. 2008'de bilgi sızdığında, çekleri yazanın Bayan Malfoy olduğu varsayılmıştır.

Ancak tabii ki Longbottom'dan bahsetmeden, yüzyılın anti-purist faaliyetlerine derinlemesine bir dalış yapmak mümkün . Ağzı sıkı şarap, kozmetik ve eczacı kralı, öncelikle savaş zamanı yaptığı işlerle tanınır. kahramanlıkları ve Parkbottom'ın kurucu ortağı ve CIO'su ve tesadüfen Malfoy'un Hogwarts'taki sevgilisi olan sosyete sayfası demirbaşı Pansy Parkinson Longbottom ile evliliği. Tertemiz bir üne sahip olmasına rağmen Longbottom, savaş sonrası dönemde eski Tarikat üyelerinden oluşan bağımsız askeri yüklenicileri silahlandığı ve finanse ettiği yönündeki sessiz spekülasyonları periyodik olarak bastırmıştır. Parkbottom'ların 2003'teki düğününden nadiren görülen bir fotoğrafta Malfoy Longbottom'lara kadeh kaldırırken Nott, Charles Weasley, Bill Weasley ve George Weasley de onlara bakmaktadır.

Savaşta rolleri göz önüne alındığında, Malfoy o zamanlar Longbottom'ın kesinlikle nefretini kazanmış olsa da, bu önemsiz görünen an garip bir ittifakın başlangıcına işaret etmiş olabilir - ve gerçekten de, o gece Avery Malikanesi'nde meydana gelen, Bakanlık tarafından gizlenen ve daha sonra WWN muhabirleri tarafından ortaya çıkarılan yeniden dirilişçi liderlerin katliamından onu kurtaranın sadece Malfoy'un eski kız arkadaşının düğününde bulunması olduğu varsayılmıştır. Durum her ne olursa , Malfoy'un

Dirilişçi ortaklarının ölmek gibi kötü bir alışkanlığı vardı, eşinin en sert eleştirmenlerinden bazıları ise aniden siyasetten çekildi ya da ani fikir değişiklikleri yaşadı. (Bir fısıltı ağının yeni Bakanlık çalışanlarına tavsiyelerde bulunduğu söylenir.

atananlar, Malfoy'un dikkatini çekmeyi beklemeden Bayan Malfoy'a karşı gelmemeliydi, bu da tahmin edilemeyen sonuçlara yol açıyordu). Malfoyların kızı 2008 yılında doğduğunda, Longbottom ve Parkinson Longbottom'dan başkası vaftiz anne ve babası olarak atanmadı.

İşte o zaman, ikibinli yılların sonlarında canlanmacı hareketin sona ermesi ve Bayan Malfoy'un ikinci doğum izninden sonra tam zamanlı Bakanlık işine dönmesiyle birlikte, şimdiki Bakan'ın kariyeri yükselişe geçti - tam da Malfoy'un basına kendisini siyasetle uğraşamayacak kadar babalıkla meşgul bir aile babası olarak tanıttığı sırada. Daha önce Bayan Malfoy'u eleştirenler, Bakanlığın onu Malfoy'la evlendirerek istemeden de olsa ona bir saldırı köpeği (Nott da kendi kuduz köpeği) verdiğini fısıldarken, şimdi basında Malfoy, Potter, Longbottom ve

Çeşitli Weasley'ler oyun , doğum günü partileri ve çocuklarının quidditch maçları aracılığıyla babalığı kucaklayarak hayatlarını çocuklarınınki kadar iç içe geçirdiler. Evli olmayan Nott bile 2008'in ortalarında daha önce görülmemiş bir kız çocuğuyla toplum içinde görünmeye başladı.

Elbette bu sağlıklı görüntüler Malfoy'un küçük çocuklarını savaş suçlusu babasını ziyaret etmeleri için Azkaban'a götürme alışkanlığıyla yumuşatılmıştı. Bu hareket sert yorumlara yol açmış ve şimdiki Bakan'ın çocuklarıyla ilgili basın sorularını yanıtlamayı kesin bir dille reddetmesiyle sonuçlanmıştır. Onun için

Bakan, kendisi ve kayınpederi arasındaki parlak çizgiyi korudu ve eleştirmenler, Bakan'ın bir genç olarak kıdemli Malfoy'un mahkum edildiği duruşmalarda tanıklık etmesinden bu yana ikisi tek bir etkileşim ortaya çıkaramadı. Nihayetinde, bu proto-skandal, Bayan Malfoy'un ilerici kimliğini sağlamlaştıran ve konuşmayı yeniden odaklayan iddialı reform tasarıları tsunamisi tarafından batırıldı. Ancak Bayan Malfoy'un en üst noktaya yükselmesiyle birlikte, diller yeniden sallanmaya başladı ve en çok tercih edilen teori, Bayan Malfoy'un Malfoy Hanesi'nin Lucius Malfoy'un hapisten çıkmasına izin vereceği yönünde. Fransa'daki aile şatosuna götürdü.

Ancak kesin olan şu ki, siyasi yelpazedeki uzmanlar Malfoy yönetiminin Gryffindor ideallerini Slytherin kurnazlığıyla birleştiren aktivist bir yönetim olması için hazırlanıyor.

"Çocukları şimdiden özledim," dedi Draco. "Küçük, hırçın canavarımı özledim."

"Biliyorum canım, ama Rose okula gitmek zorunda. Hayatının geri kalanını evde, bize zorbalık ederek geçiremez. Erişim alanını genişletmek zorunda."

Draco kayıtsızca mırıldandı. Yatakta kaşık kaşık yatıyorlardı, Draco'nun kolları onun etrafında, başı yastığının üzerindeydi. Crookshanks Draco'nun yastığına kıvrılmıştı, kendi isteği dışında hareket ettirilemeyecek kadar yaşlıydı.

"Ve onlara bu kadar çok bakım paketi göndermeyi bırakmalısın," dedi Hermione. "Onları utandıracaksın-"

"Hayır, arkadaş edinmelerine yardım ediyorum-"

"Scorp'un arkadaş edinmesine yardım ediyorsun çünkü tatlılarını paylaşıyor. Rose'un düşman edinmesine yardım ediyorsun çünkü o düşman edinmiyor."

Draco oflayıp pufladı ama gerçeğe bir cevabı yoktu. Onu daha sıkı kavradı, vücudu onunkine karşı sıcak ve sertti. Sonra: "Scorp Albus'tan hoşlanıyor, değil mi?"

Hermione homurdandı. "Sanırım Albus dışında bütün dünya bunu biliyor."

". Rosie'nin kendi adını alması için kocasını zorlaması gerekecek. Evlilik sözleşmesini değiştireceğim-"

"*Draco*. On üç yaşında. Kızlardan da hoşlanıyor olabilir-"

"Hayır, Nott bunu önceden görmüştü," dedi Draco. "Albus olacak." Bir duraklama, sonra: "Rosie James'le evlenebilir ve biz de tatillerimizi sadece bir çift berbat kayınvalideyle paylaşmak zorunda kalırız-"

Hermione eğlenerek, "Gerçekten de Potter'ları ikiye katlamak mı istiyorsun?" diye sordu.

"Neden olmasın?" dedi Draco, sahte bir kayıtsızlıkla. "Sadece yanlış kulübü tutuyorlar."

"Hayır, Fred onun için daha iyi bir eş."

Draco'nun sesi düşünceli bir hal aldı. "İkisi de patlayıcıları seviyor-"

"Çünkü onlar çocuk," dedi Hermione. "Neden bu konuşmayı yapıyorum ki? Evlilik falan ayarlamıyoruz."

"Ama bizim için işe yaradı," dedi Draco.

"Öyle mi?" diye sordu Hermione.

"Hatırlamıyor musun, canım? İlk görüşte aşktı. Çok utangaç ve çekingendin. Senin ayaklarını yerden kesmiştim-"

"Evet," dedi Hermione. "Aynen böyle oldu."

Kadın döndü ve adam kolunu kaldırarak ona izin verdi. Yüz yüze geldiler, adamın eli kadının kalçasındaydı. Narenciye. Karanfil. Adamın sıcaklığı.

"Bana karşı çok naziktin," dedi Draco hüzünle. "Öfkelenmekte yavaş, nazik bir söz söylemekte hızlı-"

"Evet, o benim," dedi Hermione.

"Bana karşı her zaman çok iyi-"

"Tam da hak ettiğin şey-" Gülümsüyordu, ağzı onunkine yakındı.

"Bana beni sevdiğini söyle," dedi Draco.

"Seni seviyorum." Onu öptü, elleri onun üzerindeydi, vücudu daha da yakınlaşıyordu. "Sen tamamen benimsin. Ve benden asla ama asla kurtulamayacaksın. Asla, asla, asla, asla-"

Fısıldadı: "Ben de sizi seviyorum Bayan Malfoy."

Bölüm Sonu Notları

TW: Hamilelik ve doğumun yalnızca olumlu olmayan tanımları

TW: Sadece olumlu olmayan küçük çocuk tanımları (örn. ağlayan çocuklar + ağlayan ebeveynler)

TW: Ebeveynlikle ilgili kaygı/korku

TW: Çocuk terki (yani ebeveynlerden birinin çocuğunu diğer ebeveyne bırakması)

TW: Çocukları tehlikeye atma (örn. kurbağa yutma, bıçakla oynama)

TW: Reşit olmayanların cinsel saldırı girişimine atıfta bulunulması / söz konusu saldırıya misilleme

TW: Zorbalığa yapılan atıflar / zorbalığa misilleme

TW: Görücü usulü evlilikler ve reşit olmayan çocuklar

hakkında şaka TW: Bağnazlığa atıflar

TW: Şiddet

Not: Büyücü Birleşik Krallık'ın, muggle Birleşik Krallık'ın 52 haftalık doğum izniyle eşleştiğini varsayıyorum.

Not: çobanpüskülü, sarmaşık, kuşburnu, gül ve elma: NYC'deki The Cloisters'ın Noel dekorundan .

Not: Scorp'un elmas yüzük: Bu, Rookrookgoose'dan gelen bir yorumla ortaya çıktı.

Not: Mühür yüzüğünü parmağının alt tarafına çevirdi: Bu sahne yorumlarda thescribeofdamocles tarafından önerilmiştir.

Not: Yüzük ona kan sağlamıştı: Bu LovesBitca8'in AÇIK ARTIRMA'sından etkilenmiştir. (yani "Kalem, sahibinin kanıyla imzalamak için büyülenmişti.")

Not: "Olmalılar": Taylor Swift'in "Who's Afraid of Little Old Me" şarkısına gönderme

□□□ Teşekkür □□□

BLOODY'yi okuyan ve tavsiye eden herkese teşekkür ederim, SÜRTÜK VE ACINASI. Daha önce kişisel denemeler yazdım ama bu ilk kurgu yazışım, bu yüzden açıkçası tutmasına şaşırdım. hep birlikte. Yol boyunca yorum yapan herkese de teşekkür ederim Geri bildirimleriniz neyin işe yaradığını görmeme ve bazı önemli kör noktaları belirlememe yardımcı oldu. Okuyucu tepkileri nedeniyle Pansy ve Theo materyallerinin çoğunu ekledim ve Hermione'nin iç monologlarını genişlettim.

Bunu yazdığımı bilen ve okumamı istemeden durmadan anlatmama izin veren tek kişiye teşekkür ederim. Onların cesaretlendirmesi benim için çok şey ifade etti ve düşünceleri paha biçilmezdi.

Draco'dan sonra en sevdiğim kanlı, sürtük ve acınası erkeklere sesleniyorum: Kaz Brekker (Six of Crows duolojisi), Erik (Teen Killers Club üçlemesi), Five Hargreeves (The Umbrella Academy) ve Aaron Warner (Shatter Me serisi).

Lana Del Rey'in "Ultraviolence" şarkısına selam olsun, Eylül ayından Aralık 2023'e kadar, büyük ölçüde bitmiş olduğunu düşündüğüm bir taslak tekrar tekrar çaldı. (Çoğunlukla bitmemişti.)

Neville Longbottom'ı benimsememden kısmen sorumlu olan Matthew Lewis Attitude çekimine sesleniyorum:
<https://www.attitude.co.uk/culture/sexuality/matthew-lewis-shares-hot-attitude-shoot-outtake-285527/>

BSP hayran sanatı yapan herkese sesleniyorum
omniluci.estumbra ve annagaw. Son derece gururlandım ve onur duydum.

Okuduğunuz için teŖekkürler! ☐

Bundan ilham alan alışmalar

[PODFIC - BLOODY, SLUTTY, AND PATHETIC WhatMurdah](#) by by
[PandaPatronus](#)

Lütfen [Arşiv'uğrayın ve yorum yapın](#) e yaratıcıya çalışmalarını beğenip
beğenmediğınızı bildirmek için !

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

